OFFERO TIBI

Hoc opus ad usum educationis et personalem pertinet. Patrono Concredita:
This work is for educational and personal use. Entrusted to his Patron:
Obra para la Educación y uso Personal, encomendada a su Patrono:

Sancte Carlo Acutis Salzano
Ora pro nobis, Pray for us, Ruega por Nosotros.

Scripta Biblica ex
Biblia Sacra juxta Vulgatam Clementinam,
EDITIO ELECTRONICA, CBCEW, 9th Jan 2006.
Biblical Writings taken from:
THE HOLY BIBLE
Original Douay-Rheims 1609, 1582.
Fragmentos Bíblicos tomados de:
La Sagrada Biblia, Juan Straubinger, 1956.

Omnes imagines e Domo Publico
veniunt et sunt Propria auctorum suorum.
All images come from Public Domain
and are owned by their respective authors.
Todas las imágenes provienen de Dominio Público
y son Propiedad de sus respectivos autores.

Imagines sculpturarum Sanctarum Vulnerum desumptæ
ex: www.lahornacina.com, opus artificis Juan Manuel Miñarro.
Photos of the Sculptures of the Holy Wounds taken
from: www.lahornacina.com, work of the artist Juan Manuel Miñarro.
Fotos de las esculturas de las Santas Llagas tomadas de:
www.lahornacina.com, obra del artista Juan Manuel Miñarro.

Omnes Orationes, in prima versione,
a Sancta Catholica Ecclesia Approbatæ sunt.
All Prayers, in their original version,
have been Approved by the Holy Catholic Church.
Todas las Oraciones, en su versión original,
han sido aprobadas por la Santa Iglesia Católica.

HOC OPUS NON EST PRO VENDITIONES.
THIS WORK IS NOT FOR SALE.
ESTA OBRA NO ES PARA LA VENTA.

"... gratis accepistis, gratis date" Mt 10,8
"... *You received without charge, give without charge*" Mt (10:8)
"... *Recibisteis gratuitamente, dad gratuitamente.*" Mt (10:8)

In Æterna Gratia et pro eius prompta Sanctificatione.

INDEX

Omnis Catholicus Debet Esse Familiaris Cum.
COMUNIONE SPIRITUALE / Communio Spirituali.
Devotio ad Sanctum Carolum Acutis.
Examen Conscientiæ.
Litania ad Impetrandam Sanctam Humilitatem.
Litania pro Gratia Religiosi Silentii.
Rosarii Beatæ Mariæ Virgines Extenditur.
Litaniæ St Joseph.
Trisagium Angelicum.
Trisage ad Sanctam Trinitatem.
Duodecim Doloribus B. Virginis Mariæ.
Rosarium Sanctæ Vulnerum.
Rosarium Sanctæ Vulnerum Extenditur.
St. Birgittæ - Quattuor Orationes.
St. Birgittæ - Quindecim Orationes.
St. Birgittæ - Septem Orationes.
St. Pio de Pietrelcina — Oratio.
St. Pio de Pietrelcina - Novena ad Sacrum Cor Jesu.
Corona Sancti Michælis Archangeli.
Litaniæ Sanctorum.
Litanei von den Heiligen 14 Nothhelfer / Quattuordecim Auxiliatores.
Stationes Crucis Misericordiæ Divinæ.
Corona Divinæ Misericordiæ.
Supplicatio pro Salute, Oratio et Incantatio Sancti Fr. Ludovicus Bertranus, qua sanabat omnes morbos.
Tria Debent Esse in Jeiunio.
Veri et Falsi Devoti BMV.
Novena ad Spiritum Sanctum.
Oratio ad Sanctificationem Cibi.
Supplicatio Finalis.

Omnis Catholicus Debet Esse Familiaris Cum

Septem Sacramenta *(Sancta Mysteria)* : *i.*Baptismus *ii.*Confirmatio *(Chrismatio)* *iii.*Eucharistia *iv.*Pœnitentia *(Confessio, Reconciliatio)* *v.*Matrimonium *vi.*Ordo Sacrum *vii.*Extrema Unctio *(Unctio Infirmorum).*

Septem Opera Corporalia Misericordiæ : *i.*Cibare esurientes *ii.*Potare sitientes *iii.*Vestire nudos *iv.*Hospitare peregrinos *v.*Visitare infirmos *vi.*Visitare captivorum *vii.*Sepelire mortuos.

Septem Opera Spiritualia Misericordiæ : *i.*Consulere dubitantes *ii.*Docere ignaros *iii.*Admonere peccatores *iv.*Consolari afflictos *v.*Remittere iniurias *vi.*Patienter ferre iniurias *vii.*Orare pro vivis et defunctis.

Tres Eminentes Opera Bona : *i.*Oratio *ii.*Jeiunium *iii.* Eleemosyna.

Septem Dona Spiritus Sancti : *i.*Sapientia *ii.*Intellectus *iii.*Consilium *iv.*Fortitudo *v.*Scientia *vi.*Pietas *vii.*Timor Domini.

Classis Donorum Spiritus Sancti quæ Charismata vocantur : *i.*Donum sermonis sapientiæ *ii.*Donum sermonis scientiæ *iii.*Fides *iv.*Gratia sanitatum *v.*Donum miraculorum *vi.*Donum prophetiæ *vii.* Donum discretionis spirituum *viii.*Donum linguarum *ix.*Donum interpretationis sermonum.

Duodecim Fructus Spiritus Sancti : *i.*Caritas *ii.*Gaudium *iii.*Pax *iv.*Patientia *v.*Benignitas *vi.*Bonitas *vii.* Longanimitas *viii.*Mansuetudo *ix.*Fides *x.*Modestia *xi.*Continentia *xii.*Castitas.

Tres Virtutes Theologicæ : *i.*Fides *ii.*Spes *iii.*Caritas.

Quattuor Virtutes Cardinales : *i.*Prudentia *ii.*Justitia *iii.*Fortitudo *iv.*Temperantia.

Septem Peccata Capitalia : *i.*Superbia *ii.*Avaritia *iii.* Luxuria *iv.*Ira *v.*Gula *vi.*Invidia *vii.*Acedia.

Sex Peccata contra Spiritum Sanctum : *i.*Præsumptio *ii.*Desperatio *iii.*Resistentia veritati cognitæ *iv.*Invidia boni spiritualis alieni *v.*Obstinatio in peccato *vi.*Impenitentia finalis.

Quattuor Peccata Clamantia ad Cælum : *i.*Homicidium voluntarium *ii.*Peccatum Sodomiticum *iii.*Oppressio pauperum *iv.*Fraus mercedis operariorum.

Conditiones ad Peccatum Mortale : *i.*Materia gravis *ii.*Plena cognitio *iii.*Deliberatus consensus.

Novem Modi Participandi in Peccatis Alienis : *i.*Consilio *ii.*Præcepto *iii.*Assensu *iv.*Provocatione *v.*Laude vel adulatione *vi.*Occultatione *vii.*Participatione *viii.* Silentio *ix.*Defensione mali facti.

Decem Mandata : *i.*Non habebis deos alienos coram Me *ii.*Non assumes Nomen Domini Dei tui in vanum *iii.*Memento ut diem sabbati sanctifices *iv.*Honora patrem tuum et matrem tuam *v.*Non occides *vi.*Non mœchaberis *vii.*Non furtum facies *viii.*Non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium *ix.*Non concupisces uxorem proximi tui *x.*Non concupisces bona proximi tui.

Duo Maxima Mandata : *i.*Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota anima tua, et ex tota mente tua, et ex tota virtute tua *ii.*Diliges proximum tuum sicut teipsum.

Tres Consilia Evangelica : *i.*Paupertas voluntaria *ii.*Castitas perpetua *iii.*Obedientia integra.

Sex Præcepta Ecclesiæ *(Officia Catholici)* : *i.*Missam audire et ab operibus servilibus abstinere diebus dominicis et festis de præcepto *ii.*Confessionem facere saltem semel in anno *(traditione tempore Quadragesimæ)* *iii.*Sacram Eucharistiam accipere saltem semel in anno, tempore Paschali *(dictum "Officium Paschale")* *iv.*Jeiunium et abstinentiam servare diebus statutis *v.*Ecclesiæ necessitatibus pro facultatibus suis subvenire *vi.*Leges matrimonii Ecclesiæ observare.

Tres Potestates Animæ : *i.*Memoria *ii.*Intellectus *iii.* Voluntas.

Quattuor Columnæ Fidei Catholicæ : *i.*Symbolum Apostolorum *ii.*Septem Sacramenta *iii.*Decem Mandata *iv.*Oratio Dominica.

Tres Columnæ Auctoritas Ecclesiæ : *i.*Sacra Scriptura *ii.*Sacra Traditio *iii.*Magisterium vivum.

Tres Munera Ordinatorum : *i.*Munus docendi *(officium docendi, ex munere Christi Prophetæ)* *ii.*Munus sanctificandi *(officium sanctificandi, ex munere Christi Sacerdotis)* *iii.*Munus regendi *(officium pascendi, ex munere Christi Regis).*

Tres Partes Ecclesiæ : *i.*Ecclesia Militans *(Christiani in Terra)* *ii.*Ecclesia Patiens *(Christiani in Purgatorio)* *iii.*Ecclesia Triumphans *(Christiani in Cælo).*

Quattuor Notæ Ecclesiæ : *i.*Unitas *ii.*Sanctitas *iii.* Catholicitas *iv.*Apostolicitas.

Duodecim Tribus Israël : Secundum ordinem nativitatis: *i.*Ruben-רְאוּבֵן *ii.*Simeon-שִׁמְעוֹן *iii.*Levi-לֵוִי *iv.*Judas-יְהוּדָה *v.*Zabulon-זְבוּלוֹן *vi.*Issachar-יִשָּׂשכָר *vii.*Dan-דָּן *viii.*Gad-גָּד *ix.*Aser-אָשֵׁר *x.*Nephthali-נַפְתָּלִי *xi.*Joseph-יוֹסֵף (Manasses-מְנַשֶּׁה et Ephraim-אֶפְרַיִם) *xii.*Beniamin-בִּנְיָמִין.

Octo Beatitudines : *i.Beati pauperes spiritu : quoniam ipsorum est regnum cælorum. ii.Beati mites : quoniam ipsi possidebunt terram. iii.Beati qui lugent*

: quoniam ipsi consolabuntur. iv.Beati qui esuriunt et sitiunt justitiam : quoniam ipsi saturabuntur. v.Beati misericordes : quoniam ipsi misericordiam consequentur. vi.Beati mundo corde : quoniam ipsi Deum videbunt. vii. Beati pacifici : quoniam filii Dei vocabuntur. viii.Beati qui persecutionem patiuntur propter justitiam : quoniam ipsorum est regnum cælorum.

Quattuordecim Stationes Viæ Crucis : i.Jesus damnatur ad mortem ii.Jesus sibi crucem imponit iii.Jesus primum cadit sub cruce iv.Jesus Matrem suam occurrit v.Simon Cyrenæus Iesum crucem portare adiuvat vi.Veronica faciem Iesu tergit vii. Jesus secundum cadit sub cruce viii.Jesus mulieres Hierosolymitanas alloquitur ix.Iesus tertium cadit sub cruce x.Jesus vestibus spoliatur xi.Jesus cruci affigitur xii.Jesus in cruce moritur xiii.Jesus de cruce deponitur xiv.Jesus in sepulcro ponitur.

Mysteriorum Rosarii Sancti XV & Quando Precantur :

Gaudiosa: i.Annuntiatio ii.Visitatio iii.Nativitas iv.Præsentatio v.Inventio Iesu in Templo.

Luminosa: i.Baptismus Iesu ii.Manifestatio Iesu in Nuptiis Canæ iii.Proclamatio Regni Dei iv.Transfiguratio v.Institutio Eucharistiæ.

Dolorosa: i.Agonia in Horto ii.Flagellatio iii.Coronatio Spinis iv.Portatio Crucis v.Crucifixio.

Gloriosa: i.Resurrectio ii.Ascensio iii.Pentecostes iv.Assumptio v.Coronatio Mariæ.

Lunæ, Sabbati: Gaudiosa. Martes, Veneris: Dolorosa. Mercurii, Dominicæ: Gloriosa. Jovis: Luminosa. Dominicæ in Adventu, Nativitate, et Epiphania: Gaudiosa. Dominicæ in Paschate et Tempore Post Pentecosten: Gloriosa. Omnes Septuagesimæ et Quadragesimæ: Dolorosa.

Chori Angelorum IX : In ordine ascendendi: i.Angeli ii.Archangeli iii.Principatus iv.Potestates v.Virtutes vi.Dominationes vii.Throni viii.Cherubim ix.Seraphim.

Gradus Reverentiæ III : i.Dulia: reverentia quam Sanctis tribuimus. ii.Hyperdulia: reverentia quam Mariæ, maximæ inter Sanctos et Matri Dei, tribuimus. iii.Latria: reverentia et cultus, quos soli Deo tribuimus.

Sancti XIV Auxiliatores : i.SS. Georgius, *Martyr, 23 Aprilis* ii.S. Blasius, *Episcopus et Martyr, 3 Februarii* iii.S. Pantaleon, *Martyr, 27 Iulii* iv.S. Vitus, *Martyr, 15 Iunii* v.S. Erasmus *(Elmo), Episcopus et Martyr, 2 Iunii* vi.S. Christophorus, *Martyr, 25 Iulii* vii.S. Ægidius, *Abbas, 1 Septembris* viii.S. Cyriacus *(Cyriac), Martyr, 8 Augusti* ix.S. Achatius, *Martyr, 8 Maii* x.S. Dionysius *(Denis), Episcopus et Martyr, 9 Octobris* xi.S. Eustachius *(Eustace), Martyr, 20 Septembris* xii.S. Catharina Alexandriæ, *Virgo et Martyr, 25 Novembris* xiii.S. Margarita Antiochiæ, *Virgo et Martyr, 20 Iulii* xiv.S. Barbara, *Virgo et Martyr, 4 Decembris.*

Septem Ultima Verba Christi : i.*Pater, dimitte illis : non enim sciunt quid faciunt.* Luc. 23,34 ii.*Amen dico tibi : hodie mecum eris in paradiso.* Luc. 23,43 iii.*Mulier, ecce filius tuus…Ecce mater tua.* Joan. 19: 26,27 iv.*Eli, Eli, lamma sabacthani ? hoc est : Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me ?* Matth. 27,46, cf. Psalmus 21 v.*Sitio.* Joan. 19: 28 vi.*Consummatum est.* Joan. 19,30 vii. *Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.* Luc. 23,46, cf. Psalmus 30,6.

Novissima IV : i.Mors ii.Judicium iii.Cælum iv.Infernus.

Comunione Spirituale

ATTI

Da farsi in principio d' ogni Visita al SSmo Sagramento.

Signor mio Gesù Cristo, (…) io vi credo presente nel Sagramento deir Altare; (…)

ATTI

Per la Communione Spirituale da farsi alla fine di ogni visita,

Gesù mio , e Redentore dell' anima mia,
io vi credo per mio amore umiliato in
questo Sagramento sotto le apparenze di pane ,
e come tale vi adoro.

Vi amo sopra ogni cosa,
e perchè vi amo mi pento
sopra ogni male di avervi disgustato,
propongo di mai più offendervi,
e vi desidero nel mio cuore,
e giacché non posso sagramentalmente
ricevervi, venite almeno spiritualmente
nell' anima mia che vi cerca, vi brama,
ed ardentemente vi desidera.

Come già venuto vi abbraccio,
tutto mi unisco a voi ,
e vi prego a non permettere
che io mi abbia mai a separare da voi.
Amen.

Trattenimento Spirituale Ossia Visita Al Santissimo Sagramento E Maria Santissima Riflessioni Sulla Passione Di Gesú Cristo E Meditazioni Sulle Massime Eterne.
Tratte Dalle Opere Del B. Alfonso Maria De Liguori
Fondatore Della Congregazione Del SS Rédentore Ad Uso Della Ven. Archiconfraternita Dell' Adorazione Notturna,
Parte Prima, Roma, Presso Francesco E Leopoldo Bourliè,
1831.
Con Licenza De' Superiori.

Communio Spirituali

ACTUS

Faciendi in principio cuiusque Visitationis ad SS. Sacramentum.

Domine meus Iesu Christe, … credo te præsentem in Sacramento Altaris; …

ACTUS

Ad Communionem Spiritualem faciendam in fine cuiusque visitationis.

Jesu mi, et Redemptor animæ meæ,
credo te propter amorem meum humiliatum
in hoc Sacramento sub speciebus panis,
et sicut talis te adoro.

Amo te super omnia, et quia amo te,
pænitet me super omne malum quod tibi ingessi,
propono nunquam te offendere,
et te desidero in corde meo,
et quoniam sacramentaliter te recipere non possum,
veni saltem spiritualiter in animam meam,
quæ te quærit, te desiderat, et ardenter te concupiscit.

Jam venientem amplector te, totus tibi unior,
et oro ne permittas me unquam a te separari.
Amen.

Beatus Alfonso Maria De Liguori

Versio Moderna

Mi Iesu,
credo Te adesse
in Sanctissimo Sacramento Altaris.

Super omnia Te amo,
et cupio Te in animam recipere.

Cum non nunc possum recipere Tu sacramentaliter,
veni saltem spiritualiter in cor meum.

Amplector Te quasi iam ibi esses,
et me totum Tibi coniungo.

Ne permittas
me unquam a Te separari.
Amen.

Sancte Alfonso María de Ligorio

Devotio ad Sanctum Carolum Acutis

Signum Sanctæ Crucis

Per Signum Sanctæ † Crucis, de inimicis † nostris, libera nos, † Domine Deus noster. In Nomine ✠ Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. *Amen.*

Redemptorem mundi, Dominum nostrum Iesum Christum, cum omni Supplicatione rogemus; ut per Gratiam ipsius, et per Intercessionem Sanctæ Mariæ Virginis et Genitricis Suæ, et Sancti Confessoris sui Caroli Acutis, nobis Salutem Animæ et corporis, et Remissionem peccatorum, et Pacem Propitius Donare dignetur.

℣. *Præsta Æterne Omnipotens Deus.*
℟. *Kyrie, Eleison.*
℣. *Christe, Eleison.*
℟. *Kyrie, Eleison.*

Deus Dei Filius, quem ille Confessor tuus Caroli Acutis in toto corde Confessus, Nomen tuum Honorificando, perductus est ad Coronam; da in ore nostro Confessionem, quæ Expurget a crimine: ut quicquid in tuæ Laudis Honore depromimus, in Lucro nobis Prodesse Æterni Muneris sentiamus. *Amen.*

Per Misericordiam tuam, Deus noster, qui es Benedictus, et Vivis, et Omnia Regis in Sæcula Sæculorum. Amen.

Exemplis ac Meritis Sancti Confessoris sui Caroli Acutis instituti, Æterno Regi ac Patri Deo Preces, fratres Charissimi, cum omni humilitate fundamus: ut sicut illum pro nostræ eruditionis exemplo, diversarum colluctationum fecit exempla subire; ita Intercedendi pro nobis apud Pietatis suæ Clementiam ei tribuat Plenissimam Facultatem. *Amen.*

Deus, qui Sanctissimi Caroli Acutis Confessionem Acceptans, ita omnia verba oris ejus Plenissime Exaudisti, ut Participem eum Efficeres Regni tui, quo in conspectu Angelorum tibi Psalleret; Accipe nunc per eum confessionis nostræ votum, qui illum Produxisti ad Præmium: et qui illum per confessionem voluisti esse Sanctum, nos post lapsum in hoc mundo, demum ad Æternam Coronandos pertrahas patriam. *Amen.*

Per Misericordiam tuam, Deus noster, qui es Benedictus, et Vivis, et omnia Regis in Secula Sæculorum. Amen.

℣. *Sancte Caroli Acutis Christi Confessor, Audi rogantes servulos,*
℟. *Et Impetratam nobis cælitus tu defer Indulgentiam.*

℣. *O Sancte Caroli Acutis, sidus Aureum Domini Gratia, servorum gemitus solita suscipe Clementia.*
℟. *Et Impetratam nobis cælitus tu defer Indulgentiam.*

℣. *Gloria ✠ et Honor Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.*
℟. *Et Impetratam nobis cælitus tu defer Indulgentiam.*

Adesto, Domine, supplicationibus nostris, quas in Sancti Caroli Acutis Confessoris tui commemoratione deferimus: ut qui nostræ justitiæ fiduciam non habemus : ejus, qui tibi Placuit, Precibus Adjuvemur. Per Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Intercessio nos, quæsumus Domine, Sancti Caroli Acutis commendet: ut quod nostris meritis non valemus, ejus Patrocinio Assequamur. Per Christum Dominum nostrum. *Amen.*

℣. *Iste est de Sublimibus Cælorum Præpotentibus unus, quem Manus Domini Prælegit et Consecravit sibi:*
℟. *Hujus nos meritis Adjuvari Supplices deposcimus.*

℣. *Iste est qui ante Deum Magnas Virtutes Operatus est, et de omni Corde Laudavit Dominum.*
℟. *Hujus nos meritis Adjuvari Supplices deposcimus.*

℣. *Gloria ✠ et Honor Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.*
℟. *Hujus nos meritis Adjuvari Supplices deposcimus.*

Sancte Caroli Acutis, Ora pro nobis,
Sancte Caroli Acutis, Ora pro nobis,
Sancte Caroli Acutis, Ora pro nobis,

In Nomine ✠ Patris et Filii et Spiritus Sancti, Amen.

Examen Conscientiæ

de

Peccatis Capitalibus et Virtutibus Contrariis

superbia / Humilitas

Superbia est *arrogantia* quæ hominem inducit ad æquandum se *Deo* vel ad *antagonismum* cum *Deo*.

Superbia continet et ducit ad:

vanitatem: auto-satisfactionem de esse æstimatum, exclusivum, invidiatum, etc.
superbus: seipsum magni momenti, necessarium, præcipuum putare.
arrogantiam: actus superioritatis erga alios.
autosufficientiam: Credere se nec Deo nec alio indigere, quod omnia solus facere possit.
susceptibilitatem: Non accipere criticam, correctionem nec consilium, et præterea molestari sine sufficienti causa.

Humilitas venit a latine "*humilitas*," quod significat se humiliare, et ab "*humus*," quod significat solum, terram.

Humilis non quærit thesauros et promissiones mundi, immo quod vult est *Recognoscere* semper magis suam *Totalem Dependentiam* a *Deo*.

Qui vere desiderat *Crescere in Humilitate, Accipit* humilitationes et accusationes etiam iniustas. Non quærit prima loca nec se præferre, suum iudicium *Deo* subiicit et *Semper est Paratus Servire Deo* et aliis.

avaritia / Generosita

Inclinatio, desiderium *inordinatum* aut *excessus* voluptatum, possessionum, tenentium, etc.

Avaritia superat *Cautelam* et *Prudentiam* quæ nos adducunt ad quærendum habere *Satis* ad vitam sine excessibus.

Avaritia est *desiderium insanum* rerum. *Avarus* etiam est egoisticus, *recusat Adiuvare* in *Necessitatibus* proximi, *non* amat *Compartire* et *non* exercet *Solidaritatem*.

Virtus opposita *avaritiæ* est *Generositas*. *Disponit* nos *Dare* bona materialia, nostrum *Tempus*, *Talentum* et *Vitam* ipsam ad *Adimplendam Voluntatem Dei*, sine exspectatione ullius rei in recompensationem, in detachment a rebus mundi.

invidia / Caritas

Invidia evidetur cum quærimus *criticare* et etiam *calumniari* proximum ad eum diminuendum coram aliis.

Invidia est pars malorum cogitationum, quæ homines solent putare esse solum de *libidine*.

Potest apparere variis modis:

comparare bona aut mala mea cum bonis aliorum.
resipere Qualitates, Bona aut Successus alterius, quia ego non habeo.
desiderare habere Bona materialia, Intellectualia, Corporalia aliorum et quod alii non habeant *Bona* quæ habent, quia ego non habeo.

Caritas ut *Virtus* opposita *invidiæ* consistit in *Desiderare Semper Bonum* proximi, etiam, supra *Bonum* proprium. *Caritas* significat *Amorem Dei*. Est *Actus aut Sentimentum Beneficum Auxilii* proximo.

Homo potest *Amare Deum* super omnia et *Amare* proximum cum eo *Amore* quo *Deus Amat* eum et quo homo *Amat Deum*.

ira / Patientia

Ira est sensus emotionalis *displicentiæ* et generaliter *antagonismi*, excitatus a damno reali aut apparenti.

Est reactio *irritationis et furoris* causata *indignatione* sentiendi vulnerari id quod credimus mereri aut per *frustrationem* non attingendi aliquem finem aut necessitatem.

Ira est status emotionalis qui variat in intensitate, ab *irritatione* levi ad *furiam* intensam.

Patientia est *Virtus* opposita *iræ* ad *Tolerandum* cum *Pace et Serenitate* adversitates, contrariitates et impetus. *Moderat* tristitiam, præbens *Conformationem et Acceptationem*.

Continet *Mansuetudinem*, quæ *Moderat impetum iræ*, quæ est manifestatio *iræ*. "*Cum his malis sentimentis contra alios, pugnamus contra Deum*", dum "*Deus Amat alios, Amat Harmoniam, Amat Amorem, Amat Dialogum, Amat simul ambulare*" *(Papa Franciscus, 16 - Aprilis - 2015)*

luxuria / Castitas

Luxuria est fruendi voluptatis carnalis modo sensuali et passionali *inordinato*. Conducit ad: *fornicationem, masturbationem, sodomiam, pornographiam, pederastiam, stuprum, prostitutionem*, etc.

Luxuria oritur, stimulat et "iustificat" cogitationes et desideria contraria *Castitati, Continentiæ* et *Planum Dei*.

Castitas est *Virtus* quæ *Regit et Moderatur* desiderium voluptatis carnalis secundum *Principia Fidei et Rationis.*

Superat egoismum et *Capacitat ad Sacrificium, Vincit concupiscentiam* carnalem in cogitationibus et desideriis, unde fovet *Virtutem Temperantiæ.*

gula / Temperantia

Gula est desiderium *inmoderatum, obsessivum et inordinatum voluptatis* coniunctæ cum sumptione cibi et sensuum. Intoxicatio iniustificata quæ terminatur in completa *amissione Rationis.*

Temperantia includit *Moderationem et Sobrietatem* in sumptione. *Confirmat Dispositionem* ad *Ieiunium, Sacrificium Gratum Deo et Beneficium pro Anima.*

pigritia / Diligentia

Pigritia est *desidia* culpabilis in adimplendo et in promptitudine obligationum vitæ et *Animæ.* Includit: *ociositatem, procrastinationem culpabilem, acidiam seu pigritiam spiritualem* et *despondentiam* ad respondendum ad *Gratiam Divinam.*

Virtus *Diligentiæ* est *Studium, Responsabilitas, Cura, Efficientia* et etiam *Promptitudo* in *Adimplendo Officium ad Servitium Dei* et proximi.

Quid disposuit Deus ad nos adiuvandum ad vincendum Peccata Capitalia?

1. Gratiæ. Omnis impulsus ad esse Castum, Humilem, Generosum, etc., est *Gratia Divina.*
2. Sacramenta. Ad cognoscendum nos Perdonatos et ad Accipiendas *Gratiam* quæ nos adducunt ad Perseverandum in Virtutibus.
3. Oratio. Confirmat nos in pugna interiori contra Peccata. Telum valde Potens est *Sanctum Rosarium.* Beatissima *Virgo Maria* est nostra *Sociata* in *Pugna* contra hæc peccata.

Litania ad Impetrandam Sanctam Humilitatem

a Cardinale Raphæle Merry del Val y Zulueta - 1867

℣. *O Iesu! Mitis et Humilis Corde,* ℟. *Exaudi me.*
℟. *O Iesu! Libera me.*

A desiderio æstimari,
A desiderio cognosci,
A desiderio laudari,
A desiderio honorari,
A desiderio præponi,
A desiderio consulendi,
A desiderio approbari,
A desiderio parcendi,
A timore humiliari,
A timore contemni,
A timore reprehendi,
A timore calumniari,
A timore oblivisci,
A timore vituperari,
A timore male tractari,
A timore lædi,

℟. *Ora pro me.*
O Maria, Mater *Humilium,*
Sancte Ioseph, Patrone *Humilium,*
Sancte Michæl, Qui *Primum Conteristi superbiam,*
Sancte Francisce, Æmulator *Magistro Mitis et Humilis,*
Omnes Sancti Spiritus *Humilitate* Sanctificati,

1880 Additio

℟. *Iesu, Da mihi Gratiam Optare.*
Ut alii plus *quam ego Amentur,*
Ut alii plus *quam ego Æstimentur,*
Ut alii *Crescant* in opinione mundi et *ego minuar;*
Ut alii *Occupentur* et *ego seponar;*
Ut alii *Laudentur* et *ego obliviscar;*
Ut alii *mihi in* omnibus *Præferantur;*
Ut alii *Sanctiores quam ego Sint, Dummodo Tam Sanctus Sim Quam Possum Esse,*

Oratio

O Dulcis Iesu! Mitis et Humilis Corde, Fac cor meum secundum Cor Tuum, et Da mihi Gratiam Finalis Perseverantiæ. Amen.

Adorator Fervens: seu, Praxis Adorationis Perpetuæ Sacratissimi Cordis Iesu, ut Recommendarunt Beata Margarita Maria Alacoque. Cum Permissu Superiorum. REVISUM A R.C. CLERGYMAN. 1867.

Litania pro Gratia Religiosi Silentii

℟. *Miserere mei.*
Iesu! per *Sanctum Silentium Tuæ Infantiæ,*
Iesu! Qui *Silentium Servasti* inter *falsas accusationes et iniustos iudicia* hominum,
Iesu! Qui *Amasti Orare* inter nocturnas *Vigiliæ Silentiosas,*
Iesu! Qui *Quadraginta* dies in *Silentio et Solitudine Egisti,*
Iesu! Qui *Stricte Silentium Servasti* in *Tua Sacra Passione* inter atrocissimas calumnias,
Iesu! Qui *Passus es in Silentio Dolorem Tuæ Terribilis Agoniæ,*
Iesu! Quem tam sæpe *Offendi* per linguam meam indomitam, præsertim excusando omnia in meipso, et reprehendendo et male interpretando non solum minima vitia, sed etiam optimas actiones proximi mei,

℟. *Ora pro me.*
Sancta Virgo! Mater Iesu, quæ *Audisti in Silentio,* et Servasti in Corde tuo omnia quæ ad Iesum Pertinebant, tuum Unicum Thesaurum,
Sancte Ioseph! Custos Incarnatæ Sapientiæ, et Sponsus Reginæ omnium Sanctorum, Obtine mihi a Magno Magistro Vitæ Interioris *Eminentem Spiritum Silentii, Orationis, et Sanctæ Recollectionis,*
Omnes Sancti Patres Desertorum,

Oratio

Sancte Ioannes Baptista, et omnes Sanctæ Animæ Religiosæ, qui tam Bene Servastis Sanctam Legem Silentii, Intercedite pro me, Amen.

Adorator Fervens: seu, Praxis Adorationis Perpetuæ Sacratissimi Cordis Iesu, ut Recommendarunt Beata Margarita Maria Alacoque. Cum Permissu Superiorum. REVISUM A R.C. CLERGYMAN. 1867.

Sanctum Rosarium - Promissa

"[9]Deus, canticum novum cantabo tibi ;
in psalterio decachordo psallam tibi."
Ps 143,9

"[30]Præcepitque Ezechias et principes Levitis, ut laudarent Dominum sermonibus David, et Asaph videntis : qui laudaverunt eum magna lætitia, et incurvato genu adoraverunt." 2 Par 29,30

Asaph complures psalmos ex psalterio composuit: psalmi 49 et 72-82. Nota quod Asaph dicitur videntis, quia psalmi composuerunt sacram missionem. cf. I Paralipomenon 25, 1 SS. et note.

B. ALANVS DE RVPE DE DIGNITATE PSALTERII

MCDLX

"*Volo ut Psaltæ mei in vita et in morte, et post mortem, habeant benedictionem, gratiæ plenitudinem ac libertatem, immunesque sint a cæcitate, obduratione, inopia ac servitute.*" BVM.

I. Peccatoribus Præstat Pœnitentiam;
II. Sitientibus Stillat Satietatem;
III. Alligatis Adducit Absolutionem;
IV. Lugentibus Largitur Lætitiam;
V. Tentatis Tradit Tranquillitatem;
VI. Egenis Expellit Egestatem;
VII. Religiosis Reddit Reformationem;
VIII. Ignorantibus Inducit Intelligentiam;
IX. Vivis Vincit Vastitatem;
X. Mortuis Mittit Misericordiam per Modum Suffragii.

TRADITIO

I. Qui Fideliter Mihi Servierit per Recitationem Rosarii, Gratias Egregias Accipiet.

II. Speciali Mea Protectione Polliceor et Maximas Gratias iis omnibus qui Rosarium Recitant.

III. Rosarium Erit Armatura Valida contra infernum, vicium Destruet, peccatum Minuet, et hæreses Superabit.

IV. Virtutem Efficiet et Opera Bona Florescere Faciet. Animabus Abundans Misericordiam Dei Obtinebit. Cordibus hominum a mundo et vanitatibus eius Avellet et ad Desiderium Supernorum Elevabit. O, Utinam Animæ per hanc viam Sanctificentur.

V. Anima, quæ se Mihi Commendat per Recitationem Rosarii, Non Peribit.

VI. Qui Devote Rosarium Recitaverit et ad Contemplationem Sacrorum Eius Mysteriorum se Applicaverit, Numquam a malis fortunis Superabitur. Deus Eos Non Castigabit Iustitia Sua. Non Peribunt morte imparata. Si Iusti Fuerint, in Gratia Dei Permanebunt et Digni Erunt Vitæ Æternæ.

VII. Qui Veram Devotionem erga Rosarium Habuerit, Non Sine Sacramentis Ecclesiæ morietur.

VIII. Fideles Rosarii Filii Lucem Dei et Plenitudinem Gratiarum Eius Habebunt in Vita Sua et in Morte. In momento Mortis, Merita Sanctorum in Paradiso Participabunt.

IX. Liberabo Eos de Purgatorio, qui Fuerint Devotione Rosario Consecrati.

X. Fideles Filii Rosarii Altum Glorificationis Gradum in Cælo Merebuntur.

XI. Omnia Obtinebitis a Me per Recitationem Rosarii.

XII. Omnes, qui Sanctum Rosarium Propagant, in Necessitatibus Suis a Me Adiuvabuntur.

XIII. A me Obtinui a Filio Meo Divino ut omnes Assertores Rosarii in Vita Sua et in Hora Mortis Totius Cælestis Curiæ Intercessores Habeant.

XIV. Omnes, qui Rosarium Recitant, Sunt Filii et Filiæ Meæ, et Filii Unici Filii Mei, Iesu Christi.

XV. Devotio Erga Rosarium Meum est Magnus Signum Eternæ Prædestinationis.

Mysterium Gaudiosum / Joyous Mysteries / Misterios Gozosos:
feria secunda et sabbato / Mondays and Saturdays / Lunes y Sábados.

Mysterium Dolorosum / Sorrowful Mysteries / Misterios Dolorosos:
feria Tertia et feria Sexta / Tuesdays and Fridays / Martes y Viernes.

Mysterium Gloriosum / Glorious Mysteries / Misterios Gloriosos:
feria Quarta et Dominica / Wednesdays and Sundays / Miércoles y Domingos.

Mysterium Luminosum / Luminous Mysteries / Misterios Luminosos:
feria Quinta / Thursdays / Jueves.

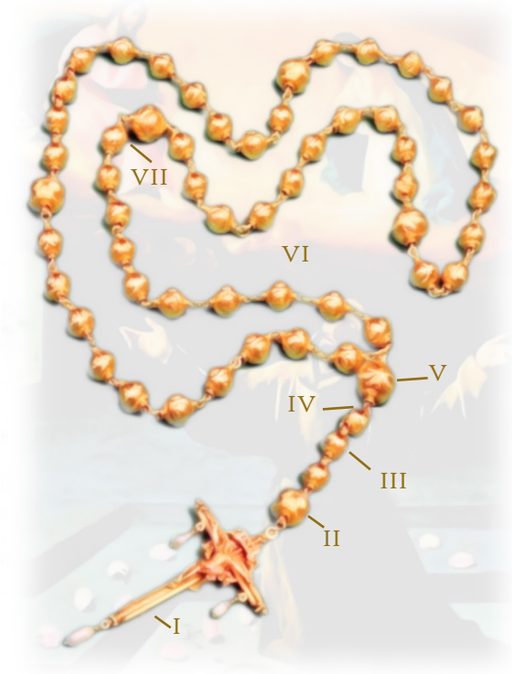

I- Signum Sanctæ Crucis et Symbolum Apostolorum, Sign of the Holy Cross and Apostles Creed, Signo de la Santa Cruz y Credo de los Apóstoles.
II- Pater Noster, Our Father, Padre Nuestro.
III- III Actus-Ave Maria, 3 Acts-Hail Mary, 3 Actos-Ave María.
IV- Gloria Patri et Oratio Fatimæ, Glory and Fatima Prayers, Gloria y Oraciones de Fátima.
V- Mysterium Dicitur, Mystery Statement, Enunciado del Misterio. Pater Noster, Our Father, Padre Nuestro.
VI- X Ave Maria, 10 Hail Mary, 10 Ave María.
VII- Gloria Patri et Oratio Fatimæ, Glory and Fatima Prayers, Gloria y Oraciones de Fátima.

Rosarii Beatæ Mariæ Virgines

Signum Sanctæ Crucis

Per Signum Sanctæ † Crucis, de inimicis † nostris, libera nos, † Domine Deus noster. In Nomine ✠ Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. *Amen.*

℣. Domine, labia mea Aperies.
℟. *Et os meum annuntiabit Laudem tua.*

℣. Deus in auditorium meum Intende.
℟. *Domine, ad Adiuvandum me festina.*

℣. Gloria ✠ Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.
℟. *Sicut erat in Principio, et Nunc, et Semper, et in Sæcula Sæculorum. Amen.*

Actus Contritionis

Deus meus, *ex toto corde pœnitet me omnium meorum peccatorum*, eaque detestor, quia peccando, non solum pœnas a Te Iuste Statutas promeritus sum, sed præsertim quia offendi Te, Summum Bonum, ac Dignum qui super omnia diligaris. Ideo firmiter Propono, Adiuvante Gratia Tua, de cetero me non peccaturum peccandique occasiones proximas fugiturum. *Amen.*

Confiteor

Confiteor Deo Omnipotenti, Beatæ Mariæ Semper Virgini, Beato Michælis Archangelo, Beato Joanni Baptistæ, Sanctis Apostolis Petro et Paulo, Omnibus Sanctis, et vobis, fratres *(et tibi Pater)*, quia peccavi nimis cogitatione, verbo et opere: *mea culpa, [percutiens pectus] mea culpa, [percutiens pectus] mea maxima culpa [percutiens pectus].* Ideo precor Beatam Mariam Semper Virginem, Beatum Michælem Archangelum, Beatum Joannem Baptistam, Sanctos Apostolos Petrum et Paulum, Omnes Sanctos, *[et vos, fratres (et te, Pater)]* orare pro me ad Dominum Deum nostrum. *Amen.*

Misereatur nostri Omnipotens Deus, et Dimissis peccatis nostris, Perducat nos ad Vitam Æternam. *Amen.*

Indulgentiam, Absolutionem, et Remissionem peccatorum nostrorum, Tribuat nobis Omnipotens et Misericors Dominus. *Amen.*

Deus meus, credo in Te, spero in Te, amo Te Super Omnia ex tota anima mea, ex toto corde meo, ex totis viribus meis: amo Te quia es Infinite Bonus et Dignus qui ameris; et quia amo Te, me Pœnitet ex toto corde Te offendisse : Miserere mihi peccatori. *Amen.*

Pater Noster

Pater noster qui es in cælis: sanctificetur Nomen Tuum; adveniat Regnum Tuum; fiat voluntas Tua, sicut in cælo, et in terra. Panem nostrum cotidianum da nobis hodie; et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris; et ne nos inducas in tentationem; sed libera nos a Malo. *Amen.* CCE 2759

Our Father

Our Father who art in heaven, hallowed be thy name. Thy kingdom come. Thy will be done on earth, as it is in heaven. Give us this day our daily bread, and forgive us our trespasses, as we forgive those who trespass against us, and lead us not into temptation, but deliver us from evil. **Amen.** CCE 2759

Padre Nuestro

Padre nuestro, que estás en el cielo, santificado sea tu Nombre; venga a nosotros tu reino; hágase tu voluntad en la tierra como en el cielo. Danos hoy nuestro pan de cada día; perdona nuestras ofensas como también nosotros perdonamos a los que nos ofenden; no nos dejes caer en la tentación, y líbranos del mal. Amén. CCE 2759

Symbolum Apostolorum

Credo in Deum Patrem Omnipoténtem, Creatórem Cæli et terræ. Et in Iesum Christum, Fílium Eius Únicum, Dóminum nostrum, qui Concéptus est de Spíritu Sancto, Natus ex María Vírgine, Passus sub *Póntio Piláto*, Crucifixus, Mórtuus, et Sepúltus, Descéndit ad *ínferos*, tértia die Resurréxit a mórtuis, Ascéndit ad Cælos, Sedet ad Déxteram Dei Patris Omnipoténtis, inde Ventúrus est Judicáre vivos et mórtuos. / Credo in Spíritum Sanctum, Sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum Communiónem, Remissiónem *peccatórum*, *carnis* Resurrectiónem, Vitam Ætérnam, *Amen*.

Oratio Dominica

Pater noster, qui es in Cælis, Sanctificetur Nomen tuum. Adveniat Regnum tuum; fiat Voluntas tua, sicut in Cælo et in terra. Panem nostrum Supersubstantialem *[quotidianum (Lc 11,2-4)]* da nobis hodie, et Dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et Ne nos inducas in tentationem, sed Libera nos a malo. *Amen*. Mt 6,9-13

Ave Maria

Ave María, Grátia Plena, Dóminus Tecum. Benedícta tu in muliéribus, et Benedíctus Fructus Ventris Tui, Iesus. / Sancta María, Mater Dei, Ora pro nobis peccatóribus, nunc, et in hora mortis nostræ, *Amen*.

Actus fidei

Domine Deus, firma fide credo et confiteor omnia et singula quæ Sancta Ecclesia Catholica Proponit, quia Tu, Deus, ea omnia Revelasti, qui es Æterna Veritas et Sapientia quæ nec fallere nec falli potest. In hac Fide vivere et mori statuo. *Amen*. *Ave María*.

Actus Spei

Domine Deus, spero per Gratiam Tuam Remissionem omnium peccatorum, et post hanc Vitam Æternam Felicitatem me esse consecuturum: quia Tu Promisisti, qui es Infinite Potens, Fidelis, Benignus, et Misericors. In hac Spe vivere et mori statuo. *Amen*. *Ave María*.

Actus Caritatis

Domine Deus, amo Te super omnia proximum meum propter Te, quia Tu es Summum, Infinitum, et Perfectissimum Bonum, omni dilectione Dignum. In hac Caritate vivere et mori statuo. *Amen*. *Ave María*.

Doxologia Minor

Gloria ✠ Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. / Sicut erat in Principio, et Nunc, et Semper, et in Sæcula Sæculorum, *Amen*.

Die Passionis Domini, in feria VI

℣. Christus Humiliavit semetipsum factus Obediens usque ad mortem.
℟. *Mortem autem Crucis*.

Sabbatum Sanctum, in feria VII

℣. Christus Humiliavit semetipsum factus Obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis.
℟. *Propter quod et Deus Exaltavit Illum : et Donavit Illi Nomen, quod est Super omne nomen.*

Oratio Fatimæ

Domine Iesu, Dimitte nobis débita nostra, Libera nos ab igne *inferni*, Conduc in Cælum omnes ánimas, Præsertim illas, quæ máxime indigent, Misericórdiæ Tuæ. *Amen*.

Domine Iesu, est propter Amorem Tui, et Conversionem peccatorum, et in Reparatione peccatorum contra Cor Mariæ Immaculatum commissorum ut orem. *Amen*.

Dominus meus, in Te credo, Te adoro, Tibi confido, Te amo. Pro illis qui non credent, non adorant, non confident, et non amant Veniam supplico. *Amen*.

Oratio Angeli

Actus Reparationis ad Sanctissimam Trinitatem

Sanctissima Trinitas, Pater, Filius et Spiritus Sanctus, profunde te adoro; tibi offero Pretiosissimum Corpus, Sanguinem, Animam et Divinitatem Iesu Christi Præsentem in totis Tabernaculis mundi in Reparatione *contumeliarum*, *sacrilegiorum*, et *neglegentiarum*, quibus offenditur. Per Infinita Merita Sacratissimi Cordis Iesu et Immaculatæ Cordis Mariæ Conversionem peccatorum peto. *Amen*.

Oratio Eucharistica

Sanctissima Trinitas, te adoro Deus meus, Deus meus, te amo in Sanctissimo Sacramento. *Amen*.

Jaculatorium

Ejaculationes breves sunt Preces ut melius nos custodiant Coram Deo per diem. Item pro segmentis Preces occlusione, exempli gratia, pro fine cuiuslibet duodecim Rosarii, post Gloriam.

Non sunt facienda et Orans eligere potest quos et quo ordine secundum cor suum. Quamvis traditio quædam in particulari suggerat, pro casu.

"Jesu, Mitis et Humilis Corde, Fac cor meum Sicut Tuum."

"O Maria, sine Labe Concepta; Ora pro nobis qui ad Te Confugimus."

"Sacratissimum Cor Iesu, in Te Confido."

"O Mi Iesu, Ignosce et Miserere. Per Merita Sacrorum Tuorum Vulnerum."

"Domine, Sancti Sacerdotes Da nobis."

"Domine, Da nobis Multos et Sanctos Sacerdotes."

"Jesu, Maria, Amo Te, Salva Animas."

"Tibi Laus, Tibi Gloria, Tibi Gratiarum Actio in Sæcula Sempiterna, O Beata Trinitas.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Exercituum. Pleni Sunt Cæli et Terra Gloria Tua."

"Domine Iesu Christe, Fili Dei, Miserere mei peccatoris."

Primum Mysterium Gaudiosum

Beatæ Mariæ Virginis Annuntiationem Contemplamur, et *Humilitas* Petitur.

"[21]Et erat plebs exspectans Zachariam : et mirabantur quod tardaret ipse in templo.[10415:] [22]Egressus autem non poterat loqui ad illos, et cognoverunt quod visionem vidisset in templo. Et ipse erat innuens illis, et permansit mutus. [23]Et factum est, ut impleti sunt dies officii ejus, abiit in domum suam : [24]post hos autem dies concepit Elisabeth uxor ejus, et occultabat se mensibus quinque, dicens : [25]*Quia sic fecit mihi Dominus in diebus, quibus respexit auferre opprobrium meum inter homines.*

[26]In mense autem sexto, missus est angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, [27]ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David,[10416:] et nomen virginis Maria.

[28]Et ingressus angelus ad eam dixit : *Ave gratia plena : Dominus tecum,*[10417:] *: benedicta tu in mulieribus.*

[29]Quæ cum audisset, turbata est in sermone ejus, et cogitabat qualis esset ista salutatio. [30]Et ait angelus ei : *Ne timeas, Maria : invenisti enim gratiam apud Deum.* [31]*Ecce concipies in utero, et paries filium, et vocabis nomen ejus Iesum :* [32]*hic erit magnus, et Filius Altissimi vocabitur, et dabit illi Dominus Deus sedem David patris ejus,*[10418:] *: et regnabit in domo Jacob in æternum,* [33]*et regni ejus non erit finis.*

[34]Dixit autem Maria ad angelum : *Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco ?*[10419:] [35]Et respondens angelus dixit ei : *Spiritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi. Ideoque et quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius Dei.* [36]*Et ecce Elisabeth cognata tua, et ipsa concepit filium in senectute sua : et hic mensis sextus est illi, quæ vocatur sterilis :* [37]*quia non erit impossibile apud Deum omne verbum.*

[38]Dixit autem Maria : *Ecce ancilla Domini : fiat mihi secundum verbum tuum,*[10420:]. Et discessit ab illa angelus." Lc 1,21-38.

[10415] 21. Post sacrificium sacerdos benedicere debuit populo cum formula Nm.6, 23 ss.

[10416] 27. E Domo Davidis: Hic potius videtur referre ad Josephum, qui certe fuit (cf. Mt 1, 6 et 16). Idem autem deducitur ex Maria in V. 32 et 3, 23 SS. (vide nota ibi). Discrimen inter utrumque coniuges est quod Maria a Davide per Nathan (lineam non-realem) et Ioseph per lineam regiam Salomonis orta est. Pro annuntiatone V. 32, Iesus erat in eo colligens sanguinem David, quem accepit a matre, et ius coronæ, quam accepit a patre adoptivus. Judæi bene noverunt, alioquin Christi inimici eum accusaverunt impostorem, cum salutatus esset "Filius David" (Mt. 21, 9-11).

[10417]28. Hic est verbum originalis Ave Mariæ, quæ completur verbis Elisabethæ in v. 42. Angelus eam proculdubio in lingua Aramaica salutavit (Hebræum illius temporis, cum impressionibus Syriæ et Chaldææ) cum verbum "Shalom Lak", id est, proprie: "Pax super te" (10, 6; Mt 10, 12 et nota). Verbum Græca "jaíre", ad illam salutationem adhibita, proprie significat "felicem" et in Latinum translata est æquivalens verbum salutationis "Ave". Linguæ modernæ interdum verbum latinum servaverunt, ut Hispanice designando sententiam Ave Maria, vel simpliciter interpretati sunt dicendo: "Salvo te", vel similibus locutionibus utens, exempli gratia: "Ave". Verbum "Deus salvet te", quæ proculdubio pulcherrima est ad communem mortalium salutandum, non potest manifesto proprie intelligi, quasi adhuc virgo salvari debeat. "Gratia repleta" (Græce kejaritomene) etiam proculdubio Græca est aramaicæ locutionis, quam quidam interpretantur ut: "obiectum divinæ favoris", secundum quod angelus addit v. 30. Ceterum admirabilis lectio est. Humilitas in ea laude, quod, sine præiudicio ad summam sanctitatem in Maria constituendam (maxime dogma immaculatæ notionis in ea fundatum est), non laudavit in Virgine quamlibet qualitatem vel virtutem propriam, sed opus divinæ prædilectionem, ut ipsa prædicaret in Magnificat (v. 48 s). Beata es inter mulieres: hæc verba in multis codicibus hic desunt. Isti sunt Isabellæ dictæ Mariæ in V. 42, ubi prima pars grandinis Mariæ absolvitur. Secunda pars postea addita est.

[10418] 32 s. Vide 2, 50 et note; Dn. 7, 14 et 27; Mch. 4, 7; Mt. 1, 18 ss.; Is. 9, 7; 22, 22; etc.

[10419] 34. Vide Mt 1, 19 et note. Maria uxor Sancti Ioseph. Sic Dei sapientia disposuerat ei ad custodiendam virginis probitatem in oculis populi. Ex verbis: "Nescio hominem" sequitur Mariam votum fecisse virginitatem suam. Paucis temporibus, quibus Maria loquitur, exquisitum eius cor semper nos docet non solum perfectissimam fidelitatem, sed etiam plenissimam animi libertatem. Non quærit quomodo hoc possit esse, sed: quomodo futurum sit, hoc est, a primo momento certissimum est nuntium nuntii impleri, ut mirabile sit, et quodcumque condiciones recipiat. Sed cum conscientiæ dubio manere non vult, quare non dubitat interrogare utrum suffragium suum obstaculum sit consilio Dei, nec longum est responsum accipere de prodigio maternitatis virginalis prodigii. Interrogatio Mariæ, sine diminutione eius docilitatis omnino (v. 38), eam perficit, ostendens nobis obedientiam nostram non esse automaton, sed cum plena conscientia, id est, ut voluntas spiritu moveri possit. Hinc Christus se exhibet ut lumen, quod nos cæca sequi non vult. vide Io. 12, 46; 1Cor. 12, 2 et notas.

[10420] 38. Mariæ responsio manifestat, etiam plusquam incomparabilem humilitatem et obœdientiam, magnitudinem fidei eius, quæ se totum ad divinam actioni tribuit, quin simulans mysterium penetrare vel consequentias quas pro se habere posset.

I. "*Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius : ipsa conteret caput tuum, et tu insidiaberis calcaneo ejus.*" Gn 3,15 ✝ "(...) Abrahæ dictæ sunt promissiones, et semini ejus. (...) qui est Christus." Gal 3,16

Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave Maria.

II. "*Ponamque fœdus meum inter me et te, et multiplicabo te vehementer nimis*" Gn 17,2 ✝ "*hic erit magnus,* (...) *et regnabit in domo Jacob,* (...) *et regni ejus non erit finis.*" Lc 1,32-33

Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave Maria.

III. "Non auferetur sceptrum de Juda, (...)" Gn 49,10 ✝ "(...) viro, cui nomen erat Joseph, de domo David" Lc 1,27

Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave Maria.

IV. "(...) quia creavit Dominus novum super terram : femina circumdabit virum." Jr 31,22 ✝ "ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph," Lc 1,27

Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave Maria.

V. "Dixit autem serpens ad mulierem : (...) *et eritis sicut dii, scientes bonum et malum.*" Gn 3,4-5 ✝ "Et ait angelus ei : (...) *et paries filium,* (...) *et Filius Altissimi vocabitur,*" Lc 1,30-32

Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave Maria.

VI. "Mulier si quippiam voverit, (...) in domo patris sui, et in ætate adhuc puellari : si cognoverit pater votum (...) et tacuerit, voti rea erit, (...) opere complebit." Nm 30,4-6 ✝ "Dixit autem Maria ad angelum : *Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco ?*" Lc 1,34

Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave Maria.

VII. "operuit nubes tabernaculum testimonii, et gloria Domini implevit illud." Ex 40,32 ✝ "*Ecce concipies in utero,* (...) *Spiritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi.*" Lc 1,31-35

Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave Maria.

VIII. "*Numquid Deo quidquam est difficile ?* (...) *revertar ad te* (...)*, et habebit Sara filium.*" Gn 18,14 ✝ "(...) *Et ecce Elisabeth cognata tua, et ipsa concepit filium in senectute sua* (...) *quia non erit impossibile apud Deum omne verbum.*" Lc 1,36-37

Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave Maria.

IX. "(...) Quæ respondit : *Serpens decepit me, et comedi.*" Gn 3,13 ✝ "Dixit autem Maria : *Ecce ancilla Domini : fiat mihi secundum verbum tuum.*" Lc 1,38

Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave Maria.

X. "In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. ✝ Et Verbum caro factum est, et habitavit in nobis" Io 1,1-14

Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave Maria.

Secundum Mysterium Gaudiosum

Beatæ Mariæ Virginis Visitationem Contemplamur, et Charitas ad Fratres Petitur.

"[39]Exsurgens autem Maria in diebus illis, abiit in montana cum festinatione, in civitatem Juda. :10421: [40]et intravit in domum Zachariæ, et salutavit Elisabeth. [41]Et factum est, ut audivit salutationem Mariæ Elisabeth, exsultavit infans in utero ejus : et repleta est Spiritu Sancto Elisabeth : [42]et exclamavit voce magna, et dixit :

Benedicta tu inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui. [43]*Et unde hoc mihi, ut veniat mater Domini mei ad me ?* [44]*Ecce enim ut facta est vox salutationis tuæ in auribus meis, exsultavit in gaudio infans in utero meo.* [45]*Et beata, quæ credidisti, quoniam perficientur ea, quæ dicta sunt tibi a Domino.*

[46]Et ait Maria : *Magnificat anima mea Dominum. :10422: : [47]et exsultavit spiritus meus in Deo salutari meo.* [48]*Quia respexit humilitatem ancillæ suæ : ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes,* [49]*quia fecit mihi magna qui potens est : et sanctum nomen ejus. :10423: ,* [50]*et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum.* [51]*Fecit potentiam in brachio suo : dispersit superbos mente cordis sui. :10424: .* [52]*Deposuit potentes de sede, et exaltavit humiles.* [53]*Esurientes implevit bonis : et divites dimisit inanes. :10425: .* [54]*Suscepit Israël puerum suum. :10426: ,* *recordatus misericordiæ suæ :* [55]*sicut locutus est ad patres nostros, Abraham et semini ejus in sæcula. :10427: .*

[56]Mansit autem Maria cum illa quasi mensibus tribus : et reversa est in domum suam. [57]Elisabeth autem impletum est tempus pariendi, et peperit filium. [58]Et audierunt vicini et cognati ejus quia magnificavit Dominus misericordiam suam cum illa, et congratulabantur ei." Lc 1,39-58.

[10421] 39. Civitas Juda: secundum quosdam Ain Carim, fœdus et dimidium occidentalem Ierusalem; Secundum alios, urbs in regione Hebron, quæ verisimilius est.

[10422] 46 SS. Hic hymnus, Magnificat, textibus Sacræ Scripturæ perfunditur, præsertim Canticum Annæ (1 Sam. 2, 1-10) et Psalmi, qui nos docet quatenus Virgo cum Sacris libris, qui ex suis meditati sunt, adsueverunt. adulescentia. Magnificat est carmen lyricum per excellentiam, et plusquam aliquid in principio. Tota secunda pars eius est, quia laudem mirifice paradoxa canit, qui parvulis præfert et evacuat. Unde illa secunda pars doctrinæ plena est simul ac poetica. Idemque dici potest de tertia vel ultima, ubi "Puella illa Hebræa" (ut Dantes eam vocat), quæ singulare carmen inceperat, extendit (ut Psalmista in Ps. 101), ad omnes suos homines, quod sperabat tunc bona recipere. Prophetas promisit, quia adhuc mysterium Christi Christi reprobationis neglexit. Sed lyricismus Magnificat super omnia in primis lineis redundat, non solum quia incipit canendo et laudando, quod est proprium lyræ et citharæ, sicut rex David pœta et propheta, sed etiam et essentialiter, quia ipse est qui se ponit. In toto ludo herois carminis. Id est, præterquam quod intimissimum sui ipsius affectus exprimens, festinat nos revelare, cum gaudio amantis læti amari, quod Deus magnus in eam aspexit, et ob magnitudinem, quam in ea fecit, omnes eius generationes gratulabuntur. Superficialis aspectus mirari potest hanc « sui ipsius », qua Maria, incomparabiliter humilis et tacita, incipit loqui de se, cum videtur largior et perfectior fuisse de aliis loqui, vel finire se ad glorificandum patrem sicut in secunda parte. Sed si in luce amoris spectemus, intellegimus nihil posse gratiore divino amanti, nec magis intellectus ex parte eius qui amari notus est, quam prædicare extasim felicitatis quam sentit cum eligitur, quia simplicem illam confessionem. Gaudium est quod maxime placet, et magnanimi cor Dei remunerare potest. Non cuivis occurreret quod sponsa, accepta amoris declaratione, peteret ut electio illa non in eam, sed in aliam caderet. Quia hoc, promunturium humilitatis, amanti pessimum gustaret, nec honeste concipi potuit nisi ut indifferentia. Quia amor est incomparabilis bonus — sicut ipse Deus est (1 Io 4, 16) — ideoque nullum maius bonum cogitari potest quod amoris renuntiationem iustificat. Hinc, illa lyrici "egoismus" Mariæ summa est lectio quam anima recipere potest de modo respondendi amori Dei. Sensus autem Psalmi, qui nobis narrat, non est alius: « Delecta te in Domino et da tibi omnia cor tuum desiderat » (Ps. 36, 4). Utinam parum haberemus huius contentionis, quæ nos cum gloria cupiebat amorem quem nos lædit, sed dorsum suum indifferentia convertens, ut solemus intuendo eum oculis carnalibus, sicut denuntiator, quibuscum non potest in hoc delectari vita.

[10423] 49 SS. vide Ps. 110, 9; 102, 13 et 17; 88, 11; 2 Sam. 22, 28. Ad confessionem humilitatis, magna Dei laus secuta est. Valde est admirari et meditari, quod omnis hæc laudum series, quæ tot alios divinæ magnitudinis celebrari potuit, ad unum instanter referatur: exaltatio parvulorum et magnorum confusio, ut ostendat. Hoc paradoxon, quo ipse Iesus urgebat, potissimum est mysteria, quæ Divinum Consilium nostræ considerationi exhibet. Re quidem vera synthesis spiritus evangelici invenitur in illa parvitate vel infantia spirituali, quæ est magna beatitudo pauperum in spiritu, et secundum quam qui fiunt sicut pueri, non solum magni sunt in regno, sed etiam soli qui intrant (Mt. 3; 2 note).

[10424] 51 SS. vide Ps. 146, 6; 33, 11; 106, 9; 97, 3; Iob. 12, 19.

[10425] 53. cf. PS. 11, 6; 80, 11.

[10426] 54. Israëlem servum suum excepit: alii « filium suum » interpretantur. Græcum "Paidós" et Latinum "Puerum", utramque translationem admittunt. Virgo hic alludit ad Messiam, Filium Dei, ad quem venit tempora incarnationis eius, vel ad populum Israël, quem Deus accepit mittendo promissum Messiam? Fillion hanc ultimam solutionem exponit ut evidens, etiam sensum tutelæ demonstrans quod vocabulum Græcum "antelábeto" habet. Quidam — ut Zorell — ad primam solutionem inniuntur, ut fontem huius textus, qui ipsius est, ostendens. 42, 1 ss., in quo Messias haud dubie allusit, ut testatur S. Matthæus (12, 18 SS.). Sed id non videtur esse fons; Biblia grammatica ne inter parallelas textus nostri recitavit. Reapse utraque interpretatio nominis Israëlis convenit. Videmus, verbi gratia, textum esse. 41, 8 manifesto refert ad Israël et non ad Iesum, cum in V. 16 nuntiat se glorificaturum se in Sancto Israël, id est in Messia. In eadem Isaias Deus iterum servum significat Israëlem, eum surdum appellans, ad eius reprobationem Messiæ (42, 19), et etiam in 44, 21 ss. iniquitates. E contra in magna prophetia humiliati et gloriosi Redemptoris (Is. 49, 3 sqq.), pater loquitur ad "servum Domini" et vocat eum "Israël" (nisi interpolationem) clare appellando. Messias enim dicit ei quod servus erit ad ducendum gentes Iacob ad se, et non solum ad hoc, sed etiam ad lumen gentium, sicut prophetia Simeonis vocat Christum in Lc. 2, 32

[10427] 55. In favorem Abrahæ, etc., ut videri potest, hic textus, non solum in Græco, sed etiam in

Vulgata, ut notat Fillion, non dicit Deum recordari misericordiæ suæ, sicut ipse Patriarchis etiam Abraham et prolem suam pronuntiavit. Usque ad id tempus, sed quod Deus, sicut Patriarchis nuntiaverat, recordatus est misericordiæ Abrahæ promissæ, cui prolem suam in perpetuum duraturam dixerat. Quod etiam consentiat cum eo quod Virgo mysterium reprobationis Messiæ in primo adventu suo neglexit, ab electo populo, et credidit, ut tres sapientes (Mt. 2, 2-6), Zacharias (v. 69 SS.), Simeon. (2, 32), Apostoli (Act. 1, 6) et omnes pii Israëlitæ, qui Iesum in Dominica Palmarum salutaverunt, quod Messias rex agnosceretur a populo suo, secundum promissionem, quam Mariam ab angelo acceperat respectu Filii sui in v. 32: "Dominus Deus dabit tibi thronum David patris tui, et regnabit in domo Iacob in æternum, et regnum eius non habebit finem". vide 2, 35; 2, 50; Mch 7, 20 et notas.

I. "Surrexitque David, et abiit, et universus populus qui erat cum eo de viris Juda, ut adducerent arcam Dei," 2Rg 6,2 ✝ " Exsurgens autem Maria in diebus illis, abiit in montana cum festinatione, in civitatem Juda." Lc 1,39
Pro his qui committunt Superbia / Ave Maria.

II. "(...) sed divertit eam in domum Obededom Gethæi" 2Rg 6,10 ✝ "et intravit in domum Zachariæ, et salutavit Elisabeth." Lc 1,40
Pro his qui committunt Accidia / Ave Maria.

III. "et David saltabat totis viribus ante Dominum (...)" 2Rg 6,14 ✝ "(...) exsultavit infans in utero ejus : et repleta est Spiritu Sancto Elisabeth (...)" Lc 1,41
Pro his qui committunt Luxuria / Ave Maria.

IV. "Et David (...) ducebant arcam testamenti Domini in jubilo, (...)" 2Rg 6,14 ✝ "et exclamavit voce magna," Lc 1,42
Pro his qui committunt Avaritia / Ave Maria.

V. "Benedicta inter mulieres (...) et benedicatur in tabernaculo suo." Idc 5,24-27 ✝ "*Benedicta tu inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui.*" Lc 1,42
Pro his qui committunt Gula / Ave Maria.

VI. "Et extimuit David Dominum in die illa, dicens : *Quomodo ingredietur ad me arca Domini ?*" 2Rg 6,9 ✝ "*Et unde hoc mihi, ut veniat mater Domini mei ad me ?*" Lc 1,43
Pro his qui committunt Ira / Ave Maria.

VII. "Et oravit Anna, et ait : *Exultavit cor meum in Domino, et exaltatum est cornu meum in Deo meo ;* (...)" 1Rg 2,1-10 ✝ "Et ait Maria : *Magnificat anima mea Dominum : et exsultavit spiritus meus in Deo salutari meo.* (...)" Lc 1,46-55
Pro his qui committunt Invidia / Ave Maria.

VIII. "Et habitavit arca Domini in domo Obededom Gethæi tribus mensibus (...)" 2Rg 6,11 ✝ "Mansit autem Maria cum illa quasi mensibus tribus (...)" Lc 1,56
Pro his qui committunt Abusus / Ave Maria.

IX. "(...) Abiit ergo David, et adduxit arcam Dei de domo Obededom in civitatem David cum gaudio" 2Rg 6,12 ✝ "(...) Maria (...) reversa est in domum suam." Lc 1,56
Pro his qui committunt Calumnia / Ave Maria.

X. "(...) et benedixit Dominus Obededom, et omnem domum ejus." 2Rg 6,11 ✝ "Et audierunt vicini et cognati ejus quia magnificavit Dominus misericordiam suam cum illa, et congratulabantur ei." Lc 1,58
Pro his qui committunt Idolatriam / Ave Maria.

Tertium Mysterium Gaudiosum

Domini Nostri Iesu Christi Nativitatem Contemplamur, et *Paupertatis Spiritus* Petitur.

"[18]Christi autem generatio sic erat : cum esset desponsata mater ejus Maria Joseph,[9904:] antequam convenirent inventa est in utero habens de Spiritu Sancto. [19]Joseph autem vir ejus cum esset justus, et nollet eam traducere, voluit occulte dimittere eam.[9905:] [20]Hæc autem eo cogitante, ecce angelus Domini apparuit in somnis ei, dicens : *Joseph, fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam : quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est.* [21]*Pariet autem filium : et vocabis nomen ejus Iesum : ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum.*

[22]Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur quod dictum est a Domino per prophetam dicentem : [23]*Ecce virgo in utero habebit, et pariet filium,*[9906:] *: et vocabunt nomen ejus Emmanuel, quod est interpretatum Nobiscum Deus.*

[24]Exsurgens autem Joseph a somno, fecit sicut præcepit ei angelus Domini, et accepit conjugem suam." Mt 1,18-24.

"[1]Factum est autem in diebus illis, exiit edictum a Cæsare Augusto,[10432:] ut describeretur universus orbis. [2]Hæc descriptio prima facta est a præside Syriæ Cyrino : [3]et ibant omnes ut profiterentur singuli in suam civitatem.

[4]Ascendit autem et Joseph a Galilæa de civitate Nazareth in Judæam, in civitatem David, quæ vocatur Bethlehem : eo quod esset de domo et familia David, [5]ut profiteretur cum Maria desponsata sibi uxore prægnante. [6]Factum est autem, cum essent ibi, impleti sunt dies ut pareret,[10433:] [7]et peperit filium suum primogenitum,[10434:] et pannis eum involvit, et reclinavit eum in præsepio : quia non erat eis locus in diversorio." Lc 2,1-7.

"[25]Et non cognoscebat eam,[9907:] donec peperit filium suum primogenitum : et vocavit nomen ejus Iesum." Mt 1,25.

"[8]Et pastores erant in regione eadem vigilantes, et custodientes vigilias noctis super gregem suum. [9]Et ecce angelus Domini stetit juxta illos, et claritas Dei circumfulsit illos, et timuerunt timore magno. [10]Et dixit illis angelus : *Nolite timere : ecce enim evangelizo vobis gaudium magnum, quod erit omni populo :* "quia natus est vobis hodie Salvator, qui est Christus Dominus, *in civitate David.* [12]*Et hoc vobis signum : invenietis infantem pannis involutum, et positum in præsepio.*

[13]Et subito facta est cum angelo multitudo militiæ cælestis laudantium Deum, et dicentium : [14]*Gloria in altissimis Deo, et in terra pax hominibus bonæ voluntatis.*

[15]Et factum est, ut discesserunt ab eis angeli in cælum : pastores loquebantur ad invicem : *Transeamus usque Bethlehem, et videamus hoc verbum, quod factum est, quod Dominus ostendit nobis.* [16]Et venerunt festinantes : et invenerunt Mariam, et Joseph, et infantem positum in præsepio. [17]Videntes autem cognoverunt de verbo, quod dictum erat illis de puero hoc.

[18]Et omnes qui audierunt, mirati sunt : et de his quæ dicta erant a pastoribus ad ipsos. [19]Maria autem conservabat omnia verba hæc, conferens in corde suo. [20]Et reversi sunt pastores glorificantes et laudantes Deum in omnibus quæ audierant et viderant, sicut dictum est ad illos." Lc 2,8-20.

[9904] 18. Apud Iudæos sponsalia vel sponsalia æquiparabant nuptiis et sponsus iam vocati, maritus et uxor.

[9905] 19. Mariam non ostensam marito speciem angeli vel miram notionem operis Spiritus Sancti, sanctus Ioseph visus est in casu nullo modo, tremendo fidei eius experimentum. Jure S. Ioseph duas solutiones habuisset: 1 Mariam accusans coram iudiciis, quæ, secundum legem Mosis, eam ad mortem damnasset (Lv. 20, 10; Dt. 22, 22; 24, Io., 8, 2 SS.); 2. da ei "libelo repudiationis", id est divortii, lege pro tali casu concessa. Sed, ne ad momentum quidem sanctitatis Mariæ dubitans, sanctus Patriarcha eam occulte relinquere statuit, ne eam infamiam, donec cælum intercederet, mysterium declarans. "Et quam præclarum Mariæ silentium! Suspicionem et infamiam pati mavult quam mysterium gratiæ in eo quod in eo est detegere. Et si cælum sic temptavit duo corda innocens et sancta sicut Ioseph et Maria, cur querimur de testimoniis quod Providentia nos mittit? (Mons. Ballester). Nostræ fidei sinceritas est quam Deus probat, ut sanctus Petrus docet (1 Ptr. 1, 7). vide Ps. 16, 3 et note.

[9906] 23. Est propheta Isaiæ prophetæ (7, 14). Octo ante sæcula, Deus annuntiat, licet velato modo, mirabile mysterium amoris redemptionis incarnationis Verbi eius, quod cotidie nobiscum erit usque ad consummationem sæculi (Mt. 28, 20). Animarum erit in particulari et pro tota Ecclesia, « Emmanuel »: « Deus nobiscum », pro Eucharistia, eius Evangelio et pro voce infallibilis magisterii a se ipso instituti.

[9907] 25. Sine sciente eam, etc.: hæc est significatio textus, quem in originali dicit: "Nescivit eam donec peperit". "Donec" aliquid simile "dum" apud Hebræos exprimit et exprimit, ut S. Hieronymus dicit, solum quod factum est vel non, usque ad aliquod momentum, sed non quod postea factum est. Vide, ut exemplum, Lc. 2, 37 et idem 2 Sam. 6, 23: "Micol non habuit filios usque ad diem obitus sui."

[10432] 1. Vide Mch 5, 2. Nesciens, Augustus Imperator Romanus erat instrumentum quo Deus implevit prophetiam Michæ 5, 1 quod dux Israel in Bethleem nasceretur, quamvis Maria et Ioseph longe inde in Nazareth habitarent, quod longe plus est. centum kms. ab urbe Bethleem.

[10433] 6. Nativitas mirabiliter facta est, cum Maria personaliter interesse posset puero adorabili, cui "non erat locus in diversorio". Estne hæc figura mundi et omnis cordis, ubi alter "hospites" ei locum non relinquunt?

[10434] 7. Primogenitus est terminus legis Mosaicæ. Hoc nomen primi fuit, etiam si unigenitus esset (Ex. 13, 2). cf. Mt 1, 23 et note.

I. "(...) *ecce virgo concipiet, et pariet filium,* (...)" Is 7,14 ✝ "(...) antequam convenirent inventa est in utero habens de Spiritu Sancto." Mt 1,18
Pro Sancta Catholica Ecclesia / Ave Maria.

II. "Si maritum habuerit, et voverit aliquid, (...) quo die audierit vir, et non contradixerit, voti rea erit (...)" Nm 30,7-16 ✝ "(...) vir ejus cum esset justus,(...) voluit occulte dimittere eam." Mt 1,19
Pro Sanctitate ejus Papa / Ave Maria.

III. "Et tu, Bethlehem Ephrata, (...) ex te mihi egredietur qui sit dominator in Israël, (...)" Mch 5,1-2 ✝ "Ascendit autem et Joseph (...), in civitatem David, quæ vocatur Bethlehem (...)" Lc 2,4
Pro Religiosis et Consecratis / Ave Maria.

IV. "Videbo eum, sed non modo : intuebor illum, sed non prope. Orietur stella ex Jacob, et consurget virga de Israël (...)" Nm 24,17 ✝ "(...) cum essent ibi, (...) Et peperit filium suum primogenitum, (...)" Lc 2,6-7
Pro Persequentibus et Persequentium / Ave Maria.

V. "Et suscitabo super eos pastores, (...)" Ir 23,4 ✝ "(...) angelus Domini stetit juxta illos, (...) : *Nolite timere :* (...) *quia natus est vobis hodie Salvator, qui est Christus Dominus,* (...)" Lc 2,9-11
Pro ut Fiat Voluntas Dei in Sancta Ecclesia / Ave Maria.

VI. "Parvulus enim natus est nobis, (...) et vocabitur nomen ejus, Admirabilis, Consiliarius, Deus, Fortis, Pater futuri sæculi, Princeps pacis." Is 9,6 ✝ "*Gloria in altissimis Deo, et in terra pax hominibus bonæ voluntatis.*" Lc 2,14
Pro Sancta Catholica Ecclesia / Ave Maria.

VII. "Surge, illuminare, Jerusalem, quia venit lumen tuum, et gloria Domini super te orta est." Is 60,1 ✝ "(...) *Transeamus usque Bethlehem, et videamus hoc verbum, quod factum est, quod Dominus ostendit nobis.*" Lc 2,15
Pro Sanctitate ejus Papa / Ave Maria.

VIII. "Quæ prima fuerunt, ecce venerunt ; nova quoque ego annuntio : antequam oriantur, audita vobis faciam." Is 42,9 ✝ "Videntes autem cognoverunt de verbo, quod dictum erat illis de puero hoc. Et omnes (...) mirati sunt (...)" Lc 2,17-18
Pro Religiosis et Consecratis / Ave Maria.

IX. "*Ego Dominus vocavi te in justitia, et apprehendi manum tuam, et servavi te : et dedi te in fœdus populi, in lucem gentium,*" Is 42,6 ✝ "Maria autem conservabat omnia verba hæc, conferens in corde suo." Lc 2,19
Pro Persequentibus et Persequentium / Ave Maria.

X. "Leva in circuitu oculos tuos, et vide (...) filii tui (...) venient et filiæ tuæ (...) surgent." Is 60,4 ✝ "Et reversi sunt pastores glorificantes et laudantes Deum (...)" Lc 2,20
Pro ut Fiat Voluntas Dei in Sancta Ecclesia / Ave Maria.

Quartum Mysterium Gaudiosum

Domini Nostri Jesu Christi Presentationem In Templo Contemplamur, et Obedientia Petitur.

"[21]Et postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer, vocatum est nomen ejus Iesus, quod vocatum est ab angelo priusquam in utero conciperetur.

[22]Et postquam impleti sunt dies purgationis ejus[10435]: secundum legem Moysi, tulerunt illum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino, [23]sicut scriptum est in lege Domini : *Quia omne masculinum adaperiens vulvam, sanctum Domino vocabitur* : [24]et ut darent hostiam secundum quod dictum est in lege Domini, *par turturum, aut duos pullos columbarum.* [25]Et ecce homo erat in Jerusalem, cui nomen Simeon, et homo iste justus, et timoratus, exspectans consolationem Israël : et Spiritus Sanctus erat in eo. [26]Et responsum acceperat a Spiritu Sancto, non visurum se mortem, nisi prius videret Christum Domini. [27]Et venit in spiritu in templum. Et cum inducerent puerum Iesum parentes ejus, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo, [28]et ipse accepit eum in ulnas suas : et benedixit Deum, et dixit : [29]*Nunc dimittis servum tuum Domine, secundum verbum tuum*[10436]: *in pace :* [30]*quia viderunt oculi mei salutare tuum,* [31]*quod parasti ante faciem omnium populorum :* [32]*lumen ad revelationem gentium, et gloriam plebis tuæ Israël.*

[33]Et erat pater ejus et mater mirantes super his quæ dicebantur de illo. [34]Et benedixit illis Simeon, et dixit ad Mariam matrem ejus : *Ecce positus est hic in ruinam et in resurrectionem multorum in Israël, et in signum cui contradicetur*[10437]: : [35]*et tuam ipsius animam pertransibit gladius ut revelentur ex multis cordibus cogitationes*[10438]: : [36]Et erat Anna prophetissa, filia Phanuel, de tribu Aser : hæc processerat in diebus multis, et vixerat cum viro suo annis septem a virginitate sua. [37]Et hæc vidua usque ad annos octoginta quatuor : quæ non discedebat de templo, jejuniis et obsecrationibus serviens nocte ac die. [38]Et hæc, ipsa hora superveniens, confitebatur Domino : et loquebatur de illo omnibus, qui exspectabant redemptionem Israël. [39]Et ut perfecerunt omnia secundum legem Domini, reversi sunt in Galilæam in civitatem suam Nazareth. [40]Puer autem crescebat, et confortabatur plenus sapientia : et gratia Dei erat in illo." *Lc* 2,21-40.

[10435] 22 SS. Purissima Virgo non debuit « se purgare »: attamen submisit, sicut Iesus Christus, legi iudaicæ, quæ purificationem matris intra XL dies præscripsit. Oblatio est pauperum (Ex. 13, 2; Lv. 12, 2-8).

[10436] 29. Oratio Simeonis est "nunc dimittis", quæ in officio perfectionis oratur.

[10437] 34. Contradictio: Magnum mysterium est totius Evangelii. Vide quomodo hoc mysterium agit, apud Mt 13, 5-7. Cf. 7, 23 et note.

[10438] 35. Per prophetiam Simeonis, præsentis mysterii infiniti dolentis in vita Filii sui, excitatur in anima Mariæ. Usque tunc audiverat tantum verba Gabrielis, qui ei nuntiabat thronum patris sui David (1, 32). Simeon eos confirmat in v. 32, sed gladium introducit — reprobatio Messiæ pro Israël (v. 34) — cuius immensa tragœdia cognoscet Mariam sub pede crucis. Cf. Io. 19, 25 et note.

I. "Et die octavo circumcidetur infantulus" Lv 12,3 ✝ "Et postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer, vocatum est nomen ejus Iesus, (...)" Lc 2,21
Pro Infirmis / Ave Maria.

II. "(...) Mulier, si suscepto semine pepererit masculum, immunda erit septem diebus (...)" Lv 12,2 ✝ "Et postquam impleti sunt dies purgationis ejus secundum legem Moysi, (...)" Lc 2,22
Pro Indigentibus / Ave Maria.

III. "Sanctifica mihi omne primogenitum quod aperit vulvam (...) tam de hominibus quam de jumentis : mea sunt enim omnia." Ex 13,2 ✝ "sicut scriptum est in lege Domini : *Quia omne masculinum adaperiens vulvam, sanctum Domino vocabitur*" Lc 2,23
Pro Morientibus / Ave Maria.

IV. "Quod si non invenerit manus ejus, nec potuerit offerre agnum, sumet duos turtures vel duos pullos columbarum, (...)" Lv 12,8 ✝ "et ut darent hostiam secundum quod dictum est in lege Domini, par turturum, aut duos pullos columbarum." Lc 2,24
Pro Viduis et Orphanis / Ave Maria.

V. (...) et statim veniet ad templum suum Dominator quem vos quæritis, et angelus testamenti quem vos vultis. Ecce venit, dicit Dominus exercituum. (...)" Mal 3,1 ✝ "Et venit in spiritu in templum." Lc 2,27
Pro Captivis / Ave Maria.

VI. "Et quis poterit cogitare diem adventus ejus, et quis stabit ad videndum eum ? (...)" Mal 3,2 ✝ "*quia viderunt oculi mei salutare tuum, quod parasti ante faciem omnium populorum*" Lc 2,30-31
Pro Victimis Detractionis et Calumniæ / Ave Maria.

VII. "et sedebit conflans, et emundans argentum : et purgabit filios Levi, (...)" Mal 3:3 ✝ "*lumen ad revelationem gentium, et gloriam plebis tuæ Israël.*" Lc 2,32
Pro Desolatis et Neglectis / Ave Maria.

VIII. "Tunc locuti sunt timentes Dominum, (...) et attendit Dominus, et audivit, (...) *Et erunt mihi,* ait Dominus exercituum, (...) *in peculium* (...)" Mal 3,16-17 ✝ "Et erat pater ejus et mater mirantes super his quæ dicebantur de illo." Lc 2,33
Pro Discriminatis et Oppressis / Ave Maria.

IX. "*Et convertemini, et videbitis quid sit inter justum et impium, et inter servientem Deo et non servientem ei.*" Mal 3,18 ✝ "(...) *Ecce positus est hic in ruinam et in resurrectionem multorum in Israël, et in signum cui contradicetur* (...)" Lc 2,34-35
Pro Clamantibus ad Deum / Ave Maria.

X. "Ecce ego mittam vobis Eliam prophetam, (...)" Mal 4,5 ✝ "(...) confitebatur Domino : et loquebatur de illo omnibus, qui exspectabant redemptionem Israël." Lc 2,38
Pro Quibus Deus orationes recipere desiderat / Ave Maria.

Quintum Mysterium Gaudiosum

Domini Nostri Jesu Christi Inventionem In Templo Contemplamur, et *Deum Inquærendi Voluntas* Petitur.

"40Puer autem crescebat, et confortabatur plenus sapientia : et gratia Dei erat in illo. 41Et ibant parentes ejus per omnes annos in Jerusalem, in die solemni Paschæ.

42Et cum factus esset annorum duodecim, ascendentibus illis Jerosolymam secundum consuetudinem diei festi, 43consummatisque diebus, cum redirent, remansit puer Iesus in Jerusalem, et non cognoverunt parentes ejus.[10439]. 44Existimantes autem illum esse in comitatu, venerunt iter diei, et requirebant eum inter cognatos et notos. 45Et non invenientes, regressi sunt in Jerusalem, requirentes eum. 46Et factum est, post triduum invenerunt illum in templo sedentem in medio doctorum, audientem illos, et interrogantem eos. 47Stupebant autem omnes qui eum audiebant, super prudentia et responsis ejus.

48Et videntes admirati sunt. Et dixit mater ejus ad illum : *Fili, quid fecisti nobis sic ? ecce pater tuus et ego dolentes quærebamus te.*

49Et ait ad illos : *Quid est quod me quærebatis ? nesciebatis quia in his quæ Patris mei sunt, oportet me esse ?*[10440].

50Et ipsi non intellexerunt[10441] verbum quod locutus est ad eos. 51Et descendit cum eis, et venit Nazareth : et erat subditus illis. Et mater ejus conservabat omnia verba hæc in corde suo[10442].

52Et Iesus proficiebat sapientia[10443], et ætate, et gratia apud Deum et homines."Lc 2,40-52.

[10439] 43. Maria credere poterat puerum in cœtu hominum venisse.
[10440] 49. Voluntas Patris est omnia Iesu. Quomodo familiaris amor ei obsistere potuit?
[10441] 50. Non intellexerunt: De hoc mysterio ignorantiæ Mariæ, vide v. 1, 55 et notas. Maria igitur, quamvis quæ esset, in fide sicut Abraham vixit (Rm. 4, 18). illius fidei, quæ est vita iustorum (Rm. 1, 17); illius fidei, quam Elisabeth laudavit eum ut virtutem suam per excellentiam (1, 45).
[10442] 51. Hæc omnia servavit, "tum ruminans et meditans diligentissime" (S. Beda). Vide v. 19 et Cap. 11, 28. Ex hoc verbo Evangelista creditur se audivisse ex labiis Mariæ multa, præsertim quæ ad infantiam Iesu pertinentia, quam S. Lucas solus est, qui refertur.
[10443] 52. Crevit in sapientia: non significat Iesum aliquando eam minus habere, sed manifestare, quod unicuique ætatis suæ sanctissimæ vitæ opportunum fuit.

I. "(...) *et custodietis diem istum in generationes vestras ritu perpetuo.*" Ex 12,17 ✝ "Et ibant parentes ejus per omnes annos in Jerusalem, in die solemni Paschæ." Lc 2,41
Pro Sacramentis, præsertim Matrimoniis / Ave Maria.

II. "Et Ismaël filius tredecim annos impleverat tempore circumcisionis suæ." Gn 17,25 ✝ "Et cum factus esset annorum duodecim, ascendentibus illis Jerosolymam secundum consuetudinem diei festi," Lc 2,42
Pro Filiis / Ave Maria.

III. "*Et de asinis quas nudiustertius perdidisti, ne sollicitus sis, quia inventæ sunt.* (...)" 1Sm 9,20 ✝ "consummatisque diebus, cum redirent, (...) venerunt iter diei, et requirebant eum inter cognatos et notos." Lc 2,43-44
Pro Parentibus, Fratres, Sororibus et familiæ / Ave Maria.

IV. "(...) *Audivi orationem tuam, et vidi lacrimas tuas,* (...) *die tertio ascendes templum Domini.* (...)" 2Rg 20,5 ✝ "Et factum est, post triduum invenerunt illum in templo (...)" Lc 2,46
Pro Cognatos, Nepotes et familias / Ave Maria.

V. "*irrita faciens signa divinorum, et ariolos in furorem vertens ; convertens sapientes retrorsum, et scientiam eorum stultam faciens ;*" Is 44,25 ✝ "Stupebant autem omnes qui eum audiebant, super prudentia et responsis ejus." Lc 2,47
Pro Filius Lustralis, Patrinis et familias / Ave Maria.

VI. "Illa autem nullo modo consolari poterat, sed quotidie exiliens circumspiciebat, et circuibat vias omnes (...) ut procul videret eum, si fieri posset, venientem." Tob 10,7 ✝ "(...) Et dixit mater ejus ad illum : *Fili, quid fecisti nobis sic ? ecce pater tuus et ego dolentes quærebamus te.*" Lc 2,48
Pro Defunctis et Abortis / Ave Maria.

VII. "(...) *Et cujus erunt optima quæque Israël ? nonne tibi et omni domui patris tui ?*" 1Sm 9,20 ✝ "Et ait ad illos : *Quid est quod me quærebatis ? nesciebatis quia in his quæ Patris mei sunt, oportet me esse ?*" Lc 2,49
Pro Propinquis et Amicis / Ave Maria.

VIII. "Et dixit : *Vade, et dices populo huic : Audite audientes, et nolite intelligere ; et videte visionem, et nolite cognoscere.*" Is 6:9 ✝ "Et ipsi non intellexerunt verbum quod locutus est ad eos." Lc 2,50
Pro Parochianis et Vicinis / Ave Maria.

IX. "*Honora patrem tuum et matrem tuam,* (...)" Ex 20,12 ✝ "Et descendit cum eis, et venit Nazareth : et erat subditus illis. (...)" Lc 2,51
Pro ad Conversionem Eorum qui nos male profitentur / Ave Maria.

X. "Memento, quæso, quod sicut lutum feceris me, et in pulverem reduces me." Iob 10,9 ✝ "(...) Et mater ejus conservabat omnia verba hæc in corde suo." Lc 2,51
Pro ut Fiat Voluntas Dei in Cælo et in terra, non nostra. / Ave Maria.

Primum Mysterium Dolorosum

Domini Nostri Jesu Christi Orationem In Horto Contemplamur, et *Dolor pro peccatis nostris* Petitur.

"[21]Cum hæc dixisset Iesus, turbatus est spiritu : et protestatus est, et dixit : *Amen, amen dico vobis, quia unus ex vobis tradet me.* [22]Aspiciebant ergo ad invicem discipuli, hæsitantes de quo diceret. [23]Erat ergo recumbens unus ex discipulis ejus in sinu Iesu, quem diligebat Iesus.[10975] [24]Innuit ergo huic Simon Petrus, et dixit ei : *Quis est, de quo dicit ?* [25]Itaque cum recubuisset ille supra pectus Iesu, dicit ei : *Domine, quis est ?*

[26]Respondit Iesus : *Ille est cui ego intinctum panem porrexero.*[10976] Et cum intinxisset panem, dedit Judæ Simonis Iscariotæ. [27]Et post buccellam, introivit in eum Satanas. Et dixit ei Iesus : *Quod facis, fac citius.*[10977] [28]Hoc autem nemo scivit discumbentium ad quid dixerit ei." Jo 13,21-28.

"[36]Tunc venit Iesus cum illis in villam, quæ dicitur Gethsemani, et dixit discipulis suis : *Sedete hic donec vadam illuc, et orem.*[10192] [37]Et assumpto Petro, et duobus filiis Zebedæi, cœpit contristari et mœstus esse. [38]Tunc ait illis : *Tristis est anima mea usque ad mortem : sustinete hic, et vigilate mecum.*" Mt 26,36-38.

"[39]Et egressus ibat secundum consuetudinem in monte Olivarum. Secuti sunt autem illum et discipuli. [40]Et cum pervenisset ad locum, dixit illis : *Orate ne intretis in tentationem.* [41]Et ipse avulsus est ab eis quantum jactus est lapidis : et positis genibus orabat, [42]dicens : *Pater, si vis, transfer calicem istum a me : verumtamen non mea voluntas, sed tua fiat.* [43]Apparuit autem illi angelus de cælo, confortans eum. Et factus in agonia, prolixius orabat. [44]Et factus est sudor ejus sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram.[10703]." Lc 22,39-44.

"[40]Et venit ad discipulos suos, et invenit eos dormientes, et dicit Petro : *Sic non potuistis una hora vigilare mecum ?* [41]*Vigilate, et orate ut non intretis in tentationem. Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma.* [42]Iterum secundo abiit, et oravit, dicens : *Pater mi, si non potest hic calix transire nisi bibam illum, fiat voluntas tua.*[10193] [43]Et venit iterum, et invenit eos dormientes : erant enim oculi eorum gravati. [44]Et relictis illis, iterum abiit, et oravit tertio, eumdem sermonem dicens. [45]Tunc venit ad discipulos suos, et dicit illis : *Dormite jam, et requiescite.*[10194] *: ecce appropinquavit hora, et Filius hominis tradetur in manus peccatorum.* [46]*Surgite, eamus : ecce appropinquavit qui me tradet.*" Mt 26,40-46.

[10975] 23. Ille quem Iesus dilexit, eundem evangelistam, qui modestia nomen eius abscondit (cf. 1, 39 et nota). Iacentem significat Ioannem, secundum morem Orientalem, ante Iesum iacentem, in cubito sinistro innixus, pectus suum magistrum convertit.

[10976] 26. PORTIO: Non dicitur de pane, nec quod in vino umidum est, nec cogitari potest quod Iesus Judam Eucharistiam dedit, ut sacrilegam reciperet.

[10977] 27. Eo momento Satanas eum ingressus est: Ioannes momentum extollit, ut totam hanc diabolicam possessionem Iudas distinguat a consilio V. 2, quod Satanas « in corde suo posuerat ». Lucas ponit possessionem diabolicam et fœdus cum sacerdotibus ante cenam paschalem ut eas ad Iesum traderet (Lc. 22, 3-7 SS.), in qua coincidit cum Mt 26, 14 SS. et Mc. 14, 10 SS., qui statim post Simonem leprosi cenam ponit. Inde posuerunt hanc cenam pedis lavationis esse posse, sicut illa quæ in Bethania data est ante sex dies (12, 1; Mt 26, 6 SS.; Mc. 14, 3 SS.), ante Pascha (cf. v. 1). Observatur omnes Eucharistiæ mentiones hic deesse, quas tres synopticas afferunt, et de præparatione cenæ paschalis (Mt. 26, 17 SS.; Mc. 14, 12 ff.; Lc. 22, 7 SS.); quod hæc pars hic pro futuro datur (v. 29); Discipuli adhuc culpam Judæ ignorare videntur (v. 28), quæ in altera cena publicata est (Mt. 26, 21-25); Petri negationem (v. 38) non eadem nocte nuntiatam (ut erat in Mt 26, 34; Mc. 14, 30; Lc. 22, 34); Quod Iudas noctu exiens (v. 30) non potuit tempus consentire in traditione Iesu eadem nocte; quod caps. 14 et 15 non apparent continuatis prioribus sicut pileis. 16, 17 et 18; Quod hymnus in fine Paschæ dixit (Mt. 26, 30) non potuit esse oratio cap. 17 sed Hallel (Ps. 112-117); utrasque cenas iam magnas et independentes contentas habere (cf. v. 5 et note); Et quod denique synoptici scripserunt cum apostolatus super Israël adhuc perduraret, cum Ioannes scriberet fere triginta annos postquam Israel prædicationem apostolicam reiecerat (Act. 28, 25 ss.) et destructio Hierosolymitanum et templum, quod ipsum sequebatur. postea; Ad quod Ioannes potest habere aliquem specialem propositum ex his magnis eventibus. Fac citius (sic etiam ex turri). necessitatis Lc. 12, 50 et 22, 15! Invitatio videtur ad Satanam, qui Iudas intraverat (cf. Lc. 8, 30) et immolationem agni promovendo non putabat instrumentum pro Redemptore esse. cf. V. 31 et note; Act. 13, 27; 1 Cor. II, VIII.

[10192] 36. Quod sentiunt, dum prosternetur in terra. Quod sequitur ostendit quomodo responderint... et nos.

[10193] 42. Hoc est: Volo voluntatem tuam salvare homines, pro quo me misisti (Io 6, 38-40), impletum est sine animadversione quid mihi constat. Cum nuntium veniæ non acceperint (Mc. 1, 15; Io 1, 11; Mt 16, 20 et Nota), pastor moritur pro ovibus (Io 10, 11 et nota). Hic vides liberam traditionem Iesu tamquam victimam "in manibus hominum" (17, 12 et 22) ut salvificus patris voluntas non spoila. Annon plus quam duodecim legiones angelorum ad rem imperasset? (v. 53). "Hæc vox capitis est pro salute totius corporis, quia ipsa est, quæ fideles instruxit, inflammavit confessores, coronata martyribus" S. Leon.

[10194] 45. Nunc dormis et quiescas? vide Mc. 14, 41 et note.

[10703] 44. cf. Mt 26, 36 s.; Mc. 14, 26 SS. Fuit, sicut ait Sanctus Bernardus, fletus lachrymarum et sanguinis, qui non tantum ex oculis, sed etiam ex toto Corpore Redemptoris emanavit. Nota quod notitia sudoris sanguinis et angelus est typicus Lucæ. Fortassis ex speciali revelatione S. Pauli facta est. Respicitur in Hbr lacrimis videri potest. 5, 7.

I. "(...) *Tolle filium tuum unigenitum,* (...) *Isaac,* (...) *atque ibi offeres eum in holocaustum super unum montium quem monstravero tibi.*" Gn 22,2 ✝ "Et hymno dicto, exierunt in montem Oliveti." Mt 26,30
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

II. "Et stabunt pedes ejus in die illa super montem Olivarum, qui est contra Jerusalem (...)" Zach 14,4 ✝ "Tunc venit Iesus cum illis in villam, quæ dicitur Gethsemani, (...)" Mt 26,36
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

III. "dixitque ad pueros suos : *Expectate hic* (...) *: ego et puer illuc usque* (...)*, postquam adoraverimus,* (...)" Gn 22,5 ✝ "(...) et dixit discipulis suis : *Sedete hic donec vadam illuc, et orem.*" Mt 26,36
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

IV. "Dixit autem Abraham : *Deus providebit sibi victimam holocausti, fili mi.* (...)" Gn 22,8 ✝ "Et assumpto Petro, et duobus filiis Zebedæi, cœpit contristari et mœstus esse." Mt 26,37
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

V. "Et venerunt ad locum quem ostenderat ei Deus, (...) cumque alligasset Isaac filium suum, posuit eum in altare super struem lignorum." Gn 22,9 ✝ "(...) et oravit, dicens : *Pater mi, si non potest hic calix transire nisi bibam illum, fiat voluntas tua.*" Mt 26,42
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

VI. "Quare tristis es, anima mea ? et quare conturbas me ? Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi, salutare vultus mei, et Deus meus." Ps 42,5 ✝ "Tunc ait illis : *Tristis est anima mea usque ad mortem : sustinete hic, et vigilate mecum.*" Mt 26,38
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

VII. "Extenditque manum, et arripuit gladium, ut immolaret filium suum." Gn 22,10 ✝ "Et factus est sudor ejus sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram." Lc 22,44
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

VIII. "*Non possum solus sustinere omnem hunc populum, quia gravis est mihi.*" Nm 11,14 ✝ "dicens : *Pater, si vis, transfer calicem istum a me : verumtamen non mea voluntas, sed tua fiat.*" Lc 22,42
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

IX. "(...) *Sume calicem vini furoris hujus de manu mea, et propinabis de illo cunctis gentibus ad quas ego mittam te.*" Ir 25,15 ✝ "Et relictis illis, iterum abiit, et oravit tertio, eumdem sermonem dicens." Mt 26,44
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

X. "(...) et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum." Is 53,6 ✝ "(...) *ecce appropinquavit hora, et Filius hominis tradetur in manus peccatorum.*" Mt 26,45
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

Secundum Mysterium Dolorosum

Domini Nostri Jesu Christi Flagellationem Contemplamur, et *Corporum Nostrorum Mortificatio* Petitur.

"[57]At illi tenentes Iesum, duxerunt ad Caipham principem sacerdotum, ubi scribæ et seniores convenerant. [58]Petrus autem sequebatur eum a longe, usque in atrium principis sacerdotum. Et ingressus intro, sedebat cum ministris, ut videret finem. [59]Principes autem sacerdotum, et omne concilium, quærebant falsum testimonium contra Iesum, ut eum morti traderent : [60]et non invenerunt, cum multi falsi testes accessissent.

Novissime autem venerunt duo falsi testes.[10200], [61]et dixerunt : *Hic dixit : Possum destruere templum Dei, et post triduum reædificare illud.* [62]Et surgens princeps sacerdotum, ait illi : *Nihil respondes ad ea, quæ isti adversum te testificantur ?* [63]Jesus autem tacebat. Et princeps sacerdotum ait illi : *Adjuro te per Deum vivum, ut dicas nobis si tu es Christus Filius Dei.*

[64]Dicit illi Iesus : *Tu dixisti. Verumtamen dico vobis, amodo videbitis Filium hominis sedentem a dextris virtutis Dei, et venientem in nubibus cæli.*

[65]Tunc princeps sacerdotum scidit vestimenta sua, dicens : *Blasphemavit*[10201] *: quid adhuc egemus testibus ? ecce nunc audistis blasphemiam :* [66]*quid vobis videtur ?* At illi respondentes dixerunt : *Reus est mortis.* [67]Tunc exspuerunt in faciem ejus, et colaphis eum ceciderunt, alii autem palmas in faciem ejus dederunt, [68]dicentes : *Prophetiza nobis Christe, quis est qui te percussit ?*" Mt 26,57-68.

"[1]Mane autem facto, consilium inierunt omnes principes sacerdotum et seniores populi adversus Iesum, ut eum morti traderent. [2]Et vinctum adduxerunt eum, et tradiderunt Pontio Pilato præsidi.

[3]Tunc videns Judas, qui eum tradidit, quod damnatus esset, pœnitentia ductus, retulit triginta argenteos principibus sacerdotum, et senioribus, [4]dicens : *Peccavi, tradens sanguinem justum.* At illi dixerunt : *Quid ad nos ? tu videris.* [5]Et projectis argenteis in templo, recessit : et abiens laqueo se suspendit.[10203]. [6]Principes autem sacerdotum, acceptis argenteis, dixerunt : *Non licet eos mittere in corbonam : quia pretium sanguinis est.* [7]Consilio autem inito, emerunt ex illis agrum figuli, in sepulturam peregrinorum. [8]Propter hoc vocatus est ager ille, *Haceldama*, hoc est, Ager sanguinis, usque in hodiernum diem. [9]Tunc impletum est quod dictum

est per Jeremiam prophetam[10204], dicentem : *Et acceperunt triginta argenteos pretium appretiati, quem appretiaverunt a filiis Israël : [10]et dederunt eos in agrum figuli, sicut constituit mihi Dominus.*

[11]Jesus autem stetit ante præsidem, et interrogavit eum præses, dicens : *Tu es rex Judæorum ?* Dicit illi Iesus : *Tu dicis.* [12]Et cum accusaretur a principibus sacerdotum et senioribus, nihil respondit. [13]Tunc dicit illi Pilatus : *Non audis quanta adversum te dicunt testimonia ?* [14]Et non respondit ei ad ullum verbum, ita ut miraretur præses vehementer.

[15]Per diem autem solemnem consueverat præses populo dimittere unum vinctum, quem voluissent : [16]habebat autem tunc vinctum insignem, qui dicebatur Barrabas. [17]Congregatis ergo illis, dixit Pilatus : *Quem vultis dimittam vobis : Barabbam, an Iesum, qui dicitur Christus ?* [18]Sciebat enim quod per invidiam tradidissent eum[10205]. [19]Sedente autem illo pro tribunali, misit ad eum uxor ejus[10206], dicens : *Nihil tibi, et justo illi : multa enim passa sum hodie per visum propter eum.*

[20]Principes autem sacerdotum et seniores persuaserunt populis ut peterent Barabbam, Iesum vero perderent. [21]Respondens autem præses, ait illis : *Quem vultis vobis de duobus dimitti ?* At illi dixerunt : *Barabbam.* [22]Dicit illis Pilatus : *Quid igitur faciam de Iesu, qui dicitur Christus ?* [23]Dicunt omnes : *Crucifigatur.* Ait illis præses : *Quid enim mali fecit ?* At illi magis clamabant dicentes : *Crucifigatur.*

[24]Videns autem Pilatus quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret : acceptа aqua, lavit manus coram populo, dicens : *Innocens ego sum a sanguine justi hujus[10207] : vos videritis.* [25]Et respondens universus populus, dixit : *Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.* [26]Tunc dimisit illis Barabbam : Iesum autem flagellatum tradidit eis ut crucifigeretur. [27]Tunc milites præsidis suscipientes Iesum in prætorium, congregaverunt ad eum universam cohortem[10208]." Mt 27,1-27.

[10200] 60. Fuerunt duo testes falsi, qui non ex eorum testimonio vel, ut videmus in Mc. 14, 59.

[10201] 65. Blasphemia consistit in oculis Sanhedritarum, in testimonio quod Iesus de se dat, confitens veritatem, quia filius Dei est. cf. Lv. 24, 16.

[10203] 5. Dum Petrus contrite clamat, ludas mortem sibi conscivit, quia fiducia caret in misericordia Dei, qui dimittit omnibus. Differentia est inter unam compunctionem, quæ desperationem ducit et pœnitentiam, quæ ad veniam ducit. cf. 21, 28 et note.

[10204] 9. Vide Zach. 11, 12 s.; Ir. 32, 6 SS.

[10205] 18. Invidia: Refertur ad sacerdotes (Mc. 15, 10), contra quorum nequitiam Pilatus ad populum appellavit. Marcus (15, 11) inculcat quod hic videmus in v. 20 de perfida influentia, qua illi decreverunt populo, qui toties ostenderunt adhæsionem Iesu, ut instrumentum ad satisfaciendum odium contra filium Dei, usque ad punctum suadere eum in scelestum differre (Lc. 23, 18; Io. 18, 40). St Petrus homines huius rei commemorat in Act. 3, 14-17.

[10206] 19. Secundum piam traditionem nomen eius Claudia Prócula fuit. Ecclesia Græca eam ut sanctam venerat.

[10207] 24. Pilatus hoc iustum dicit, ita publice confitens innocentiam Iesu; Et tamen eum in cruce mori damnat. Videmus hic genus impii iudicis, qui ob politicam et ignaviam suam potentiam abutitur et officia dignitatis suæ graviter violat. hæsitationes diu procedunt; Quod autem plus credit quam interest, quam vox conscientiæ et providentia uxoris suæ (v. 19). vide Mc. 15, 2 SS.; Lc. 23, 3 SS.; Io. 18, 33 SS.

[10208] 27. Nota quod non sunt directum opus populi Judaici, ut sæpe creditum est, flagitia in passione Christi commissa. Qui divinam victimam flagellant, coronam spineam ponunt, eum irrident et crucifigunt, milites Romani sunt (Io 19, 2 ff), ad quorum auctoritatem Iesus a principibus synagogæ traditus est. (v. 18 et note).

I. "(...) principes Juda (...) ascenderunt de domo regis in domum Domini, (...)" Ir 26,10 ✝ "(...) duxerunt ad Caipham (...) ubi scribæ et seniores convenerant." Mt 26,57
Pro his qui committunt Superbia / Ave Maria.

II. "(...) testes iniqui, quæ ignorabam interrogabant me. Retribuebant mihi mala pro bonis, (...)" Ps 34,11-12 ✝ "(...) quærebant falsum testimonium contra Iesum, ut eum morti traderent : et non invenerunt, cum multi falsi testes accessissent (...)" Mt 26,59-60
Pro his qui committunt Accidia / Ave Maria.

III. "Dominus Deus auxiliator meus, (...) ; ideo posui faciem meam ut petram durissimam, (...)" Is 50,7 ✝ "(...) princeps sacerdotum, ait illi : *Nihil respondes ad ea, (...)?* Iesus autem tacebat. (...)" Mt 26,62-63
Pro his qui committunt Luxuria / Ave Maria.

IV. "(...) *Judicium mortis est viro huic, (...) sicut audistis auribus vestris.*" Ir 26,11 ✝ "(...) princeps sacerdotum scidit vestimenta sua, dicens : *Blasphemavit (...) ecce nunc audistis blasphemiam* (...) respondentes dixerunt : *Reus est mortis.*" Mt 26,65-66
Pro his qui committunt Avaritia / Ave Maria.

V. "Corpus meum dedi percutientibus, et genas meas vellentibus ; faciem meam non averti ab increpantibus et conspuentibus in me." Is 50,6 ✝ "(...) exspuerunt in faciem ejus, et colaphis eum ceciderunt, alii autem (...) in faciem ejus dederunt, (...)" Mt 26,67-68
Pro his qui committunt Gula / Ave Maria.

VI. "(...) rem irati (...), cæsum eum miserunt in carcerem (...) in domo Jonathan (...) erat super carcerem." Ir 37,14 ✝ "(...) consilium inierunt (...) adversus Iesum, ut eum morti traderent. (...) et tradiderunt Pontio Pilato (...) Mt 27,1-2
Pro his qui committunt Ira / Ave Maria.

VII. "Si servum ancillamque invaserit, triginta siclos argenti domino dabit, (...)" Ex 21,32 ✝ "(...) Judas, (...) retulit triginta argenteos principibus sacerdotum, et senioribus," Mt 27,3
Pro his qui committunt Invidia / Ave Maria.

VIII. "Oblatus est (...), et non aperuit os suum (...)" Is 53,7 ✝ "Et cum accusaretur (...), nihil respondit. (...) : *Non audis quanta adversum te dicunt testimonia ?* Et non respondit ei ad ullum verbum, (...)" Mt 27,12-14
Pro his qui committunt Abusus / Ave Maria.

IX. "De angustia, et de judicio sublatus est. Generationem ejus quis enarrabit ? (...)" Is 53,8 ✝ "(...) *Quid enim mali fecit ?* At illi magis clamabant dicentes : *Crucifigatur.*" Mt 27,23
Pro his qui committunt Calumnia / Ave Maria.

X. "Supra dorsum meum fabricaverunt peccatores ; prolongaverunt iniquitatem suam." Ps 128:3 ✝ "(...) *Innocens ego sum a sanguine justi hujus : vos videritis.* (...) *Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.* (...) Iesum autem flagellatum tradidit (...)" Mt 27,24-26
Pro his qui committunt Idolatriam / Ave Maria.

Tertium Mysterium Dolorosum

Domini Nostri Jesu Christi Spinis Coronationem Contemplamur, et *Superbiæ Mortificatio* Petitur.

"[33]Introivit ergo iterum in prætorium Pilatus : et vocavit Iesum, et dixit ei : *Tu es rex Judæorum ?* [34]Respondit Iesus : *A temetipso hoc dicis, an alii dixerunt tibi de me ?* [35]Respondit Pilatus : *Numquid ego Judæus sum ? gens tua et pontifices tradiderunt te mihi : quid fecisti ?* [36]Respondit Iesus : *Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei utique decertarent ut non traderer Judæis : nunc autem regnum meum non est hinc*[11065]. [37]Dixit itaque ei Pilatus : *Ergo rex es tu ?* Respondit Iesus : *Tu dicis quia rex sum ego. Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimonium perhibeam veritati : omnis qui est ex veritate*[11066], *audit vocem meam.* [38]Dicit ei Pilatus : *Quid est veritas ?*[11067].

Et cum hoc dixisset, iterum exivit ad Judæos, et dicit eis : *Ego nullam invenio in eo causam.* [39]*Est autem consuetudo vobis ut unum dimittam vobis in Pascha : vultis ergo dimittam vobis regem Judæorum ?* [40]Clamaverunt ergo rursum omnes, dicentes : *Non hunc, sed Barabbam.* Erat autem Barabbas latro.

[1]Tunc ergo apprehendit Pilatus Iesum, et flagellavit[11068]. [2]Et milites plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus : et veste purpurea circumdederunt eum. [3]Et veniebant ad eum, et dicebant : *Ave, rex Judæorum* : et dabant ei alapas.

[4]Exivit ergo iterum Pilatus foras, et dicit eis : *Ecce adduco vobis eum foras, ut cognoscatis quia nullam invenio in eo causam.* [5]*(Exivit ergo Iesus portans coronam spineam, et purpureum vestimentum.)* Et dicit eis : *Ecce homo.* [6]Cum ergo vidissent eum pontifices et ministri, clamabant, dicentes : *Crucifige, crucifige eum.* Dicit eis Pilatus : *Accipite eum vos, et crucifigite : ego enim non invenio in eo causam*[11069]. [7]Responderunt ei Judæi : *Nos legem habemus, et secundum legem debet mori, quia Filium Dei se fecit.* [8]Cum ergo audisset Pilatus hunc sermonem, magis timuit[11070].

[9]Et ingressus est prætorium iterum : et dixit ad Iesum : *Unde es tu ?* Iesus autem responsum non dedit ei. [10]Dicit ergo ei Pilatus : *Mihi non loqueris ? nescis quia potestatem habeo crucifigere te, et potestatem habeo dimittere te ?* [11]Respondit Iesus : *Non haberes potestatem adversum me ullam, nisi tibi datum esset desuper. Propterea qui me tradidit tibi, majus peccatum habet*[11071]." Jo 18,33-10,11.

[11065] 36. Iesus numquam definivit indolem non politicam regni sui, quæ non est mundana nec milites et arma clarius definita sunt.

[11066] 37. Veritatis: id est, fidelitatis prophetiæ, quæ eam ut talem annuntiaverunt (Lc. 1, 32; Sir. 36, 18).

[11067] 38. Quid est verum? Pilatus est genus multorum rationalistarum qui similem quæstionem quærunt et tunc relinquunt sine audiendo responsionem ipsius veritati, quæ est Iesus Christus. S. Augustinus recte dicit: "Nam si sapientia et veritas non totis animi viribus concupiscatur, inveniri nullo pacto potest." Cf. Sb. 6, 17 sq.

[11068] 1. Crudelis inconstantia, sciens et prædicans Iesum esse sine scelere (v. 4), subicit tamen eum a morte liberare, ad novum et atrocissimum cruciatum, quod synagoga non postulaverat... et tunc eum damnat! (v. 16)

[11069] 6. Tertio iudex testimonium dat innocentiæ Christi et se proclamat iniustitiam morum suorum, concessum crucifixionis divinæ victimæ.

[11070] 8. Paganus Pilatus nesciebat quid dicerent, et ideo magis timore repletus est. Fortassis iram alicuius dei timuit, vel verisimilius, ne apud Imperatorem de gratia decideret. Judæi, hæsitationis suæ monentes, magis magisque in politicam rationem insistunt (vv. 12 et 15) donec ignavus iudex cedit ad suum locum servandum, nomen suum relicto infame adiectivum pro iis qui se agunt. de prævaricatione iudicum cf. Psalmi 57 et 81 et notis.

[11071] 11. Id est: culpa Caiaphæ, sacerdotis veri Dei, aggravatur eo quod, non valens mortem Iesu ordinare, vult facere auctoritatem civilem, quam scit a Deo emanari, servire. Filium Dei ipsum interfice.

I. "Et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor, (...) et non erat aspectus, et desideravimus eum" Is 53,2 ✝ "(...) Pilatus : et vocavit Iesum, et dixit ei : *Tu es rex Judæorum ?*" Io 18,33
Pro Sancta Catholica Ecclesia / Ave Maria.

II. "despectum, et novissimum virorum, (...) et quasi absconditus vultus ejus et despectus, unde nec reputavimus eum. " Is 53,3 ✝ "Respondit Pilatus : *Numquid ego Judæus sum ? gens tua et pontifices tradiderunt te mihi* (...)" Io 18,35
Pro Sanctitate ejus Papa / Ave Maria.

III. "Displicuit (...) in oculis Samuelis, (...) *Da nobis regem, ut judicet nos.* Et oravit (...) ad Dominum." 1Sm 8,6 ✝ "Respondit Iesus : *Regnum meum non est de hoc mundo.* (...) *nunc autem regnum meum non est hinc.* (...)" Io 18,36
Pro Religiosis et Consecratis / Ave Maria.

IV. "Aspicite ergo quæ fecit nobiscum, et cum timore et tremore confitemini illi : regemque sæculorum exaltate in operibus vestris." Tob 13,6 ✝ "(...) *Tu dicis quia rex sum ego.* (...) *omnis qui est ex veritate, audit vocem meam.* (...)" Io 18,37
Pro Persequentibus et Persequentium / Ave Maria.

V. "Universæ viæ Domini, misericordia et veritas, requirentibus testamentum ejus et testimonia ejus." Ps 24,10 ✝ "Dicit ei Pilatus : *Quid est veritas ?* (...) *Ego nullam invenio in eo causam.*" Io 18,38
Pro ut Fiat Voluntas Dei in Sancta Ecclesia / Ave Maria.

VI. "(...) Abraham (...) viditque post tergum arietem inter vepres hærentem cornibus, (...)" Gn 22,13 ✝ "Et milites plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus (...)" Io 19,2
Pro Sancta Catholica Ecclesia / Ave Maria.

VII. "Quoniam propter te sustinui opprobrium ; operuit confusio faciem meam." Ps 68:8 ✝ "*(Exivit ergo Iesus portans coronam spineam, et purpureum vestimentum.)* (...) *Ecce homo.*" Io 19,5
Pro Sanctitate ejus Papa / Ave Maria.

VIII. "Negaverunt Dominum, et dixerunt : *Non est ipse* (...) *Prophetæ fuerunt in ventum locuti, et responsum non fuit in eis* (...)" Ir 5,12-13 ✝ "(...) pontifices et ministri, clamabant, dicentes : *Crucifige, crucifige eum.* (...)" Io 19,6
Pro Religiosis et Consecratis / Ave Maria.

IX. "Dixit autem Dominus ad Samuelem : *Audi vocem eorum, et constitue super eos regem.* (...)" 1Sm 8,22 ✝ "Clamaverunt ergo rursum omnes, dicentes : *Non hunc, sed Barabbam.* (...)" Io 18,40
Pro Persequentibus et Persequentium / Ave Maria.

X. "Dixit autem Dominus ad Samuelem : *Audi vocem populi* (...) *non enim te abjecerunt, sed me,* (...)" 1Sm 8,7 ✝ "Respondit Iesus : *Non haberes potestatem adversum me ullam, nisi tibi datum esset desuper. Propterea qui me tradidit tibi, majus peccatum habet.*" Io 19,11
Pro ut Fiat Voluntas Dei in Sancta Ecclesia / Ave Maria.

Quartum Mysterium Dolorosum

Domini Nostri Jesu Christi Crucis Vaiulationem Contemplamur, et *Patientia in Tribulationibus* Petitur.

"12Et exinde quærebat Pilatus dimittere eum. Judæi autem clamabant dicentes : *Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris. Omnis enim qui se regem facit, contradicit Cæsari.*

13Pilatus autem cum audisset hos sermones, adduxit foras Iesum : et sedit pro tribunali, in loco qui dicitur Lithostrotos, hebraice autem Gabbatha. 14Erat autem parasceve Paschæ, hora quasi sexta, et dicit Judæis : *Ecce rex vester.*

15Illi autem clamabant : *Tolle, tolle, crucifige eum.* Dicit eis Pilatus : *Regem vestrum crucifigam ?* Responderunt pontifices : *Non habemus regem, nisi Cæsarem.*[11072] 16Tunc ergo tradidit eis illum ut crucifigeretur.

Susceperunt autem Iesum, et eduxerunt. 17Et bajulans sibi crucem exivit in eum, qui dicitur Calvariæ locum, hebraice autem Golgotha,[11073] "Jo 19,12-17.

"26Et cum ducerent eum, apprehenderunt Simonem quemdam Cyrenensem venientem de villa : et imposuerunt illi crucem portare post Iesum,[10716]

27Sequebatur autem illum multa turba populi et mulierum, quæ plangebant et lamentabantur eum. 28Conversus autem ad illas Iesus, dixit : *Filiæ Jerusalem, nolite flere super me, sed super vos ipsas flete et super filios vestros.*[10717] 29*Quoniam ecce venient dies in quibus dicent : Beatæ steriles, et ventres qui non genuerunt, et ubera quæ non lactaverunt.* 30*Tunc incipient dicere montibus : Cadite super nos ; et collibus : Operite nos.* 31*Quia si in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet ?*[10718]

32Ducebantur autem et alii duo nequam cum eo, ut interficerentur." *Lc* 23,26-32.

[11072] 15. cf. Lc. 19, 14 et note. Gravis est videre in historia Israëlis, hanc reprobationem Christi Regis iam a verbis Dei Samueli nuntiatam esse in 1 Sam. 8, 7, cum populus peteret principem similem gentium.

[11073] 17. Calvariæ: Calvariæ significat: locus cranii. Secundum legendam Judaicam, locus est ubi Adam sepultus est. ex oppido erat; Tantum postea situs anuli in via incorporatus fuit. Hodie pars est Ecclesiæ Sancti Sepulcri.

[10716] 26. Ex textu quidam deducunt auxilium Cyrenæi tantum pondus crucis in humero agni divini auctum, cum post se extremitatem inferiorem elevans. vide Mc. 15, 21 et note.

[10717] 28. Novissima admonitio Domini! Inter mulieres quæ clamabant fortasse fuit "Veronica" quæ, secundum antiquam traditionem, carbasa ad Iesum extendit ut faciem suam purgaret. Eadem traditio narrat Mariam, beatam Iesu matrem, etiam cum S. Ioanne comitante, filio suo in Via Dolorosa convenisse.

[10718] 31. Lignum siccum magis ardet (Io 15, 6). Si innocens tantum patitur ad vindicandam hominum culpam, quid non merebitur nocens, si redemptionem illam contemnunt? vide Hbr. 6, 4 s.; 10, 26 SS.

I. "*et faciam in te quod non feci, et quibus similia ultra non faciam, propter omnes abominationes tuas.*" Ez 5,7-9 ✝ "(...) *Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris. Omnis enim qui se regem facit, contradicit Cæsari.*" Io 19,12
Pro Infirmis / Ave Maria.

II. "*unum offeretis mane, et alterum ad vesperum*" Nm 28,4 ✝ "Erat autem parasceve Paschæ, hora quasi sexta, et dicit Judæis : *Ecce rex vester.*" Io 19,14
Pro Indigentibus / Ave Maria.

III. "Et clamabitis in die illa a facie regis vestri, quem elegistis vobis : et non exaudiet vos Dominus in die illa, (...)" 1Sm 8,18 ✝ "(...) *Tolle, tolle, crucifige eum.* (...) *Regem vestrum crucifigam ?* (...) *Non habemus regem, nisi Cæsarem.*" Io 19,15
Pro Morientibus / Ave Maria.

IV. "Tulit quoque ligna holocausti, et imposuit super Isaac filium suum (...)" Gn 22,6 ✝ "(...) Susceperunt autem Iesum, et eduxerunt. Et bajulans sibi crucem exivit in eum, qui dicitur Calvariæ locum (...)" Io 19,16-17
Pro Viduis et Orphanis / Ave Maria.

V. (...) *Pater mi.* (...) *ubi est victima holocausti ?* (...) *Deus providebit sibi victimam holocausti, fili mi.* (...)" Gn 22,7-8 ✝ "(...) Simonem quemdam Cyrenensem (...) et imposuerunt illi crucem portare post Iesum." Lc 23,26
Pro Captivis / Ave Maria.

VI. "Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras ; (...) et livore ejus sanati sumus." Is 53,5 ✝ "Sequebatur autem illum multa turba (...) quæ plangebant et lamentabantur eum." Lc 23,27
Pro Victimis Detractionis et Calumniæ / Ave Maria.

VII. "(...) fratrem meum, sugentem ubera matris meæ, ut inveniam te foris, et deosculer te, et jam me nemo despiciat ?" Ct 8,1 ✝ "(...) Iesus, dixit : *Filiæ Jerusalem, nolite flere super me, sed super vos ipsas flete et super filios vestros*" Lc 23,28
Pro Desolatis et Neglectis / Ave Maria.

VIII. "(...) Filii matris meæ pugnaverunt contra me ; posuerunt me custodem in vineis : vineam meam non custodivi." Ct 1,5 ✝ "*Quoniam ecce venient dies in quibus dicent : Beatæ steriles, et ventres qui non genuerunt, et ubera quæ non lactaverunt.*" Lc 23,29
Pro Discriminatis et Oppressis / Ave Maria.

IX. "(...) lappa et tribulus ascendet super aras eorum : et dicent montibus : Operite nos, et collibus : Cadite super nos." Os 10,8 ✝ "*Tunc incipient dicere montibus : Cadite super nos ; et collibus : Operite nos.*" Lc 23,30
Pro Clamantibus ad Deum / Ave Maria.

X. "Si justus in terra recipit, quanto magis impius et peccator !" Pr 11,31 ✝ "*Quia si in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet ?*" Lc 23,31
Pro Quibus Deus orationes recipere desiderat / Ave Maria.

Quintum Mysterium Dolorosum

Domini Nostri Jesu Christi Crucifixionem et Mortem Contemplamur, et *Sui Ipsius Donum ad Animarum Redemptionem* Petitur.

"[18]Ubi crucifixerunt eum, et cum eo alios duos hinc et hinc, medium autem Iesum. [19]Scripsit autem et titulum Pilatus, et posuit super crucem. Erat autem scriptum : Jesus Nazarenus, Rex Judæorum.

[20]Hunc ergo titulum multi Judæorum legerunt : quia prope civitatem erat locus, ubi crucifixus est Iesus, et erat scriptum hebraice, græce, et latine.

[21]Dicebant ergo Pilato pontifices Judæorum : *Noli scribere : Rex Judæorum : sed quia ipse dixit : Rex sum Judæorum.* [22]Respondit Pilatus : *Quod scripsi, scripsi.*" Jo 19,18-22.

"[14]Et sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto, ita exaltari oportet Filium hominis, [15]ut omnis qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam Æternam." Jo 3,14-15.

"[34]Jesus autem dicebat : *Pater, dimitte illis : non enim sciunt quid faciunt.* Dividentes vero vestimenta ejus, miserunt sortes." Lc 23,34.

"[23]Milites ergo cum crucifixissent eum, acceperunt vestimenta ejus *(et fecerunt quatuor partes, unicuique militi partem)* et tunicam. Erat autem tunica inconsutilis, desuper contexta per totum. [24]Dixerunt ergo ad invicem : *Non scindamus eam, sed sortiamur de illa cujus sit.* Ut Scriptura impleretur, dicens : Partiti sunt vestimenta mea sibi : et in vestem meam miserunt sortem. Et milites quidem hæc fecerunt." Jo 19,23-27.

"[35]Et stabat populus spectans, et deridebant eum principes cum eis, dicentes : *Alios salvos fecit, se salvum faciat, si hic est Christus Dei electus.* [36]Illudebant autem ei et milites accedentes, et acetum offerentes ei, [37]et dicentes : *Si tu es rex Judæorum, salvum te fac.* [38]Erat autem et superscriptio scripta super eum litteris græcis, et latinis, et hebraicis : Hic est rex Judæorum.

[39]Unus autem de his, qui pendebant, latronibus, blasphemabat eum, dicens : *Si tu es Christus, salvum fac temetipsum et nos.* [40]Respondens autem alter increpabat eum, dicens : *Neque tu times Deum, quod in eadem damnatione es.* [41]*Et nos quidem juste, nam digna factis recipimus : hic vero nihil mali gessit.* [42]Et dicebat ad Iesum : *Domine, memento mei cum veneris in regnum tuum.* [43]Et dixit illi Iesus : *Amen dico tibi : hodie mecum eris in paradiso.*" Lc 23,35-43.

"[45]A sexta autem hora tenebræ factæ sunt super universam terram usque ad horam nonam. [46]Et circa horam nonam clamavit Iesus voce magna, dicens : *Eli, Eli, lamma sabacthani ?* hoc est : *Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me ?* [47]Quidam autem illic stantes, et audientes, dicebant : *Eliam vocat iste.* [48]Et continuo currens unus ex eis, acceptam spongiam implevit aceto, et imposuit arundini, et dabat ei bibere. [49]Ceteri vero dicebant : *Sine, videamus an veniat Elias liberans eum.*" Mt 27,45-49.

"[46]Et clamans voce magna Iesus ait : *Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.* Et hæc dicens, expiravit." Lc 23,46.

"[51]Et ecce velum templi scissum est in duas partes a summo usque deorsum : et terra mota est, et petræ scissæ sunt, [52]et monumenta aperta sunt : et multa corpora sanctorum, qui dormierant, surrexerunt. [53]Et exeuntes de monumentis post resurrectionem ejus, venerunt in sanctam civitatem, et apparuerunt multis. [54]Centurio autem, et qui cum eo erant, custodientes Iesum, viso terræmotu, et his quæ fiebant, timuerunt valde, dicentes : *Vere Filius Dei erat iste.*" Mt 27,51-54.

"[33]Ad Iesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, [34]sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit *sanguis* et *aqua*. [35]Et qui vidit, testimonium perhibuit : et verum est testimonium ejus. Et ille scit quia vera dicit : ut et vos credatis. [36]Facta sunt enim hæc ut Scriptura impleretur : Os non comminuetis ex eo. [37]Et iterum alia Scriptura dicit : Videbunt in quem transfixerunt." Jo 19,33-37.

"[48]Et omnis turba eorum, qui simul aderant ad spectaculum istud, et videbant quæ fiebant, percutientes pectora sua revertebantur. [49]Stabant autem omnes noti ejus a longe, et mulieres, quæ secutæ eum erant a Galilæa, hæc videntes.

[50]Et ecce vir nomine Joseph, qui erat decurio, vir bonus et justus : [51]hic non consenserat consilio, et actibus eorum : ab Arimathæa civitate Judææ, qui exspectabat et ipse regnum Dei : [52]hic accessit ad Pilatum et petiit corpus Iesu : [53]et depositum involvit sindone, et posuit eum in monumento exciso, in quo nondum quisquam positus fuerat.

[54]Et dies erat parasceves, et sabbatum illucescebat. [55]Subsecutæ autem mulieres, quæ cum eo venerant de Galilæa, viderunt monumentum, et quemadmodum positum erat corpus ejus. [56]Et revertentes paraverunt aromata, et unguenta : et sabbato quidem siluerunt secundum mandatum." Lc 23,48-56.

[10778] 14. Vide Nm. 21, 9 et note. cf. 12, 32.

[11074] 24. Vide Ps. 21, 19.

[11075] 25. Stabat: primum imitandum est, quod Elisabeth magnam suam beatitudinem demonstraverat (Lc. 1, 45). Fides Mariæ non dubitat, licet humane omnia divina hic deficere videantur, nam prophetia Angeli promiserat ei thronum Davidis filio suo (Lc. 1, 32), et Simeonis (Lc. 2, 32), quod erat. Non solum « lux gentibus revelanda », sed etiam « gloria populi sui Israel », quod ita eum rejecit et mortem ei dedit per potestatem Romanam. « Justus autem ex fide vivit » (Rom. 1,17) et Maria verba meditantes in corde suo servaverunt (Lc. 2, 19 et 51; 11, 28) et contra omnem speciem credidit (Rm. 4, 18), itemque. Abraham, pater credentium, non dubitavit promissionem amplissimæ prolis, etiam cum Deus ei præcepit ut unicum filium senectutis interficeret, qui ei prolem daret. (Gn. 21, 12; 22, 1; Sir. 44, 21; Hbr. 11, 17-19).

[11076] 26. Dixit matri: Mulier: Numquam, neque in Cana (2, 4), neque hoc momento, cum "gladius animam transit" Mariæ (Lc. 2, 35), numquam dat ei dulce nomen matris ipsæ. in Mt 12, 46-50; Lc. 2, 48-50; 8, 19-21; 11, 28 — Pauca loca, in quibus agitur, operam suam confirmant ad omnem sensum a vita spirituali excludendum, ac pro sigillum humilitatis ac receptui, quod "servum Domini" distinguit (Lc. 1, 38). Non obstante quod ipse per infantiam "subiectus est" ei et Ioseph (Lc. 2, 51). Quoad maternitatem spiritualem Mariæ, quæ ex hoc loco deducta est, Pius X ab incarnatione verbi (enc. ad diem illum) derivat, a Christo ad totum corpus mysticum extendit. cf. Gal. 4, 26.

[11077] 27. In magno et arcano silentio, quod Scriptura de Maria tenet, nihil post hæc nobis narrat, sed fidelem præceptis Iesu (Lc. 24, 49), perseveravit in oratione. Cenaculum cum Apostolis, post ascensionem (Act. 1, 13 s.), et sine dubio etiam Pentecostes (Act. 2, 1). Ne verbum quidem de congressu cum Iesu resuscitato! Fides autem in assumptione Mariæ firma est, id est, ascensus ad cælum in anima et corpore, si hoc resurrectio, sepulcrum suum vacuum relictum est, quamvis nulla sit historica certitudo de sepulcro; Et manifestum est quod Deus eam a morte bene eximavit, ut multi etiam crediderunt de dilectissimo discipulo, qui cum ea fuit (Io 21, 22 SS. et Nota); Maria enim, ex conceptione, immaculata (in exspectatione meritorum Christi) Maria a peccato liberata est, sine qua mors mundum non intrasset (Rom. 5, 12; Sb. 1, 16; 2, 24; 3; 2 et notes). Mortuus est tamen ad similitudinem filii.

[10721] 42. Fillion hoc observat: « Bonus fur credidit immortalitatem animæ et in resurrectione, et agnovit Iesum tamquam Messiam regem. Quam ob rem in regno suo locum vehementer petivit. Et addit: « Paradisus hic repræsentat partem mansionis mortuorum (limbos) ubi animæ electi habitabant ante ascensionem Iesu Christi. cf. 1 Pe. 3, 19; 4, 6; Col. 1, 20.

[10211] 45. Hora sexta: meridies. Nona Time: Medium nonam.

[10212] 46. Vide Ps. 21, 2; Mc. 15, 34 et note.

[10722] 46. Psalmus 30, unde hæc verba Iesus sumit, sic est oratio idealis ut bene moriatur.

[10213] 51. Secundum S. Hieronymum, velamen templi mirabiliter discerpens, quod "sanctum" a « sancto sanctorum separavit, Deus voluit revelare quod antea mysteria occulta in Christo manifestata essent. omnes populos. Secundum S. Paulum, velum figuravit carnem Christi, qui fractis nobis aditum dedit ad Sanctuarium cælesti (Hbr. 6, 19; 9, 3; 10, 20-22).

[10214] 52 S. Apertio monumentorum proculdubio ad terræ motum et fissuram scopulorum referebatur, et simul cum his duobus phænomenis efferebatur. Quod ad mortuorum resurrectionem, proculdubio ad eius apparentiam in urbe, quæ post Iesum Christum resuscitatus est, facta est. Hi « sancti » a Vetere Testamento distinguebantur, speciali modo ludæorum venerabantur, de coætaneis Iesu Christi et eorum, quibus apparuerunt, et defuncti cum fide in Redemptor promissi. Resurrectio eius, etc. nostrum. cf. Hbr. 2, 14 s.; Io. 5, 25; 11, 25 s.; 1 Cor. 15, 14-26 et 54 s.; Col. 1, 18; 2, 15; 1 Pe. 1, 3 et 21; Ap. 5, 5» (Schuster Holzammer). Vide note 1 Cor. 15, 26. Ignatius Antiochenus videtur ad hos sanctos referre, cum dicit: Quomodo extra eum vivere potuimus, quem etiam prophetæ, discipuli spiritu, præceptorem suum exspectaverunt. Quam ob rem ille, post adventum eius, ab eis juste expectatus, eos a mortuis suscitavit» (Epistola ad Magnesium 9).

[11080] 35. Qui vidit eum: Io. (21, 24; 1 Io. 1, 1-3).

[11081] 36. Vide Ex. 12, 46; Nm. 9, 12; Ps. 33, 21.

[11082] 37. Refer ad prophetiam, quæ finalem conversionem Israel annuntiat, et dicit: « Effundam spiritum gratiæ et orationis in domo David et incolæ Ierusalem, et ponent eorum. Oculi mei qui transfixerunt, et lugebunt eum qui vulneratus unigenitus clamat, et lugebunt sed fit primogenito» (Zach. 12, 10). cf. Rev. 1, 7.

[10724] 49. Amici et noti procul! Vide hoc in antecessum Ps. 87, 9.

[10725] 50 sqq. Vide Mt 27, 57 SS.; Mc. 15, 42 SS.; Io. 19, 38 SS.

[10726] 51 SS. Ioseph ab Arimathea membrum magni Consilii (Sanhedrin) erat qui Iesum ad mortem damnavit. in v. 52 s. Aliam probationem intrepidæ fidei in eum. Neque odium collegarum timet neque terrorismum nisl. Ipse ad Pilatum adit ut corpus Iesu petat; Ipse eum de cruce detrahit, in scheda involutus; Ipse in suo sepulcro collocat, ope Nicodemi (Io 19, 39). Integumentum sanctum, quod divinæ faciei factiones conservavit, Taurinensis veneratur. cf. Io. 20, 7 et note.

[10727] 54. Evangelista vult exprimere sabbatum incepturum esse, quod, ut notum est, in nocte incepit, et non cum die calendarii (cf. Gn. 1, 5, 8, etc.). Græco verbo similis Aurora utitur, sed cuius significatio simpliciter est incipere.

I. "(...) Abraham (...) viditque (...) tergum (...) quem assumens obtulit holocaustum pro filio." Gn 22,13 ✝ "ubi crucifixerunt eum, et cum eo alios duos hinc et hinc, (...)" Io 19,18
Pro Sacramentis, præsertim Matrimoniis / Ave Maria.

II. "Præparans montes in virtute tua, (...) qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum ejus. Turbabuntur gentes (...)" Ps 64,7-9 ✝ "Respondit Pilatus : *Quod scripsi, scripsi.*" Io 19,22
Pro Filiis / Ave Maria.

III. "et locutus est Dominus ad eum : *Fac serpentem æneum, et pone eum pro signo : qui percussus aspexerit eum, vivet.*" Nm 21,8 ✝ "Et sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto, ita exaltari oportet Filium hominis (...)" Io 3,14-15
Pro Parentibus, Fratres, Sororibus et familiæ / Ave Maria.

IV. "(...) verbis illius diceremus : *Obsecro ut obliviscaris sceleris fratrum tuorum, et peccati atque malitiæ* (...)" Gn 50,17 ✝ "Iesus autem dicebat : *Pater, dimitte illis : non enim sciunt quid faciunt.* (...)" Lc 23,34
Pro Cognatos, Nepotes et familias / Ave Maria.

V. "Pontifex, (...) inter fratres suos, (...) caput suum non discooperiet, vestimenta non scindet " Lv 21,10 ✝ "(...) Erat autem tunica inconsutilis, desuper contexta per totum. Dixerunt ergo ad invicem : *Non scindamus eam,* (...)" Io 19,23-24
Pro Filius Lustralis, Patrinis et familias / Ave Maria.

VI. "*Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius : ipsa conteret caput tuum, et tu insidiaberis calcaneo ejus.*" Gn 3,15 ✝ "Cum vidisset ergo Iesus matrem, et discipulum stantem, quem diligebat, dicit matri suæ : *Mulier, ecce filius tuus.*" Io 19,26
Pro Defunctis et Abortis / Ave Maria.

VII. "O Domine, quia ego servus tuus ; ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ. Dirupisti vincula mea" Ps 115,7 ✝ "Deinde dicit discipulo : *Ecce mater tua.* (...)" Jn 19,27
Pro Propinquis et Amicis / Ave Maria.

VIII. "Speravit in Domino, eripiat eum : salvum faciat eum, quoniam vult eum." Ps 21,9 ✝ "(...) *Alios salvos fecit, se salvum faciat, si hic est Christus Dei electus.*" Lc 23,35
Pro Parochianis et Vicinis / Ave Maria.

IX. "In tribulatione mea invocavi Dominum, et ad Deum meum clamavi : et exaudivit (...) vocem meam ; (...) in aures ejus. (...) contremuit terra ; fundamenta montium conturbata sunt (...)" Ps 17,7-8 ✝ "(...) et terra mota est, et petræ scissæ sunt," Mt 27,51
Pro ad Conversionem Eorum qui nos male profitentur / Ave Maria.

X. "(...) et annuntiabunt cæli justitiam ejus populo qui nascetur, *quem fecit Dominus.*" Ps 21,32 ✝ "(...) et his quæ fiebant, timuerunt valde, dicentes : *Vere Filius Dei erat iste.*" Mt 26,54
Pro ut Fiat Voluntas Dei in Cælo et in terra, non nostra. / Ave Maria.

I. "Delictum meum cognitum tibi feci, et injustitiam meam non abscondi. Dixi : Confitebor adversum me (...) Domino (...)" Ps 31,5 ✝ " *Et nos quidem juste, nam digna factis recipimus : hic vero nihil mali gessit.*" Lc 23,41
Pro Sacramentis, præsertim Matrimoniis / Ave Maria.

II. "Et nunc Domine, memor esto mei, et ne vindictam sumas de peccatis meis, neque reminiscaris delicta mea, vel parentum meorum." Tob 3,3 ✝ "Et dicebat ad Iesum : *Domine, memento mei cum veneris in regnum tuum.*" Lc 23,42
Pro Filiis / Ave Maria.

III. "(...) et tu remisisti impietatem peccati mei. Pro hac orabit ad te omnis sanctus in tempore opportuno. (...)" Ps 31,5-6 ✝ "Et dixit illi Iesus : *Amen dico tibi : hodie mecum eris in paradiso.*" Lc 23,35-43
Pro Parentibus, Fratres, Sororibus et familiæ / Ave Maria.

IV. "*Et erit in die illa,* dicit Dominus Deus *: occidet sol in meridie, et tenebrescere faciam terram in die luminis*" Am 8,9 ✝ "Erat autem fere hora sexta, et tenebræ factæ sunt in universam terram usque ad horam nonam." Lc 23,44
Pro Cognatos, Nepotes et familias / Ave Maria.

V. "Deus, Deus meus, respice in me : quare me dereliquisti ? longe a salute mea verba delictorum meorum." Ps 21,1 ✝ "(...) Iesus voce magna, dicens : *Eli, Eli, lamma sabacthani ?* hoc est : *Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me ?*" Mt 27,46
Pro Filius Lustralis, Patrinis et familias / Ave Maria.

VI. "Et dederunt in escam meam fel, et in siti mea potaverunt me aceto." Ps 68,22 ✝ "(...) acceptam spongiam implevit aceto, et imposuit arundini, et dabat ei bibere." Mt 27,48
Pro Defunctis et Abortis / Ave Maria.

VII. "Ecce ego mittam vobis Eliam prophetam, antequam veniat dies Domini magnus et horribilis." Mal 4,5 ✝ "Ceteri vero dicebant : *Sine, videamus an veniat Elias liberans eum.*" Mt 27,49
Pro Propinquis et Amicis / Ave Maria.

VIII. "In manus tuas commendo spiritum meum ; redemisti me, Domine Deus veritatis." Ps 30,6 ✝ "Et clamans voce magna Iesus ait : *Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.* (...)" Lc 23,46
Pro Parochianis et Vicinis / Ave Maria.

IX. "Et præcipitabit in monte (...) vinculi (...) super omnes populos, et telam (...) super omnes nationes." Is 25,7 ✝ "Et ecce velum templi scissum est in duas partes a summo usque deorsum (...)" Mt 27,51
Pro ad Conversionem Eorum qui nos male profitentur / Ave Maria.

X. "Vivent mortui tui, interfecti mei resurgent. Expergiscimini, et laudate, qui habitatis in pulvere, (...)" Is 26,19 ✝ "et monumenta aperta sunt : et multa corpora sanctorum, qui dormierant, surrexerunt." Mt 27,52
Pro ut Fiat Voluntas Dei in Cælo et in terra, non nostra. / Ave Maria.

Primum Mysterium Gloriosum

Domini Nostri Jesu Christi Resurrectionem Contemplamur, et *Fides* Petitur.

"Una autem sabbati[11083], Maria Magdalene venit mane, cum adhuc tenebræ essent, ad monumentum : et vidit lapidem sublatum a monumento. 2Cucurrit ergo, et venit ad Simonem Petrum, et ad alium discipulum, quem amabat Iesus, et dicit illis : *Tulerunt Dominum de monumento, et nescimus ubi posuerunt eum.*

3Exiit ergo Petrus, et ille alius discipulus, et venerunt ad monumentum. 4Currebant autem duo simul, et ille alius discipulus præcucurrit citius Petro, et venit primus ad monumentum. 5Et cum se inclinasset, vidit posita linteamina : non tamen introivit. 6Venit ergo Simon Petrus sequens eum, et introivit in monumentum, et vidit linteamina posita, 7et sudarium, quod fuerat super caput ejus, non cum linteaminibus positum, sed separatim involutum in unum locum[11084]. 8Tunc ergo introivit et ille discipulus qui venerat primus ad monumentum : et vidit, et credidit : 9nondum enim sciebant Scripturam, quia oportebat eum a mortuis resurgere. 10Abierunt ergo iterum discipuli ad semetipsos.

11Maria autem stabat ad monumentum foris, plorans. Dum ergo fleret, inclinavit se, et prospexit in monumentum : 12et vidit duos angelos in albis sedentes, unum ad caput, et unum ad pedes, ubi positum fuerat corpus Iesu.

13Dicunt ei illi : *Mulier, quid ploras ?* Dicit eis : *Quia tulerunt Dominum meum : et nescio ubi posuerunt eum.* 14Hæc cum dixisset, conversa est retrorsum, et vidit Iesum stantem : et non sciebat quia Iesus est.

15Dicit ei Iesus : *Mulier, quid ploras ? quem quæris ?* Illa existimans quia hortulanus esset, dicit ei : *Domine, si tu sustulisti eum, dicito mihi ubi posuisti eum, et ego eum tollam.* 16Dicit ei Iesus : *Maria*[11085]. Conversa illa, dicit ei : *Rabboni (quod dicitur Magister).* 17Dicit ei Iesus : *Noli me tangere, nondum enim ascendi ad Patrem meum : vade autem ad fratres meos, et dic eis : Ascendo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, Deum meum, et Deum vestrum.*

18Venit Maria Magdalene annuntians discipulis : *Quia vidi Dominum*, et hæc dixit mihi.

19Cum ergo sero esset die illo, una sabbatorum, et fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregati propter metum Judæorum : venit Iesus, et stetit in medio, et dixit eis : *Pax vobis.*

20Et cum hoc dixisset, ostendit eis manus et latus. Gavisi sunt ergo discipuli, viso Domino. 21Dixit ergo eis iterum : *Pax vobis. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos.* 22Hæc cum dixisset, insufflavit, et dixit eis : *Accipite Spiritum Sanctum*[11086] : 23*quorum remiseritis peccata, remittuntur eis : et quorum retinueritis, retenta sunt.*

24Thomas autem unus ex duodecim, qui dicitur Didymus, non erat cum eis quando venit Iesus. 25Dixerunt ergo ei alii discipuli : *Vidimus Dominum.* Ille autem dixit eis : *Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, et mittam digitum meum in locum clavorum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam*[11087]. 26Et post dies octo, iterum erant discipuli ejus intus, et Thomas cum eis. Venit Iesus januis clausis, et stetit in medio, et dixit : *Pax vobis.* 27Deinde dicit Thomæ : *Infer digitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum : et noli esse incredulus, sed fidelis.* 28Respondit Thomas, et dixit ei : *Dominus meus et Deus meus.*

29Dixit ei Iesus : *Quia vidisti me, Thoma, credidisti : beati qui non viderunt, et crediderunt*[11088]. 30Multa quidem et alia signa fecit Iesus in conspectu discipulorum suorum, quæ non sunt scripta in libro hoc. 31Hæc autem scripta sunt ut credatis, quia Iesus est Christus Filius Dei : et ut credentes, vitam habeatis in nomine ejus.[11089]"
Jo 20,1-31.

[11083] 1 SS. vide Mt 28, 1-10; Mc. 16, 1-8; Lc. 24, 1-11. Prima Hebdomadæ dies: Resurrectio Dominica, quæ postea pro Christianis substitutus est ad sabbatum Sanctum Diem Veteris Testamenti (cf. Col. 2, 16 S.; 1 Cor. 16, 2; Acts 20, 7). de nomine huius diei cf. PS. 117, 24; Ap. 1, 9 et notas.

[11084] 7. Notandum est specialem reverentiam ad sanctum caput Iesu, quod angeli demonstrant. Noluit Deus sindonem, quod caput dilecti filii sui cum aliis vinculis confundi involvit.

[11085] 16. Maria Magdalene, fervidus Domini discipulus, prima persona est, cui resuscitatus apparet. Sic Iesus fidelem erga mulierem pœnitentis amorem remunerat (Lc. 7, 37 ss.), cuius cor, ante illud unum verbum Domini, ineffabili gaudio inundatur. Vide 12, 3 et notes.

[11086] 22 s. Accipe: Hoc verbum in præsenti exceptio esset repetitis annuntiationibus quod Spiritus tantum descenderet cum Iesus discessit? (16, 7 et note). Pirot exprimit quod "Iesus spirat in illis pro munere quod est facturus". Casus idem est ac Lucæ 24, 49, ubi etiam Dominus utitur præsenti "mitto" ad indicandum proximum futurum, id est diem Pentecostes. Ceterum hæc potestas peccata dimittendi vel retinendi (cf. Tridentine Concilium 14, 3; Denz. 913) iam continetur in verbis Matthæi 18, 15-20, a Iesu ante mortem pronuntiatum. cf. Mt 16, 19. Institutio sacramenti pœnitentiæ in his versibus tam clare expressa, fideles cogit in particulari peccata sua manifestare vel confiteri; Alioquin peccata "ignoscere" vel "retinere" non posset. cf. 18, 18; Conc. trid. ses. 1; cap. V. VI, can. 2-9

[11087] 25. Thomæ defectio revocat Petri negationes post præsumptuosas promissiones. Vide 11, 16, ubi Didymus (Thomas) iactat se invitare socios suos ad mortem pro eo magistro, quem nunc negat unicum tributum, quod ab eo petivit, ut fidei in resurrectione sua, tam clare prænuntiata ab eodem Domino, et nunc ab Apostolis testata.

[11088] 29. Sola opprobrium, quod Iesus ad suos alloquitur, non obstante ingratitudine qua omnes eum in passione reliquerunt (Mt. 26, 56 et nota), est illa valde acerbissima incredulitatis, cui tot dedit. Testimonium fidelitatis et divinæ sanctitatis, omnis deceptionis incapax. Ad beatitudinem aspiramus, quod hic pro paucis, qui instar parvuli fiunt, proclamat, verbis Dei magis quam hominum credulis. Beatitudo hæc qui credit Deum sine probatione postulante, omnium proculdubio maxima est, quia Mariæ Immaculatæ est: "Beatus ille qui credidit" (Lc. 1, 45.). Et bene explicatur quod est maxima beatitudines, quia nulla est maior æstimatio erga hominem, quam fidem unius verbi. Et in Deo, hoc est maximum honorem, quod in impotentia nostra ei reddere possumus. Omnes benedictiones Abram promissæ venerunt ab eo credidit (Rm. 4, 18), et "peccatum" per quintessentiale quod Spiritus Sanctus imputat mundo, est quod Iesum non credidit (Io 16, 9). Inde etiam, quod Maria Virgo in fide vixit, per verba Dei, quæ in corde suo continue meditata est (Lc. 2, 19 et 51; 11, 28). Vide fastigium fidei suæ ad pedem crucis (19, 25 SS. et notis). Valde notabile est quod Iesus non credidit his qui solum miraculis crediderunt (cf. 2, 23 S.), quia vera fides est, ut diximus, qui fidem verbo suo tribuit. Aliquando forte miracula videre cupimus, et sanctitatis privilegium consideramus. Iesus hic nobis ostendit multo feliciorem esse et magnum credere sine visu.

[11089] 31. Scripta ad te crede: Sanctus Lucas hoc momentum Sacræ Scripturæ confirmat ut fundamentum, principium et confirmatio fidei. In prologo Evangelii sui lectori narrat se scripsisse "ut scias certitudinem eorum quæ edoctus es". vide Act. 17, 11 Quomodo fideles Bereæi fidem suam cum Sacris Scripturis confirmaverunt.

I. "Hæc est dies quam fecit Dominus ; exsultemus, et lætemur in ea." Ps 117,24 ✝ "Una autem sabbati, (...) cum adhuc tenebræ essent, (...)" Io 20,1
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave Maria.

II. "In die illa radix Jesse, qui stat in signum populorum, ipsum gentes deprecabuntur, et erit sepulchrum ejus gloriosum" Is 11,10 ✝ "(...) ad monumentum : et vidit lapidem sublatum a monumento." Io 20,1
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

III. "Ad extrema montium descendi ; terræ vectes concluserunt me in æternum : et sublevabis de corruptione vitam meam, Domine Deus meus." Ion 2,7 ✝ "Tunc ergo introivit et ille discipulus (...) et vidit, et credidit" Io 20,8
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

IV. "Hæc dicit Dominus : *Quiescat vox tua a ploratu, et oculi tui a lacrimis, quia est merces operi tuo*, ait Dominus, (...)" Ir 31,16 ✝ "Dicit ei Iesus : *Mulier, quid ploras ? quem quæris ?* (...)" Io 20,15
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

V. "Et nunc hæc dicit Dominus creans te, (...) *et vocavi te nomine tuo : meus es tu.*" Is 43,1 ✝ "Dicit ei Iesus : *Maria.* Conversa illa, dicit ei : *Rabboni (quod dicitur Magister)*" Io 20,16
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

VI. "Quoniam non derelinques animam meam in inferno, nec dabis sanctum tuum videre corruptionem. (...)" Ps 15,10 ✝ "nondum enim sciebant Scripturam, quia oportebat eum a mortuis resurgere." Io 20,9
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

VII. "(...) et inspiravit in faciem ejus spiraculum vitæ, et factus est homo in animam viventem." Gn 2,7 ✝ "(...) Hæc cum dixisset, insufflavit, et dixit eis : *Accipite Spiritum Sanctum : quorum remiseritis peccata, remittuntur eis : et quorum retinueritis, retenta sunt.*" Io 20,21-23
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

VIII. "Quomodo miseretur pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se." Ps 102,13 ✝ "Deinde dicit Thomæ : (...) *et noli esse incredulus, sed fidelis.*" Io 20,27
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

IX. "Et obliti sunt benefactorum ejus, et mirabilium ejus quæ ostendit eis." Ps 77,11 ✝ "Respondit Thomas, et dixit ei : *Dominus meus et Deus meus.*" Io 20,28
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

X. "Hæc porta Domini : (...) Confitebor tibi quoniam (...) factus es mihi in salutem. Lapidem quem reprobaverunt ædificantes, hic factus est in caput anguli." Ps 117,20-22 ✝ "(...) *beati qui non viderunt, et crediderunt.*" Io 20,29
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

Secundum Mysterium Gloriosum

Domini Nostri Jesu Christi in Cælum Ascensionem Contemplamur, et *Spes* Petitur.

"Et cum transisset sabbatum, Maria Magdalene, et Maria Jacobi, et Salome emerunt aromata ut venientes ungerent Iesum.:10400:. [2]Et valde mane una sabbatorum, veniunt ad monumentum, orto jam sole. [3]Et dicebant ad invicem : *Quis revolvet nobis lapidem ab ostio monumenti ?* [4]Et respicientes viderunt revolutum lapidem. Erat quippe magnus valde.

[5]Et introëuntes in monumentum viderunt juvenem sedentem in dextris, coopertum stola candida, et obstupuerunt. [6]Qui dicit illis : *Nolite expavescere : Iesum quæritis Nazarenum, crucifixum : surrexit, non est hic, ecce locus ubi posuerunt eum.:10401:. [7]Sed ite, dicite discipulis ejus, et Petro.:10402:, quia præcedit vos in Galilæam : ibi eum videbitis, sicut dixit vobis.* [8]At illæ exeuntes, fugerunt de monumento : invaserat enim eas tremor et pavor : et nemini quidquam dixerunt : timebant enim.

[9]Surgens autem mane prima sabbati, apparuit primo Mariæ Magdalene, de qua ejecerat septem dæmonia.:10403:. [10]Illa vadens nuntiavit his, qui cum eo fuerant, lugentibus et flentibus. [11]Et illi audientes quia viveret, et visus esset ab ea, non crediderunt.:10404:. [12]Post hæc autem duobus ex his ambulantibus ostensus est in alia effigie, euntibus in villam.:10405: : [13]et illi euntes nuntiaverunt ceteris : nec illis crediderunt.

[14]Novissime recumbentibus illis undecim apparuit : et exprobravit incredulitatem eorum et duritiam cordis : quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt.:10406:." Mc 16,1-14.

"[36]Dum autem hæc loquuntur, stetit Iesus in medio eorum, et dicit eis : *Pax vobis.:10735: : ego sum, nolite timere.*

[37]Conturbati vero et conterriti, existimabant se spiritum videre. [38]Et dixit eis : *Quid turbati estis, et cogitationes ascendunt in corda vestra ? [39]videte manus meas, et pedes, quia ego ipse sum ; palpate et videte, quia spiritus carnem et ossa non habet, sicut me videtis habere.* [40]Et cum hoc dixisset, ostendit eis manus et pedes.

[41]Adhuc autem illis non credentibus, et mirantibus præ gaudio, dixit : *Habetis hic aliquid quod manducetur ?.:10736:* [42]At illi obtulerunt ei partem piscis assi et favum mellis. [43]Et cum manducasset coram eis, sumens reliquias dedit eis.

[44]Et dixit ad eos : *Hæc sunt verba quæ locutus sum ad vos cum adhuc essem vobiscum, quoniam necesse est impleri omnia quæ scripta sunt in lege Moysi, et prophetis, et Psalmis de me.*

[45]Tunc aperuit illis sensum ut intelligerent Scripturas.:10737:, [46]et dixit eis : *Quoniam sic scriptum est, et sic oportebat Christum pati, et resurgere a mortuis tertia die.:10738: : [47]et prædicari in nomine ejus pœnitentiam, et remissionem peccatorum in omnes gentes, incipientibus ab Jerosolyma.:10739:.* [48]*Vos autem testes estis horum.* [49]*Et ego mitto promissum Patris mei in vos ; vos autem sedete in civitate, quoadusque induamini virtute ex alto.:10740:*." Lc 24,36-49.

"[15]Et dixit eis : *Euntes in mundum universum prædicate Evangelium omni creaturæ.* [16]*Qui crediderit, et baptizatus fuerit, salvus erit : qui vero non crediderit, condemnabitur.:10407:.* [17]*Signa autem eos qui crediderint, hæc sequentur : in nomine meo dæmonia ejicient : linguis loquentur novis :* [18]*serpentes tollent : et si mortiferum quid biberint, non eis nocebit : super ægros manus imponent, et bene habebunt.*" Mc 16,15-18.

"[50]Eduxit autem eos foras in Bethaniam, et elevatis manibus suis benedixit eis.:10741:. [51]Et factum est, dum benediceret illis, recessit ab eis, et ferebatur in cælum. [52]Et ipsi adorantes regressi sunt in Jerusalem cum gaudio magno : [53]et erant semper in templo, laudantes et benedicentes Deum. Amen.:10742:." Lc 24,50-53.

"[20]Illi autem profecti prædicaverunt ubique, Domino cooperante, et sermonem confirmante, sequentibus signis.:10408:." Mc 16,20.

[10400] 1 SS. Vide Mt 28, 1 SS.; Lc. 24, 1 SS.; Io. 20, 1 SS.

[10401] 6. S. Ioannes (20, 2.) refert Mariam Magdalenam primam resurrectionem Domini communicare discipulis (v. 9 et nota).

[10402] 7. Peculiari mentione Petro, quasi ad indicandum negationes remissas.

[10403] 9. Evangelista videtur velle illustrare, ut paradoxum divinæ misericordiæ, hanc præferentiam Iesu ad apparendum Magdalenæ, qui dæmonium erat. V. 6. Ostendit nos primam resurrectionem audire, et quod etiam honorem accepit Apostolis nuntiandi. Ita dominus fidelitatem eius qui totum verbum divinum ante posuerat (Lc. 10, 39), indulgentiam suam (Lc. 7, 37 SS.), cultum suum (14, 3 SS) et apostolatum suum (Lc. 8, 2), eum secutus, una cum fidelissima matre, ad pedem crucis (Io 19, 25).

[10404] 11. Hæc gravis incredulitas generalis ostendit quantum Dominus ab visibiliter glorificaretur, donec pater eum in cælo glorificaret, sedendo ad dexteram suam (v. 19; Ps. 109, 1) in Tabernaculum "non factum de manu hominis" (Hbr. 9, 11 et 24; Ps. 109, 4). Unde Spiritus Sanctus non nisi post ascensionem venit (Io 7, 39), neque in hoc neque in resurrectione (quod nemo testatus est) gloriosus esset sicut in Transfiguratione, ubi voluit se manifestare cum gloria, quæ etiam tenebit. secundo adventu. cf. 9, 1; Ps. 109, 1 SS.; 2 ty. 1, 10; Hbr. 1, VI.

[10405] 12. Allusio ad Emaus episodium quod tantum narrat Sanctum Lucam (24, 13-25).

[10406] 14. Hæc apparitio facta est die resurrectionis post meridiem, probabiliter in domo Mariæ, matris S. Marci, ubi discipuli colligebant.

[10735] 36. Vide Mc. 16, 14; jn. 20, 19.

[10736] 41. Non dicit quia esurit, sed ut persuadeat se habere verum corpus. Et ante oculos eius edendo confirmat. cf. Io. 21, 9 et note.

[10737] 45. Videmus hic intelligentiam verbi Dei esse opus Spiritus Sancti in nobis, qui eam humilibus et non sapientibus dat (10, 31). vide v. 32; Ps. 118, 34 et note.

[10738] 46. vide v. Mt 26, 25; Is. 35, 5 et notas. [10739] 47. Vide Mt 10, 6 et note.

[10740] 49. Quod "promissio" Patris est Spiritus Sanctus, sicut ipse Lucas in Actibus refert. 1, 4. Vide 3, 16; Mt 3, 11; Mc. 1, 8; Io. 1, 26; 14, 26.

[10741] 50 s. Hæc vale benedictio Iesu nihil aliud est quam "vide te postea" (Io 16, 16 S. et Nota), quia ipse dixit se paraturum esse nobis locum in domo patris sui, et nos iterum semper esse simul (Ioan. 14, 2 s.). Sanctus Lucas hanc rationem ascensionis in actibus apostolorum prosequitur, ut nobis nuntiaret, sicut angeli tunc nuntiabant, Iesus redibit eodem modo quo ivit, id est, in nubibus (Act. 1, 11 et nota). Tunc omnes illæ annuntiationes de quibus Iesus loquitur v.

[10742] 53. In Templo: Idem Ierusalem (cf. Act. 3, 1), cuius cultus usque ad interitum Romani anno LXX, post annuntiationem a Sancto Paulo ad Israælem in Actis. 28, 25 sqq. cf. Hbr. 8, 4 et note.

[10408] 20. Finis huius evangelii (vv. 20) deest in multis codicibus antiquis. Inspiratio eius in Concilio Tridentino definita est. Critice consistit in authenticitate sua.

I. "(...) in die illa : adjiciet Dominus secundo manum suam ad possidendum residuum populi sui, (...)" Is 11,11 ✝ "(...) una sabbatorum, (...) Et respicientes viderunt revolutum lapidem. (...)" Mc 16,1-4
Pro his qui committunt Superbia / Ave Maria.

II. "Quid est homo, quod memor es ejus ? aut filius hominis, quoniam visitas eum ?" Ps 8,5 ✝ "*Sed ite, dicite discipulis ejus, et Petro,* (...)" Mc 16,7
Pro his qui committunt Accidia / Ave Maria.

III. "(...) *Usquequo detrahet mihi populus iste ? quousque non credent mihi, in omnibus signis quæ feci coram eis ?*" Nm 14,11 ✝ "(...) et exprobravit incredulitatem eorum et duritiam cordis : quia iis, (...) eum resurrexisse, non crediderunt." Mc 16,14
Pro his qui committunt Luxuria / Ave Maria.

IV. "Tunc Daniel, cujus nomen Baltassar, cœpit intra semetipsum tacitus cogitare (...) et cogitationes ejus conturbabant eum. (...)" Dn 4,16 ✝ "Et dixit eis : *Quid turbati estis, et cogitationes ascendunt in corda vestra ?*" Lc 24,38
Pro his qui committunt Avaritia / Ave Maria.

V. "(...) Joseph filius tuus vivit : et ipse dominatur in omni terra Ægypti. (...) tamen non credebat eis." Gn 45,26 ✝ "Et cum hoc dixisset, ostendit eis manus et pedes. Adhuc autem illis non credentibus, (...)" Lc 24,40-41
Pro his qui committunt Gula / Ave Maria.

VI. "Et post hebdomades sexaginta duas occidetur christus : et non erit (...)" Dn 9,26 ✝ "(...) *locutus sum ad vos* (...) *quoniam necesse est impleri omnia quæ scripta sunt* (...) *de me.*" Lc 24,44
Pro his qui committunt Ira / Ave Maria.

VII. "Et erit vobis visio omnium sicut verba libri signati, quem cum dederint scienti litteras, (...)" Is 29,11 ✝ "Tunc aperuit illis sensum ut intelligerent Scripturas, (...)" Lc 24,45
Pro his qui committunt Invidia / Ave Maria.

VIII. "(...) Venite, (...) ad montem Domini, et ad domum Dei Jacob (...) quia de Sion egredietur lex, et verbum Domini de Jerusalem." Mch 4,2 ✝ "*et prædicari in nomine ejus pœnitentiam, et remissionem peccatorum* (...) *incipientibus ab Jerosolyma.*" Lc 24,47
Pro his qui committunt Abusus / Ave Maria.

IX. "Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion : *dominare in medio inimicorum tuorum.*" Ps 109,2 ✝ "*Qui crediderit, et baptizatus fuerit, salvus erit : qui vero non crediderit, condemnabitur.*" Mc 16,16
Pro his qui committunt Calumnia / Ave Maria.

X. "Dixit Dominus Domino meo : *Sede a dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum.*" Ps 109,1 ✝ "Et factum est, dum benediceret illis, recessit ab eis, et ferebatur in cælum." Lc 24,51
Pro his qui committunt Idolatriam / Ave Maria.

Tertium Mysterium Gloriosum

Spiritus Sancti Descensionem Contemplamur, et Charitas ad Deum Petitur.

"[9]Et cum hæc dixisset, videntibus illis, elevatus est : et nubes suscepit eum ab oculis eorum.[m103] [10]Cumque intuerentur in cælum euntem illum, ecce duo viri astiterunt juxta illos in vestibus albis.[m104], [11]qui et dixerunt : *Viri Galilæi, quid statis aspicientes in cælum ? Hic Iesus, qui assumptus est a vobis in cælum, sic veniet quemadmodum vidistis eum euntem in cælum.*[m105] [12]Tunc reversi sunt Jerosolymam a monte qui vocatur Oliveti, qui est juxta Jerusalem, sabbati habens iter.[m106] [13]Et cum introissent in cœnaculum, ascenderunt ubi manebant Petrus, et Joannes, Jacobus, et Andreas, Philippus, et Thomas, Bartholomæus, et Matthæus, Jacobus Alphæi, et Simon Zelotes, et Judas Jacobi.[m107] [14]Hi omnes erant perseverantes unanimiter in oratione cum mulieribus, et Maria matre Iesu, et fratribus ejus.[m108]

[15]In diebus illis, exsurgens Petrus in medio fratrum, dixit *(erat autem turba hominum simul, fere centum viginti)* : [16]*Viri fratres, oportet impleri Scripturam quam prædixit Spiritus Sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eorum qui comprehenderunt Iesum :* [17]*qui connumeratus erat in nobis, et sortitus est sortem ministerii hujus.* [18]*Et hic quidem possedit agrum de mercede iniquitatis, et suspensus crepuit medius : et diffusa sunt omnia viscera ejus.*[m109] [19]*Et notum factum est omnibus habitantibus Jerusalem, ita ut appellaretur ager ille, lingua eorum, Haceldama, hoc est, ager sanguinis.* [20]*Scriptum est enim in libro Psalmorum : Fiat commoratio eorum deserta, et non sit qui inhabitet in ea : et episcopatum ejus accipiat alter.*[m110] [21]*Oportet ergo ex his viris qui nobiscum sunt congregati in omni tempore quo intravit et exivit inter nos Dominus Iesus,*[m111] [22]*incipiens a baptismate Joannis usque in diem qua assumptus est a nobis, testem resurrectionis ejus nobiscum fieri unum ex istis.*[m112]

[23]Et statuerunt duos, Joseph, qui vocabatur Barsabas, qui cognominatus est Justus, et Mathiam. [24]Et orantes dixerunt : *Tu Domine, qui corda nosti omnium, ostende quem elegeris ex his duobus unum,* [25]*accipere locum ministerii hujus et apostolatus, de quo prævaricatus est Judas ut abiret in locum suum.* [26]Et dederunt sortes eis, et cecidit sors super Mathiam : et annumeratus est cum undecim Apostolis.[m113]" *Act* 1,9-26.

"Et cum complerentur dies Pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco.[m114] : [2]et factus est repente de cælo sonus, tamquam advenientis spiritus vehementis, et replevit totam domum ubi erant sedentes.[m115]. [3]Et apparuerunt illis dispertitæ linguæ tamquam ignis, seditque supra singulos eorum.[m116] : [4]et repleti sunt omnes Spiritu Sancto, et cœperunt loqui variis linguis, prout Spiritus Sanctus dabat eloqui illis.[m117].

[5]Erant autem in Jerusalem habitantes Judæi, viri religiosi ex omni natione quæ sub cælo est. [6]Facta autem hac voce, convenit multitudo, et mente confusa est, quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes. [7]Stupebant autem omnes, et mirabantur, dicentes : *Nonne ecce omnes isti qui loquuntur, Galilæi sunt ?* [8]*et quomodo nos audivimus unusquisque linguam nostram in qua nati sumus ?*[m118] [9]*Parthi, et Medi, et Ælamitæ, et qui habitant Mesopotamiam, Judæam, et Cappadociam, Pontum, et Asiam,* [10]*Phrygiam, et Pamphyliam, Ægyptum, et partes Libyæ quæ est circa Cyrenen : et advenæ Romani,* [11]*Judæi quoque, et Proselyti,*[m119]*, Cretes, et Arabes : audivimus eos loquentes nostris linguis magnalia Dei.* [12]Stupebant autem omnes, et mirabantur ad invicem, dicentes : *Quidnam vult hoc esse ?*" *Act* 2,1-12.

[11103] 9. Inter hoc v. et prior, Iesus ceperat eos de Jerusalem, ubi erant (v. 4), versus Bethaniam, quod ipse Lucas iam dixerat in Evangelio suo (Lc. 24, 50). Inde conversi sunt (v. 12). Evangelium etiam notat — unico tempore! — Discipuli adorasse Dominum (Lc. 24, 52), licet ignoratur quod hac occasione apparuisset cum splendore gloriæ suæ, ut patet in Transfiguratione, quæ erat quasi prænuntiatio parousiæ triumphalis (3, 21). cf. Mc. 9, 1 et note.

[11104] 10. Duo homines: duo angeli, cf. jn. 20, 12.

[11105] 11. Viri Galilææ: Hic est quomodo undecim apostoli, qui ei fideles manserunt, omnes Galilææ fuerunt. Solus Iudas fuit de Iuda. Eodem modo veniet, id est, in nubibus, ut ipse pronuntiavit. vide Mt 24, 30; Lc. 21, 27; Iudæ 14; Rev. 1, 7; 1 Ts. 4, 16 s.; cf. Item AP. 19, 11 SS. Consolatio promissionis quæ explicat, Fillion dicit, magnum gaudium cum quo manserunt (Lc. 24, 52). Et posthac perseveraverunt in « Spes benedicta » (Tit. 2, 13) adventus Christi (1 Cor. 7, 29; Phil. 4, 5; S. 5, 7 sqq.; 1 Pe. 7, Ap., 22, 12).

[11106] 12. Distantia quæ die Sabbati peregrinandi licebat, tantum super kilometre æquivalebat.

[11107] 13. Cenaculum vocatum est superior domus pars, tabula prima, solum per scalam extrinsecus pervia. Hospites in cenaculo habitabant et tractationes habitæ sunt. Hinc nomen eius. Textus Græcus dicit: Cenaculum, quod solum ad notum cœnaculum referri potest, id est, in quo Apostoli colligere solebant et ubi Iesus Christus Eucharistiam instituerat. Creditur quod fuit in domo Mariæ, matris Marci (cf. 12, 12). Locus adhuc in Ierusalem indicatur, ut unus ex clarissimis sanctuariis Christianismi, licet penes Sarraceni.

[11108] 14. Fratres etiam apud Judæos vocati sunt (Mt. 12, 45 et Nota). Cognati Iesu, qui ante eum non crediderunt (Io 7, 5) videntur convertisse propter gloriosam resurrectionem suam. Circulus totus circiter centum viginti homines adiecit.

[11109] 18. Petrus horrendam proditoris mortem evocat, ut nos horrore tali nefanda peccato impleat. cf. Mt 27, 5.

[11110] 20 s. cf. Ps. 68, 26; 108, 8; Io. 15, 27.

[1111] 21. Tunc, ut nunc, conditio per excellentiam sacerdotis erat intimam cognitionem Evangelii, id est, Christi in omnibus quæ dixit et fecit. Apostoli, inquit S. Bernardus, canere tuba veritatis.

[11112] 22. Nota quod Petrus electionem novi apostoli dirigit, quod evidens est eius primatus probatio.

[11113] 26. Hic modus interrogandi divinam voluntatem, cum oratione, in maximis momentis, frequentatur in Scripturis. cf. Jos. 7, 14; 1 Sam. 10, 24. Batiffol notat Mathiam impositionem manibus non recipere, quia ab ipso Christo nominari censetur.

[11114] 1. Festum Pentecostes celebratum est post Pascha 50 dies, in memoriam traditionis a Deo Moysi, in monte Sina, tabularum legis, necnon in gratiarum actione pro messe. Spiritus Sancti adventus eo die produxit messem spiritualem trium millium hominum (v. 41). Omnes simul: non solum apostoli, sed etiam omnes discipuli et fideles. ibidem: vide 1, 13 et note.

[11115] 2. Ventus est synonymum cum spiritu, id est, quod extrinsecus spirat et inanimatum animare potest. Sicut ventus erigit et animat folium siccum et inertem, ita divinus spiritus animas nostras vivificat, virtutum suarum incapax (Mt. 26, 41; Io. 15, 5; Philp. 2, 13; etc.). Totam domum implevit: Spiritus diffusus est. Hinc est quod Christianum Christianum esse dicitur: quocumque ierit, Christum secum sumit et diffundit. Iesus etiam dicit quod lux candelabrum induat ut totam domum illuminat. cf. 5, 15; Lc. 8, 16 et note.

[11116] 3. Igne Spiritus Sancti, Illuminatio et Spiritualis Renovatio, quam Iesus Nicodemus annuntiaverat (Io 3, 5; 7, 39) consummatur, pro quo S. Chrysostomus. Spiritum Sanctum reparatorem imaginis nostræ vocat. Linguæ significant donum verbi quod statim exhibent, eorumque efficaciam ad prædicandum « Mirabilia Dei (v. 11). Spiritus hac occasione communicavit cum charactere universalitatis; Quam ob rem Pentecostes consideratur ut dies natalis Ecclesiæ, et ideo catholicus appellatur, id est universalis, omnibus populis et individuis apertus; Etsi cum hierarchia ab ipso Iesu instituta est, disseminandæ cognitionis evangelii (quæ ignorantiam multorum præsupponit) et monente multos vocari et pauci electos esse (22, 14), quod præsupponit libertatem quam Deus respicit. in unoquoque nuntio Christi admittere vel reicere.

[11117] 4. "Qualis artifex est Spiritus Sanctus! S. Gregorius exclamat: Instanter instruit, et omnia quæ vult docet. Cum intelligentiæ attingit, illuminat; Eius unicus contactus est ipsa scientia. Et quia illuminat, cor mutatur».

[11118] 8. Quisque in lingua nostra: in VV. 4, 6 et 11 inculcamus hoc miraculum doni linguarum, quod Spiritus Sanctus pro Apostolato concessit, et gaudium uniuscuiusque ad intelligendum. Hic confirmatur lectio in utroque Testamento de aperta indole religionis Christi et magnum commodum tradendi, ut omnes intellegere possint quid pertineat. cf. 10, 27; Mc. 4, 33; 16, 15; Io. 18, 21; 1 Cor. 14, 19; Bar. 1, 5; Ne. 8, 12 et notas.

[11119] 11. Proselyti vocati sunt gentiles iudaismo incorporati. Duæ erant classes: proselyti ianuæ, id est, credentes, qui circumcisionem non acceperunt, et proselyti iustitiæ, qui eam acceperunt.

I. "ait ei Dominus : *Jam nunc veniam ad te in caligine nubis, ut audiat me populus loquentem ad te, et credat tibi in perpetuum.* (...)" Ex 19,9 ✝ "Et cum hæc dixisset, videntibus illis, elevatus est : et nubes suscepit eum. (...)" Act 1,9
Pro Sancta Catholica Ecclesia / Ave Maria.

II. "(...) et ascendit Elias per turbinem in cælum. Eliseus autem videbat, (...) Et non vidit eum amplius (...)" 2Rg 2,11-12 ✝ "Cumque intuerentur in cælum euntem illum, (...)" Act 1,10
Pro Sanctitate ejus Papa / Ave Maria.

III. "Et scindite corda vestra, et non vestimenta vestra ; et convertimini ad Dominum Deum vestrum, (...)" Ioel 2,13 ✝ "Hi omnes erant perseverantes unanimiter in oratione (...)" Act 1,14
Pro Religiosis et Consecratis / Ave Maria.

IV. "*Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam,* (...)" Mt 16,18 ✝ "In diebus illis, exsurgens Petrus in medio fratrum, (...)" Act 1,15
Pro Persequentibus et Persequentium / Ave Maria.

V. "Habe fiduciam in Domino ex toto corde tuo, et ne innitaris prudentiæ tuæ." Pr 3,5 ✝ "Et orantes dixerunt : *Tu Domine, qui corda nosti omnium, ostende quem elegeris ex his duobus unum,* (...)" Act 1,24
Pro ut Fiat Voluntas Dei in Sancta Ecclesia / Ave Maria.

VI. "*Septem hebdomadas numerabis tibi ab ea die qua falcem in segetem miseris.*" Dt 16,9 ✝ "Et cum complerentur dies Pentecostes, (...)" Act 2,1
Pro Sancta Catholica Ecclesia / Ave Maria.

VII. "(...) Hæc dicit Dominus Deus : *A quatuor ventis veni, spiritus, et insuffla super interfectos istos, et reviviscant.*" Ez 37,9 ✝ "et factus est repente de cælo sonus, tamquam advenientis spiritus vehementis," Act 2,2
Pro Sanctitate ejus Papa / Ave Maria.

VIII. "Apparuitque ei Dominus in flamma ignis de medio rubi : et videbat quod rubus arderet, et non combureretur." Ex 3,2 ✝ "Et apparuerunt illis dispertitæ linguæ tamquam ignis, seditque supra singulos eorum" Act 2,3
Pro Religiosis et Consecratis / Ave Maria.

IX. "(...) *si enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos ; si autem abiero, mittam eum ad vos.*" Io 16,7 ✝ "et repleti sunt omnes Spiritu Sancto, et cœperunt loqui variis linguis, (...)" Act 2,4
Pro Persequentibus et Persequentium / Ave Maria.

X. "Spiritus Domini locutus est per me, et sermo ejus per linguam meam. (...)" 2Sm 23,2 ✝ "(...) mirabantur ad invicem, dicentes : *Quidnam vult hoc esse ?*" Act 2,12
Pro ut Fiat Voluntas Dei in Sancta Ecclesia / Ave Maria.

Quartum Mysterium Gloriosum

Beatæ Mariæ Virginis in Cælum Assumptionem Contemplamur, et Bene Moriendi Gratia Petitur.

"6Postquam autem venerunt ad aream Nachon, extendit Oza manum ad arcam Dei, et tenuit eam : quoniam calcitrabant boves, et declinaverunt eam. 7:2054:Iratusque est indignatione Dominus contra Ozam, et percussit eum super temeritate : qui mortuus est ibi juxta arcam Dei." 2Rg 6,6-7.

"4:3682:Erat autem in ipsa scriptura, quomodo tabernaculum et arcam jussit propheta divino responso ad se facto comitari secum, usquequo exiit in montem in quo Moyses ascendit, et vidit Dei hæreditatem. 5Et veniens ibi Jeremias, invenit locum speluncæ : et tabernaculum, et arcam, et altare incensi intulit illuc, et ostium obstruxit. 6Et accesserunt quidam simul, qui sequebantur, ut notarent sibi locum : et non potuerunt invenire.

7:3683:Ut autem cognovit Jeremias, culpans illos dixit : *Quod ignotus erit locus donec congreget Deus congregationem populi, et propitius fiat :* 8*et tunc Dominus ostendet hæc, et apparebit majestas Domini, et nubes erit, sicut et Moysi manifestabatur, et sicut cum Salomon petiit ut locus sanctificaretur magno Deo, manifestabat hæc.*" 2Mc 2,4-8.

"10:6241:En dilectus meus loquitur mihi. Sponsus. *Surge, propera, amica mea, columba mea, formosa mea, et veni :* 11:6242:*jam enim hiems transiit ; imber abiit, et recessit.* 12*Flores apparuerunt in terra nostra ; tempus putationis advenit : vox turturis audita est in terra nostra ;* 13:6243:*ficus protulit grossos suos ; vineæ florentes dederunt odorem suum. Surge, amica mea, speciosa mea, et veni :* 14:6244:*columba mea, in foraminibus petræ, in caverna maceriæ, ostende mihi faciem tuam, sonet vox tua in auribus meis : vox enim tua dulcis, et facies tua decora.*" Ct 2,10-14.

"7:4604:Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi ; virga directionis virga regni tui. 8:4605:Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem ; propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ, præ consortibus tuis. 9:4606:Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a domibus eburneis ; ex quibus delectaverunt te. 10:4610:Omnis gloria ejus filiæ regis ab intus, in fimbriis aureis, 11:4611:circumamicta varietatibus. Adducentur regi virgines post eam ; proximæ ejus afferentur tibi. 17:4612:Pro patribus tuis nati sunt tibi filii ; constitues eos principes super omnem terram. 18:4613:Memores erunt nominis tui in omni generatione et generationem : propterea populi confitebuntur tibi in æternum, et in sæculum sæculi." Ps 44,7-9-10,14-15,17-18.

[2054] 7. Arcam attingere prohibitum est (No. 4, 15 et 19). In translatione non sunt sacerdotes et currus contra legem adhibita (cf. Exodus 25, 10 SS.; Nm. 4, 18 SS.).

[3682] 4. Tabernaculum, id est, vetus Tabernaculum Mosis et Arcam Fœderis, qui in Templo servabantur (III Reg. 8, 4). cf. IV Regum cap. Psalmus 98, 5 et note; Revelatio 11, 19; 15, 5. Mons ille: Mons Nebo (Deuteronomy 32, 49; 34, 1). Si quis arguit: Quomodo potuit Ieremias Babylonios tollere et movere cum arca ad Montem Nebo? Respondendum est, quod ipse Nabuchodonosor imperatoribus suis iussit ut Jeremiam egregie tractaret, pro quo eum e carcere eduxerunt. Et dederunt eum novo Præfecto, ut in plena libertate vivere posset (Jerem. 39, 11-14). Vide Ezechielem 41, 26 et note.

[3683] 7 s. Magna prophetia, quod quidam intelligunt tempus quo Judæi cum Esdra de Babylone redierunt. Sed quia post hoc tempus non est sermo tabernaculi, nec arcæ alicubi in Scriptura; Et contra, cum Titus factus est dominus templi et Ierusalem, nulla eorum mentio inter spolia inde sumpsit, nec dicitur quod in triumpho ut Romani faciebat, nec memorantur in arcu Vespasiani. ubi candelabrum videtur; Hinc est quod traditio patrum, et ipsi Hebræorum, persuadet nos non esse in secundo templo, et non inveniantur donec Judæi fiant, quod erit in fine mundi» (Scío). Sic et Cornelius A Lapide. cf. Exodus 40, 34; Numeri 9, 15; III Regum 8, 10 .

[6241] 10. Excellentia, quam amans videt et attribuit amanti, magis quam in hoc uno, in imaginatione sua, qui videt in ea quæ alii non vident, et fortasse non sunt. Hoc phænomenon maximam suam veritatem in Deo Patre acquirit, et in Iesu ei æqualem: utrumque diligamus infinito amore divinæ essentiæ propriæ et quod, non posse fundari in aliqua singulari excellentia lapsi et miseri hominis, nonnisi charactere explicari potest. Misericordia illius divini amoris, quæ miseriæ incumbere dignatur (cf. Mons. Guerry: "Ad Patrem").

[6242] 11 s. Hiems transibit, cum nuptiæ Agni (Apocalypsis 19, 7 S.) venerit, et passio mystici corporis Christi consummata est, cuius discipuli nunc persequendi sunt. Flores iam apparent: "Palæstina proprie floribus mense Aprili obsita est, quasi lepore. Etiam secundum Isaiam (35, 1 ss.), expeditionis Floridæ symbolum est ætatis messianicæ eiusque gratiæ » (Fillion). Tempus putationis: Alii Translate: Tempus Canticorum. Vide in hoc Psalmo 136, 4 in quo captivi Israelis cantu resistunt, in exilio, jucunda cantica Sion.

[6243] 13. Hæc imago ficus eadem est, qua usus est a Iesu apud Matthæum 24, 32 S. propinquitatem secundæ adventus notare. Ficus vulgo cernitur in Evangelio ut figura populi Israel.

[6244] 14. Hic est unus e solidissimis versibus ad orationem, ac proinde mystici magnopere abutuntur, licet non semper ænigmatibus quas quidam fingunt communicare debemus. Itaque rimas petræ et latebras parietum considerantur a quibusdam quasi foraminibus in lapide et apertura parietis, quæ repræsentant vulnera Christi et vulnus in latere suo, dum hæc significatio plerumque agnoscunt cellas precarias, quarum uxor invitatur ad eundum. pro viro amantissimo, qui ei misericorditer loquitur, sicut Deus Israeli apud Isaiam 51, 21; 54, 11, etc. Nimirum negari non potest magnam vim priori simili, quatenus anima cum Christo unita persecutiones suas hic communicat, nec plus habet contra mundum quam se occultare in corde divino. Omnia intelligentes has applicationes sacri textus esse significationis mere accommodativæ et interpretationem in eis videri non posse (cf. introductio), quod sic relinquitur imaginationi uniuscuiusque ut verum liberum examen (cf. 3, 11 et nota). Audiam vocem tuam: vide 8, 13 et note. Sanctus Thomas hoc etiam refert ad "vocem prædicationis et laudis divinæ, qua alios consequi potes". Pius XII modo nobis dixit "abundantes fructus apostolatus obtineri non posse", si sacerdotes "dum in seminariis vixerunt amorem activum et perennis erga Scripturas sacras non exsugere" (literæ encyclicæ "divina afflante spiritu"). Facies tua est venusta, iis qui non obliti sunt inscrutabilem miseriam et omnium humanitatem lapsam, nihil est difficilius quam serio persuadere has laudes ab eo dirigi, qui infinita est sanctitas et sapientia. Solus intelligi potest ab eo qui Evangelio notus est, id est cum illis incompertis optionibus quas Iesus manifestat pro miseris peccatoribus, publicanorum, Zacchæi, furis, Magdalene in qua facit. Miram revelationem, quod "ille qui minime dimittitur, minus amat". Virgo Maria exemplum est docendi quomodo infima tui ipsius sententia coniungi possis ("nihil servi sui vidit"), summa cum laude Dei doni.

[4604] 7. Nota quod hic, et in versu 8, Messias dicitur Deus, et quod sanctus Paulus hoc versu utitur ad Hebræos 1, 8-9. ad demonstrandum excellentiam Christi super angelos. Nota quod hic et vers. literæ encyclicæ "Quas Primas" Pii XI de dignitate Christi Regis. in sceptro vel virga cf. Psalmi 2, 8 s.; 109, 2; Isaias 9, 6; 11, 1-4; Daniel 7, 14, etc.

[4605] 8. Detestatur: cf. Psalmus 138, 21 sec. et note. Hoc explicat inclementia antinomia quam videmus e.g. In Magnificat, secundum quod, ad misericordem exaltationem eorum, qui minime vendicant, omnium arrogantium maxime confusio (cf. Psalm 109, 5 S.). O deus tuus unxit te Deus tuus: ut observat Dom Puniet, hic locus est parallelus illi 109, 1: "Dixit Dominus meus Dominus: Sede ad dexteram meam", quod Sanctus Paulus citat Hebræorum 1, 13, hoc est. Continuatio versuum 7 (cf. prævia nota). Sic intellexit et Sanctus Hieronymus, dicens Primum ex duobus Nominibus Divinis in Vocativo et Secundum in Nominativo esse positum. Plures recentiores auctores, hoc incompatibili sensui historico considerantes, quod Psalmo scriptum pro uno e familiæ Davidicæ regibus tribuunt, primum Elohim cum lowercase ponere contendunt, vel in genitivo putant, et alterum ad Patrem applicant, ut Si dictum est: "Domine, Deus tuus." Hæc omnia difficultatem non solverent, cum affirmatio regis hujus throni semper subsistere in æternum (vers. 6) semper stare maneret, quod rursus multum repetitur in Psalmo 71; in 92, 2, etc., et in tot locis prophetarum (cf. Isaias 32, 1), et quod ab aliquo rege explicari non potest, etiam si Davidicus esset. Adde quod tunc non-davidica attributio huius psalmi obscuriorem fore (cf. vers. 9 et nota; Psalmus 41, 1 et nota), difficile etiam est historice assumere alicui rege post Salomonem, magna spes viso. in hoc positus, et regnum suum divisit (cf. Psalm 71, 5 et note). De "throne et regno" hic annuntiatur (vers. 7) Ubach dicit se splendide manifestari in momento universalis iudicii et durabit in æternum. « Cum oleo gaudii »: gaudium illud Christi, omnibus aliis superior, idem est quod nobis offert posthac divinum balsamum quod, a Patre venientem et per ipsum transiens, super nos effunditur. cf. Ioannes 15, 11; 16, 24; 17, 13

[4606] 9. Myrrha, etc. Palatia eburnea memorantur in Bibliis respectu Samariæ (cf. III Regum 22, 39; Amos 3, 15), caput Israël septentrionalis, cuius conventus cum luda prophetas annuntiavit (cf. Ezechielem 37, 15 ss., Isaias 11, 12, etc.). Ubi te hortati sunt (quidam addunt: Zitheræ): "Ubi beatum hunc triumphantem regem fecerunt, sed in palatiis patris sui, qui eum ad dexteram suam sedebant, et dominum eum de sepulcro eduxerunt?" cf. Actus 2, 23 et 36.

[4610] 14. Filia regis: regina versuum esse putatur 10. Intra: Sic legit psalterium novum Romanum, quod videtur quasi recta declaratio huius textus obscuri, cum lectio in errori tribuitur. librarius et cum contextu collidit, cum regina nondum intus sit, sed præcise introitus eius hic indicaretur, pulchris vestibus (cf. Apocalypsis 19, 8), in palatio regis, ad quam etiam amici eius post eam intrant (vers. 15-16). cf. Psalmus 101, 17 et note. Alii legunt: Sub gemmis suis, vel in coralliis (Wutz, Ubach), vel margaritæ in auro positæ sunt vestes eorum.

[4611] 15. Post eam: Variant adoptati per optimas versiones pro eo vel dativo tibi, qui collidere cum mentione regis in tertia persona, qui facit versum 16. Virgines, etc.: amicæ gentes Israel. cf. Matthæi 25, 32 et 41; 10, 42.

[4612] 17. Quidam (cf. dom Puniet) putant hanc terminationem ad uxorem dirigi, cui promitteretur filii pro parentibus, quod deserere debebat (vers. 11) ad virum sequendum. Pro ingratis parentibus filios fideles habebit et promissio Exodi 19, 6 inculcabitur in I Petro 2, 9. Cf. Romani 11, 25 s. Sed fere omnes ad regem Messiam referuntur. In loco patrum suorum secundum carnem (Rom. 9, 3), id est, Abraham et Patriarchas et ipsum Davidem regem, erunt principes qui "Formant maxime Augustum regiarum antecessorum" (cf. Mattheus 8, 11 s.), et « distribuet inter eos regimen mundi, cum regnum eius universale sit (Revelatio 1, 6)" (fillion). cf. Lucas 19, 17 SS.; Apocalypsis 5, 10 et 20, 6.

[4613] 18. Nomen tuum memorabile faciam: sic textus Masoreticus dicit quasi Psalmista hic alludens ad hoc quod carmen suum erit monumentum "Ære Perennius", multo maiore quam paganorum. Horacio. Non est oblivisci quod, sicut vidimus in versu 1, divinum est Pater in persona, qui hic loquitur per os Psalmistæ. Multi tamen interpretes eligunt pro plurali "memorabunt", secundum LXX et alias versiones, quo in casu directe ad universalem laudis ambitum alluderet. cf. Psalmi 21, 31; 71, 11 et 17; Malachias 1, 11 SS.

I. "Dixit quoque Dominus Deus : *Non est bonum esse hominem solum : faciamus ei adjutorium simile sibi.*" Gn 2,18 ✝ "Surge, Domine, in requiem tuam, tu et arca sanctificationis tuæ." Ps 131,8

Pro Infirmis / Ave Maria.

II. "Et concupiscet rex decorem tuum, quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum." Ps 44,12 ✝ "Surrexerunt filii ejus, et beatissimam prædicaverunt ; vir ejus, et laudavit eam." Pr 31,28

Pro Indigentibus / Ave Maria.

III. "Beatus quem elegisti et assumpsisti : inhabitabit in atriis tuis. Replebimur in bonis domus tuæ ; sanctum est templum tuum," Ps 64,5 ✝ "Multæ filiæ congregaverunt divitias ; tu supergressa es universas." Pr 31,29

Pro Morientibus / Ave Maria.

IV. "Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam ; et obliviscere populum tuum, et domum patris tui." Ps 44,11 ✝ "Dixit autem Maria : *Ecce ancilla Domini : fiat mihi secundum verbum tuum.* Et discessit ab illa angelus." Lc 1,38

Pro Viduis et Orphanis / Ave Maria.

V. "Tu es ipse rex meus et Deus meus, qui mandas salutes Jacob." Ps 43,5 ✝ "Deus in medio ejus, non commovebitur ; adjuvabit eam Deus mane diluculo." Ps 45,6

Pro Captivis / Ave Maria.

VI. "Quæ est ista quæ ascendit per desertum (...)" Ct 3,6 ✝ "et mulier fugit in solitudinem ubi habebat locum paratum a Deo, ut ibi pascant eam diebus mille ducentis sexaginta." Apc 12,6

Pro Victimis Detractionis et Calumniæ / Ave Maria.

VII. "(...) sicut virgula fumi ex aromatibus myrrhæ, et thuris, (...)" Ct 3,6 ✝ "Et ingressus angelus ad eam dixit : *Ave gratia plena : Dominus tecum : benedicta tu in mulieribus.*" Lc 1,28

Pro Desolatis et Neglectis / Ave Maria.

VIII. "*(Henoch)* Ambulavitque cum Deo, et non apparuit : quia tulit eum Deus." Gn 5,24 ✝ "Fide Henoch translatus est ne videret mortem, et non inveniebatur, quia transtulit illum Deus : ante translationem enim testimonium habuit placuisse Deo." Hbr 11,5

Pro Discriminatis et Oppressis / Ave Maria.

IX. "Quæ est ista quæ ascendit de deserto, deliciis affluens, innixa super dilectum suum ?" Ct 8,5 ✝ "*Et si abiero, et præparavero vobis locum, iterum venio, et accipiam vos ad meipsum : ut ubi sum ego, et vos sitis.*" Io 14,3

Pro Clamantibus ad Deum / Ave Maria.

X. "Tota pulchra es, amica mea, et macula non est in te." Ct 4,7 ✝ "Et datum est illi ut cooperiat se byssino splendenti et candido. Byssinum enim justificationes sunt sanctorum." Apc 19,8

Pro Quibus Deus orationes recipere desiderat / Ave Maria.

Quintum Mysterium Gloriosum

Beatæ Mariæ Virginis Coronationem Contemplamur, et Fiducia in Maria Regina Nostra Petitur.

"4 :3428: Die autem tertio deposuit vestimenta ornatus sui, et circumdata est gloria sua. 5Cumque regio fulgeret habitu, et invocasset omnium rectorem et salvatorem Deum, assumpsit duas famulas, 6et super unam quidem innitebatur, quasi præ deliciis et nimia teneritudine corpus suum ferre non sustinens : 7altera autem famularum sequebatur dominam, defluentia in humum indumenta sustentans. 8Ipsa autem roseo colore vultum perfusa, et gratis ac nitentibus oculis, tristem celabat animum, et nimio timore contractum.

9Ingressa igitur cuncta per ordinem ostia, stetit contra regem, ubi ille residebat super solium regni sui, indutus vestibus regiis, auroque fulgens, et pretiosis lapidibus : eratque terribilis aspectu. 10Cumque elevasset faciem, et ardentibus oculis furorem pectoris indicasset, regina corruit, et in pallorem colore mutato, lassum super ancillulam reclinavit caput.

" :3429: Convertitque Deus spiritum regis in mansuetudinem, et festinus ac metuens exiluit de solio, et sustentans eam ulnis suis donec rediret ad se, his verbis blandiebatur :

12*Quid habes, Esther ? ego sum frater tuus : noli metuere.* 13 :3430: *Non morieris : non enim pro te, sed pro omnibus hæc lex constituta est.* 14*Accede igitur, et tange sceptrum.*

15Cumque illa reticeret, tulit auream virgam, et posuit super collum ejus, et osculatus est eam, et ait : *Cur mihi non loqueris ?* 16 :3431: Quæ respondit : *Vidi te, domine, quasi angelum Dei, et conturbatum est cor meum præ timore gloriæ tuæ.* 17*Valde enim mirabilis es, domine, et facies tua plena est gratiarum.*

18Cumque loqueretur, rursus corruit, et pene exanimata est. 19 :3432: Rex autem turbabatur, et omnes ministri ejus consolabantur eam." Est 15,4-19.

"16Et accendentes luminaria, congravaverunt circa eam universi : illa autem ascendens in eminentiorem locum, jussit fieri silentium. Cumque omnes tacuissent, 17dixit Judith : *Laudate Dominum Deum nostrum, qui non deseruit sperantes in se,* 18*et in me ancilla sua adimplevit misericordiam suam, quam promisit domui Israël : et interfecit in manu mea hostem populi sui hac nocte.*

19Et proferens de pera caput Holofernis, ostendit illis, dicens : *Ecce caput Holofernis principis militiæ Assyriorum, et ecce conopeum illius, in quo recumbebat in ebrietate sua, ubi per manum feminæ percussit illum Dominus Deus noster.* 20 :3336: *Vivit autem ipse Dominus, quoniam custodivit me angelus ejus et hinc euntem, et ibi commorantem, et inde huc revertentem, et non permisit me Dominus ancillam suam coinquinari, sed sine pollutione peccati revocavit me vobis gaudentem in victoria sua, in evasione mea, et in liberatione vestra.* 21*Confitemini illi omnes, quoniam bonus, quoniam in sæculum misericordia ejus.* 22*Universi autem adorantes Dominum, dixerunt ad eam : Benedixit te Dominus in virtute sua, quia per te ad nihilum redegit inimicos nostros.*" Jdt 13,16-21.

"9 :3342: Joacim autem summus pontifex de Jerusalem venit in Bethuliam cum universis presbyteris suis ut videret Judith. 10 :3343: Quæ cum exisset ad illum, benedixerunt eam omnes una voce, dicentes : *Tu gloria Jerusalem ; tu lætitia Israël ; tu honorificentia populi nostri :* " :3344: *quia fecisti viriliter, et confortatum est cor tuum, eo quod castitatem amaveris, et post virum tuum, alterum nescieris : ideo et manus Domini confortavit te, et ideo eris benedicta in æternum.* 12Et dixit omnis populus : *Fiat, fiat.*" Jdt 15,9-12.

"19Venit ergo Bethsabee ad regem Salomonem ut loqueretur ei pro Adonia : et surrexit rex in occursum ejus, adoravitque eam, et sedit super thronum suum : positusque est thronus matri regis, quæ sedit ad dexteram ejus. 20Dixitque ei : *Petitionem unam parvulam ego deprecor a te : ne confundas faciem meam.* Et dixit ei rex : *Pete, mater mea : neque enim fas est ut avertam faciem tuam.*" 1Rg 2,19-20.

"19Et apertum est templum Dei in cælo : et visa est arca testamenti ejus in templo ejus, et facta sunt fulgura, et voces, et terræmotus, et grando magna.:12942:" Apc 11,19.

"Et signum magnum apparuit in cælo : mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus, et in capite ejus corona stellarum duodecim.:12943: : 2et in utero habens, clamabat parturiens, et cruciabatur ut pariat.

3Et visum est aliud signum in cælo : et ecce draco magnus rufus habens capita septem, et cornua decem : et in capitibus ejus diademata septem.:12944:, 4et cauda ejus trahebat tertiam partem stellarum cæli, et misit eas in terram : et draco stetit ante mulierem, quæ erat paritura, ut cum peperisset, filium ejus devoraret.:12945: 5Et peperit filium masculum, qui recturus erat omnes gentes in virga ferrea : et raptus est filius ejus ad Deum, et ad thronum ejus.:12946:, 6et mulier fugit in solitudinem ubi habebat locum paratum a Deo, ut ibi pascant eam diebus mille ducentis sexaginta.:12947:

15Et postquam vidit draco quod projectus esset in terram, persecutus est mulierem, quæ peperit masculum.:12952:, 14et datæ sunt mulieri alæ duæ aquilæ magnæ ut volaret in desertum in locum suum, ubi alitur per tempus et tempora, et dimidium temporis a facie serpentis.

15Et misit serpens ex ore suo post mulierem, aquam tamquam flumen, ut eam faceret trahi a flumine. 16Et adjuvit terra mulierem, et aperuit terra os suum, et absorbuit flumen, quod misit draco de ore suo. 17Et iratus est draco in mulierem : et abiit facere prælium cum reliquis de semine ejus, qui custodiunt mandata Dei, et habent testimonium Iesu Christi.:12953:." Apc 12,1-6,13-17.

[3428] 4. Versi 4-19 interfundantur in principio capitis 5.

[3429] 11. Doceri hic vires infirmitatis, cui rex nihil negat. Vide Lucam 1, 48-49; II Corinthii 12, 10. Infirmitas ab ieiunio venit, sed ob hoc Deus gratiam suam fecit. Qui ieiunavit triduum, inquit Sanctus Ambrosius, amavit regem, et obtinuit quod petebat salutem populi sui. Interea Aman, in regia festo, in medio intemperantiæ sedens, pœnam quam ebrietas meruit.

[3430] 13 SS. Virgini sensu typico applicatur, quia ab originali peccato immunis est, cui omnes alii mortales subiciuntur. cf. 2, 17; 4, 11; 8, 6.

[3431] 16. Comparatio cum angelo est expressio extraordinaria reverentiæ (cf. II Reg. 14, 17; 19, 27).

[3432] 19. cf. 8, 1 et nota de Ahaseri charactere, ut melius hanc mirabilem transmutationem cognoscat, opus Dei, qui corda gubernat. cf. Proverbiorum 21, 1; Psalmus 39, 5 s.; Jeremias 10, 23; Actus 5, 34-39.

[3336] 20. Angelus eius: cf. Psalmus 90, 13 et note.

[3342] 9. Joaquim: Eliakim in 4, 11 vocatur.

[3343] 10. Liturgia hæc ad Virginem applicat, cuius figura est Iudith (cf. 13, 22-25). « Ecclesia videt in hac muliere virtutibus ornatam, præsertim ad triumphum de Holofernes, figuram Virginis Mariæ. Quia Maria Sanctissima sanctitas incomparabilem habet in omni ratione, et per divinum filium suum humanitatis inimicum vicit; Hac de causa, angeli et viri omnes in sæculis sæculis super omnes exaltantur» (Schuster-Holzammer).

[3344] 11. "Quamquam in senibus vidua et cælibatus non erant in senibus, ut in novo, hoc tamen cum honore et reverentia, et pro magno merito apud Deum, viduarum virtutum, quæ continentiam præferebant. pietatis exercitia ad secundas nuptias » (Scío). Vide I Tim. 5, 3 SS.

[12942] 19. Arca Fœderis eius abscondita ab oculis mortalium in templo Ierusalem, omnibus manifestabitur (15, 5), quod significat ultimum triumphum Agni occisum, et nunc erit Ieo. Iudas (5, 5), et bona ex hoc triumpho, cuius descriptio in sequentibus capitulis fiet. Horrendæ tabulæ quæ ante oculos nostros pompæ sunt tot rationes fidei, amoris et spei erga eos qui oculos habent in eum qui in arca Testamenti defixus est. in it, vide Ez. 41, 26 et note. "Fingebat, inquit Fillion, thronum Domini in medio populi sui. Subita eius aspectus, momento quo æternum Dei Regnum incohatum est, valde significant: Fœdus in æternum consummatur inter regem cælestem et populum eius ». Fulgura erant, etc., ut fit parallela fine sigillorum (8, 5) et scyphi (16, 18).

[12943] 1 SS. « Mulier duodecim stellarum in cælo ut signum apparet, id est, res prodigiosa et arcana... Hæc personificatio communitatis theocraticæ quasi traditum fuit (Os. 2, 19-20; Jr. 3, 6-10; ez. 16, 8) et imago Sion in excessu traditionis Judaismi non ignota fuit (Is. 66, 8). Maternitas messianica hic affirmatur (vv. 2 et 5) est etiam in 4 Esr. 9, 43 SS.; 10, 44 SS. (Pirot). Quoad frequentem applicationem ad Ecclesiam, Sales dicit in tali casu verbum Ecclesiæ in sua latitudine sumi debere, ut vel Vetus et Novum Testamentum intelligat ». Quidam hoc ænigma Israëli restringunt secundum capitulum servatum (11, 1, 13 et 19; cf. 7, 2 SS. et nota), considerantes duodecim stellas esse duodecim tribus, secundum Gn. 37, 9. Gelin hac de re dicit quod "sicut profugus in deserto (v. 6 et 14-16) mulier non potest esse nisi communitas ludæo-christianæ", non autem significat si ea est quæ initium nostræ ætatis fit (cf. Rm. 9, 27; Gal. 6, 16) vel in fine ejus (Rm. 11, 5 ss.). cf. Mch. 5, 3 SS. Ecclesia autem in sensu corporis Christi mystici, quomodo explicandum est quod lumen dedit illi qui est caput eius (Col. 1, 18), cum e contrario nasci dicitur ex parte novi Adami (Io 19; 34, Rm. 5, 14) ut vigilia antiquorum (Gen. 3, 20)? Ne quidem de ea dici potest, ut de Israël, quod ad Christum convertendo, "spiritualiter" parit, sicut prius peperit secundum carnem (Rom. 9, 5), quoniam Ecclesia est corpus Christi præcise propter fidem qua cum Ipso coniungitur. Mysterium autem magis implicatum est si consideramus quod incipit ut signum in cælo (v. 1), id est extra spatium et etiam temporis (quod videtur latum horizontem interpretationis offerre), sed tunc videmus draconem, qui etiam in cælo fuit (vv. 3 et 7), præcipitatur in terram (vv. s. et 12) et tamen adhuc persequitur mulierem (v. 13) et fugit in desertum (v. 14), ita significat quod etiam tunc in terra erat. Etsi iam hic parturitio fuit, quia Filius in Deum ereptus est (v. 5) et iam in desertum profugit in v. 6. Liturgia et multi scriptores patristici hoc loco utuntur ad Beatam Virginem, sed tantum accommodative. sensus, quia « mentio dolorum puerperii opponitur hic videre relationem ad Mariam Virginem », quæ sine detrimento virginitatis eius peperit. Arcanum proto-evangelium prophetiæ (Gen. 3, 15 s.) memorari potest, ubi iam ostensum est huius capitis conflictus inter utrumque prolem (cf. Mt. 3, 7; 13, 38; 8; 44, Mch. 5, 3, 16, 20, Col. Ad symbolum huius mulieris extendere ad omnem humanitatem a Christo redemptam, notionem, quam quidam etiam ad nuptias 19, 6 ss. applicant, quod lato sensu interpretantur, considerans murum separationis cum Israël dirutum (Eph. 2, 14). Has animadversiones tamquam materias investigationis proposuimus ut scholares in eam introeant (cf. Io. 21, 25 et Nota) donec Spiritus divinus hoc absconditum mysterium plene detegere velit, quod magna est, quia multorum aliorum solutio ab eo fortasse pendet. Hodiernus auctor dicit nostro tempore maiora esse lumina biblica quam in aliis. Tale tempus annuntiatur in Dn. 13, 3-4. an nostrum erit? (cf. 3, 8 et note).

[12944] 3. Draco, serpens vocatus in v. 14, idem est satanas (vv. 17 et 10; 20, 2). Septem Infulæ! Indicant, Fillion, inquit, regia auctoritas. Hi sunt qui ei respondent principi huius mundi (Lc. 4, 5 ss.; Io. 14, 30). Sed plura habebunt Iesum in die triumphi sui (19, 12).

[12945] 4. Suntne hæ stellæ mali angeli? Non placet, quia adhuc sunt in cælo in v. 7. Draco, ut æmulus, cupit consilia Dei destruere a Gn. 3, 15. cf. 1 Pe. 5, 8; Mt 16, 28.

[12946] 5. Fillion, Memorans Primasio, exponit nativitatem spiritualem esse, et notat mentionem ferri sceptri alludit ad 2, 27; 19, 15; Ps. 2, 9, pro quo: "Natus non est Christus in sua humilitate sicut in Bethleem apparuit, sed omnipotens Messias et rex totius mundi" (11, 15 s.). Eius eruptio « Deo et throno eius » mysteria in Ps. 109, 1ff. et Dn. 7, 13 sqq. etc.). Qui vident in muliere Israël, ut uxor Domini repudiata et dimissa (Is. 54, 1 sqq.), affirmant se Christum spiritualiter in die conversionis suæ pariturum esse (cf. 11, 13) postquam in lucem datus est. præmature, quin eum reciperet paratus, cum "venerit ad domum suam et non accepit eum" (Io 1, 11). cf. Is. 66, 17, S.; Mch 5, 2.

[12947] 6. Vide 5. 14 et 11, 2 et 3, ubi hoc idem tempus diebus et mensibus exprimitur. cf. Is. 26, 20; Os 2, 14.

[12952] 13 s. cf. v. 6 et note. "Hoc non est altera fuga mulieris in desertum. ad VV. 13 et 14 sume v. Duæ alæ magnæ aquilæ: symbolum divinæ tutelæ (cf. Ex. 19, 4; Is. 40, 31). Quidam putant duas alas, quæ supponuntur, duas personas esse, probabiliter Moyses et Elias, qui legem et prophetas repræsentant. cf. 11, 3; Os 11. 11. ad desertum, cf. Os. 2, 14-20; 3, 5; 6, 1-3. Fundata in hisce textibus Ovide, qui fuit propheta regni Israëlis, quidam dicunt posse esse specialem allusionem in hac muliere decem diasporicas illas, quæ non noverant Iesum Christum, quia, cum veniret absentes propter captivitatem in Assyria. (II Reg. 17, 6). cf. v. 19; 16, 12; Is. 54, 1; ez. 37, 19 SS.; Io. 10, 16; 4 Esr. 13, 39 SS. Ad tempus, etc. esset annis tribus et dimidio, eadem periodus in v. 6 et in 11, 2 et 13, 5. 7, 25 et quod eius significatio est; "Usque ad parousiam Christi". cf. Dn. 12, 7.

[12953] 17. cf. 13, 10; 14, 12, 18, 10. Merk citat hic Gn. 3, 5 et Fillion etiam manifestam allusionem ad dictum textum videt. Persecutio ad omnes Sanctos se extenditur (3, 7).

I. "*Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius : ipsa conteret caput tuum,* (...)" Gn 3,15 ✝ "*hic erit magnus, et Filius Altissimi vocabitur, et dabit illi Dominus Deus sedem David patris ejus* (...) *et regni ejus non erit finis.*" Lc 1,32-33
Pro Sacramentis, præsertim Matrimoniis / Ave Maria.

II. "*Non morieris : non enim pro te, sed pro omnibus hæc lex constituta est.*" Est 15,13 ✝ "Et signum magnum apparuit in cælo : mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus, et in capite ejus corona stellarum duodecim" Apc 12,1
Pro Filiis / Ave Maria.

III. "*Valde enim mirabilis es, domine, et facies tua plena est gratiarum.*" Est 15,17 ✝ "(...) *Magnificat anima mea Dominum : et exsultavit spiritus meus in Deo salutari meo.*" Lc 1,46-47
Pro Parentibus, Fratres, Sororibus et familiæ / Ave Maria.

IV. "*et in me ancilla sua adimplevit misericordiam suam, quam promisit domui Israël* (...)" Idt 13,18 ✝ "*Quia respexit humilitatem ancillæ suæ* (...) *Suscepit Israël puerum suum, recordatus misericordiæ suæ*" Lc 1,48,54
Pro Cognatos, Nepotes et familias / Ave Maria.

V. "(...) *et interfecit in manu mea hostem populi sui hac nocte.*" Idt 13,18 ✝ "*quia natus est vobis hodie Salvator, qui est Christus Dominus, in civitate David.*" Lc 2,11
Pro Filius Lustralis, Patrinis et familias / Ave Maria.

VI. "*Ego mater pulchræ dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctæ spei.*" Sir 24,24 ✝ "(...) et erat subditus illis. Et mater ejus conservabat omnia verba hæc in corde suo." Lc 2,51
Pro Defunctis et Abortis / Ave Maria.

VII. "(...) *Tu gloria Jerusalem ; tu lætitia Israël ; tu honorificentia populi nostri*" Idt 15,10 ✝ "(...) *ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes, quia fecit mihi magna qui potens est* (...)" Lc 1,48-49
Pro Propinquis et Amicis / Ave Maria.

VIII. "(...) Et dixit ei rex : *Pete, mater mea : neque enim fas est ut avertam faciem tuam.*" IRg 2,20 ✝ "Dicit mater ejus ministris : *Quodcumque dixerit vobis, facite.*" Io 2,5
Pro Parochianis et Vicinis / Ave Maria.

IX. "Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis : propterea benedixit te Deus in æternum." Ps 44,3 ✝ "At ille dixit : *Quinimmo beati, qui audiunt verbum Dei et custodiunt illud.*" Lc 11,28
Pro ad Conversionem Eorum qui nos male profitentur / Ave Maria.

X. "Pro patribus tuis nati sunt tibi filii ; constitues eos principes super omnem terram" Ps 44,17 ✝ "(...) qui custodiunt mandata Dei, et habent testimonium Iesu Christi." Apc 12,17
Pro ut Fiat Voluntas Dei in Cælo et in terra, non nostra. / Ave Maria.

Primum Mysterium Luminosum

Domini Nostri Iesu Christi Baptismum in Iordane Contemplamur, et *Remissio Omnium Peccatorum* Petitur.

"6Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joannes.10745: 7Hic venit in testimonium ut testimonium perhiberet de lumine, ut omnes crederent per illum. 8Non erat ille lux, sed ut testimonium perhiberet de lumine. 9Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem.10746: in hunc mundum." Io 1,6-9.

"15Existimante autem populo, et cogitantibus omnibus in cordibus suis de Joanne, ne forte ipse esset Christus, 16respondit Joannes, dicens omnibus : *Ego quidem aqua baptizo vos.*10450: *: veniet autem fortior me, cujus non sum dignus solvere corrigiam calceamentorum ejus : ipse vos baptizabit in Spiritu Sancto et igni :* 17*cujus ventilabrum in manu ejus, et purgabit aream suam, et congregabit triticum in horreum suum, paleas autem comburet igni inextinguibili.*" Lc 3,15-17.

"20Altera die vidit Joannes Iesum venientem ad se, et ait : *Ecce agnus Dei, ecce qui tollit peccatum mundi.*10757: 30*Hic est de quo dixi : Post me venit vir qui ante me factus est : quia prior me erat :* 31*et ego nesciebam eum, sed ut manifestetur in Israël, propterea veni ego in aqua baptizans.* 32Et testimonium perhibuit Joannes, dicens : *Quia vidi Spiritum descendentem quasi columbam de cælo, et mansit super eum.* 33*Et ego nesciebam eum : sed qui misit me baptizare in aqua, ille mihi dixit : Super quem videris Spiritum descendentem, et manentem super eum, hic est qui baptizat in Spiritu Sancto.* 34*Et ego vidi : et testimonium perhibui quia hic est Filius Dei.*10758:." Io 1,29-37.

"35Altera die iterum stabat Joannes, et ex discipulis ejus duo. 36Et respiciens Iesum ambulantem, dicit : *Ecce agnus Dei.* 37Et audierunt eum duo discipuli loquentem, et secuti sunt Iesum." Io 1,29-37.

"13Tunc venit Iesus a Galilæa in Jordanem ad Joannem, ut baptizaretur ab eo. 14Joannes autem prohibebat eum.9921: dicens : *Ego a te debeo baptizari, et tu venis ad me ?* 15Respondens autem Iesus, dixit ei : *Sine modo : sic enim decet nos implere omnem justitiam.* Tunc dimisit eum.

16Baptizatus autem Iesus, confestim ascendit de aqua, et ecce aperti sunt ei cæli : et vidit Spiritum Dei descendentem sicut columbam, et venientem super se.9922:. 17Et ecce vox de cælis dicens : *Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacui.*9923:." Mt 3,13-17.

"46*Triginta autem annorum erat quando stetit in conspectu regis Pharaonis)*" Gn 41, 46.

[10745] 6. Homo apparuit: Ioannes Baptista. Vide v. 15 et 19 ss.

[10746] 9. Hic evangelista incipit exponere mysterium incarnationis, et tragicum incredulitatem Israël, qui nesciebat eum quando esset lux mundi (1, 18; 3, 13). Accessit: Sic etiam pirot. Ad litteram: Veniebat (en erjómenon). cf. 11, 27 et note.

[10450] 16. Baptismus Ioannis erat pœnitentiam dare in qua Israël Messiam reciperet. vide Act. 19, 4. cf. Rm. 6, 1 SS.

[10757] 29. Ioannes primus est qui Iesum agnum Dei vocat. Incipit velo derogare. agnus, quem Judæi quotannis in vigilia festo paschali immolabant, et cuius sanguis erat signum ab exterminatione liberatum (Ex. 12, 13), divinam victimam figurabat, quæ, peccata nostra gerens, se "in manibus hominum" daret (Lc. 9; 44), ut sanguis eius « disertior quam Abel » (Hbr. 12, 25), ingratus Israël (v. 11) et in universo mundo (11, 52) misericordia Patris, indulgentia. et dona gratiæ suæ credentibus (Eph. 2, 4-8).

[10758] 34. Filius Dei: Varius Mss. Et S. Ambrosio dicunt: Electi (Eklektós) Dei. cf. V. 45 et note.

[9921] 14. Iesus baptismo non egebat, sed omnem iustitiam implere cupiebat (v. 15), id est, ut omnes leges et consuetudines populi sui diligenter servaret, baptismo tulisset, sicut circumcisioni et aliis iudaicis tulisset. ritus.

[9922] 16. In baptismo Iesu SSMA Trinitas manifestatur: Pater qui de cælo loquitur, Filius qui est in forma hominis genuflexus in litore Iordanis, et Spiritus Sanctus, qui in forma columbæ visibilis fit. cf. Lc. 3, 22; Io. 1, 32 SS. et note.

[9923] 17. Hic est prima revelatio maxima mysteriorum: infinitus amor patris unigeniti, in quo omnes infinitas eius felicitatis habitant et qua, cum quibus et in qua omnem gloriam suam recipit in æternum, ut exprimitur. canon massæ. cf. De hoc amore 12, 18; 17, 5; Is. 42, 1; Io. 3, 35; 12, 28; 2 Pe. 1, 17.

I. "In principio creavit Deus cælum et terram. Terra autem erat inanis et vacua, et tenebræ erant super faciem abyssi : et spiritus Dei ferebatur super aquas." Gn 1,2 ✝ "Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum." Io 1,9
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

II. "Qui responderunt : *Non possumus, donec* (...) *amoveamus lapidem* (...) *ut adaquemus greges.*" Gn 29,8 ✝ "(...) *Ego quidem aqua baptizo vos : veniet autem fortior me,* (...)" Lc 3,16
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

III. "(...) *Adhuc multum diei superest, nec est tempus ut reducantur ad caulas greges : date ante potum ovibus, et sic eas ad pastum reducite.*" Gn 29,7 ✝ "*et ego nesciebam eum, sed ut manifestetur in Israël, propterea veni ego in aqua baptizans.*" Io 1,31
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

IV. "Quam cum vidisset Jacob, (...) amovit lapidem quo puteus claudebatur. Et adaquato grege, (...)" Gn 29,10 ✝ "(...) *cujus non sum dignus solvere corrigiam calceamentorum ejus : ipse vos baptizabit in Spiritu Sancto et igni*" Lc 3,16
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

V. "(...) extendisset Moyses manum super mare, abstulit illud Dominus (...) et vertit in siccum : divisaque est aqua." Ex 14,21 ✝ "Tunc venit Iesus a Galilæa in Jordanem ad Joannem, ut baptizaretur ab eo." Mt 3,13
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

VI. "Reversæque sunt aquæ, (...) cuncti exercitus Pharaonis, (...) nec unus quidem superfuit ex eis." Ex 14,28 ✝ "*cujus ventilabrum in manu ejus, et purgabit aream suam, et congregabit triticum in horreum suum, paleas autem comburet igni inextinguibili.*" Lc 3,17
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

VII. "At ille ait : *Afferte mihi vas novum, et mittite in illud sal.* Quod cum attulissent," 2Rg 2,20 ✝ "*Hic est de quo dixi : Post me venit vir qui ante me factus est : quia prior me erat*" Io 1,30
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

VIII. "At illa venit ad eum ad vesperam, (...) intellexit ergo Noë quod cessassent aquæ super terram." Gn 8,11 ✝ "Et respiciens Iesum ambulantem, dicit : *Ecce agnus Dei.*" Io 1,36
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

IX. "(...) *Hæc dicit Dominus : Sanavi aquas has, et non erit ultra in eis mors, neque sterilitas.*" 2Rg 2,21 ✝ "(...) *Super quem videris Spiritum descendentem, et manentem super eum, hic est qui baptizat in Spiritu Sancto.*" Io 1,33
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

X. "*Et ego vidi : et testimonium perhibui quia hic est Filius Dei.*" Io 1,34 ✝ "Et ecce vox de cælis dicens : *Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacui.*" Mt 3,17
Pro Sanctis Animabus in Purgatorio / Ave María.

Secundum Mysterium Luminosum

Domini Nostri Iesu Christi Primum Miraculum ad Nuptias in Cana Galilææ Contemplamur, et *Benedictio Omnium Matrimoniorum* Petitur.

"Et die tertia nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ[:00001:], et erat mater Iesu ibi. [2]Vocatus est autem et Iesus, et discipuli ejus, ad nuptias. [3]Et deficiente vino, dicit mater Iesu ad eum : *Vinum non habent.*

[4]Et dicit ei Iesus : *Quid mihi et tibi est, mulier ? nondum venit hora mea*[:10764:].

[5]Dicit mater ejus ministris : *Quodcumque dixerit vobis, facite*[:00002:].

[6]Erant autem ibi lapideæ hydriæ sex positæ secundum purificationem Judæorum[:00003:], capientes singulæ metretas binas uel ternas[:10765:].

[7]Dicit eis Iesus : *Implete hydrias aqua.* Et impleverunt eas usque ad summum. [8]Et dicit eis Iesus : *Haurite nunc, et ferte architriclino.* Et tulerunt.

[9]Ut autem gustavit architriclinus aquam vinum factam, et non sciebat unde esset, ministri autem sciebant, qui hauserant aquam : vocat sponsum architriclinus, [10]et dicit ei : *Omnis homo primum bonum vinum ponit et cum inebriati fuerint, tunc id, quod deterius est. Tu autem servasti bonum vinum usque adhuc.*

[11]Hoc fecit initium signorum Iesus in Cana Galilææ ; et manifestavit gloriam suam, et crediderunt in eum discipuli ejus.

[12]Post hoc descendit Capharnaum ipse, et mater ejus, et fratres ejus[:10766:], et discipuli ejus : et ibi manserunt non multis diebus. [13]Et prope erat Pascha Judæorum, et ascendit Iesus Jerosolymam." Io 2,1-13.

[00001] 1. Ambo libri: Genesis et Exodus clarissime declarant Deum mundum in diebus 6 creasse et in septimo requievisse, quod quasi initium novæ ætatis conspicitur. Evangelium Ioannis incipit enumerare rerum seriem in vita publica Iesu quæ in IV diei tempore occurrunt. Per tempus nuptiarum Cana et alii 3 dies elapsi sunt. Evangelista studiose permittit nos scire nuptias Canæ die septimo factas esse. Ut ostendat parallelam inter Iesum et librum Geneseos Iesus ad matrem suam tamquam « mulierem », publice se ostendens novum Adamum et novam Evam septimo die, id est, initium novæ ætatis, in quo simul matrimonium constituitur. Sacramenti. Ut videri potest in libro Esther 1:10, Regina Vasti inobœdiens Evam repræsentat et die septimo rex novas nuptias nubere statuit, novam obœdientem reginam, Esther, præfigurationem novæ Evæ, Mariæ.

[10764] 4. Iesus probat fidem Virginis, quæ erat in ea virtute per excellentiam (19, 25 et nota; Lc. 1, 38 et 45) et tunc promovet horam suam rogante matrem suam. Secundum opinionem veri simile videtur, hoc tempus simpliciter vinum præbere, quod hospites vicissim in nuptiis, quod aliquot dies durare solebat.

[00002] 5. Maria expressio continet simile cum « omnia quæ dixit Dominus faciemus ». (Ex 19:8; 24:3-7; Dt 5, 27; Jos 24:24; Ne 5:12) præterea, cum postrema verba in Scripturis, eius dignitatem et munus mediantes in regno obsignent, quia non dicit "faciamus...", sed "facere...".

[00003] 6. Sex dolia lapidea æquiparantur sex diebus creationis mundi, quæ renovantur per sanguinem agni per vinum in ultima cena. Aquæ antiquæ ævi corrumpi potest tempore, contra vinum novæ ætatis, quod tempore locupletatur et cor gaudet. Dolia purificationis sunt proprietas Dei, quæ per eam sordes lavat. Iesus, cum ipse Deus sit, disponit quid sit eius et sic eius indolem messianicam manifestat. Vinum est fructus vineæ et Israël vineæ YHVH (Is 5:1-7; Jr 12:10-11)

[10765] 6. Metretas continebat 36.4 liters.

[10766] 12. Inter Judæos omnes fratres vocati sunt fratres (Mt. 12, 46 et nota). Iesus eos non habuit et videmus eum curam matris suæ Ioannis consobrino suo committentem (Io 19, 26).

I. "Qui dixit ei : *Vade ad populum, et sanctifica illos* (...) *laventque vestimenta sua.* (...) *die enim tertia descendet Dominus coram omni plebe* (...)" Ex 19,10-11 ✝ "Et die tertia nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, (...)" Io 2,1
Pro his qui committunt Superbia / Ave Maria.

II. "Non auferetur sceptrum de Juda, (...) et ipse erit expectatio gentium. (...) lavabit in vino stolam suam et in sanguine uvæ pallium suum." Gn 49,10-11 ✝ "Et deficiente vino, dicit mater Iesu ad eum : *Vinum non habent.*" Io 2,3
Pro his qui committunt Accidia / Ave Maria.

III. "Omnia tempus habent, et suis spatiis transeunt universa sub cælo." Ecl 3,1 ✝ "Et dicit ei Iesus : *Quid mihi et tibi est, mulier ? nondum venit hora mea.*" Io 2,4
Pro his qui committunt Luxuria / Ave Maria.

IV. "Responditque omnis populus simul : *Cuncta quæ locutus est Dominus, faciemus.* (...)" Ex 19,8 ✝ "Dicit mater ejus ministris : *Quodcumque dixerit vobis, facite.*" Io 2,5
Pro his qui committunt Avaritia / Ave Maria.

V. "Sex enim diebus fecit Dominus cælum et terram, et mare, et omnia quæ in eis sunt, (...)" Ex 20,11 ✝ "Erant autem ibi lapideæ hydriæ sex positæ secundum purificationem Judæorum, (...)" Io 2,6
Pro his qui committunt Gula / Ave Maria.

VI. "misitque ad eum Eliseus nuntium, dicens : *Vade, et lavare septies in Jordane, et recipiet sanitatem caro tua, atque mundaberis.*" 4 Reg 5,10 ✝ "Dicit eis Iesus : *Implete hydrias aqua.* Et impleverunt eas usque ad summum." Io 2,7
Pro his qui committunt Ira / Ave Maria.

VII. "Descendit, et lavit in Jordane septies juxta sermonem viri Dei : (...) et mundatus est." 4 Reg 5,14 ✝ "Et dicit eis Iesus : *Haurite nunc, et ferte architriclino.* Et tulerunt." Io 2,8
Pro his qui committunt Invidia / Ave Maria.

VIII. "*Dices ergo ad eos sermonem istum : Hæc dicit Dominus Deus Israël : Omnis laguncula implebitur vino.* (...)" Jr 13,12 ✝ "Ut autem gustavit architriclinus aquam vinum factam, (...) vocat sponsum architriclinus," Io 2,9
Pro his qui committunt Abusus / Ave Maria.

IX. "(...) et germinabunt quasi vinea ; memoriale ejus sicut vinum Libani." Os 14,8 ✝ "*et dicit ei : Omnis homo primum bonum vinum ponit et cum inebriati fuerint, tunc id, quod deterius est. Tu autem servasti bonum vinum usque adhuc.*" Io 2,10
Pro his qui committunt Calumnia / Ave Maria.

X. "Annuntiate inter gentes gloriam ejus ; in omnibus populis mirabilia ejus." Ps 95,3 ✝ "Hoc fecit initium signorum Iesus (...) et manifestavit gloriam suam, et crediderunt in eum discipuli ejus." Io 2,11
Pro his qui committunt Idolatriam / Ave Maria.

Tertium Mysterium Luminosum

A Domino Nostro Iesu Christo Proclamationem Regni Dei Contemplamur, et Donum Salutis Æternæ Petitur.

"Nolite judicare:9975:, ut non judicemini. 2In quo enim judicio judicaveritis, judicabimini:9976: : et in qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis. 3Quid autem vides festucam in oculo fratris tui, et trabem in oculo tuo non vides ?:9977:

4Aut quomodo dicis fratri tuo : Sine ejiciam festucam de oculo tuo, et ecce trabs est in oculo tuo ? 5Hypocrita, ejice primum trabem de oculo tuo, et tunc videbis ejicere festucam de oculo fratris tui.

6Nolite dare sanctum canibus : neque mittatis margaritas vestras ante porcos, ne forte conculcent eas pedibus suis, et conversi dirumpant vos.:9978:" Mt 7,1-6.

"27Respondit Joannes, et dixit : Non potest homo accipere quidquam, nisi fuerit ei datum de cælo. 28Ipsi vos mihi testimonium perhibetis, quod dixerim : Non sum ego Christus : sed quia missus sum ante illum.

29Qui habet sponsam, sponsus est : amicus autem sponsi, qui stat, et audit eum, gaudio gaudet propter vocem sponsi. Hoc ergo gaudium meum impletum est.:10783:

30Illum oportet crescere, me autem minui.:10784: 31Qui desursum venit, super omnes est. Qui est de terra, de terra est, et de terra loquitur. Qui de cælo venit, super omnes est.

32Et quod vidit, et audivit, hoc testatur : et testimonium ejus nemo accipit. 33Qui accepit ejus testimonium signavit, quia Deus verax est. 34Quem enim misit Deus, verba Dei loquitur : non enim ad mensuram dat Deus spiritum.

35Pater diligit Filium et omnia dedit in manu ejus. 36Qui credit in Filium, habet vitam æternam ; qui autem incredulus est Filio, non videbit vitam, sed ira Dei manet super eum.:10785:" Jo 3,27-36.

"14Postquam autem traditus est Joannes, venit Iesus in Galilæam, prædicans Evangelium regni Dei, 15et dicens : Quoniam impletum est tempus, et appropinquavit regnum Dei : pœnitemini, et credite:10228: Evangelio.

16Et præteriens secus mare Galilææ, vidit Simonem, et Andream fratrem ejus, mittentes retia in mare *(erant enim piscatores)*:10229:, 17et dixit eis Iesus : Venite post me, et faciam vos fieri piscatores hominum.

18Et protinus relictis retibus, secuti sunt eum. 19Et progressus inde pusillum, vidit Jacobum Zebedæi, et Joannem fratrem ejus, et ipsos componentes retia in navi : 20et statim vocavit illos. Et relicto patre suo Zebedæo in navi cum mercenariis, secuti sunt eum.:10230:" Mc 1,14-20.

"Et iterum intravit Capharnaum post dies, 2et auditum est quod in domo esset, et convenerunt multi, ita ut non caperet neque ad januam, et loquebatur eis verbum. 3Et venerunt ad eum ferentes paralyticum, qui a quatuor portabatur. 4Et cum non possent offerre eum illi præ turba, nudaverunt tectum ubi erat : et patefacientes submiserunt grabatum in quo paralyticus jacebat.:10235:. 5Cum autem vidisset Iesus fidem illorum, ait paralytico : Fili, dimittuntur tibi peccata tua.

6Erant autem illic quidam de scribis sedentes, et cogitantes in cordibus suis : 7Quid hic sic loquitur ? blasphemat. Quis potest dimittere peccata, nisi solus Deus ?

8Quo statim cognito Iesus spiritu suo, quia sic cogitarent intra se, dicit illis : Quid ista cogitatis in cordibus vestris ? 9Quid est facilius dicere paralytico : Dimittuntur tibi peccata : an dicere : Surge, tolle grabatum tuum, et ambula ? 10Ut autem sciatis quia Filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata *(ait paralytico)*, 11tibi dico : Surge, tolle grabatum tuum, et vade in domum tuam.

12Et statim surrexit ille : et, sublato grabato, abiit coram omnibus, ita ut mirarentur omnes, et honorificent Deum, dicentes : Quia numquam sic vidimus.:10236:" Mc 2,1-12.

"36Rogabat autem illum quidam de pharisæis ut manducaret cum illo. Et ingressus domum pharisæi discubuit. 37Et ecce mulier, quæ erat in civitate peccatrix, ut cognovit quod accubuisset in domo pharisæi, attulit alabastrum unguenti.:10504: 38et stans retro secus pedes ejus, lacrimis cœpit rigare pedes ejus, et capillis capitis sui tergebat, et osculabatur pedes ejus, et unguento ungebat.

39Videns autem pharisæus, qui vocaverat eum, ait intra se dicens : Hic si esset propheta, sciret utique quæ et qualis est mulier, quæ tangit eum : quia peccatrix est. 40Et respondens Iesus, dixit ad illum : Simon, habeo tibi aliquid dicere. At ille ait : Magister, dic.

41Duo debitores erant cuidam fœneratori : unus debebat denarios quingentos, et alius quinquaginta. 42Non habentibus illis unde redderent, donavit utrisque. Quis ergo eum plus diligit ?

43Respondens Simon dixit : Æstimo quia is cui plus donavit. At ille dixit ei : Recte judicasti.

44Et conversus ad mulierem, dixit Simoni : Vides hanc mulierem ? Intravi in domum tuam, aquam pedibus meis non dedisti : hæc autem lacrimis rigavit pedes meos, et capillis suis tersit.

45Osculum mihi non dedisti : hæc autem ex quo intravit, non cessavit osculari pedes meos.

46Oleo caput meum non unxisti : hæc autem unguento unxit pedes meos.:10505:.

47Propter quod dico tibi : remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum. Cui autem minus dimittitur, minus diligit.:10506:.

48Dixit autem ad illam : Remittuntur tibi peccata. 49Et cœperunt qui simul accumbebant, dicere intra se : Quis est hic qui etiam peccata dimittit ?

50Dixit autem ad mulierem : Fides tua te salvam fecit : vade in pace.:10507:" Lc 7,36-50.

"8Et in quamcumque civitatem intraveritis, et susceperint vos, manducate quæ apponuntur vobis : 9et curate infirmos, qui in illa sunt, et dicite illis : Appropinquavit in vos regnum Dei. 10In quamcumque autem civitatem intraveritis, et non susceperint vos, exeuntes in plateas ejus, dicite : 11Etiam pulverem, qui adhæsit nobis de civitate vestra, extergimus in vos : tamen hoc scitote, quia appropinquavit regnum Dei. 12Dico vobis, quia Sodomis in die illa remissius erit, quam illi civitati.:10541:" Lc 10,8-12.

"3Respondit Iesus, et dixit ei : Amen, amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit denuo, non potest videre regnum Dei.:10774:.

4Dicit ad eum Nicodemus : Quomodo potest homo nasci, cum sit senex ? numquid potest in ventrem matris suæ iterato introire et renasci ?

5Respondit Iesus : Amen, amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit ex aqua, et Spiritu Sancto, non potest introire in regnum Dei.:10775:. 6Quod natum est ex carne, caro est : et quod natum est ex spiritu, spiritus est.

22Post hæc venit Iesus et discipuli ejus in terram Judæam : et illic demorabatur cum eis, et baptizabat. 23Erat autem et Joannes baptizans, in Ænnon, juxta Salim : quia aquæ multæ erant illic, et veniebant et baptizabantur.:10782:" Jo 3,3-6,22-23.

"14Postquam autem traditus est Joannes, venit Iesus in Galilæam, prædicans Evangelium regni Dei, 15et dicens : Quoniam impletum est tempus, et appropinquavit regnum Dei : pœnitemini, et credite:10228: Evangelio." Mc 1,14-15.

"[29]Et vos nolite quærere quid manducetis, aut quid bibatis : et nolite in sublime tolli : [30]hæc enim omnia gentes mundi quærunt. Pater autem vester scit quoniam his indigetis. [31]Verumtamen quærite primum regnum Dei, et justitiam ejus : et hæc omnia adjicientur vobis. [32]Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. [33]Vendite quæ possidetis,:10572:, et date eleemosynam. Facite vobis sacculos, qui non veterascunt, thesaurum non deficientem in cælis : quo fur non appropriat, neque tinea corrumpit. [34]Ubi enim thesaurus vester est, ibi et cor vestrum erit." Lc 12,29-34.

"[22]Et ibat per civitates et castella, docens, et iter faciens in Jerusalem. [23]Ait autem illi quidam : Domine, si pauci sunt, qui salvantur ? Ipse autem dixit ad illos : [24]Contendite intrare per angustam portam : quia multi, dico vobis, quærent intrare, et non poterunt.:10586: [25]Cum autem intraverit paterfamilias, et clauserit ostium, incipietis foris stare, et pulsare ostium, dicentes : Domine, aperi nobis : et respondens dicet vobis : Nescio vos unde sitis : [26]tunc incipietis dicere : Manducavimus coram te, et bibimus, et in plateis nostris docuisti.:10587: [27]Et dicet vobis : Nescio vos unde sitis : discedite a me omnes operarii iniquitatis.:10588: [28]Ibi erit fletus et stridor dentium : cum videritis Abraham, et Isaac, et Jacob, et omnes prophetas in regno Dei, vos autem expelli foras. [29]Et venient ab oriente, et occidente, et aquilone, et austro, et accumbent in regno Dei. [30]Et ecce sunt novissimi qui erunt primi, et sunt primi qui erunt novissimi." Lc 13,22-30.

"[20]Interrogatus autem a pharisæis : Quando venit regnum Dei ? respondens eis, dixit : Non venit regnum Dei cum observatione.:10627: : [21]neque dicent : Ecce hic, aut ecce illic. Ecce enim regnum Dei intra vos est." Lc 17,20-21.

"[2]Et aperiens os suum docebat eos dicens : [3]Beati pauperes spiritu.:9932: : quoniam ipsorum est regnum cælorum. [4]Beati mites : quoniam ipsi possidebunt terram. [5]Beati qui lugent : quoniam ipsi consolabuntur.:9933: [6]Beati qui esuriunt et sitiunt justitiam : quoniam ipsi saturabuntur. [7]Beati misericordes : quoniam ipsi misericordiam consequentur. [8]Beati mundo corde.:9934: : quoniam ipsi Deum videbunt. [9]Beati pacifici : quoniam filii Dei vocabuntur. [10]Beati qui persecutionem patiuntur propter justitiam : quoniam ipsorum est regnum cælorum.:9935: [11]Beati estis cum maledixerint vobis, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos mentientes, propter me : [12]gaudete, et exsultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis. Sic enim persecuti sunt prophetas, qui fuerunt ante vos." Mt 5,2-12.

"[17]Sic omnis arbor bona fructus bonos facit : mala autem arbor malos fructus facit. [18]Non potest arbor bona malos fructus facere : neque arbor mala bonos fructus facere. [19]Omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excidetur, et in ignem mittetur. [20]Igitur ex fructibus eorum cognoscetis eos. [21]Non omnis qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum cælorum : sed qui facit voluntatem Patris mei, qui in cælis est, ipse intrabit in regnum cælorum.:9984:" Mt 7,17-21.

"[7]Euntes autem prædicate, dicentes : Quia appropinquavit regnum cælorum. [8]Infirmos curate, mortuos suscitate, leprosos mundate, dæmones ejicite : gratis accepistis, gratis date." Mt 10,7-8.

"[17]Respondens autem Iesus, dixit ei : Beatus es Simon Bar Jona : quia caro et sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est. [18]Et ego dico tibi, quia tu es Petrus.:10081:, et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, et portæ inferi non prævalebunt adversus eam. [19]Et tibi dabo claves regni cælorum. Et quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum et in cælis : et quodcumque solveris super terram, erit solutum et in cælis." Mt 16,17-19.

"In illa hora accesserunt discipuli ad Iesum, dicentes : Quis, putas, major est in regno cælorum ?:10090: [2]Et advocans Iesus parvulum, statuit eum in medio eorum, [3]et dixit : Amen dico vobis, nisi conversi fueritis, et efficiamini sicut parvuli:10091:, non intrabitis in regnum cælorum. [4]Quicumque ergo humiliaverit se sicut parvulus iste, hic est major in regno cælorum. [5]Et qui susceperit unum parvulum talem in nomine meo, me suscipit.:10092:" Mt 18,1-5.

"[17]Nolite putare quoniam veni solvere legem aut prophetas.:9938: : non veni solvere, sed adimplere. [18]Amen quippe dico vobis, donec transeat cælum et terra, jota.:9939: unum aut unus apex non præteribit a lege, donec omnia fiant." Mt 5,17-18.

[9975] 1. Temerarium iudicium prohibetur. S. Augustinus hac de re observat: « Iudicamus quod manifestum est, sed iudicium de rebus occultis ad Deum relinquamus » (Lc. 6, 37; Rm. 2, 1). Hoc sensu fundamentalis distinctio est inter iudicium proximi, quod nobis absolute prohibitum est, et iudicium in rebus spiritus, quod nobis commendatur a S. Ioanne, S. Paulo et ipso Domino (7, 15; 1 Io. 4, 1; Thes. 5, 21, Act. 17, 11, 1 Cor 2, 15).

[9976] 2. Regula est patris nostri (6, 12 SS.). Magni interest intellegere Christum, reddendo pro pura misericordia quod in iustitia non debebat (PS. 68, 5 et nota), misericordiam suam fundamentalem legem fecit ac condicionem essentialem, ut gratuitum donum, quod redemptio significat, uti possit; redemptio illa, sine qua omnes inexplicabiliter amittimus in æternum. Hinc, cum severissime legalis indoles, gravissima consequentia est, et Deum tractabit eos, qui se crediderint, severam iustitiam a finitimis sine misericordia exigere. Satis erit divino iudice eandem legem iustitiæ sine misericordia applicare, ut omnes condemnantur, quia "Nemo iustum in præsentia apparere potest" (Ps. 142, 2). Vide regulam auream (v. 12) et parabolam servi debitoris (18, 21 ss.). S. Marcus (4, 24) novam in hac de re probationem liberalitatis Dei addit.

[9977] 3 SS. vide in note a Lc. 6, 42 Altus sensus huius loci.

[9978] 6. Evangelium est semen. Non dandum est vi illis qui spiritum male habenti arrogantiæ habent, cum tantum odium eorum violatum et augendum. Quia, ut ait S. Ioannes de Cruce, illi soli qui negant appetitus ad recipiendum spiritum disponuntur, datur ad se pascendum. vide Pr. 29, 9 et note. rumpunt te: vide Act. 7, 54 et note.

[10783] 29. Ioannes amicus mariti appellatur, quia ad Vetus Testamentum pertinet, et nondum membrum Ecclesiæ, sponsam Christi, quæ nondum condita est (cf. Mt. 16; 20, Lc., 16, 16 et notes). Unde quod dicit Iesus de Baptista in Mt. 11, 11 sqq. De humilitate Johannis Vide Mc. 1, 7.

[10784] 30. Sicut stella matutina pallet ante solem, ita præcursor Domini vult se eclipsim coram eo qui est sapientia incarnata. Hæc est lectio, quam Baptista nos omnes relinquit, qui Salvatori prædicare cupimus: evanescere. "O cum bene de te dicunt!" (Lc. 6, 26). cf. V, 44; 21, 15 et note; Io. 1, 7.

[10785] 36. Hic videmus magnum peccatum contra fidem, de quo Iesus tantum loquitur. cf. 16, 9 et note.

[10228] 15. Pœnitet et credite: Hæc expressio totam Iesu Christi nuntium componit. Omnis homo debet confiteri peccatorem et credere in evangelio Deum esse patrem qui ignoscit (1 Io. 1, 8 ss.; Lc. 13, 1 ss. et note). Rejectio huius nuntii a populo Iesum ad crucem duxit.

[10229] 16 SS. cf. Mt 4, 18 SS.; Lc. 5, 2 SS.; Io. 1, 40 SS.

[10230] 20. Iacobus et Ioannes mediæ classis pertinebant, ut colligi potest ex eo quod Zebedæus pater eius diem occupavit. Errat ergo considerare discipulos Domini, ut homines, qui nihil habent quod amittat et ideo secuti sunt Iesum (cf. 2, 14; Lc. 5, 27-29). Paupertatem sponte amplexi, in sinceritate cordis sui, per inexsuperabilem sigillum bonitatis, quod divinus Magister obtulit omnibus, qui duplicitatem non habebant.

[10235] 4. Vide Mt 9, 2 SS. Lc. 5, 18 SS. Ædes Iudaicæ scalæ externæ instructæ sunt, quæ usui sunt iis qui ægrum ceperunt, ut ascenderent et tectum aperirent.

[10236] 12. cf. Lc. 7, 16. 47

[10504] 37 S. Quantus pœnitentia fuit venia, et amor qui ex eo venit secundum V. 47. Ut observas. S. Hieronymus et multi alii interpretes, hæc cena Bethania non est (Mt. 26, 6 s.; Mc. 14, 3 SS.; Io. 12, 1 ff.).

[10505] 46. Cum ad venerandum Deum, non avari esse debemus, et solum curandum est ut secundum ipsum sit. 1, 11 et nota), et quod amor unicus motivum est et non vanitas. amor sui. vide Io. 12, 1-8.

[10506] 47. Dilige parum: hæc conclusio Domini ostendit, si peccator multum amavit, quia multum dimissa erat, et non e converso, ut videtur deduci a prima parte V. Inceptum non incipit ab homine, sed a. Deus qui misericordiam operatur (Ps. 58, 11; 78, 8; Denz. 187). S. Augustinus hoc confirmat dicendo Pharisæum non posse ignosci multum, quod se æquum esse credens, Magdalenæ contrarium, parum se habere arbitrabatur. Et tunc, sane, numquam amare potuit quantum a Iesu edoctus.

[10507] 50. Vide 8, 48; 17, 19; 18, 42.

[10541] 12. Reprobatio prædicatorum evangelii est pro Iesu pessimo gravamina (Io 12, 47 S.).

[10774] 3. Nascitur ex alto: nonne admirabile est quod invidi serpens hodie contemplatur, ut pœna, quod impletum est in veritate, opere divini Redemptoris, divinizatio hominis, quæ fuit. Quid proposuit Evæ, credens se mentiri, ut eam ad arrogantem Creatoris æmulationem duceret? Ecce — oh abyssum — immensam divini patris bonitatem invenit viam ad veram illam stultam cupiditatem. Et non solum pro mendacio tentatoris pœna, nec tantum ut responsio ad illam divinitatis ambitionem (quod vellem frequentius nunc esse possibile, et licitum, et sanctum). Non: Verum est quod satanas confusa est, et quod Evæ ambitio in illis erit, qui Ecclesiam formant; Sed illius incepti gloria non erit eorum, sed immensus patris illius, quia iam hoc modo habuit ab æterno, sicut nobis sanctus Paulus in primo Ephesiorum capite mirifico revelat. cf. 1, 13; 1 Pe. 1, 23.

[10775] 5. Indicat baptismum, in quo hæc nativitas ex alto fit. Non solum ex aqua, sed etiam ex Spiritu Sancto renascendi sumus (Conc. Trid. Ses. 6, C. 4; Denz. 796 S.). Vocabulum spiritus creationem supernaturalem, opus divini spiritus indicat. S. Paulus docet hominem renovari per spiritalem Christi cognitionem (Eph. 4, 23 sqq.; Col. 3, 10; Ga. 5, 16). Hæc renovatio cognitio acquiritur audiendo Iesum, cum docet verba eius esse spiritum et vitam (6, 64).

[10782] 23. Ainón, sita in valle Iordanis, ad meridiem urbis Betsán.

[10228] 15. Pœnitet et credite: Hæc expressio totam Iesu Christi nuntium componit. Omnis homo debet confiteri peccatorem et credere in evangelio Deum esse patrem qui ignoscit (1 Io. 1, 8 ss.; Lc. 13, 1 ss. et note). Rejectio huius nuntii a populo Iesum ad crucem duxit.

[10572] 33 s. Vende quod possides: non est hic de summa paupertate, sicut in casu divitis adulescentis (18, 22). Hoc tamen videmus Iesum loqui cum parvo gregi suorum favorum qui Regnum eius communicant (22, 28-30). Mirum igitur non est, quod sine præiudicio obtinendi rei, in qua Patris providentia unumquemque suumque familiam collocavit, admonet ut quid ad vitam spiritualem offendat, ne quid boni possideamus, in quo posuerimus. cor (v. 34) et quod tunc sit parvum idolum, æmulum Dei.

[10586] 24. Ut quidam exegetæ observant, hæc Iesu verba ne eadem quidem videntur ac Mt 7, 13, ubi quis non de conatu loquitur et plus est transitus quam ostium. Imago graphice perquam graphice est, quia nos intellegimus, sicut contendimus nos parvas facere posse per ostium in quo magni non conveniunt, id est quomodo pugnandum est ut iuvenes ad illud regnum ingredi possint, quod solum iis qui liberi fiunt reservantur. Sicut dicit Iesus. cf. 10, 21; Mt 18, 1-4; Mc. 10, 15.

[10587] 26. In quadratis nostris docuisti: in v. Præterea scriptum est quod "nemo vocem suam in quadratis audiet", quia non erit turbulentus (cf. Mt. 12, 19 et nota). Si ergo audiverunt, iverunt ad alios, sicut ei Iesus annuntiavit (Io. 5, 43 et note); Aliis qui non quæsiverunt gloriam eius qui misit eos, sed ipsam gloriam (Io 7, 18 et nota), pro qua fidem habere non poterant (Io 5, 44 et nota). Non ergo erant illi veri discipuli, quos dixit: "Quisquis te audit, post me abscondit" (Lc. 10, 16), sed pseudoprophetæ, quibus tantum monuerat. cf. 7. Mt 7, 15 et note.

[10588] 27. Vide Mt 15, 8, citatio is. 29, 13. Mt 7, 23; 25, 41. Iesus in antecessum damnat eos Christianos, qui unico tali nomine contenti sunt et cum exteriori nexu Ecclesiæ.

[10627] 20 s. Iesus apparuit in humilitate ad probandam fidem Israel; Sed prophetiæ, sicut et miracula, ostenderunt se esse Messiam. cf. 16, 16 et note. ut Fr. De la Briére et multi alii observant, non potest esse regnum in animabus eorum, cum Iesus cum Pharisæis loquitur.

[9932] 3. Pauperes in spiritu sunt, ut sto. Thomas, S. Augustini, non solum qui divitiis non adhærent (etiamsi materialiter divites sunt), sed maxime humiles et parvi, qui suis viribus non confidunt, et qui sunt, ut S. Chrysostomus dicit, in mendici habitu. Deum gratiæ eleemosynam implorat. Hoc sensu, Magnificat dicit: « Esurientes bonis implevit et divitem inanem reliquit » (Lc. 1, 53).

[9933] 5. Mites habebunt regnum cælorum hereditate, cuius figura fuit terra promissionis. C. Ps. 36, 9; 33, 19 et note.

[9934] 8. Videbis Deum: « Munda cordis sunt qui vident Deum, cognosce voluntatem eius, audi vocem eius, interpretantur verbum eius. Sciamus nos sacram Bibliam legere, eius abyssos explorare et eius mysteria tenebras declarare, litteræ et scientiæ profanæ parum valere, et caritas et amor Dei et proximi valde sunt » (S. Augustinus).

[9935] 10. cf. Ps. 16 et ejus notas.

[9984] 21. Bene intelligamus quid sibi velit facere voluntatem suam. Si quærimus, verbi gratia, quod homo ab alio non surripit, ut societas bene sit, non ut voluntas Dei impleatur, non possumus dicere habitum nostrum esse christianum. Negligentia supernaturalis fidei nobis ostendit viam esse atheisticam adimplendi præcepta sine Deo tributo agnitionis et obœdientiæ, quod est id quod postulat. Quotiens homines, quos mundus honestos vocat, unum alterumve præceptum morale plerumque adimplere solet ob causas humanas puras, nesciens primum et maximum mandatorum Deum toto nostro esse amare!

[10081] 18. Petrus (Saxum) est, ut eius nomen dicit, primum fundamentum Ecclesiæ Iesu Christi (cf.

Eph. 2, 20), quod potestates infernales numquam perdere poterunt. Claves spiritualem potentiam significant. Sancti Patres omnesque traditiones in hoc textu validissimum argumentum vident de primatu S. Petri et infallibilis auctoritatis apostolicæ sedis. "Interim clamo ad quicumque me audire vult: adiunctus sum cuicumque in cathedra Petri" (S. Hieronymus).

[10090] 1 SS. De hoc fundamentali puncto cf. Lc. 1, 49 SS.; Mc. 10, 14 s. et notas. "Si valor morum præmium mensuratur, hic principale est. Et putare parvitatem esse minimum interest nobis!

[10091] 3. Si non reverteris, etc.: omnes filii fuimus. Iterum nos mirari non potest, quia Iesus Nicodemum narrat nos renasci (Io 3, 3 sq.). "Puer esto! Hic una exquisitissima gloriatur bonitatem Dei erga nos. Hic est maxima amoris mysteria, quæ una ex minimis punctis Evangelii intellectis, quia utique si non sentiat Deum habere cor patris, non poterit intelligere quod specimen non est in esse illi fortis, immanis labor, sed ut puerulus qui est. Incipiens loqui. Quas virtutes isti pueri habent? Nemo, ut homines intelligant. Flentes, timidi, debiles, imperiti, impatientes, liberalitate carentes, cogitatione et prudentia; Nuntius, sordidus, imperitus et iracundus de dulcibus et nugis. Quæ merita in tali reperiri possunt? præcise non habens, nec simulans se habere gloriam Dei sicut Pharisæi (cf. Lc. 16, 15; 18, 9 SS.; etc). Puer unam tantum qualitatem habet, nec cogitare se habere, pro quo omnia a patre exspectat».

[10092] 5 s. Suscipit me: cf. 10, 40 et 25, 40. Præmium incomparabile ab iis qui puerum suscipiunt ad eum educandum et ei quod necessarium est "in nomine Iesu" tribuunt; et maximam severitatem (v. 6) pro iis qui corrumpunt iuventutem in doctrina vel moribus. Scandalum est ad litteram omne quod scandalizat, id est, credentibus, fidem in se necare, vel deformare.

[9938] 17. Sanctus Paulus expresse docet Iesum circumcisionem accepisse ut veritatem Dei ostendat promissiones quas Patriarchis fecerat confirmans (Rom. 15, 8). Hoc est quod dicit Maria in Lc. 1, 54 s.

[9939] 18. Iota "J" (Yod) est littera minima in filo hebraico. Hæc denuntiatio iam a Moyse Israëli facta est, dicens ei unum diem adimplere "omnia mandata, quæ te hodie intimamus" (Dt. 30, 8). Idem promissum est in Jr. 31, 33; Ez. 36, 27, etc., et tamen Iesus dixit Judæis, quod nemo eorum legem implevit (Io 7, 19). Redemptor sic eos docere vult quod huiusmodi promissiones tantum cum eo implebuntur. cf. Ez. 44, 5 et note.

I. "Iratus autem indignatione David (...) *Vivit Dominus, quoniam filius mortis est vir qui fecit hoc.* (...) Dixit autem Nathan ad David : *Tu es ille vir. Hæc dicit Dominus Deus Israël* (...)" 2Sm 12,5-7 ✝ "*In quo enim judicio judicaveritis, judicabimini : et in qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis.*" Mt 7,2
Pro Sancta Catholica Ecclesia / Ave Maria.

II. "*Priusquam te formarem in utero, novi te, et antequam exires de vulva, sanctificavi te, et prophetam in gentibus dedi te.*" Jr 1,5 ✝ "Respondit Joannes, et dixit : *Non potest homo accipere quidquam, nisi fuerit ei datum de cælo.*" Io 3,27
Pro Sanctitate ejus Papa / Ave Maria.

III. "*Ecce ego mitto angelum meum, et præparabit viam ante faciem meam* (...)" Mal 3,1 ✝ "*Ipsi vos mihi testimonium perhibetis, quod dixerim : Non sum ego Christus : sed quia missus sum ante illum.*" Io 3,28
Pro Religiosis et Consecratis / Ave Maria.

IV. "Quis credidit auditui nostro ? et brachium Domini cui revelatum est ?" Is 53,1 ✝ "*Et quod vidit, et audivit, hoc testatur : et testimonium ejus nemo accipit.*" Io 3,32
Pro Persequentibus et Persequentium / Ave Maria.

V. "Et requiescet super eum spiritus Domini (...)" Is 11,2 ✝ "*Quem enim misit Deus, verba Dei loquitur : non enim ad mensuram dat Deus spiritum.*" Io 3,34
Pro ut Fiat Voluntas Dei in Sancta Ecclesia / Ave Maria.

VI. "(...) et vocabitur nomen ejus, Admirabilis, Consiliarius, Deus, Fortis, Pater futuri sæculi, Princeps pacis." Is 9,6 ✝ "*Pater diligit Filium et omnia dedit in manu ejus.*" Io 3,35
Pro Sancta Catholica Ecclesia / Ave Maria.

VII. "Spiritus Domini super me, (...) ad annuntiandum mansuetis misit me, (...)" Is 61,1 ✝ "Postquam autem traditus est Joannes, venit Iesus in Galilæam, prædicans Evangelium regni Dei," Mc 1,14
Pro Sanctitate ejus Papa / Ave Maria.

VIII. "(...) illorum suscitabit Deus cæli regnum, quod in æternum non dissipabitur, et regnum ejus alteri populo non tradetur (...) et ipsum stabit in æternum." Dn 2,44 ✝ "et dicens : *Quoniam impletum est tempus, et appropinquavit regnum Dei* (...)" Mc 1,15
Pro Religiosis et Consecratis / Ave Maria.

IX. "Et stabunt super illas piscatores : ab Engaddi usque ad Engallim siccatio sagenarum erit (...)" Ez 47,10 ✝ "et dixit eis Iesus : *Venite post me, et faciam vos fieri piscatores hominum.*" Mc 1,17
Pro Persequentibus et Persequentium / Ave Maria.

X. "Qui dixit patri suo et matri suæ : *Nescio vos* (...) Hi custodierunt eloquium tuum, et pactum tuum servaverunt." Dt 33,9 ✝ "(...) Et relicto patre suo Zebedæo (...) secuti sunt eum." Mc 1,20
Pro ut Fiat Voluntas Dei in Sancta Ecclesia / Ave Maria.

I. "Beati quorum remissæ sunt iniquitates, et quorum tecta sunt peccata." Ps 31,1 ✝ "Cum autem vidisset Iesus fidem illorum, ait paralytico : *Fili, dimittuntur tibi peccata tua.*" Mc 2,5
Pro Sancta Catholica Ecclesia / Ave Maria.

II. "et omnes vias meas prævidisti, quia non est sermo in lingua mea." Ps 138,4 ✝ "Quo statim cognito Iesus spiritu suo, quia sic cogitarent intra se, (...)" Mc 2,8
Pro Sanctitate ejus Papa / Ave Maria.

III. "Sacrificium Deo spiritus contribulatus ; cor contritum et humiliatum, Deus, non despicies." Ps 50,19 ✝ "et stans retro secus pedes ejus, lacrimis cœpit rigare pedes ejus, et (...) tergebat, et osculabatur (...), et (...) ungebat." Lc 7,38
Pro Religiosis et Consecratis / Ave Maria.

IV. "quoniam in similitudinem arioli (...)" Pr 23,7 ✝ "(...) *Hic si esset propheta, sciret utique* (...) *quia peccatrix est.*" Lc 7,39
Pro Persequentibus et Persequentium / Ave Maria.

V. "Et veniunt ad te, (...) et sedent coram te populus meus : et audiunt sermones tuos, et non faciunt eos (...) avaritiam suam sequitur cor eorum." Ez 33,31 ✝ "Et respondens Iesus, dixit ad illum : *Simon, habeo tibi aliquid dicere.* At ille ait : *Magister, dic.*" Lc 7,40
Pro ut Fiat Voluntas Dei in Sancta Ecclesia / Ave Maria.

VI. "Derelinquat impius viam suam, et vir iniquus cogitationes suas, et revertatur ad Dominum, et miserebitur ejus (...)" Is 55,7 ✝ "Respondens Simon dixit : *Æstimo quia is cui plus donavit.* At ille dixit ei : *Recte judicasti.*" Lc 7,43
Pro Sancta Catholica Ecclesia / Ave Maria.

VII. "*Et venite, et arguite me,* dicit Dominus. *Si fuerint peccata vestra ut coccinum, quasi nix dealbabuntur* (...)" Is 1,18 ✝ "*Propter quod dico tibi : remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum.* (...)" Lc 7,4
Pro Sanctitate ejus Papa / Ave Maria.

VIII. "Ecce qui incredulus est, non erit recta anima ejus in semetipso ; justus autem in fide sua vivet." Hab 2,4 ✝ "Dixit autem ad mulierem : *Fides tua te salvam fecit : vade in pace.*" Lc 7,50
Pro Religiosis et Consecratis / Ave Maria.

IX. "Cor mundum crea in me, Deus, et spiritum rectum innova in visceribus meis." Ps 50,12 ✝ "et dixit : *Amen dico vobis, nisi conversi fueritis, et efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in regnum cælorum.*" Mt 18,3
Pro Persequentibus et Persequentium / Ave Maria.

X. "exsiccatum est fœnum, et cecidit flos ; verbum autem Domini nostri manet in æternum." Is 40,8 ✝ "*Amen quippe dico vobis, donec transeat cælum et terra, jota unum aut unus apex non præteribit a lege, donec omnia fiant.*" Mt 5,18
Pro ut Fiat Voluntas Dei in Sancta Ecclesia / Ave Maria.

I. "Et major effecta est iniquitas filiæ populi mei peccato Sodomorum, (...)" Lam 4,6 ✝ "*Dico vobis, quia Sodomis in die illa remissius erit, quam illi civitati.*" Lc 10,12
Pro Sancta Catholica Ecclesia / Ave Maria.

II. "et non dedit vobis Dominus cor intelligens, et oculos videntes, et aures quæ possunt audire, (...)" Dt 29,4 ✝ "(...) *Amen, amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit denuo, non potest videre regnum Dei.*" Io 3,3
Pro Sanctitate ejus Papa / Ave Maria.

III. "*Et effundam super vos aquam mundam,* (...) *Et dabo vobis cor novum, et spiritum novum ponam in medio vestri* (...)" Ez 36,25-26 ✝ "(...) *Amen, amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit ex aqua, et Spiritu Sancto, non potest introire in regnum Dei.*" Io 3,5
Pro Religiosis et Consecratis / Ave Maria.

IV. "Non confundentur in tempore malo, et in diebus famis saturabuntur (...)" Ps 36,19 ✝ "*Verumtamen quærite primum regnum Dei, et justitiam ejus : et hæc omnia adjicientur vobis.*" Lc 12,31
Pro Persequentibus et Persequentium / Ave Maria.

V. "discite benefacere ; quærite judicium, subvenite oppresso, judicate pupillo, defendite viduam." Is 1,17 ✝ "*Contendite intrare per angustam portam : quia multi, dico vobis, quærent intrare, et non poterunt.*" Lc 13,24
Pro ut Fiat Voluntas Dei in Sancta Ecclesia / Ave Maria.

VI. "Audite verbum Domini, (...) *Dixerunt fratres vestri odientes vos, et abjicientes propter nomen meum* (...) *ipsi autem confundentur.*" Is 66,5 ✝ "*gaudete, et exsultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis. Sic enim persecuti sunt prophetas,* (...)" Mt 5,12
Pro Sancta Catholica Ecclesia / Ave Maria.

VII. "Nunc ergo, habitatores Jerusalem et viri Juda, judicate inter me et vineam meam. Is 5,3 ✝ "*Omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excidetur, et in ignem mittetur.*" Mt 7,19
Pro Sanctitate ejus Papa / Ave Maria.

VIII. "Fili hominis, quid fiet de ligno vitis, (...) inter ligna silvarum ?" Ez 15,2 ✝ "*Non omnis qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum cælorum* (...)" Mt 7,21
Pro Religiosis et Consecratis / Ave Maria.

IX. "(...) *Hæc est hæreditas servorum Domini, et justitia eorum apud me, dicit Dominus.*" Is 54,17 ✝ "(...) *Beatus es Simon Bar Jona : quia caro et sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est.*" Mt 16,17
Pro Persequentibus et Persequentium / Ave Maria.

X. "(...) *Ecce ego mittam in fundamentis Sion lapidem, lapidem probatum, angularem, pretiosum, in fundamento fundatum ; qui crediderit, non festinet.*" Is 28,16 ✝ "*Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, et portæ inferi non prævalebunt adversus eam.*" Mt 16,18
Pro ut Fiat Voluntas Dei in Sancta Ecclesia / Ave Maria.

Quartum Mysterium Luminosum

Domini Nostri Jesu Christi Transfigurationem in Monte Contemplamur, et *Fides in Deo Uno et Trino* Petitur.

"Et post dies sex[:00004:] assumit Iesus Petrum, et Jacobum, et Joannem fratrem ejus, et ducit illos in montem excelsum seorsum : 2et transfiguratus est ante eos. Et resplenduit facies ejus sicut sol : vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix. 3Et ecce apparuerunt illis Moyses et Elias,[:10086:] cum eo loquentes.

4Respondens autem Petrus, dixit ad Iesum : *Domine, bonum est nos hic esse : si vis, faciamus tria tabernacula, tibi unum, Moysi unum, et Eliæ unum.*

5Adhuc eo loquente, ecce nubes lucida obumbravit eos. Et ecce vox de nube, dicens : *Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui : ipsum audite.*[:10087:]

6Et audientes discipuli ceciderunt in faciem suam, et timuerunt valde. 7Et accessit Iesus, et tetigit eos : dixitque eis : *Surgite, et nolite timere.*" Mt 17,1-7.

"7Et statim circumspicientes, neminem amplius viderunt, nisi Iesum tantum secum. 8Et descendentibus illis de monte, præcepit illis ne cuiquam quæ vidissent, narrarent : nisi cum Filius hominis a mortuis resurrexerit.[:10301:] 9Et verbum continuerunt apud se : conquirentes quid esset, cum a mortuis resurrexerit.

10Et interrogabant eum, dicentes : *Quid ergo dicunt pharisæi et scribæ, quia Eliam oportet venire primum ?*

11Qui respondens, ait illis : *Elias cum venerit primo, restituet omnia : et quomodo scriptum est in Filium hominis, ut multa patiatur et contemnatur.* 12*Sed dico vobis quia et Elias venit (et fecerunt illi quæcumque voluerunt) sicut scriptum est de eo.*[:10302:]" Mc 9,7-12.

"12*Dico autem vobis, quia Elias jam venit, et non cognoverunt eum, sed fecerunt in eo quæcumque voluerunt. Sic et Filius hominis passurus est ab eis.*

13Tunc intellexerunt discipuli, quia de Joanne Baptista dixisset eis." Mt 17,12-13.

[00004] 1. "Sex diebus post..." Concordantia cum sex diebus operis Dei ad mundi creationem et sicut in nuptiis Canæ, die septimo est festivitas, reliqua, complementum operis quod cedit. divinitas.

[10086] 3. In interpretatione sanctorum Patrum Moyses legem antiquam significat, et Elias ad prophetas. Ambo testificantur Iesum esse verum Messiam, in quo omnia divina oracula Israëli data implentur. cf. 16, 20 et note.

[10087] 5. Audi: "Si quis populus, cultus vel immanis, dicebatur vox dei in spatio audita, vel particulam membranæ repertam cum verbis ex alia tellure missis... Cogitemus tumultum et gradum curiositatis. Quod hoc produceret tam in unoquoque quam in communitate. Sed Deus pater locutus est nobis dicere quod homo esset filius eius, et tunc locutus est nobis per filium illum et legatum suum (Hbr. 1, 1ff) dicens quod verba eius vita nostra essent. Ubi sunt ista verba? Et quomodo omnes eos devorabunt? Sunt in libello paucis centis venditis et vix quisquam legit. Quantum ab hoc usque ad tempus a Christo nuntiatum est secundo adventu, in quo nulla erit fides in terra? (P. D'Aubigny).

[10301] 9. Mons Tabor et Golgotha se invicem complent, ostendens nobis duplex mysterium Iesu, qui prophetias annuntiavit (1 Pe. 1, 11). Hic Iesus in gloria apparet, cum quo in triumpho suo venturus est (v. 1); Ibi videbunt eum in mare dolorum et angorum mersum. "In Transfiguratione primum fuit de scandalo crucis tollendo a cordibus discipulorum" (S. Leo Magnus).

[10302] 13 s. "In Spiritu S. Ioannis erat Elias, sed non in persona" (S. Gregorius Magnus). Vide Mt 17, 11 s. et note; Micæ 4, 5; Is. 53, 3.

I. "Et benedixit diei septimo, et sanctificavit illum, quia in ipso cessaverat ab omni opere suo quod creavit Deus ut faceret." Gn 2,3 ✝ "Et post dies sex assumit Iesus (...) et ducit illos in montem excelsum seorsum" Mt 17,1
Pro Infirmis / Ave Maria.

II. "Cumque descenderet Moyses de monte Sinai, (...) cornuta esset facies sua ex consortio sermonis Domini." Ex 34,29 ✝ "et transfiguratus est ante eos. Et resplenduit facies ejus sicut sol : vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix." Mt 17,2
Pro Indigentibus / Ave Maria.

III. "Et dixit : *Isti sunt duo filii olei, qui assistunt Dominatori universæ terræ.*" Za 4,14 ✝ "Et ecce apparuerunt illis Moyses et Elias cum eo loquentes." Mt 17,3
Pro Morientibus / Ave Maria.

IV. "Videntes autem Aaron et filii Israël cornutam Moysi faciem, timuerunt prope accedere." Ex 34,30 ✝ "Respondens autem Petrus, dixit ad Iesum : *Domine, bonum est nos hic esse : si vis, faciamus tria tabernacula,* (...)" Mt 17,4
Pro Viduis et Orphanis / Ave Maria.

V. "operuit nubes tabernaculum testimonii, et gloria Domini implevit illud." Ex 40,32 ✝ "Adhuc eo loquente, ecce nubes lucida obumbravit eos. Et ecce vox de nube, (...)" Mt 17,5
Pro Captivis / Ave Maria.

VI. "*Ecce servus meus, suscipiam eum ; electus meus, complacuit sibi in illo anima mea* (...)" Is 42,1 ✝ "(...) *Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui : ipsum audite.*" Mt 17,5
Pro Victimis Detractionis et Calumniæ / Ave Maria.

VII. "et dixit ad uxorem suam : *Morte moriemur, quia vidimus Deum.*" Idc 13,22 ✝ "Et audientes discipuli ceciderunt in faciem suam, et timuerunt valde." Mt 17,6
Pro Desolatis et Neglectis / Ave Maria.

VIII. "Vocatique ab eo, reversi sunt tam Aaron, quam principes synagogæ. (...)" Ex 34,31 ✝ "Et accessit Iesus, et tetigit eos : dixitque eis : *Surgite, et nolite timere.*" Mt 17,7
Pro Discriminatis et Oppressis / Ave Maria.

IX. "A sæculo non audierunt, neque auribus perceperunt ; oculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparasti exspectantibus te." Is 64,4 ✝ "Levantes autem oculos suos, neminem viderunt, nisi solum Iesum." Mt 17,8
Pro Clamantibus ad Deum / Ave Maria.

X. "Circumspexi, et non erat auxiliator ; quæsivi, et non fuit qui adjuvaret (...)" Is 63,5 ✝ "*Dico autem vobis, quia Elias jam venit, et non cognoverunt eum,* (...) *Sic et Filius hominis passurus est ab eis.*" Mt 17,12
Pro Quibus Deus orationes recipere desiderat / Ave Maria.

Quintum Mysterium Luminosum

A Domino Nostro Jesu Christo Institutionem Sacratissimæ Eucharistiæ in Ultima Cœna Contemplamur, et *Unio Cordis cum Corde Eucharistico Iesu* Petitur.

"24Cum ergo vidisset turba quia Iesus non esset ibi, neque discipuli ejus, ascenderunt in naviculas, et venerunt Capharnaum quærentes Iesum. 25Et cum invenissent eum trans mare, dixerunt ei : *Rabbi, quando huc venisti ?*

26Respondit eis Iesus, et dixit : *Amen, amen dico vobis : quæritis me non quia vidistis signa, sed quia manducastis ex panibus et saturati estis.*[:10830:] 27*Operamini non cibum, qui perit, sed qui permanet in vitam æternam, quem Filius hominis dabit vobis. Hunc enim Pater signavit Deus.*[:10831:]

28Dixerunt ergo ad eum : *Quid faciemus ut operemur opera Dei ?*

29Respondit Iesus, et dixit eis : *Hoc est opus Dei, ut credatis in eum quem misit ille.*[:10832:]

30Dixerunt ergo ei : *Quod ergo tu facis signum ut videamus et credamus tibi ? quid operaris ?*[:10833:] 31*Patres nostri manducaverunt manna in deserto, sicut scriptum est : Panem de cælo dedit eis manducare.*[:10834:]

32Dixit ergo eis Iesus : *Amen, amen dico vobis : non Moyses dedit vobis panem de cælo, sed Pater meus dat vobis panem de cælo verum.*[:10835:] 33*Panis enim Dei est, qui de cælo descendit, et dat vitam mundo.*[:10836:]

34Dixerunt ergo ad eum : *Domine, semper da nobis panem hunc.*[:10837:]

35Dixit autem eis Iesus : *Ego sum panis vitæ : qui venit ad me, non esuriet, et qui credit in me, non sitiet umquam.*[:10838:] 36*Sed dixi vobis quia et vidistis me, et non creditis.* 37*Omne quod dat mihi Pater, ad me veniet : et eum qui venit ad me, non ejiciam foras.*[:10839:] 38*quia descendi de cælo, non ut faciam voluntatem meam, sed voluntatem ejus qui misit me.*[:10840:] 39*Hæc est autem voluntas ejus qui misit me, Patris : ut omne quod dedit mihi, non perdam ex eo, sed resuscitem illud in novissimo die.*[:10841:] 40*Hæc est autem voluntas Patris mei, qui misit me : ut omnis qui videt Filium et credit in eum, habeat vitam æternam, et ego resuscitabo eum in novissimo die.*[:10842:]

41Murmurabant ergo Judæi de illo, quia dixisset : *Ego sum panis vivus, qui de cælo descendi*[:10843:], 42et dicebant : *Nonne hic est Iesus filius Joseph, cujus nos novimus*

patrem et matrem ? quomodo ergo dicit hic : Quia de cælo descendi ?

43Respondit ergo Iesus, et dixit eis : *Nolite murmurare in invicem :* 44*nemo potest venire ad me, nisi Pater, qui misit me, traxerit eum ; et ego resuscitabo eum in novissimo die.*[10844:] 45*Est scriptum in prophetis : Et erunt omnes docibiles Dei. Omnis qui audivit a Patre, et didicit, venit ad me.* 46*Non quia Patrem vidit quisquam, nisi is, qui est a Deo, hic vidit Patrem.*[10845:] 47*Amen, amen dico vobis : qui credit in me, habet vitam æternam.* 48*Ego sum panis vitæ.* 49*Patres vestri manducaverunt manna in deserto, et mortui sunt.* 50*Hic est panis de cælo descendens : ut si quis ex ipsobmanducaverit, non moriatur.* 51*Ego sum panis vivus, qui de cælo descendi.* 52*Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum : et panis quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita.*[10846:]

53Litigabant ergo Judæi ad invicem, dicentes : *Quomodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducandum ?*

54Dixit ergo eis Iesus : *Amen, amen dico vobis : nisi manducaveritis carnem Filii hominis, et biberitis ejus sanguinem, non habebitis vitam in vobis.* 55*Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, habet vitam æternam : et ego resuscitabo eum in novissimo die.*[10847:] 56*Caro enim mea vere est cibus : et sanguis meus, vere est potus ;* 57*qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem, in me manet, et ego in illo.* 58*Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : et qui manducat me, et ipse vivet propter me.*[10848:] 59*Hic est panis qui de cælo descendit. Non sicut manducaverunt patres vestri manna, et mortui sunt. Qui manducat hunc panem, vivet in æternum.* 60*Hæc dixit in synagoga docens*[10849:], in Capharnaum.

61Multi ergo audientes ex discipulis ejus, dixerunt : *Durus est hic sermo, et quis potest eum audire ?*[10850:]" Jo 6,24-61.

"1Ante diem festum Paschæ, sciens Iesus quia venit hora ejus ut transeat ex hoc mundo ad Patrem : cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem dilexit eos.[10967:]" Jo 13,1.

"14Et cum facta esset hora, discubuit, et duodecim apostoli cum eo. 15Et ait illis : *Desiderio desideravi hoc pascha manducare vobiscum, antequam patiar.* 16*Dico enim vobis, quia ex hoc non manducabo illud, donec impleatur in regno Dei.*[10690:]" Lc 22,14-16.

"20Cœnantibus autem eis, accepit Iesus panem, et benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, et ait : *Accipite, et comedite : hoc est corpus meum.*[10189:] 27Et accipiens calicem, gratias egit : et dedit illis, dicens : *Bibite ex hoc omnes.* 28*Hic est enim sanguis meus novi testamenti, qui pro multis effundetur in remissionem peccatorum.* 29*Dico autem vobis : non bibam amodo de hoc genimine vitis usque in diem illum, cum illud bibam vobiscum novum in regno Patris mei.*" Mt 26,26-29.

[10967] 1. Sensus litteralis huius v. Duplex esse potest: quod dilexit eos ad extremum (ut videbimus in eo quod deinde facit), vel quod ad omnia sua extendere voluit, ut vivant usque ad finem temporis, idem amor quem illis habuit. qui tunc erant in mundo. Videmus etiam eum novum mandatum hic emittere (v. 34), in quo se offert exemplar amoris, quem apud nos habemus, ita ut amor erga suos erga homines in terris quasi ipse maneat, quoniam per Spiritum Sanctum (Lc. 11; 13), unusquisque fratrem suum diligere poterit eodem amore quo eum Iesus dilexit. Inversa ratio eiusdem caritatis est, ut perspicitur, 25, 45, cum docet se recipere, ut factum ad propriam personam, quod pro minimis fratribus agimus.

[10690] 16. cf. Io. 21, 19; Act. 1, 3 et notas.

[10830] 26. Testimonia in miraculo abiecerunt, nolentes videre in Iesu legatum Dei, cum iure ut audiendæ sunt. Eum quærunt ut dispensatorem bonorum, sed non spiritualem, sed temporalem.

[10831] 27. Pirot hic memini aquam vivam quam Samaritano obtulit in 4, 13. cf. v. cf. Mt 11, 4-6.

[10832] 29. Rogant eum de operibus: opus per excellentiam demonstrat: opus interior, quod est rectum et plene credere. Fides etiam est opus Dei eo sensu, quod ipse est qui nos allicit (6, 44 et 66).

[10833] 30. Quod miraculum facis? Miram cæcitatem et malam fidem Pharisæorum, qui talem quæstionem interrogant, cum panem mirabiliter a Iesu multiplicatum comederunt.

[10834] 31. Vide Ex. 16, 15-16; PS. 77, 25 s.; 1 Cor. 10, 3.

[10835] 32. "Donum perfectum" per excellentiam (cf. 1, 17) est ille quem Pater nos fecit de filio suo dilecti (cf. 3, 16), verum "panem de cælo", quod dat nobis vitam et sustentat eam cum pane verbi sui (v. 63) et cum carne sua panis supersubstantialis factus (v. 51; Lc. 11, 3).

[10836] 33. Panis Dei: Ex his sublimibus verbis venit popularis expressio, quæ solet dicere aliquem esse valde bonum. Sed quam multi putant ad unicum bonitatem applicandum, cui illa verba respondent? (Mt. 19, 16). Descende de cælo: Nota hic, ut v. 38 et 42, Iesum esse unicum hominem, qui ausus est originem cælestem tribuere et affirmationem suam usque ad mortem sustentare. cf. 3, 13; 8, 23 et 38 SS.

[10837] 34. Credunt tamen quod Iesus loquitur de pane multiplicato, quem comederunt. Numquam satis aperiunt intellectum suum et cor eorum ad fidem, sicut Iesus eum exprobrat in V. 36 .

[10838] 35. Hic Dominus declarat se esse "panem vitæ" a Patre donatum (v. 32). Postea loquitur de pane eucharistico quem ipse Iesus dabit pro vita mundi (v. 51).

[10839] 37. Incepto Patris in salute, vide Rm. 10, 20; Denz. 200. Promissio, quam Iesus nos hic facit, ne quis reiciat, est pretiosissimus spiritus qui omni peccatore pœnitenti offerri potest. cf. in 5, 40 acerbissima querimonia, quam emittit pro iis, qui, non obstante, invitationem suam ignorare. cf. 17, 10 et note.

[10840] 38. Filius Dei se oppressit, quasi divinitatem suam occultans (cf. Phil. 2, 7 S. et nota) et institit adimplere illam salvificam patris voluntatem, etiam si labor ille mortem crucis constaret. cf. Mt 26, 42 et note.

[10841] 39. Resurrecturum: « Scire si amamus et æstimamus dogma resurrectionis », inquit auctor, "Possumus nos interrogare quid putemus si Deus nobis nunc dixerit pœnam peccati, pro inferno æterno, simpliciter esse. Ad nihilum redire, id est, sine resurrectione corporis aut animæ immortalitatem remanere, ut omnia cum morte finiantur. Si, contra tale nuntium, impressionem et consolationem sensimus, simpliciter significamus fatum animalium invidere, id est, fidem nostram ad radicem mortuam esse, etsi quædam externæ manifestationes ex eo durant. Valde vereor ne eventus percontationum quæ de hoc fiebant inter eos qui hodie vocantur Christiani terribiles sunt». Vide quid ipse Iesus prophetat apud Lucam 18, 8 .

[10842] 40. Hic est divinum consilium: Iesus, mediator, una via est ad Patrem. Hoc est, quod videns eum et studens, credendum est in Patrem (5, 24), cuius Christus est speculum perfectissimum (14, 9; Hbr. 1, 3). Solus ille filius nobis exactam nuntiare potest Patris, quia solus vidit eum (1, 18; 3, 32; 6, 46), et gloria Patris est ut credamus testimonium quod Filius de se dat (v. 29), ut omnem glorificationem. Pater venit a filio (14, 13). Vide diligenter 12, 42-49 et notas.

[10843] 41. Nota, ut semper, ingratitudo qua homines respondent mirificis revelationibus quas Iesus modo fecit. Vide v. 34 et note.

[10844] 44 S. cf. Is. 54, 13; Jr. 31, 33-34; Mt 16, 17. Hoc est, quod Deus infallibiliter nos allicit ad Iesum (quamvis, ut ait S. Augustinus, non contra voluntatem nostram). Mysterium est amoris patris ad filium. Pater æternus est Filium, qui est omnis thesaurus eius (Mt. 17, 5); Sed idem pater fuit, qui eam nobis dedit, quæ illam misericordiam magis etiam mirabilem facit. Iustum est ergo quod Pater unicus est dispensator Filii sui et misit, infundens quos eligit, Spiritum Sanctum (Lc. 11, 13), qui est qui nos ad Iesum ducit. cf. 14, 23.

[10845] 46. Id est: loquendo (in v. 45) eorum qui patrem "audiverunt" non dico se vidisse directe, sicut me vident, sed quod pater per os loquitur. Filius, ut videtur in V. 40 et note.

[10846] 51. Hactenus Iesus se fecit ut panis vitæ. In hoc v. panem vivum vocatur, et pro descensu (v. 50) dicit eum descendisse. Pirot hac de re notat: « Communis notio quæ statim sequitur in prima parte V.: Si quis ex hoc pane comederit, in æternum vivet — Repetitio in positivo quod negative dicitur in v. Fides. Finis autem v.: et panis, quem ego dabo, caro mea est... pro vita mundi, manifeste novam ideam inducit. Hucusque panis vitæ a Patre olim datus est. Posthac ab ipso filio dabitur in posterum. Præterea panis, qui usque nunc in sensu spirituali metaphorico sumi potuit, notatur caro in Iesu (caro, ut in 1, 14, fortior corpore) ... unica difficultas quæ adhuc causat v. Scire est si ultimum membrum: nam vita mundi refert. ad panem vel cibum. Difficultas in primo sensu a nonnullis raris codicibus soluta est, inserendo locutionem de qua agitur statim post dabo: panem, quem pro vita mundi dabo, caro mea est. Missa autem manuscriptorum secundo sensu profertur. Dubium igitur non videtur Ioannem identitatem inter panem eucharisticum et carnem Christi constituere in suo statu immolatæ victimæ ab mundo ». Idem igitur auctor citat ut rectam explicationem Fr. Tradit, secundum quod in illa sententia « præsagium passionis et promissio panis eucharistici confunduntur, et hoc sine errore, cum Eucharistia simul sit sacramentum, verum sacrificium, monumentum mortis N. S. J. cf. Eph. 2, 14; Hbr. 10, 20.

[10847] 54. Iesus enim quarto promittit vitam animæ et resurrectionem corporis. prius hoc credentibus promissum est; Nunc id confirmat loquendo de communione eucharistica. Periculum, inquit S. Hieronymus, qui sine cœlesti pane ad optatam mansionem ruit. Ecclesia communionem paschalem præscribit et communionem cotidianam commendat. Videmusne hoc divino munere onus? "Ecclesia Græca auctoritatem sensit ab hac eucharistiæ pueris primogenitis dare. Ecclesia Latina discretionis ætatem postulat. Ratio validissima incumbere potest. Iesus meminit primum motum erga eum fide fieri (vv. 35, 45, 57)" Pirot. cf. 4, 10 ff. Verbum edendi quod Græcus hinc usus non amplius est ab ante: esthíō, sed trógō, intensioris realismi, cum proprie significat rodere, quasi notionem retentionis dare (cf. v. 27, Lc. 2, 19 et 51). In v 58 utraque verba contraria: unum in præterito: Éfagon et alterum in præsenti: trogon.

[10848] 57. Qui me manducat: hic et in V 58 iterum de se loquitur ut in V 50. Vivet mihi: ita ut in ipso vivimus et ipse in nobis, sicut revelatur a priore V. Cf. 1, 16; Col. 2, 9; Vide "secretum" dominicæ xviii p. Pentecostes. S. Cyrillus Alexandrinus hanc unionem cum fusione comparat in una duarum cerearum cerearum sub actione ignis: non amplius formabunt sed unam candelam. cf. 1 Cor. 10, 17. Nota quod Christus amanter delectatur ad vivendum Patris, et ad eleemosynam, quamvis ab æterno acceptam vitam in se habere (5, 26). Et hoc docet nos movere ad accipiendum quod offerimus ut ab eo vivamus totaliter, sicut vivit a Patre, ut in nobis aliam vitam non agnoscamus quam hanc vitam plene vivam quam libere offert. Notabile est quod a Patre et a me etiam pro patre et pro me interpretari possunt. S. Augustini et Sto. Thomas utrumque sensum admittit et ultimum sustentari videtur verbo victurus, in futuro (Lagrange). Vivens pro eo qui moriens vitam nobis dedit divinam, pro patre vixit, qui eum ineunt, ei dat! Qui sic non vivit, spiritualiter comedit? vide v. 63; 2 Cor. 5, 15; 1 Ts. 5, 10; Ga. 2, 20; cf. Act. 17, 28; Rm. 14, 8; 2 Cor. 4, 11; 6, 9; 1 Io. IV, IX.

[10849] 59. Ecce mirabilia communionis ab ipso Iesu explicata: vitam æternam nobis dat (v. 50, 55 et 59) et resurrectio gloriosa (55), communitas. ("Communio") vitæ cum Iesu (57) qui nos suam vitam facit sicut vivit Patris (58).

[10850] 60. Quia animas suas ad spiritualem mysterii intelligentiam non aperuerunt, cavillationem vocandi "durum" teneram doctrinam hominibus revelatam incurrunt. cf. V. 41 et note.

[10189] 26. cf. Lc. 22, 20 et note. Merk hic citat Exod. 24, 8; Jr. 31, 31; Zach. 9, 11; Hbr. 9, 12 et 20. Textus Ieremiæ est ille quem S. Paulum late in Hbr. 8, 8 SS., ubi agitur de sacerdotio Christi. vide Mc. 14, 14 et note. Ecclesia apostolica Romana catholica fidem profitetur, dicens: « Hoc est corpus meum », Iesus substantiam panis in corpus suum convertit, necnon substantiam vini in sanguine suo. Cum hoc non solum eucharistiæ sacramentum institutum fuit, sed etiam sacrificium sanctæ Missæ, in quo Iesus constanter se offert Patri. vide loca parallela.

I. "*et annuntiet nobis Dominus Deus tuus viam per quam pergamus, et verbum quod faciamus.*" Jr 42,3 ✝ "(...) *Hoc est opus Dei, ut credatis in eum quem misit ille.*" Io 6,29
Pro Sacramentis, præsertim Matrimoniis / Ave Maria.

II. "Inventi sunt sermones tui, et comedi eos (...) Domine Deus exercituum" Jr 15,16 ✝ "(...) *Ego sum panis vitæ : qui venit ad me, non esuriet, et qui credit in me, non sitiet umquam.*" Io 6,35
Pro Filiis / Ave Maria.

III. "tunc dixi : *Ecce venio*. In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam. Deus meus, volui, (...)" Ps 39,8-9 ✝ "*Hæc est autem voluntas Patris mei, qui misit me : ut omnis qui videt Filium et credit in eum, habeat vitam æternam, et ego resuscitabo eum in novissimo die.*" Jn 6,40
Pro Parentibus, Fratres, Sororibus et familiæ / Ave Maria.

IV. "*Mense primo, quartadecima die mensis ad vesperum, Phase Domini est.*" Lv 23,5 ✝ "Ante diem festum Paschæ, sciens Iesus quia venit hora ejus (...) finem dilexit eos." Io 13,1
Pro Cognatos, Nepotes et familias / Ave Maria.

V. "sed in loco quem elegerit Dominus Deus tuus, ut habitet nomen ejus ibi : immolabis Phase vespere (...)" Dt 16,6 ✝ "Et cum facta esset hora, discubuit, et duodecim apostoli cum eo." Lc 22,14
Pro Filius Lustralis, Patrinis et familias / Ave Maria.

VI. "(...) neque enim comesurus est populus donec ille veniat : quia ipse benedicit hostiæ, et deinceps comedunt qui vocati sunt. (...)" 1 Reg 9,13 ✝ "(...) accepit Iesus panem, et benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, (...)" Mt 26,26
Pro Defunctis et Abortis / Ave Maria.

VII. "(...) *hujus tollat unusquisque agnum per familias et domos suas.*" Ex 12,3 ✝ "(...) *Accipite, et comedite : hoc est corpus meum.*" Mt 26,26
Pro Propinquis et Amicis / Ave Maria.

VIII. "At vero Melchisedech rex Salem, proferens panem et vinum, erat enim sacerdos Dei altissimi, benedixit ei, (...)" Gn 14,18-19 ✝ "Et accipiens calicem, gratias egit (...)" Mt 26,27
Pro Parochianis et Vicinis / Ave Maria.

IX. "Et sument de sanguine ejus, ac ponent super utrumque postem, et in superliminaribus domorum, in quibus comedent illum." Ex 12,7 ✝ "(...) *Bibite ex hoc omnes. Hic est enim sanguis meus novi testamenti,* (...)" Mt 26,27-28
Pro ad Conversionem Eorum qui nos male profitentur / Ave Maria.

X. "*quia anima carnis in sanguine est : et ego dedi illum vobis, ut super altare in eo expietis pro animabus vestris, et sanguis pro animæ piaculo sit.*" Lv 17,11 ✝ "(...) *qui pro multis effundetur in remissionem peccatorum.*" Mt 26,28
Pro ut Fiat Voluntas Dei in Cælo et in terra, non nostra. / Ave Maria.

Salve Regina

Salve Regina, Mater Misericórdiæ; Vita, Dulcédo, et Spes nostra, Salve.
Ad te Clamámus éxsules fílii Euæ; Ad te suspirámus, geméntes et flentes in hac Lacrimárum Valle.
Eia ergo, Advocáta nostra, Illos Tuos Misericórdes Óculos ad nos Convérte. Et Iesum, Benedictum Fructum Ventris Tui, nobis post hoc exsílium Osténde.
O Clemens, O Pia, O Dulcis Virgo María.

℣. Ora pro nobis, Sancta Dei Genetrix.
℟. *Ut Digni Efficiámur Promissiónibus Christi.* Amen.

Memorare

Memorare, O Piissima Virgo Maria, Non Esse auditum a sæculo, quemquam ad Tua Currentem Præsidia, Tua Implorantem Auxilia, Tua Petentem Suffragia, Esse Derelictum. Ego tali Animatus Confidentia, ad Te, Virgo Virginum, Mater, Curro, ad Te Venio, Coram Te gemens peccator Assisto. Noli, Mater Verbi, Verba mea Despicere; Sed Audi Propitia et Exaudi.
Amen.

Litaniæ Lauretanæ

℣./℟. Kyrie, *Eleison.*
℣./℟. Christe, *Eleison.*
℣./℟. Kyrie, *Eleison.*
℣./℟. Christe, *Audi nos.*
℣./℟. Christe, *Exaudi nos.*

℟. *Miserere nobis.*
℣. Pater de Cælis, Deus.
℣. Fili, Redemptor mundi, Deus.
℣. Spiritus Sancte, Deus.
℣. Sancta Trinitas, unus Deus.

℟. *Ora pro nobis.*
Sancta Maria,
Sancta Dei Genetrix,
Sancta Virgo Virginum,
Mater Christi,
Mater Ecclesiæ,
Mater Misericordiæ,
Mater Divinæ Gratiæ,
Mater Spei,
Mater Purissima,
Mater Castissima,
Mater Inviolata,
Mater Intemerata,
Mater Amabilis,
Mater Admirabilis,
Mater Boni Consilii,
Mater Creatoris,
Mater Salvatoris,
Virgo Prudentissima,
Virgo Veneranda,
Virgo Prædicanda,
Virgo Potens,
Virgo Clemens,
Virgo Fidelis,
Speculum Iustitiæ,
Sedes Sapientiæ,
Causa Nostræ Lætitiæ,
Vas Spirituale,
Vas Honorabile,
Vas Insigne Devotionis,
Rosa Mystica,
Turris Davidica,
Turris Eburnea,
Domus Aurea,
Fœderis Arca,
Ianua Cæli,
Stella Matutina,
Salus Infirmorum,
Refugium Peccatorum,
Solacium Migrantium,
Consolatrix Afflictorum,
Auxilium Christianorum,
Regina Angelorum,
Regina Patriarcharum,
Regina Prophetarum,
Regina Apostolorum,
Regina Martyrum,
Regina Confessorum,
Regina Virginum,
Regina Sanctorum Omnium,
Regina Sine Labe Originali Concepta,
Regina in Cælum Assumpta,
Regina Sacratissimi Rosarii,
Regina Familiæ,
Regina Pacis,

℣. Agnus Dei, qui Tollis peccata mundi,
℟. *Parce nobis, Domine.*
℣. Agnus Dei, qui Tollis peccata mundi,
℟. *Exaudi nos, Domine.*
℣. Agnus Dei, qui Tollis peccata mundi,
℟. *Miserere nobis, Domine.*

Oratio ad Sanctum Josephum

Ad te Beate Ioseph, in tribulatione nostra Confugimus, atque, Implorato Sponsæ Tuæ Sanctissimæ Auxilio, Patrocinium quoque tuum Fidenter Exposcimus.
Per eam, quæsumus quæ te cum Immaculata Virgine Dei Genetrice coniunxit, Caritatem, Perque Paternum, quo Puerum Iesum Amplexus es, Amorem, Supplices deprecamur, ut ad Hereditatem, quam Iesus Christus Acquisivit Sanguine Suo, Benignus Respicias, ac necessitatibus nostris tua Virtute et ope Succurras.
Tuere, o Custos Providentissime Divinæ Familiæ, Iesu Christi Sobolem Electam; Probibe a nobis, Amantissime Pater, omnem errorum ac corruptelarum luem; Propitius nobis, Sospitator noster Fortissime, in hoc cum potestate tenebrarum certamine e Cælo Adesto; et sicut olim Puerum Iesum e Summo Eripuisti Vitæ Discrimine, ita nunc Ecclesiam Sanctam Dei ab hostilibus insidiis atque ab omni adversitate

Defende: nosque Singulos Perpetuo Tege Patrocinio, ut ad Tui Exemplar et ope tua Suffulti, Sancte Vivere, pie Emori, Sempiternamque in Cælis Beatitudinem Assequi Possimus, Amen.

Oratio ad Sanctum Michæl

Sáncte Míchæl Archángele, Defende nos in Proélio, cóntra nequítiam et insídias diáboli ésto præsídium. Imperet illi Déus, súpplices deprecámur: tuque, Princeps Militiæ Cæléstis, sátanam Aliósque spíritus malignos, qui ad perditiónem animárum peruagántur in múndo, Divína Virtúte, in infernum detrúde, Amen.

Oremus

℣. Ora *pro nobis, Sancta Dei Génetrix.*
℟. *Ut Digni Efficiámur Promissionibus Christi.*

Concede nos famulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, Perpétua Mentis et Córporis Sanitate Gaudere: et, Gloriosa Beátæ Maríæ Semper Vírginis Intercessione, a præsenti Liberari tristítia, et Æterna Pérfrui Lætítia. Amen.
Deus, cujus Unigénitus per Vitam, Mortem et Resurrectiónem Suam nobis Salútis Ætérnæ Præmia Comparávit: Concéde, quáesumus: ut hæc Mystéria Sacratíssimo Beátæ Maríæ Vírginis Rosário Recoléntes, et Imitémur quod Cóntinent, et quod Promíttunt, Assequámur. Amen.
Per Eúndem Christum Dóminum nostrum.
Amen.

Litaniæ Et Joseph

Signum Sanctæ Crucis

Per Signum Sanctæ † Crucis, de inimicis † nostris, libera nos, † Domine Deus noster. In Nomine ✠ Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. *Amen.*

℣./℟. Kyrie, *Eleison.*
℣./℟. Christe, *Eleison.*
℣./℟. Kyrie, *Eleison.*
℣./℟. Christe, *Audi nos.*
℣./℟. Christe, *Exaudi nos.*

℟. *Miserere nobis.*
℣. Pater de Cælis, Deus.
℣. Fili, Redemptor mundi, Deus.
℣. Spiritus Sancte, Deus.
℣. Sancta Trinitas, unus Deus.

℟. *Ora pro nobis.*
Sancta Maria,
Sancte Ioseph,
Proles David inclyta,
Lumen Patriarchárum,
Dei Genitrícis Sponse,
Custos Redemptóris,
Custos Pudice Vírginis,
Filii Dei Nutrítie,
Christi Defénsor Sédule,
Serue Christi,
Minister Salútis,
Almæ Familiæ præses,
Ioseph Iustíssime,
Ioseph Castíssime,
Ioseph Prudentíssime,
Ioseph Fortíssime,
Ioseph Obedientíssime,
Ioseph Fidelíssime,
Spéculum Patiéntiæ,
Amátor Paupertátis,
Exémplar Opíficum,
Doméstícæ Vitæ Decus,
Custos Vírginum,
Familiárum Cólumen,
Fúlcimen in Difficultátibus,
Solátium Miserórum,
Spes Ægrotántium,
Patróne Éxsulum,
Patróne Afflictórum,
Patróne Páuperum,
Patróne Moriéntium,
Terror Dæmónum,
Protéctor Sanctæ Ecclésiæ,

℣. Agnus Dei, qui Tollis peccata mundi,
℟. *Parce nobis, Domine.*
℣. Agnus Dei, qui Tollis peccata mundi,
℟. *Exaudi nos, Domine.*
℣. Agnus Dei, qui Tollis peccata mundi,
℟. *Miserere nobis, Domine.*

℣. Constítuit eum Dóminum Domus Suæ,
℟. *Et Príncipem Omnis Possessiónis Suæ.*
Orémus:
℣. Deus, qui Ineffábili Providéntia Beátum Ioseph, Sanctíssimæ Genitrícis Tuæ sponsum elígere dignátus es, práesta, quæsumus, ut, quem Protectórem venerámur in terris, Intercessórem Habére Mereámur in Cælis. Qui Vivis et Regnas in Sécula Sæculórum.
℟. Amen.

℣. Sancte Ioseph, ℟. *Ora pro nobis.*
℣. Sancte Ioseph, ℟. *Ora pro nobis.*
℣. Sancte Ioseph, ℟. *Ora pro nobis.*

℣. Gloria ✠ Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.
℟. *Sicut erat in Principio, et Nunc, et Semper, et in Sæcula Sæculorum.* Amen.

Trisagium Angelicum

Signum Sanctæ Crucis

In Nomine ✠ Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. *Amen.*
℣. Domine, labia mea Aperies.
℟. *Et os meum annuntiabit Laudem tua.*
℣. Deus in auditorium meum Intende.
℟. *Domine, ad Adiuvandum me festina.*
℣. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.
℟. *Sicut erat in Principio, et Nunc, et Semper, et in Sæcula Sæculorum. Amen.*

Primum Globuli

Sanctus

Sanctus Deus, Sanctus Fortis, Sanctus Immortalis, Miserere nobis.

Oratio Dominica

Deinde Globuli

Novies

℣. Tibi Laus, Tibi Gloria, Tibi Gratiarum Actio in Sæcula Sempiterna, O Beata Trinitas.
℟. Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Exercituum. Pleni sunt Cæli et Terra Gloria Tua.

Decimum Globuli

Gloria Patri

In Fine Trium Decem

Te Deum Patrem Ingenitum, te Filium Unigenitum, te Spiritum Sanctum Paraclitum, Sanctam et Individuam Trinitatem, toto corde et ore confitemur, Laudamus, atque Benedicimus: Tibi Gloria in Sæcula.

℣. Benedicamus Patrem, et Filium cum Sancto Spiritu.

℟. Laudemus et Superexaltemus Eum in Sæcula.

Oremus: Omnipotens Sempiterne Deus, qui dedisti famulis tuis in confessione veræ fidei, Æternæ Trinitatis Gloriam Agnoscere, et in Potentia Maiestatis adorare Unitatem: quæsumus, ut eiusdem fidei firmitate, ab omnibus semper muniamur adversis. Per Christum Dominum Nostrum. *Amen.*

Libera nos, Salva nos, Vivifica nos, O Beata Trinitas.

Trisage ad Sanctam Trinitatem

Signum Sanctæ Crucis

Credo in Sanctam Trinitatem,
Amo Sanctam Trinitatem,
Spero in Sanctam Trinitatem, Amen.

Veni Sancte Spiritus

Veni, Sancte Spiritus,
et Emitte Cælitus
Lucis Tuæ Radium.

Veni, Pater pauperum,
Veni, Dator Munerum,
Veni, Lumen cordium.

Consolator Optime,
Dulcis Hospes Animæ,
Dulce Refrigerium.

In labore Requies,
in Æstu Temperies,
in Fletu solatium.

O Lux Beatissima,
Reple cordis intima
Tuorum fidelium.

Sine Tuo Nomine
nihil est in homine,
nihil est Innoxium.

Lava quod est sordidum,
Riga quod est aridum,
Sana quod est saucium.

Flecte quod est rigidum,
Fove quod est frigidum,
Rege quod est devium.

Da Tuis fidelibus
in te Confidentibus
Sacrum Septenarium.

Da Virtutis Meritum,
Da Salutis Exitum,
Da Perenne Gaudium.

Amen. Alleluia.

Invocatio ad Spiritum Sanctum

Veni, Sancte Spiritus, Reple Tuorum corda Fidelium et Tui Amoris in eis Ignem Accende.

℣. Emitte Spiritum Tuum et Creabuntur.
℟. *Et Renovabis faciem terræ.*

Oremus: Deus, qui corda fidelium Sancti Spiritus Illustratione Docuisti, Da nobis in Eodem Spiritu Recta Sapere, et de Eius Semper Consolatione Gaudere. Per Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Oblatio

Oremus, Domine, pro Statu Sanctæ Ecclesiæ et Præsulibus eius, pro Exaltatione Catholicæ Fidei, pro Extirpatione Hæresium, pro Pace et Concordia inter Principes Christianos, pro Conversione Omnium Peccatorum, pro Agonizantibus et iter Agentibus, pro Beatissimis Animabus Purgatorii, et pro Cæteris Piæ Finibus Sanctæ Matris Ecclesiæ Nostræ. *Amen.*

℣. Benedicta Sit Sancta et Individua TRINITAS, Nunc et Semper, et in Sæcula Sæculorum.
℟. *Amen.*

℣. Domine, labia mea Aperies.
℟. *Et os meum annuntiabit Laudem tua.*

℣. Deus in auditorium meum Intende.
℟. *Domine, ad Adiuvandum me festina.*

℣. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.
℟. *Sicut erat in Principio, et Nunc, et Semper, et in Sæcula Sæculorum. Amen.*

A die Dominico ante Feriam Quintam usque ad Sabbatum Sanctum (tempus Quadragesimale), pro Alleluia dicimus: Laus Tibi, Domine, Rex Æternæ Gloriæ.

Actus Contritionis

Amorosissime Deus, Trine et Unus, Pater, Filius, et Spiritus Sancte, in Quem Credo, Quem Spero, Quem Amo totum Cor meum, tota Anima mea, tota Mente, totis Viribus meis, propter Caritatem Vestram, Patrem meum, Dominum meum, Deum meum, Infinita Bonitate Dignum Amandum super omnia:

pœnitet me, Trinitas Sanctissima,
pœnitet me, Trinitas Misericordiosissima,
pœnitet me, Trinitas Amabilissima,

Quemadmodum Qui Sis, Propono et Dabo Tibi Verbum numquam Offensionis, ut ante peccatum Moriar.

Spero in Magna Tua Bonitate et Infinita Misericordia, Ignosce mihi omnia peccata mea, et Dabis mihi Gratiam, ad Perseverandum in Vero Amore et Cordissima Devotione Trinitatis Tuæ Semper Gratissimæ. *Amen.*

Hymnus

Iam sol Recedit Ardens,
Et sic, O Perennis Lumen, Unitum,
Assiduum Amorem Erga
Animas nostras Deditas Insinuat.
In Aurora Laudamus Te,
et Meridie,
Suspiramus ut,
Tuo Visu in Cælo Fruamur.
Patri, Filio et Tibi,
Spiritum qui Vivificat,
Nunc et Semper
Laudem Infinitam. *Amen.*

Oratio ad Deum Patrem.

O Pater Æternæ! Principium et Fons omnis Boni. Increatus, Ingenitus, Centrum omnis Felicitatis; Gaudeo Vos Videre tam Superiorem omni Creato, quod Intellectus meus Perditur in Oceano Infinitarum Vestrarum Perfectionum. Concedite nobis, ad Angelos, Archangelos et Thronos Iunctos, Celebremus Immensum Vestrum Potentiam.

O Pater Æternæ! Extra Vestram Possessionem, nihil aliud Video nisi Tristitiam et Tormenta.

Vos Estis mea Unica Felicitas, meum Thesaurum et mea Gloria. Facite ut Numquam a Vobis Separetur, ut Semper Laudare Valeam Vos.

Pater Noster Ave Maria Gloria

Novies

℣. Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus, Deus Exercituum ; Pleni sunt Cæli et Terra GloriæTuæ.
℟. *Gloria Patri, Gloria Filio, Gloria Spiritui Sancto.*

In fine, Semel

Sancte Deus, Sancte Fortis, Sancte Immortalis;
Libera nos, Domine, ab omni malo.

Oratio ad Deum Filium

O Divinum Fili! Omni Patri Æqualis, Ineffabilis Veritas, Via Certissima et Vita hominis Felicissima; Glorifico Te pro omnibus Tuis Magnis Virtutibus et Laudo Te pro Infinitis Tuis Miserationibus.

Heu, meus Iesu, non fui Discipulus Tuus nisi nomine! Sed Volens Iam esse in Veritate, Permittas Ut Coniungam Vocem meam cum Dominationibus, Principatibus et Potestatibus, et Exalto Tuam Iinfinitam Sapientiam cum Eis.

O Æterna Veritas, Extra quam nihil Video nisi fallaciæ et mendaciæ! Ah, Quando erit Hora Quando Clare mihi Loqueris in Sinu Gloriæ Tuæ?

Pater Noster Ave Maria Gloria

Novies

℣. Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus, Deus Exercituum ; Pleni sunt Cæli et Terra GloriæTuæ.
℟. *Gloria Patri, Gloria Filio, Gloria Spiritui Sancto.*

In fine, Semel

Sancte Deus, Sancte Fortis, Sancte Immortalis;
Libera nos, Domine, ab omni malo.

Oratio ad Deum Spiritum Sanctum

O Paraclete Spiritus! Qui Procedis a Patre et Filio, Amor Increatus, Fons Omnis Gratiæ, Centrum Totius Dulcedinis, et tamen tam parum Amatus. Saltem Lætor Ardentissimo Amore quo Amant Te Virtutes, Cherubim et Seraphim.

O si Quis Posset Diligere Te cum omnibus hominibus terræ, sicut Hi Spiritus Amant Te in Cælo!

O Amor, Donum Altissimum, Centrum Dulcedinis et Felicitatis Dei!

Quando Effunderis Bonum Tuum sicut Torrens super Animam meam? Quando, Deus meus, Quando Erit Hoc?

Pater Noster Ave Maria Gloria

Novies

℣. Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus, Deus Exercituum ; Pleni sunt Cæli et Terra GloriæTuæ.
℟. *Gloria Patri, Gloria Filio, Gloria Spiritui Sancto.*

In fine, Semel

Sancte Deus, Sancte Fortis, Sancte Immortalis;
Libera nos, Domine, ab omni malo.

Antiphona

Tibi Deo Patris Ingenito, Tibi Filio Unigenito, Tibi Spiritui Sancto Paraclito, Sanctæ et Individuæ Trinitati, ex toto corde Confitemur, Laudamus et Benedicimus. Tibi sit Gloria in Sæcula Sæculorum.

℣. Benedicamus Patrem, ✠ et Filium, et Spiritum Sanctum.
℟. *Laudemus et Exaltemus Eum in Sæcula.*

Oremus

Domine Deus, Unum et Trinum, Da nobis Continuo Gratiam Tuam, Caritatem Tuam, et Communicationem Tecum, ut Te in Tempore et in Æternitate Amemus et Glorificemus, Deum Patrem, Deum Filium, et Deum Spiritum Sanctum, in una Deitate per omnia Sæcula Sæculorum. *Amen.*

Deprecatio Devota ad Beatissimam Trinitatem

℟. *Omnis creatura te Amet et Glorificet.*

℣. Pater Æternæ, *Omnipotens Deus.*
℣. Verbum Divinum, *Immensus Deus.*
℣. Spiritus Sancte, *Infinitus Deus.*
℣. Sanctissima Trinitas, *Unus Deus Verus.*
℣. Rex Cælestis, *Immortalis et Invisibilis.*
℣. Creator, Conservator et Gubernator, *Omnis Creaturæ.*
℣. Vita nostra, *in Quo, ex Quo et per Quem Vivimus.*
℣. Vita Divina, *Una in Tribus Personis.*
℣. Cælum Divinum, *Celsitudo Magnifica.*
℣. Cælum Cælorum, *Absconditum ab hominibus.*
℣. Sol Divinus, *Non Creatus.*
℣. Circulus Perfectissimus, *Capacitate Infinita.*
℣. Cibus Divinus, *Angelorum.*
℣. Iris Pulchra, *Arcus Clementiæ.*
℣. Lux, Prima et Trinitarian, *Mundum Illustrans.*

℟. *Libera nos, Trine Domine.*

℣. Ab omni malo, *Animæ et Corporis.*
℣. Ab omni peccato, *et occasione culpæ.*
℣. A Sancta Ira, *et Indignatione Tua.*
℣. A Subita, *et Improvisa Morte.*
℣. A insidiis, *et circumdatis dæmonum.*
℣. A spiritu impudicitiæ, *et eius suggestione.*
℣. A concupiscentia, *carnis.*
℣. Ab omni ira, *odio et malivolentia.*
℣. A Pestilentia, *Fame, Bello et Terræmotu.*
℣. A Tempestate, *maris et terræ.*
℣. Ab Hostibus, *Fidei Catholicæ.*
℣. A nostris Inimicis, *et insidiis eorum.*
℣. A Morte, *Æterna.*
℣. Pro Unitate Vestra in Trinitate, *et Trinitate in Unitate.*
℣. Pro Æqualitate Essentiali, *Personarum Vestrum.*
℣. Pro Magnitudine Mysterii, *Vestræ Trinitatis.*
℣. Pro Ineffabili Nomine, Vestræ Trinitatis.
℣. Pro Portentoso Nomine Vestro, *Uno et Trino.*
℣. Pro Multitudine Animarum, *Devotarum Vester Santissimæ Trinitati, quæ Vos Complacent.*
℣. Pro Magno Amore, *quo Populis Devotis Vestræ Amabilis Trinitatis ex malis Liberatis.*
℣. Virtute Divina, *quæ in Devotis Sanctissimæ Trinitatis Tuæ, a dæmonibus Contra eum Cognoscitur.*

℟. *Te Rogamus, Audi nos.*

℣. Nos, *peccatores.*
℣. Ut demoni Resistamus, *Armis Devotionis Vestræ Trinitatis.*
℣. Tuam Imaginem, *quæ Est in Animabus nostris quotidie Magis, Coloribus Gratiæ Tuæ Decoras.*
℣. Ut Fideles omnes Studeant Maxime, *esse Devoti Vestræ Sanctissimæ Trinitati.*
℣. Ut Totam Felicitatem, *quam Vinculat Devotis Vestris Trinitatis Ineffabilis, Consequamur.*
℣. Ut qui Vestræ Trinitatis Mysterium Confitemur, *infidelium errores Destruantur.*
℣. Ut Animæ omnes in Purgatorio Refrigerio Magno Gaudeant, *propter Mysterium Vestræ Trinitatis.*
℣. Ut Dignemini Audire nos, *per Misericordiam Vestram.*

Cum finem attingit, Ter Dicitur

Sanctus Deus, Sanctus Fortis, Sanctus Immortalis;
Libera nos, Domine, ab omni malo.

Obsequia et Offerings

O Beatisime Trinitas, Pollicem do mihi, ut Eniti Satageam Animam meam Salvare, quia ad Imaginem et Similitudinem Vestram Creasti eam et pro Cælo. Et etiam Amore Vestro Satageam Animas Proximorum meorum Salvare.

Ad Salvandum Animam meam et Gloriam et Laudem Vestram Tribuendam, scio me Divinam Legem Servandum esse. Pollicem do meam, ut eam sicut pupillam oculi mei Custodiam. Et etiam Satageabo, ut Alii eam Custodiant.

Sic in terra Laudare Vos Exercebo, et Spero quod in Cælo Perfectius Laudabo; et ideo, Sæpe Trisagium et Versum dicam: *Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.* Et etiam Satageabo, ut Alii Vos Laudent. *Amen.*

Laudes Sanctissimæ Trinitati

I

Deus, Unus et Trinus, Quem
Archangelus et Cheruborum,
Angelorum et Seraphim
dicunt: Sanctus, Sanctus, Sanctus.

Exsulta, O Amabilis Deitas,
ex Tua Incomprehensibili Essentia,
et ex Tua Clementia
nobis Remissionem Malitiæ Concede;
propter hanc Benignitatem
in Mystica Dulci Cantione,
Angelorum et Seraphim
dicunt: Sanctus, Sanctus, Sanctus.

O Ineffabilis Trinitas,
Summe Bonum, Æternum, Increatum,
nobis hominibus Communicatum
per Excessum Bonitatis Tuæ!
Et quia Gaudes
in Tua Æternitate,
Angelorum et Seraphim
dicunt: Sanctus, Sanctus, Sanctus.

Exsulta, Igitur, Tuæ Puræ Lucis,
quamquam tam Splendidam
nulla creatura
Potest Capere;
ideo cum Intueor Pulchritudinem Tuam,
cum Sacro Horrore et Stupore,
Angelorum et Seraphim
dicunt: Sanctus, Sanctus, Sanctus.

Omnipotens,
Sapiens, Immensus, Creator,
Iustus, Remunerator,
Bonus, Misericors,
in Sanctis Tuis Prodigiosus Es,
Fuisti et Es; Ergo
Angelorum et Seraphim
dicunt: Sanctus, Sanctus, Sanctus.

Exsulta, quia in Te Omnia
Sunt Summa, Omnia Sunt Æqualia,
et in Te nulla desiderabilis
Desuetudo Potest Accidere;
cum Autem Istud Cognoverimus,
cum Sacro-Sancto Trissaginum,
Angelorum et Seraphim
dicunt: Sanctus, Sanctus, Sanctus.

Fides nostra quamvis Cæca
rationem Superat,
quia per Revelationem
Clarior Fit;
Enigma est, quod
nunc Videmus; Interim,
Angelorum et Seraphim
dicunt: Sanctus, Sanctus, Sanctus.

Spes nostra Est
in Promissione Tua Divina,
et Confidenter iter Facit Verso Patriæ,
Dum Interim,
cum Fervente Desiderio,
cum Mellifluis Cantu,
Angelorum et Seraphim
dicunt: Sanctus, Sanctus, Sanctus.

Amor Summæ Bonitatis Tuæ
corda nostra Inflammat,
Proveniente
ex Tua Immensa Caritate;
Amatote, Ergo, homines, Amatote
eum Qui Tanto Vos Amavit:
Angelorum et Seraphim
dicunt: Sanctus, Sanctus, Sanctus.

Fiat Trisagium nostrum Solatium,
quod Isaias Cecinit
cum Melodiis Suavibus
in Cælo Audiret;
ubi ferventi Desiderio
ad Terrorum Infernorum Causa,
Deus, Unus et Trinus, quem tam multum,
Archangeli, Cherubim,
Angelorum et Seraphim
dicunt: Sanctus, Sanctus, Sanctus.

II

Sancta Ineffabilis Unitas,
Digna Laudatione Æterna;
da nobis Fidem, Amorem et Spem,
Sanctissima Trinitas.

Æternus, Immensus Dominus,
Immobilis et Incomprehensibilis,
Creator Omnipotens
rerum visibilium et invisibilium:
cum Affectu Amoris
Proclamamus Veritatem;
da nobis Fidem, Amorem et Spem,
Sanctissima Trinitas.

Unus Deus in Tribus Personis
Confitetur Christianus,
et Filius Homo Factus Est
propter nostrum Maximum Bonum:
Una in Tribus Personis
est Sola Divinitas;
da nobis Fidem, Amorem et Spem,
Sanctissima Trinitas.

Pater Consideratur,
qui Seipsum Generare non potest:
quia ab alio Non procedit,
cum Sit Persona Prima:
ita Veritas Veneranda Est
Purissima Christianitatis nostra;
da nobis Fidem, Amorem et Spem,
Sanctissima Trinitas.

Filius in Suæ Nativitatis
licet Ariana latraret,
Similis Æterno Patri Nascitur
de Eius Intelligentia:
Christianus Subtilis et Attentus
hanc Æquitatem Confitetur;
da nobis Fidem, Amorem et Spem,
Sanctissima Trinitas.

Spiritus Dei,
ab Ipso Patre et Filio Procedit:
Essendo Unum Consilium
Sanctus Exercitium Duorum:
O Spiritus Sancte,
Procedis Voluntate;
da nobis Fidem, Amorem et Spem,
Sanctissima Trinitas.

Tantum Sanctus Est Pater Æternus
Quantum Filius et Amor,
Non est Maior nec Minor
in Tanta Superiorem:
Etsi Tres in Uno Imperio,
Est Una Tantum Sanctitas;
da nobis Fidem, Amorem et Spem,
Sanctissima Trinitas.

Sancta Ineffabilis Unitas,
Digna Laudatione Æterna;
da nobis Fidem, Amorem et Spem,
Sanctissima Trinitas.

III

Hominum in hoc valle,
ad Repellendos Labores:
cum Cælesti Militia
dicant ***Sanctus, Sanctus, Sanctus.***

Hunc Trisagium Consonum
Isaias Cantavit,
Cælestibus Hierarchiis,
et Sollicitus Annuntiavit,
ut homo Gloriosus
hoc Cantu Comitetur.
cum Cælesti Militia
dicant ***Sanctus, Sanctus, Sanctus.***

Quæ Maior Beatitudo et Consolatio
nobis a Deo Dari Potest,
quam Potestas Hic Cantandi,
sicut Cantatur in Cælo?
Perseveremus Studiose
hanc Vocem quæ est Fascinans.
cum Cælesti Militia
dicant ***Sanctus, Sanctus, Sanctus.***

Cantemus Summo Regi,
qui per Fidem Tangitur et Videtur,
sol Illustrious, mea Delectatio,
Unus, Trinus, Sanctus et Fidelis:
et ut lex nostra
Perseveret sine Labefactione.
cum Cælesti Militia
dicant ***Sanctus, Sanctus, Sanctus.***

Deus Sanctus, Fortis, Immortalis.
Te Veneratur omne Creatum,
et ad hanc Vocem Cedit
Omnis potentia infernalis;
et si hæc Vox Cælestis
Illam Terrorem et Metum Infundit.
cum Cælesti Militia
dicant ***Sanctus, Sanctus, Sanctus.***

Ab fulminibus, fame et pestibus,
terremotibus et aliis malis,
Trisagium Liberat, mortales,
et subitanea morte;
ut Huiusmodi Consecutus Est,
Sine lacrimis causa.
cum Cælesti Militia
dicant ***Sanctus, Sanctus, Sanctus.***

Quod Oratio Ista
Largitur omni mortali,
Neque Etiam Chorus Cælestis
Enumerabit ut Sunt;
per Eam dantur tamquam donum
Gloria, Honos et Requies.
cum Cælesti Militia
dicant ***Sanctus, Sanctus, Sanctus.***

Hominum in hoc valle,
ad Repellendos Labores:
cum Cælesti Militia
dicant ***Sanctus, Sanctus, Sanctus.***

Antiphona

Benedicta sit Sancta et Individua Trinitas, Quæ omnia Creavit et Gubernat, nunc et in Sæcula Sæculorum. *Amen.*

℣. Benedicamus Patrem ✠ et Filium cum Spiritu Sancto.
℟. ***Laudemus et Exaltemus Eum in omnia Sæcula.***

Omnipotens et Sempiternæ Deus, qui Famulis Tuis Confessio Veræ Fidei Sanctissimæ Trinitatis Gloriam Cognoscere Dedisti, et Unitatem Eiusdem Adorare in Maiestate Tua; Præsta, quæsumus, ut, Eiusdem Fidei Firmitate contra omnes adversitates Muniamur. Per Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

℣. Benedicat nos Dominus, Custodi nos ab omni malo et Perduc nos ad Vitam Æternam.
℟. *Amen.*

Sanctus, Sanctus, Sanctus

Duodecim Doloribus - Promissa

"*Ego habui oculos meos plenos lacrimis, quando considerabam in membris filii mei loca clauorum et passionem Eius futuram et cum viderem in eo omnia compleri, que audiebam a prophetis vaticinata. Sed nunc respicio ad omnes, qui in mundo sunt, si forte sint aliqui, qui compaciantur michi et recogitent dolorem meum, et valde paucos inuenio, qui cogitant tribulacionem et dolorem meum. Ideo, filia mea, licet a multis oblita et neglecta sum, tu tamen non obliuiscaris me! Vide dolorem meum et imitare, quantum potes! Considera dolores meos et lacrimas et dole, quia amici Dei pauci sunt! Sta stabilis! Ecce filius meus venit!*" Rev. St Birgitta, l.ii, c. xxiv.

«Ipse Iesus Christus beato Veronicæ de Binasco revelavit quod magis placet Matrem suam quam se miseratam videre ». Cui dixit: *Filia mea, caræ sunt mihi lacrymæ pro Passione mea; sed quia Matrem meam Mariam immenso amore dilexi, meditatio tormentorum, quos in morte mea pertulit, mihi magis placet* ». … Pelbart narrat, S. Elisabethæ Hungariæ revelatum esse, S. Ioannem Evangelistam, postquam Beata Virgo in cælum assumpta est, eam iterum videre cupiebat.

Huic favori datum est; Carissima mater ei apparuit, et Iesus Christus cum ea; Et tunc audivit Mariam interrogantem de filio suo aliquam gratiam peculiarem pro illis qui devoti sunt suis doloribus; Et Iesus ei promisit quattuor sequentes speciales gratias:

I. Ut qui ante mortem Divinam Matrem in nomine Dolorum invocant, veram;

II. Omnium suorum peccatorum pœnitentiam obtineant;

III. Ut omnes qui hanc devotionem in suis tribulationibus habent, tueatur et eos maxime in hora mortis tueatur;

IV. Quod memoriam passionis suæ imprimet, et mercedem suam pro eo in cælo habebunt;

V. Devotos servos in Matrem Mariæ manibus collocare ut eis placuerit, ac pro eis omnes gratias quas optat obtinere.

S. Alphonsus de Ligorio , De Gloria Mariæ , Sermo IX , De Doloribus Mariæ.

Præter has quatuor gratias, septem sunt promissiones usui orantium quotidianarum septem adnexæ ad Ave Marias meditantes de Lacrimis Dominæ Nostræ et Dolorum. Hæ septem promissiones S. Birgittæ Sueciæ revelatæ sunt:

I. « *Dabo pacem familiæ eorum* ».

II. « *Illuminentur de divinis mysteriis* ».

III. « *In doloribus consolabor eos et in opere suo comitabor* ».

IV. « *Dabo eis quantum petunt, dum non contradicit adorandæ voluntati divini Filii mei vel sanctificationi animarum suarum* ».

V. « *Defendam eos in prœliis spiritualibus cum hoste infernali, et eos protegam omni instanti vitæ suæ* »

VI. « *Eos in mortis articulo visibiliter adiuvabo — Matris suæ vultum videbunt* ».

VII. « *Hanc gratiam consecutus sum a divino Filio meo, ut qui hanc devotionem lachrymis ac mœroribus propagant, ab hac terrena vita in æternam felicitatem protinus adducantur, quoniam omnia peccata eorum dimittentur, et Filius meus erit illis æternus, consolatione et gaudio* ».

Duodecim Doloribus B. Virginis Mariæ

Signum Sanctæ Crucis

Credo

Pater Noster Ave Maria Gloria Fatima

Prior ad 1968, 100 dies Indulgentiarum; PIUS IX, 1847 Raccolta.

AVE MARIA Doloribus Plena,
Crucifixus Tecum:
Lacrymabilis Te in mulieribus,
et Lacrymabilis Fructus Ventris Tui, Iesus.
Sancta Maria, Mater Crucifixi:
Lacrymas Impertire nobis Crucifixoribus Filii Tui,
nunc et in Hora Mortis Nostræ.
Amen.

PRIMUM DOLOR

Afflictio, quam Tulit Suavi Corde, ob Prophetiam Simeonis.

AVE Dulcis Mater Christi : que Dolebas Corde Tristi,
te Docente Symeone, de Dire Mortis Mucrone.
Sis Memor Huius Doloris : nunc et omnibus horis,
Fac me Pie Memorari Penam Mortis Tui Chari.

"[21]Et postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer, vocatum est nomen ejus Iesus, quod vocatum est ab angelo priusquam in utero conciperetur. [22]Et postquam impleti sunt dies purgationis :10435: ejus secundum legem Moysi, tulerunt illum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino, [23]sicut scriptum est in lege Domini : *Quia omne masculinum adaperiens vulvam, sanctum Domino vocabitur* : [24]et ut darent hostiam secundum quod dictum est in lege Domini, *par turturum, aut duos pullos columbarum.*

[25]Et ecce homo erat in Jerusalem, cui nomen Simeon, et homo iste justus, et timoratus, exspectans consolationem Israël : et Spiritus Sanctus erat in eo. [26]Et responsum acceperat a Spiritu Sancto, non visurum se mortem, nisi prius videret Christum Domini. [27]Et venit in spiritu in templum. Et cum inducerent puerum Iesum parentes ejus, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo, [28]et ipse accepit eum in ulnas suas : et benedixit Deum, et dixit :

[29]*Nunc dimittis servum tuum Domine, secundum verbum tuum,* :10436: *in pace : [30]quia viderunt oculi mei salutare tuum, [31]quod parasti ante faciem omnium populorum : [32]lumen ad revelationem gentium, et gloriam plebis tuæ Israël.*

[33]Et erat pater ejus et mater mirantes super his quæ dicebantur de illo. [34]Et benedixit illis Simeon, et dixit ad Mariam matrem ejus :

Ecce positus est hic in ruinam et in resurrectionem multorum in Israël, et in signum cui contradicetur :10437: *: [35]et tuam ipsius animam pertransibit gladius ut revelentur ex multis cordibus cogitationes.* :10438:

[36]Et erat Anna prophetissa, filia Phanuel, de tribu Aser : hæc processerat in diebus multis, et vixerat cum viro suo annis septem a virginitate sua. [37]Et hæc vidua usque ad annos octoginta quatuor : quæ non discedebat de templo, jejuniis et obsecrationibus serviens nocte ac die. [38]Et hæc, ipsa hora superveniens, confitebatur Domino : et loquebatur de illo omnibus, qui exspectabant redemptionem Israël.

[39]Et ut perfecerunt omnia secundum legem Domini, reversi sunt in Galilæam in civitatem suam Nazareth."
Lc 2: 21-39.

"*Cumque conspicerem et considerarem pulchritudinem eius, anima mea quasi rorem pre gaudio stillabat, sciens me indignam ad talem filium. Quando vero considerabam loca clauorum in manibus et pedibus, quos secundum prophetas crucifigendos audiui, tunc oculi mei replebantur lacrimis et cor meum quasi scindebatur pre tristicia. Et tunc filius meus inspexit oculos meos lacrimantes et tristabatur quasi ad mortem. Cum vero considerarem potenciam deitatis eius, consolabar iterum, sciens, quod ipse sic vellet et sic expediret, et omnem voluntatem meam conformaui voluntati eius. Et sic semper erat leticia mea mixta cum dolore.*" Rev. l. i cap. x.

Sancta Mater, Hunc Dolorem Sanctissimæ Trinitatis Offerte: pro iis qui Deum Nesciunt, pro iis qui Filium eius Sanctum Nesciunt, pro iis qui Sanctum Paraclitum Nesciunt, pro iis qui Te Nesciunt. *Ave Maria.*

SECUNDUM DOLOR

Angustia, quam passa est Sensibilissimum Cor suum, in Fuga et Mora in Ægypto.

Ave Dulcis Mater Christi : que in Egyptum Fugisti,
Flens ibi notis Carebas : et labore Tabescebas :
Nunc, Queso, sis Exilij Tui Memor ac Filij :
Dare te michi et Filium Tuum post hoc Exilium.

"[13]Qui cum recessissent, ecce angelus Domini apparuit in somnis Joseph, dicens : *Surge, et accipe puerum, et matrem ejus, et fuge in Ægyptum, et esto ibi usque dum dicam tibi. Futurum est enim ut Herodes quærat puerum ad perdendum eum.*

[14]Qui consurgens accepit puerum et matrem ejus nocte, et secessit in Ægyptum. :9912: : [15]et erat ibi usque ad obitum Herodis : ut adimpleretur quod dictum est a Domino per prophetam. :9913: dicentem : *Ex Ægypto vocavi filium meum.*" **Mt 2: 13-15.**

"*Dixi tibi de doloribus meis. Sed ille dolor non erat minimus, quem habui, quando filium meum deferebam fugiens in Egiptum et quando audiui pueros occidi innocentes et Herodem persequi filium meum. Sed licet scirem, que scripta erant de filio meo, tamen cor meum pre amoris magnitudine, quem habebam ad filium meum, dolore et mestitia replebatur.*" Rev. l. vi cap. xliii.

Sancta Mater, Hunc Dolorem Sanctissimæ Trinitatis Offerte: pro Prosecutis, pro Remissione et Conversione Persecutorum. *Ave Maria.*

TERTIUM DOLOR

Conquassatio, quam sensit Sollicitum Cor suum, in Perdita Filii sui Iesu.

Ave Dulcis Mater Christi, que Dolebas Corde Tristi,
Natum Requirens Indytum,
Tribus Diebus perditum. Pro hac tua Mestitia,
Fac me in Eius Gratia Inuentum per Te Pleniter,
Perseuerare Iugiter.

"[41]Et ibant parentes ejus per omnes annos in Jerusalem, in die solemni Paschæ. [42]Et cum factus esset annorum duodecim, ascendentibus illis Jerosolymam secundum consuetudinem diei festi, [43]consummatisque diebus, cum redirent, remansit puer Iesus in Jerusalem, et non cognoverunt parentes ejus :10439: . [44]Existimantes autem illum esse in comitatu, venerunt iter diei, et requirebant eum inter cognatos et notos.

[45]Et non invenientes, regressi sunt in Jerusalem, requirentes eum. [46]Et factum est, post triduum invenerunt illum in templo sedentem in medio doctorum, audientem illos, et interrogantem eos.

47 Stupebant autem omnes qui eum audiebant, super prudentia et responsis ejus.

48 Et videntes admirati sunt. Et dixit mater ejus ad illum : *Fili, quid fecisti nobis sic ? ecce pater tuus et ego dolentes quærebamus te.* 49 Et ait ad illos : *Quid est quod me quærebatis ? nesciebatis quia in his quæ Patris mei sunt, oportet me esse ?*:1044:

50 Et ipsi non intellexerunt:1041: verbum quod locutus est ad eos. 51 Et descendit cum eis, et venit Nazareth : et erat subditus illis. Et mater ejus conservabat omnia verba hæc in corde:1042: suo. 52 Et Iesus proficiebat sapientia:1043:, et ætate, et gratia apud Deum et homines." *Lc 2:41-52.*

"A Christo , & Beata Virgine simul , quadam vice habuit revelationem. Cum enim , Beatæ Benvenutæ Bojanæ *(1292)* , infirmaretur de illa infirmitate , in qua multis annis se de loco movere non potuit , & sederet in cathedra sua , in qua die , ac nocte aliquibus annis sedendo vivebat , quia jacere non poterat ; cœpit contemplari , & cogitare , quantus fuerat dolor Beatæ Virginis in illo triduo , in quo cum dolore quærendo , puer Iesus in Templo remanserat . Et cupiens in tanto dolore Beatam Virginem sociare , quia tempore vitæ suæ fuit cum doloribus assueta , adhuc quærebat dolores carnis ; prosperitatem , & corporis sanitatem fugiens versa vice . Et cœpit Dominum Iesum Christum , & Beatam Virginem instanter rogare , quod hoc dignaretur sibi concedere donum : quod prædictum Beate Virginis deberet in se sentire dolorem . Et ecce quadam vice apparuit sibi quædam honesta , & devota Domina cum quodam pulchro , & eleganti puerulo , qui circa ipsam cœpit per cubiculum ambulare . In cujus aspectu , & conversatione cœpit magnifice delectari . Et quærens aliquando eum tangere , ille se subtrahebat ab ea : & subito uterque disparuit . Et ecce vehemens dolor cum lacrymis eam invasit , & cœpit crescere semper , & eam tam vehementer affligere , quod nullam poterat consolationem recipere ; & videbatur sibi , quod anima vellet exire de corpore . Unde coacta fuit Beatam Virginem invocare : quod juvaret eam , quia plus non poterat sustinere . Et post triduum apparuit sibi Beata Virgo cum Filio suo parvulo , & posuit Filium in brachiis suis : & tunc omnis dolor , & amaritudo recessit , & fuit ei mirabilis consolatio restituta . Et dixit ei Beata Virgo : *Tu voluisti sentire dolorem meum , quem habui in amissione Filii mei , & sensisti : sed noli de cætero similia appetere .*" Vita Beatae Benvenutae Bojanae, Fr Jo Franc Bernardi Mariae de Rubeis, 1757, cap. xii, p. 51.

Sancta Mater, Hunc Dolorem Sanctissimæ Trinitatis Offerte: pro Victimarum Violentiæ et Calamitatum, pro Evanuerunt, pro Immigrantibus, pro Consolatione familiarum. *Ave Maria.*

QUARTUM DOLOR

Consternatio, quam pertulit Maternum Cor suum, inveniendo Filium suum Iesum Crucem portantem.

Ave Dulcis Mater Christi,
que Dolens et Flens Vidisti Captum, Vinctum, Dire Cesum,
Plenum Probris Dulcem Iesum. Huius Memor Tristicie,
Mater Misericordie, a demonij insidijs Serua me, et ab opprobrijs.

"24 Et Pilatus adjudicavit fieri petitionem eorum. 25 Dimisit autem illis eum qui propter homicidium et seditionem missus fuerat in carcerem, quem petebant : Iesum vero tradidit voluntati eorum.

26 Et cum ducerent eum, apprehenderunt Simonem quemdam Cyrenensem venientem de villa : et imposuerunt illi crucem portare post Iesum:1016:. 27 Sequebatur autem illum multa turba populi et mulierum, quæ plangebant et lamentabantur eum. 28 Conversus autem ad illas Iesus, dixit :

Filiæ Jerusalem, nolite flere super me, sed super vos ipsas flete et super filios vestros:1017:. 29 Quoniam ecce venient dies in quibus dicent : Beatæ steriles, et ventres qui non genuerunt, et ubera quæ non lactaverunt. 30 Tunc incipient dicere montibus : Cadite super nos ; et collibus : Operite nos. 31 Quia si in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet ?:1018:

32 Ducebantur autem et alii duo nequam cum eo, ut interficerentur." *Lc 23: 24-32.*

"*Quo enim procedebat, apparebat terra infusa sanguine. Nec ipsi paciebantur, ut se indueret, sed compulerunt et traxerunt eum, ut acceleraret. Cum autem duceretur quasi latro, ipse filius meus extersit sanguinem ab oculis suis. Cumque iudicatus esset, imposuerunt sibi crucem portandam. Quam cum ad modicum portasset, veniens unus assumpsit eam sibi portandam. Interim eunte filio meo ad locum passionis, alii percusserunt eum in collo, alii in faciem cederunt. Et tam fortiter et valenter percussus est, ut, licet ego non viderem percucientem, audiui tamen clare sonitum percussionis.*" Rev. l. i cap. x.

"Eo denique tempore, quo Filius virginis predixit: "*Queretis me, et non inuenietis*", dolorosi cuspis gladii cor virginis acriter stimulauit. Ipso quoque deinde a proprio discipulo prodito et a veritatis ac iusticie emulis, sicut ei placuit, captiuato, tunc doloris gladius cor et precordia virginis transfigebat atque ipsius animam duriter pertransiens vniuersis corporis sui membris dolores grauissimos inferebat.

Tociens enim in anima virginis gladius ille cum omni amaritudine versabatur, quociens eius amantissimo Filio obiciebantur passiones et obprobria.

Videbat quidem Filium impiorum palmis colaphizatum crudeliter et impie flagellatum, a iudeorum principibus morti turpissime adiudicatum ac ipsum, toto vociferante populo: "*Crucifige proditorem!*" ligatis manibus ad locum passionis eductum, aliis eum iam crucem super humeros in maxima lassitudine baiulantem precedentibus et post se ligatum trahentibus atque aliis concomitantibus et eum pugnis impellentibus actamquam crudelissimam feram illum agnum mansuetissimum agitantibus, qui secundum Ysaie vaticinium in omnibus suis angustiis ita paciens erat, *quod instar ouis ad occisionem ducte sine voce et agni coram tondente se reticentis os suum non aperiebat.* Qui sicut per se ipsum omnem pacienciam ostendit, ita sua benedicta mater omnes suas tribulaciones pacientissime tolerauit.

Et quemadmodum agnus suam matrem, quocumque ducta fuerit, comitatur, ita virgo mater suum Filium ad tormentorum loca perductum sequebatur.

Videns quoque mater Filium corona spinea derisum suamque faciem sanguine rubricatam et eius maxillas ex magnis alapis rubicundas, grauissimo dolore ingemuit et tunc sue maxille pre dolorum magnitudine ceperunt pallescere. Sanguine quippe Filii in eius flagellacione per totum ipsius corpus defluente innumerabilium aqua lacrimarum de virginis oculis decurrebat." Rev. l. xi cap. xviii.

Sancta Mater, Hunc Dolorem Sanctissimæ Trinitatis Offerte: pro iis qui Diligunt Deum, pro iis qui Exspectant Deum, pro iis qui Deum Egent, pro iis qui ad Deum Clamant, pro iis qui se Tradidit Dominus noster Iesus Christus Sanctam Crucem Saluare et Adferre Coram Deo. *Ave Maria.*

QUINTUM DOLOR

Martyrium, quod pertulit Generosum Cor suum, adsistendo Filio suo Iesu in Agonia.

Ave Dulcis Mater Christi,
que Dolens et Flens Vidisti Cruci Nexum Speciosum Iesum,
Factum Ceu Leprosum, Per Dolorem hunc Tam Fortem, et per
Nati Tui Mortem, in Hora Mortis Ultima Assis michi, Carissima.

"16 Tunc ergo tradidit eis illum ut crucifigeretur. Susceperunt autem Iesum, et eduxerunt. 17 Et bajulans sibi crucem exivit in eum, qui dicitur Calvariæ locum, hebraice autem Golgotha:1073: : 18 ubi crucifixerunt eum, et cum eo alios duos hinc et hinc, medium autem Iesum.

19 Scripsit autem et titulum Pilatus, et posuit super crucem. Erat autem scriptum : *Jesus Nazarenus, Rex Judæorum.* 20 Hunc ergo titulum multi Judæorum legerunt : quia prope civitatem erat locus, ubi crucifixus est Iesus, et erat scriptum hebraice, græce, et latine. 21 Dicebant ergo Pilato pontifices Judæorum : *Noli scribere : Rex Judæorum : sed quia ipse dixit : Rex sum Judæorum.* 22 Respondit Pilatus : *Quod scripsi, scripsi.*

23 Milites ergo cum crucifixissent eum, acceperunt vestimenta ejus *(et fecerunt quatuor partes, unicuique militi partem)* et tunicam. Erat autem tunica inconsutilis, desuper contexta per totum. 24 Dixerunt ergo ad invicem : *Non scindamus eam, sed sortiamur de illa cujus sit.* Ut Scriptura impleretur, dicens : *Partiti sunt vestimenta mea sibi : et in vestem meam miserunt sortem.* Et milites quidem hæc fecerunt:1074:.

25 Stabant autem:1075: juxta crucem Iesu mater ejus, et soror matris ejus, Maria Cleophæ, et Maria Magdalene. 26 Cum vidisset ergo Iesus matrem, et discipulum stantem, quem diligebat, dicit matri suæ : *Mulier, ecce filius tuus:1076:.* 27 Deinde dicit discipulo : *Ecce mater tua.* Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua:1077:.

28 Postea sciens Iesus quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit : *Sitio:1078:.* 29 Vas ergo erat positum aceto plenum. Illi autem spongiam plenam aceto, hyssopo circumponentes, obtulerunt ori ejus. 30 Cum ergo accepisset Iesus acetum, dixit : *Consummatum est:1079:.* Et inclinato capite tradidit spiritum." *Jo 19:16-30.*

"*Et non respexi pre amaritudine, antequam ex toto affixus erat. Surgens vero vidi filium meum miserabiliter pendentem, et ego, mater eius mestissima, undique consternata, pre dolore vix stare potui.*

Filius autem meus, videns me et amicos suos inconsolabiliter flentes, flebili voce et alta clamabat ad Patrem suum, dicens: 'Pater, quare me dereliquisti?' quasi diceret: 'Nullus est, qui misereatur mei nisi tu, Pater.' Tunc oculi eius apparuerunt semimortui, maxille eius submerse et vultus lugubris, os eius apertum et lingua sanguinolenta, venter dorso inherens consumpto humore, quasi non haberet viscera, omne corpus pallidum et languidum ex fluxu et egressione sanguinis. Manus et pedes eius rigidissime extenti erant et iuxta formam crucis cruci attracti et conformati. Barba et crines ex toto respersi sanguine.

Itaque cum filius meus sic laceratus et liuidus staret, solum cor recens erat, quia optime et fortissime nature erat. De mea enim carne corpus mundissimum et optime complexionatum sumpsit. Cutis eius sic tenera et gracilis erat, quod numquam sic leuiter flagellabatur, quin statim exiret sanguis. Ipse quoque sanguis eius tam recens erat, ut in cute munda videri posset. Et quia optime nature erat, vita cum morte in corpore eius perforato certabat. Nam quandoque dolor de membris et nerius corporis perforatis ad cor ascendebat, quod recentissimum erat et incorruptum, et incredibili dolore et passione vexabat ipsum. Et quandoque dolor a corde in membra lacerata descendebat et sic mortem prolongabat cum amaritudine.

Cumque filius meus hiis doloribus circumseptus respexisset ad amicos suos flentes, qui maluissent illam penam in se cum auxilio eius pertulisse vel in eternum in inferno ardere quam eum sic videre cruciari, dolor ille ex amicorum dolore omnem amaritudinem et tribulacionem, quam vel in corpore vel in corde sustinuit, excedebat, quia tenere diligebat eos. Tunc pre nimia corporis angustia ex parte humanitatis clamabat ad Patrem: 'O Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.'

Hanc igitur vocem cum audissem ego, eius mestissima mater, contremuerunt omnia membra mea cum amaro cordis mei dolore. Et quociens postea hanc vocem cogitabam, quasi in aure mea presens et recens erat. Appropinquante autem morte, cum cor pre violencia dolorum rumperetur, tunc omnia membra contremuerunt et caput eius quasi modicum se erigens inclinabatur, os eius apertum videbatur et lingua tota sanguinolenta. Manus eius retraxerunt se modicum de loco perforacionis et pondus corporis pedes amplius sustentabant. Digiti et brachia quodammodo extendebant se et dorsum fortiter stringebatur ad stipitem." Rev. l. i cap. x.

"Videns deinde mater suum Filium in cruce crudeliter extendi, in omnibus sui corporis viribus cepit tabescere. Audiens vero malleorum sonitum, quando Filii manus et pedes ferreis clauis perforabantur, tunc omnibus virginis sensibus deficientibus ipsam in terram velut mortuam doloris magnitudo prostrauit. Judeis itaque felle et aceto ipsum potantibus anxietas cordis ita linguam et palatum virginis exsiccauit, quod labia sua benedicta ad loquendum tunc mouere non valuit. Audiens quoque postmodum illam flebilem Filii sui vocem in mortis agone dicentem: "*Deus meus, Deus meus, ut quid me dereliquisti?*" vidensque deinde, quod omnia eius membra obriguerunt et inclinato iam capite spiritum exalabat, tunc doloris acerbitas ita cor virginis suffocauit, quod nullus sui corporis articulus moueri videbatur." Rev. l. xi cap. xviii.

Sancta Mater, Hunc Dolorem Sanctissimæ Trinitatis Offerte: pro Sancta Catholica Ecclesia, pro Sanctissimo Papæ et pro Eius Intensionibus, pro Pauperibus Animabus in Purgatorio, Maxime Indigentibus. *Ave Maria.*

SEXTUM DOLOR

Vulnus, quod Accepit Pietosum Cor Suum, in Lancia quæ Transfixit Iesu Filii sui Latus.

Ave Dulcis Mater Christi, que de Cruce Suscepisti
Ulnis Iesum Iam Mortuum, Piorum Plena Fletuum me
Ulnis Tue Clementie Foueto, Mater Gratie,
cum omnibus Fidelibus Solamina Poscentibus..

"[31]Judæi ergo *(quoniam parasceve erat)* ut non remanerent in cruce corpora sabbato *(erat enim magnus dies ille sabbati)*, rogauerunt Pilatum ut frangerentur eorum crura, et tollerentur.

[32]Venerunt ergo milites : et primi quidem fregerunt crura, et alterius, qui crucifixus est cum eo. [33]Ad Iesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, [34]sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exiuit sanguis et aqua.

[35]Et qui vidit, testimonium perhibuit : et verum est testimonium ejus. Et ille scit quia vera dicit : ut et vos credatis;:11080:. [36]facta sunt enim hæc ut Scriptura impleretur : Os non comminuetis ex eo.:11081:. [37]Et iterum alia Scriptura dicit : Videbunt in quem transfixerunt.:11082:." **Jo 19: 31-37.**

"*Tunc quidam dixerunt ad me: Maria, filius tuus mortuus est.' Alii autem dixerunt: Mortuus est sed resurget.' Omnibus itaque discedentibus, unus aduenians affixit lanceam in latus eius tam valide, ut pene per aliud latus eius transiret. Et cum extraheretur hasta, apparuit cuspis rubea sanguine. Tunc michi videbatur, quod quasi cor meum perforaretur, cum vidissem cor filii mei carissimi perforatum.*" Rev. l. i cap. x.

"Unde non paruum miraculum in hoc Deus tunc fecisse dinoscitur, cum virgo mater tot et tantis doloribus intrinsecus sauciata suum spiritum non emisit, quando tam dilectum Filium nudum et cruentatum, viuum et mortuum atque lancea transfixum omnibus eum deridentibus, inter latrones pendere prospexit, illis pene omnibus, quibus notus extiterat, ab eo fugientibus et multis ipsorum a rectitudine fidei enormiter exorbitantibus. Igitur quemadmodum suus Filius super omnes in hoc mundo viuentes amarissimam mortem sustinuit, ita ipsius mater in sua benedicta anima amarissimos dolores sufferendo portauit." Rev. l. xi cap. xviii.

Sancta Mater, Hunc Dolorem Sanctissimæ Trinitatis Offerte: pro Remissione Peccatorum, pro Conversione Peccatorum, quia Misericordia Dei Effunditur Ante Die Præmonitionis et Iustitiæ Eius, quæ est Sancta. *Ave Maria.*

SEPTIMUM DOLOR

Consolatio et Desolatio, quam passa est Amantissimum Cor suum, in Sepultura Filii sui Iesu.

Ave Dulcis Mater Christi,
que Post Mortem Christi, Dolendo Sepe Vidisti
Cuncta Loca Martyrij, Eius Plena Suspyrij, Ob Penas
quas Susceperas Ista Loca cum Videras,
Da sic Post Transitoria michi Locum in Gloria.

"[44]Erat autem fere hora sexta, et tenebræ factæ sunt in universam terram usque ad horam nonam. [45]Et obscuratus est sol, et velum templi scissum est medium. [46]Et clamans voce magna Iesus ait : Pater, *in manus tuas commendo spiritum meum.* Et hæc dicens, expirauit.:10722:.

[47]Videns autem centurio quod factum fuerat, glorificauit Deum, dicens : *Vere hic homo justus erat.*:10723:. [48]Et omnis turba eorum, qui simul aderant ad spectaculum istud, et videbant quæ fiebant, percutientes pectora sua revertebantur. [49]Stabant autem omnes noti ejus a longe.:10724:, et mulieres, quæ secutæ eum erant a Galilæa, hæc videntes.

[50]Et ecce vir nomine Joseph, qui erat decurio, vir bonus et justus.:10725: : [51]hic non consenserat consilio, et actibus eorum : ab Arimathæa civitate Judææ, qui exspectabat et ipse regnum Dei.:10726: : [52]hic accessit ad Pilatum et petiit corpus Iesu : [53]et depositum involvit sindone, et posuit eum in monumento exciso, in quo nondum quisquam positus fuerat. [54]Et dies erat parasceves, et sabbatum illucescebat.:10727:.

[55]Subsecutæ autem mulieres, quæ cum eo venerant de Galilæa, viderunt monumentum, et quemadmodum positum erat corpus ejus. [56]Et revertentes paraverunt aromata, et unguenta : et sabbato quidem siluerunt secundum mandatum." **Lc 23: 44-56.**

"*Deinde depositus est de cruce. Quem ego recepi in genu meum quasi leprosum et totum liuidum. Nam oculi eius erant mortui et sanguine pleni, os frigidum quasi nix, barba quasi restis, facies contracta. Manus quoque sic diriguerant, quod non possent deponi nisi circa umbilicum. Sicut stetit in cruce, sic habui eum in genu quasi hominem contractum in omnibus membris. Postea posuerunt eum in linteo mundo, et ego cum linteo meo extersi vulnera et membra eius et clausi oculos et os eius, que in morte fuerant aperta. Deinde posuerunt eum in sepulchro.*" Rev. l. i cap. x.

"Moriens denique Dei Filius celum aperuit et amicos suos, qui in Inferno tenebantur, potenter eripuit. Reuiuiscens autem virgo rectam fidem usque ad Filii resurreccionem integraliter sola seruabat multosque a fide miserabiliter deuiantes reducendo ad fidem corrigebat. Mortuus siquidem suus Filius de cruce depositus fuit et pannis inuolutus ut alia funera sepulture traditus est. Et tunc omnes ab eo recesserunt et pauci eum resurrecturum crediderunt. Tunc eciam a corde matris dolorum stimuli fugierunt et consolacionum delectacio cepit in ipsa suauiter renouari, quia sciebat, quod Filii sui tribulaciones iam erant ex toto finite ipsumque cum deitate et humanitate die tercia ad eternam gloriam debere resurgere ac deinceps nullam molestiam debere nec posse pati." Rev. l. xi cap. xviii.

Sancta Mater, Hunc Dolorem Sanctissimæ Trinitatis Offerte: in Reparatione ad Duritiam Cordis Nostri. *Ave Maria.*

Ora pro nobis, Mater Crucifixi,
Ut Digni Efficiámur Promissiónibus Christi.

Octavum Dolor

Lapis Obsignat Ostium Sepulcri Filii Sui Iesu.

Ave Mater Christi, quod Passus es, cum Signavit Lapis Introitum Sanctissimi Sepulchri, Prohibens te Observare Corpus Sanctissimi Filii Tui Iesu.

"O quam libenter tunc posita fuissem viua cum filio meo, si fuisset voluntas eius!" Rev. ſ. i cap. x.

"Sic ego, licet ex morte filii mei eram incomparabiliter tristis, tamen, quia sciui filium meum non amplius morituru sed in eternum victurum, gaudebam in anima mea. Et sic cum tristicia mea quedam leticia miscebatur. Vere dicere possim, quod sepulto filio meo quasi duo corda in uno sepulchro fuerunt. Numquid non dicitur: Ubi est thesaurus tuus, ibi est et cor tuum.'? Sic in sepulchro filii mei semper cogitacio et cor meum versabatur." Rev. ſ. ii cap. xxi. *Ave Maria.*

Nonum Dolor

Rediens per Viam Passionis Filii Sui Iesu.

Ave Mater Christi, quæ Passa es, Eadem Via et Viva Vestigia Passionis, Sanctissimi Divini Filii Tui Iesu.

"Hiis completis venit ille bonus Iohannes et duxit me in domum." Rev. ſ. i cap. x.

"...Inde filius meus induit se vestibus suis. Tunc locum, ubi stabant pedes filii mei, totum repletum vidi sanguine, et ex vestigiis filii mei cognoscebam incessum eius." Rev. ſ. i cap. x. *Ave Maria.*

Decimum Dolor

Vigilans in Exspectatione Resurrectionis, Accompanata Instrumentis Passionis Filii Sui Iesu.

Ave Mater Christi, Passi Estis per Vigiliam in Exspectatione Resurrectionis Domini Comitata per Instrumenta Passionis Sanctissimi Filii Vestri Iesu Christi.

"Ecce, filia mea, talia sustinuit filius meus pro te!" Rev. ſ. i cap. x.

"Michi vero, que sum Mater Dei, cum post mortem eius incomprehensibili dolore mesta essem, apparuit idem filius meus prius quam aliis, et palpabilem se ostendit michi, consolans me et commemorans se visibiliter in celum ascensurum. Et quamuis non est hoc scriptum propter humilitatem meam, tamen ista est rei veritas, quod filius meus resurgens primo michi apparuit quam alicui alteri." Rev. ſ. vi cap. xciv. *Ave Maria.*

Undecimus Dolor

Indifferentia et Contemptus erga Divinum Filium Iesum suum.

Ave Mater Christi, quod Patiaris propter Indifferentiam et Contemptum humanitatis, erga Divinum Filium Tuum Iesum.

"In tempore illo audiui alios dicentes, quod filius meus latro erat, alios, quia mendax, alios, quod nullus dignior esset morte quam filius meus. Ex quorum auditu dolor meus renouabatur." Rev. ſ. i cap. x. *Ave Maria.*

Duodecimus Dolor

Cotidiani et Constantes Offensiones erga Sanctissimam Divinam Trinitatem.

Ave Mater Christi, quod Patiaris propter Cotidianis et Assiduis humanitatis delictis, erga Sanctissimam Trinitatem.

"Sexto paciebar dolorem ex tribulacione apostolorum et amicorum Dei, quorum dolor erat dolor meus, timens semper et dolens; timens, ne succumberent temptacionibus et tribulacionibus, dolens, quia verba filii mei ubique habebant contradiccionem. Sed licet gracia Dei semper perseuerabat mecum et voluntas mea erat secundum uelle Dei, attamen dolor meus continuus erat permixtus consolacione, donec assumpta fui corpore et anima in celum ad filium meum.

Propterea, filia, non discedat dolor iste ab anima tua, quia nisi essent tribulaciones, paucissimi ad celestia peruenirent." Rev. ſ. vi cap. lvii. *Ave Maria.*

In Honore nunc Tantorum
Ceterorumque Dolorum
quos pro Nato, Corde Tristi,
Virgo Unquam Pertulisti
meam Tibi Miseriam
Committens seruo Animam :
Semperque Sis Doloribus
Dulcis Adiutrix omnibus.

O Clemens, O Pia,
O Dulcis Virgo Maria.

In Nomine ✠ Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. *Amen.*

[10435] 22 SS. Immaculata Virgo non debuit « se purgare »: attamen submisit, sicut Iesus Christus, legi iudaicæ, quæ purificationem matris intra 40 dies præscripsit. Oblatio est pauperum (Ex. 13, 2; Lv. 12, 2-8).

[10436] 29. Oratio Simeonis est "nunc dimittis", quæ in officio perfectionis oratur.

[10437] 34. Contradictio: Magnum mysterium est totius Evangelii. Vide quomodo hoc mysterium agit, apud Mt 13, 5-7. cf. 7, 23 et note.

[10438] 35. Per prophetiam Simeonis, præsentis mysterii infiniti dolentis in vita Filii sui, excitatur in anima Mariæ. Usque tunc audiverat tantum verba Gabrielis, qui ei nuntiabat thronum patris sui David (1, 32). Simeon eos confirmat in v. 32, sed gladium introducit — reprobatio Messiæ pro Israël (v. 34) — cuius immensa tragœdia cognoscet Mariam sub pede crucis. cf. Io. 19, 25 et note.

[9912] 14. Quidam octo vel decem itinera in via per desertum Ægyptum a Palæstina separant. Sanctus Ioseph exemplar est virtutis obedientiæ. Sine excusatione, tam manifesta in tali mentis excessu, illico patriam deserit, et sanctæ Dei voluntati obtemperat, quæ gravissima opera sibi reservaverat. Eius obedientiæ et humilitatis respondet gloriæ et potentiæ in cælo.

[9913] 15. Vide Ovide 11, 1 et explicative note.

[10439] 43. Maria credere poterat puerum in cœtu hominum venisse.

[10440] 49. Voluntas Patris est omnia Iesu. Quomodo familiaris amor ei obsistere potuit?

[10441] 50. Non intellexerunt: De hoc mysterio ignorantiæ Mariæ, vide v. 1, 55 et notas. Maria igitur, quamvis quæ esset, in fide sicut Abraham vixit (Rm. 4, 18). illius fidei, quæ est vita iustorum (Rm. 1, 17); illius fidei, quam Elisabeth laudavit eum ut virtutem suam per excellentiam (1, 45).

[10442] 51. Hæc omnia servavit, "tum ruminans et meditans diligentissime" (S. Beda). Vide v. 19 et cap. 11, 28. Ex hoc verbo Evangelista creditur se audivisse ex labiis Mariæ multa, præsertim quæ ad infantiam Iesu pertinentia, quam S. Lucas solus est, qui refertur.

[10443] 52. Crevit in sapientia: non significat Iesum aliquando eam minus habere, sed manifestare, quod unicuique ætatis suæ sanctissimæ vitæ opportunum fuit.

[10716] 26. Ex textu quidam deducunt auxilium Cyrenæi tantum pondus crucis in humero agni divini auctum, cum post se extremitatem inferiorem elevans. vide Mc. 15, 21 et note.

[10717] 28. Novissima admonitio Domini! Inter mulieres quæ clamabant fortasse fuit "Veronica" quæ, secundum antiquam traditionem, carbasa ad Iesum extendit ut faciem suam purgaret. Eadem traditio narrat Mariam, beatam Iesu matrem, etiam cum S. Ioanne comitante, filio suo in Via Dolorosa convenisse.

[10718] 31. Lignum siccum magis ardet (Io 15, 6). Si innocens tantum patitur ad vindicandam hominum culpam, quid non merebitur nocens, si redemptionem illam contemnunt? vide Hbr. 6, 4 s.; 10,26 SS.

[11073] 17. Calvariæ: Calvariæ significat: locus cranii. Secundum legendam Judaicam, locus est ubi Adam sepultus est. ex oppido erat; Tantum postea situs anuli in via incorporatus fuit. Hodie pars est Ecclesiæ Sancti Sepulcri.

[11074] 24. Vide Ps. 21, 19.

[11075] 25. Stabat: primum imitandum est, quod Elisabeth magnam suam beatitudinem demonstraverat (Lc. 1, 45). Fides Mariæ non dubitat, licet humane omnia divina hic deficere videantur, nam prophetia Angeli promiserat ei thronum Davidis filio suo (Lc. 1, 32), et Simeonis (Lc. 2, 32), quod erat. Non solum « lux gentibus revelanda », sed etiam « gloria populi sui Israël », quod ita eum rejecit et mortem ei dedit per potestatem Romanam. « Just fidei » (Rom. 17) et Maria verba meditantes in corde suo servaverunt (Lc. 2, 19 et 51; 11, 28) et contra omnem speciem credidit (Rm. 4, 18), itemque. Abraham, pater credentium, non dubitavit promissionem amplissimæ prolis, etiam cum Deus ei præcepit ut unicum filium senectutis interficeret, qui ei prolem daret. (Gn. 21, 12; 22, 1; Sir. 44, 21; Hbr. 11, 17-19).

[11076] 26. Dixit matri: Mulier: Numquam, neque in Cana (2, 4), neque hoc momento, cum "gladius animam transit" Mariæ (Lc. 2, 35), numquam dat ei dulce nomen matris ipsæ. in Mt 12, 46-50; Lc. 2, 48-50; 8, 19-21; 11, 28 — Pauca loca, in quibus agitur, operam suam confirmant ad excludendum omnem sensum a vita nostra spirituali, ac pro sigillum humilitatis ac receptui, quod "servum Domini" distinguit (Lc. 1, 38). Non obstante quod ipse per infantiam "subiectus est" ei et Ioseph (Lc. 2, 51). Quod ad spiritalem Mariæ maternitatem, quæ ex hoc loco deducta est, Pius X ab incarnatione verbi (enc. ad diem illum) derivat, a Christo ad totum corpus mysticum extendit. cf. Ga. 4, 26.

[11077] 27. In magno et arcano silentio, quod Scriptura de Maria tenet, nihil post hoc narrat, sed fideli mandato Iesu (Lc. 24, 49), perseveravit in oratione in cena cum Apostolis; post ascensionem (Act. 1, 13 s.), et sine dubio etiam Pentecostes (Act. 2, 1). Ne verbum quidem de congressu cum Iesu resuscitato! Fides autem in assumptione Mariæ firma est, id est, ascensus ad cælum in anima et corpore, si resurrectio eius sepulcrum vacuum relictum est, quamvis nulla historica certitudo de sepulcro sit; Et manifestum est quod Deus eam a morte bene eximavit, ut multi etiam crediderunt de dilectissimo discipulo, qui cum ea fuit (Io 21, 22 SS. et Nota); Maria enim, ex conceptione, immaculata (in exspectatione meritorum Christi) Maria a peccato liberata est, sine qua mors mundum non intrasset (Rom. 5, 12; Sap. 1, 16; 2, 24; 3; 2 et notes). Mortuus est tamen ad similitudinem filii.

[11078] 28. Omnes prophetiæ de passione completæ sunt, præsertim Psalmi 21 et 68 et Isaias Cap. 53, etiam distributio et raffle vestium a militibus, quæ Iesus testabatur, adhuc vivus, de cruce.

[11079] 30. Dei consilium ad redimendum hominem impletum est. Si molesti sumus ad cogitandum Deum non inutiliter operari, rogabimus nos quid eum moveat ut filio suo tribuat, quod ei omnia sit, cum satis esset ei verbum dicere de hominum remissione, secundum se ipse dixit, cum declaravit libertatem sui compatiendi. Cum quisquis voluit, et misereatur ei quem misertus est (Ex 33, 19; Rm. 9, 15), quoniam pro eo "Omnia possibilia sunt" (Mc. 10, 27). Et si ab illa infinita collatione patris ad redemptionem nostram transeamus ad Filii, videmus etiam posse salvare, ut ait Sto. Thomas, unus et mille mundos, una gutta sanguinis, Iesus totam vitam sanctitatis, passionis et mortis, inexsuperabilis acerbitatis nobis dare maluit, et etiam guttæ sanguinis, quæ post eum post mortem remanserat, esse voluit. Adversus tales habitus Patris et Filii non possumus adiuvare quin causam tam nimiæ vastitatis interrogare non possumus. Tunc videmus mobilem esse amorem; Videmus etiam quod id quod volunt cum illo labore ostentare superabundantiam doni, quod scimus, creamus et intellegimus, antequam huiusmodi probationes absolutæ, immensitatem immensitatem illius amoris, quem pro nobis habent. Scimus autem, quod ad Patrem, "Deus dilexit mundum tantum, quod unigenitum suum dedit" (3, 16); Et quod ad Filium, "Nemo maiorem amorem habere potest quam vitam dare" (15, 13). In summa, Dei officium est omnis amantis: ut cognoscatur amoris eius magnitudo, et, videns indubitatum testimonium, verum esse creditur, licet impossibilis videatur. Unde, si Deus filium suum in probationem amoris sui dedit, fructus tantum erit illis qui illum creant (3, 16 in fine). Ille qui sic intimissimum cordis amantis Dei secretum detegit, profundissimam sapientiæ tetigit, et spiritus eius in caritate semper figitur (cf. Eph. 1, 17).

[11080] 35. Qui vidit eum: Io. (21, 24; 1 Io. 1, 1-3).

[11081] 36. Vide Ex. 12, 46; nm. 9, 12; Ps. 33, 21.

[11082] 37. Refer ad prophetiam, quæ finalem conversionem Israël annuntiat, et dicit: « Effundam spiritum gratiæ et orationis in domo David et incolæ Ierusalem, et ponent eorum. Oculi mei qui transfixerunt, et lugebunt eum qui vulneratus unigenitus clamat, et lugebunt sed fit primogenito» (Za. 12, 10). cf. Rev. 1, 7.

[10722] 46. Psalmus 30, unde hæc verba Iesus sumit, sic est oratio idealis ut bene moriatur.

[10723] 47. Si conversio furis est primus fructus mortis Iesu, centurionis Romani est secundus; Judaicum, quod gentile est.

[10724] 49. Amici et noti procul! Vide hoc in antecessum Ps. 87, 9.

[10725] 50 sqq. Vide Mt 27, 57 SS.; Mc. 15, 42 SS.; Io. 19, 38 SS.

[10726] 51 SS. Ioseph ab Arimathea membrum magni Consilii (Sanhedrin) erat qui Iesum ad mortem damnavit. in v. 52 s. Aliam probationem intrepidæ fidei in eum. Neque odium collegarum timet neque terrorismum nisl. Ipse ad Pilatum adit ut corpus Iesu petat; Ipse eum de cruce detrahit, in scheda involutus; Ipse in suo sepulcro collocat, ope Nicodemi (Io 19, 39). Integumentum sanctum, quod divinæ faciei factiones conservavit, Taurinensis veneratur. cf. Io. 20, 7 et note.

[10727] 54. Evangelista vult exprimere sabbatum incepturum esse, quod, ut notum est, in nocte incepit, et non cum die calendarii (cf. Gn. 1, 5, 8, etc.). Græco verbo similis Aurora utitur, sed cuius significatio simpliciter est incipere.

Rosarium Sanctæ Vulnerum

Missio

Die 2 Octobris 1867, Soror Maria Martha aderat ad 'receptionem sancti habitus', cum subito cœli se aperuerunt et illic eam ceremoniam intuita est, splendore multo alio quam terræ.

Omnis Visitatio cælestis aderat; Prima Matres se ad eam converterunt, velut ad bonam nuntiationem annuntiandam, ei gaudenter dixerunt:

"Pater Æternus Filium suum dedit Ordini nostro sancto tribus modis: Primo – Iesum Christum, Crucem eius et Vulnera eius – huic Domui potissime. Secundo – Sacrum Cor eius. Tertio – Sanctam Infantiam eius ad honorem. Oportet te habere simplicitatem infantilem in tua relatione cum eo."

Et cum Soror Maria Martha adverteret ad difficultates quas occurreret: "Filia mea," respondit Virgo Immaculata, "ne tu neque Mater tua sitis anxii, Filius meus omnia moderatur; quantum ad te, fac quotidianum quod Iesus velit."

Invitationes et hortationes Virginis Sacræ multiplices in omnes partes continuabantur: "Si divitias desideras, debes eas haurire a Sitis sanctis Filii mei – omnes lumina Spiritus Sancti procedunt a Vulneribus Iesu, sed hæc dona accipies proportionate ad humilitatem tuam – Mater tua sum et dico tibi: Vade, hauri ex Vulneribus Filii mei! Bibe sanguinem eius usque ad exhaustum, hoc tamen numquam eveniet. Vulnera Filii mei adhibeas impiis ad eorum conversionem."

Quando Communitas pro variis necessitatibus processiones agebat, Pater Deus declaravit: "Omne quod Mihi per hoc medium das, nihil est." – "Si nihil est," respondit puer præsumptuosus, "tunc offero Tibi omnia quæ Filius Tuus pro nobis fecit et passus est."

"Ah," respondit Pater Æternus, "quam excellens est hoc!"

"Volo ut per hoc cultum non solum animæ cum quibus vivis salventur, sed etiam multæ aliæ. Quandoque exigam a te rationem utrum bene haurieris ex hoc thesauro pro omnibus Creaturis meis."

"Filia mea, quociens offers Patri Meo merita divinorum Meorum Vulnerum, immensam lucrum adquiris..."

"Pater Meus gaudet oblatione sacrorum Meorum Vulnerum et dolorum Matris Meæ divinæ. Offerre ea Illi est offerre Illi Suam gloriam, offerre cælum cælo. Ecce quo modo solvatur omnis debitor! Nam offerens Patri Meo meritum sacrarum Meorum Vulnerum, satisfacis pro peccatis hominum."

"Omnia confidere debes divinis Meis Vulneribus et, eorum meritis, operari pro salute animarum."

Rogat ut faciat hoc cum humilitate: "Quando sancta Mea Vulnera facta sunt, homines vani crediderunt ea esse finita; sed erunt æterna et semper a cunctis Creaturis Meis videbuntur. Dico tibi hoc ut non respicias ea per consuetudinem, sed magna humilitate venerere ea."

"Vulnera Sacrorum Meorum Pedum sunt oceanus, adduc omnes Creaturas meas ad Me ibi; hæc aperturæ satis latæ sunt ut omnes recipiant."

Ita, uno die, post hanc instantem invitationem: "Deberes te applicare ad levandam angustiam Meam in contemplatione Vulnerum Meorum," monstravit ei Pedem dextrum, dicens: "Quamtopere debeas revereri hoc Vulnus et, ut columba, in hoc te abscondere."

Iterum monstravit ei Manum sinistram, dicens: "Filia mea, sume merita Mea ex Manu Mea sinistra pro animabus, ut sint ad dexteram Meam in æternum... Religiosi erunt ad dexteram Meam ad iudicandum mundum, sed, ante, eos requisiturus sum de animabus quas deberent salvare."

Corona Spinarum illi erat causa doloris maxime crudelis: "Corona mea spinarum mihi attulit magis dolorem quam omnia alia mea vulnera," confidit Sponsæ suæ, "erat dolor meus vehementissimus post Hortum Oliveti. Ad alleviandum id bene observa Regulam tuam."

"Nam tempore quo contemplata fueris hanc Coronam hic in terris, coronabo te in æternum. Corona Spinarum merito tibi coronam gloriæ adquiret."

Hoc est donum selectum quod Iesus impertit amicis suis specialibus: "Dedo coronam meam spinarum electis meis; illa pertinet Sponsis meis et animabus electis; est gaudium Beatissimorum, sed pro dilectis meis in terra est dolor."

"Eccete tua documenta: Dolor tibi; gratiæ, quas obtinere debes pro aliis. Una anima faciens sua opera in unione cum meritis sanctæ Meæ Coronæ potest lucrari plus quam tota Communitas."

"Venite etiam hic in Vulnus divini Meæ lateris – est Vulnus amoris unde erumpunt flammæ vehementissimæ."

"Religiosa quæ non innititur pectori Sponsi sui in doloribus et laboribus suis perdit tempus. Quando committit defectus, deberet accedere ad Cor Meum cum magna confidentia. In hac fornace ardentissima infidelitates eius evanescunt, amor eas comburat, omnes eas consumit! Debes me amare et tibi omnia relinquere. Recumbe super Cor Magistri tui sicut fecit Sanctus Ioannes. Ipsi hoc modo diligendo magnam gloriam procurabis."

Iesus ei dixit: "Cum cor eligam ut Me amet et voluntatem Meam faciat, incendo in eo ignem amoris Mei. Tamen non sustento hunc ignem sine intermissione ne amor sui proficiat et gratiæ Meæ per consuetudinem recipiantur. Tempore ex tempore me subtraho ut animam suæ fragilitati relinquam.

Tunc cognoscit se solam... committit defectus; hi defectus eam in humilitate retinent. Sed ego non derelinquo pro his defectibus animam quam elegi, semper eam æstimo, non sum adeo sensibilis, ignosco et redeo."

"Qua humiliatio vos intime magis constringit ad Cor Meum. Non peto a vobis res magnas – volo simpliciter amorem cordis vestri."

Promissiones Domini Nostri

Hæ promissiones ita frequenter fiunt et formis tam variis ut narrationem earum debemus limitare. Devotio ad Sacras Vulnes numquam decipit:

"Filia mea, nunquam timeas omnem fiduciam habere in Sacras Meas Vulnes – numquam falleris, etsi res videantur impossibiles."

"Omnem concessero quod per invocationem Sacrarum Meum Vulnerum petetur – Deberis devotionem propagare. Obtinebis omnia quia est per meritum Sanguinis Mei, quod est infiniti pretii."

"Per Sacras Meas Vulnes et Cor Meum divinum omnia possunt obtineri."

Sacræ Vulnes sanctificant et promovem spiritaliter:

"Ex Vulnibus Meis procedunt fructus sanctitatis. Sicut aurum purificatum in fornace fit pulchrius, sic animam tuam et animas sororum tuarum debes in Sacras Meas Vulnes ponere; ibi perficientur sicut aurum in fornace... semper te in Sacris Meis Vulnibus purificare potes."

"Vulnes Mei tuos reparabunt... Vulnes Mei omnes tuos errores tegent... Qui eas honorant veram cognitionem habebunt de Iesu Christo. Meditando in eis semper novum amorem invenietis."

Sacræ Meæ Vulnes sunt fons meriti:

"Filia mea, immerge actiones tuas in Sacras Meas Vulnes et erunt dignæ. Omnes actiones tuæ, etiam minimæ, infusæ in Sanguinem Meum, hoc solo acquirent meritum infinitum et satiabunt Cor Meum... Offere eas pro conversione peccatorum, etiamsi peccatores non convertantur, tibi idem meritum coram Deo erit ac si convertissent."

Sacræ Meæ Vulnes sunt balsamum et solatium in dolore:

"Quando habes aliquod malum, aliquid patiendum est – statim pone id in Sacras Meas Vulnes et dolor levabitur."

"Hoc desiderium sæpe repetendum est iuxta ægros: Mi Iesu, per merita Sacrarum Tuam Meam Vulnes, indulge et miserere! Hæc oratio consolabit animam et corpus."

Sacræ Meæ Vulnes habent miram efficaciam ad conversionem peccatorum:

"Peccator qui dicet sequentem orationem: Pater Æternus, offero Tibi Vulnas Domini nostri Iesu Christi ad sanandum illas animarum nostrarum, obtinebit conversionem."

Sacræ Meæ Vulnes salvant mundum et asseverant bonam mortem:

"Sacræ Meæ Vulnes te infallibiliter salvabunt... salvabunt mundum. Oportet mori labiis in istas sacratas aperturas. Non erit mors animæ quæ exspirabit in Sacris Meis Vulnibus, veram vitam conferunt."

Sacræ Meæ Vulnes sunt omnipotentes apud Deum:

"Tu ex te ipso nihil es, sed anima tua unita Sacris Meis Vulnibus efficax fit; potest etiam multa simul facere: merebitur et auxilium obtinebit in omnibus necessitatibus, sine particularibus."

Posita sua adorabile manu in capite dilectæ privilegiatæ, Salvator addidit:

"Nunc habes potentiam Meam. Semper his similibus, qui nihil habent, ut donem maximas gratias, delector. Potentia Mea est in Sacris Meis Vulnibus; per eos efficax fies... Ita, omnia potes obtinere, omni potens es. Habes quodam modo maiorem potentiam quam Ego; potes extenuare iustitiam Meam, nam licet omnia a Me proveniant, invocari volo, omnes ad Me confugiendum esse desidero."

Sacræ Meæ Vulnes erunt, in specie, præsidium Communitatis:

"Ne tua Mater turbetur nuntiis temporum, nam sæpe relationes ab extrinseco falsæ sunt. Verbum Meum solum verum est! Dico tibi nihil esse timendum... Si desinas orare, timendum est... Coronula Misericordiæ est contrapesum iustitiæ Meæ, frenat vindictam Meam."

Denique, iterum confirmans donum Suorum Vulnium Communitati, Dominus noster dixit ei:

"Ecce thesaurus tuus!... Thesaurus Sacrorum Meorum Vulnum includit coronas, quas accipere et aliis dare potes,

offerens Has Vulnes Patri Meo ad sanandas eas omnium animarum. Aliquando animæ istæ, quas orationibus tuis sanctam mortem obtinuisti, convergent ad te gratias agere... Omnes homines coram Me apparebunt in die iudicii, et tunc designabo Sponsas Meas faventes, quæ mundum purgaverunt per Sacra Mea Vulnerum... Dies veniet cum hæc magna videbis."...

"Filia mea, hoc dicitur ut te humiliet, non ut te inflet superbia... Scias bene non pro te, sed pro Me hoc esse, ut animas adducas ad Me."...

Sancta Vulnera et Ecclesia

Sæpius Dominus noster promisit Sorori Mariæ Marthæ triumphum Sanctæ Ecclesiæ per potentiam Suarum Vulnium et Immaculatæ Virginis:

"Filia mea, bene exerce tuam functionem, quæ est offerre Sacras Meas Vulnes Patri Æterno, quia ex eis debet provenire triumphus Ecclesiæ, qui per Immaculatam Matrem Meam fiet."

Certare, semper certare, est lex vitæ Ecclesiæ:

"Ipsi non sciunt quid postulent in petendo triumphum eius... Ecclesia Mea nunquam visibiliter triumphabit."

Iesus frequenter insistit: *"Invocationes Sacrarum Meum Vulnum triumphum incessantem Ecclesiæ obtinebunt."*

"Debes incessanter haurire ex his Fontibus ad triumphum Ecclesiæ Meæ."

"Filia mea," respondit benignus Salvator noster, *"satis tibi esse debet quod non sit amplius castigatio, — frenas brachium Meum. Promitto dare triumphum, sed paulatim."*

Verso fine anni 1867, Dominus noster revelavit ei: *"Sanctitas eius magis patietur, non habebit amplius pacem, sed per orationem in Sede Sancta in tribulatione manebit."*

Manifestum est Dominum nostrum illusionem non desiderare. Tamen hoc non impedit eum ut precationes constantes requirat:

"Volunt Communitatem esse fulcrum Sanctæ Sedis per orationem et præcipue invocationem Sacrarum Meum Vulnium. — Sic opponetis murum hostibus eius."

Sancta Vulnera et Animæ in Purgatorio

"Bonus ex Sacris Meis Vulnibus facit gratias descendere de cælo et animas in Purgatorio ascendere illic."

"Quoties cor tuum crucifixum divinum intueberis corde puro, liberationem obtinebis quinque Animabus ex Purgatorio; unam ad singulas Fontes."

"Si cor tuum sit valde purum et bene abstrahatur, eundem favorem obtinebis etiam ad singulas Stationes faciendo Viam Crucis, per merita singulorum Meorum Vulnium."

"Quando Sacras Meas Vulnes offeras pro peccatoribus, ne obliviscaris facere idem pro Animabus in Purgatorio, ut pauci de eorum levamine cogitant."

"Sacræ Meæ Vulnes sunt thesaurus thesaurorum Animarum in Purgatorio."

Die Dominica in Quadragesima, cum Sororis status dolor permiserit ei non adesse concionem, Amatus ad eam venit et dixit: *"Occupationem tibi dabo: tuos dolores offer in unione cum meis divinis doloribus pro Animabus in Purgatorio."*

Soror hanc oblationem facere cœpit, et ad singulam repetitionem animam ad cælum ascendere vidit. Erat in vicesimo, cum Pater Æternus ei dixit: *"Dabo tibi potestatem Filii Mei, dummodo cor tuum uniatur Eius."* Conatus est hoc facere et ad singulum actum oblationis et unionis — ut sua ipsius verba dicam — vidit agmen animarum ad cælum ascendere "velut volucrum volatus."

Soror Maria Martha pro eis orabat et patiebatur maxime, Beata Virgo suam satisfactionem expressit: *"Animæ Sororum tuarum in Purgatorio sunt filiæ meæ, magno gaudio habeo te pro earum liberatione orare... Multum patior eas videre in hoc igne... Pæne omnes illuc eunt... Sum Regina et volo eas regnare mecum. Super omne nostrum auxilium, Filius meus et ego eas liberare non possumus; expiare debent. Sed tu eas tam facillime relevare potes et cælum eis aperire, offerens sacras Meas Vulnes pro animabus earum ad Deum Patrem."* Dominus noster ei dixit: *"Oblata eas pro omnibus culpis contra Regulam."*

Una ex Sororibus eius defunctis glorificata apparuit ei paulo post mortem et dixit: *"Putabam me purissime agere, sed cum mihi ostenderentur, vidi eas esse plenas motivis naturalibus. Fides quam habebam in Sacras Vulnes Domini nostri me servavit. O quam bonum est mori, transeundo per Vulnes Domini nostri Iesu Christi!"*

Sancta Vulnera et Cælum

"Qui cum humilitate orent et Passionem Meam meditentur, unus die participabunt in gloria sacrarum Meum Vulnium divinorum, eorum membros ab eis resplendentem pulchritudinem et gloriam accipient."

"Quo magis contemplaveris dolores Meos dolorosos in hac terra, eo altior erit tua contemplatio eorum gloriosa in cælo."

"Anima quæ in vita sua honoravit et studuit Vulnes Domini nostri Iesu Christi ac eas Æterno Patri pro Animabus in Purgatorio obtulit, morientur tempore Virgo Sancta et Angeli eam comitabuntur; et Dominus noster in Cruce omni fulgens gloria eam recipiet et coronabit."

Sorori Mariæ Marthæ venit in mentem quoddam die, dum offerret sacras Vulnes, se tempus perdere. Dominus Noster eam correxit: *"Numquid Beati Mei in cælo nihil faciunt pro Me, quia semper eadem repetunt? ... Me amant et adorant, contemplantur Meas Vulnes et Mihi gratias agunt ... et gaudium eorum semper plenum et integrum est."* Tunc beata Soror favorem accepit conspectus Beatæ Virginis et Sanctorum contemplantium Vulnes Iesu.

"Si ego et Sancti sumus in cælo," dixit ei bona Mater, *"hic sumus per merita divinorum Vulnium dilecti Mei Filii. In his sanctis Vulnibus uti etiam magnum fies."* Dominus Noster resumpsit: *"Filia Mea, ubi fiunt Sancti Mei, nisi in Vulnibus Meis? Omnes Sancti Mei sunt effectus Vulnium Meorum. Vulnes Meæ sunt ad gloriam Meam et tuam — in æternum."*

"In Vulnibus Meis, in fulgore harum quinque solarum, Conjuges Mei aliquando regnabunt. Beati qui illas sæculis contemplati sunt non saturantur... illas in æternum contemplabuntur et in æternum fruentur. O quam exigua est terra in comparatione cum tanta bonitate!"

Sæpe cuipiam caræ animæ obtigit conspectus cæli, dum vocem Patris Dei audit: *"Vide, filia Mea, omnia ista sunt resultatum dolorum Filii Mei... Omnia tibi monstrantur, ut cum magis fiducia et gaudio possis sacras Vulnes Iesu offerre."*

Sancta Vulnera et Peccatores

"Diutissime desideravi," — loquitur Iesus, — *"te videre fructus Redemptionis Meæ distribuentem. Nunc facis quod volo ad salutem mundi. Ad verbum quod pronuntias in Coronæ Misericordiæ, permittitur gutta Sanguinis Mei cadere in animam peccatricis."*

"Hominibus calcant Sanguinem Meum sub pedibus, volo ut tu, Conjuges Mei, Me amatis et operemini propter amorem Meum."

"Si omnibus divitiis, quibus Vulnæ Meæ repletæ sunt pro vobis, non lucrifaceris, eris valde rea..."

"Rejiciam animas quæ non venerantur sacras Vulnes Meas, sed quin potius illas contumeliose tractant."

"Peccatores despiciunt Crucifixum: patientiam Meam contineo, sed veniet dies quando vindicabor."

"Sponsa Mea, veni ad Me cum corde valde vacuum, quia habeo quo impleam illud — veni ad conquestum animarum!"

Et monstrans ei multitudinem peccatorum in mundo, ait: *"Monstro tibi illos ut nullum amittas tempus."*

Durante mense Sanguinis Pretiosi, visio Iesu Crucifixi consueta facta est Sorori Mariæ Marthæ:

"Filias Meas, unusquisque animam tam multum ego passus sum sicut pro omnibus simul... Redemptio abundavit."

Sanguis Redemptor emanavit ex divinis Vulnibus et Iesus amanter murmuret: *"Est Sanguis Sponsæ tuæ... Patris tui... Pro animabus tuis effusus est. Ego solus possum effundere hunc divinum Sanguinem... Filia Mea, sum Sponsus tuus. Totus sum tuus pro animabus"*...

Interdum contemplabatur iratam iustitiam Dei paratam premere super mundum: *"Noli orare ad Me, volo punire,"* dixit Christus in sua indignatione. *"Oportet secundam Redemptionem ut mundum regeneret."* Pater Æternus intervenit, declarans: *"Non possum Filio Meo iterum dare."*

"Sæpe offeras ea Mihi ad lucranda peccatores," hortabatur Bonus Magister, *"nam esurio animarum."*

Sancta Vulnera et Religiosi

"Hi in Domo Dei debent vivere uniti Vulnibus Meis," dixit Salvator. *"Voti tui exsurgent ex Vulnibus Meis."*

"Filum meum," dixit ei, *"contuere Crucem Meam et mortificationem videbis: — Manus meas extensas et obedientiam discetis; — paupertatem intelligetis cum Me nudum totum in Cruce; — puritatem in eo qui est omnis purus et qui te amat ut Sponsam."*...

Docuit eam Religiosos esse tot animas sacrificatas: *"Velim omnes Sponsas meas similes Mihi videre adfixas Crucifixi. Nonne debet dilecta similem habere Sponsum?"* dixit ille quem sanctus Cantici Amator ita describit: *"Dilectus meus candidus et rubicundus ;"*

"Hodie tibi dabo passiones quotidie," ei promittit, *"ut ad divinæ Meæ Vulnus frequentius confugias."*

"Volo te Mecum et in multis modis crucifigi... Proportione qua dicis: sic, crucifigam te magis."

"Filii mei, specta Coronam Meam; non conquerebar quod nimis me cruciatum faceret — accipiebam eam a Patre Meo pro te. Vide Manus Meas, non dixi, non cedam eas, dolor nimis magnus est — et idem est de Pedibus Meis."

"Mater Mea hanc viam doloris transiit, durissima est eis qui vi et sine amore vadunt; sed suavis et consolatoria

est via animabus quæ Crucem suam cum generositate portant. Sponsæ Iesu Christi debent pati... Non habeo amplius nisi Sponsas meas ut Me compensent."

POSTULATIONES DOMINI NOSTRI

In commutationem tot tantarum gratiarum, quas Iesus a Communitate postulavit, tantummodo duas exercitiationes poscere solebat, quarum verbum transibimus: Horam Sanctam et Rosarium Sacrorum Vulnerum.

Tempore choleræ, quæ anno 1867 tot victimas in regione Chambery poscebat, Dominus Noster desiderium expressit ut in omni die Veneris Horam Sanctam quinque Sorores facerent, quarum unaquæque deberet unum ex Ejus Vulneribus honorare.

Beatissima Virgo Suum ad desiderium Divini Filii Societati junxit, his verbis indicans dolorem suum:

"*Nulla Domus religiosa in terris est, ubi Sancta Iesu Vulnera præsertim Veneris vespere honorantur... Hoc tempore deberis considerare Sanctas has aperturas et in eis condere vos.*"

Beata Virgo felicem et prærogativam Sororem docet, qualiter hoc pium exercitium peragendum sit. Apparuit tanquam Nostra Domina Septem Dolorum, Filium in brachiis tenens:

"*Filia,*" dixit ei, "*prima vice quum contemplabar Vulnera Filii Mei dilectissimi, erat quando Corpus Ejus sanctissimum in brachiis meis posuerunt.*

Meditabar super doloribus Ejus et conabar eos in cor meum attrahere..... Considerabam Divina Ejus Pedes, unum, deinde alterum... inde ibam ad Cor Ejus, ubi magnam Vulnerem videbam, valde doloremque afferentem cor meum maternum... Contemplabar sinistram Manum, deinde dexteram, et postea Coronam Spinam. Omnia hæc Vulnera cor meum perforabant.

Ecce Passio mea! Septem gladii sunt in corde meo, et per cor meum Sacræ Filii mei Divinæ Vulnera honorari debent." ...

Fere eodem tempore *(1867-1868)* secundum voluntatem manifestatam a Domino Nostro, superiores constituerunt cotidianam recitationem "Rosarii Sacrorum Vulnerum." Ab initio hoc Rosarium sic recitabatur:

In cruce et in tribus primis granulis, pulchra oratio cujusdam sacerdotis Romæ inspirata

"*O Iesu, Redemptor divinus, miserere nobis et totius mundi. – Amen.*"

"*Fortis Deus, Sanctus Deus, Immortalis Deus, miserere nobis et totius mundi. – Amen.*"

"*Gratia et misericordia, o Iesu meus, in periculis præsentibus; protege nos Tuo pretioso Sanguine. – Amen.*"

"*Pater Æternus, concede nobis misericordiam per Sanguinem Iesu Christi, Filii Tui unigeniti; concede nobis misericordiam, quæsumus. – Amen, Amen, Amen.*"

In granulis parvis

"*Mi Iesu, veniam et misericordiam. –*
R. Per merita Sacrorum Tuorum Vulnerum."

300 dies indulgentiæ, toties quoties.

In granulis magnis:

"*Pater Æternus,*
Tibi offero Vulnera Domini nostri Iesu Christi. –
R. Ut vulnera animarum nostrarum sanent."

300 dies indulgentiæ, toties quoties.

Hæc ultima duo invocatio, a Domino ipso indicata, magnificas promissiones secum attulerunt.

V. † J. Soror Maria Martha Chambon
Visitationis Sanctae Mariae Camberiensis
et Sanctae Vulnes Domini Nostri Jesu Christi.
Anglice a Sororibus Visitationis Sancti Ludovici.
Academia Visitationis, Cabanne et Belt Avenues, Sanctus Ludovicus,
Missouri. 1924. Copyright.

Rosarium Sanctæ Vulnerum Extenditur

Signum Sanctæ Crucis

Credo

Pater Noster Ave Maria Gloria

Actus Contritionis

In cruce et in tribus primis granulis, pulchra oratio cujusdam sacerdotis Romæ inspirata

"*O Iesu, Redemptor divinus, miserere nobis et totius mundi. – Amen.*"

"*Fortis Deus, Sanctus Deus, Immortalis Deus, miserere nobis et totius mundi. – Amen.*"

"*Gratia et misericordia, o Iesu meus, in periculis præsentibus; protege nos Tuo pretioso Sanguine. – Amen.*"

"*Pater Æternus, concede nobis misericordiam per Sanguinem Iesu Christi, Filii Tui unigeniti; concede nobis misericordiam, quæsumus. – Amen, Amen, Amen.*"

In granulis magnis:

"*Pater Æternus,*
Tibi offero Vulnera Domini nostri Iesu Christi. –
R. Ut vulnera animarum nostrarum sanent."

300 dies indulgentiæ, toties quoties.

In granulis parvis

Specifica Dolore Domini Passus est in Sancta Passione Sua.
Fragmentum Sacræ Scripturæ Biblicæ.
Testimonium de Cælo ad Sanctos.

"*Mi Iesu, veniam et misericordiam. –*
R. Per merita Sacrorum Tuorum Vulnerum."

300 dies indulgentiæ, toties quoties.

Ad Libitum

In fine cuiusque decennii, Orationes Fatimæ.

In fine Rosarii, Ter Repetitur

"*Pater Æternus,*
Tibi offero Vulnera Domini nostri Iesu Christi. –
R. Ut vulnera animarum nostrarum sanent."

300 dies indulgentiæ, toties quoties.

In Nomine ✠ Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. *Amen.*

Primum Decem

Agoniæ In Horto

"[2]Cum hæc dixisset Iesus, turbatus est spiritu : et protestatus est, et dixit : *Amen, amen dico vobis, quia unus ex vobis tradet me.* [22]Aspiciebant ergo ad invicem discipuli, hæsitantes de quo diceret. [23]Erat ergo recumbens unus ex discipulis ejus in sinu Iesu, quem diligebat Iesus.[10975:] [24]Innuit ergo huic Simon Petrus, et dixit ei : *Quis est, de quo dicit ?* [25]Itaque cum recubuisset ille supra pectus Iesu, dicit ei : *Domine, quis est ?*

[26]Respondit Iesus : *Ille est cui ego intinctum panem porrexero.*[10976:] Et cum intinxisset panem, dedit Judæ Simonis Iscariotæ. [27]Et post buccellam, introivit in eum Satanas. Et dixit ei Iesus : *Quod facis, fac citius.*[10977:] [28]Hoc autem nemo scivit discumbentium ad quid dixerit ei." Jo 13,21-28.

"[36]Tunc venit Iesus cum illis in villam, quæ dicitur Gethsemani, et dixit discipulis suis : *Sedete hic donec vadam illuc, et orem.*[10192:] [37]Et assumpto Petro, et duobus filiis Zebedæi, cœpit contristari et mœstus esse. [38]Tunc ait illis : *Tristis est anima mea usque ad mortem : sustinete hic, et vigilate mecum.*" Mt 26,36-38.

"[39]Et egressus ibat secundum consuetudinem in monte Olivarum. Secuti sunt autem illum et discipuli. [40]Et cum pervenisset ad locum, dixit illis : *Orate ne intretis in tentationem.* [41]Et ipse avulsus est ab eis quantum jactus est lapidis : et positis genibus orabat, [42]dicens : *Pater, si vis, transfer calicem istum a me : verumtamen non mea voluntas, sed tua fiat.* [43]Apparuit autem illi angelus de cælo, confortans eum. Et factus in agonia, prolixius orabat. [44]Et factus est sudor ejus sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram.[10703:]" Lc 22,39-44.

"[40]Et venit ad discipulos suos, et invenit eos dormientes, et dicit Petro : *Sic non potuistis una hora vigilare mecum ?* [41]*Vigilate, et orate ut non intretis in tentationem. Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma.* [42]Iterum secundo abiit, et oravit, dicens : *Pater mi, si non potest hic calix transire nisi bibam illum, fiat voluntas tua.*[10193:] [43]Et venit iterum, et invenit eos dormientes : erant enim oculi eorum gravati. [44]Et relictis illis, iterum abiit, et oravit tertio, eumdem sermonem dicens. [45]Tunc venit ad discipulos suos, et dicit illis : *Dormite jam, et requiescite.*[10194:] *: ecce appropinquavit hora, et Filius hominis tradetur in manus peccatorum.* [46]*Surgite, eamus : ecce appropinquavit qui me tradet.*" Mt 26,40-46.

"Ego habui tria in morte mea.

Primo fidem, quando flectebam genua mea et orabam, sciens, quia posset me pater eripere de passione.

Secundo spem, quando tam constanter expectabam et dicebam 'Non sicut ego volo'.

Tercio caritatem, quando dicebam 'Fiat voluntas tua!'

Ego eciam habui angustias corporis ex timore naturali passionis, quando sudor sanguinis exiuit de corpore. Ideo, ne amici mei trepidarent se relictos, cum instat eis tribulacio, ego ostendi eis in me, quod caro infirma semper refugit molestias.

Sed potes querere, quomodo sudor sanguinis exiuit de corpore meo.

Utique, sicut sanguis infirmi in omnibus venis siccatur et consumitur in venis, sic ex dolore naturali mortis sanguis meus consumebatur.

Pater denique volens ostendere viam, per quam aperiretur celum et homo exclusus ingrederetur, tradidit me ex caritate in passionem, ut corpus meum consumata passione glorificaretur in gloria.

Non enim sine passione humanitas mea in gloriam venire posset ex iusticia, licet potuissem ex potencia deitatis mee fecisse." Rev. St Birgitta, l. i cap. xxxix.

"Ergo quia in omni verbo Dei viuit homo, monemus episcopum sumere buccellam panis; hoc est diligere Deum super omnia. Hanc bucellam inueniet ipse ad caput suum; idest, quia ratio sua dicet ei Deum suum super omnia et pre omnibus diligendum tum propter creatorem et redemptorem, tum propter longam patientiam et suam bonitatem. Rogamus eum eciam bibere pauxillum aque; hoc est intime cogitare amaritudinem passionis Christi.

Quis enim digne sufficiat cogitare angustias humanitatis Christi, quas tunc patiebatur, quando pecijt transferri ad se calicem passionis, quando gutte sanguis decurrebant in terram?

Bibat ergo episcopus aquam istam cum pane caritatis et tunc confortabitur ad progrediendum in via Ihesu Christi." Rev. St Birgitta, l. iii cap. i.

●● Pro Sanctis Animabus in Purgatorio.

[10975] 23. Ille quem Iesus dilexit, eundem evangelistam, qui modestia nomen eius abscondit (cf. 1, 39 et nota). Iacentem significat Ioannem, secundum morem Orientalem, ante Iesum iacentem, in cubito sinistro innixus, pectus suum magistrum convertit.

[10976] 26. PORTIO: Non dicitur de pane, nec quod in vino umidum est, nec cogitari potest quod Iesus Judam Eucharistiam dedit, ut sacrilegam reciperet.

[10977] 27. Eo momento Satanas eum ingressus est: Ioannes momentum extollit, ut totam hanc diabolicam possessionem Iudas distinguat a consilio V. 2, quod Satanas « in corde suo posuerat ». Lucas ponit possessionem diabolicam et fœdus cum sacerdotibus ante cenam paschalem ut eas ad Iesum traderet (Lc. 22, 3-7 SS.), in qua coincidit cum Mt 26, 14 SS. et Mc. 14, 10 SS., qui statim post Simonem leprosi cenam ponit. Inde posuerunt hanc cenam pedis lavationis esse posse, sicut illa quæ in Bethania data est ante sex dies (12, 1; Mt 26, 6 SS.; Mc. 14, 3 SS.), ante Pascha (cf. v. 1). Observatur omnes Eucharistiæ mentiones hic deesse, quas tres synopticas afferunt, et de præparatione cenæ paschalis (Mt. 26, 17 SS.; Mc. 14, 12 ff.; Lc. 22, 7 SS.); quod hæc pars hic pro futuro datur (v. 29); Discipuli adhuc culpam Judæ ignorare videntur (v. 28), quæ in altera cena publicata est (Mt. 26, 21-25); Petri negationem (v. 38) non eadem nocte nuntiatam (ut erat in Mt 26, 34; Mc. 14, 30; Lc. 22, 34); Quod Iudas noctu exiens (v. 30) non potuit tempus consentire in traditione Iesu eadem nocte; quod caps. 14 et 15 non apparent continuatis prioribus sicut pileis. 16, 17 et 18; Quod hymnus in fine Paschæ dixit (Mt. 26, 30) non potuit esse oratio cap. 17 sed Hallel (Ps. 112-117); Hallelu Yah; utrasque cenas iam magnas et independentes contentas habere (cf. v. 5 et note); Et quod denique synoptici scripserunt cum apostolatus super Israël adhuc perduraret, cum Ioannes scriberet fere triginta annos postquam Israel prædicationem apostolicam reiecerat (Act. 28, 25 ss.) et destructio Hierosolymitanum et templum, quod ipsum sequebatur. postea; Ad quod Ioannes potest habere aliquem specialem propositum ex his magnis eventibus. Fac citius (sic etiam ex turri). necessitatis Lc. 12, 50 et 22, 15! Invitatio videtur ad Satanam, qui Iudas intraverat (cf. Lc. 8, 30) et immolationem agni promovendo non putabat instrumentum pro Redemptore esse. cf. V. 31 et note; Act. 13, 27; 1 Cor. II, VIII.

[10192] 36. Ut humi sedeant, dum prosternetur in terra. Quod sequitur ostendit quomodo responderint... et nos.

[10193] 42. Hoc est: Volo voluntatem tuam salvare homines, pro quo me misisti (Io 6, 38-40), impletum est sine animadversione quid mihi constat. Cum nuntium veniæ non acceperint (Mc. 1, 15; Io 1, 11; Mt 16, 20 et Nota), pastor moritur pro ovibus (Io 10, 11 et nota). Hic vides liberam traditionem Iesu tamquam victimam "in manibus hominum" (17, 12 et 22) ut salvificus patris voluntas non spoila. Non plus quam duodecim legiones angelorum statim imperasset? (v. 53). "Hæc vox capitis est pro salute totius corporis, quia ipsa est, quæ fideles instruxit, inflammavit confessores, coronata martyribus" S. Leon.

[10194] 45. Nunc dormis et quiescas? vide Mc. 14, 41 et note.

[10703] 44. cf. Mt 26, 36 s.; Mc. 14, 26 SS. Fuit, sicut ait Sanctus Bernardus, fletus lachrymarum et sanguinis, qui non tantum ex oculis, sed etiam ex toto Corpore Redemptoris emanavit. Nota quod notitia sudoris sanguinis et angelus est typicus Lucæ. Fortassis ex speciali revelatione S. Pauli facta est. Respicitur in Hbr lacrimis videri potest. 5, 7.

Primum Decem

Proditus Et Captus

"[1]Hæc cum dixisset Iesus, egressus est cum discipulis suis trans torrentem Cedron, ubi erat hortus, in quem introivit ipse, et discipuli ejus.[:11053:] [2]Sciebat autem et Judas, qui tradebat eum, locum : quia frequenter Iesus convenerat illuc cum discipulis suis. [3]Judas ergo cum accepisset cohortem, et a pontificibus et pharisæis ministros, venit illuc cum laternis, et facibus, et armis. [4]Jesus itaque sciens omnia quæ ventura erant super eum, processit, et dixit eis : *Quem quæritis ?* [5]Responderunt ei : *Jesum Nazarenum.* Dicit eis Iesus : *Ego sum.*

Stabat autem et Judas, qui tradebat eum, cum ipsis. [6]Ut ergo dixit eis : *Ego sum* : abierunt retrorsum, et ceciderunt in terram. [7]Iterum ergo interrogavit eos : *Quem quæritis ?* Illi autem dixerunt : *Jesum Nazarenum.* [8]Respondit Iesus : *Dixi vobis, quia ego sum : si ergo me quæritis, sinite hos abire.*[:11054:] [9]Ut impleretur sermo, quem dixit : *Quia quos dedisti mihi, non perdidi ex eis quemquam.*[:11055:]" Jo 18,1-9.

"[47]Adhuc eo loquente, ecce turba : et qui vocabatur Judas, unus de duodecim, antecedebat eos, et appropinquavit Iesu ut oscularetur eum.[:10704:] [48]Jesus autem dixit illi : *Juda, osculo Filium hominis tradis ?*" Lc 22,47-48.

"[10]Simon ergo Petrus habens gladium eduxit eum : et percussit pontificis servum, et abscidit auriculam ejus dexteram. Erat autem nomen servo Malchus. [11]Dixit ergo Iesus Petro : *Mitte gladium tuum in vaginam. Calicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum ?*" Jo 18,10-11.

"[52]Tunc ait illi Iesus : *Converte gladium tuum in locum suum : omnes enim, qui acceperint gladium, gladio peribunt.* [53]*An putas, quia non possum rogare patrem meum, et exhibebit mihi modo plusquam duodecim legiones angelorum ?*[:10197:] [54]*Quomodo ergo implebuntur Scripturæ, quia sic oportet fieri ?*[:10198:]" Mt 26,52-54.

"[51]Respondens autem Iesus, ait : *Sinite usque huc.* Et cum tetigisset auriculam ejus, sanavit eum." Lc 22,51.

"[55]In illa hora dixit Iesus turbis : *Tamquam ad latronem existis cum gladiis et fustibus comprehendere me : quotidie apud vos sedebam docens in templo, et non me tenuistis.* [56]*Hoc autem totum factum est, ut adimplerentur Scripturæ prophetarum.* Tunc discipuli omnes.[:10199:], relicto eo, fugerunt." Mt 26,55-56.

"[51]Adolescens.[:10376:] autem quidam sequebatur eum amictus sindone super nudo : et tenuerunt eum. [52]At ille rejecta sindone, nudus profugit ab eis." Mc 14,51-52.

"Mater loquitur: "*Isto tempore paciebatur Filius meus, qui appropinquante Iuda proditore suo inclinauit se ad eum, eo quod Iudas breuis statura erat, dans ei osculum et dicens: 'Amice, ad quid venisti?' Et statim alii rapuerunt eum, alii traxerunt eum per crines, alii sputis deturpabant eum.*"

Deinde loquebatur Filius dicens: "*Ego reputor quasi vermis, qui quasi mortuus in hyeme iacet, in quem transeuntes exspuunt et calcant in dorso eius.* Sic fecerunt michi hodie Iudei quasi vermi, quia abiectissimus et indignissimus ab eis iudicatus sum. Sic et Christiani contempnunt me, quia omnia illa, que pro caritate eis feci et pertuli, reputant pro vanitate. Calcant quoque quasi in dorso meo, quando plus timent et venerantur hominem quam me, Deum suum, quando iusticiam meam reputant pro nichilo et in arbitrio suo constituunt tempus et modum miseracionis mee.

Percuciunt quoque me quasi in dentes, quando auditis preceptis meis et passione mea dicunt: '*Faciamus in presenti quidquid delectat nos, et nichilominus habebimus celestia. Si enim perdere aut ineternum punire nos vellet Deus, non nos creasset et non redemisset nos tam amare.*' Ideo sencient iusticiam meam, quia sicut nec minimum bonum erit irremuneratum, sic nec minimum malum erit impunitum." Rev. St Birgitta, l. iv cap. xcix.

"*Ego sum creator celi et terre.* Mirabaris tu, sponsa mea, quare sic paciens sum in malos. Hoc est, quia misericors sum. Nam tripliciter patitur eos iusticia mea et tripliciter parcit eis misericordia mea. *Primo* eos iusticia mea patitur, ut tempus eorum compleatur ex toto. ... sic ego supporto malos, donec venerit tempus eorum, ut innotescat eciam aliis malicia eorum. Numquid non longe ante predixi de reprobacione Saulis, antequam innotuit hominibus? Quem, ut aliis malicia eius ostenderetur, diu supportaui. *Secundo*, quia mali aliqua bona opera fecerunt, pro quibus usque ad ultimum punctum remunerari debent, ut non sit aliquod minimum bonum, quod pro me fecerunt, pro quo non remunerentur, ut hic recipiant mercedem suam. *Tercio*, ut honor Dei et eius paciencia manifestetur, ideo supportaui Pilatum, Herodem et Iudam, cum tamen dampnati essent. Ideo, si quis querit, quare illum et illum supporto, consideret Iudam et Pilatum." Rev. St Birgitta, l. i cap. xxv.

● Pro Sanctis Animabus in Purgatorio.

[11053] 1. Hortus dicebatur Gethsemani. Iam in quarto sæculo memoria agoniæ Domini ibi venerabatur, in ecclesia cuius fundamenta nuper inventa sunt. David, ut figura Christi, hunc torrentem a suo filio fugientem transiit. Vide II Regum 15, 14-23.

[11054] 8. Eant: Primum cor Iesum insinuat, in tam atrox tempus ei, discipulos suos salvare. Et cavet ne eos ita appellet, ne eos in periculum incidit.

[11055] 9. Auctoritas hic fit (a 17, 12) non refert ad eum salvam vitam corpoream, sed spiritualem. Hoc sine dubio hic pendet, quia si discipuli, qui eum in illo momento carceris deseruerunt, cum eo incarcerati essent, fortasse in apostasiam incidissent (memini Petri negationes). Solum cum Spiritus Sanctus eos in fide confirmavit, omnes animam suam pro domino suo dederunt.

[10704] 47 SS. vide Mt 26, 47-57; Mc. 14, 43-53; Io. 18, 2-13.

[10197] 53. vide v. 42 et note. Bonitas domini Divini non excludit ludam (v. 50). cf. Io. 13, 27.

[10198] 54. Vide est. 53, 7-10.

[10199] 56. Omnes! vide Mc. 14, 50 et note. Notatu dignum est antithesin inter hanc fugam et scenam præcedentem (v. 51-54). Ibi videmus armatam defensionem Iesu tentari, id est, si accepisset, ut eos qui suam gloriam quærunt (Io 5, 43), discipuli proculdubio pro suo duce vitam egerunt (Io 11; 16, 13, 37). Sed cum Iesus se esse ostendit, ut divina salutis victima, in nostro favore, tunc quisque ab eo scandalizatur, sicut ei nuntiaverat (v. 31 sqq. per verbum eius (13, 21). Aliquid analogum evenire debuit Paulo et Barnabas in Lystra, ubi lapidatus est, reprobato cultui oblato, credendo illis Iovem et Mercurium (Act. 14, 10-18).

[10376] 52 Iuvenis, qui Iesum sequebatur, idem creditur, qui hoc Evangelium scripsit, unicum in facto.

Primum Decem

Iniquo Iudicio

"[12]Cohors ergo, et tribunus, et ministri Judæorum comprehenderunt Iesum, et ligaverunt eum. [13]Et adduxerunt eum ad Annam primum.[:11056:] : erat enim socer Caiphæ, qui erat pontifex anni illius.[:11057:] [14]Erat autem Caiphas, qui consilium dederat Judæis : *Quia expedit unum hominem mori pro populo.*" Jo 18,12-14.

"[19]Pontifex ergo interrogavit Iesum de discipulis suis, et de doctrina ejus. [20]Respondit ei Iesus : *Ego palam locutus sum mundo : ego semper docui in synagoga, et in templo, quo omnes Judæi conveniunt, et in occulto locutus sum nihil.*[:11059:] [21]*Quid me interrogas ? interroga eos qui audierunt quid locutus sim ipsis : ecce hi sciunt quæ dixerim ego.*[:11060:]

[22]Hæc autem cum dixisset, unus assistens ministrorum dedit alapam Iesu, dicens : *Sic respondes pontifici ?*

[23]Respondit ei Iesus : *Si male locutus sum, testimonium perhibe de malo : si autem bene, quid me cædis ?*[:11061:] [24]Et misit eum Annas ligatum ad Caiphan pontificem.[:11062:]" Jo 18,19-24.

"[55]Summi vero sacerdotes et omne concilium quærebant adversus Iesum testimonium ut eum morti traderent : nec inveniebant. [56]Multi enim testimonium falsum dicebant adversus eum : et convenientia testimonia non erant. [57]Et quidam surgentes, falsum testimonium ferebant adversus eum, dicentes :

[58]*Quoniam nos audivimus eum dicentem : Ego dissolvam templum hoc manu factum, et per triduum aliud non manu factum ædificabo.*[:10378:] [59]Et non erat conveniens testimonium illorum.

[60]Et exsurgens summus sacerdos in medium, interrogavit Iesum, dicens : *Non respondes quidquam ad ea quæ tibi objiciuntur ab his ?* [61]Ille autem tacebat, et nihil respondit. Rursum summus sacerdos interrogabat eum, et dixit ei : *Tu es Christus Filius Dei benedicti ?*

[62]Jesus autem dixit illi : *Ego sum : et videbitis Filium hominis*[:10379:] *sedentem a dextris virtutis Dei, et venientem cum nubibus cæli.* [63]Summus autem sacerdos scindens vestimenta sua, ait : *Quid adhuc desideramus testes ? [64]Audistis blasphemiam : quid vobis videtur ?* Qui omnes condemnaverunt eum esse reum mortis.[:10380:] [65]Et cœperunt quidam conspuere eum, et velare faciem ejus, et colaphis eum cædere, et dicere ei : *Prophetiza* : et ministri alapis eum cædebant." Mc 14,55-65.

"...*Auditus eius numquam audiet* gaudium meum nec tactus eius venenatus senciet deitatem meam. Verumptamen quia misericors sum, et anima eius, licet immunda sit, si adhuc attrectaret aliquis et consideraret, si aliqua contricio esset in ea et voluntas bona, et infigeret menti eius lanceam acutissimam et feruentem, idest timorem districti iudicii mei, adhuc inueniret graciam meam, si vellet consentire. Quod si nulla esset in eo contricio nec caritas, si quis tamen pungeret eum mordaci correpcione et reprehensione dura, adhuc esset in eo spes, quia, quamdiu anima cum corpore viuit, misericordia mea omnibus aperta est. Vide ergo, quia pro caritate mortuus sum et michi nullus rependit caritatem sed aufert michi iusticiam meam, quia iustum esset, ut homines eo melius viuerent, quo maiori labore redempti sunt. Sed nunc eo deterius viuere volunt, quo eos amarius redemi, eo fiducialius peccare volunt, quo magis eis peccatum abhominabile ostendi. Ideo vide et considera, quia non sine causa irascor, quia graciam meam conuertunt sibi in iram. Redemi enim eos a peccato, et ipsi se magis nunc implicant peccato. Tu ergo, sponsa mea, redde michi, que teneris, idest animam tuam mundam michi conserua, quia pro ea mortuus sum hac de causa, ut eam michi mundam seruares." Rev. St Birgitta, l. i cap. xxi.

"*Dicunt enim legem ipsam strictam esse, grauem et deformem.* Strictam dicunt eam, quia lex precipit contentari de necessariis et fugere superflua. Ipsi autem volunt habere omnia extra racionem quasi iumenta super vires corporis. Ideo stricta est eis. *Dicunt eam secundo* esse grauem, quia lex dicit voluptatem cum racione habere et temporibus constitutis. Sed ipsi volunt perficere suam voluptatem plus quam expedit et plus quam constitutum est. *Tercio* dicunt eam esse deformem, quia lex iubet diligere humilitatem et Deo omne bonum ascribere. Ipsi autem volunt de bonis, a Deo datis, superbire et se extollere. Ideo est eis deformis. Ecce sic contempta est vestis mea. Ego omnia priora compleui et incepi noua, quia antiqua nimis erant difficilia, ut durarent, usquequo venirem ad iudicium. Sed viliter proiecerunt vestem, qua tegitur anima, idest fidem rectam. Insuper et peccatum peccato addunt, quia me volunt eciam prodere." Rev. St Birgitta, l. i cap. xlvii.

● Pro Sanctis Animabus in Purgatorio.

[11056] 13 s. Eum primum ad Annam duxerunt, quod, quamvis non amplius exercens pontificis muneribus, magna auctoritate fruebatur. Caiaphas, pontifices titularis, probabiliter hoc sic disposuit, sperans socerum suum satis callidum fore ut culpam in agno innocenti inveniret.

[11057] 14. vide v. 24 et note.

[11059] 20. Nota quod nihil discipulis respondeat et pontificis attentionem avertat ne eos componat. Et interim Petrus eum servis negabat.

[11060] 21. Sciunt: In hoc et in multis aliis locis videmus in doctrina Christi nihil esse arcanæ, nec arcana exclusiva initiatorum, sicut in mysteriis Græciæ. Sed contra, scimus quod pater parvulis revelat quæ a sapientibus et prudentibus occultat (Lc. 10, 21).

[11061] 23. Exemplum Iesu ostendit quomodo norma ab eo prolata in sermone montano comprehendatur (Mt. 5, 39).

[11062] 24. Ut quidam commentatores notant, hoc v. statim post v. 13 procedere debet, cum quo liquet missionem Annas ad Caiphas sine mora fuisse, ita ut totum processum ex v. 14 prius explicet. Caiaphas.

[10378] 58. Vide Io. 2, 19. Grammatica etiam hic memores templum cælesti Hbr. 9, 11 et 24.

[10379]. d'alès). vide Dn. 7, 13; 24, 30; 26, 64; Ps. 79, 16 et note.

[10380] 64. Sanctus Sanctorum, Immaculatus Agnus Dei, solus in quo Pater omnes voluptates eius damnatus est (Mt. 3, 17; 17, 5). Eius « blasphemia » constabat in duplici veritate narrans quod ille per prophetas nuntiatus est ut Filius Dei et Regis Israël (Lc. 23, 3; Io 18, 37).

Primum Decem

Flagellatus

"[28]Adducunt ergo Iesum a Caipha in prætorium. Erat autem mane : et ipsi non introierunt in prætorium, ut non contaminarentur, sed ut manducarent Pascha.:11063:." Jo 18,28.

"[1]Et surgens omnis multitudo eorum, duxerunt illum ad Pilatum. [2]Cœperunt autem illum accusare, dicentes : *Hunc invenimus subvertentem gentem nostram, et prohibentem tributa dare Cæsari, et dicentem se Christum regem esse.*:10709:. [3]Pilatus autem interrogavit eum, dicens : *Tu es rex Judæorum ?* At ille respondens ait : *Tu dicis.*

[4]Ait autem Pilatus ad principes sacerdotum et turbas : *Nihil invenio causæ in hoc homine.*:10710:. [5]At illi invalescebant, dicentes : *Commovet populum docens per universam Judæam, incipiens a Galilæa usque huc.* [6]Pilatus autem audiens Galilæam, interrogavit si homo Galilæus esset. [7]Et ut cognovit quod de Herodis potestate esset, remisit eum ad Herodem, qui et ipse Jerosolymis erat illis diebus.:10711:.

[8]Herodes autem viso Iesu, gavisus est valde. Erat enim cupiens ex multo tempore videre eum, eo quod audierat multa de eo, et sperabat signum aliquod videre ab eo fieri. [9]Interrogabat autem eum multis sermonibus. At ipse nihil illi respondebat.:10712:. [10]Stabant autem principes sacerdotum et scribæ constanter accusantes eum. [11]Sprevit autem illum Herodes cum exercitu suo : et illusit indutum veste alba, et remisit ad Pilatum. [12]Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die : nam antea inimici erant ad invicem.

[13]Pilatus autem, convocatis principibus sacerdotum, et magistratibus, et plebe, [14]dixit ad illos : *Obtulistis mihi hunc hominem, quasi avertentem populum, et ecce ego coram vobis interrogans, nullam causam inveni in homine isto ex his in quibus eum accusatis.* [15]*Sed neque Herodes : nam remisi vos ad illum, et ecce nihil dignum morte actum est ei.* [16]*Emendatum ergo illum dimittam.*:10713:." Lc 23,1-16.

"[31]Dixit ergo eis Pilatus : *Accipite eum vos, et secundum legem vestram judicate eum.* Dixerunt ergo ei Judæi : *Nobis non licet interficere quemquam.* [32]Ut sermo Iesu impleretur, quem dixit, significans qua morte esset moriturus.:11064:.

[33]Introivit ergo iterum in prætorium Pilatus : et vocavit Iesum, et dixit ei : *Tu es rex Judæorum ?* [34]Respondit Iesus : *A temetipso hoc dicis, an alii dixerunt tibi de me ?* [35]Respondit Pilatus : *Numquid ego Judæus sum ? gens tua et pontifices tradiderunt te mihi : quid fecisti ?* [36]Respondit Iesus : *Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei utique decertarent ut non traderer Judæis : nunc autem regnum meum non est hinc.*:11065: [37]Dixit itaque ei Pilatus : *Ergo rex es tu ?*

Respondit Iesus : *Tu dicis quia rex sum ego. Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimonium perhibeam veritati : omnis qui est ex veritate*:11066:, *audit vocem meam.* [38]Dicit ei Pilatus : *Quid est veritas ?*:11067: Et cum hoc dixisset, iterum exivit ad Judæos, et dicit eis : *Ego nullam invenio in eo causam.*" Jo 18,31-38.

"[15]Per diem autem solemnem consueverat præses populo dimittere unum vinctum, quem voluissent : [16]habebat autem tunc vinctum insignem, qui dicebatur Barrabas. [17]Congregatis ergo illis, dixit Pilatus : *Quem vultis dimittam vobis : Barabbam, an Iesum, qui dicitur Christus ?* [18]Sciebat enim quod per invidiam tradidissent eum.:10205:. [19]Sedente autem illo pro tribunali, misit ad eum uxor ejus.:10206:, dicens : *Nihil tibi, et justo illi : multa enim passa sum hodie per visum propter eum.*

[20]Principes autem sacerdotum et seniores persuaserunt populis ut peterent Barabbam, Iesum vero perderent. [21]Respondens autem præses, ait illis : *Quem vultis vobis de duobus dimitti ?* At illi dixerunt : *Barabbam.* [22]Dicit illis Pilatus : *Quid igitur faciam de Iesu, qui dicitur Christus ?* [23]Dicunt omnes : *Crucifigatur.* Ait illis præses : *Quid enim mali fecit ?* At illi magis clamabant dicentes : *Crucifigatur.*

[24]Videns autem Pilatus quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret : accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens : *Innocens ego sum a sanguine justi hujus.*:10207: *: vos videritis.* [25]Et respondens universus populus, dixit : *Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.*" Mt 27,15-25.

"*Tunc ergo apprehendit Pilatus Iesum, et flagellavit.*:11068:." Jo 19,1.

"*Anno igitur vicesimo etatis sue in magnitudine et fortitudine virili perfectus erat* inter medios moderni temporis magnus, non carnosus sed neruis et ossibus corpulentus. Capilli eius, supercilia et barba crocea brunea erant, longitudo barbe palme per transuersum manus, frons vero non prominens vel mersa sed recta, nasus equalis non paruus nec nimis magnus. Oculi vero eius erant tam puri, quod eciam inimici eius delectabantu eum aspicere, labia non spissa sed clare rubencia. Mentum non erat prominens nec nimis longum sed pulchro moderamine venustum, maxille carnibus modeste plenus. Color eius erat candidus claro rubeo permixtus, statura eius recta. Et in toto corpore suo nulla macula erat, sicut et illi testabantur, qui eum totaliter viderunt nudum et ad columpnam ligatum flagellabant. Nunquam super eum vermis venit, non perplexitas aut immundicia in capillis." Rev. St Birgitta, l. iv cap. lxx.

"Mater loquitur: *Imminente passione Filii mei* lachrime erant in oculis eius et sudor in corpore pre timore passionis. Et mox a conspectu meo abstractus est nec eum ultra vidi, donec educeretur ad flagellandum. Tunc autem ad terram ita trahitur et impulsiue prosternitur crudeliter, ut concusso capite dentes colliderentur, et ad collum et maxillam percutitur ita fortiter, ut sonus percussionis ad aures meas peruenirет." Rev. St Birgitta, l. iv cap. lxx.

"*Instante tempore passionis filii mei,* rapuerunt eum inimici eius, percucientes eum in maxilla et collo et conspuentes illuserunt ei. Deinde ductus ad columpnam, personaliter se vestibus exuit et personaliter manus ad columpnam applicuit, quas inimici sine misericordia ligauerunt. Alligatus autem nichil omnino operimenti habebat sed, sicut natus est, sic stabat et paciebatur erubescenciam nuditatis sue. Consurrexerunt autem inimici eius, qui, fugientibus amicis suis, undique astabant et flagellabant corpus eius, ab omni macula et peccato mundum. Ad primum igitur ictum ego, que astabam propinquius, cecidi quasi mortua et resumpto spiritu vidi corpus eius verberatum et flagellatum usque ad costas, ita ut eius coste viderentur.

Et, quod amarius erat, cum retraherentur flagella, carnes ipsius flagellis sulcabantur. Cumque filius meus totus sanguinolentus, totus sic laceratus stabat, ut in eo non inueniretur sanitas nec quid flagellaretur, tunc unus concitato in se spiritu quesiuit: '*Numquid interficietis eum sic iniudicatum?*' Et statim secuit vincula eius. Inde filius meus induit se vestibus suis. Tunc locum, ubi stabant pedes filii mei, totum repletum vidi sanguine, et ex vestigiis filii mei cognoscebam incessum eius. Quo enim procedebat, apparebat terra infusa sanguine. Nec ipsi paciebantur, ut se indueret, sed compulerunt et traxerunt eum, ut acceleraret. Cum autem duceretur quasi latro, ipse filius meus extersit sanguinem ab oculis suis." Rev. St Birgitta, l. i cap. x.

"*Sed econtrario nunc addiscunt homines.* Primo volunt esse scientes propter iactanciam, ut dicantur boni clerici. Secundo volunt esse scientes, ut habeant et optineant diuicias. Tercio volunt esse scientes, ut optineant honores et dignitates. Propterea, cum adeunt scolas suas et ingrediuntur, ego exeo ab eis, quia ipsi addiscunt propter superbiam, et ego eos docui humilitatem.

Ipsi ingrediuntur propter cupiditatem, et ego non habui, ubi caput meum reclinarem. Ipsi ingrediuntur, ut habeant dignitates, inuidentes aliis esse se superiores, et ego iudicabar a Pilato et ab Herode deridebar. Ideo ego exeo ab eis, quia non addiscunt doctrinam meam. Sed tamen, quia mitis sum et bonus, do unicuique, quod petit. Qui enim petit a me panem, ipse habebit. Qui autem stramen, dabitur ei." Rev. St Birgitta, l. i cap. xxxiii.

"*Pilatus quippe sciuit bene filium meum non peccasse nec dignum aliqua morte.* Tamen, quia timuit amissionem temporalis potestatis et sedicionem Iudeorum, iudicauit quasi inuitus filium meum ad mortem. Quid autem haberent isti timere, si ei seruirent? Aut quid de honore suo et dignitate amitterent, si ipsum honorarent? Ideo grauius isti iudicabuntur et deteriores sunt Pilato in conspectu filii mei, quia Pilatus iudicauit eum propter peticionem et voluntatem aliorum cum timore quodam." Rev. St Birgitta, l. i cap. xxxvii.

"*Ego redemi animas sanguine meo et commisi eas tibi tamquam amico fideli.* Tu autem tradis eas iterato inimico, a quo redemi eas. Tu es iniustior Pilato, qui nullum iudicabat ad mortem nisi me. Tu autem non solum iudicas me quasi nullius dominatorem et nullius boni dignum, immo et animas innocentes condempnas et nocentes dimittis. ::: Et ideo, quia tu similis es Lucifero, iniustior Pilato, immicior Iuda, abhominabilior Iudeis, ideo merito conqueror super te." Rev. St Birgitta, l. i cap. xli.

"*Tunc autem repercutis Dyabolum, quando temptacioni non consentis sed viriliter resistis* utputa opponendo humilitatem contra superbiam, continenciam contra gulam. Tunc vero es stabilis, cum in temptacione contra Deum non murmuras sed cum hylaritate omnia sufferendo et peccatis tuis omnia imputando regraciaris Deo. Tunc vero voluntas tua est racionabilis, cum non desideras premium nisi ad voluntatem meam, cum te totam relinquis in manus meas.

Primum itaque bonum scilicet repercutere hostem non habuit Lucifer, quia statim consensit cogitacioni sue; ideo cecidit irrecuperabiliter, quia sicut nullum malicie sue habuit

instigatorem, ita eciam nullum habebit recuperatorem. Secundum bonum scilicet stabilitatem non habuit Iudas sed factus desperatus se ipsum suspendit. Tercium bonum scilicet voluntatem bonam non habuit Pylatus, quia feruenciorem voluntatem habuit ad placendum Iudeis et ad honorem suum quam ad me liberandum.

Sed Primum bonum scilicet repercutere hostem habuit Mater mea, que quot habuit temptamenta, tot reddidit et reopposuit contraria. Secundum vero bonum habuit Dauid, qui in aduersitate fuit paciens et in casu suo non desperans. Tercium bonum scilicet voluntatem perfectam habuit Abraham, qui relicta patria eciam filium unicum immolabat. Hos igitur et tu iuxta vires tuas imitare!" Rev. St Birgitta, l. iv cap. cvi.

"*Tercio pro superbia, quam habuit multipliciter*, debet, qui voluerit, colligere septem pauperes in qualibet septimana per unum annum, quali die voluerit, et lauet pedes ipsorum humiliter cogitando sic secum in corde, dum lauat eos: '*Domine Ihesu Christe, qui captus es a Iudeis, miserere ei!*'; secundo: '*Domine Ihesu Christe, qui ligatus es ad columpnam, miserere ei!*'; tercio: '*Domine Ihesu Christe, qui iudicatus es innocens a nocentibus, miserere ei!*'; quarto: '*Domine Ihesu Christe, qui propriis vestibus exutus es et indutus vestibus derisionis, miserere ei!*'; quinto: '*Domine Ihesu Christe, qui ita grauiter flagellatus es, ut coste tue viderentur et non esset in te sanitas, miserere ei!*'; sexto: '*Domine Ihesu Christe, qui colaphizatus es et consputus, miserere ei!*'; septimo: '*Domine Ihesu Christe, qui in stipite extensus es, cuius manus, pedes et caput fuit cruentatum spina, oculi fuerunt pleni lacrimis, os et aures plene sanguine, miserere ei!*" Rev. St Birgitta, l. vi cap. v.

"*O inimici mei*, qui talia facitis et alia peccata mee voluntati contraria effronte committitis, quare neglexistis passionem meam et non attenditis in cordibus vestris, quomodo ego nudus steti ad columpnam ligatus, duris flagellis crudeliter verberatus, quomodo nudus stabam et clamabam in cruce, repletus vulneribus et vestitus sanguine?" Rev. St Birgitta, l. vii cap. xxvii.

●● Pro Sanctis Animabus in Purgatorio.

[11063] 28. Pharisæi, qui obrepserunt culicibus et camelis deglutiverunt (Mt. 23, 24), crediderunt se contaminatos intrare paganos domos, sed mors innocentis maculare non videtur. eos. Et posse manducare Pascha: hoc est, quod nondum comederunt. Iesus die Iovis prævenit eum comedere, cum sciret Veneris non amplius ei posse. cf. Lc. 22, 8 et note.

[10709] 2. Nunc seditionem accusant, cum blasphemiæ convictus fuerit. Ad malitiam additur mendacium.

[10710] 4. Non est culpa, quia dixit ei Iesus (in Io 18, 36) quod regnum suum non sit de mundo isto. Alioquin, audito se regem ita prædicantem, Pilatus eum Cæsaris adversarium reum putasset.

[10711] 7. Sic Pilatus credidit se impetum expellere posse. pro domicilio suo in caparnao. Iesus erat Herodis Antipas, tetrarcha Galilææ, qui erat in Ierusalem pro festo paschali. Herodis filius Magni (Mt. 2, 3) et Herodis Agrippa avunculus I, qui Iacobum maiorem occidit (Act. 12, 1 ss.), et cuius filius "Rex Agrippa" (ii) audivit Paulum in Act. 25, 13 SS.

[10712] 9. Iesus non respondet verbo adultero regi et homicida, qui solum curiositate vult videre miraculum. Vestis eum in ardentibus vestiunt ut eum deridant; Secundum S. Bonaventura, eum describere ut insanus vel ineptus.

[10713] 16. cf. v. 22. vide Io. 19, 1 et note; Act. 3, 13.

[11064] 32. Evangelistæ observatio insignis, ut admoneat Iesum non passum solitum cruciatum inter Iudæos, sed potius crucifixionis, quod erat Romæ pro scelestis, et quod quidem ei applicatum et exsecutum est. Auctoritas Romana a Pilato exercetur. Ipse Dominus prophetavit talem esse formam mortis eius, et hoc Gentibus dari (Mt. 20, 19). Unde, ut S. Lucas (18, 34) notat, duodecim non intellexerunt « nihil horum ». Et, quod ad maiorem antithesin, S. Matthæus statim addit (Mt. 20, 20) quod tunc erat quod mater Iacobi et Ioannis rogabat Dominum pro privilegio in regno suo, ac si statim inciperet (Lc. 19, 11). Iesus respondet eis quod nesciunt quid petant (Mt. 20, 22), cum nescirent frumentum frumenti moriendum esse ad fructum (12, 24). cf. Act. 1, 6 s.

[11065] 36. Iesus numquam definivit indolem non politicam regni sui, quæ non est mundana nec milites et arma clarius definita sunt.

[11066] 37. Veritatis: id est, fidelitatis prophetiæ, quæ eam ut talem annuntiaverunt (Lc. 1, 32; ita. 36, 18).

[11067] 38. Quid est verum? Pilatus est genus multorum rationalistarum qui similem quæstionem quærunt et tunc relinquunt sine audiendo responsionem ipsius veritati, quæ est Iesus Christus. S. Augustinus recte dicit: "Nam si sapientia et veritas non totis animi viribus concupiscatur, inveniri nullo pacto potest." cf. SB. 6, 17 sqq. S. Pauli, in Rm. 15, respondet Iesus huic quæstioni dedisse.

[10205] 18. Invidia: refert ad sacerdotes (Mc. 15, 10), contra quorum nequitiam Pilatus ad populum provocavit. quod illi decreverunt populo, qui toties adhæsionem suam Iesu ostenderunt, ut instrumentum ad satisfaciendum odium contra Filium Dei, ad persuadendum eum in scelestum differre (Lc. 23, 18; Io 18; 40) St Petrus homines huius rei commemorat in Act. 3, 14-17.

[10206] 19. Secundum piam traditionem nomen eius Claudia Prócula fuit. Ecclesia Græca eam ut sanctam venerat.

[10207] 24. Pilatus hoc iustum dicit, ita publice confitens innocentiam Iesu; Et tamen eum in cruce mori damnat. Videmus hic genus impii iudicis, qui ob politicam et ignaviam suam potentiam abutitur et officia dignitatis suæ graviter violat. hæsitationes diu procedunt; Quod autem plus credit quam interest, quam vox conscientiæ et providentia uxoris suæ (v. 19). vide Mc. 15, 2 SS.; Lc. 23, 3 SS.; Io. 18, 33 SS.

[11068] 1. Crudelis inconstantia. Sciens et prædicans Iesum esse sine scelere (v. 4), subiecit tamen eum a morte liberare, ad novum et atrocissimum cruciatum, quod synagoga non postulaverat... et tunc eum damnat! (v. 16).

Primum Decem

Coronatus Spinis

"[27]Tunc milites præsidis suscipientes Iesum in prætorium, congregauerunt ad eum universam cohortem.[11068:] [28]et exuentes eum, chlamydem coccineam circumdederunt ei, [29]et plectentes coronam de spinis, posuerunt super caput ejus, et arundinem in dextera ejus. Et genu flexo ante eum, illudebant ei, dicentes : *Aue rex Judæorum.* [30]Et exspuentes in eum, acceperunt arundinem, et percutiebant caput ejus." Mt 27,27-30.

"[4]Exiuit ergo iterum Pilatus foras, et dicit eis : *Ecce adduco vobis eum foras, ut cognoscatis quia nullam invenio in eo causam.* [5]*(Exiuit ergo Iesus portans coronam spineam, et purpureum vestimentum.)* Et dicit eis : *Ecce homo.*

[6]Cum ergo vidissent eum pontifices et ministri, clamabant, dicentes : *Crucifige, crucifige eum.* Dicit eis Pilatus : *Accipite eum vos, et crucifigite : ego enim non invenio in eo causam.*[11069:] [7]Responderunt ei Judæi : *Nos legem habemus, et secundum legem debet mori, quia Filium Dei se fecit.*

[8]Cum ergo audisset Pilatus hunc sermonem, magis timuit.[11070:] [9]Et ingressus est prætorium iterum : et dixit ad Iesum : *Unde es tu ?* Jesus autem responsum non dedit ei. [10]Dicit ergo ei Pilatus : *Mihi non loqueris ? nescis quia potestatem habeo crucifigere te, et potestatem habeo dimittere te ?* [11]Respondit Iesus : *Non haberes potestatem adversum me ullam, nisi tibi datum esset desuper. Propterea qui me tradidit tibi, majus peccatum habet.*[11071:]

[12]Et exinde quærebat Pilatus dimittere eum. Judæi autem clamabant dicentes : *Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris. Omnis enim qui se regem facit, contradicit Cæsari.* [13]Pilatus autem cum audisset hos sermones, adduxit foras Iesum : et sedit pro tribunali, in loco qui dicitur Lithostrotos, hebraice autem Gabbatha.

[14]Erat autem parasceue Paschæ, hora quasi sexta, et dicit Judæis : *Ecce rex vester.* [15]Illi autem clamabant : *Tolle, tolle, crucifige eum.* Dicit eis Pilatus : *Regem vestrum crucifigam ?* Responderunt pontifices : *Non habemus regem, nisi Cæsarem.*[11072:]

[16]Tunc ergo tradidit eis illum ut crucifigeretur. Susceperunt autem Iesum, et eduxerunt." Jo 19,4-16.

"*Cumque viderem lanceam, clauos, flagella et alia passionis genera parata*, processi nichilominus letus ad passionem. Cumque caput meum esset undique corona cruentatum et undique sanguis flueret et eciamsi adhuc inimici tetigissent cor meum, magis hoc paterer diuidi et vulnerari, quam te carere vellem." Rev. St Birgitta, l. i cap. xi.

"*In morte namque filii mei eram sicut mulier, habens cor affixum quinque lanceis.* ::: *Tercia* lancea michi erat spinea corona eius, que sic immaniter pupugit caput eius sanctissimum, ut sanguis defluerat in os eius et in barbam et in aures eius." Rev. St Birgitta, l. i cap. xxvii.

"*Isti autem sciunt eum esse Deum* et ex malicia sua et presumpcione causa proprie cupiditatis crucifigunt eum amarius spiritualiter quam illi carnaliter ::: Coronant eum deinde corona derisionis, quando derident seruitores eius et vanitatem reputant seruire ei." Rev. St Birgitta, l. i cap. xxxvii.

"*Ad primum igitur ictum ferientis mallei ego ex dolore in extasi* fio et euigilans Filium meum confixum video. Colloquentes eciam homines alterum ad alterum audio: '*Quid hic fecit: furtum, rapinam vel mendacium?*' aliis respondentibus, quod *mendax* esset. Et tunc corona spinea capiti eius artissime imposita fuit, que ad medium frontis descendebat plurimis riuis sanguinis ex aculeis infixis decurrentibus per faciem eius et crines et oculos et barbam replentibus, ut quasi nichil nisi sanguis totus videretur; nec ipse me astantem cruci videre potuit nisi sanguine expresso per ciliorum compressionem." Rev. St Birgitta, l. iv cap. lxx.

"Videns quoque mater Filium corona spinea derisum suamque faciem sanguine rubricatam et eius maxillas ex magnis alapis rubicundas, grauissimo dolore ingemuit et tunc sue maxille pre dolorum magnitudine ceperunt pallescere. Sanguine quippe Filii in eius flagellacione per totum ipsius corpus defluente innumerabilium aqua lacrimarum de virginis oculis decurrebat." Rev. St Birgitta, l. xi cap. xviii.

"*Inde vertex meus et caput meum totum puncturis spinarum lacerabatur.* Sanguis defluens coagulatus deturpabat faciem totam et barbam." Rev. St Birgitta, l. ix cap. li.

●● Pro Sanctis Animabus in Purgatorio.

[10208] 27. Nota quod non sunt directum opus populi Judaici, ut sæpe creditum est, flagitia in passione Christi commissa. Qui divinam victimam flagellant, coronam spineam ponunt, eum irrident et crucifigunt, milites Romani sunt (Io 19, 2 sqq), ad cuius auctoritatem Iesus a principibus synagogæ traditus est. (v. 18 et note).

[11069] 6. Tertio iudex testimonium dat innocentiæ Christi et se proclamat iniustitiam morum suorum, concessum crucifixionis divinæ victimæ.

[11070] 8. Paganus Pilatus nesciebat quid diceret, et ideo magis timore repletus est. Fortassis iram alicuius dei timuit, vel verisimilius, ne apud Imperatorem de gratia decideret. Judæi, hæsitationis suæ monentes, magis magisque politicam rationem insistunt (vv. 12 et 15) donec ignavus iudex cedat ad conservandum locum suum, relicto nomine suo ut infame adiectivum pro iis qui se agunt. de prævaricatione iudicum cf. Psalmi 57 et 81 et notis.

[11071] 11. Id est: culpam Caiphas, pontificis veri Dei, aggravatur eo quod, non valens mortem Iesu ordinare, vult facere auctoritatem civilem, quam novit a Deo emanari, servire. Filium Dei ipsum interfice.

[11072] 15. cf. Lc. 19, 14 et note. Gravis est videre per historiam Israel, hanc reprobationem Christi Regis iam a verbis Dei Samueli nuntiatam esse in 1 Sam. 8, 7, cum populus peteret principem similem gentium.

Primum Decem

Via Crucis

"[24]Et Pilatus adjudicavit fieri petitionem eorum. [25]Dimisit autem illis eum qui propter homicidium et seditionem missus fuerat in carcerem, quem petebant : Iesum vero tradidit voluntati eorum.

[26]Et cum ducerent eum, apprehenderunt Simonem quemdam Cyrenensem,[10209] venientem de villa : et imposuerunt illi crucem portare post Iesum.[10716] [27]Sequebatur autem illum multa turba populi et mulierum, quæ plangebant et lamentabantur eum. [28]Conversus autem ad illas Iesus, dixit :

Filiæ Jerusalem, nolite flere super me, sed super vos ipsas flete et super filios vestros.[10717] [29]*Quoniam ecce venient dies in quibus dicent : Beatæ steriles, et ventres qui non genuerunt, et ubera quæ non lactaverunt.* [30]*Tunc incipient dicere montibus : Cadite super nos ; et collibus : Operite nos.* [31]*Quia si in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet ?*[10718]

[32]Ducebantur autem et alii duo nequam cum eo, ut interficerentur." Lc 23,24-32.

"*Cumque iudicatus esset, imposuerunt sibi crucem portandam.* Quam cum ad modicum portasset, veniens unus assumpsit eam sibi portandam. Interim eunte filio meo ad locum passionis, alii percusserunt eum in collo, alii in faciem cederunt. Et tam fortiter et valenter percussus est, ut, licet ego non viderem percucientem, audiui tamen clare sonitum percussionis." Rev. St Birgitta, l. i cap. x.

"*Ideo, o uxor, idest boni Christiani,* currite mecum ad oues, que adhuc habent spiritum, et erigamus eas et refoueamus! Compatimini michi, quia multum care emi oues! Recipe mecum et ego tecum, tu in dorsum et ego in caput! Gaudenter duco eas inter manus meas. Ego portaui eas omnes semel in dorso meo, quando erat totum sauciatum et stipiti affixum." Rev. St Birgitta, l. i cap. lix.

"*Si durum vobis videtur aliquid pro me pati,* considerate, quid ego feci pro vobis! Ego iui causa vestri sanguinolentis pedibus ad crucem," Rev. St Birgitta, l. ii cap. xii.

"*Sic filius meus, omnium dominus et creator,* factus est pauperrimus, ut eternis non transitoriis diuiciis omnes ditaret; qui in dorso suo grauissimum pondus scilicet amaram crucem portans omnium peccata sanguine suo purgauit et deleuit;" Rev. St Birgitta, l. iv cap. lxiv.

"*Hii duo muri erant due leges.* Primus erat vetus lex, que ulterius non procederet. Secundus erat noua lex, que non retrocederet. Inter hos duos muros scilicet leges firmiter stantes ego ibam ad crucem quasi per mare rubrum, quia sanguine meo rubricatum est totum corpus meum, rubricatum est lignum prius album, rubricata est lancea, et redemi populum meum captiuatum, ut me diligeret." Rev. St Birgitta, l. iv cap. cxxxiii.

"Tociens enim in anima virginis gladius ille cum omni amaritudine versabatur, quociens eius amantissimo Filio obiciebantur passiones et obprobria. Videbat quidem Filium impiorum palmis colaphizatum crudeliter et impie flagellatum, a iudeorum principibus morti turpissime adiudicatum ac ipsum, toto vociferante populo: "*Crucifige proditorem!*" ligatis manibus ad locum passionis eductum, aliis eum iam crucem super humeros in maxima lassitudine baiulantem precedentibus et post se ligatum trahentibus atque aliis concomitantibus et eum pugnis impellentibus ac tamquam crudelissimam feram illum agnum mansuetissimum agitantibus, qui secundum Ysaie vaticinium in omnibus suis angustiis ita paciens erat, quod instar ouis ad occisionem ducte sine voce et agni coram tondente se reticentis os suum non aperiebat. Qui sicut per se ipsum omnem pacienciam ostendit, ita sua benedicta mater omnes suas tribulaciones pacientissime tolerauit." Rev. St Birgitta, l. xi cap. xviii.

"Honor sit tibi, Domine mi Ihesu Christe, qui toto tuo glorioso corpore cruentato ad crucis mortem iudicatus fuisti tuisque sacris humeris crucem cum dolore portasti et ad locum passionis furibunde ductus vestibusque tuis spoliatus sic ligno crucis affigi voluisti." Rev. St Birgitta, l. xii oracione. ii.

● ● Pro Sanctis Animabus in Purgatorio.

[10209] 32. Hoc opus caritatis meruit Simonis gratiam convertendi. Mortuus est, secundum antiquam traditionem christianam, ut episcopus Bosræ. Filii eius Alexander et Rufo apparent in evangelio Sancti Marci ut Christiani (Mc. 15, 21). cf. Rm. 16, 13.

[10716] 26. Ex textu quidam deducunt auxilium Cyrenii tantum pondus crucis in humero divini agni auctum, cum post se extremitatem inferiorem elevans. vide Mc. 15, 21 et note.

[10717] 28. Novissima admonitio Domini! Inter mulieres quæ clamabant fortasse fuit "Veronica" quæ, secundum antiquam traditionem, carbasa ad Iesum extendit ut faciem suam purgaret. Eadem traditio narrat Mariam, beatam Iesu matrem, etiam cum S. Ioanne comitante, filio suo in Via Dolorosa convenisse.

[10718] 31. Lignum siccum magis ardet (Io 15, 6). Si innocens tantopere patitur culpam hominum, quid non merebitur reus, si redemptionem contemnunt? vide Hb. 6, 4 s.; 10, 26 SS.

Secundum Decem

Exspoliatus Omnium Vestium

"[21]:3851: Et dixit : Nudus egressus sum de utero matris meæ, et nudus revertar illuc. Dominus dedit, Dominus abstulit ; sicut Domino placuit, ita factum est. Sit nomen Domini benedictum." Iob 1,21.

"[6]:4031: Abstulisti enim pignus fratrum tuorum sine causa, et nudos spoliasti vestibus." Iob 22,6.

"[18]Dinumeraverunt omnia ossa mea. Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me." Ps 21,18.

"[3]Et dixit Dominus : *Sicut ambulavit servus meus Isaias nudus et discalceatus, trium annorum signum et portentum erit*" Is 20,3.

"*Cumque venissem cum eo ad locum passionis,* omnia instrumenta vidi ibi preparata ad mortem suam. Et ipse filius meus veniens ibi exuit se personaliter vestibus suis, ministris inter se dicentibus: '*Hec vestimenta nostra sunt nec ea rehabebit, quia dampnatus est ad mortem.*' Stante autem filio meo, sicut natus erat, nudo corpore," Rev. St Birgitta, l. i cap. x.

"*In morte namque filii mei eram sicut mulier, habens cor affixum quinque lanceis.* Prima enim lancea erat nuditas verecunda et vituperosa," Rev. St Birgitta, l. i cap. xxvii.

"*Ego non erubui illam contemptibilem mortem pro eis.* Ego, sicut natus fui, nudus stabam ante oculos inimicorum meorum." Rev. St Birgitta, l. i cap. lix.

"Maria loquebatur: "*Imprime tibi monile passionis filii mei,* sicut iste sanctus Laurencius impressit sibi. Ipse enim cogitabat cotidie in mente sua sic: '*Deus meus ipse est dominus meus, ego vero seruus. Ipse Dominus Iesus Christus fuit nudatus et derisus; quomodo ergo decet, ut ego, seruus, vestiar delicacioribus? Ipse fuit flagellatus et affixus ligno; non decet ergo, ut ego, qui seruus sum, si vere seruus sum, sim absque dolore et tribulacione.*'

Cumque igitur super prunas extenderetur et cum adeps liquidus in ignem decurreret et omnia membra ignis inflammaret, respexit oculis in celum dicens: 'Benedictus sis tu, Deus meus et creator meus, Iesu Christe! Ego cognosco me non bene in diebus meis vixisse, cognosco eciam me in honore tuo modicum fecisse. Ideo quia misericordia tua maxima est, rogo te, ut facias mecum secundum misericordiam tuam.'

Et cum isto verbo anima a corpore separata est. Ecce, filia mea! Qui tantum filium meum dilexit, qui talia pro honore eius passus est, adhuc indignum se dixit optinere celum. Quomodo ergo illi digni sunt, qui secundum voluntatem suam viuunt? Propterea considera semper passionem filii mei et sanctorum eius! Non enim sine causa tanta passi sunt, sed ut aliis exemplum viuendi darent et ut ostenderent, quantam districcionem filius meus pro peccatis exiget, qui non minimum peccatum vult esse sine emendacione." Rev. St Birgitta, l. ii cap. xxvi.

"*Tu quoque,que vides me,* intellige, quia ego sum ille qui scripturam auream plenius agnoui et agnoscendo augmentaui. Ego fui nudatus ignominiose, sed quia pacienter sustinui, Deus vestiuit animam meam veste immortali. Ego eciam fui intinctus oleo; ideo nunc gaudeo oleo leticie sempiterne. Ego insuper post matrem Dei leuissima morte de mundo transiui, quia custos matris Dei factus fui, et corpus meum est in loco quietissimo et securissimo." Rev. St Birgitta, l. iv cap. i.

"::: *et mox iussus vestes deponit* :::" Rev. St Birgitta, l. iv cap. lxx.

"*Econtra ipse pertulit alia septem.* Nam pro potencia factus est quasi vermis, pro sapiencia reputatus est insipientissimus, pro fortitudine quasi puer fasciolis ligatus, pro pulchritudine quasi leprosus, pro virtuositate stabat nudus et ligatus, pro iusticia reputabatur mendax, pro pietate mortuus est." Rev. St Birgitta, l. iv oracione. cxix.

"::: *Nudus stabam et clamabam in cruce, repletus vulneribus et vestitus sanguine?*" Rev. St Birgitta, l. vii cap. xviii.

"Vnde non paruum miraculum in hoc Deus tunc fecisse dinoscitur, cum virgo mater tot et tantis doloribus intrinsecus sauciata suum spiritum non emisit, quando tam dilectum Filium nudum et cruentatum," Rev. St Birgitta, l. xi cap. xviii.

Pro his qui committunt Superbia.

[3851] 21 s. Sublime scena, quæ memorat Tobiæ 2, 10 ss. Ecclesiasticus 31, 8 SS. Lauda divites, qui non abundanter peccat. Voluntatem Dei subire debemus et gratias agere pro omnibus, etiam pro afflictionibus. « Non est maior fides et vita quam eorum qui credunt Deum omnia ad bonum nostrum spirituale disponere, cum videtur quod nos destruit et turbat optima consilia, cum nos permittit calumniari, cum inexpugnabilem salutem mutat, vel etiam gravius permittit. res » (Garrigou-Lagrange, Providentia et spera in Deum, 4, 2).

[4031] 6 sqq. Hic iam sumus in plena calumnia et temeraria sententia. cf. 29, 12 SS.

Secundum Decem

Caritates Anima Nudum Operit

"[201]:4373: Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me ; ad defensionem meam conspice." Ps 21,20.

"[7]:7806: Frange esurienti panem tuum, et egenos vagosque induc in domum tuam ; cum videris nudum, operi eum, et carnem tuam ne despexeris." Is 58,7.

"[10]:7846: Gaudens gaudebo in Domino, et exsultabit anima mea in Deo meo, quia induit me vestimentis salutis, et indumento justitiæ circumdedit me, quasi sponsum decoratum corona, et quasi sponsam ornatam monilibus suis." Is 61,10.

"[35]*Esurivi enim, et dedistis mihi manducare : sitivi, et dedistis mihi bibere : hospes eram, et collegistis me.*:10182: : [36]*nudus, et cooperuistis me : infirmus, et visitastis me : in carcere eram, et venistis ad me.*" Mt 25,35-36.

"*Imitare humilitatem meam,* quia ego, rex glorie et angelorum, pannis vilibus indutus fui, :::" Rev. St Birgitta, l. i cap. i.

"*Stante autem filio meo,* sicut natus erat, nudo corpore, unus tunc accurrens apportauit sibi velamen, quo ipse exultans intime velabat verecundiora sua." Rev. St Birgitta, l. i cap. x.

"*Cumque diabolus gaudesret de perdicione eorum et casu,* ego motus pietate super eos non reliqui eos sed triplicem misericordiam ostendi eis. Vestiui enim eos nudos et dedi eis panem de terra. Pro luxuria, quam diabolus aucta inobediencia suscitauit eis, dedi in semine eorum animas per deitatem meam." Rev. St Birgitta, l. i cap. xxvi.

"::: *paruumque linteum verendis pretexit,* quod et ipse inde quasi consolatus adiuit ad ligandum." Rev. St Birgitta, l. iv cap. lxx.

"*Ego eciam sum quasi mater omnium peccatorum se volencium emendare* et habencium voluntatem in Deum amplius non peccare, et sum voluntaria ipsum peccatorem in meam defensionem accipere sicut caritatiua mater, dum videret filium nudum ab inimicis acutos gladios habentibus sibi occurrentem. Nonne ipsa tunc opponeret se periculis viriliter, ut filium suum de manibus inimicorum suorum liberaret et eriperet et in sinu suo gaudenter conseruaret? Ita facio et faciam ego omnibus peccatoribus misericordiam a Filio meo petentibus sub vera contricione et diuina dilectione." Rev. St Birgitta, l. iv cap. cxxxviii.

"*Domine Ihesu Christe,* qui propriis vestibus exutus es et indutus vestibus derisionis, miserere ei!;" Rev. St Birgitta, l. vi cap. x.

"*Deus vero, cum facit iusticiam suam vel misericordiam, perficiendo manifestat eam,* quia ab eterno presentia, preterita et futura sunt apud illum. Propterea amici Dei patienter debent stare in amore Dei et non inquietari, quamuis viderint mundiales prosperari, quia Deus est sicut optima lotrix, que pannum immundum ponens inter procellas, ut ex motione aque fiat purior et candidior, diligenter cauet ictus undarum, ne submergatur pannus. Sic Deus ponit in presenti amicos suos inter procellas paupertatis et tribulationis, quibus ad eternam vitam purgentur custodiens eos diligenter, ne vel nimia tristicia vel tribulatione intolerabili demergantur." Rev. St Birgitta, l. iii cap. xxx.

Pro his qui committunt Accidia.

[4373] 20. Titulus Psalmi ad hoc alluderet: ad promptum levamen.

[7806] 7. Caro tua, id est, vicinus tuus. Vide Matthæum 25, 35 et note. "Omnis homo caro tua est" (S. Hieronymus).

[7846] 10 s. Hic est magnificatio Iesu Redemptoris, quæ incipit iisdem fere verbis quibus Maria utitur (Luc. 1, 46 ss.), quia, ut moderni exhibitores demonstrant, servus Dei est qui hic loquitur, ut maritus triumphans (cf. 59; 17) et non Ierusalem vel Ecclesia. Figura Coronado mariti etiam in Cantico Canticorum exhibetur 3, 11. De uxore vestita, cf. Apocalypsis 19, 6-9. Admirabile est in divino verbo hanc linguam sublimem filialem humilitatem, quam hic et in Evangelio Patri omnem gloriam tribuit, proclamando, sicut Maria, Dominum esse, qui eum Salvatoris attributis induit. Ante omnes gentes lingua Simeonis in prophetia Lucæ 2, 32.

[10182] 35. Sic videmus quod amor mandatum est mandatum quod omnia alia mandata claudit; Plenitudo legis est, secundum quam iudex sententiam habebit (Rom. 13, 10; Ga. 5, 14 SS.).

Secundum Decem

Locum Suum in Cruce

"[7]:4366: Ego autem sum vermis, et non homo ; opprobrium hominum, et abjectio plebis. [8]Omnes videntes me deriserunt me ; locuti sunt labiis, et moverunt caput. [9]:4367: *Speravit in Domino, eripiat eum : salvum faciat eum, quoniam vult eum.* [10]Quoniam tu es qui extraxisti me de ventre, spes mea ab uberibus matris meæ. [11]In te projectus sum ex utero ; de ventre matris meæ Deus meus es tu" Ps 21,7-11.

"[18]Verbum enim crucis pereuntibus quidem stultitia est : iis autem qui salvi fiunt, id est nobis, Dei virtus est. [19]Scriptum est enim : *Perdam sapientiam sapientium, et prudentiam prudentium reprobabo.*:11704:" 1 Cor 1,18-19.

"[13]Neque enim qui circumciduntur, legem custodiunt : sed volunt vos circumcidi, ut in carne vestra glorientur.

[14]Mihi autem absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi : per quem mihi mundus crucifixus est, et ego mundo. [15]In Christo enim Iesu neque circumcisio aliquid valet, neque præputium, sed nova creatura.:12068:." Gal 6,13-15.

"*Postea* rapuerunt eum seui tortores et extenderunt in cruce," Rev. St Birgitta, l. i cap. x.

"::: *Sic* eorum vicia, quibus spiritualiter crucifigunt filium meum, abhominabiliora et grauiora sunt ei quam illorum, qui crucifixerunt eum in corpore. Sed forte tu potes querere: '*Quomodo crucifigunt eum?*' Utique, primo ponunt eum in cruce, quam sibi preparauerant, quando de preceptis creatoris sui et Domini non curant," Rev. St Birgitta, l. i cap. xxxvii.

"*Erat autem crux fixa* et brachia crucis eleuata ita, ut nodus crucis inter scapulas esset; nec ullum capiti reclinatorium crux prebebat et tabula tituli utrique brachio super caput eminenti affixa erat. Ad crucem igitur iussus dorsum vertit :::" Rev. St Birgitta, l. iv cap. lxx.

Pro his qui committunt Luxuria.

[4366] 7 SS. Hic locus, parallelus Isaiæ 53, 1-9, ostendit nobis altissimam rationem dolorum Iesu, infinitam abiectionis abiectionis, quam in gratiam nostram capere voluit. « Peccatum factus est, » secundum patris voluntatem (II Corinthians 5, 21) et hoc faciens, sordes nostras emendando, ut essemus pars sanctitatis, meruit et opposuit repudiationem patris, quem in se habebat. indulgentiis. Ipse sciamus quod patrem suum deseruerit, et hic iustificat hanc desertionem, dicendo se tractari propter peccata sua, quæ nostra sunt (cf. Psal. 68, 6; Ezechiel 4, 4 SS. et notis). Si hoc meditamur, melius credemus in amore, quo amamur, et intellegemus aliquid passionis animæ Christi et sanguinis sui sudor in Gethsemani, cum viderit omnia perdidisse iis qui amicitiam repudiant. Quia si tanto pretio nos in cruce acquirit, est ut eum amicum esse permittamus.

[4367] 9. cf. Matthæi 27, 41-43.

[11704] 19. Vide Is. 29, 14; Ps. 32, 10. « Per peccatum primi hominis, liberum arbitrium declinavit et debilitavit, quod nemo tunc recte Deum amare potest vel credere ei, vel agere propter amorem Dei bonum, sed qui antea gratia divinæ misericordiæ adiutus est » (Denz. 199).

[12068] 15. Nova creatura in Christo, per gratiam servi in filium transformata (5, 6; 2 Cor. 5, 17; Io 3, 3). Verbum in eo habet, secundum Iesum, partem essentialem. vide Io. 15, 3 et 15; 6, 36; 8, 31 s.; 17, 17. cf. Rm. 1, 16; Jc. 1, 21; 1 Pe. 1, 23.

Secundum Decem

Immobilis, Pondere Carnificis in Se Genuflexus.

"[12]:4368: Ne discesseris a me, quoniam tribulatio proxima est, quoniam non est qui adjuvet. [13]:4369: Circumdederunt me vituli multi ; tauri pingues obsederunt me. [14]Aperuerunt super me os suum, sicut leo rapiens et rugiens." Ps 21,12-14.

"[17]In turbine enim conteret me, et multiplicabit vulnera mea, etiam sine causa. [18]Non concedit requiescere spiritum meum, et implet me amaritudinibus. [19]Si fortitudo quæritur, robustissimus est ; si æquitas judicii, *nemo audet pro me testimonium dicere.* [20]:3915: Si justificare me voluero, os meum condemnabit me ; si innocentem ostendero, pravum me comprobabit. [21]Etiam si simplex fuero, hoc ipsum ignorabit anima mea, et tædebit me vitæ meæ. [22]Unum est quod locutus sum : *et innocentem et impium ipse consumit.*" Job 9,17-22.

"[2]Dicam Deo : *Noli me condemnare* ; indica mihi cur me ita judices. [3]Numquid bonum tibi videtur, si calumnieris me, et opprimas me opus manuum tuarum, et consilium impiorum adjuves ?" Job 10,2-3.

"[6]:3999: Saltem nunc intelligite quia Deus non æquo judicio afflixerit me, et flagellis suis me cinxerit. [7]Ecce clamabo, vim patiens, et nemo audiet ; vociferabor, et non est qui judicet." Job 19,6-7.

"[4]:4250: Domine Deus meus, si feci istud, si est iniquitas in manibus meis, [5]:4251: si reddidi retribuentibus mihi mala, decidam merito ab inimicis meis inanis. [6]:4252: Persequatur inimicus animam meam, et comprehendat ; et conculcet in terra vitam meam, et gloriam meam in pulverem deducat. [7]:4253: Exsurge, Domine, in ira tua, et exaltare in finibus inimicorum meorum : et exsurge, Domine Deus meus, in præcepto quod mandasti," Ps 7,4-7.

"[19]Et non recessit retro cor nostrum ; et declinasti semitas nostras a via tua : [20]:4597: quoniam humiliasti nos in loco afflictionis, et cooperuit nos umbra mortis." Ps 43,19-20.

"[2]Miserere mei, Deus, quoniam conculcavit me homo ; tota die impugnans, tribulavit me." Ps 55,2.

"[10]Quoniam probasti nos, Deus ; igne nos examinasti, sicut examinatur argentum. [11]Induxisti nos in laqueum ; posuisti tribulationes in dorso nostro ;" Ps 65,10-11.

"[8]:5033: Super me confirmatus est furor tuus, et omnes fluctus tuos induxisti super me." Ps 87,8.

"[6]:9455: Hæc dicit Dominus : *Super tribus sceleribus Israël, et super quatuor non convertam eum, pro eo quod vendiderit pro argento justum, et pauperem pro calceamentis. [7]Qui conterunt super pulverem terræ capita pauperum, et viam humilium declinant : et filius ac pater ejus ierunt ad puellam, ut violarent nomen sanctum meum. [8]Et super vestimentis pignoratis accubuerunt juxta omne altare, et vinum damnatorum bibebant in domo Dei sui.*" Am 9,17-22.

"*Dic enim ei ex parte mea:* 'Ego sum creator tuus et redemptor animarum. Ego sum Deus, quem pre ceteris diligis et amas. Considera et vide, quod anime, quas redemi sanguine meo, sunt quasi anime illorum, qui ignorant Deum, et sunt captiue a diabolo tam horribiliter, quod in omnibus membris punit eas quasi in prelo arto." Rev. St Birgitta, l. i cap. lii.

"*Cui ego respondeo:* 'Ego, iudex tuus, suscepi omnem penam pro te et notum feci tibi periculum tuum et viam eundi, ne tu venires in penam. Justicia quippe fuit, ut ante satisfaccionem culpe celum non intrares. Hanc ego sustinui pro te, quia personaliter impotens eras ad paciendum." Rev. St Birgitta, l. ii cap. xii.

● **Pro his qui committunt Avaritia.**

[4368] 12. Potestne esse lectio tam ineffabiliter penetrans quam inops habitus, puerilis infirmitatis, quod hic ante patrem ostendit? cf. Psalmus 68, 21 et note.

[4369] 13 s. "Bullæ fortes" et leo ferocitatem et vitiosam inimicorum repræsentant, et populi illius in Parasceve, a Pontificis commoti, mugiunt: crucifige! crucifige eum!

[3915] 20. Vide I ad Cor. 4, 4. Sensus est, quod vel vi, vel ratione, nemo metiri potest cum Deo. Significat quod si malus vel crudelis esset, iustificationes nostras nihil valerent. Sic consolatoria doctrina dedicationis, totalis et fidens, in paternas et amantissimas Dei manus deducitur.

[3999] 6. Quasi dicat: Scitote Deum reprehendere. Ictus magisterii, in quo Iob formaliter Deum iniustitiæ accusat secundum normas amicorum, cum innocentem tentat. Ita interpretati sunt et Sanctus Hieronymus et Sanctus Thomas. Lectio admirabilis quæ nos docet ne volumus nostram limitatam intelligentiam liberæ Dei voluntati subicere. cf. 21, 4 et note.

[4250] 4. Id: alludit ad crimen de quo falso accusatur.

[4251] 5. Pulchra lineamentum quod describit David. Quomodo amico male facturus erat, qui etiam iniusti persecutores servaverunt, procul ab ultione? (I Reg. 24, 11; 26, 9). Ut figura Iesu, rex Israël sanctus nobis evangelii anticipationem præbet. cf. Matthæus 5, 38 s.; Psalmus III, IX; Exodus 21, 24.

[4252] 6. Psalmista vehemens imprecatio coram Deo ostendit iustitiam conscientiæ sine recessu. Hoc est quod ait: "Bonæ fidei debitor facile pignus offert."

[4253] 7 SS. Psalmus, qui hic gressum mutat, propheticus fit et gentium iudicium denuntiat (cf. Psalmus 9 et Notæ). Ibi publice Psalmista sine timore iudicari vult, ut amanti respondeat. Hoc est quod sanctus Johannes docet in I. Ioannem IV, 17 S . cf. Luc. 21, 25 et 26, contraque tragicos accentuum moritur iræ. Quidam putant titulum "Lagares" sequentis Psalmi (cf. Psalmi 8, 1 et Nota) ad psalmum præsentem pertinere, et sensum messis seu judicii secundum Isaiam 63, 3; Revelatio 14, 18-20; XIX, XV.

[4597] 20. Loco draconum: Isaias, secundum textum Hebraicum, eadem voce utitur de Babylonio. cf. Isaias 13, 22 et note. [5033] 8. Hæ affectus et querelæ subsidiariæ sunt simillimæ illis Iob, quas Ecclesia ad munus defuncti elegit et quod sunt instrumentum veræ pietatis. Vide Iob 7, 16-21; 10, 1-12; 13, 22-28; 14, 1-6 et 13-16; 17, 1-3 et 11-15; 19, 29-27; 10, 18-22. Quoad sensum messianicum, vide Psalmum 68, 5 et note. [9455] 6 SS. Amos iniustitias in genere damnat, et præcipue iniustitias iudicum contra justos, id est, innocentes (cf. I Reg. XII, 3), et convivia quæ prævaricatores legis fecerunt cum bonis pauperum sedentes. de impignoratis vestibus, quod lex ante solis occasum ad pauperes redire iussit (Exod. 22, 26 S.). Hæc etiam mala in locis sacris commiserunt, ut Dominum offenderint duplici peccato. Vide Ovide 4, 2 et note.

Secundum Decem

Ligatis Omnibus Eorum Extremitatibus Funibus ad Crucem.

"24 :365: Avertitque se parumper, et flevit : et reversus locutus est ad eos. 25Tollensque Simeon, et ligans illis præsentibus," Gn 42,24-25.

"6Locuta est ergo Dalila ad Samson : *Dic mihi, obsecro, in quo sit tua maxima fortitudo, et quid sit quo ligatus erumpere nequeas ?* 7Cui respondit Samson : *Si septem nerviceis funibus necdum siccis, et adhuc humentibus, ligatus fuero, infirmus ero ut ceteri homines.* ::: 10Dixitque ad eum Dalila : *Ecce illusisti mihi, et falsum locutus es : saltem nunc indica mihi quo ligari debeas.* 11Cui ille respondit : *Si ligatus fuero novis funibus, qui numquam fuerunt in opere, infirmus ero, et aliorum hominum similis.* ::: 13Dixitque Dalila rursum ad eum : *Usquequo decipis me, et falsum loqueris ? ostende quo vinciri debeas.* Cui respondit Samson : *Si septem crines capitis mei cum licio plexueris, et clavum his circumligatum terræ fixeris, infirmus ero.* ::: 16 :1708: Cumque molesta esset ei, et per multos dies jugiter adhæreret, spatium ad quietem non tribuens, defecit anima ejus, et ad mortem usque lassata est. 17Tunc aperiens veritatem rei, dixit ad eam : *Ferrum numquam ascendit super caput meum, quia nazaræus, id est, consecratus Deo, sum de utero matris meæ : si rasum fuerit caput meum, recedet a me fortitudo mea, et deficiam, eroque sicut ceteri homines.* ::: 20 :1709: Dixitque : *Philisthiim super te, Samson.* Qui de somno consurgens, dixit in animo suo : *Egrediar sicut ante feci, et me excutiam* : nesciens quod recessisset ab eo Dominus." Jdc 16,6-20.

"6 :2172: *Funes inferni circumdederunt me : prævenerunt me laquei mortis.*" 2 Sm 22,6.

"10*Abscondita est in terra pedica ejus, et decipula illius super semitam.* 11*Undique terrebunt eum formidines, et involvent pedes ejus.* 12*Attenuetur fame robur ejus, et inedia invadat costas illius.*" Job 18,10-12.

"17 :437: *Quoniam circumdederunt me canes multi ; concilium malignantium obsedit me.*" Ps 21,17.

"25 :8576: *Et tu, fili hominis, ecce data sunt super te vincula, et ligabunt te in eis, et non egredieris de medio eorum.* 26*Et linguam tuam adhærere faciam palato tuo, et eris mutus, nec quasi vir objurgans, quia domus exasperans est.* 27 :8577: *Cum autem locutus fuero tibi, aperiam os tuum, et dices ad eos : Hæc dicit Dominus Deus : Qui audit, audiat, et qui quiescit, quiescat : quia domus exasperans est.*" Ez 3,25-27.

"8 :8581: *Ecce circumdedi te vinculis : et non te convertes a latere tuo in latus aliud, donec compleas dies obsidionis tuæ.*" Ez 4,8.

"10 :9090: *Tunc Nabuchodonosor repletus est furore, et aspectus faciei illius immutatus est super Sidrach, Misach, et Abdenago : et præcepit ut succenderetur fornax septuplum quam succendi consueverat.* 20*Et viris fortissimis de exercitu suo jussit ut ligatis pedibus Sidrach, Misach, et Abdenago, mitterent eos in fornacem ignis ardentis.* 21*Et confestim viri illi vincti, cum braccis suis, et tiaris, et calceamentis, et vestibus, missi sunt in medium fornacis ignis ardentis*" Dn 3,19-21.

"18*Et ego dico tibi, quia tu es Petrus :10081:, et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, et portæ inferi non prævalebunt adversus eam.* 19*Et tibi dabo claves regni cælorum. Et quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum et in cælis : et quodcumque solveris super terram, erit solutum et in cælis.* 20*Tunc præcepit discipulis suis ut nemini dicerent quia ipse esset Iesus Christus :10082:.*" Mt 16,18-20.

"18*Amen dico vobis, quæcumque alligaveritis super terram, erunt ligata et in cælo : et quæcumque solveritis super terram, erunt soluta et in cælo :10100:.*" Mt 18,18.

"13*Tunc dicit rex ministris : Ligatis manibus et pedibus ejus, mittite eum in tenebras exteriores : ibi erit fletus et stridor dentium.* 14*Multi enim sunt vocati, pauci vero electi :10136:.*" Mt 22,13-14.

"Ipse fuit flagellatus et affixus ligno;" Rev. St Birgitta, l. ii cap. xxvi.

"Mater loquitur: "*Omnes istos, quos vides circumstare vos,* hii sunt spirituales hostes vestri, scilicet spiritus Dyaboli. Nam qui habent perticas, in quibus cernuntur laquei, hii sunt, qui vos precipitare volunt in peccata mortalia. Quos vero vides habere uncinos in manibus, hii sunt, qui vos cupiunt retardare a seruicio Dei, ut sitis ad bona accidiosi. Qui vero habent instrumenta dentata, sicut furcas, quibus attrahitur et promouetur quod homo desiderat, hii sunt, qui temptant vos, ut assumeretis aliqua bona supra vires vestras, scilicet in ieiuniis, vigiliis, oracionibus et laboribus, aut in irracionabili expensione pecunie vestre." Rev. St Birgitta, l. iv cap. xxix.

"*Ego habui tribulaciones varias et labores. Ego audiui verba pessima et obprobria. Captiuatus sum et flagellatus, funibus ligatus sum*::: *Inde extensus sum in cruce. Collum meum non habuit reclinatorium nisi humeros meos.*" Rev. St Birgitta, l. ii cap. xxvi.

● **Pro his qui committunt Gula.**

[365] 24. Simeon fuit primogenitus fratrum post Ruben, qui olim Iosephum liberare contendebat (37, 21); quam ob rem non punitur.

[1708] 16. Hic eventus, qui multa opera artis inspiravit, lectionem moralem disertam constituit. Samson sæpe decepit illam mulierem ad tollendum, sed diabolica instantia modo herœm vicit. Scriptura sæpe admonet contra malam mulierem, ita in Ecclesiasticus 25, 17 SS.; 26, 10 SS. Laudat autem uxor, quæ communicat cum marito curam familiæ (Prov. 31, 10 SS.; Ecclesiasticus 26, 1 SS.). "Femina bona fortuna felix est; felix, qui timet Deum tanget, et homini pro bonis operibus dabitur » (Ecclesiasticus 26, 3).

[1709] 20. Recessit Dominus a Samsone, quia votum Nazaritæ deseruit. Virtus eius non ab eius sanctitate pendebat, sed ab eius consecratione ad Deum, cuius signum externum non tondebat capillum. cf. 13, 5 et note.

[2172] 6. Scheol: Locus mortuorum; Hic, synonyma cum morte æterna.

[4371] 17. Imago ab oriente sumpta, ubi canes et vultures edunt cadavera insepulti animalium. Ita consumpta est vita Domini, ut canes iam eum circumdant, parati in cadaver eius impetum facere.

[8576] 25. chordæ significant prophetam esse purum instrumentum Dei, id est, quod impedimentum eius non ab hominibus, sed a Domino, qui vetuit eum clare loqui, nisi post lapsum Ierusalem (cf. 24; 27, 33, 22). Quidam ponunt ligatum prophetam captivitatem Judæorum.

[8577] 27. Hoc est, quod Deus non cogat vi ad eum audiendum (cf. Canticum Canticorum 3, 5 et Nota) sed potius offert eis unum tempus (cf. 2, 5). Si reiecerint, pereant (vers. 19). Vide 33, 9 et note.

[8581] 8. Ego te funibus alligam: « Ipse Dominus est, qui in persona Ezechielis funerum symbolum exercet, gravem ei immobilitatem aliquandiu imponens. Putamus, cum Sancto Hieronymo, hoc Symbolum materialiter esse perfectum. Sicut moderni critici videmus in chordis metaphoram quæ respondet realitati physicæ» (Buzy). Ad hanc notam, naturæ mere scientificæ, idem auctor addit nullam esse suspicionem neurosis vel catalepsy in hac revelatione, nec in alia prophetæ, suspicione neurosis vel catalepsy. Reapse, nulla res credentium est elementum supernaturale revelationis divinæ, cum quo idea simpliciter naturalis phænomenon esse potest, ac minus neuroticum detrimentum, ex se ipso relinquitur. Quod ad naturales aspectus, quæ in utroque casu apparent, secundarium tantum habent, mere psychologicum et non spiritualem vel religiosum, cum Deus se libere revelare possit, modo suam maiestatem principem eligit, et scimus eum sæpe in somniis fecisse, quæ in se nihil aliud sunt quam. phænomenon naturale et etiam dolosum, sed quod in revelationem supernaturalem vult vertit. Vide ecclesiasticum 34, 1 SS. et notas.

[9090] 19. Archæologi nobis dicunt "clibanum, cum aperitione laterali, per quod videres interiorem et focum introducere, unum e multis furnis latericiis vel calcis in regione facere, satis spatiosum ut in illis tres iuvenes ambulare possent" (Prado). cf. Casus de quo apud Ieremiam anno 29, 21-23. Ignis maior septies videtur iræ levamen, quia, ut observat Fillion, cum eo brevior esset. Sed ille septenarius test (cf. versu 1 et nota), quod continet fortasse symbolum eorum qui justos purificant (I Petrum 1, 7), opera Dei manifestare (Ioannes 9, 3), ut videmus in versibus 46 SS.

[10081] 18. Petrus (Saxum) est, ut eius nomen dicit, primum fundamentum Ecclesiæ Iesu Christi (cf. Eph. 2, 20), quod potestates infernales numquam perdere poterunt. Claves spiritualem potentiam significant. Sancti Patres omnesque traditiones in hoc textu validissimum argumentum vident de primatu S. Petri et infallibilis auctoritatis apostolicæ sedis. "Interim clamo ad quicumque me audire vult: adiunctus sum cuicumque in cathedra Petri" (S. Hieronymi).

[10082] 20. Ut Fillion notat, verba in hoc loco notant « novum principium in doctrina magistri ». cf. Io. 17, 11; 18, 36. Israëli ignotus (v. 14), qui eum ut Messiam regem respuit, ut eum cum simplici propheta confundat, Iesus tunc desinit cum illa prædicatione, quam Ioannem incepit secundum legem et prophetas (Lc. 16, 16; Mt 3, 10; Is. 35, 5 et notat) et incipit inde (v. 21) nuntiare iis qui in eum crediderunt (v. 15 s.) fundamentum ecclesiæ suæ (v. 18) formari in radice eius. Passio, Mors, et Resurrectio (v. 21) de fide Petri (v. 16 ff.; Io. 21, 15 s.; Eph. 2, 20), et omnes dispersos filios Dei colliget. (Io. 11, 52; 1, 11-13), etiam inter Gentes populum pro nomine suo sumens (Act. 15, 14); Et ipse claves Petro promittit (v. 19). Hoc est, re vera, qui christianæ fidei fores aperit Judæis (Act. 2, 38-42) ac deinde gentibus (Act 10, 34-46). cf. 10, 6 et note.

[10100] 18. Potestates a S. Petro collatæ (16, 19) ad omnes apostolos extenduntur (vv. 1, 17 et 19 s.); Sed nulla erit potestatum conflictus, cum Petrus sit visibile caput Ecclesiæ Christi, cum solum "claves regni cælorum" accepit. vide Io. 20, 22 SS.; Act. 9, 32. cf. Act. 2, 46; Col., 4, 15.

[10136] 14. Hæc parabola etiam primum ad electos veteris societatis refertur. Ad nuptias filii sui cum humanitate, pater ludæos primo per suos prophetas invitat. Qui invitationem contempsit, cenam amittet (Lc. 14, 24). "Alii servi" sunt apostoli quos Deus misit sine deficiente adhuc Israëli (Lc. 13, 6 sqq.), in tempore rerum, id est, cum Iesus iam immotus est et "omnia in puncto erant" (v. 4; Act. 3, 22, Hb. 8, 4 et notas). Rejecit hoc tempus a populo, sicut erat per synagogam (Act. 28, 25 SS.) et tunc "urbem combussit" Hierosolymitanum (v. 7), apostoli et eorum successores, gentiles invitantes, implent. locus dei (Rm. 11, 30). Homo qui thalamum non gerit, est qui gratia sanctificans caret, sine quo nemo potest accedere ad convivium Agni nuptiarum (Apoc. 19, 6 ss.). cf. 13, 47 sqq. et notas.

Secundum Decem

Dextera Adfixus est Crucis.

"9 :642: Aaron scilicet et liberos ejus, et impones eis mitras : eruntque sacerdotes mihi religione perpetua. Postquam initiaveris manus eorum, ::: 24 :645: ponesque omnia super manus Aaron et filiorum ejus, et sanctificabis eos elevans coram Domino." Ex 29,9, 24.

"19 Lavabunt in ea Aaron et filii ejus manus suas ac pedes, ::: 21 ne forte moriantur ; legitimum sempiternum erit ipsi, et semini ejus per successiones." Ex 30,19-21.

"15 :738: Et ponent seniores populi manus super caput ejus coram Domino. Immolatoque vitulo in conspectu Domini," Lv 4,15.

"22 :770: Et extendens manus ad populum, benedixit ei. Sicque completis hostiis pro peccato, et holocaustis, et pacificis, descendit." Lv 9,22.

"21 :813: Et posita utraque manu super caput ejus, confiteatur omnes iniquitates filiorum Israël, et universa delicta atque peccata eorum : quæ imprecans capiti ejus, emittet illum per hominem paratum, in desertum." Lv 16,21.

"10 :944: Cumque Levitæ fuerint coram Domino, ponent filii Israël manus suas super eos." Nm 8,10.

"9 :1429: Josue vero filius Nun repletus est spiritu sapientiæ, quia Moyses posuit super eum manus suas. Et obedierunt ei filii Israël, feceruntque sicut præcepit Dominus Moysi." Dt 34,9.

"8 Sancta in manu extraneorum facta sunt : templum ejus sicut homo ignobilis." 1 Mcc 2,8.

"8 :4414: Domine, dilexi decorem domus tuæ, et locum habitationis gloriæ tuæ. 9 Ne perdas cum impiis, Deus, animam meam,et cum viris sanguinum vitam meam : 10 :4415: in quorum manibus iniquitates sunt ; dextera eorum repleta est muneribus. 11 Ego autem in innocentia mea ingressus sum ; redime me, et miserere mei." Ps 25,8-11.

"17 Expandit Sion manus suas ; non est qui consoletur eam. Mandavit Dominus adversum Jacob in circuitu ejus hostes ejus ; facta est Jerusalem quasi polluta menstruis inter eos." Lam 1,17.

"12 Principes manu suspensi sunt ; facies senum non erubuerunt." Lam 5,12.

"34 :9251: Consurgentes autem duo presbyteri in medio populi, posuerunt manus suas super caput ejus. ::: 42 :9252: Exclamavit autem voce magna Susanna, et dixit : *Deus æterne, qui absconditorum es cognitor, qui nosti omnia antequam fiant,* 43 *tu scis quoniam falsum testimonium tulerunt contra me : et ecce morior, cum nihil horum fecerim, quæ isti malitiose composuerunt adversum me.*" Dn 13,34,42-43.

"16 :9723: In die illa dicetur Jerusalem : Noli timere ; Sion : Non dissolvantur manus tuæ." Soph 3,16.

"Ipse fuit flagellatus et affixus ligno;" Rev. St Birgitta, l. ii cap. xxvi.

"*Quando vero considerabam loca* clauorum in manibus et pedibus, quos secundum prophetas crucifigendos audiui, tunc oculi mei replebantur lacrimis et cor meum quasi scindebatur pre tristicia.

Deinde ductus ad columpnam, personaliter se vestibus exuit et personaliter manus ad columpnam applicuit, quas inimici sine misericordia ligauerunt.

Postea rapuerunt eum seui tortores et extenderunt in cruce, primo dexteram manum eius affigentes stipiti, qui pro clauis perforatus erat. Et manum ipsam ex ea parte perforabant, qua os solidius erat." Rev. St Birgitta, l. i cap. x.

"*Iudei fecerunt michi tria genera penarum in passione mea:* ::: secundo ferrum, quo affixerunt manus meas et pedes;

Pungunt manus meas et pedes ferro induracionis, quia gloriantur de peccato et indurant se, ne timeant me." Rev. St Birgitta, l. i cap. xxx.

"*Sed quando inimici eius crucifixerunt eum,* quatuor ei fecerunt: ::: secundo manus et pedes perforauerunt,

Deinde crucifigunt dexteram manum, quando tenent iusticiam pro iniusticia, dicentes: '*Peccatum non est sic graue et odiosum Deo, sicut dicitur, nec Deus in eternum affligit quemquam sed propter timorem minatus est. Quare enim redimeret hominem, si vellet eum perire?*',

non attendentes, quod minimum peccatum, si homo delectatur in eo, satis est ei ad supplicium eternum Et quia non minimum peccatum dimittit Deus impunitum, sicut non minimum bonum sine remuneracione, ideo sempiternum erit eis supplicium, quia sempiternam habent voluntatem peccandi, quam filius meus, qui videt cor, reputat pro opere. Quia, sicut habent voluntatem, sic eciam opere complerent, si permitteret filius meus." Rev. St Birgitta, l. i cap. xxxvii.

"*Deinde viam ad ciuitatem,* scilicet celestem, preparans et contraria suborta extirpans, aculei et spine acutissime pupugerunt latus meum, et acerbi clavi vulneravuerunt manus et pedes meos." Rev. St Birgitta, l. ii cap. xv.

"*Rege eos et refoue,* ne hostis antiquus prevaleat eis et ne dissipet vineam nouellam, quam plantauit dextera filij mei!" Rev. St Birgitta, l. iii cap. xvii.

"*Ad crucem igitur* iussus dorsum vertit et manum postulatus primum dexteram extendit," Rev. St Birgitta, l. iv cap. lxx.

"*Sic eciam amico Dei utile est habere duas manus spirituales,* sicut prius habuit corporales, sed habeat eas perforatas. Vna manus sit sapiencia diuina, qua ostendat peccatori omnia esse caduca mundi huius et labilia, et qui delectatur in eis, seducitur et non saluatur, quia omnia ad necessitatem concessa sunt et non ad superfluitatem." Rev. St Birgitta, l. iv cap. cxxix.

"*Quarto* dedi tibi manus, ut cum eis faceres, que sunt necessaria corpori et que non sunt anime nociua." Rev. St Birgitta, l. v cap. 1.

"*Secundo* sit ipse paciens pro nomine meo, sciens se habere dominum, qui omnia obprobria audiuit." Rev. St Birgitta, l. vi cap. iv.

"*Ecce illa anima non est mea!* ::: De vulneribus manuum mearum tantum curauit, ac si pannus gracilis rumperetur." Rev. St Birgitta, l. vi cap. xxviii.

"Recolligens quoque virgo sui Filii paruuli manus et pedes leniter in fascia recordabatur, quam duriter ferreis clauis debebant perforari in cruce." Rev. St Birgitta, l. xi cap. xxvii.

"Audiens vero malleorum sonitum, quando Filii manus et pedes ferreis clauis perforabantur, tunc omnibus virginis sensibus deficientibus ipsam in terram velut mortuam doloris magnitudo prostrauit." Rev. St Birgitta, l. xi cap. xxviii.

"Gloria immensa sit tibi, Domine mi Ihesu Christe, quia sustinuisti pro nobis humiliter, ut Iudei tuas venerabiles manus et pedes cum fune extenderent et ligno crucis crudeliter ferreis clauis affigerent," Rev. St Birgitta, l. xii cap. ii.

● ● ● ● ● **Pro his qui committunt Ira, Invidia, Abusus, Calumnia, Idolatriam.**

[642] 9. Perpetua lege, eo sensu, quod duratura erat usque ad legem antiquam abrogandam, id est, quia sacerdotium ludæorum figura erat sacerdotii æterni Iesu Christi. cf. 28, 43 et note; Hebræorum cap. 7-10.

[645] 24 SS. Lapis eam: Alia translatio: lapis eos, vel excuties. cf. V. 26. Textus loquitur in v. 27 "leg" vel crure elevato, ut exprimat oblationes manibus sursum deorsumque et versus quatuor ventos moveri. Cærimonia clare ostendit principale munus sacerdotum constitisse oblationes ad præsentiam Domini elevandam. Antiqua interpretatio Judaica elevationem intelligit eo sensu, quod Moyses, manibus sub novorum sacerdotum positis, eos gestavit, ita sacerdotes Deo oblationem exhibens.

[738] 15. Seniores, quia legati sunt omnis populi. Per impositionem manuum delicta populi ad victimam transmiserunt.

[770] 22. Manus ad populum benedixit ei: populum benedicens et pro eo expiavit (vers. 7), id est, gregem mendicans, obligationes inseparabiliter coniunguntur ministerio sacerdotis. "Inter vestibulum et altare plorabunt sacerdotes, ministri Domini", dicit Iœl propheta, et exclama: "et dicent : Parce, Domine, parce populo tuo ;" (Iœl 2, 17). cf. Exemplum Summi Sacerdotis Onias in II Maccabees 15, 14. « Potentes sunt in operibus et verbis sacerdotes, qui fervidi et assidui sunt in oratione. » (S. Bernard, Serm. De Tribus Ordin).

[813] 21. Omnes iniquitates confitebuntur: sic confessio in Veteri Testamento adhibita est. Fuit etiam peculiaris confessio (Numeri 5, 7). Desertum significat maledictionem, quasi mansionem dæmonis. Cærimonia significat quod hircus peccata populi ad auctorem suum, diabolum, nunquam redeat. Victima propitiationis nostra est Christus, qui, iniquitates nostras, extra urbem mortuus est, sicut caper masculus, qui peccata populi portabat. Vide 4, 12 et note; Hebræi 13, 12. Fray Luis de Leone commentatur de hoc ritu, dicens: "Sicut in veteri lege super caput illius animalis, cum populus purgavit peccata sua, in nomine eius sacerdos imposuit manus suas, et dixit se portare in eo omnia quæ sua. Populus peccavit, sic, quia etiam sacerdos erat, se induit culpam et populum nocens, et eos animo affixit... ad modum unionis spiritualis et ineffabilis, cum qua Deus multos in unum colligit, homines spirituales multum nuntium habent.

[944] 10. Probabiliter tantum principes duodecim tribuum manus imponunt, non omnes homines. Impositio manuum significat Levitas oblationes Deo consecratas potius quam primogenitum totius populi. cf. Exodus 13, 2 et note.

[1429] 9. Spiritu repletus: cf. Numeri 27, 18 et note. Impositio manuum ad Spiritum Sanctum infundendum adhibita est etiam in Novo Testamento ab Apostolis (Actus Apostolorum 6, 6, 8, 17) et adhibetur in Ecclesia in administratione Sacramentorum Baptismi, Confirmationis et Confirmationis. sacro ordine.

[4414] 8. De amore Davidis in domum Domini, vide II Regum 7, 2 S., desiderium ædificandi templum, et in III Reg. 7, 51, thesauros reliquit, cum sciret Deum filio suo destinatum. Salomonem ædificare. Vulgata dicit, "Decorum amo." Qua de re cf. De Tabernaculo, Exodo 25, 30, et in Templo, III Regum 4; Ezechielis 40 SS.

[4415] 10. On "Bribery" vide Deuteronomium 16, 19; I. Reg. 8, 3; 12, 3 et psalmorum 57 et 81 contra magistratus.

[9251] 34. Manus expoliverunt, etc.: hoc fecerunt testes, ut lex præceperat (Leviticus 24, 14). Duo scelestos testes! Minime mirum in picturis catacumbarum Susanna ut agnus repræsentatur, et duo veteres lupi. Processus enucleatur cum apparentiis rectitudinis et secundum legem. Necessitas ut reus velum levaret (vers. 32), cum usibus Fori Judaici concordat.

[9252] 42 Clamavit clare, "Omnem animam suam in hunc clamorem, omnem angorem, omnem fiduciam, omnem innocentiæ robur." Susanna appellat Deum, iudicem æternum, qui novit corda (Actus Apostolorum 1, 24; 15, 8) et non deserit qui in se confidunt. Hic est disertus illustratio eorum quæ dicit magnus apostolus sanctus Paulus Rom 8. " Similiter autem et Spiritus adjuvat infirmitatem nostram : nam quid oremus, sicut oportet, nescimus : sed ipse Spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus. Qui autem scrutatur corda, scit quid desideret Spiritus : quia secundum Deum postulat pro sanctis." Hæc verba in oratione habita die 9 iulii 1941, dicit S. S. S. Pius XII: « Spiritus Sanctus, qui cum gratia sua in animabus nostris operatur et gemitibus nostris inspirat, veram significationem eis dare novit. Et vera virtus, et Pater, qui in profundo cordium legit, præclare perspicit quid per preces nostras et desideria nostra, divinum spiritum pro nobis petit, et tales petitiones Spiritus, in nobis penitus intime, sine dubio audit ».

[9723] 16. Nota lyricismum extraordinarium amoris, qui hoc loco manifestatur, ut echo Isaiæ 35, 3 s. 62, 11 SS., etc.

Omnia Membra Corporis Violenter, Extensa Funibus Extensa. Incipiens a Sinistro Brachio.

"[10]Post hunc tertius illuditur, et linguam postulatus cito protulit, et manus constanter extendit : "et cum fiducia ait : *E cælo ista possideo, sed propter Dei leges nunc hæc ipsa despicio, quoniam ab ipso me ea recepturum spero*

[21]Singulos illorum hortabatur voce patria fortiter, repleta sapientia : et, femineæ cogitationi masculinum animum inserens, [22]:3746: dixit ad eos : *Nescio qualiter in utero meo apparuistis, neque enim ego spiritum et animam donavi vobis et vitam, et singulorum membra non ego ipsa compegi :* [23]:3747: *sed enim mundi Creator, qui formavit hominis nativitatem, quique omnium invenit originem, et spiritum vobis iterum cum misericordia reddet et vitam, sicut nunc vosmetipsos despicitis propter leges ejus.*" 2Mcc 7,10-11, 21-23.

"[22]Humerus meus a junctura sua cadat, et brachium meum cum suis ossibus confringatur. [23]Semper enim quasi tumentes super me fluctus timui Deum, et pondus ejus ferre non potui." Job 31,22-23.

"[15]:4370: Sicut aqua effusus sum, et dispersa sunt omnia ossa mea : factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei." Ps 21,15.

"[7]Sicut crassitudo terræ eruptа est super terram, dissipata sunt ossa nostra secus infernum." Ps 140,7.

"[2]:7725: Quia veni, et non erat vir ; vocavi, et non erat qui audiret. Numquid abbreviata et parvula facta est manus mea, ut non possim redimere ?" Is 50,2.

"[5]:7732: Prope est justus meus, egressus est salvator meus, et brachia mea populos judicabunt ; me insulæ exspectabunt, et brachium meum sustinebunt." Is 51,5.

"[30]:3738: Sed cum plagis perimeretur, ingemuit, et dixit : *Domine, qui habes sanctam scientiam, manifeste tu scis quia cum a morte possem liberari, duros corporis sustineo dolores : secundum animam vero propter timorem tuum libenter hæc patior*" 2Mcc 6,30.

"::: *Ut omnes nervi et vene extenderentur et rumperentur.*" Rev. St Birgitta, l. i cap. x.

"*Crines filii mei erant extenti,* nervi distenti, iuncture extracte de compaginibus, ossa laniata," Rev. St Birgitta, l. i cap. xlv.

"Consideret enim, quomodo Dei filius et filius virginis, qui est unus Deus cum Patre et Spiritu Sancto, passus est, quomodo captiuatus et colaphizatus, quomodo consputus et flagellatus usque ad interiora ita, ut caro extraheretur cum flagris, quomodo omnibus neruis distentis et perforatis stabat dolorosus in cruce," Rev. St Birgitta, l. vi cap. xx.

"Pater loquitur ad Filium: "*Tu es similis sponso,* qui desponsauit sibi sponsam decoram facie et honestam moribus et induxit eam in thalamo suo et dilexit sicut se. Sic tu, fili mi. Tu desponsasti sponsam nouam, quando ad animas hominum tanta arsisti caritate, ut te ipsum pro eis lacerari et in stipite extendi voluisti. Has introduxisti in sanctam Ecclesiam tuam, quam tuo sanguine dedicasti, quasi in quendam thalamum." Rev. St Birgitta, l. vi cap. xxxiii.

"*Ego fui nudatus et flagellatus* et spinis coronatus et ita fortiter extensus in cruce, quod quasi omnes nervi et compages mei corporis soluerentur." Rev. St Birgitta, l. vii cap. xxx.

"*Et quasi in prelo punitus,* nervi distendebantur, vene rumpebantur, iuncture omnes dissoluebantur.

Inde vertex meus et caput meum totum puncturis spinarum lacerabatur. Sanguis defluens coagulatus deturpabat faciem totam et barbam. Os et lingua similiter inficiebantur sanguine. Gingiue tunsionibus intumescebant.

Inde extensus sum in cruce. Collum meum non habuit reclinatorium nisi humeros meos. Brachia mea ad foramina stipitis funibus trahebantur." Rev. St Birgitta, l. ix cap. vii.

"Innumerabilium aqua lacrimarum de virginis oculis decurrebat. Videns deinde mater suum Filium in cruce crudeliter extendi, in omnibus sui corporis viribus cepit tabescere." Rev. St Birgitta, l. xi cap. xviii.

"Ossa manuum et pedum tocius preciosi corporis tui disiungebantur a locis suis non sine tuo magno et intenso dolore, vene et tocius tui benedicti corporis nervi crudeliter rumpebantur" Rev. St Birgitta, l. xii cap. ii.

● ● ● ● ● Pro Sancta Catholica Ecclesia, Sanctitate ejus Papa, Religiosis et Consecratis, Persequentibus et Persequentium, ut Fiat Voluntas Dei in Sancta Ecclesia.

[3746] 22. cf. Iob 10, 8 SS.; Psalmus 138, 15; Ecclesiastes 11, 5: Nota distinctionem animæ et spiritus, quæ cum Sancto Paulo coincidit (I Thessal. 5, 23; Hebr. 4, 12).

[3747] 23. Redibit ad te, etc. Hic est fortissima causa robur huius familiæ martyrum. Virtus spei. vide versum 9 .

[4370] 15 SS. Vivens est passionis Salvatoris descriptio: vires eius defatigatæ sunt; Omnia ossa eius disiuncta sunt (Io. 19, 36), vita eius periit sicut cera et cor verberans sistit. Peccata nostra sunt, quæ eum impulit ut se carnifices pro nobis daret: talis est sententia locutionis, qua eum Baptista expressit: Agnus Dei, qui portat peccata mundi (Io. 1, 29; vide Leviticus 16, 8). Sed consolamur nos scientes quod una die agnus etiam triumphabit leo Judæ (cf. Vers. 29 SS. Revelatio 5, 5), et nunc dicamus cum Liturgia: Veni, Rex, veni, Domine Iesu! (Luc 19, 38; Revelatio 22, 20).

[7725] 2. Significat: Israel non agnovit nec attendit mirabilia, quæ Deus fecit, ut eum salvaret (cf. 49, 5 et nota).

[7732] 5. Iustitia mea, salus mea. Sanctus Hieronymus fundit: Justus, Salvator meus. Eadem est opinio, Dominus manifestat iustitiam et salutem per Messiam. Sanitas promissa non solum ad ludæos, sed etiam ad gentes. Brachium meum reget populos: crebra vaticinium in Psalmis. Vide Psalms 2, 8 s.; 71, 11; 109, 6 et notas.

[3738] 30. Libenter laborat: bonum quod expectat martyres, inquit Sanctus Augustinus, tantus et incolumis fuit; Præmium promissum, tam gloriosum, et tam dulcem possessionem, ut lux terræ nihil illis esset; supplicia contemnebant, et cor eorum in gaudio natabat.

Tertius Decem

Sinistra Cruci Affixa est.

"[13]Tunc oblati sunt ei parvuli, ut manus eis imponeret, et oraret. Discipuli autem increpabant eos. [14]Jesus vero ait eis : *Sinite parvulos, et nolite eos prohibere ad me venire : talium est enim regnum cælorum.*:10109: [15]Et cum imposuisset eis manus, abiit inde." Mt 19,13-15.

"[24]Videns autem Pilatus quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret : accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens : *Innocens ego sum a sanguine justi hujus.*:10207: *: vos videritis.*" Mt 27,24.

"[22]Et venit quidam de archisynagogis nomine Jairus, et videns eum procidit ad pedes ejus, [23]et deprecabatur eum multum, dicens : *Quoniam filia mea in extremis est, veni, impone manum super eam, ut salva sit, et vivat.*" Mc 5,22-23.

"[2]Et facto sabbato cœpit in synagoga docere : et multi audientes admirabantur in doctrina ejus, dicentes : *Unde huic hæc omnia ? et quæ est sapientia, quæ data est illi, et virtutes tales, quæ per manus ejus efficiuntur ? [3]Nonne hic est faber, filius Mariæ, frater Jacobi, et Joseph, et Judæ, et Simonis ? nonne et sorores ejus hic nobiscum sunt ?* Et scandalizabantur in illo.:10271: [4]Et dicebat illis Iesus : *Quia non est propheta sine honore nisi in patria sua, et in domo sua, et in cognatione sua.* [5]Et non poterat ibi virtutem ullam facere, nisi paucos infirmos impositis manibus curavit" Mc 6,2-5.

"[1]Et conveniunt ad eum pharisæi, et quidam de scribis, venientes ab Jerosolymis. [2]Et cum vidissent quosdam ex discipulis ejus communibus manibus, id est non lotis, manducare panes, vituperaverunt. [3]Pharisæi enim, et omnes Judæi, nisi crebro laverint manus, non manducant, tenentes traditionem seniorum : [4]et a foro nisi baptizentur, non comedunt : et alia multa sunt, quæ tradita sunt illis servare, baptismata calicum, et urceorum, et æramentorum, et lectorum.:10281: :

[5]et interrogabant eum pharisæi et scribæ : *Quare discipuli tui non ambulant juxta traditionem seniorum, sed communibus manibus manducant panem ?* [6]At ille respondens, dixit eis : *Bene prophetavit Isaias de vobis hypocritis, sicut scriptum est : Populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longe est a me :* [7]*in vanum autem me colunt, docentes doctrinas, et præcepta hominum.*:10282: :" Mc 7,1-7.

"[22]Et veniunt Bethsaidam, et adducunt ei cæcum, et rogabant eum ut illum tangeret[:10292:]. [23]Et apprehensa manu cæci, eduxit eum extra vicum : et exspuens in oculos ejus impositis manibus suis, interrogavit eum si quid videret. [24]Et aspiciens, ait : *Video homines velut arbores ambulantes.* [25]Deinde iterum imposuit manus super oculos ejus : et cœpit videre : et restitutus est ita ut clare videret omnia. [26]Et misit illum in domum suam, dicens : *Vade in domum tuam : et si in vicum introieris, nemini dixeris.*" Mc 8,22-26.

"[17]*Signa autem eos qui crediderint, hæc sequentur : in nomine meo dæmonia ejicient : linguis loquentur novis :* [18]*serpentes tollent : et si mortiferum quid biberint, non eis nocebit : super ægros manus imponent, et bene habebunt.*" Mc 16,17-18.

"[40]Cum autem sol occidisset, omnes qui habebant infirmos variis languoribus, ducebant illos ad eum. At ille singulis manus imponens, curabat eos. [41]Exibant autem dæmonia a multis clamantia, et dicentia : *Quia tu es Filius Dei* : et increpans non sinebat ea loqui : quia sciebant ipsum esse Christum[:10464:]." Lc 4,40-41.

"[12]Quam cum videret Iesus, vocavit eam ad se, et ait illi : *Mulier, dimissa es ab infirmitate tua.* [13]Et imposuit illi manus, et confestim erecta est, et glorificabat Deum." Lc 13,12-13.

"[53]*Cum quotidie vobiscum fuerim in templo, non extendistis manus in me : sed hæc est hora vestra, et potestas tenebrarum.*" Lc 22,53.

"[3]Sciens quia omnia dedit ei Pater in manus, et quia a Deo exivit, et ad Deum vadit[:10968:]." Jo 13,3.

"*Quando vero considerabam* loca clavorum in manibus et pedibus, quos secundum prophetas crucifigendos audiui, tunc oculi mei replebantur lacrimis et cor meum quasi scindebatur pre tristicia.

Deinde ductus ad columpnam, personaliter se vestibus exuit et personaliter manus ad columpnam applicuit, quas inimici sine misericordia ligaverunt.

Ea parte perforabant, qua os solidius erat. Inde trahentes cum fune aliam manum eius, ad stipitem eam simili modo affixerunt." Rev. St Birgitta, l. i cap. x.

"*Et quia manus mee extense sunt cum clauis,* propterea opera tua, que figurantur in manibus, extendantur ad pauperes et ad precepta mea." Rev. St Birgitta, l. i cap. xi.

"*Deinde crucifigunt sinistram manum eius, quando virtutem vertunt in vicium,* volentes usque in finem peccare, dicentes: '*Si dixerimus in fine semel 'Miserere mei, Deus!',tanta est misericordia Dei, quod habebimus veniam.*' "*Hoc* non est virtus, velle peccare et non emendare, velle premium habere sine labore, nisi esset contricio in corde, quod libenter vellet emendare, si posset pre infirmitate vel aliquo alio impedimento." Rev. St Birgitta, l. i cap. xxxvii.

"*Ego habui pro vobis manus et pedes perforatos,*" Rev. St Birgitta, l. ii cap. xii.

"*Et* inde alia manus ad reliquum cornu non attingens distenditur." Rev. St Birgitta, l. iv cap. lxx.

"Sic eciam amico Dei utile est habere duas manus spirituales, sicut prius habuit corporales, sed habeat eas perforatas. ::: Secunda manus sit exemplum bonum et operacio bona, quia bonus homo facere debet que docet, ut audientes exemplo eius roborentur. Nam multi docent et non exemplificant et hii sunt qui sine cemento erigunt lapides in frigore mentis sue, qui irruente tempestate statim dissoluuntur." Rev. St Birgitta, l. iv cap. cxxix.

"*Quarto* dedi tibi manus, ut cum eis faceres, que sunt necessaria corpori et que non sunt anime nociua." Rev. St Birgitta, l. v cap. i.

"*Scire eciam te volo, quod ab isto die dolor meus sextuplex fuit. Primo* fuit in cogitacione mea. Nam quociens aspiciebam filium meum, quociens inuoluebam eum pannis, quociens videbam eius manus et pedes, tociens animus meus quasi nouo dolore absortus est, quia cogitabam, quomodo crucifigeretur." Rev. St Birgitta, l. vi cap. xlii.

"Cum amaro dolore vidisti necnon et pedes ac manus ipsius" Rev. St Birgitta, l. xii cap. vi.

"Domine mi Ihesu Christe, quia venerandis manibus et brachiis tuis vires Sampsonis mirabiliter excessisti, dum ea ligno crucis affigi pacienter sustinuisti," Rev. St Birgitta, l. xii cap. xxxiii.

●●●●● Pro Sancta Catholica Ecclesia, Sanctitate ejus Papa, Religiosis et Consecratis, Persequentibus et Persequentium, ut Fiat Voluntas Dei in Sancta Ecclesia.

[10109] 14. Iesus sæpe nos hortatur ad infantiam spiritualem, quia una via est ad eum pervenire (18, 3). Sancta Teresia pueri Iesu hanc spiritualitatem extraxit ut essentia Evangelii et Benedicti XV vocat « Secretum Sanctitatis ».

[10207] 24. Pilatus hoc iustum dicit, ita publice confitens innocentiam Iesu; Et tamen eum in cruce mori damnat. Videmus hic genus impii iudicis, qui ob politicam et ignaviam suam potentiam abutitur et officia dignitatis suæ graviter violat. hæsitationes diu procedunt; Quod autem plus credit quam interest, quam vox conscientiæ et providentia uxoris suæ (v. 19). vide Mc. 15, 2 SS.; Lc. 23, 3 SS.; Io. 18, 33 SS.

[10271] 3. Vide Mt 13, 54 SS. Lc. 4, 16 SS.; Io. 6, 42. Non mirum est quod Iesum artificem habent, quia in vita sua abscondita, usque ad triginta annos natus, adiuvavit Ioseph in operibus Carpentarii, ita opus manuale sanctificans. Quoad « Fratres » Iesu Vide 3, 32; Mt XII, 46 et note.

[10281] 4 SS. Hæ sunt purificationes quæ iure non præscriptæ sunt et quod scribæ multiplicantur vocando eas "traditiones". « Iustitiam Dei nesciens et suam constituere cupiens (Rom. 10, 3), Pharisæus, sibi contentus, sperat Deum opprimere virtute sua nihil indigere (Lc. 18, 1 s.). Reapse Pharisæus est formidolosus materialistarum, quia sensualis Sadducee spiritualem ignorat; Sed ille quodammodo eum ad materiam reducere cognoscit: facta, effectiones, opera visibilia, ut homines et homines laudant et imitantur. Antithesis Pharisæorum est Veronica, quæ Deus accedit Deus præsentat, ad faciem gratiæ, blank carbasa spei suæ ». Patet quod doctrina Iesu Christi tam repugnat mentis quam ignis cum aqua (cf. 12, 38 et nota). Traditio, quæ pro Ecclesia valet, ea est quæ originem habet in revelatione divina, id est in prædicatione ipsius Iesu Christi et Apostolorum, « ut veritas absoluta et immutabilis veritas ab initio ab initio prædicata semper eodem modo creetur ». (Pius X. Iuramentum contra modernistas). cf. 1 tm. VI, III, s. et XX

[10282] 6. Vide est. 29, 13; cf. Mt 15, 1-28; 23, 15; Lc. 11, 37-41; Io. 4, 23 et notas.

[10292] 22. Betsaida, sic dicta Betsaida Iulias, orientem os Iordanis ad lacum Genesaret.

[10464] 41. Iesus dæmonum testimonio niti non vult, qui mendacio serviunt, etiam si semel verum dixerint, qui testimonium ab hominibus non accepit, et ne opus erat Ioannis Baptistæ, quia habuit divinum patrem suum (cf. Io. 5, 34-40 et notat), quomodo potuit accipere spiritus malos sicut apostolos? Circum ibi videmus immensum honorem, quem ad nos facit, mittendo nobis apostolos (Io 17, 18-21 et notas; 20, 21; Lc. 24, 48). Notabile est quod ipse Satanas numquam expressit scientiam illam quam dæmones hic manifestant (v. 34 ss.).

[10968] 3. Evangelista, semper tam sobrius ac commendatione carens, hoc tempore ineffabilem immanitatem acuere velle videtur, quod habitus ille servi hic a Iesu prehendi significat (v. 4), quamvis eum optime cognoscat, ut. Exprimitur hic, princeps divinus, solus qui fuit et cultu dignus..

Quartus Decem

Pes Eius Dexter Cruci Affixus Est.

"[4][:167:] Sed afferam pauxillum aquæ, et lavate pedes vestros, et requiescite sub arbore." Gn 18,4.

"[2]Et dixit : *Obsecro, domini, declinate in domum pueri vestri, et manete ibi : lavate pedes vestros, et mane proficiscemini in viam vestram.* :::" Gn 19,2.

"[32]Et introduxit eum in hospitium : ac destravit camelos, deditque paleas et fœnum, et aquam ad lavandos pedes ejus, et virorum qui venerant cum eo." Gn 24,32.

"[24]Et introductis domum, attulit aquam, et laverunt pedes suos, deditque pabulum asinis eorum." Gn 43,24.

"[33]Finitisque mandatis quibus filios instruebat, collegit pedes suos super lectulum, et obiit : appositusque est ad populum suum." Gn 49,32.

"[5][:454:] At ille : *Ne appropies, inquit, huc : solve calceamentum de pedibus tuis : locus enim, in quo stas, terra sancta est.*" Ex 3,5.

"[11][:507:] *Sic autem comedetis illum : renes vestros accingetis, et calceamenta habebitis in pedibus, tenentes baculos in manibus, et comedetis festinanter : est enim Phase (id est, transitus) Domini.*" Ex 12,11.

"[20]*Quem cum immolaveris, sumes de sanguine ejus, et pones super extremum auriculæ dextræ Aaron et filiorum ejus, et super pollices manus eorum ac pedis dextri, fundesque sanguinem super altare per circuitum.*" Ex 29,20.

"[19][:655:] *Lavabunt in ea Aaron et filii ejus manus suas ac pedes,* ::: [21]*ne forte moriantur ; legitimum sempiternum erit ipsi, et semini ejus per successiones.*" Ex 30,19, 21.

"[65][:1362:] In gentibus quoque illis non quiesces, neque erit requies vestigio pedis tui. Dabit enim tibi Dominus ibi cor pavidum, et deficientes oculos, et animam consumptam mœrore." Dt 28,65.

"[3][:1407:] Dilexit populos, omnes sancti in manu illius sunt : et qui appropinquant pedibus ejus, accipient de doctrina illius." Dt 33,3.

"[13][:1446:] *Et cum posuerint vestigia pedum suorum sacerdotes qui portant arcam Domini Dei universæ terræ in aquis Jordanis, aquæ quæ inferiores sunt, decurrent atque deficient : quæ autem desuper veniunt, in una mole consistent.*" Jos 3,13.

"[9]Alios quoque duodecim lapides posuit Josue in medio Jordanis alveo, ubi steterunt sacerdotes qui portabant arcam fœderis : et sunt ibi usque in præsentem diem." Jos 4,9.

"16 :1458: Solve, inquit, calceamentum tuum de pedibus tuis : locus enim, in quo stas, sanctus est. Fecitque Josue ut sibi fuerat imperatum." Ios 5,16.

"24 :1492: Cumque educti essent ad eum, vocavit omnes viros Israël, et ait ad principes exercitus qui secum erant : *Ite, et ponite pedes super colla regum istorum.* Qui cum perrexissent, et subjectorum colla pedibus calcarent, 25rursum ait ad eos : *Nolite timere, nec paveatis : confortamini, et estote robusti : sic enim faciet Dominus cunctis hostibus vestris, adversum quos dimicatis.*" Ios 10,24-25.

"8Et ecce, nocte jam media expavit homo, et conturbatus est : viditque mulierem jacentem ad pedes suos, 9 :1763: et ait illi : *Quæ es ?* Illaque respondit : *Ego sum Ruth ancilla tua : expande pallium tuum super famulam tuam, quia propinquus es.*" Rt 3,8-9.

"4Quæ consurgens, adoravit prona in terram, et ait : *Ecce famula tua sit in ancillam, ut lavet pedes servorum domini mei.*" 1 Sm 25,41.

"10Inclinavit cælos, et descendit : et caligo sub pedibus ejus." 2 Sm 22,10.

"27Cumque venisset ad virum Dei in montem, apprehendit pedes ejus : et accessit Giezi ut amoveret eam. Et ait homo Dei : *Dimitte illam : anima enim ejus in amaritudine est, et Dominus celavit a me, et non indicavit mihi.* ::: 37Venit illa, et corruit ad pedes ejus, et adoravit super terram : tulitque filium suum, et egressa est." 2 Rg 4,27,37.

"2 :2811: Cumque surrexisset rex, et stetisset, ait : *Audite me, fratres mei et populus meus : cogitavi ut ædificarem domum, in qua requiesceret arca fœderis Domini, et scabellum pedum Dei nostri : et ad ædificandum, omnia præparavi.* 3*Deus autem dixit mihi : Non ædificabis domum nomini meo, eo quod sis vir bellator, et sanguinem fuderis.*" 1 Par 28,2-3.

"8Et accipientes eum servi Holofernis, profecti sunt per campestria : sed cum appropinquassent ad montana, exierunt contra eos fundibularii. 9Illi autem divertentes a latere montis, ligaverunt Achior ad arborem manibus et pedibus, et sic vinctum restibus dimiserunt eum, et reversi sunt ad dominum suum." Idt 6,8-9.

"3Nec his contenta, procidit ad pedes regis, fleviteque, et locuta ad eum oravit ut malitiam Aman Agagitæ, et machinationes ejus pessimas quas excogitaverat contra Judæos, juberet irritas fieri." Est 8,3.

"13*(libenter enim pro salute Israël etiam vestigia pedum ejus deosculari paratus essem),* 14*sed timui ne honorem Dei mei transferrem ad hominem, et ne quemquam adorarem, excepto Deo meo.*" Est 13,13-14.

"4 :3417: Jussit ei qui prior fuerat locutus amputari linguam, et cute capitis abstracta, summas quoque manus et pedes ei præscindi, ceteris ejus fratribus et matre inspicientibus." 2 Mcc 7,4.

"7 :3855: Egressus igitur Satan a facie Domini, percussit Job ulcere pessimo, a planta pedis usque ad verticem ejus ;" Iob 2,7.

"5 :3938: Lampas contempta apud cogitationes divitum parata ad tempus statutum." Iob 12,5.

"27Posuisti in nervo pedem meum, et observasti omnes semitas meas, et vestigia pedum meorum considerasti" Iob 13,27.

"11Undique terrebunt eum formidines, et involvent pedes ejus." Iob 18,11.

"10 :4043: Ipse vero scit viam meam, et probavit me quasi aurum quod per ignem transit. 11Vestigia ejus secutus est pes meus : viam ejus custodivi, et non declinavi ex ea." Iob 23,10-11.

"11 :4094: Pharetram enim suam aperuit, et afflixit me, et frenum posuit in os meum. 12Ad dexteram orientis calamitates meæ illico surrexerunt : pedes meos subverterunt, et oppresserunt quasi fluctibus semitis suis. 13Dissipaverunt itinera mea ; insidiati sunt mihi, et prævaluerunt : et non fuit qui ferret auxilium." Iob 30,11-13.

"9 :4119: Mundus sum ego, et absque delicto : immaculatus, et non est iniquitas in me. 10Quia querelas in me reperit, ideo arbitratus est me inimicum sibi. 11Posuit in nervo pedes meos ; custodivit omnes semitas meas." Iob 33,9-11.

"11Servite Domino in timore, et exsultate ei cum tremore. 12Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, et pereatis de via justa. 13Cum exarserit in brevi ira ejus, beati omnes qui confidunt in eo." Ps 2,11-13.

"5 :4315: Perfice gressus meos in semitis tuis, ut non moveantur vestigia mea." Ps 16,5.

"5Circumdederunt me dolores mortis, et torrentes iniquitatis conturbaverunt me. 6Dolores inferni circumdederunt me ; præoccupaverunt me laquei mortis." Ps 17,5-6.

"17 :4371: Quoniam circumdederunt me canes multi ; concilium malignantium obsedit me. Foderunt manus meas et pedes meos ;" Ps 21,17.

"15 :4490: Oculi mei semper ad Dominum, quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos." Ps 24,15.

"11 :4720: Lætabitur justus cum viderit vindictam ; manus suas lavabit in sanguine peccatoris." Ps 57,11.

"23 :4809: Dixit Dominus : *Ex Basan convertam, convertam in profundum maris :* 24*ut intingatur pes tuus in sanguine ; lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipso.*" Ps 67,23-24.

"18 :5112: Si dicebam : *Motus est pes meus* : misericordia tua, Domine, adjuvabat me." Ps 93,18.

"5 :5146: Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate scabellum pedum ejus, quoniam sanctum est." Ps 98,5.

"18 :5224: Humiliaverunt in compedibus pedes ejus ; ferrum pertransiit animam ejus : 19donec veniret verbum ejus. Eloquium Domini inflammavit eum." Ps 104,18-19.

"1 :5300: Dixit Dominus Domino meo : *Sede a dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum.*" Ps 109,1.

"99 :5442: Super omnes docentes me intellexi, quia testimonia tua meditatio mea est. 100Super senes intellexi, quia mandata tua quæsivi. 101Ab omni via mala prohibui pedes meos, ut custodiam verba tua. 102 :5443: A judiciis tuis non declinavi, quia tu legem posuisti mihi." Ps 118,99-102.

"2Seraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ alteri ; duabus velabant faciem ejus, et duabus velabant pedes ejus, et duabus volabant. 3 :7303: Et clamabant alter ad alterum, et dicebant : *Sanctus, sanctus, sanctus Dominus, Deus exercituum ; plena est omnis terra gloria ejus.*" Is 6,2-3.

"23*In memetipso juravi ; egredietur de ore meo justitiæ verbum, et non revertetur : quia mihi curvabitur omne genu, et jurabit omnis lingua.*" Is 45,23.

"*Deinde corpus ipsum, mundissimum a peccato, pro peccatis omnium a planta pedis usque ad verticem lacerari volui et cruci affigi.*" Rev. St Birgitta, l. i cap. i.

"*Deinde dexterum pedem crucifixerunt et super hunc sinistrum duobus clavis ita, ut omnes nervi et vene extenderentur et rumperentur.*" Rev. St Birgitta, l. i cap. x.

"*Pedes tui, idest affectus tui,* quibus ad me ire debes, crucifigantur a voluptatibus, ut, sicut in omnibus membris passus sum ego, sic omnia membra tua parata sint ad obsequium meum. Quia maius seruicium exigo a te quam ab aliis, quia maiorem graciam feci tibi." Rev. St Birgitta, l. i cap. xi.

"*Iudei fecerunt michi tria genera penarum in passione mea:* ::: Secundo ferrum, quo affixerunt manus meas et pedes; ::: Pungunt manus meas et pedes ferro induracionis, quia gloriantur de peccato et indurant se, ne timeant me." Rev. St Birgitta, l. i cap. xxx.

"*Sed quando inimici eius crucifixerunt eum,* quatuor ei fecerunt: ::: Secundo manus et pedes perforauerunt, ::: Postea crucifigunt pedes eius, quando delectantur in faciendo peccatum et non semel cogitant amaram penam filii mei nec regraciantur ei semel de intimo corde, dicentes: '*O quam amara erat passio tua, Deus! Laus tibi sit pro morte tua!* Hoc numquam procedit de ore eorum." Rev. St Birgitta, l. i cap. xxxvii.

"*Si durum vobis videtur aliquid pro me pati,* considerate, quid ego feci pro vobis! Ego iui causa vestri sanguinolentis pedibus ad crucem, ego habui pro vobis manus et pedes perforatos, ego nulli membro meo peperci pro vobis." Rev. St Birgitta, l. ii cap. xii.

"*Et pedes similiter ad foramina sua distenduntur* cancellatique et quasi infra a tibiis distincti duobus clauis ad crucis stipitem per solidum os, sicut et manus erant, configuntur." Rev. St Birgitta, l. iv cap. lxx.

"*Deinde viam ad ciuitatem,* scilicet celestem, preparans et contraria suborta extirpans, aculei et spine acutissime pupugerunt latus meum, et acerbi claui vulnerauerunt manus et pedes meos." Rev. St Birgitta, l. ii cap. xv.

● ● ● ● ● Pro Infirmis, Indigentibus, Morientibus, Viduis et Orphanis, Captivis.

[167] 4 SS. Patres Laudant Hospitium Sancti Patriarchæ, qui tres peregrinos tractat quasi fratres eius. "Abraham servis et servis suis hospitibus servire non commisit, ita bonum quod fecit minuens (pro aliis manibus exercens), sed ipse humanitati egeno una cum uxore serviebat, quasi in hoc magnum lucrum invenisset. Ipse peregrinorum pedes lavit, et ipse vitulum pinguem de armento suis umeris portavit. Cum hospites edebant, ministrabat eis sicut unus ex servis suis, et sine edendo eum, in mensa posuit cupedias quas Sara propriis manibus iurula erat» (St Hieronymus, Epistola ad Pamaquio).

[454] 5. Multi pastores sciebant quod rubus in eremo, sed solus Moyses vidit angelum Domini in ea. Ex eo quod Moyses consueverat vivere e mundo recessisse, meditans Deum, eique confidens in omnibus eximii sui excessibus. Deus diligit eos qui solitudinem diligunt; Quam ob rem magni prophetæ Veteris Testamenti, præcursoris et ipse Iesus, solitudinem cum Deo esse quæsiverunt. Sancta Teresia credit Moysen non omnia quæ vidit in rubo scribere, sed solum quod Deus voluit dicere; Et sanctus credit quod si Deus non ostendat animæ suæ secreta, ut videat et credat se esse Deum, non se in tot et tantis operibus se poneret; Sed tantas res intra spinas illius rubi intellegebat, ut ei adhortaretur ad faciendum quod faciebat populo Israëli» (Constitutiones VI, 4, 7). Patres in rubo figuram Beatæ Virginis vident: "Sicut hic rubus ignem lucet et non urit, sic Virgo Maria lucem dedit mundo, sine virginitate amissa" (Sanctus Gregorius Nyssenus). Idem exprimit Liturgiam in Officio Virginis: "In rubo quem Moyses vidit non urere, virginitatem tuam omni laude dignam agnoscimus."

[507] 11. Agnus paschalis est imago agni Dei immaculati, qui se in cruce sacrificare voluit et in Eucharistia cibum nobis obtulit. Sicut agnus paschalis liberavit Israëlitas ab angelo exterminante, qui mortem attulit, sic nos Iesus Christus eripuit a virtute diaboli et mortis æternæ. Unde in Novo Testamento Iesus dicitur "Agnus" (Io. 1, 29; I Corinthii 5, 7). Agnus paschalis erat verum sacrificium, compositum pacificum sacrificium et sacrificium pro peccato. Sic et Christus pro nobis mortuus est in cruce peccati sacrificium, et datum est nobis in Eucharistia pacis oblatio. cf. V. 46 et note. stricta, etc.; Parati ire, quia ad iter tunicam balteo involvere solebant (cf. Luc. 12, 35). Pascha, ab Hebræo Pesach, quod significat "gradum" (Angeli exterminantis).

[655] 19. Hæc purificatio admonuit sacerdotes sine puritate animæ Deum accedere non posse.

[1407] 3. Sedens ad pedes tuos omnes accipit verbum tuum: cf. 32, 47. Verbum Dei vivificat ei qui se quærit et agnoscit (cf. Sapientiam 6, 18, SS.). Omnes nos habemus id opus (ecclesiasticum 51, 32), et hodie plusquam umquam (Amos 8, 11). Sed non omnes agnoscunt (Jacobi 1, 5 s.). Qui sapientiam desiderat, facile invenit quod anticipat (Sapiens 6, 13 SS.), et cum eo omnia bona ad se veniunt (ibid. 7, 11). Quam ob rem Maria Betania optimam partem habuit (Luc. 10, 42), quia hoc præceptum implevit "sedendi ad pedes" Iesu Christi, sapientiam incarnatam. Hic versus varie translatus est. Bover-Cantera, vide te: amavit etiam populos; Sub manu eius sancti sunt, et verba tua ex pedibus tuis colligunt. Nácar-Colunga: Gratiam populi sui fecit. Omnes sancti eius in manu sunt, qui iter in pedem repetitum per desertum continuavit.

[1446] 13. Vulgate addit: et aquæ, quæ ab imo sunt, sequentur venam.

[1458] 16. cf. Exodus 3, 5; Actus 7, 33.

[1492] 24. Pone pedem, etc. Victores ponebant pedes super collum victis, ut visum est in monumentis Assyriis. cf. Psalmus 109, 1; Isaias 26, 5 sec; Malachias 4, 3; I ad Cor. XV, XXV; Hebræorum II, VIII.

[1763] 9. Ruth mollissimis verbis eum rogat, ut sub pallio suo recipiat, id est, tutelam suam, et ut uxorem duceret, ut nomen cognati sui in Israël servaret.

[2811] 2. scabellum pedum Dei nostri: hoc intelligitur ex arca, quæ sedes erat Divinæ Majestatis. Aderat Deus inter duos cherubos qui pennas suas in arca diffundebant. cf. versum 18; Exodus 25, 18 SS.; Psalmus 98, 5; 131, 7 et notas.

[3417] 14. Honor Deo meo: De hoc transcendentali puncto, vide Nota 1 S. Psalmi 113B. Unico Deo honor et gloria (I Timotheus 1, 17).

[3741] 4. Quod pellis capitis eius avulsa est. Græce dicit: Scythia. Vide versum 7, ubi iteratur Scythia cruciatus.

[3855] 7. Ulceris malignum: Secundum versionem Græcam, lepra.

[3938] 5. Ignominæ laborantibus! etc. Vulgate: Facem despectam in notione divitum, ad tempus statutum impeditum. Bover-quarry: Despectabilis securis, in opinione felicis, pede dubius idoneus. Videmus hic criterium mundi, e diametro beatitudines Iesu oppositum (cf. Matth 5).

[4043] 10 s. Ita est, quod sanctus Ioannes suscitat: Iob conscientia ei testimonium perhibet nullam esse in eo duplicitatem; Et licet mille miserias in corde suo detexit, scit Deum omnia scire et omni passione humana superare; Nemo ergo dubitat se illi inducere, cuiuscumque rei publicæ est. cf. i Ioan 3, 20 s.; Psalmus L, 9; Ioannes 6, 37; Hebræorum 4, 15 s. De Fidei Crucible: Vide I Petri 1, 7 .

[4094] 11. Vulgate textum omnino diversum præbet: quia pharetram suam aperuit et me afflixit, et os meum fregit. Bover- lapicidinis fundit: Quia funem dimisit et me afflixit, idem ac qui dumos a facie evulsit; Nácar-Colunga: omnem reverentiam amisit mihi insultet, omnia iaculis in præsentia mea frangunt. Ex his exemplis perspicitur quod minime impossibilis est huius versi significationem invenire.

[4119] 9 SS. vide 9, 21; 10, 7; 12, 4; 13, 24; 16, 17; 27, 5 s.

[4315] 5. Si gressus eius non dubitaverunt, id quod elegit viam, quæ est in verbis Dei. In Psalmo 17, 37 videmus pedes eius non vacillare, quia Deus introitum suum erravit.

[4371] 17. Imago ab oriente sumpta, ubi canes et vultures edunt cadavera insepulti animalium. Ita consumpta est vita Domini, ut canes iam circumdant eum ut se in cadaver suum iactaret.

[4400] 15. Educit, etc.: Solus ille, non potestas nostra, potest nos a tentationibus liberare, cum satanas fortior sit nobis. Hoc est quod Iesus docuit nos quærere in fine Patris nostri: Libera nos a malo, id est, a tentatore. Unde peccatum vitare possumus, si vitam orationis facimus, id est, si oculos in eo tenemus, ut hic dicitur (cf. Psal. 118, 11). Eadem spiritualitas, quam sanctus Paulus nos docet, dicendo oculos habere, non in nobis (cf. Psalm. 118, 37 et nota), sed in Christo auctor et edax fidei (Hebr. 12, 2).

[4720] 11 s. Iustus gaudebit videns divinam iustitiam de iniustis iudicibus, ut mira novitas, quæ tandem ostendit Ordinem divinum in terra constitutum. Hæc est frequentissima notio in prophetiis (cf. Psalm 9a, 17; 67, 24; 149, 6-9; Isaias 11, 3 SS.; Ieremias 23, 5; etc.), contraque frequentem triumphum iniquitatis, quod Psalmista etiam intente nobis ostendit (Ps 36, 48, 72, 93, etc.). cf. Psalmus 58, 1 et note. Malum, quod gravat impium, non facit iustum ut malum, inquit Sancte Thomas, sed simulac triumphus Dei. cf. Psalmus 108, 1 et note. in sanguine: Apocalypsis 14, 20.

[4809] 23 s. Indicat inimicos Israël. In remotissimis angulis Dominus eos in Monte Basan (cf. versu 16) reperiet, et si opus est, etiam in fundo maris. Talis erit opus magni propugnatoris (cf. Isaiæ 59, 17) in die vindictæ (Ps 57, 11; Isaias 61, 2; 63, 1 SS. 15, Psalmus 2, 9, etc. In eo utetur sua potestate (vers. 29). cf. Iœl 3; Psalmus 65, 5 et note.

[5112] 18. Doctrina consolationis incomparabilis parvulis! Quamprimum fateor me incapacem esse, ad plenam omnipotentis patris robur volat (Isaiæ 66, 2; II Cor. 3, 5). Oppositum est ei qui in se confidit! Quis tractatus theoricus, sive philosophicus sive doctrinalis, huic vivæ doctrinæ comparari potest? Quisquis, etiam maxime eget, et hic melior quam quisquam (Luc. 10, 21), potest intelligere lectionem, quæ hic de fide supernaturalis docetur, quod, plusquam technicæ explicationes, simpliciter credendum est, ut filius patri credit. Talis est valor educationis Verbi Dei.

[5146] 5. Scabellum pedum eius: Arcam sanctam. i Paralipomenon 28, 2; Psalmus 131, 7. Pluries hoc nomen etiam toti terræ datur (Isaiæ 66, 1; Act. Christus, quem pater sub pedibus ejus ponet (Ps 109, 1; Matth. 22, 44; Acts 2, 35; Hebræorum 1, 13; I Corinthii 15, 25, etc.). Hic est, ut versus 2 et 9 dicunt, throni et sanctuarii magni regis in Sion (Ps 64, 2; Ezechiel 43, 7 et notat). De mysterio arcæ, vide Ezechielem 41, 26 et note.

[5224] 18. Alludit ad carcerem Ioseph in Ægypto.

[5300] 1. "Brevis pro numero verborum, magnum ad pondus sententiarum" (St. Augustine), hoc Psalmus, parallelus Psalmi 2 et "Clacissimus totius Psalterii" (Vaccari), gaudet privilegio habendi. ab ipso Iesu interpretatus est (Matth. 22, 41-46). Postquam David ibi auctorem demonstravit, ut nemo eum negaret (Commissio Bible, die 19 maii 1910), Dominus cum eo probat Iudæis divinitatem personæ suæ. Probat etiam quod pater sedem ad dexteram suam reservavit, eum ut hominem glorificans (Ps 2, 7 et Nota) — secundum symbolum: « Ascendit in cælum et sedet ad dexteram Dei Patris » — et iura eius effert. Messias rex, quod Israël nesciebat quando venerat, et « non accepit eum » (Ioan. 1, 11; cf. Isaias 35, 5 et nota). Hæc iura exercebuntur cum Pater « omnes inimicos suos sub pedibus ponit ad colligendum omnia in Christo, quæ cæli et terræ » (Ephes. 1, 10) et ei omnia subiciunt (vers. 2), in die glorificationis eius. finis (vers. 3), quia "in præsenti adhuc omnia sibi subiecta non videmus" (Hebr. 2, 8; 10, 12-13; cf. Marc. 16, 11 et nota). Nullus locus est, per Vetus Testamentum, quod in Novo hoc Psalmo non citatum est, et sanctus Paulus numquam eum ut messianicum citare (1 Corinthians 15, 24 SS.; Ephes. 1, 20 ss., Colossenses 3, 1, Hebræi 1, 3, 5, 6, 7, 17, 8, 1, 10, 12-13), hic enim Messias Dei Filius prædicatur. 1 et 3), rex futuri (vers. 2 et 3) et sacerdos in æternum (vers. 4). Ad unumquemque horum edictum, Deus sollempniter loquitur in persona, id est, Pater, ter successivus (vers. 1, 2, 4). In ceteris David est, qui prophetiam suam significationem confirmat. Ad Dominum meum: ad Christum, quem David prophetice vocat Dominum meum (Hebræum "Adonî": cf. vers. 5 et nota) ut Filius Dei (Ps 2, 7). Vanum videtur desinere ostendere hoc non posse Salomoni appellari, ne "typum" Christi, cum ille "Pacifica rex" numquam aliquid simile bellatori formidabilis, quem hic videmus, vidi. "Sede ad dexteram meam": hoc non ad æternum verbum ante incarnationem suam, sed ad Christum post ascensionem, constat ex multis textibus (Act 2, 34; 7, 55; Rom 8, 34; Hebræorum 1, 8;i Petri 3, 22). Sedens eum ad dexteram suam, ut homo, æquiparatur ut sanctissimæ humanitatis suæ eandem gloriam, quam in æternum pro verbo habuit, et quod postulaverat apud Ioannem 17, 5. cf. Psalmus 2, 7 et note. Donec ponatur, etc., id est, usque ad horam (Hebr. 10, 12 S.) venit cum pater parat triumphum definitivum Divini Filii (vers. 2 et 3) qui primo adventu humiliatus est (vers. 7). Æquivalet alteri symboli articulus, secundum quod a dextera Patris "iterum cum gloria veniet iudicare vivos et mortuos et regnum eius non habebit finem".

[5442] 99 SS. Paraphrasis a Scío oblata hanc præclaram excellentiam psalmistæ super omnes doctores et seniores explicat, dicens: "Quia per seriem et meditationem continuam me intellexisti quid sit verus spiritus". Iesus hanc excellentiam cognitionis spiritualis super mere intellectualem constituit (Luc. 10, 21; cf. Psalmus 130, 1; Iob 2, 20; Sapientia 8, 10; I Corinthii 2, 10 et 14; II, Timotheus 3, 15) et necessitas cordis recti ad intelligendum Deum (Matth. 5, 8 et nota).

[5443] 102. Pulchrum actus amoris: ea impleo, quia de te est. Hinc suavitas exprimitur versu 103. cf. Psalmus 38, 10 .

[7303] 3. Sanctus, Sanctus, etc. Nonnulli parentes et interpretes vident in triplici repetitione allusionem ad Sanctam Trinitatem (cf. Genesis 1, 2 et 26; numeri 6, 24 s.; Ecclesiasticus 50, 22 et Notæ). In Missa videmus præfationem et sanctum patrem et Benedictum ad filium et legatum suum alloqui (cf. Psalmi 117, 26 et nota).

Quartus Decem

Pes Eius Sinister Cruci Affixus Est.

"13 :7834: Gloria Libani ad te veniet, abies, et buxus, et pinus simul ad ornandum locum sanctificationis meæ ; et locum pedum meorum glorificabo. 14Et venient ad te curvi filii eorum qui humiliaverunt te, et adorabunt vestigia pedum tuorum omnes qui detrahebant tibi : et vocabunt te civitatem Domini, Sion Sancti Israël." Is 60,13-14.

"13 :8437: De excelso misit ignem in ossibus meis, et erudivit me : expandit rete pedibus meis, convertit me retrorsum ; posuit me desolatam, tota die mœrore confectam." Lam 1,13.

"7Usque ad terminum emiserunt te : omnes viri fœderis tui illuserunt tibi : invaluerunt adversum te viri pacis tuæ, qui comedunt tecum, ponent insidias subter te ; non est prudentia in eo." Abd 1,7.

"4 :9857: Et stabunt pedes ejus in die illa super montem Olivarum, qui est contra Jerusalem ad orientem : et scindetur mons Olivarum ex media parte sui ad orientem et ad occidentem, prærupto grandi valde : et separabitur medium montis ad aquilonem, et medium ejus ad meridiem." Zach 14,4.

"14*Et quicumque non receperit vos, neque audierit sermones vestros : exeunte foras de domo, vel civitate, excutite pulverem de pedibus vestris.* 15*Amen dico vobis : Tolerabilius erit terræ Sodomorum et Gomorrhæorum in die judicii, quam illi civitati.*" Mt 10,14-15.

"30Et accesserunt ad eum turbæ multæ, habentes secum mutos, cæcos, claudos, debiles, et alios multos : et projecerunt eos ad pedes ejus, et curavit eos. :10076:" Mt 15,30.

"13*Tunc dicit rex ministris : Ligatis manibus et pedibus ejus, mittite eum in tenebras exteriores : ibi erit fletus et stridor dentium.* 14*Multi enim sunt vocati, pauci vero electi. :10136:.*" Mt 22,13-14.

"9Et ecce Iesus occurrit illis, dicens : *Avete.* Illæ autem accesserunt, et tenuerunt pedes ejus, et adoraverunt eum." Mt 28,9.

"22Et venit quidam de archisynagogis nomine Jairus, et videns eum procidit ad pedes ejus, 23et deprecabatur eum multum, dicens : *Quoniam filia mea in extremis est, veni, impone manum super eam, ut salva sit, et vivat.*" Mc 5,22-23.

"11Et quicumque non receperint vos, nec audierint vos, exeuntes inde, excutite pulverem de pedibus vestris in testimonium illis." Mc 6,11.

"25Mulier enim statim ut audivit de eo, cujus filia habebat spiritum immundum, intravit, et procidit ad pedes ejus. 26Erat enim mulier gentilis, Syrophœnissa genere.:10285:. Et rogabat eum ut dæmonium ejiceret de filia ejus. 27Qui dixit illi : Sine prius saturari filios : non est enim bonum sumere panem filiorum, et mittere canibus.

28At illa respondit, et dixit illi : Utique Domine, nam et catelli comedunt sub mensa de micis puerorum.:10286:. 29Et ait illi : Propter hunc sermonem vade : exiit dæmonium a filia tua. 30Et cum abiisset domum suam, invenit puellam jacentem supra lectum, et dæmonium exiisse." Mc 7,25-30.

"79Illuminare bis qui in tenebris et in umbra mortis sedent : ad dirigendos pedes nostros in viam pacis." Lc 1,79.

"8Quod cum videret Simon Petrus, procidit ad genua Iesu, dicens : Exi a me, quia homo peccator sum, Domine.:10468:." Lc 5,8.

"37Et ecce mulier, quæ erat in civitate peccatrix, ut cognovit quod accubuisset in domo pharisæi, attulit alabastrum unguenti.:10504: : 38et stans retro secus pedes ejus, lacrimis cœpit rigare pedes ejus, et capillis capitis sui tergebat, et osculabatur pedes ejus, et unguento ungebat.

44Et conversus ad mulierem, dixit Simoni : Vides hanc mulierem ? Intravi in domum tuam, aquam pedibus meis non dedisti : hæc autem lacrimis rigavit pedes meos, et capillis suis tersit. 45Osculum mihi non dedisti : hæc autem ex quo intravit, non cessavit osculari pedes meos. 46Oleo caput meum non unxisti : hæc autem unguento unxit pedes meos.:10505:. 47Propter quod dico tibi : remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum. Cui autem minus dimittitur, minus diligit.:10506:.

48Dixit autem ad illam : Remittuntur tibi peccata. 49Et cœperunt qui simul accumbebant, dicere intra se : Quis est hic qui etiam peccata dimittit ? 50Dixit autem ad mulierem : Fides tua te salvam fecit : vade in pace.:10507:." Lc 7,37-38, 44-50.

"35Exierunt autem videre quod factum est, et venerunt ad Iesum, et invenerunt hominem sedentem, a quo dæmonia exierant, vestitum ac sana mente, ad pedes ejus, et timuerunt.

47Videns autem mulier, quia non latuit, tremens venit, et procidit ante pedes ejus : et ob quam causam tetigerit eum, indicavit coram omni populo : et quemadmodum confestim sanata sit. 48At ipse dixit ei : Filia, fides tua salvam te fecit : vade in pace." Lc 8,35, 47-48.

"38Factum est autem, dum irent, et ipse intravit in quoddam castellum : et mulier quædam, Martha nomine, excepit illum in domum suam.:10549:, 39et huic erat soror nomine Maria, quæ etiam sedens secus pedes Domini, audiebat verbum illius." Lc 10,38-39.

"15Unus autem ex illis, ut vidit quia mundatus est, regressus est, cum magna voce magnificans Deum, 16et cecidit in faciem ante pedes ejus, gratias agens : et hic erat Samaritanus. 17Respondens autem Iesus, dixit : Nonne decem mundati sunt ? et novem ubi sunt ? 18Non est inventus qui rediret, et daret gloriam Deo.:10626:, nisi hic alienigena. 19Et ait illi : Surge, vade : quia fides tua te salvum fecit." Lc 17,15-19.

"Erat autem quidam languens Lazarus a Bethania, de castello Mariæ et Marthæ sororis ejus. 2*(Maria autem erat quæ unxit Dominum unguento, et extersit pedes ejus capillis suis : cujus frater Lazarus infirmabatur.)*:10928:

32Maria ergo, cum venisset ubi erat Iesus, videns eum, cecidit ad pedes ejus, et dicit ei : Domine, si fuisses hic, non esset mortuus frater meus." Jo 11,1-2, 32.

"3Maria ergo accepit libram unguenti nardi pistici pretiosi, et unxit pedes Iesu, et extersit pedes ejus capillis suis : et domus impleta est ex odore unguenti.:10942:." Jo 12,3.

"5Deinde mittit aquam in pelvim, et cœpit lavare pedes discipulorum, et extergere linteo, quo erat præcinctus.:10970:. 6Venit ergo ad Simonem Petrum. Et dicit ei Petrus : Domine, tu mihi lavas pedes ?

7Respondit Iesus, et dixit ei : Quod ego facio, tu nescis modo : scies autem postea. 8Dicit ei Petrus : Non lavabis mihi pedes in æternum. Respondit ei Iesus : Si non lavero te, non habebis partem mecum.:10971:. 9Dicit ei Simon Petrus : Domine, non tantum pedes meos, sed et manus, et caput. 10Dicit ei Iesus : Qui lotus est, non indiget nisi ut pedes lavet.:10972:, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes.

14Si ergo ego lavi pedes vestros, Dominus et Magister, et vos debetis alter alterius lavare pedes.:10973:. 15Exemplum enim dedi vobis, ut quemadmodum ego feci vobis, ita et vos faciatis." Jo 13,5-10, 14-15.

"34Non enim David ascendit in cælum : dixit autem ipse : Dixit Dominus Domino meo : Sede a dextris meis.:11127:, 35donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. 36Certissime sciat ergo omnis domus Israël, quia et Dominum eum et Christum fecit Deus hunc Iesum, quem vos crucifixistis.:11128:." Act 2,34-36.

"Sed quatuor erant, que me ad resuscitandum Lazarum mouebant. Primum quia amicus erat, dum viueret. Secundum dileccio sororum. Tercium quia humilitas Marie tantum meruit in lauacione pedum meorum, ut, sicut in conspectu conuiuancium se deicit propter me, sic in conspectu multorum letaretur et honoraretur. Quartum ut gloria humanitatis mee manifestaretur." Rev. St Birgitta, l. iv cap. lxxii.

"Hanc ego coniunxi paciencie eorum, quando pacientes sunt, sicut ego fui, qui a planta pedis usque ad verticem non habui sanitatem." Rev. St Birgitta, l. iv cap. xc.

"Tu debes te quadrupliciter humiliare.

Primo coram potentibus mundi, quia ex quo homo contempsit obedire Deo dignum est, ut obediat homini, et quia sine rectoribus homo stare non potest, ideo deferendum est potestati.

Secundo coram spiritualibus pauperibus, id est coram peccatoribus, orando pro eis et regraciando Deo, quia forte non fuisti nec es talis.

Tercio coram spiritualibus diuitibus, id est coram amicis Dei, cogitando te indignam seruire eis et conuersari cum eis.

Quarto coram pauperibus mundi iuuando et vestiendo eos et lauando pedes eorum." Rev. St Birgitta, l. iv cap. xci.

"Quinto dedi tibi pedes, ut recederes ab amore mundi et ires ad requiem et amorem anime tue et ad me, creatorem et redemptorem tuum." Rev. St Birgitta, l. v cap. i.

"Secundo, quia atrociora respondisti et exaltasti nimis vocem tuam exprobrando, cum ego affixus clauis suspexi in celum et non aperui os meum." Rev. St Birgitta, l. vi cap. vi.

"Tercio pro superbia, quam habuit multipliciter, debet, qui voluerit, colligere septem pauperes in qualibet septimana per unum annum, quali die voluerit, et lauet pedes ipsorum humiliter cogitando sic secum in corde, dum lauat eos: ::: 'Domine Ihesu Christe, qui in stipite extensus es, cuius manus, pedes et caput fuit cruentatum spina, oculi fuerunt pleni lacrimis, os et aures plene sanguine, miserere ei!' Lotis autem pauperibus reficiat eos, ut melius poterit et expedire eis viderit, et roget eos humiliter, ut orent pro anima illius." Rev. St Birgitta, l. vi cap. x.

"Ecce illa anima non est mea!' ::: Vulnera eciam pedum meorum tam mollia ei fuerunt, ac si videret scindi molle pomum." Rev. St Birgitta, l. vi cap. xxviii

"Videns deinde mater suum Filium in cruce crudeliter extendi, in omnibus sui corporis viribus cepit tabescere. Audiens vero malleorum sonitum, quando Filii manus et pedes ferreis clauis perforabantur, tunc omnibus virginis sensibus deficientibus ipsam in terram velut mortuam doloris magnitudo prostrauit." Rev. St Birgitta, l. xi cap. xviii.

"Sic crudeliter mortuum cum amaro dolore vidisti necnon et pedes ac manus ipsius una cum" Rev. St Birgitta, l. xii cap. i.

● ● ● ● ● Pro Victimis Detractionis et Calumniæ, Desolatis et Neglectis, Discriminatis et Oppressis, Clamantibus ad Deum, Quibus Deus orationes recipere desiderat.

[7834] 13. Gloria Libani: Cedar. Locus ubi pedes mei iacebant: cf. 11, 10 et note; Zacharias 14, 4.

[8437] 13 s. Ignis intra ossa, rete extentum, iugum super collum impositum, sunt imagines desperatæ urbis destructæ. Ostendit quomodo iam fontes compunctionis. Urbs punita agnoscit, per os Prophetæ, iustitiam Dei, et reum agit. Hoc facere debet omnes gentes tempore magnarum tribulationum. "Passio est rete, quo Deus homines piscatur, eos de venenata vitiorum aqua extrahit et ad cor suum trahit."

[9857] 4 sec. Dominus ponit pedes suos in monte Oliveti et in contactu suo terram tremit et aperit in duas partes, ita ut reliqui incolæ per foramen seu vallem novam per divisionem montis formatam fugere possint (cf. Isaias 52, 7). Asal (vers. 5): ignotus locus. Septuaginta: Jasod. De terræ motu in temporibus Ovide Vide Amos 1, 1; cf. Isaias 29, 6. et cum eo omnes sancti. Unde quidam putant Iesum rediturum esse in monte Oliveti, in ipso loco, quo ascendit in cælum. "Didaje" hunc locum citat eo sensu, quo Sancti Iesum in secundo adventu suo comitantur.

[10076] 30. Vide 11, 5; Mc. 7, 31 ff.

[10136] 14. Hæc parabola etiam primum ad electos veteris societatis refertur. Ad nuptias filii sui cum humanitate, pater ludæos primo per suos prophetas invitat. Qui invitationem contempsit, cenam amittet (Lc. 14, 24). "Alii servi" sunt apostoli quos Deus misit sine deficiente adhuc Israëli (Lc. 13, 6 sqq.), in tempore rerum, id est, cum Iesus iam immotus est et "omnia in puncto erant" (v. 4; Act. 3, 22, Hb. 8, 4 et notas). Rejecit hoc tempus a populo, sicut erat per synagogam (Act. 28, 25 SS.) et tunc "urbem combussit" Hierosolymitanum (v. 7), apostoli et eorum successores, gentiles invitantes, implent. locus dei (Rm. 11, 30). Homo qui thalamum non gerit, est qui gratia sanctificans caret, sine quo nemo potest accedere ad convivium Agni nuptiarum (Apoc. 19, 6 ss.). cf. 13, 47 sqq. et notas.

[10285] 26. Syrophenicia eadem est ac Chananæus (Mt. 15, 22), quia Phœnices etiam Chananæi vocantur.

[10286] 28. Cum hoc paganum insistamus orationi, licet interdum videatur quod Deus nos audire non vult. Vide parabolam amici importuni (Lc. 11, 5 SS.). Perseverantia, dicit Sanctus Bernardus, est Virtus sine qua nullus Deum videbit, nec a Deo videbitur. cf. Lc. 21, 19.

[10468] 8. Quodam die Petrus intelleget, quia peccatores sumus, Iesum non possumus dicere ut abeamus, sed ut medicus veniat. Vide v. 32; Io. 13, 8 et notas.

[10504] 37 S. Quantus pœnitentia fuit venia, et amor qui ex eo venit secundum V. 47. Ut observas. S. Hieronymus et multi alii interpretes, hæc cena Betania non est (Mt. 26, 6 s.; Mc. 14, 3 SS.; Io. 12, 1 ff.).

[10505] 46. Cum ad venerandum Deum non debet esse avarus, et solum curandum est ut secundum ipsum sit (cf. 1, 11 et nota), et quod amor unicus est motivum et non vanitas vel amor sui. vide Io. 12, 1-8.

[10506] 47. Dilige Parva: Hæc conclusio Domini ostendit, si peccator multum amavit, quia multum dimissa erat, et non e converso, ut videtur deduci a prima parte V. Inceptum non incipit ab homine, sed a. Deus qui misericordiam operatur (Ps. 58, 11; 78, 8; Denz. 187). S. Augustinus hoc confirmat dicendo Pharisæum non posse ignosci multum, quod se pulchrum esse credens, Magdalenæ contrarium, parum se habere putabat. Et tunc, sane, numquam amare potuit quantum a Iesu edoctus.

[10507] 50. Vide 8, 48; 17, 19; 18, 42.

[10549] 38. Vicus Bethania est ad tres kilometre. Hierosolymitani. Iesus ibi morabatur in domo harum sororum Lazari.

[10626] 18. Gloria Deo: Iterum Iesus effert gloriam Dei consistere in agnitione beneficiorum eius. Laus frequentissima in omnibus Scripturæ dicit: « Laudate Dominum, quia bonus est, quia misericordia eius in æternum manet » (Ps. 135, 1 ff. etc.). De peregrino, vide 9, 53 et note.

[10928] 2. Vide 12, 3 ss.; Lc. 7, 36-50.

[10942] 3. De hac Bethania cenam vide etiam Mt 26, 6 SS. Mc. 14, 3 SS. Iuxta S. Chrysostomus et S. Hieronymus, hæc Maria, soror Lazari Bethaniæ, non idem esset cum peccatore qui Iesum in Lc ungit. 7, 36-50. Aliæ vero opiniones coincidunt cum liturgia quæ utrumque agnoscit, ut videtur in Missa Sanctæ Mariæ Magdalenæ, die 22 iulii, et considera Magdalenæ amantem et fidelem habitum ad pedem crucis et in resurrectione (19; 25, 20, 1-18), valde proprium est illius qui in Bethania ecstatice Iesum auscultavit (Lc. 10, 38 SS.).

[10970] 5. Quidam hic putant purificationem apostolorum, sed Iesus explicat in vv. 12 SS. Sensus et exemplaris finis huius actus ineffabilis humilitatis et caritatis fraternæ, « magis meditari quam expressit », scribit S. Augustinus. In v. 10 narrat se iam mundas esse, et pedes lavare non purificationis conscientiæ, sed servitutis servitutis, quod hic est signum amoris (cf. v. 1), eo magis speciales, quia non sunt noviter visitatores (cf. Lc. 7, 44). Iudas quoque pedes lavit! Purificationis ratio est ergo, ut Huby ait, aliena a sermone Iesu.

[10971] 8. De hac falsa humilitate cf. 5, 8; 16, 23; Lc. 12, 37 et note. "Communitatem habere cum Iesu necesse est ne ab eo timeas. Sine hoc, quid nos ab eo redempti sumus?"

[10972] 10. Verba uncis in multis codicibus desunt. Pirot eos omnino supprimit.

[10973] 14. De simplicitate et humilitate sine limitibus Iesu, vide Mt 20, 28; Lc. 22, 27 et note.

[11127] 34 SS. vide Ps. 109 et note. Ipse Iesus hanc prophetiam explicavit in Mt. 22, 41-46 ad probationem divinitatis. Petrus hic utitur (v. 36), idem ac S. Paulus (Heb. 1, 8-13; 1 Cor. 15, 25), ut annuntiatio futuri triumphi Christi.

[11128] 36. Constituit: cf. PS. 109, 4 et note.

Quintus Decem

Crux Erigitur.

"4Profecti sunt autem et de monte Hor, per viam quæ ducit ad mare Rubrum, ut circumirent terram Edom. Et tædere cœpit populum itineris ac laboris : 5,1034: locutusque contra Deum et Moysen, ait : *Cur eduxisti nos de Ægypto, ut moreremur in solitudine ? deest panis, non sunt aquæ : anima nostra jam nauseat super cibo isto levissimo.*

6Quam ob rem misit Dominus in populum ignitos serpentes, ad quorum plagas et mortes plurimorum, 7venerunt ad Moysen, atque dixerunt : *Peccavimus, quia locuti sumus contra Dominum et te : ora ut tollat a nobis serpentes.* Oravitque Moyses pro populo,

8,1035: Et locutus est Dominus ad eum : *Fac serpentem æneum, et pone eum pro signo : qui percussus aspexerit eum, vivet.*

9Fecit ergo Moyses serpentem æneum, et posuit eum pro signo : quem cum percussi aspicerent, sanabantur." Nm 21,4-9.

"38*Et qui non accipit crucem suam, et sequitur me,*:10018: *non est me dignus.*" Mt 10,38.

"24Tunc,:10084: Iesus dixit discipulis suis : *Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me.*" Mt 16,24.

"17Et cum egressus esset in viam, procurrens quidam genu flexo ante eum, rogabat eum : *Magister bone, quid faciam ut vitam æternam percipiam ?*:10315:

18Jesus autem dixit ei : *Quid me dicis bonum ? nemo bonus, nisi unus Deus.* 19*Præcepta nosti : ne adulteres, ne occidas, ne furaris, ne falsum testimonium dixeris, ne fraudum feceris, honora patrem tuum et matrem.* 20At ille respondens, ait illi : *Magister, hæc omnia observavi a juventute mea.*

21Jesus autem intuitus eum, dilexit eum, et dixit ei : *Unum tibi deest : vade, quæcumque habes vende, et da pauperibus, et habebis thesaurum in cælo : et veni, sequere me.* 22Qui contristatus in verbo, abiit mœrens : erat enim habens multas possessiones,:10316:." Mc 10,17-22.

"23Dicebat autem ad omnes : *Si quis vult post me venire, abneget semetipsum,*:10527:, *et tollat crucem suam quotidie, et sequatur me.*" Lc 9,23.

"25Ibant autem turbæ multæ cum eo : et conversus dixit ad illos,:10597: : 26*Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxorem, et filios, et fratres, et sorores, adhuc autem et animam suam, non potest meus esse discipulus,*:10598: 27*Et qui non bajulat crucem suam, et venit post me, non potest meus esse discipulus.*:10599:" Lc 14,25-27.

"14*Et sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto, ita exaltari oportet Filium hominis*:10778: : 15*ut omnis qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam.*

16Sic enim Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret : ut omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam,:10779: 17Non enim misit Deus Filium suum in mundum,:10780:, ut judicet mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum.

18Qui credit in eum, non judicatur ; qui autem non credit, jam judicatus est : quia non credit in nomine unigeniti Filii Dei. 19Hoc est autem judicium : quia lux venit in mundum, et dilexerunt homines magis tenebras quam lucem : erant enim eorum mala opera.:10781:

20Omnis enim qui male agit, odit lucem, et non venit ad lucem, ut non arguantur opera ejus : 21qui autem facit veritatem, venit ad lucem, ut manifestentur opera ejus, quia in Deo sunt facta." Jo 3,14-21.

"25Erat autem hora tertia,:10391: : et crucifixerunt eum." Mc 15,25.

"33Et postquam venerunt in locum qui vocatur Calvariæ, ibi crucifixerunt eum : et latrones, unum a dextris, et alterum a sinistris.:10719: 34Jesus autem dicebat : *Pater, dimitte illis : non enim sciunt quid faciunt.*" Lc 23,33-34.

"*Deinde corpus ipsum, mundissimum a peccato, pro peccatis omnium a planta pedis usque ad verticem lacerari volui et cruci affigi.*" Rev. St Birgitta, l. i cap. i.

"*Ego sum, qui in cruce pependi*" Rev. St Birgitta, l. i cap. ii.

"*Surgens vero vidi filium meum miserabiliter pendentem, et ego, mater eius mestissima, undique consternata, pre dolore vix stare potui.*" Rev. St Birgitta, l. i cap. x.

"*Judei fecerunt michi tria genera penarum in passione mea:* primo lignum, quo affixus sum et flagellatus et coronatus; ::: Tales nunc in mundo multiplicati sunt et pauci faciunt michi consolacionem. Nam affigunt me ligno per voluntatem peccandi," Rev. St Birgitta, l. i cap. xxx.

"Deinde ad apostolos ait Dominus: "*Dicite, quis est ille, quem vidistis, audistis et sensistis?*" Responderunt illi: "*Nos audiuimus verba tua et scripsimus ea. Nos audiuimus magnalia tua, cum dedisti nouam legem, cum verbo precepisti demonibus et exierunt, cum verbo resuscitasti mortuos et sanasti infirmos. Nos vidimus te in humano corpore. Nos vidimus magnalia tua in diuina gloria cum humanitate. Nos vidimus te traditum inimicis et pendere in ligno.*" Rev. St Birgitta, l. i cap. xlv.

"*Ego fui percussus cum pugno in dentes,* ego tractus in crinibus cum digitis eorum, ego flagellatus flagellis eorum, ego affixus ligno cum instrumentis eorum et pendebam cum furibus et latronibus in cruce." Rev. St Birgitta, l. i cap. lix.

"*Abest quoque pauper frater, qui cum iuramento abnegauit mundum,* sed nunc pro superbia et ostentatione mea sum iudicatus. Verumtamen nunc compellor dicere veritatem, quod ille iustus iudex qui iudicauit me, magis voluisset liberare me tam amara morte, sicut tunc patiebatur, cum staret in ligno crucis, sed iusticia, cui obuiare non poterat, contradicebat, quam quod taliter fuissem sicut nunc experior iudicatus." Rev. St Birgitta, l. iii cap. xviii.

"Ad montem Caluarie dum essem mestissima plorans, vidi Dominum meum nudum et flagellatum ductum per Iudeos ad crucifigendum. Qui diligenter ab eis custodiebatur. Vidi quoque tunc foramen quoddam excisum in monte et crucifixores in circuitu paratos ad operandum crudelitatem. Dominus autem conuersus ad me dixit michi: "*Attende tu, quia in isto foramine petre infixus fuit pes crucis mee tempore passionis.*"

Et statim vidi, qualiter ibi crux eius a Iudeis figebatur et firmabatur fortiter in foramine petre montis cum lignis confixis cum malleo valentissime circumquaque, ut crux solidius staret, ne caderet.

Cum igitur crux ita solide firmata esset ibidem, statim adaptabantur tabule lignee in circuitu stipitis crucis per modum graduum usque ad locum, ubi pedes eius crucifigi debebant, ut possent per illos gradus tabularum tam ipse quam crucifixores ascendere et super tabulas illas apciori modo stare ad crucifigendum eum.

Post hec autem ascenderunt ipsi per illos gradus, ducentes eum cum irrisione et vituperio maximo. Qui gratanter ascendens velut agnus mansuetus ductus ad immolandum.

Cum esset iam super tabulas illas, non coactus sed statim voluntarie extendit brachium suum et aperta sua dextera manu posuit eam in cruce, quam illi seui tortores immaniter crucifixerunt, et perforabant eam clauo per illam partem, qua os solidius erat.

Tunc eciam trahentes cum fune vehementer manum eius sinistram cruci affixerunt eam simili modo. Deinde extento corpore vltra modum in cruce posita fuit una tibia eius super aliam et sic iunctos pedes affixerunt in cruce duobus clauis, et in tantum extenderunt illa gloriosa membra in cruce vehementer, quod quasi omnes vene et nerui eius rumpebantur.

Quo facto coronam de spinis, quam deposuerunt de capite eius, cum crucifigeretur, iterum imposuerunt et aptauerunt capiti suo sanctissimo. Que tam fortiter pupugit reuerendum caput eius, quod oculi sui repleti fuerunt illico fluente sanguine, aures quoque obstruebantur et facies et barba quasi tegebantur et intincta erant illo roseo sanguine.

Et statim illi crucifixores et milites amouerunt velociter omnes tabulas illas, que adherebant cruci, et tunc remansit crux sola et alta et Dominus meus crucifixus in illa." Rev. St Birgitta, l. vii cap. xv.

"Illa vero dubitante, an illud esset de vero ligno crucis vel non, dixit ei Christus: "*Ille iuuenis cambium fecit irrecommendabile. Nam recepit lutum et dimisit margaritam preciosissimam. Recepit aurum contemptibile et dimisit signum, quo potuisset aduersarios vincere. Recepit desiderabile oculorum suorum et amisit desiderium angelorum. Ideo venit tempus, quo lignum, quod nunc contempnitur, terribile apparebit. Pauci enim cogitant, quam dolorosus stabam in illo ligno, quando cor meum crepuit et nerui mei a iuncturis recesserunt.*"

Igitur beata Birgitta fecit illud lignum sancte crucis reponi in capsa honorabiliter, ne ab indignis portaretur." Rev. St Birgitta, l. ix cap. xxxvii.

● **Pro Sacramentis, præsertim Matrimoniis.**

[10034] 5. Panis hic miser: sic loquitur populus qui manna, panem cœlestem, panem angelicum, ut psalmista appellat (Ps 77, 25). Insulsum videtur illis, quod gratis cotidie accipiunt, nec auctoris illius doni cogitant, nec gratias agunt. Sanctus Paulus eos tractat, ut tentatores Dei (I Corinthii 10, 9), quia despicit donatorem contemnens donum. Ingrati Israëlitæ sunt sicut pueri, qui per integros annos edunt optimas cupedias in mensa parentum, sine consideratione amoris et laboris quo eos præparant. Idem accidit cum manna Novi Fœderis, Eucharistiæ, quam multi capiunt sine cogitatione amoris illius qui "amavit eos ad finem" (Ioan. 13, 1).

[10035] 8 s. Serpens: hebraicum verbum etiam significat ardentem, unde quidam auctores podunt: anguem ardentem. Vulgate: Anguis æneus. Serpens æneus hic, remedium contra morsus serpentium, fuit, ut dicit Iesus Nicodemo, figura redemptionis, symbolum ortum Christi in cruce, et accepit virtutem suam tantum pro eo qui se in cruce levari permisit, ut nos a morsu liberaret. Crux. Serpens antiquus (cf. Ioan 3, 14 S.). « Eodem modo, ut mortem æternam effugiat, sufficiet ad agnum immolatum in cruce confidenter intueri. Hoc est, ut humanitatem ad divinam misericordiam adhibendam inducat, Altissimus verbum suum mandavit ut carnem capiat et triginta annos in terris patiatur, ut dolores et ignominias passionis tandem subiciat» (Pinard de Boullay). Ex hoc sequitur immensus crucifixi valor, quem Christianus semper secum portare debet et in domo sua præ alia imagine habere. Serpens æneus servatus est in templo usque ad tempus Ezechiæ regis, qui eam laceravit, ne cultum suum idololatricum (2 Reg 18, 4).

[10018] 38. Cf. 16, 24 ss.

[10084] 24. Ita, id est, cum præcedentibus coniungens. Notatu dignum est hic antithesin Iesu cum mundo. Hoc, Paganum Senecam secutus, nos, ut virtus, "affirmatum" commendat. Iesus, sine quo nihil possumus, potius dicit: "negare" (ut te affirmare possum). Non dicit nobis: abdica te infortunio, sed e converso: Fieri confidens et obediens puer, da te ut filium delicatum, et dabo tibi gaudium meum (Io 17, 13); Habebis omnia quæ petis (Mc. 11, 24) et pater meus observabit ut nihil cares (6, 33).

[10315] 17 SS. Vide Mt 19, 16 SS.; Lc. 18, 18 SS.

[10316] 22. Hoc casu vide Lc. 18, 22 et note.

[10527] 23. Iesus non dicit, sicut oraculum Græcum: « Nosce te », sed: « Nega te ». Explicatio clarissima est. Paganus dogma originalis casus neglexit. Tum logice dixerim: resolvere te, videre quid in te sit bonum, et quid mali. Iesus simpliciter nos docet ut priori nos excludat, ut præcedens iudicium propriæ analysis valde inutilis sit, immensam latitudinem quam habuit et conservat pristinum casum. Corrupit nos et instinctus nostros depravavit ita ut sanctus Paulus psalmista nobis dicere posset: "Omnis homo mendax est" (Rom. 3, 4; Ps. 115, 2). Pro quo Propheta nos admonet: "Perversum est cor omnium et impenetrabile: quis cognoscet?" (Jr. 17, 9). Et etiam: "Damnavit hominem qui in homine confidit" (ibid. 5). Scimus de Iesu quod hominibus non credidit, quia omnes noverat (Io 2, 24; Mc. 8, 34 et Nota).

[10597] 25. Humani proselytistæ hoc consilium Iesu valde mirum reperient: cum immensæ turbæ eum sequantur (cf. 12, 1) ille, pro pollicitationibus, ut solet, attrahens, in validissima emissiones ponit. sinceritas adhæsionis (cf. 9, 57 SS.). Cum hoc unum ex magnis exemplis divinæ veritatis nobis dat. cf. 12, 22 et note.

[10598] 26. Simpliciter significat in ordine valorum Iesus primum, etiam ante Patres. Nota quod, dum honorat Patrem et Matrem magnum mandatum ipsius Dei, Iesus se declarat instrumentum discordiæ in familiis (cf. 12, 51 et nota), et monet nos inimicos fore in domo sua (Mt. 10, 34 S.), ubi Mundus vel Pharisaicus discipulos irridebit ut suos propinquos domino. cf. Mc. 3, 21; Io. 7, 3-5 et notas.

[10599] 27. cf. 9, 23; 10. Mt., 38; 16, 24; Mc. 8, 34; Ga. 6, 14.

[10778] 14. Vide Nm. 21, 9 et note. cf. 12, 32.

[10779] 16. « Hic versus, qui præcipuam totius Bibliorum revelationem continet, primus debet esse infantibus et catechumenis. Magis et melior quam aliqua notio abstracta, essentiam et synthesim continet tam mysterium trinitatis quam mysterium redemptionis» (Mons. Keppler). Deus primus nos dilexit (1 Io. 4, 19), et sine probatione amoris nostri. "O quam verus est amor divinæ maiestatis, quam amando nos suas utilitates non quærit!" (S. Bernardus). donec unicum filium suum in quo habet omnem dilectionem suam, qui est Spiritus Sanctus (Mt. 17, 5), ut vivamus pro eo (1 Io. 4, 9).

[10780] 17. Iudicare mundum: vide 5, 22 et note.

[10781] 19. Hoc est iudicium discretionis inter eum qui justus est et qui habet duplicem. Iesus erit illis sicut lapis (cf. 7, 17; Lc. 2, 34 S.). Terribilis sanctio contra eos qui lucem rejiciunt, erit ut cæcitatem suam deseret (Mc. 4, 12), ut mendacium credant et deerrare. S. Paulus nobis ostendit hoc esse quod antichristus apparet (2 Thess 2, 9-12). cf. 5, 43 et note.

[10391] 25. Hora tertiæ, id est secundæ quartæ diei, quæ incepit novem, et finivit duodecim. Secundum S. Ioannem (19, 14) erat fere hora duodecima.

[10719] 33. Vide Mt. 27, 33; Mc. 15, 22; Io. 19, 17.

Quintus Decem

Diviserunt Vestimenta Ejus.

"27 ::: Acquieverunt fratres sermonibus illius. 28 :3331: Et prætereuntibus Madianitis negotiatoribus, extrahentes eum de cisterna, ::: 31tulerunt autem tunicam ejus, et in sanguine hædi, quem occiderant, tinxerunt : 32mittentes qui ferrent ad patrem, et dicerent : *Hanc invenimus : vide utrum tunica filii tui sit, an non.*" Gn 37,27-28, 31-32.

"10 :848: Pontifex, id est, sacerdos maximus inter fratres suos, super cujus caput fusum est unctionis oleum, et cujus manus in sacerdotio consecratæ sunt, vestitusque est sanctis vestibus, caput suum non discooperiet, vestimenta non scindet" Lv 21,10.

"10 :4372: Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem." Ps 21,19.

"28dicebat enim : *Quia si vel vestimentum ejus tetigero, salva ero.* 29Et confestim siccatus est fons sanguinis ejus : et sensit corpore quia sanata esset a plaga." Mc 5,28-29.

"2Et vestimenta ejus facta sunt splendentia, et candida nimis velut nix, qualia fullo non potest super terram candida facere." Mc 9,2.

"23Milites ergo cum crucifixissent eum, acceperunt vestimenta ejus *(et fecerunt quatuor partes, unicuique militi partem)* et tunicam. Erat autem tunica inconsutilis, desuper contexta per totum.

24Dixerunt ergo ad invicem : *Non scindamus eam, sed sortiamur de illa cujus sit.* Ut Scriptura impleretur, dicens : *Partiti sunt vestimenta mea sibi : et in vestem meam miserunt sortem.* Et milites quidem hæc fecerunt. :1074:" Jo 19,23-24.

"*Tunica tua est spes ad Deum,* quia sicut tunica habet duas manicas, sic in spe sit iusticia et misericordia, ut sic speres de misericordia Dei, quod non negligas iusticiam eius. Et sic cogita iusticiam eius et iudicium, ut non obliuiscaris misericordiam, quia nec iusticiam aliquam facit sine misericordia nec misericordiam sine iusticia." Rev. St Birgitta, l. i cap. vii.

"*Cumque venissem cum eo ad locum passionis,* omnia instrumenta vidi ibi preparata ad mortem suam. Et ipse filius meus veniens ibi exuit se personaliter vestibus suis, ministris inter se dicentibus: '*Hec vestimenta nostra sunt nec ea rehabebit, quia dampnatus est ad mortem.*'" Rev. St Birgitta, l. i cap. x.

"*Sic ego,* completa et deposita veste antique legis, assumpsi nouam uestem, idest legem nouam, et dedi omnibus, qui voluerunt habere uestes mecum." Rev. St Birgitta, l. i cap. xlvii.

"*Et iam solutus Filius meus a columpna* primum ad uestimenta sua se conuertit, nec tamen spacium induendi se ei conceditur, sed adhuc dum traheretur, brachia sua manicis inseruit. Vestigiaque eius, in quibus ad columpnam stetit, plena sanguine erant taliter, quod ego bene poteram omnia uestigia eius, que iuit, signo sanguinis agnoscere; qui tunc vultum suum sanguine manantem tunica detersit." Rev. St Birgitta, l. iv cap. lxx.

"*Cum essem ad presepe Domini in Bethleem,* vidi quandam virginem pregnantem pulcherrimam valde, indutam albo mantello et subtili tunica, per quam abextra eius carnes virgineas clare cernebam. Cuius uterus plenus et multum tumidus erat, quia iam parata erat ad pariendum. Cum qua senex quidam honestissimus erat et secum habebant ambo unum bouem et asinum. Qui cum intrassent speluncam, senex ille ligatis boue et asino ad presepe exiuit extra et portauit ad virginem candelam accensam fixitque eam in muro et exiuit extra, ne partui personaliter interesset.

Virgo igitur illa tunc discalciauit calciamenta pedum suorum et discooperuit mantellum album, quo cooperiebatur, amouitque velum de capite suo et iuxta se reposuit ea, remanens in sola tunica, capillis pulcherrimis quasi de auro extentis super spatulas." Rev. St Birgitta, l. vii cap. xxi.

"*Vestes autem mee, cum quibus fui sepulta,* tunc remanserunt in sepulchro isto et ego fui tunc inducta talibus vestibus, qualibus indutus est filius meus et Dominus meus Ihesus Christus. Item scias, quod nullum corpus humanum in celo est nisi corpus gloriosum filii mei et corpus meum." Rev. St Birgitta, l. vii cap. xxvi.

"Beata virgo respondit: "*Benedictus sit ille, qui tibi tales oraciones inspirat.* Sed quamuis tibi iam dulce videatur colloquium meum, vade tamen et consue tunicam filie tue, que magis gaudet de vetusta et reparata tunica quam de noua, que maius desiderium habet ad griseum burellum quam ad sericum vel aliud preciosum indumentum. Beata illa, que sic libere reliquit mundialia." Rev. St Birgitta, l. ix cap. lxix.

"*Secundo transfixit eum alia lancea in hoc,* ut, dum abstulerunt ei cappam, ipse eis sine impaciencia prebebat tunicam." Rev. St Birgitta, l. ix cap. lxxi.

● **Pro Filiis.**

[331] 28. quia a fratribus invisus et paucis denariis venditus est Ioseph figura Iesu Christi. Iesus etiam a suis persecutus est, et vendidit Ioseph ab aliquibus numismatis argenteis. Sed utriusque humilitatis initium fuit glorificationis: Iesus triumphavit in cruce et Ioseph in passionibus servitutis. Bene incipit elevare cum humiliat Deus, et quo magis vult extollere, eo magis deprimit. "Fratres vendiderunt Ioseph quod non honoraret eum, et honoratus est et exaltatus, quia vendiderunt eum" (St Gregorius, Gen.).

[848] 10. Hieronymus sanctus hæc præcepta christiano adspirat, qui sanctitati cupit, « ut anima, unice sacrificiis Dei dedicata, et omnibus suis mysteriis involutis, nulla alia affectione impediatur, Evangelium non præscribit. Idem aliis verbis, scilicet quod discipulus domui suæ renuntiat, et non sepeliat patrem defunctum? (Ad Paulam). cf. Matthæus 8, 21 s.; Lucas 9, 59 s.

[4372] 19. Coincidentia huius prophetiæ cum historia non potest esse exactior. Vide Io 19, 23 S.

[11074] 24. Vide Ps. 21, 19.

Quintus Decem

Mater Dolorosa et Amicis Confortans.

"22 :32: Et ædificauit Dominus Deus costam, quam tulerat de Adam, in mulierem : et adduxit eam ad Adam." Gn 2,22.

"20 :48: Et uocauit Adam nomen uxoris suæ, Heua : eo quod mater esset cunctorum uiuentium." Gn 3,20.

"15 :162: Dixit quoque Deus ad Abraham : *Sarai uxorem tuam non uocabis Sarai, sed Saram.* 16*Et benedicam ei, et ex illa dabo tibi filium cui benedicturus sum : eritque in nationes, et reges populorum orientur ex eo.*" Gn 17,15-16.

"29Et seruiant tibi populi, et adorent te tribus : esto dominus fratrum tuorum, et incuruentur ante te filii matris tuæ : qui maledixerit tibi, sit ille maledictus, et qui benedixerit tibi, benedictionibus repleatur." Gn 27,29.

"32 :262: Quæ conceptum genuit filium, vocavitque nomen ejus Ruben, ::: 33Rursumque concepit et peperit filium, ::: vocavitque nomen ejus Simeon. 34Concepitque tertio, et genuit alium filium ::: et idcirco appellavit nomen ejus Levi. 35Quarto concepit, et peperit filium, ::: et ob hoc vocavit eum Judam : cessavitque parere.

4Deditque illi Balam in conjugium : quæ, 5ingresso ad se viro, concepit, et peperit filium. 6Dixitque Rachel : *Judicavit mihi Dominus,* ::: et idcirco appellavit nomen ejus Dan. 7Rursumque Bala concipiens, ::: et invalui : vocavitque eum Nephthali.

9Sentiens Lia quod parere desiisset, Zelpham ancillam suam marito tradidit. 10Qua post conceptum edente filium, " ::: et idcirco vocavit nomen ejus Gad. 12Peperit quoque Zelpha alterum. 13 ::: propterea appellavit eum Aser.

18Et ait : *Dedit Deus mercedem mihi,* ::: appellavitque nomen ejus Issachar. 19Rursum Lia concipiens, peperit sextum filium, ::: et idcirco appellavit nomen ejus Zabulon. 21Post quem peperit filiam, nomine Dinam.

22Recordatus quoque Dominus Rachelis, exaudivit eam, et aperuit vulvam ejus. 23 :266: Quæ concepit, et peperit filium, dicens : *Abstulit Deus opprobrium meum.* 24Et vocavit nomen ejus Joseph, dicens : *Addat mihi Dominus filium alterum.*

18 :313: Egrediente autem anima præ dolore, et imminente jam morte, vocavit nomen filii sui *Benomi,* ::: pater vero appellavit eum Benjamin, ::: 19Mortua est ergo Rachel, et sepulta est in via quæ ducit Ephratam, hæc est Bethlehem." Gn 29,32-35; 30,4-24; 35,18-19.

"9Aliud quoque vidit somnium, quod narrans fratribus, ait : *Vidi per somnium, quasi solem, et lunam, et stellas undecim adorare me.* 10Quod cum patri suo, et fratribus retulisset, increpavit eum pater suus, et dixit : *Quid sibi vult hoc somnium quod vidisti ? num ego et mater tua, et fratres tui adorabimus te super terram ?* " :327: Invidebant ei igitur fratres sui : pater vero rem tacitus considerabat." Gn 37,9-11.

"29Attollens autem Joseph oculos, vidit Benjamin fratrem suum uterinum, et ait : *Iste est frater vester parvulus, de quo dixeratis mihi ?* Et rursum : *Deus, inquit, misereatur tui, fili mi.*" Gn 43,29.

"20Et nos respondimus tibi domino meo : *Est nobis pater senex, et puer parvulus, qui in senectute illius natus est : cujus uterinus frater mortuus est : et ipsum solum habet mater sua, pater vero tenere diliget eum.*" Gn 44,20.

"12 :572: *Honora patrem tuum et matrem tuam, ut sis longævus super terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi.*" Ex 20,12.

"7Cessaverunt fortes in Israël, et quieverunt : donec surgeret Debbora, surgeret mater in Israël." Jdc 5,7.

"4Flebat igitur mater ejus irremediabilibus lacrimis, atque dicebat : *Heu, heu me, fili mi ! ut quid te misimus peregrinari, lumen oculorum nostrorum, baculum senectutis nostræ, solatium vitæ nostræ, spem posteritatis nostræ ? 5omnia simul in te uno habentes, te non debuimus dimittere a nobis.*" Tob 10,4-5.

"20Supra modum autem mater mirabilis, et bonorum memoria digna, quæ pereuntes septem filios sub unius diei tempore conspiciens, bono animo ferebat propter spem quam in Deum habebat : 21singulos illorum hortabatur voce patria fortiter, repleta sapientia : et, femineæ cogitationi masculinum animum inserens, 22 :3746: dixit ad eos :

Nescio qualiter in utero meo apparuistis, neque enim ego spiritum et animam donavi vobis et vitam, et singulorum membra non ego ipsa compegi : 23 :3747: *sed enim mundi Creator, qui formavit hominis nativitatem, quique omnium invenit originem, et spiritum vobis iterum cum misericordia reddet et vitam, sicut nunc vosmetipsos despicitis propter leges ejus.*

27 :3748: Itaque inclinata ad illum, irridens crudelem tyrannum, ait patria voce :

Fili mi, miserere mei, quæ te in utero novem mensibus portavi, et lac triennio dedi et alui, et in ætatem istam perduxi. 28 :3749: *Peto, nate, ut aspicias ad cælum et terram,*

et ad omnia quæ in eis sunt, et intelligas quia ex nihilo fecit illa Deus, et hominum genus : [29]*ita fiet, ut non timeas carnificem istum, sed dignus fratribus tuis effectus particeps, suscipe mortem, ut in illa miseratione cum fratribus tuis te recipiam.*

[41] :3753: Novissime autem post filios, et mater consumpta est. [42]Igitur de sacrificiis et de nimiis crudelitatibus satis dictum est." 2 Mcc 7,20-23, 27-29, 41-42.

"[40]Erant autem et mulieres de longe aspicientes : inter quas erat Maria Magdalene, et Maria Jacobi minoris, et Joseph mater, et Salome : [41]et cum esset in Galilæa, sequebantur eum, et ministrabant ei, et aliæ multæ, quæ simul cum eo ascenderant Jerosolymam." Mc 15,40-41.

"[25]Stabant autem :11075: juxta crucem Iesu mater ejus, et soror matris ejus, Maria Cleophæ, et Maria Magdalene.

[26]Cum vidisset ergo Iesus matrem, et discipulum stantem, quem diligebat, dicit matri suæ : *Mulier, ecce filius tuus* :11076: . [27]Deinde dicit discipulo : *Ecce mater tua.* Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua :11077: ." Jo 19, 25-27.

"*Cumque sic sanguinolentus et perforatus staret, condolens michi* astanti et gementi, respexit sanguinolentis oculis ad Iohannem, sororium meum, et me commendabat ei. Filius autem meus, videns me et amicos suos inconsolabiliter flentes, flebili voce et alta clamabat ad Patrem suum, dicens: '*Pater, quare me dereliquisti?*' quasi diceret: '*Nullus est, qui misereatur mei nisi tu, Pater.*'

Cumque filius meus hiis doloribus circumseptus respexisset ad amicos suos flentes, qui maluissent illam penam in se cum auxilio eius pertulisse vel in eternum in inferno ardere quam eum sic videre cruciari, dolor ille ex amicorum dolore omnem amaritudinem et tribulacionem, quam vel in corpore vel in corde sustinuit, excedebat, quia tenere diligebat eos." Rev. St Birgitta, l. i cap. x.

"*Qui autem est in hac mundi chorea,* consideret laborem et dolorem meum et condoleat michi, que eram ab omni leticia mundi segregata, et segreget se a mundo. In morte namque filii mei eram sicut mulier, habens cor affixum quinque lanceis. ::: Quarta lancea erat vox lamentabilis in cruce, qua clamabat ad Patrem dicens: '*O pater, quare me dereliquisti?* Ac si vellet dicere: '*Pater, non est, qui misereatur mei nisi tu.*'" Rev. St Birgitta, l. i cap. xxvii.

"Maria loquebatur: "*Considera, filia, passionem filii mei!* Cuius membra fuerunt michi quasi membra mea et quasi cor meum. Nam ipse, sicut alii filii in visceribus matris solent esse, sic fuit in me. Sed ipse conceptus est ex feruenti caritate diuine dileccionis, alii autem ex concupiscencia carnis. Unde bene dicit Iohannes, fraterconsobrinus eius: '*Verbum caro factum est.*'

Nam per caritatem ipse venit et erat in me. Verbum autem et caritas ipsum fecerunt in me. Ipse quippe erat michi quasi cor meum. Propterea, cum nasceretur ex me, sensi ego, quod quasi dimidium cor meum nasceretur et exiret ex me.

Et cum ipse pateretur, sensi, quod quasi cor meum paciebatur. Sicut enim illud, quod dimidium est extra et dimidium intra, et si illud pungitur, quod extra est, eque sentit dolorem, quod intus est, sic ego, cum flagellaretur et pungeretur filius meus, quasi cor meum flagellabatur et pungebatur.

Ego eciam fui propinquior ei in passione nec separabar ab eo. Ego stabam vicinius cruci eius et sicut hoc grauius pungit, quod vicinius est cordi, sic dolor eius grauior erat pre ceteris michi.

Cumque respexisset ad me de cruce et ego ad eum, tunc de oculis meis quasi de venis lacrime exibant. Et cum ipse me cerneret dolore confectam, in tantum amaricabatur de dolore meo, quod omnis dolor vulnerum suorum erat quasi sopitus sibi pre dolore meo, quem in me videbat. Propterea audacter dico, quia dolor eius erat dolor meus, quia cor eius cor meum.

Sicut enim Adam et Eua vendiderunt mundum pro uno pomo, sic filius meus et ego redemimus mundum quasi cum uno corde. Ideo, filia mea, cogita, qualis ego eram in morte filii mei, et non erit tibi graue relinquere mundum." Rev. St Birgitta, l. i cap. xxxv.

"*Me igitur discipulo suo commendata per eum,* vocem ex ymo pectoris erecto capite, oculis in celum directis et lacrimantibus, emisit dicens: '*Deus, Deus meus, ut quid me dereliquisti?*' Quam vocem ego nunquam, donec ad celum veni, obliuisci potui, quam plus ex compassione mea quam sua permotus protulit. " Rev. St Birgitta, l. iv cap. lxx.

"*Ego quippe tripliciter steti pro te. Primo* sicut homo, cuius oculum cultellus penetraret. *Secundo* sicut homo, cuius cor gladio perforaretur; tercio sicut homo, cuius omnia membra pre dolore instantis tribulacionis contremiscerent. Passio quippe mea amarior michi erat quam punctura in oculo; attamen eam ex caritate paciebar. Dolor quoque matris mee plus mouit meum cor quam proprius; attamen eum sustinebam. *Tertius* Omnia eciam interiora mea et exteriora diu ex instante passione et dolore tremuerunt; non tamen dimisi nec recessi. Sic igitur steti ante te, sed tu omnia obliuisceris et negligis et contempnis; ideo sicut abortiuum et pannus menstruate proicieris." Rev. St Birgitta, l. v cap. cviii.

"*Sed nec redordantur de loco, ubi reddidit spiritum,* quia ubi fures et latrones receperunt plagas suas, ibi plagatus est filius meus. Et ego, que de omnibus creaturis sum sibi carissima et in me est omnis humilitas, presens ibi fui." Rev. St Birgitta, l. vi cap. lii.

"Respondit ille: "*Ego sum Iohannes, cui in cruce assignasti matrem tuam.* Tu, Domine, inspirasti michi misteria eius et ego scripsi ad consolacionem futurorum, ne fideles tui propter futuros casus euerterentur." Rev. St Birgitta, l. vi cap. lxxxix.

"*Non habebant aliud sustentaculum nisi clauos.* Interiora mea omnia arida et contracta fuerunt. Cor meum plenum erat dolore, quod quia recentissime erat nature et optime, ideo dolor quandoque de neruis exiuit ad cor et iterum a corde ad neruos, et sic augmentabatur dolor et prolongabatur mors.

Cumque sic dolorosus starem, aperui oculos meos et vidi matrem meam flentem astare, cuius cor plenum erat amaritudine, cuius membra omnia diriguerunt et palluerunt, cuius ue et amaritudo plus me cruciabant quam proprium. Vidi eciam amicos meos in maxima anxietate esse, quorum quidam quasi dubitabant, alii seruabant fidem, licet nimium turbabantur." Rev. St Birgitta, l. ix cap. li.

"Judeis itaque felle et aceto ipsum potantibus anxietas cordis ita linguam et palatum virginis exsiccauit, quod labia sua benedicta ad loquendum tunc mouere non valuit. Audiens quoque postmodum illam flebilem Filii sui vocem in mortis agone dicentem: "*Deus meus, Deus meus, ut quid me dereliquisti?*"" Rev. St Birgitta, l. xi cap. xviii.

● **Pro Parentibus, Fratres, Sororibus et familiæ.**

[32] 22. Ex costa... mulierem formavit: hoc sensu litterali vel figurate intelligendum est? Sunt qui his verbis vident tantum figuram qui æqualitatem naturæ inter virum et mulierem exprimere vult. Hoc contra textum I ad Cor. Quam ob rem traditam interpretationem semper in mulierum creatione "specialis" actionem Dei vidit, quamvis costa symbolum esse possit ad identitatem naturæ indicandam. Sed fatendum est quod hebraice costa et latus eodem verbo vocantur, ideo non falsum est quod quidam catechismi docent, scilicet quod Eva ex parte Adami creata est. Narratio biblica etiam significat mulierem esse comitem viri, sed hoc caput esse, ut ait Sanctus Paulus: Mulieres maritis subsunt, ut Dominus, quia vir caput mulieris, sicut Christus caput est ecclesiæ, quod est corpus eius, cuius est corpus, cuius est corpus eius, cuius est corpus eius, cuius corpus est, cuius corpus est, cuius corpus est, cuius corpus est, cuius corpus est, cuius corpus est Christus caput ecclesiæ. Ipse Salvator. Unde, sicut Ecclesia Christo subiecta est, ita mulieres in omnibus viris debent esse » (Ad Ephesios 5, 22-24). cf. Genesis 3, 16. Non dubium est quin Adam et Eva sint parentes totius generis humani. In hoc est dogma originalis peccati et redemptionis per Iesum Christum, et præceptum amandi omnes homines ut fratres. Sacra Scriptura pluries testatur hanc fundamentalem veritatem. cf. Genesis 3, 20; 10, 32; I Paralipomenon 1, 1; Tobiæ 8, 8; Sapientia 7, 1; X, I; Ecclesiasticus 17, 1 SS.; Act. Sicut Eva est figura Ecclesiæ, sic Adam respectu Christi. cf. II Corinthii 11, 2; Ephesians 5, 25-32; Apocalypsis 19, 7 sec.

[48] 20. "Eva" proprie significat: effectrix vitæ, mater. Idem verbum invenimus, licet parva differentia morphologica, nomine Domini (qui est, vivus). "Adam" significat lutum, pulvis.

[162] 15. Nescimus quare Deus nomen Saræ mutavit, cum Sarai et Sara ex eadem radice sint et plus minusve idem significant: Principem, Regiam stirpem, et Veram Illustrissimam Terræ, ac si ab eodem filio Dei nobilitaretur. qui in eo sunt.

[262] 32 SS. In nominibus filiorum, exprimuntur cogitationes et desideria matris. "Lia non erat præditus amœnitate ad virum captandum, et a patre suo Iacob in ignobilissimo modo mulieri datum est. Noluit eam Iacob, nolebat eam, nec quæsivit. Laban deceptus eam accepit (v. 23). Lia neminem habuit ut eam amaret. Sed Deus scit quod nemo potest vivere sine amore; et fecit matrem suam. Dedit viro sex liberos et filiam (30, 20 et 21). Cum unoquoque puero in sinum suum portavit, spes vincendi amorem mariti in ea nata est, spes semper frustrata. Quod si a viro non amplius amabatur, a filiis amabatur; Pueri enim corporis non spectant, sed amorem matris quærunt, in arma matris confugiunt, in cordibus suis, quia ibi stare sciunt. Sic Deus ipse matrem mærentem consolatur. (Elpis.)

[266] 23 SS. Raquel multis annis sterilis fuit. Omnes aliæ mariti matres factæ sunt, excepta ea quæ amorem suum habuit. Dominus autem recordatus est ei, et concessit ei benignius filium. Raquel non contentus fuit filio Deus ei præceperat. Alterum habere voluit, quia dixit: "Adde mihi Dominum alium filium" (v. 23). Postulavit alium filium, magis nesciens quod pro hac nova vita cum suis soluturus esset (35, 16 SS.).

[313] 18. Benoní: Filius doloris mei. Beniamin: Filius dextræ vel Boni Ominis Filius; respondet nomini Bonaventuræ (Græce Eustaquio).

[327] 11. Cum ipse Iacob in somniis mandata divina acceperat, causam reverentiæ aspexit, nec filii sui somnia magni eventus significare videbatur.

[572] 12. Sanctus Paulus hoc primum (et solum) præceptum decalogi indicat, ad cuius perfectionem Deus nos promissione stimulat (Eph. 6, 2 s.). Terra est, ut ait Sanctus Hieronymus, figura de terra viventium, cœli.

[3746] 22. cf. Iob 10, VIII SS.; Psalmus 138, 15; Ecclesiastes 11, 5: Nota distinctionem animæ et spiritus, quæ coincidit cum Sancto Paulo (I Thessal. 5, 23; Hebr. 4, 12).

[3747] 23. Redibit ad te, etc.: Hic est fortissima causa robur huius familiæ martyrum: Virtus spei (cf. vers. 9).

[3748] 27. in miseratione mei... et te ipsum martyrem! Mater mundi contrarium dixisset.

[3749] 28 s. Exemplum actus fidei perfectæ secundum Vetus Testamentum, quod secumfert cultum Creatoris et spem in Messia. Pro nobis, ad illam opinionem auctoris naturæ (Rom. 1, 20 s.) Assensus plenus et totus revelationi a Iesu Christo allatæ addenda est (Hebr. 1, 1 ff.).

[11075] 25. Stabat: Primum quod imitandum est, quod Elisabeth magnam suam beatitudinem ei demonstraverat (Lc. 1, 45). Fides Mariæ non dubitat, licet humane omnia divina hic deficere videantur, nam prophetia Angeli promiserat ei thronum Davidis filio suo (Lc. 1, 32), et Simeonis (Lc. 2, 32), quod erat. Non solum « lux gentibus revelanda », sed etiam « gloria populi sui Israël », quod ita eum repudiavit et mortem ei dedit per potestatem Romanam. « Just fidei » (Rom. 17) et Maria verba meditantes in corde suo servaverunt (Lc. 2, 19 et 51; 11, 28) et contra omnem speciem credidit (Rm. 4, 18), itemque. Abraham, pater credentium, non dubitavit promissionem

maximæ prolis, etiam cum Deus ei præcepit ut unicum filium senectutis interficeret, qui ei prolem daret. (Gn. 21, 12; 22, 1; Sap. 44, 21; Hb. 11, 17-19).

[3753] 41. Ecclesia memoriam matris Macabeæ et septem filiorum eius celebrat die 19 Augusti. Corpora sanctorum Martyrum ab Antiochia Romam translata sunt, ubi requiescant in ecclesia Sancti Petrus ad Binha.

[11076] 26. Dixit matri: Mulier: Numquam, neque in Cana (2, 4), neque hoc momento, cum "gladius animam transit" Mariæ (Lc. 2, 35), numquam dat ei dulce nomen matris ipsæ. in Mt 12, 46-50; Lc. 2, 48-50; 8, 19-21; 11, 28 — Pauca loca, in quibus agitur, operam suam confirmant ad excludendum omnem sensum a vita nostra spirituali, ac pro sigillum humilitatis ac receptui, quod "servum Domini" distinguit (Lc. 1, 38). Non obstante quod ipse per infantiam "subiectus est" ei et Ioseph (Lc. 2, 51). Quod ad spiritalem Mariæ maternitatem, quæ ex hoc loco deducta est, Pius X ab incarnatione verbi (enc. ad diem illum) derivat, a Christo ad totum corpus mysticum extendit. cf. Ga. 4, 26.

[11077] 27. In magno et arcano silentio, quod Scriptura de Maria tenet, nihil post hæc narrat, sed, Iesu præceptis fidelis (Lc. 24, 49), perseveravit in oratione in cena cum Apostolis; post ascensionem (Act. 1, 13 s.), et sine dubio etiam Pentecostes (Act. 2, 1). Ne verbum quidem de congressu cum Iesu resuscitato! Fides autem in assumptione Mariæ firma est, id est, ascensus ad cælum in anima et corpore, si resurrectio eius sepulcrum vacuum relictum est, quamvis nulla historica certitudo de sepulcro sit; Et manifestum est quod Deus eam a morte bene eximavit, ut multi etiam crediderunt de dilectissimo discipulo, qui cum ea fuit (Io 21, 22 SS. et Nota); Maria enim a conceptione immaculata (in exspectatione meritorum Christi) Maria a peccato liberata est, sine qua mors mundum non intrasset (Rom. 5, 12; Sap. 1, 16; 2, 24; 3; 2 et notes). Mortuus est tamen ad similitudinem filii.

Quintus Decem

Humiliatus, Negatus, Inops.

"33Introivit ergo iterum in prætorium Pilatus : et vocavit Iesum, et dixit ei : *Tu es rex Judæorum ?*

34Respondit Iesus : *A temetipso hoc dicis, an alii dixerunt tibi de me ?* 35Respondit Pilatus : *Numquid ego Judæus sum ? gens tua et pontifices tradiderunt te mihi : quid fecisti ?*

36Respondit Iesus : *Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei utique decertarent ut non traderer Judæis : nunc autem regnum meum non est hinc.*[11065:] .

37Dixit itaque ei Pilatus : *Ergo rex es tu ?* Respondit Iesus : *Tu dicis quia rex sum ego. Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimonium perhibeam veritati : omnis qui est ex veritate,*[11066:] *audit vocem meam.* 38Dicit ei Pilatus : *Quid est veritas ?*[11067:]

Et cum hoc dixisset, iterum exivit ad Judæos, et dicit eis : *Ego nullam invenio in eo causam.* 39*Est autem consuetudo vobis ut unum dimittam vobis in Pascha : vultis ergo dimittam vobis regem Judæorum ?*

40Clamaverunt ergo rursum omnes, dicentes : *Non hunc, sed Barabbam.* Erat autem Barabbas latro.

3Et veniebant ad eum, et dicebant : *Ave, rex Judæorum* : et dabant ei alapas. 4Exivit ergo iterum Pilatus foras, et dicit eis : *Ecce adduco vobis eum foras, ut cognoscatis quia nullam invenio in eo causam.*

5*(Exivit ergo Iesus portans coronam spineam, et purpureum vestimentum.)* Et dicit eis : *Ecce homo.*

6Cum ergo vidissent eum pontifices et ministri, clamabant, dicentes : *Crucifige, crucifige eum.* Dicit eis Pilatus : *Accipite eum vos, et crucifigite : ego enim non invenio in eo causam.*[11069:] .

7Responderunt ei Judæi : *Nos legem habemus, et secundum legem debet mori, quia Filium Dei se fecit.*

8Cum ergo audisset Pilatus hunc sermonem, magis timuit,[11070:] . 9Et ingressus est prætorium iterum : et dixit ad Iesum : *Unde es tu ?* Iesus autem responsum non dedit ei.

10Dicit ergo ei Pilatus : *Mihi non loqueris ? nescis quia potestatem habeo crucifigere te, et potestatem habeo dimittere te ?*

11Respondit Iesus : *Non haberes potestatem adversum me ullam, nisi tibi datum esset desuper. Propterea qui me tradidit tibi, majus peccatum habet.*[11071:] .

12Et exinde quærebat Pilatus dimittere eum. Judæi autem clamabant dicentes : *Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris. Omnis enim qui se regem facit, contradicit Cæsari.*

13Pilatus autem cum audisset hos sermones, adduxit foras Iesum : et sedit pro tribunali, in loco qui dicitur Lithostrotos, hebraice autem Gabbatha. 14Erat autem parasceve Paschæ, hora quasi sexta, et dicit Judæis : *Ecce rex vester.*

15Illi autem clamabant : *Tolle, tolle, crucifige eum.* Dicit eis Pilatus : *Regem vestrum crucifigam ?* Responderunt pontifices : *Non habemus regem, nisi Cæsarem.*[11072:] .

19Scripsit autem et titulum Pilatus, et posuit super crucem. Erat autem scriptum : Iesus Nazarenus, Rex Judæorum.

20Hunc ergo titulum multi Judæorum legerunt : quia prope civitatem erat locus, ubi crucifixus est Iesus, et erat scriptum hebraice, græce, et latine.

21Dicebant ergo Pilato pontifices Judæorum : *Noli scribere : Rex Judæorum : sed quia ipse dixit : Rex sum Judæorum.* 22Respondit Pilatus : *Quod scripsi, scripsi.*" Jo 18,33-40, 19,3-22.

"25Erat autem hora tertia,[10391:] : et crucifixerunt eum. 26Et erat titulus causæ ejus inscriptus : Rex Judæorum.

27Et cum eo crucifigunt duos latrones : unum a dextris, et alium a sinistris ejus. 28Et impleta est Scriptura, quæ dicit : Et cum iniquis reputatus est.[10392:] ." Mc 15,25-28.

"34Jesus autem dicebat : *Pater, dimitte illis : non enim sciunt quid faciunt.* Dividentes vero vestimenta ejus, miserunt sortes. 35Et stabat populus spectans, et deridebant eum principes cum eis, dicentes : *Alios salvos fecit, se salvum faciat, si hic est Christus Dei electus.*

36Illudebant autem ei et milites accedentes, et acetum offerentes ei, 37et dicentes : *Si tu es rex Judæorum, salvum te fac.* 38Erat autem et superscriptio scripta super eum litteris græcis, et latinis, et hebraicis : *Hic est rex Judæorum.*" Lc 23,34-38.

"41Similiter et principes sacerdotum illudentes cum scribis et senioribus dicebant : 42*Alios salvos fecit, seipsum non potest salvum facere : si rex Israël est, descendat nunc de cruce, et credimus ei :* 43*confidit in Deo : liberet nunc, si vult eum : dixit enim : Quia Filius Dei sum.*" Mt 27,41-43.

"39Unus autem de his, qui pendebant, latronibus, blasphemabat eum, dicens : *Si tu es Christus, salvum fac temetipsum et nos.*

40Respondens autem alter increpabat eum, dicens : *Neque tu times Deum, quod in eadem damnatione es.*[10720:] ? 41*Et nos quidem juste, nam digna factis recipimus : hic vero nihil mali gessit.* 42Et dicebat ad Iesum : *Domine, memento mei cum veneris in regnum tuum.*[10721:] . 43Et dixit illi Iesus : *Amen dico tibi : hodie mecum eris in paradiso.*" Lc 23,39-43.

"*Imitare humilitatem meam*, quia ego, rex glorie et angelorum, pannis vilibus indutus fui, ad columpnam nudus stabam, omnia obprobria et derisiones audiui auribus meis." Rev. St Birgitta, l. i cap. i.

"*Non aurum et argentum sed me ipsum dabo tibi in sponsum et premium*, qui sum rex glorie. Si autem erubescis esse pauper et despecta, considera, quia Deus tuus precedit te, quem serui et amici reliquerunt in terra, quia non amicos terrenos quesiui, sed celestes. Quod si vereris et times pondus laboris et infirmitatis, considera, quam graue est ardere in igne! Quid merereris, si aliquem dominum temporalem sicut me offendisses?

Ego enim, quamuis te toto corde diligam, tamen contra iusticiam nec in uno puncto facio, quominus, sicut in omnibus membris deliquisti, sic et in omnibus satisfacias. Propter voluntatem tamen bonam et propositum emendandi iusticiam in misericordiam commuto, remittendo grauiora supplicia pro modica emendacione. Ergo amplectere libenter modicum laborem, ut mundata cicius ad magnum premium peruenias! Decet enim sponsam cum sponso fatigari laboribus, ut eo fiducialius cum eo requiescat." Rev. St Birgitta, l. i cap. ii.

"*Hoc sit iugiter fixum in pectore tuo, quomodo derisus et flagellatus,*" Rev. St Birgitta, l. i cap. vii.

"*Instante tempore passionis filii mei, rapuerunt eum inimici eius,* percucientes eum in maxilla et collo et conspuentes illuserunt ei. ::: Nec ipsi paciebantur, ut se indueret, sed compulerunt et traxerunt eum, ut acceleraret. Cum autem duceretur quasi latro, ipse filius meus extersit sanguinem ab oculis suis. ::: Interim eunte filio meo ad locum passionis, alii percusserunt eum in collo, alii in faciem cederunt. Et

tam fortiter et ualenter percussus est, ut, licet ego non uiderem percucientem, audiui tamen clare sonitum percussionis. ::: In tempore illo audiui alios dicentes, quod filius meus latro erat, alios, quia mendax, alios, quod nullus dignior esset morte quam filius meus. Ex quorum auditu dolor meus renouabatur." Rev. St Birgitta, l. i cap. x.

"*Et quia aures mee implebantur sanguine et audiebant verba detraccionis mee,* idcirco aures tue auertantur a scurrilibus et ineptis locucionibus. Quia eciam os meum potatum est amarissima potacione et prohibitum a bona, ideo os tuum obstruatur a malis et aperiatur ad bona." Rev. St Birgitta, l. i cap. xi.

"*Qui autem est in hac mundi chorea,* consideret laborem et dolorem meum et condoleat michi, que eram ab omni leticia mundi segregata, et segreget se a mundo. In morte namque filii mei eram sicut mulier, habens cor affixum quinque lanceis. ::: Secunda erat accusacio eius. Nam accusabant eum, dicentes eum proditorem et mendacem et eciam insidiatorem, quem ego sciebam esse iustum et veracem nullumque offendisse vel voluisse offendere. ::: De quot enim venis sanguis eius exiuit preciosus, quasi tot lanceis cor meum perforatum est. Perforate sunt nempe vene manuum eius et pedum et dolor neruorum perforatorum accessit inconsolabiliter ad cor eius et de corde iterum ad neruos, et quia cor eius erat recentissimum et optimum, quia compaginatum de optima natura, propterea certabant inter se vita et mors, et sic amarius protrahebatur vita inter dolores." Rev. St Birgitta, l. i cap. xxvii.

"*Vere dico tibi, et hoc amicis meis dicere poteris, quod tales sunt ante filium meum iniustiores iudicantibus eum, immiciores crucifixoribus eius, impudenciores venditoribus eius,* et maior pena debetur istis quam illis.

Pilatus quippe sciuit bene filium meum non peccasse nec dignum aliqua morte. Tamen, quia timuit amissionem temporalis potestatis et sedicionem Iudeorum, iudicauit quasi inuitus filium meum ad mortem. Quid autem haberent isti timere, si ei seruirent? Aut quid de honore suo et dignitate amitterent, si ipsum honorarent?

Ideo grauius isti iudicabuntur et deteriores sunt Pilato in conspectu filii mei, quia Pilatus iudicauit eum propter peticionem et voluntatem aliorum cum timore quodam. Isti autem iudicant eum propter utilitatem propriam absque timore, quando inhonorant eum propter peccatum, a quo, si vellent, possent abstinere. Sed nec a peccato abstinent nec pro peccato facto verecundantur, quia non attendunt, quod indigni sunt beneficiis eius, cui non seruiunt.

Deteriores sunt Iuda, quia Iudas, tradito Domino, sciuit bene ipsum esse Deum et grauiter contra eum peccasse, sed desperauit se ipsum et properauit dies suos ad infernum, credens se indignum viuere. Isti autem bene sciunt peccatum suum et tamen perseuerant in eo, nullam pro hoc in corde compunccionem habentes, sed volunt cum violencia et potencia quadam sumere regnum celorum, quando hoc non operibus sed propter spem vanam habere cogitant, quod nulli dabitur nisi operanti et pacienti aliquid pro Deo.

Deteriores sunt eciam crucifixoribus, quia illi, cum viderunt opera filii mei bona, scilicet quod resuscitauit mortuos, leprosos mundauit, cogitabant apud se: '*Hic facit inaudita et mirabilia inusitata, nam prosternit, quos vult, uno verbo, scit cogitaciones nostras, facit, quecumque vult. Si processum suum habebit, omnes subiciemur potestati eius et subditi eius erimus.*' Ideo, ne subicerentur ei, crucifixerunt eum propter inuidiam. Si enim sciuissent, quod fuisset rex glorie, numquam crucifixissent eum. Isti autem vident opera eius cotidie et magna mirabilia, utuntur beneficiis eius et audiunt, quomodo ei seruire debent et ad eum venire, sed cogitant apud se: '*Si omnia temporalia relinquenda sunt, si voluntas eius et non nostra facienda est, graue est hoc et intolerabile.*' Ideo contempnentes voluntatem eius, ne sit super voluntatem eorum, crucifigunt filium meum per induracionem, addentes contra conscienciam suam peccatum super peccatum.

Isti autem peiores sunt crucifixoribus, quia Iudei fecerunt propter inuidiam et quia nesciebant eum esse Deum. Isti autem sciunt eum esse Deum et ex malicia sua et presumpcione causa proprie cupiditatis crucifigunt eum amarius spiritualiter quam illi carnaliter, quia isti redempti, illi nondum redempti erant. *Ergo, sponsa, obedi filio meo et time eum, quia ipse, sicut est misericors, sic est eciam et iustus!*" Rev. St Birgitta, l. i cap. xxxvii.

"*Ergo clamo ad amicos meos toto corde,* non parcant labori pro me, non bonis, et si michi de verbis improperii non parcebatur, dum eram in mundo, non parcant ipsi veritatem loqui de me. Ego non erubui illam contemptibilem mortem pro eis. Ego, sicut natus fui, nudus stabam ante oculos inimicorum meorum." Rev. St Birgitta, l. i cap. lix.

"*Sed isti clauserunt oculos intelligencie sue, ne intelligant iusticiam et misericordiam Dei.* Obturant aures suas, ut non audiant, quid filius meus fecit pro eis et pro omnibus. Contrahunt os suum et non inquirunt, quid futurum erit eis et quid expedit. Complicant manus suas et laborare renuunt ad perquirendum viam, quomodo fugiant mendacium et inueniant veritatem. Propterea quia nolunt intelligere et cauere, cum possunt et tempus habent, cadent cum habitacione sua et in tempestate inuoluentur." Rev. St Birgitta, l. ii cap. iii.

"*Sic ego tanta caritate arsi ad animam, quod,* cum viderem omnia acerbissima tormenta et experirer, quo magis homo voluntarius fuit ad occidendum me, tanto plus ardencior eram ad paciendum propter salutem animarum." Rev. St Birgitta, l. ii cap. xv.

"*Tunc autem ad terram ita trahitur et impulsiue prosternitur crudeliter,* ut concusso capite dentes colliderentur, et ad collum et maxillam percutitur ita fortiter, ut sonus percussionis ad aures meas peruenirent. ::: et euigilans Filium meum confixum video. Colloquentes eciam homines alterum ad alterum audio: '*Quid hic fecit: furtum, rapinam vel mendacium?*' aliis respondentibus, quod mendax esset." Rev. St Birgitta, l. iv cap. lxx.

"*Sic vero clipeus paciencie non sit formatus de rebus putridis* sed de fortissimo ere, quia vera paciencia formari et probari debet ex consideracione paciencie mee, quia ego fui quasi calibs fortissimus, quando magis volui pati mortem quam amittere animas, et magis volui omnia obprobria audire quam descendere de cruce. Ergo qui pacienciam desiderat, imitetur constanciam meam, quia si ego innocens passus sum, quid mirum, si homo dignus iudicio paciatur?" Rev. St Birgitta, l. iv cap. cxxix.

"*Item, cur non omnibus ostendi potenciam deitatis mee et quod eram vere Deus, quando dixi in cruce:* 'Consumatum est',

respondeo: Omnia, quecumque scripta erant de me, oportebat, quod adimplerentur. Et ideo ego omnia illa compleui usque ad ultimum punctum. Sed quia eciam multa predicta erant de resurreccione et ascensione mea, ideo necesse erat, ut eciam illa haberent effectum. Si ergo in morte mea ostensa fuisset potencia deitatis mee, quis fuisset ausus me deponere de cruce et sepelire?

Denique pro minimo michi fuisset descendisse de cruce et strauisse crucifixores; quomodo ergo tunc impleta fuisset prophecia aut ubi tunc virtus paciencie mee?

Quod et si descendissem de cruce, numquid omnes tunc credidissent? Numquid non dixissent me fecisse arte maligna?

Nam si indignabantur, quia suscitaui mortuos, sanaui infirmos, maiora dixissent, si descendissem de cruce.

Et ideo, ut solueretur captiuus, ego liber captus sum, et ut nocentes saluarentur, ego innocens steti stabiliter in cruce. Et per stabilitatem meam omnia instabilia stabiliui et infirma confirmaui." Rev. St Birgitta, l. v cap. xi.

"Consideret enim, quomodo Dei filius et filius virginis, qui est unus Deus cum Patre et Spiritu Sancto, passus est, quomodo captiuatus et colaphizatus, quomodo consputus et flagellatus usque ad interiora ita, ut caro extraheretur cum flagris, quomodo omnibus neruis distentis et perforatis stabat dolorosus in cruce," Rev. St Birgitta, l. vi cap. xx.

"*Secundo fuit dolor in auditu meo.* Nam quociens audiui obpropbria filii mei et mendacia et insidias ei positas, tociens animus meus motus est dolore ita, quod vix se tenere poterat, sed virtute Dei dolor meus modum et honestatem habuit, ne impaciencia et leuitas in me notaretur." Rev. St Birgitta, l. vi cap. lvii.

"*Homo ille, qui te consuluit,* plorat, quod non habet auditorem confessionis sue. Dic ei, quod sufficit voluntas. Nam quid profuit latroni in cruce? Nonne voluntas bona? Aut quid aperit celum nisi voluntas volendi bona et odiendi mala? Quid vero facit infernum nisi voluntas et affectus inordinatus?" Rev. St Birgitta, l. vi cap. cxv.

"*O inimici mei,* qui talia facitis et alia peccata mee voluntati contraria effronte committitis, quare neglexistis passionem meam et non attenditis in cordibus vestris, quomodo ego nudus steti ad columpnam ligatus, duris flagellis crudeliter verberatus, quomodo nudus stabam et clamabam in cruce, repletus vulneribus et vestitus sanguine? Et quando vos depingitis et ungitis facies vestras, cur non aspicitis ad faciem meam, qualiter sanguine

repleta fuit? Non eciam attenditis ad oculos meos, quomodo caligauerunt et operiebantur sanguine et lacrimis et palpebre mee colore liuido.

Quare adhuc non aspicitis ad os meum, aures quoque et barbam non intuemini, qualiter erant dolorata et intincta sanguine? Non respicitis reliqua membra mea, diuersis penis immaniter sauciata, et qualiter liuidus et mortuus in cruce pependi propter vos. Et ibi ab omnibus derisus et abiectus despiciebar ad hoc, ut ex tali recordacione et attenta memoria me, Deum vestrum, diligeretis et sic dyaboli laqueos effugeretis, quibus estis horribiliter colligati." Rev. St Birgitta, l. vii cap. xxvii.

"Quando autem ipsum pannis inuoluebat, ::: Aspiciens quippe faciem eiusdem sui Filii speciosi forma pre filiis hominum meditabatur, quam irreuerenter ipsam impiorum labia suo sputo debebant maculare. Reuoluebat eciam ipsa mater sepius in animo, quantis alapis maxille eiusdem sui Filii cederentur quantisque obprobriis et contumeliis eius benedicte aures replerentur, modo considerans, qualiter ipsius oculi ex proprii cruoris influxu caligarent, modo, qualiter ipsius ori acetum" Rev. St Birgitta, l. xi cap. xvii.

● Pro Cognatos, Nepotes et familias.

[11065] 36. Iesus numquam definivit indolem non politicam regni sui, quæ non est mundana nec milites et arma clarius definita sunt.

[11066] 37. Veritatis: id est, fidelitatis prophetiæ, quæ eam ut talem annuntiaverunt (Lc. 1, 32; Sap. 36, 18).

[11067] 38. Quid est verum? Pilatus est genus multorum rationalistarum qui similem quæstionem quærunt et tunc relinquunt sine audiendo responsionem ipsius veritati, quæ est Iesus Christus. S. Augustinus recte dicit: "Si nolunt, omni vigore, scientia et veritate, inveniri non possunt. Quod si cum dignitate quærunt, ab amatoribus suis non abscondunt."

[11069] 6. Tertio iudex testimonium dat innocentiæ Christi et se proclamat iniustitiam morum suorum, concessum crucifixionis divinæ victimæ.

[11070] 8. Paganus Pilatus nesciebat quid dicerent, et ideo magis timore repletus est. Fortassis iram alicuius dei timuit, vel verisimilius, ne apud Imperatorem de gratia decideret. Judæi, hæsitationis suæ monentes, magis magisque in politicam rationem insistunt (vv. 12 et 15), donec ignavus iudex cedit ad suum locum servandum, nomen suum relicto infame adiectivum pro iis qui se agunt. de prævaricatione iudicum cf. Psalmi 57 et 81 et notis.

[11071] 11. Id est: culpam Caiphas, pontificis veri Dei, aggravatur eo quod, non valens mortem Iesu ordinare, vult facere auctoritatem civilem, quam novit a Deo emanari, servire. Filium Dei ipsum interfice.

[11072] 15. cf. Lc. 19, 14 et note. Gravis est videre in historia Israëlis, hanc reprobationem Christi Regis iam a verbis Dei Samueli nuntiatam esse in 1 Sam. 8, 7, cum populus peteret principem similem gentium.

[10391] 25. Hora tertiæ, id est secundæ quartæ diei, quæ incepit novem, et finivit duodecim. Secundum S. Ioannem (19, 14) erat fere hora duodecima.

[10392] 28. Vide est. 53, 12; Ps. 21, 8; 108, 25.

[10720] 40 sqq. Miraculum gratiæ, quod hoc "opificem horæ ultimæ" (Mt. 20, 8 et 15) protinus a Cruce ad Paradisum transit. Fidem boni latronis valde æstimat, quod eius confessio venit in momento quo Iesus victus et dehonestus apparet. cf. 22, 38 et note.

[10721] 42. Fillion hoc observat: « Bonus fur credidit immortalitatem animæ et in resurrectione, et agnovit Iesum tamquam Messiam regem. Quam ob rem in regno suo locum vehementer petivit. Et addit: « Paradisus hic repræsentat partem mansionis mortuorum (limbos) ubi animæ electi habitabant ante ascensionem Iesu Christi. cf. 1 Pe. 3, 19; 4, 6; Col., 1, 20.

Quintus Decem

Mors Iusti.

"45A sexta autem hora tenebræ factæ sunt super universam terram usque ad horam nonam.:10211:. 46Et circa horam nonam clamavit Iesus voce magna, dicens : *Eli, Eli, lamma sabacthani ?* hoc est : *Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me ?*.:10212:

47Quidam autem illic stantes, et audientes, dicebant : *Eliam vocat iste.* 48Et continuo currens unus ex eis, acceptam spongiam impleuit aceto, et imposuit arundini, et dabat ei bibere. 49Ceteri vero dicebant : *Sine, videamus an veniat Elias liberans eum.*" Mt 27,45-49.

"28Postea sciens Iesus quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit : *Sitio*.:11078:.

29Vas ergo erat positum aceto plenum. Illi autem spongiam plenam aceto, hyssopo circumponentes, obtulerunt ori ejus. 30Cum ergo accepisset Iesus acetum, dixit : *Consummatum est*.:11079:." Jo 19,28-30.

"46Et clamans voce magna Iesus ait : *Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.* Et hæc dicens, expiravit.:10722:.

47Videns autem centurio quod factum fuerat, glorificavit Deum, dicens : *Vere hic homo justus erat*.:10723:. 48Et omnis turba eorum, qui simul aderant ad spectaculum istud, et videbant quæ fiebant, percutientes pectora sua revertebantur." Lc 23,46-48.

"51Et ecce velum templi scissum est in duas partes.:10213: a summo usque deorsum : et terra mota est, et petræ scissæ sunt, 52et monumenta aperta sunt : et multa corpora sanctorum, qui dormierant, surrexerunt.:10214:. 53Et exeuntes de monumentis post resurrectionem ejus, venerunt in sanctam civitatem, et apparuerunt multis.

54Centurio autem, et qui cum eo erant, custodientes Iesum, viso terræmotu, et his quæ fiebant, timuerunt valde, dicentes : *Vere Filius Dei erat iste.* 55Erant autem ibi mulieres multæ a longe, quæ secutæ erant Iesum a Galilæa, ministrantes ei : 56inter quas erat Maria Magdalene, et Maria Jacobi, et Joseph mater, et mater filiorum Zebedæi." Mt 27,51-56.

"*Monile est consideracio passionis eius.* Hoc sit iugiter fixum in pectore tuo, quomodo derisus et flagellatus, quomodo sanguinolentus et omnibus neruis confossis viuus stabat in cruce, quomodo in morte ex passione doloris acutissimi totum corpus contremuit, quomodo in manus patris commendabat spiritum. *Hoc monile semper sit in pectore tuo.*" Rev. St Birgitta, l. i cap. vii.

"*Tunc oculi eius apparuerunt semimortui,* maxille eius submerse et vultus lugubris, os eius apertum et lingua sanguinolenta, venter dorso inherens consumpto humore, quasi non haberet viscera, omne corpus pallidum et languidum ex fluxu et egressione sanguinis. Manus et pedes eius rigidissime extenti erant et iuxta formam crucis cruci attracti et conformati. Barba et crines ex toto respersi sanguine.

Itaque cum filius meus sic laceratus et liuidus staret, solum cor recens erat, quia optime et fortissime nature erat. De mea enim carne corpus mundissimum et optime complexionatum sumpsit. Cutis eius sic tenera et gracilis erat, quod numquam sic leuiter flagellabatur, quin statim exiret sanguis. Ipse quoque sanguis eius tam recens erat, ut in cute munda videri posset. Et quia optime nature erat, vita cum morte in corpore eius perforato certabat.

Nam quandoque dolor de membris et nerius corporis perforatis ad cor ascendebat, quod recentissimum erat et incorruptum, et incredibili dolore et passione vexabat ipsum. Et quandoque dolor a corde in membra lacerata descendebat et sic mortem prolongabat cum amaritudine.

Tunc pre nimia corporis angustia ex parte humanitatis clamabat ad Patrem: '*O Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.*' Hanc igitur vocem cum audissem ego, eius mestissima mater, contremuerunt omnia membra mea cum amaro cordis mei dolore. Et quociens postea hanc vocem cogitabam, quasi in aure mea presens et recens erat. Appropinquante autem morte, cum cor pre violencia dolorum rumperetur, tunc omnia membra contremuerunt et caput eius quasi modicum se erigens inclinabatur, os eius apertum videbatur et lingua tota sanguinolenta. Manus eius retraxerunt se modicum de loco perforacionis et pondus corporis pedes amplius sustentabant. Digiti et brachia quodammodo extendebant se et dorsum fortiter stringebatur ad stipitem.

Tunc quidam dixerunt ad me: '*Maria, filius tuus mortuus est.*' Alii autem dixerunt: '*Mortuus est sed resurget.*'" Rev. St Birgitta, l. i cap. x.

"*Quia, quando cor meum in cruce* pre vehemencia doloris rumpebatur, tuum cor ex hoc quasi ferro acutissimo vulnerabatur, et libenter scindi permisisses, si fuisset

voluntas mea. Verumptamen eciam si potuisses restitisse passioni mee et optasse vitam meam, tu tamen noluisti nisi iuxta voluntatem meam. Ideo bene dixisti: '*Fiat voluntas tua!*'" Rev. St Birgitta, l. i cap. xx.

"*Sicut enim impossibile est separari Patrem a Filio* et Spiritum ab utroque et sicut impossibile est separari calorem ab igne, sic impossibile est tales coniuges spirituales a me separari, quin sim tercius cum eis.

Semel enim corpus meum laceratum est in passione et mortuum, sed numquam amplius lacerabitur nec morietur. Ita ipsi numquam morientur a me, qui michi fide recta et voluntate perfecta incorporantur. Nam ubicumque stant, sedent vel ambulant, ego semper sum tercius cum eis." Rev. St Birgitta, l. i cap. xxvi.

"*Quinta lancea, que cor meum pertransibat, erat mors eius amarissima.* ::: Appropinquante autem morte cum pre intolerabili dolore rumperetur cor, tunc statim contremuerunt omnia membra eius, et caput, quod ad dorsum eius reclinabatur, eleuauit se modicum.

Oculi clausi semiaperiebantur, quasi ad medietatem. Os eius similiter aperiebatur et videbatur lingua eius sanguinolenta. Digiti et brachia, que erant quodammodo contracta, extendebantur. Tradito autem spiritu caput inclinabatur ad pectus. Manus de loco vulnerum modicum submiserunt se. Pedes sustentabant maius pondus.

Tunc aruerunt manus mee. Oculi obtenebrati sunt et facies palluit quasi mortui. Aures nichil audierunt. Os meum nichil potuit loqui. Pedes eciam mei nutauerunt, et tunc corpus meum cecidit ad terram.

Surgens autem de terra cum viderem filium meum leproso despecciorem, posui voluntatem meam totam ad ipsum, sciens, quod secundum voluntatem eius omnia facta fuissent et non potuissent fieri nisi ipso permittente et regraciabar ei pro omnibus. Leticiaque quedam mixta erat mesticie, quia videbam eum, qui numquam peccauit, ex tanta caritate voluisse talia pati pro peccatoribus. *Ergo quicumque est in mundo, consideret, qualis ego eram in morte filii mei, et semper habeat pre oculis!*" Rev. St Birgitta, l. i cap. xxvii.

"*Adhuc quippe ex caritate libenter iterum morerer pro homine, si esset possibile.*" Rev. St Birgitta, l. i cap. xxx.

"*Ideo, filia mea, cogita, qualis ego eram in morte filii mei, et non erit tibi graue relinquere mundum.*" Rev. St Birgitta, l. i cap. xxxv.

"*Si haberent caritatem diuinam,* cogitarent saltem in animo, quid feci pro eis, quantus michi labor in predicacione, quantus dolor in passione, quanta michi caritas in morte, scilicet quod prius volui mori quam eos relinquere." Rev. St Birgitta, l. i cap. xxxix.

"*Sic ego nunc dico:* O filii Iudei, qui licet habuistis malam voluntatem ad me et, in quantum potuistis, fecistis contra me, si possibile esset et Patri sic placeret, libenter adhuc semel morerer pro vobis, quia compacior miserie vestre, quam vobis exigente iusticia vos ipsi fecistis.

Dixi enim vobis facienda verbo et ostendi exemplo. Precessi vos quasi gallina alis caritatis fouendo, sed omnia spreuistis. Ideo omnia, que desiderastis, fugerunt. Finis vester est in miseria et labor omnis euacuatus." Rev. St Birgitta, l. ii cap. v.

"*Verumptamen adhuc ita misericors sum, quod, si possibile esset me iterato mori,* magis eandem penam, quam in cruce semel paciebar, iterum magis paterer pro te quam tali iusticia viderem te iudicari. Sed iusticia dicit impossibile esse me iterato mori. Misericordia vero dicit, si possibile esset, morerer libenter pro te. Ecce quomodo misericors sum eciam in dampnatos et quam caritatiuus! Quidquid enim facio, hoc facio, ut ostendam caritatem meam. Ab inicio quippe dilexi hominem, eciam cum iratus viderer, sed dilectionem meam nullus curat nec attendit." Rev. St Birgitta, l. ii cap. xii.

"*Nam mortuus est Creator pro creatura,* iustus pro impiis; tribulatus est innocens usque ad ultimum punctum, sicut per prophetas fuit prophetatum." Rev. St Birgitta, l. ii cap. xvii.

"Maria loquebatur: "*Quinque cogitare debes, filia mea.* Primo, quod omnia membra filii mei in morte diriguerunt et frigescebant, et sanguis, qui de vulneribus eius in passione effluxit, membris omnibus adhesit coagulatus.

Sic ego, licet ex morte filii mei eram incomparabiliter tristis, tamen, quia sciui filium meum non amplius moriturum sed in eternum victurum, gaudebam in anima mea." Rev. St Birgitta, l. ii cap. xxi.

"*Tu quoque in vita tua quesiuisti, cur volui mori pro te et humiliari pro te tantum.* Ideo respondeo tibi nunc, quod fides ecclesie sancte vera est, que sursum trahit animas. Et passio mea et sanguis meus introducit eas in celum. Ideo infidelitas tua et amor tuus vanus deprimet te ad nichilum et nichil eris respectu spiritualium eternorum." Rev. St Birgitta, l. iii cap. xxxi.

"*Multi quippe non attendentes futura optant, ut moriantur christiana morte.* Quid enim est christiana mors nisi mori, sicut ego mortuus sum: innocenter, voluntarie et pacienter? Numquid ego ideo contempnendus sum, quia mors erat contemptibilis et dura? Aut ideo electi mei fatui, quia contemptibilia paciebantur? Aut hoc voluit fortuna et operabatur cursus stellarum?

Nequaquam. Sed ideo ego et electi mei paciebamur dura, ut ostenderemus verbo et exemplo viam ad celum esse duram et ut assidue cogitaretur, quanta opus est mundicia malis, si tam aspera passi sunt electi et innocentes." Rev. St Birgitta, l. iv cap. xl.

"*Tunc color mortis in partibus, quibus pre sanguine* aspici potuit, accessit, dentibus maxille inheserunt, coste vero attenuate dinumerari poterant, venter autem consumptis iam humoribus dorso applicatur. Et iam in naribus attenuatis, cum cor prope scissionem esset, totum corpus eius contremuit et tunc barba eius super pectus cecidit.

Tunc ego exinanita corrui in terram. Igitur ore aperto, sicut iam exspirauerat, lingua, dentes et sanguis in ore ab aspicientibus videri poterant; et oculi semiclausi deorsum versi erant; et corpus iam mortuum demissum pendebat, genibus autem in partem unam inclinatis pedes ad partem alteram super clauos quasi cardines declinabant.

Interim vero alii homines astantes quasi insultando dicebant: '*O, Maria, iam filius tuus mortuus est.*' Alii, quibus alcior sensus erat, dicebant: '*O, domina, iam pena filii tui ad eternam suam gloriam soluta est.*'" Rev. St Birgitta, l. iv cap. lxx.

"Benedictus sis tu, Deus meus, creator meus et redemptor meus. Tu es stipendium illud, quo a captiuitate redempti sumus, quo ad salutaria cuncta dirigimur, quo unitati et trinitati sociamur. Propterea et si de feditate mea erubesco, gaudeo tamen, quod tu, qui semel pro salute nostra mortuus es, nunquam amplius morieris.

Tu enim vere ille es qui eciam ante secula eras, tu es qui potestatem habes vite et mortis, tu solus es bonus et iustus, tu solus omnipotens et metuendus. Ideo sis tu in eternum benedictus." Rev. St Birgitta, l. iv cap. lxxv.

"*In morte filii mei omnia conturbabantur.* Nam deitas, que Filium tradidit in mortem et numquam ab eo separabatur, nec in morte, in illa horula mortis tamquam compaciens videbatur, licet nullum dolorem vel penam deitas pati possit, quia impassibilis et immutabilis est. Filius ipse paciebatur dolorem in omnibus membris et eciam in corde, qui tamen secundum deitatem erat immortalis. Anima eciam eius, que immortalis erat, paciebatur, quia exiuit de corpore. Congregati angeli eciam quasi turbati videbantur, cum viderent Deum in humanitate pati in terra.

Sed quomodo turbari possunt angeli, qui immortales sunt? Vtique, sicut iustus, cum videret amicum suum pati aliqua, de quibus consequeretur maximam gloriam, et gauderet quidem de gloria eius adipiscenda sed tamen propter passionem quasi quodammodo contristaretur, sic angeli quasi contristabantur de pena eius, cum tamen sunt impassibiles, sed gaudebant de gloria eius futura et utilitate ex passione eius ventura.

Omnia quoque elementa turbabantur: et sol et luna dimiserunt splendorem suum, terra tremuit, lapides scindebantur et sepulchra aperiebantur in hora mortis filii mei. Omnes gentiles turbabantur, ubicumque erant, quia in corde eorum venit quasi quedam punctura doloris, licet nescierunt, unde esset.

Tribulabatur eciam cor crucifigencium eum in illa hora sed non ad gloriam eorum. Adhuc eciam immundi spiritus turbabantur in illa hora et quasi in unum congregati turbabantur. Illi autem, qui erant in sinu Abrahe, multum turbabantur, in tantum quod mallent in eternum esse in inferno quam talem penam in suo Domino videre. Ego autem, que tunc eidem filio meo astabam, virgo et mater eius, qualem dolorem tunc paciebar, nullus potest considerare.

Ideo, filia mea, recordare passionem filii mei, fuge instabilitatem mundi, qui non est nisi quidam visus et flos cito arescens." Rev. St Birgitta, l. vi cap. xi.

"Consideret enim, quomodo Dei filius et filius virginis, qui est unus Deus cum Patre et Spiritu Sancto, passus est, quomodo ::: stabat dolorosus in cruce, quomodo clamans in cruce tradidit spiritum." Rev. St Birgitta, l. vi cap. xx.

"*Malicia tua magna est ad me et ad electos meos.* Ego autem sum sic caritatiuus, quod, si esset possibile me iterum mori, libenter unum tale supplicium paterer pro unaquaque anima et pro unoquoque

spiritu immundo, quale semel passus sum in cruce pro omnibus animabus, ita ut non remaneret unus spiritus immundus. Sed tu ita inuidus es, quod non vis, quod eciam una anima sola veniret ad me." Rev. St Birgitta, l. vi cap. xxxi.

"*Sed nec redordantur de loco, ubi reddidit spiritum,* quia ubi fures et latrones receperunt plagas suas, ibi plagatus est filius meus. Et ego, que de omnibus creaturis sum sibi carissima et in me est omnis humilitas, presens ibi fui." Rev. St Birgitta, l. vi cap. lii.

"*Nam caritas ita incomprehensibilis et intensa nunc in me est, sicut erat in tempore passionis mee*, quando per mortem meam ex nimia caritate liberaui de inferno omnes electos, qui hac redempcione et liberacione digni erant. Quia si adhuc possibile esset, quod ego tociens morerer, quot sunt anime in inferno, ita quod pro qualibet earum talem mortem iterum sustinerem, qualem tunc pro omnibus sustinui, adhuc corpus meum paratum esset subire hec omnia cum libenti voluntate et perfectissima caritate. Sed vere iam impossibile est, quod corpus meum possit amplius mori seu aliquam penam vel tribulacionem pati." Rev. St Birgitta, l. vii cap. xix.

"Deinde abraham cum patriarchis omnibus locutus est dicens: *O domine, nos inter desiderabilia omnia desiderabamus, quod filius tuus nasceretur de progenie nostra,* qui nunc a principibus terrarum contemptus est. Ideoque iudicium petimus super eos, quia non attendunt misericordiam tuam nec iudicium tuum timent.

Et tunc prophete locuti sunt dicentes: *Nos de aduentu filii dei prophetauimus et diximus,* quod necesse erat eum pro liberacione populi nasci de virgine et perdicionem pati, captiuari et flagellari, coronari spinis et ad extremum mori in cruce, ut celum aperiatur et peccatum deleatur. Ergo, quia iam completa sunt, que diximus, ideo petimus iudicium super principes terre, qui filium tuum contemnunt, qui ex caritate mortuus est pro eis.

Euangeliste quoque tunc loquebantur dicentes: *Nos testes sumus, quod filius tuus omnia, que predicta fuerunt, in se ipso compleuit.*

Apostoli eciam loquebantur dicentes: *Nos iudices sumus. Ideo nostrum est secundum veritatem iudicare ideoque illos,* qui corpus dei et precepta eius contemnunt, iudicamus ad perdicionem. " Rev. St Birgitta, l. viii cap. lvi.

"*Me autem in tali dolore stante et in tanto ve perseuerante,* tandem cor crepuit pre violencia passionis et anima egrediebatur, qua egressa caput se modicum eleuauit, omnia membra contremuerunt. Oculi quasi ad medium aperiebantur, pedes sustentabant totum pondus corporis, et pendebam quasi pannus deformis.

Ecce talia ego, creator tuus, passus sum, et talia nullus curat. Hec ego conqueror coram te, ut consideres, quid ego feci et quid michi rependitur." Rev. St Birgitta, l. ix cap. li.

"*Vide me et considera, quia ego, qui paciebar propter te, nunc loquor ad te.* Vide me non oculis carnis sed cordis. Vide, quid dedi tibi, quid exigo a te, quid redditurus es michi. Dedi quippe tibi animam absque macula; redde absque macula. Paciebar pro te, ut tu sequereris me. Docui te, ut viueres secundum me, non secundum velle tuum. Audi insuper vocem meam, qua clamaui ad te in carne: '*Agite penitenciam.*' Audi vocem, qua clamaui in cruce, scilicet: '*Sicio te.*'" Rev. St Birgitta, l. ix cap. xxiv.

"Quis in hoc aliud cogitare poterit, nisi quod de speciali omnipotentis Dei dono contra omnes corporales vires suas ipsa vitam retinuit? Moriens denique Dei Filius celum aperuit et amicos suos, qui in Inferno tenebantur, potenter eripuit." Rev. St Birgitta, l. xi cap. xviii.

"Asserens se ipsam ante Filii sui mortem triginta tribus annis tribulacionem cordis indesinenter in omni paciencia pertulisse." Rev. St Birgitta, l. xi cap. xix.

"Honor sit tibi, domina mea Virgo Maria, que filium tuum de cruce tibi loquentem cum dolore conspexisti et in mortis agonia ad Patrem clamantem et animam suam in eius manibus recommendantem tuis benedictis auribus dolenter audiuisti.

Laus sit tibi, domina mea Virgo Maria, que filium tuum in cruce pendentem a vertice capitis usque ad plantas pedum liuidum et proprio sanguine rubricatum et sic crudeliter mortuum cum amaro dolore vidisti necnon et pedes ac manus ipsius una cum suo glorioso latere transforata totamque cutem eius sine aliqua misericordia laceratam amarissime conspexisti" Rev. St Birgitta, l. xii cap. i.

"Laus eterna sit tibi, Domine mi Ihesu Christe, pro qualibet hora, qua in cruce maximas amaritudines et angustias pro nobis, peccatoribus, sustinuisti. Nam dolores acutisssimi de tuis vulneribus procedentes dire tuam felicem animam penetrabant et cor tuum sacratissimum crudeliter pertransibant, donec crepante corde spiritum feliciter emisisti et inclinato capite in manus Dei, Patris tui, ipsum humiliter commendasti et tunc mortuus corpore totus frigidus remansisti.

Benedictus sis tu, Domine mi Ihesu Christe, qui tuo precioso sanguine et sacratissima morte animas redemisti et eas ad vitam eternam de exilio misericorditer reduxisti.

Benedictus sis tu, Domine mi Ihesu Christe, qui in ligno crucis mortuus pependisti et statim amicos tuos potenter de inferni carcere liberasti. Benedictus sis tu, Domine mi Ihesu Christe, qui pro salute nostra tuum latus et cor perforari lancea permisisti et preciosum sanguinem tuum affluenter et aquam de eodem latere, ut nos redimeres, emisisti et, antequam licencia a iudice concederetur, corpus tuum sacratissimum deponi de cruce noluisti." Rev. St Birgitta, l. xii cap. ii.

● ● Pro Filius Lustralis, Patrinis et familias, Defunctis et Abortis.

[10211] 45. Hora sexta: meridies. Nona Time: Medium nonam.

[10212] 46. Vide Ps. 21, 2; Mc. 15, 34 et note.

[11078] 28. Omnes prophetiæ de passione completæ sunt, præsertim Psalmi 21 et 68 et Isaias Cap. 53, etiam distributio et raffle vestium a militibus, quæ Iesus testabatur, adhuc vivus, de cruce.

[11079] 30. Dei consilium ad redimendum hominem impletum est. Si molesti sumus ad cogitandum Deum non inutiliter operari, rogabimus nos quid eum moveat ut filio suo tribuat, quod ei omnia sit, cum satis esset ei verbum dicere de hominum remissione, secundum se ipse dixit, cum declaravit libertatem sui compatiendi. Cum quisquis voluit, et misericordiam facere ei miseratus est (Ex 33, 19; Rm. 9, 15), quoniam pro eo "Omnia possibilia sunt" (Mc. 10, 27). Et si ab illa infinita collatione patris ad redemptionem nostram transeamus ad Filii, videmus etiam posse salvare, ut ait Sto. Thomas, unus et mille mundos, una gutta sanguinis, Iesus totam vitam sanctitatis, passionis et mortis, inexsuperabilis acerbitatis nobis dare maluit, et etiam guttæ sanguinis, quæ post eum post mortem remanserat, esse voluit. Adversus tales habitus Patris et Filii non possumus adiuvare quin causam tam nimiæ vastitatis interrogare non possumus. Tunc videmus mobilem esse amorem; Videmus etiam quod id quod volunt cum illo labore ostentare superabundantiam doni, quod scimus, creamus et intellegimus, antequam huiusmodi probationes absolutæ, immensitatem immensitatem illius amoris, quem pro nobis habent. Scimus autem, quod ad Patrem, "Deus dilexit mundum tantum, quod unigenitum suum dedit" (3, 16); Et quod ad Filium, "Nemo maiorem amorem habere potest quam vitam dare" (15, 13). In summa, Dei officium est omnis amantis: ut cognoscatur amoris eius magnitudo, et, videns indubitatum testimonium, verum esse creditur, licet impossibilis videatur. Unde, si Deus filium suum in probationem amoris sui dedit, fructus tantum erit illis qui illum creant (3, 16 in fine). Ille qui sic intimissimum cordis amantis Dei secretum detegit, profundissimam sapientiæ tetigit, et spiritus eius in caritate semper figitur (cf. Eph. 1, 17).

[10722] 46. Psalmus 30, unde hæc verba Iesus sumit, sic est oratio idealis ut bene moriatur.

[10723] 47. Si conversio furis est primus fructus mortis Iesu, centurionis Romani est secundus; Judaicum, quod gentile est.

[10213] 51. Secundum St. Hieronymum, velamen templi mirabiliter discerpens, quod « sanctum » a « sancto sanctorum » separavit, Deus voluit revelare quod antea mysteria occulta in Christo manifestata essent. omnes populos. Secundum St. Paulum, velum figuravit carnem Christi, qui fractis nobis aditum dedit ad Sanctuarium cælesti (Heb. 6, 19; 9, 3; 10, 20-22).

[10214] 52 S. Apertio monumentorum proculdubio ad terræ motum et fissuram petrarum cognata est, et simul cum his duobus phænomenis peractum est. Quod ad mortuorum resurrectionem, proculdubio ad eius apparentiam in urbe, quæ post Iesum Christum resuscitatus est, facta est. Hi « sancti » a Vetere Testamento distinguebantur, speciali modo ludæorum venerabantur, de coætaneis Iesu Christi et eorum, quibus apparuerunt, et defuncti cum fide in Redemptor promissi. Resurrectio eius, etc. nostrum. cf. Hb. 2, 14 s.; Io. 5, 25; 11, 25 s.; 1 Cor. 15, 14-26 et 54 s.; Col. 1, 18; 2, 15; 1 Pe. 1, 3 et 21; Ap. 5, 5» (Schuster Holzammer). Vide note 1 Cor. 15, 26. Ignatius Antiochenus videtur ad hos sanctos referre, cum dicit: Quomodo extra eum vivere potuimus, quem etiam prophetæ, discipuli spiritu, præceptorem suum exspectaverunt. Quam ob rem ille, post adventum eius, ab eis juste expectatus, eos a mortuis suscitavit» (Epistola ad Magnesium 9).

Quintus Decem

Latus Lancea Acutissima Perforaret et Ipsius Cor per Medium Transfigeret.

"43Dixitque Dominus ad Moysen et Aaron : *Hæc est religio Phase : omnis alienigena non comedet ex eo.* 44*Omnis autem seruus emptitius circumcidetur, et sic comedet.* 45*Aduena et mercenarius non edent ex eo.* 46:515: *In una domo comedetur, nec efferetis de carnibus ejus foras, nec os illius confringetis.* 47*Omnis cœtus filiorum Israël faciet illud.*" Ex 12,43-47.

"5:7755:Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras ; attritus est propter scelera nostra : disciplina pacis nostræ super eum, et livore ejus sanati sumus." Is 53,5.

"24Jubente autem rege, adducti sunt viri illi, qui accusauerant Danielem : et in lacum leonum missi sunt, ipsi, et filii, et uxores eorum : et non peruenerunt usque ad pauimentum laci, donec arriperent eos leones, et omnia ossa eorum comminuerunt." Dn 6,24.

"9Et erit in die illa : quæram conterere omnes gentes quæ veniunt contra Jerusalem. 10:9849:Et effundam super domum Dauid et super habitatores Jerusalem spiritum gratiæ et precum : et aspicient ad me quem confixerunt, et plangent eum planctu quasi super unigenitum, et dolebunt super eum, ut doleri solet in morte primogeniti. ":9850:In die illa, magnus erit planctus in Jerusalem, sicut planctus Adadremmon in campo Mageddon." Zach 12,9-11.

"34Et benedixit illis Simeon, et dixit ad Mariam matrem ejus : *Ecce positus est hic in ruinam et in resurrectionem multorum in Israël, et in signum cui contradicetur*:10437: *:* 35*et tuam ipsius animam pertransibit gladius ut revelentur ex multis cordibus cogitationes*:10438:." Lc 2,34-35.

"31Judæi ergo *(quoniam parasceve erat)* ut non remanerent in cruce corpora sabbato *(erat enim magnus dies ille sabbati)*, rogauerunt Pilatum ut frangerentur eorum crura, et tollerentur.

32Venerunt ergo milites : et primi quidem fregerunt crura, et alterius, qui crucifixus est cum eo. 33Ad Iesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, 34sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exiuit sanguis et aqua.

35Et qui vidit, testimonium perhibuit : et verum est testimonium ejus. Et ille scit quia vera dicit : ut et vos credatis.:10850: 36Facta sunt enim hæc ut Scriptura impleretur : *Os non comminuetis ex eo*.:10851: 37Et iterum alia Scriptura dicit : *Videbunt in quem transfixerunt*.:10852:." Jo 19,31-37.

"*Omnibus itaque discedentibus,* unus adueniens affixit lanceam in latus eius tam valide, ut pene per aliud latus eius transiret. Et cum extraheretur hasta, apparuit cuspis rubea sanguine. Tunc michi videbatur, quod quasi cor meum perforaretur, cum vidissem cor filii mei carissimi perforatum." Rev. St Birgitta, l. i cap. x.

"*Cumque viderem lanceam,* clauos, flagella et alia passionis genera parata, processi nichilominus letus ad passionem." Rev. St Birgitta, l. i cap. xi.

"*Ipse est quasi homo inclusus inter malos et captiuatus duriter.* Si loquitur uera, ipsi lapidant os eius. Si facit bona, lanceam mittunt in pectus eius. *Ecce, amici mei et omnes sancti, quamdiu paciar istos et quamdiu sufferam talem contemptum?*" Rev. St Birgitta, l. i cap. xli.

"*Secundo,* quod in corde punctus erat tam amare et immisericorditer, quod pungens non destitit, donec lancea attigit costam et ambe partes cordis essent in lancea." Rev. St Birgitta, l. ii cap. xxi.

"*Cor scindebatur a cuspide lancee* et sic cum maximo dolore vicit animas. Qui nunc residens in gloria extendit brachium ad homines sed paucissimi tamen inueniuntur, qui presentant ei sponsam. Ideo amicus Dei non parcat vite et bonis iuuando alios secum, eosque filio meo presentando." Rev. St Birgitta, l. iii cap. xiii.

"Agnes loquitur: "*Filia, sta stabilis* et non retrocedas, quia serpens mordens iacet ante talos. Nec eciam plus debito procedas, quia cuspis lancee acute ante te stat, a qua, si plus iusto processeris, vulneraberis. Quid vero est retrocedere nisi penitere in temptacionibus assumpisse austeriora et salubria et velle ad consueta redire, delectari mente in sordidis cogitacionibus? Talia, si menti placent, obscurant omnia bona paulatimque retrahunt ab omni bono.

Nec eciam debes plus debito procedere, id est ultra vires te affligere aut alios supra naturam tuam in bonis operibus imitari, quia ab eterno disposuit Deus operibus caritatis et humilitatis aperiri peccatoribus celum, seruata in omnibus mensura et discrecione.

Nunc autem Dyabolus inuidus suadet homini imperfecto supra vires ieiunare, promittere inconsueta et importabilia, velle imitari perfecciora non consideratis viribus propriis et infirmitatibus, ut deficiente robore homo vel continuet male incepta propter ruborem hominum plus quam propter Deum, vel deficiat cicius propter indiscrecionem et infirmitatem." Rev. St Birgitta, l. iv cap. xx.

"*Modico autem tempore post aperto latere* et extracta lancea sanguis in cuspide quasi brunei coloris apparuit, ut ex hoc intelligeretur cor transfixum. Que punctura cor meum penetrauit et mirum fuit, quod et ipsum non crepuit." Rev. St Birgitta, l. iv cap. lxx.

"*rubricata est lancea,* et redemi populum meum captiuatum, ut me diligeret." Rev. St Birgitta, l. i cap. cxxxiii.

"Magnus exercitus videbatur astare Deo, cui loquebatur Deus dicens: "*Ecce illa anima non est mea!* De vulnere quippe lateris mei et cordis mei non plus compassus est, quam si perforaretur clipeus inimici eius. " Rev. St Birgitta, l. vi cap. xxviii.

"*O filia, de amici tui spiritualis victoria te turbari non oportet.* Miles amicus Dei vicit de inimico Dei pulchram victoriam. Inimicus incaute accurrebat post eum, volens eum ledere in hoc, quod irasci deberet contra latrones se spoliantes. Ille quidem contra hostis lanceam insultauit frangens illam. Et ipsum lancea sua transfixit in hoc, quod, cum omnia sibi abstulissent, remota ire commocione dicebat illis: '*Amici, si placet vobis bibere, habeo adhuc vinum in flascone.*'

Secundo transfixit eum alia lancea in hoc, ut, dum abstulerunt ei cappam, ipse eis sine impaciencia prebebat tunicam.

Tercia lancea eum transfixit in hoc, quod, ipsis recedentibus et eo nudo residente, gaudenter regraciabatur Deo pro suis tribulacionibus, et pro suis lesoribus orans cum caritate et, viam suam deinde arripiens, de nuditatis pudore minime verecundans, ex cuius victoria tota nostra societas congaudebat." Rev. St Birgitta, l. ix cap. lxxi.

"Sciebat enim virgo, quod exalato in cruce spiritu ipsius Filii latus lancea acutissima perforaret et ipsius cor per medium transfigeret. Vnde sicut omnium matrum erat letissima, quando Dei Filium iam de se natum videbat, quem vere sciebat verum Deum et hominem existere, mortalem quidem in humanitate sed in deitate eternaliter immortalem, ita eciam omnium matrum erat mestissima ex ipsius amarissime passionis presciencia." Rev. St Birgitta, l. xi cap. xvii.

"Benedictus sis tu, Domine mi Ihesu Christe, qui pro salute nostra tuum latus et cor perforari lancea permisisti et preciosum sanguinem tuum affluenter et aquam de eodem latere, ut nos redimeres, emisisti et, antequam licencia a iudice concederetur, corpus tuum sacratissimum deponi de cruce noluisti." Rev. St Birgitta, l. xii cap. ii.

● ● **Pro Propinquis et Amicis, Parochianis et Vicinis.**

[515] 46. Ordo a Domino datus ne ossa frangat, symbolismum agni paschalis complet ut figuram Iesu Christi, cui nulla ossa fracta sunt (Io. 19, 31-37). Vide numeros 9, 12; Psalmus 33, 21.

[7755] 5. « Non solum Iesus et sanitas cum doctrina sua, nos salubriter docens, malos et periculosos declarans, sed etiam exemplo vitæ et opera eius idem facit; Et non solum exemplo eorum nos movet ad bonum et incitat et ducit nos, sed cum virtute sana ex illis, quæ nobis communicat, vivificat et evigilat et purgat nos et sanat » (Fray Luís de. Leon, Nomina Christi)

[9849] 10. Salus civitatis et patriæ impellit salvas convertendi et excusandi crimen quod commiserunt. Pœnitentiam et dolorem, quod patiuntur, fructus est spiritus gratiæ et orationis, id est, opus Dei (cf. Ezechiel 11, 19; 36, 26; Iœl 2, 28-29; 30; 13 et note). Pudore pleni agnoscent qui perforaverunt et lugent in omnibus familiis. Hic proculdubio bonus pastor Capituli 11, qui, griseo, ingrato repudiatus, duos baculos fregit, quod iam non poterat esse pastor, sicut anima desiderata. Sanctus Ioannes hunc textum in suo Evangelio citat (19, 37), ambiguo modo ostendens esse prophetiam passionis Christi et futuram conversionem filiorum Israel, qui eum dedit crucifixio. (cf. Matth 27, 27 et note). In Apocalypsi 1, 7 Similis expressio huius prophetiæ adhibetur, et Novum Testamentum multis in locis confirmat annuntiationem conversionis Israëlis (cf. Matth. 23, 39; Numeri 11, 11-32; II Corinthii. 3, 16, etc.

[9850] 11 ff. Omnia quæ sequuntur usque ad finem capitis sunt imagines mœr numquam antea visæ. In pugna Megiddo, rex Iosias mortuus est (608 a.C.n.). Vide IV Regum 23, 29 et note; II Paralipomenon 35, 22-25. Luctus illius pii regis erat vehementissima, quam novit historia Iuda. Hinc est quod hic sumitur in exemplum et imago luctus facient pro perforato. Locus ille refertur ad Apocalypsim Magnum ultimam pugnam Armagedon (id est: Megiddo Mons). cf. Revelatio 16, 16; 17, 14; 19, 19. Hadad Remmón: Village prope Megiddo sita. Secundum quosdam exhibitores, aliud esset luctus manifestandi. Quemadmodum paganæ feminæ mortem dei Tammuz (seu Hadad-Remmon) lugebant, eodem modo luctus fiet in Israel propter mortem transfixi. Propheta deinde describit (vers. 12-14) universalitas luctus, exempla sumens duas familias principales: Regiam David in linea Nathan, et familiam Levi sacerdotalem, quæ per Semeï Line repræsentatur. Mulieres expresse memorantur, cum eorum participatio luctus peculiaris momenti fuit.

[10437] 34. Contradictio: Magnum mysterium est totius Evangelii. Vide quomodo hoc mysterium agit, apud Mt 13, 5-7. cf. 7, 23 et note.

[10438] 35. Per prophetiam Simeonis, præsentis mysterii infiniti dolentis in vita Filii sui, excitatur in anima Mariæ. Usque tunc audiverat tantum verba Gabrielis, qui ei nuntiabat thronum patris sui David (1, 32). Simeon eos confirmat in v. 32, sed gladium introducit — reprobatio Messiæ pro Israel (v. 34) — cuius immensa tragœdia cognoscet Mariam sub pede crucis. cf. Io. 19, 25 et note.

[11080] 35. Qui vidit eum: Io. (21, 24; 1 jn. 1, 1-3).

[11081] 36. Vide Ex. 12, 46; Nm. 9, 12; Ps. 33, 21.

[11082] 37. Refer ad prophetiam, quæ finalem conversionem Israel denuntiat, et dicit: « Effundam spiritum gratiæ et orationis in domo David et incolæ Ierusalem, et ponent eorum. Oculi mei qui transfixerunt, et lugebunt eum qui vulneratus unigenitus clamat, et lugebunt sed fit primogenito» (Za. 12, 10). cf. Rev. 1, 7.

Quintus Decem

Corpus Iesu de Cruce Tollitur, et in Sepulchrum Collocatur.

"Vixit autem Sara centum viginti septem annis. 2Et mortua est in civitate Arbee, quæ est Hebron, in terra Chanaan : venitque Abraham ut plangeret et fleret eam.

3 :201: Cumque surrexisset ab officio funeris, locutus est ad filios Heth, dicens : 4 :202: *Advena sum et peregrinus apud vos : date mihi jus sepulchri vobiscum, ut sepeliam mortuum meum.*

5Responderunt filii Heth, dicentes : 6*Audi nos, domine : princeps Dei es apud nos : in electis sepulchris nostris sepeli mortuum tuum, nullusque te prohibere poterit quin in monumento ejus sepelias mortuum tuum.*

7Surrexit Abraham, et adoravit populum terræ, filios videlicet Heth : 8dixitque ad eos : *Si placet animæ vestræ ut sepeliam mortuum meum, audite me, et intercedite pro me apud Ephron filium Seor :* 9 :203: *ut det mihi speluncam duplicem, quam habet in extrema parte agri sui : pecunia digna tradat eam mihi coram vobis in possessionem sepulchri.*

10Habitabat autem Ephron in medio filiorum Heth. Responditque Ephron ad Abraham, cunctis audientibus qui ingrediebantur portam civitatis illius, dicens : 11*Nequaquam ita fiat, domine mi, sed tu magis ausculta quod loquor. Agrum trado tibi, et speluncam quæ in eo est, præsentibus filiis populi mei ; sepeli mortuum tuum.*

12Adoravit Abraham coram populo terræ. 13Et locutus est ad Ephron circumstante plebe : *Quæso ut audias me : dabo pecuniam pro agro : suscipe eam, et sic sepeliam mortuum meum in eo.*

14Responditque Ephron : 15*Domine mi, audi me : terra, quam postulas, quadringentis siclis argenti valet : istud est pretium inter me et te : sed quantum est hoc ? sepeli mortuum tuum.*

16Quod cum audisset Abraham, appendit pecuniam, quam Ephron postulaverat, audientibus filiis Heth, quadringentos siclos argenti probatæ monetæ publicæ.

17Confirmatusque est ager quondam Ephronis, in quo erat spelunca duplex, respiciens Mambre, tam ipse, quam spelunca, et omnes arbores ejus in cunctis terminis ejus per circuitum, 18 :204: Abrahæ in possessionem, videntibus filiis Heth, et cunctis qui intrabant portam civitatis illius.

19 :205: Atque ita sepelivit Abraham Saram uxorem suam in spelunca agri duplici, quæ respiciebat Mambre. Hæc est Hebron in terra Chanaan. 20Et confirmatus est ager, et antrum quod erat in eo, Abrahæ in possessionem monumenti a filiis Heth." Gn 23,1-20.

"38 :366: At ille : *Non descendet, inquit, filius meus vobiscum : frater ejus mortuus est, et ipse solus remansit : si quid ei adversi acciderit in terra ad quam pergitis, deducetis canos meos cum dolore ad inferos.*" Gn 42,38.

"29 ::: *Ut non sepelias me in Ægypto :* 30*sed dormiam cum patribus meis, et auferas me de terra hac, condasque in sepulchro majorum meorum.* Cui respondit Joseph : *Ego faciam quod jussisti.* 31 :400: Et ille : *Jura ergo, inquit, mihi.* Quo jurante, adoravit Israël Deum, conversus ad lectuli caput." Gn 47,29-31.

"16Si quis in agro tetigerit cadaver occisi hominis, aut per se mortui, sive os illius, vel sepulchrum, immundus erit septem diebus." Am 19,16.

"5 :1428: Mortuusque est ibi Moyses servus Domini, in terra Moab, jubente Domino : 6et sepelivit eum in valle terræ Moab contra Phogor : et non cognovit homo sepulchrum ejus usque in præsentem diem." Dt 34,5-6.

"6Dominus mortificat et vivificat ; deducit ad inferos et reducit. 7 :1784: Dominus pauperem facit et ditat, humiliat et sublevat.

8 :1785: Suscitat de pulvere egenum, et de stercore elevat pauperem : ut sedeat cum principibus, et solium gloriæ teneat. Domini enim sunt cardines terræ, et posuit super eos orbem." 1 Reg 2,6-8.

"12Et abiit David, et tulit ossa Saul, et ossa Jonathæ filii ejus, a viris Jabes Galaad, qui furati fuerant ea de platea Bethsan in qua suspenderant eos Philisthiim cum interfecissent Saul in Gelböe : 13et asportavit inde ossa Saul, et ossa Jonathæ filii ejus : et colligentes ossa eorum qui affixi fuerant, 14 :2167: sepelierunt ea cum ossibus Saul et Jonathæ filii ejus in terra Benjamin, in latere, in sepulchro Cis patris ejus : feceruntque omnia quæ præceperat rex, et repropitiatus est Deus terræ post hæc." 2 Reg 21,12-14.

"20 :2515: Mortuus est ergo Eliseus, et sepelierunt eum. Latrunculi autem de Moab venerunt in terram in ipso anno. 21Quidam autem sepelientes hominem, viderunt latrunculos, et projecerunt cadaver in sepulchro Elisei. Quod cum tetigisset ossa Elisei, revixit homo, et stetit super pedes suos." 4 Reg 13,20-21.

4 :2599: Et præcepit rex Helciæ pontifici, et sacerdotibus secundi ordinis, et janitoribus, ut projicerent de templo Domini omnia vasa quæ facta fuerant Baal, et in luco, et universæ militiæ cæli : et combussit ea foris Jerusalem in convalle Cedron, et tulit pulverem eorum in Bethel.

5 :2600: Et deleuit aruspices quos posuerant reges Juda ad sacrificandum in excelsis per civitates Juda, et in circuitu Jerusalem : et eos qui adolebant incensum Baal, et soli, et lunæ, et duodecim signis, et omni militiæ cæli. 6 :2601: Et efferri fecit lucum de domo Domini foras Jerusalem in convalle Cedron, et combussit eum ibi, et redegit in pulverem, et projecit super sepulchra vulgi.

7 :2602: Destruxit quoque ædiculas effeminatorum quæ erant in domo Domini, pro quibus mulieres texebant quasi domunculas luci.

8 :2603: Congregavitque omnes sacerdotes de civitatibus Juda, et contaminavit excelsa ubi sacrificabant sacerdotes de Gabaa usque Bersabee, et destruxit aras portarum in introitu ostii Josue principis civitatis, quod erat ad sinistram portæ civitatis.

9Verumtamen non ascendebant sacerdotes excelsorum ad altare Domini in Jerusalem : sed tantum comedebant azyma in medio fratrum suorum. 10 :2604: Contaminavit quoque Topheth, quod est in convalle filii Ennom, ut nemo consecraret filium suum aut filiam per ignem, Moloch.

11 :2605: Abstulit quoque equos quos dederant reges Juda soli in introitu templi Domini juxta exedram Nathanmelech eunuchi, qui erat in Pharurim : currus autem solis combussit igni. 12Altaria quoque quæ erant super tecta cœnaculi Achaz, quæ fecerant reges Juda, et altaria quæ fecerat Manasses in duobus atriis templi Domini, destruxit rex, et cucurrit inde, et dispersit cinerem eorum in torrentem Cedron.

13 :2606: Excelsa quoque, quæ erant in Jerusalem ad dexteram partem montis offensionis, quæ ædificaverat Salomon rex Israël Astaroth idolo Sidoniorum, et Chamos offensioni Moab, et Melchom abominationi filiorum Ammon, polluit rex. 14Et contrivit statuas, et succidit lucos : replevitque loca eorum ossibus mortuorum.

15Insuper et altare quod erat in Bethel, et excelsum quod fecerat Jeroboam filius Nabat, qui peccare fecit Israël : et altare illud, et excelsum destruxit, atque combussit, et comminuit in pulverem, succenditque etiam lucum.

16 :2607: Et conversus Josias, vidit ibi sepulchra quæ erant in monte : misitque et tulit ossa de sepulchris, et combussit ea super altare, et polluit illud juxta verbum Domini quod locutus est vir Dei, qui prædixerat verba hæc. 17Et ait : *Quis est titulus ille, quem video ?* Responderuntque ei cives urbis illius : *Sepulchrum est hominis Dei, qui venit de Juda, et prædixit verba hæc, quæ fecisti super altare Bethel.*

18Et ait : *Dimitte eum : nemo commoveat ossa ejus.* Et intacta manserunt ossa illius cum ossibus prophetæ qui venerat de Samaria.

19 :2608: Insuper et omnia fana excelsorum quæ erant in civitatibus Samariæ, quæ fecerant reges Israël ad irritandum Dominum, abstulit Josias : et fecit eis secundum omnia opera quæ fecerat in Bethel. 20Et occidit universos sacerdotes excelsorum qui erant ibi super altaria, et combussit ossa humana super ea : reversusque est Jerusalem.

21 :2609: Et præcepit omni populo, dicens : *Facite Phase Domino Deo vestro, secundum quod scriptum est in libro fœderis hujus.* 22Nec enim factum est Phase tale a diebus judicum qui judicaverunt Israël, et omnium dierum regum Israël et regum Juda, 23sicut in octavodecimo anno regis Josiæ factum est Phase istud Domino in Jerusalem.

24 :2610: Sed et pythones, et ariolos, et figuras idolorum, et immunditias, et abominationes, quæ fuerant in terra Juda et Jerusalem, abstulit Josias : ut statueret verba legis quæ scripta sunt in libro quem invenit Helcias sacerdos in templo Domini." 4 Reg 23,4-24.

"18 :3220: Panem tuum et vinum tuum super sepulturam justi constitue, et noli ex eo manducare et bibere cum peccatoribus." Tob 4,18.

"1 :3267: Aperiens autem Tobias senior os suum, benedixit Dominum, et dixit : *Magnus es, Domine, in æternum, et in omnia sæcula regnum tuum : 2quoniam tu flagellas, et salvas ; deducis ad inferos, et reducis : et non est qui effugiat manum tuam.*

3*Confitemini Domino, filii Israël, et in conspectu gentium laudate eum : 4* :3268: *quoniam ideo dispersit vos inter gentes quæ ignorant eum, ut vos enarretis mirabilia ejus, et faciatis scire eos quia non est alius deus omnipotens præter eum.*

5 :3269: *Ipse castigavit nos propter iniquitates nostras, et ipse salvabit nos propter misericordiam suam.*" Tob 13,1-5.

"19Et Jonathas et Simon tulerunt Judam fratrem suum, et sepelierunt eum in sepulchro patrum suorum in civitate Modin. 20Et fleverunt eum omnis populus Israël planctu magno, et lugebant dies multos, 21 :3556: et dixerunt : *Quomodo cecidit potens, qui salvum faciebat populum Israël !*

22 :3557: Et cetera verba bellorum Judæ, et virtutum, quas fecit, et magnitudinis ejus, non sunt descripta : multa enim erant valde." 1 Mcc 9,19-22.

"1 :3984: Spiritus meus attenuabitur ; dies mei breviabuntur : et solum mihi superest sepulchrum. 2Non peccavi, et in amaritudinibus moratur oculus meus." Job 17,1-2.

"9 :4309: Propter hoc lætatum est cor meum, et exsultavit lingua mea ; insuper et caro mea requiescet in spe. 10 :4310: Quoniam non derelinques animam meam in inferno, nec dabis sanctum tuum videre corruptionem. Notas 4311: mihi fecisti vias vitæ ; adimplebis me lætitia cum vultu tuo : delectationes in dextera tua usque in finem." Ps 15,9-10.

"5Circumdederunt me dolores mortis, et torrentes iniquitatis conturbaverunt me. 6Dolores inferni circumdederunt me ; præoccupaverunt me laquei mortis. 7In tribulatione mea invocavi Dominum, et ad Deum meum clamavi : et exaudivit de templo sancto suo vocem meam ; et clamor meus in conspectu ejus introivit in aures ejus." Ps 17,5-7.

"5Æstimatus sum cum descendentibus in lacum, factus sum sicut homo sine adjutorio, 6 :5032: inter mortuos liber ; sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius, et ipsi de manu tua repulsi sunt. 7Posuerunt me in lacu inferiori, in tenebrosis, et in umbra mortis.

8 :5033: Super me confirmatus est furor tuus, et omnes fluctus tuos induxisti super me. 9 :5034: Longe fecisti notos meos a me ; posuerunt me abominationem sibi. Traditus sum, et non egrediebar ;" Ps 87,5-9.

"12Propterea vaticinare, et dices ad eos : Hæc dicit Dominus Deus : *Ecce ego aperiam tumulos vestros, et educam vos de sepulchris vestris, populus meus, et inducam vos in terram Israël. 13Et scietis quia ego Dominus, cum aperuero sepulchra vestra, et eduxero vos de tumulis vestris, populo meus, 14* :8923: *et dedero spiritum meum in vobis, et vixeritis : et requiescere vos faciam super humum vestram, et scietis quia ego Dominus locutus sum, et feci, ait Dominus Deus.*" Ez 37,12-14.

"27*Væ vobis scribæ et pharisæi hypocritæ, quia similes estis sepulchris dealbatis, quæ a foris parent hominibus speciosa, intus vero pleni sunt ossibus mortuorum, et omni spurcitia !* :10153: *28Sic et vos a foris quidem paretis hominibus justi : intus autem pleni estis hypocrisi et iniquitate.*

29*Væ vobis scribæ et pharisæi hypocritæ, qui ædificatis sepulchra prophetarum, et ornatis monumenta justorum, 30et dicitis : Si fuissemus in diebus patrum nostrorum, non essemus socii eorum in sanguine prophetarum ! 31itaque testimonio estis vobismetipsis, quia filii estis eorum, qui prophetas occiderunt. 32Et vos implete mensuram patrum vestrorum.*

33*Serpentes, genimina viperarum, quomodo fugietis a judicio gehennæ ? 34Ideo ecce ego mitto ad vos prophetas, et sapientes, et scribas, et ex illis occidetis, et crucifigetis, et ex eis flagellabitis in synagogis vestris, et persequemini de civitate in civitatem : 35ut veniat super vos omnis sanguis justus, qui effusus est super terram, a sanguine Abel justi usque ad sanguinem Zachariæ* :10154: *, filii Barachiæ, quem occidistis inter templum et altare. 36Amen dico vobis, venient hæc omnia super generationem istam.*" Mt 23,27-36.

"25*Amen, amen dico vobis, quia venit hora, et nunc est, quando mortui audient vocem Filii Dei : et qui audierint, vivent.* :10810: *26Sicut enim Pater habet vitam in semetipso, sic dedit et Filio habere vitam in semetipso : 27et potestatem dedit ei judicium facere, quia Filius hominis est.*

28*Nolite mirari hoc, quia venit hora in qua omnes qui in monumentis sunt audient vocem Filii Dei : 29et procedent qui bona fecerunt, in resurrectionem vitæ ; qui vero mala egerunt, in resurrectionem judicii.*" Jo 5,25-29.

"11*Hæc ait, et post hæc dixit eis : Lazarus amicus noster dormit : sed vado ut a somno excitem eum.* 12Dixerunt ergo discipuli ejus : *Domine, si dormit, salvus erit.* 13Dixerat autem Iesus de morte ejus : illi autem putaverunt quia de dormitione somni diceret.

14Tunc ergo Iesus dixit eis manifeste : *Lazarus mortuus est : 15et gaudeo propter vos, ut credatis, quoniam non eram ibi, sed eamus ad eum.* 16Dixit ergo Thomas, qui dicitur Didymus, ad condiscipulos : *Eamus et nos, ut moriamur cum eo.* :10931: .

17Venit itaque Iesus : et invenit eum quatuor dies jam in monumento habentem. 18*(Erat autem Bethania juxta Jerosolymam quasi stadiis quindecim.* :10932: *)* 19Multi autem ex Judæis venerant ad Martham et Mariam, ut consolarentur eas de fratre suo. 20Martha ergo ut audivit quia Iesus venit, occurrit illi : Maria autem domi sedebat. 21Dixit ergo Martha ad Iesum : *Domine, si fuisses hic, frater meus non fuisset mortuus : 22sed et nunc scio quia quæcumque poposceris a Deo, dabit tibi Deus.* :10933: .

23Dicit illi Iesus : *Resurget frater tuus.* 24Dicit ei Martha : *Scio quia resurget in resurrectione in novissimo die.* :10934: .

25Dixit ei Iesus : *Ego sum resurrectio et vita : qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, vivet.* :10935: *26et omnis qui vivit et credit in me, non morietur in æternum. Credis hoc ?* 27Ait illi : *Utique Domine, ego credidi quia tu es Christus, Filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti.* :10936: .

28Et cum hæc dixisset, abiit, et vocavit Mariam sororem suam silentio :10937: , dicens : *Magister adest, et vocat te.* 29Illa ut audivit, surgit cito, et venit ad eum ; 30nondum enim venerat Iesus in castellum : sed erat adhuc in illo loco, ubi occurrerat ei Martha.

31Judæi ergo, qui erant cum ea in domo, et consolabantur eam, cum vidissent Mariam quia cito surrexit, et exiit, secuti sunt eam dicentes : *Quia vadit ad monumentum, ut ploret ibi.*

32Maria ergo, cum venisset ubi erat Iesus, videns eum, cecidit ad pedes ejus, et dicit ei : *Domine, si fuisses hic, non esset mortuus frater meus.*

33Iesus ergo, ut vidit eam plorantem, et Judæos, qui venerant cum ea, plorantes, infremuit spiritu, et turbavit seipsum, 34et dixit : *Ubi posuistis eum ?* Dicunt ei : *Domine, veni, et vide.* 35Et lacrimatus est Iesus :10938: . 36Dixerunt ergo Judæi : *Ecce quomodo amabat eum.* 37Quidam autem ex ipsis dixerunt : *Non poterat hic, qui aperuit oculos cæci nati, facere ut hic non moreretur ?*

38Iesus ergo rursum fremens in semetipso, venit ad monumentum. Erat autem spelunca, et lapis superpositus erat ei. 39Ait Iesus : *Tollite lapidem.* Dicit ei Martha, soror ejus qui mortuus fuerat : *Domine, jam fœtet, quatriduanus est enim.* 40Dicit ei Iesus : *Nonne dixi tibi quoniam si credideris, videbis gloriam Dei ?*

41Tulerunt ergo lapidem : Iesus autem, elevatis sursum oculis, dixit : *Pater, gratias ago tibi quoniam audisti me.* 42*Ego autem sciebam quia semper me audis, sed propter populum qui circumstat, dixi : ut credant quia tu me misisti.* 43Hæc cum dixisset, voce magna clamavit : *Lazare, veni foras.*

44Et statim prodiit qui fuerat mortuus, ligatus pedes, et manus institis, et facies illius sudario erat ligata. Dixit eis Iesus : *Soluite eum et sinite abire*[:10939:]." Jo 11,11-44.

"48Et omnis turba eorum, qui simul aderant ad spectaculum istud, et uidebant quæ fiebant, percutientes pectora sua reuertebantur. 49Stabant autem omnes noti ejus a longe[:10724:], et mulieres, quæ secutæ eum erant a Galilæa, hæc uidentes." Lc 23,48-49.

"42Et cum jam sero esset factum *(quia erat parasceue*[:10398:]*, quod est ante sabbatum)*, 43uenit Joseph ab Arimathæa nobilis decurio, qui et ipse erat exspectans regnum Dei, et audacter introiuit ad Pilatum, et petiit corpus Iesu[:10399:].

44Pilatus autem mirabatur si jam obiisset. Et accersito centurione, interrogauit eum si jam mortuus esset. 45Et cum cognouisset a centurione, donauit corpus Joseph." Mc 15,42-45.

"39Venit autem et Nicodemus, qui uenerat ad Iesum nocte primum, ferens mixturam myrrhæ et alöes, quasi libras centum. 40Acceperunt ergo corpus Iesu, et ligauerunt illud linteis cum aromatibus, sicut mos est Judæis sepelire.

41Erat autem in loco, ubi crucifixus est, hortus : et in horto monumentum nouum, in quo nondum quisquam positus erat. 42Ibi ergo propter parasceuen Judæorum, quia juxta erat monumentum, posuerunt Iesum." Jo 19,39-42.

"59Et accepto corpore, Joseph inuolvit illud in sindone munda[:10216:], 60et posuit illud in monumento suo nouo, quod exciderat in petra. Et aduoluit saxum magnum ad ostium monumenti, et abiit.

61Erant autem ibi Maria Magdalene, et altera Maria, sedentes contra sepulchrum.

62Altera autem die, quæ est post Parasceuen[:10217:], conuenerunt principes sacerdotum et pharisæi ad Pilatum, 63dicentes : *Domine, recordati sumus, quia seductor ille dixit adhuc viuens : Post tres dies resurgam.* 64*Jube ergo custodiri sepulchrum usque in diem tertium : ne forte veniant discipuli ejus, et furentur eum, et dicant plebi : Surrexit a mortuis : et erit novissimus error pejor priore.*

65Ait illis Pilatus : *Habetis custodiam, ite, custodite sicut scitis.* 66Illi autem abeuntes, munierunt sepulchrum, signantes lapidem[:10218:], cum custodibus." Mt 27,59-66.

"[10]:7358: In die illa radix Jesse, qui stat in signum populorum, ipsum gentes deprecabuntur, et erit sepulchrum ejus gloriosum." Is 11,10.

"*Deinde depositus est de cruce. Quem ego recepi in genu meum* quasi leprosum et totum liuidum. Nam oculi eius erant mortui et sanguine pleni, os frigidum quasi nix, barba quasi restis, facies contracta. Manus quoque sic diriguerant, quod non possent deponi nisi circa umbilicum. Sicut stetit in cruce, sic habui eum in genu quasi hominem contractum in omnibus membris. Postea posuerunt eum in linteo mundo, et ego cum linteo meo extersi uulnera et membra eius et clausi oculos et os eius, que in morte fuerant aperta. Deinde posuerunt eum in sepulchro.

O quam libenter tunc posita fuissem uiua cum filio meo, si fuisset voluntas eius! Hiis completis uenit ille bonus Iohannes et duxit me in domum. *Ecce, filia mea, talia sustinuit filius meus pro te!*" Rev. St Birgitta, l. i cap. x.

"*Nos vidimus in te passionem amarissimam et in sepulchro positum.*" Rev. St Birgitta, l. i cap. xlv.

"*Tercio cogita, quomodo deponebatur de cruce!* Hii duo, qui deponebant eum de cruce, tres applicabant scalas: una protendebatur ad pedes, secunda subtus ascellas et ad brachia, tercia ad meditatem corporis.

Primus ascendit et tenebat eum per medium.

Secundus, ascendens per aliam scalam, excussit primo unum clauum de uno brachio, deinde applicata scala excussit clauum alterius manus. Qui quidem claui longe ultra stipitem crucis protendebantur.

Descendente igitur illo, qui sustentabat onus corporis, paulatim et modice, prout poterat, ille alius ascendit scalam, que tendebatur ad pedes, et excussit clauos de pedibus.

Cumque appropinquaret ad terram, unus eorum tenuit corpus per caput, alius per pedes. Ego vero, que mater eram, tenui per medium. Et sic nos tres portauimus eum ad quandam petram, que in lintheo mundo per me operta erat, in quo obuoluimus corpus.

Sed non consui lintheum. Sciebam enim pro certo, quod non in tumulo putresceret.

Postea Maria Magdalena et alie sancte mulieres venerunt, necnon et angeli sancti, multi quasi athomi solis, affuerunt, obesequium exhibentes creatori suo. Qualem autem tristiciam tunc temporis habui, non est, qui valeat dicere. Eram enim sicut mulier pariens, cuius omnia membra post partum tremula sunt.

Que, licet pre dolore vix respirare possit, tamen gaudet interius, quantum potest, eo quod scit filium suum natum in eandem miseriam, de qua exiuit, numquam rediturum. Sic ego, licet ex morte filii mei eram incomparabiliter tristis, tamen, quia sciui filium meum non amplius moriturum sed in eternum victurum, gaudebam in anima mea.

Et sic cum tristicia mea quedam leticia miscebatur. Vere dicere possim, quod sepulto filio meo quasi duo corda in uno sepulchro fuerunt. Numquid non dicitur: 'Ubi est thesaurus tuus, ibi est et cor tuum.'? Sic in sepulchro filii mei semper cogitacio et cor meum versabatur." Rev. St Birgitta, l. ii cap. xxi.

"Orante sponsa pro quodam sene presbitero heremita preclare vite et magne virtutis, amico suo, qui tunc migrauerat de hac vita et iam erat positus in feretro in ecclesia, ut sepeliretur, tunc eidem sponse apparuit virgo Maria sic dicens: "*Attende, filia,* et scias, quod anima istius heremite amici mei, statim cum egressa fuit de corpore eius, intrasset in celum, nisi quia non habuit in morte perfectum desiderium perueniendi ad presenciam Dei et eius visionem.

Et ideo detinetur nunc in illo purgatorio desiderii, ubi nulla pena est nisi solum desiderium perueniendi ad Deum. Sed tamen scias, quod, antequam corpus eius intret sub terra, anima ipsius introducetur in gloria." Rev. St Birgitta, l. iv cap. cxxvii.

"*Tercio similis erat illis, qui custodiebant sepulchrum meum.* Qui armauerunt se et munierunt sepulchrum custodibus, ne resurgerem, dicentes: '*Custodiamus diligenter, ne resurgat et ne forte seruiamus ei.*'

Sic faciebat anima ista. Armauit enim se duricia peccati, custodiebat diligenter sepulchrum, idest conuersacionem electorum meorum, in quibus quiesco; seruabat sollicite, ne verba mea et monita eorum ingrederentur ad eum, cogitans sic secum: '*Obseruabo me ab eis, ne audiam verba eorum, ne forte stimulatus aliquibus cogitacionibus diuinis incipiam dimittere delectacionem inceptam, ne forte audiam, que voluntati mee displiceant.*'

Et sic subtraxit se ab illis ex malicia, quibus ex caritate sociari debuisset." Rev. St Birgitta, l. vi cap. xxviii.

"*Quarto fuit dolor meus in tactu.* Ego enim cum aliis deposui filium meum de cruce et inuolui eum et posui in tumulum, et sic tunc augebatur dolor meus, ut vix manus et pedes mei haberent robur ad subsistendum.

O quam libenter tunc fuissem sepulta cum filio meo! Quinto paciebar ex vehementi desiderio perueniendi ad filium meum, postquam ipse ascendit in celum, quia longa mora, quam habui in mundo post ascensionem eius, dolorem meum augmentabat." Rev. St Birgitta, l. vi cap. lviii.

"Mater loquitur: "*Cum quadam die elapsis aliquibus annis* post ascensionem filii mei multum anxiarer ex desiderio perueniendi ad eundem filium meum, vidi angelum fulgentem, sicut antea videram, qui dixit michi: '*Filius tuus, qui est Deus et Dominus noster, misit me nunciare tibi, quod tempus iam est, quo corporaliter venias ad eum ad recipiendum coronam tibi preparatam.*'

Cui ego respondi: '*Numquid nosti diem et horam, qua migratura sum ex hoc mundo?*' Et respondit angelus: '*Venient*', inquit, '*amici filii tui, qui sepelient corpus tuum.*'

Quo dicto disparuit angelus et ego paraui me ad exitum circuiens omnia loca more meo, in quibus filius meus passus fuerat." Rev. St Birgitta, l. vi cap. lxii.

"*rubricata est lancea,* et redemi populum meum captiuatum, ut me diligeret." Rev. St Birgitta, l. i cap. cxxxiii.

"Cum essem in valle Iosaphat, ad sepulchrum gloriose virginis orans, apparuit michi eadem virgo, choruscans splendore nimio dicens: "*Attende, filia!* Ego, postquam filius meus ascendit ad celos, vixi in mundo per XV annos et tanto tempore plus, quantum est de festo Ascensionis eiusdem filii mei usque ad mortem meam. Et tunc mortua iacui in isto sepulchro per XV dies. Deinde fui assumpta in celum cum infinito honore et gaudio.

Vestes autem mee, cum quibus fui sepulta, tunc remanserunt in sepulchro isto et ego fui tunc inducta talibus vestibus, qualibus indutus est filius meus et Dominus meus Ihesus Christus. Item scias, quod nullum corpus humanum in celo est nisi corpus gloriosum filii mei et corpus meum.

Vos igitur iam recedite ad terras christianorum, vitas vestras semper in melius emendate et cum summa custodia et attencione de cetero viuite, ex quo iam visitastis ista sancta loca, ubi filius meus et ego viximus corporaliter et mortui et sepulti fuimus." Rev. St Birgitta, l. vii cap. xxvi.

“Ego sum, qui cum eo, qui mittebat, missus sum in uiscera uirginea et assumpsi carnem et natus sum. Sed ad quid? Certe ut ostenderem uerbis et factis fidem. Inde mortuus sum, ut aperirem celum. Inde sepultus resurrexi, et uenturus sum iudicare” Rev. St Birgitta, l. ix cap. li.

“Sed querere poteris, quare tantum prolongatur infirmitas tua et consumitur natura et fortitudo tua. Respondeo tibi, quod filius meus et ego diligimus te. Nonne recordaris, quod filius meus dixit tibi in Iherusalem, quod peccata tua dimissa fuerunt tibi, quando ingressa fuisti templum sanctum sepulcri eius, quasi si tunc de baptismo leuata esses?

Sed non dixit tibi, quod nichil pati deberes, quamdiu uiuis in mundo. Ideo uoluntas Dei est, ut caritas hominis respondeat caritati Dei, et quod negligencie preterite per pacienciam in infirmitate diluantur.” Rev. St Birgitta, l. ix cap. lxvii.

“Mortuus siquidem suus Filius de cruce depositus fuit et pannis inuolutus ut alia funera sepulture traditus est. Et tunc omnes ab eo recesserunt et pauci eum resurrecturum crediderunt. Tunc eciam a corde matris dolorum stimuli fugierunt et consolacionum delectacio cepit in ipsa suauiter renouari, quia sciebat, quod Filii sui tribulaciones iam erant ex toto finite ipsumque cum deitate et humanitate die tercia ad eternam gloriam debere resurgere ac deinceps nullam molestiam debere nec posse pati” Rev. St Birgitta, l. xi cap. xviii.

“Tercia quippe die de ipsius resurreccione discipulis hesitantibus et mulieribus in sepulchro eius corpus sollicite inquirentibus ipsisque apostolis pre maxima cordis anxietate et pauore se pariter includentibus, tunc uirgo mater, quamuis Scriptura eo tempore ipsam aliquid locutam non commemorat, sine dubio tamen credendum est, quod ipsa Dei Filium in carne ad eternam gloriam resurrexisse testificata est et quod mors de cetero illi numquam posset amplius dominari.

Item quamuis eciam Scriptura dicat, quod Christi resurreccionem Magdalena et apostoli prius viderunt, sine dubio tamen credendum est, quod sua mater dignissima antequam illi veraciter hoc sciebat et priusquam illi eum uiuum resurrexisse a mortuis uidit, propter quod iubilo cordis plenissima ipsum humiliter collaudauit.” Rev. St Birgitta, l. xi cap. xix.

“Benedicta sis tu, domina mea Virgo Maria, que intrinseco dolore tui cordis grauissime lacessita a tui filii sepulchro separata fuisti et ab amicis eius ad domum Iohannis tota plena dolore portata extitisti et ibi statim releuamen tui magni doloris sensisti, quia filium tuum cito resurrecturum certissime presciuisti.” Rev. St Birgitta, l. xii cap. i.

“Gloria sit tibi, Domine mi Ihesu Christe, pro eo, quod corpus tuum benedictum ab amicis tuis de cruce deponi et in manibus tue mestissime matris reclinari voluisti et ab ea pannis inuolui ac in monumento sepeliri, a militibus quoque ibidem custodiri permisisti.” Rev. St Birgitta, l. xii cap.ii.

● ● Pro ad Conversionem Eorum qui nos male profitentur, ut Fiat Voluntas Dei in Cælo et in terra, non nostra.

[201] 3. Filii Het, sunt Etheusiani seu Hettitæ, populus non-semiticus, ex Asia Minore, qui Palæstinæ partem vicerat, et cuius reliquiæ adhuc tempore David vixerunt. Te Heteo Uria, P. E.g., erat dux exercitus Davidis.

[202] 4. Quamvis diu in Canaan habitaret, Abraham nihil in illa regione acquisivit quod Deus ei promiserat (cf. 13, 14-15); Sed contra, habuit summam summam pro acquirendo speluncæ ad sepeliendum Saram (v. 16). Sanctus Paulus hoc mysterium explicat apud Hebræos 11, 9-10. “Abrahamus, S. Irenæus commenta, hereditatem suam in terra illa, ne spatium quidem, sed semper in ea peregrinator et peregrinus fuit. Et cum Sara mortua est, uxor eius, sponte cupiens ei locum dare ad sepeliendum, noluit eum recipere, sed emit monumentum Ephron, filio domini Heteo, per quadringentos siclos argenteos, malens promissioni Dei adhærere, et non velle videri. Ab hominibus quod a Deo promissum est accepit ».

[203] 9. Macpela: Vulgate fundit: Duplex spelunca, quia hæc est nominis significatio. Sollemne erat mortuos sepelire in speluncis naturalibus vel artificialibus, in clivo petræ horizontaliter effossum. Interior ordinarie concamerata, interdum columnis tenebatur. Corpora non semper in parietibus lateris posita, sed in foveis in terram effossa, postea interdum in sarcophagi. Aditus angustus et clausus lapide.

18. Sollemnia emptionis agri atque etiam blanditiæ a venditore et emptore factæ, consuetudines orientales exacte respondent, aliis documentis testatæ et partim observatæ usque hodie, pretium ₪400 siclorum argenti æquivalet. ±$1,500 pesos Argentinensis (1 vetus siclus circiter 12g argenti æquivalet, inter 10.52g et 13g secundum tempus, quod moderno pretio -$0.93 USD, Aprilis 2024- ₪400 siclis argenteis circiter ±$4,464.00 USD esset, considerans inflationem -$1 USD = ₪3.7612 ILS circiter ±₪16,789.9968 ils iustus esset ideam accipias), addit extraordinariam magnam pro illo tempore (alioquin esset si resolvamus ₪1.00 siclum antiquum 3 denarii æquivalere, et 1 denarius erat salarium diei, ap. 6:6, per ergo. 400.00 esset 1200 dies laboris vel 3.2 annorum sine quiete).

[205] 19. "Ante Mamre". Spelunca Macpela intra hodiernam urbem Hebron sita est. Mamre est 3 km septentrionalis, in colle qui hodie Ramet El Chalil appellatur. In sepulcro ubi mortales Saræ reliquiæ sepultæ sunt, et postea Abraham, Isaac et Rebecca, Iacob et Lía, Elena imperatrix ecclesiam erexit, quæ a Peregrino restituta in Mosqueam Mohammedan transformata est. victores. Ingressus in hoc sanctuarium omnibus Christianis stricte prohibetur. Vide 13, 18 et note.

[366] 38. Sola: a matre Raquel.

[400] 31. Prostravit se in capite lecti sui: Adorare Deum in gratiarum actione, sicut fecit David in fine vitæ suæ (III Reg. 1, 47). Versio Græca Ixx, et sanctus Paulus (Hebr. 11, 21) alium textum afferunt, cuius significatio est quod Iacob obtemperavit dominio Ioseph, et in eo, ut figuram, regium Christi.

[1428] 5 s. Mors Moysis, eiusque sepulturæ ab ipso Deo, est "unum ex historicis mysteriis quod Vetus Testamentum reliquit nobis similem ablatione Enoch et rapta Eliæ in curru ignis" (Nácar-Colunga). Secundum sanctum Iudam altercatio facta est inter Sanctum Michælem et Satanam per corpus Mosis (Iudas vers. 9). Parentes quidam putant Moysen non mori, et propterea cum Elia transfiguratione Iesu interesse potuit (Matth. 17, 3). Quo in casu, sepultura Dei manu Dei significaret suam translationem. Dedicat ecclesiasticum Magnum Prophetam capitulo 45, 1-6. Moyses figura est Christi, quia fuit veteris Fœderis mediator. Est etiam propheta (Deuteronomia 18, 15; Actus Apostolorum 3, 22 s.), ut intercessor (Exod. 17, 1 SS.; 32, 31 s.; Hebræorum. 7, 25, I Ioan 2, 1 s.), ut dux (Deuteronomy 33, 5; Isaias 55, 4; Hebræorum 2, 10), ut Liberator (Exodus 3, 7 SS.; Actus Apostolorum 7, 25), ut Magister (Deuteronomium 33, 4; Isaias 61, 1; Luc. 4, 18), et sicut Christus etiam ab Israel reprobatus est (Exod. 2, 11 SS.; Actus Apostolorum 7, 25, 28, 28). Virga Mosis significat crucem, instrumentum redemptionis et signum salutis nostræ, et miracula, quæ dux populi Dei in eremo operatus est, figuræ sunt Redemptoris (exempli gratia aqua pura petræ, serpentis ænei). Ecclesia magnum prophetam venerat et eius festum celebrat die 4. Septembris. Sancti Christiani etiam multos alios patriarchales sancti et veteris testamenti prophetas commemorant.

[1784] 7. Vide ecclesiasticum 11, 10-23, ubi etiam negotia temporalia considerantur ut opus Dei et ab eo pendent.

[1785] 8. Vide Psalm 112, 7 sec. Ecclesiasticus 10, 17.

[2167] 14. David ruit ad hoc opus misericordiæ versus supplicium. cf. tob. 12, 12.

[2515] 20. Hic est novissimus nuntius, quem habemus de vita magni prophetæ Israelis. Eliseus figura est Iesu Christi in multiplicatione panes, in sanatione Naaman Leprosi, et præsertim per resurrectionem Filii Sunami, et hæc alia resurrectio quæ hic narratur. In heroico certamine pro iuribus Dei, Eliseus exemplar est etiam sacerdotum Novi Fœderis. Laus eius in Ecclesiastico 48, 13 SS.

[2599] 4. Aschera, id est, Astarte, dea fertilitatis. Vide III Regum 15, 13 et note. Exercitus cœli: Astros. cf. Exodus 20, 4. Bethel fuit civitas vitulus aureus et abominatio; apto cinere idola.

[2600] 5. Signa zodiaci. Vulgate: Duodecim signa.

[2601] 6. in monumentis plebs; in signum contemptus. In oriente antiquo, quilibet honestus in suo agro sepulcrum habuit. Solus pauperrimus sepultus est in communi cœmeterio, quod impurum habebatur.

[2602] 7. Meretrices: vulgate: effeminatum. Alii interpretantur: hierodules, canes. Vide Deuteronomium 23, 17 S.; III Regum 14, 24 et note. Paviliones: quædam fundunt: pallia, vela, tunicæ. Vaccari suspicatur aliquam relationem inter has "passiones" et prostitutionem culticam fuisse.

[2603] 8. Satyri (Vulgate: sinistram portæ), Hebræo Seirim (cf. Leviticus 17, 7 et Nota), qui secundum opinionem vulgi figuram habuit caprarum, et in eremo habitavit. A Gabaa: Ante schisma decem tribuum dictum est: a Dan ad Bersabee. Gabaa pauca chiliometrorum Hierosolymorum septentrionalis erat.

[2604] 10. Topheth: Locus immundus in valle filiorum Hinnom seu Ge-hinnom (Gehenna), meridiem Ierusalem, ubi statua Moloch erat. cf. 16, 3 s.; Leviticus 18, 21; Iosue 15, 8; Matth 5, 22 et notes.

[2605] 11. Parvarim vel Parvarim. Vulgate: Pharurim. Crampon: clientelas. Ædificia templo affixa erant (cf. i Paralipomenon 26, 18). Solis cultus Assyriorum et Babyloniorum proprietas fuit. Sol deus, secundum veterum opinionem, in curru supra cælum geritur. Fortasse est de metallis votivis oblationibus. Sed mirum non esset si equi veri essent, quod in propinquitate templi tenerentur. In hoc casu destinati essent currus a sole in processionibus iactare» (Landersdorfer).

[2606] 13. ad meridiem montis Perditionis. Vulgata: A dextra parte montis scandali, ad meridiem montis Oliveti. Templa erant quæ Salomon pro paganis mulieribus erexerat. cf. III Regum 11, 7. Hinc nomen eius usque in hodiernum diem servatum est.

[2607] 16 SS. Vide III Regnum 13, 1-32, ubi hæc nuntiata sunt, aliquot CCC annis ante Iosiam regem natum.

[2608] 19. Quamvis ab Assyriis victis (Cap. 17) quorum regnum iam in declinatione erat.

[2609] 21 SS. vide plura in II Paralipomenon 35, 1-19.

[2610] 24. Terafim, dii tutelares, similes illis qui Romæ vocabantur "Lares" et "Penates". cf. Genesis 31, 9 et note. Abominationes: significat idem quod idola. Hæc purificatio cultus, ut videri potest, debetur lectioni sancti libri.

[3220] 18. Hæc sunt convivia funebria, inter gentes consueta (Jeremiæ 16, 7). Sensus est: Tobias propinquos mortuorum adiuvare et consolari debet, sed sine participatione consuetudinum paganarum. Christiani orandi eleemosynam defunctam offerunt. Vide 2, 2 et note. cf. Deuteronomium 26, 14 et note.

[3267] 1 SS. Inspiratio prophetica, notæ notæ cacuminis figuræ Israælis, deesse non potuit in similitudine Tobiæ. Hoc carmen nobis præbet notionem altitudinis moralis quam prophetæ Israælitici pervenerunt, cum "reversi sunt ad sphæram experientiæ propriæ ad canendum divinas laudes in nomine totius gentis et perscrutanda fata sibi reservata in futuro temporis Messianico" (Prado).

[3268] 4. "Vetus Tobias hic exponit sensum nostri "exilii", cum omnes nos, qui cum Christo vivimus, similes sint illis qui exsulis sunt; Et exilium semper significat infinitum doloris usque ad cœlestem patriam attingere. Materialiter in mundo manemus, quamvis spiritualiter ab eo separamur. Manemus in mundo etiam habitum gerens et post parietes conventus viventes. Quod nos a mundo distinguit, spiritus est, spiritus Christi, spiritus dilectionis » (Elpis).

[3269] 5. Misericordia Dei immensa est: « Laudate Dominum, quia bonus est, et quia misericordia eius æterna est » (Ps 135, 1). Hæc est in omni Scriptura frequentissima laus, ubi videmus nullam aliam laudem Deo gratiorem esse, quam hoc ad cor patris sui referri. Quid est peccatum ante misericordiam Dei? Tela araneæ quæ in æternum ad flatum venti evanescit» (St Ioannes C). Vide Jacobi 5, 8; I. Petri 4, 8.

[3556] 21. Quod Vindex periit: Echo Davidis Elegiæ in Ionathás (cf. II Reg. 1, 19 SS). Raro Israel tantam iacturam passus est. Iudas ei non solum princeps militaris, sed restitutor gentis, patris patriæ.

[3557] 22. Vide analogam observationem apud Ioannem 21, 25 de factis N. S. Iesu Christi.

[3984] 1. Versus 1-3 et 11-15 leguntur in officio defuncti.

[4309] 9. Requiescet: In spe Resurrectionis (S. Augustine).

[4310] 10. Anima: vita significat, omnis homo. Hic patet character messianicus huius Psalmi. David non pro sua persona loquitur, sed pro Iesu Christo, qui eius resurrectionem prædicat (cf. Act 2, 25 ss. et 13, 34 sqq.).

[4311] 11. Deliciæ dextræ tuæ: hic iam non est iusta coniunctio spiritualis cum marito, quam cantus sistit amplexus dextræ manus (Canticum 2, 2; 8, 3 et notas); In sensu messianico, alludit ad sanctissimam Christi humanitatem, ad dexteram Patris in perpetuum sedentem, et eandem gloriam accipiens, quam in æterniter verbum in divina Trinitate habuit (cf. Io. 14, 10 SS.; 16, 16 et 28, 17, 21 SS.). Ibi est ab ascensione sua, donec adveniat corpus nostrum simile suo (Act. 3, 20 s.; Philippians 3, 20 S.). Et interim solus pro nobis orare cogitat (Ioan. 14, 16; Rom 8, 34; Hebræorum 7, 25), pro gloria quam cupit dare Patri, pro nobis summum bonum obtinere (Ioan. 17; 2 et note).

[5032] 6. Sicut mortui: quantumvis amati, eos solos in sepultura relinquimus, quia nihil cum corporibus facere potuimus. Eadem de causa non amplius sunt Domino obiectum specialis providentiæ, sicut erant cum vixerunt (I Petrum 5, 7). cf. Vers. 11 .

[5033] 8. Hæ affectus et querelæ subsidiariæ sunt simillimæ illis Iob, quas Ecclesia ad munus defuncti elegit et quod sunt instrumentum veræ pietatis. Vide Job 7, 16-21; 10, 1-12; 13, 22-28; 14, 1-6 et 13-16; 17, 1-3 et 11-15; 19, 29-27; 10, 18-22. Quoad sensum messianicum, vide Psalmum 68, 5 et note.

[5034] 9. Aliena eorum, qui se amicos nostros appellaverunt, inevitabilis est destitutio pro eo qui adversa patitur et pro vero Christi sectatore. vide versum 19; Psalmus 68, 9 et note; Kempis Liber II, Cap 9.

[8923] 14. Vivebis: Fillion notat quod non directe de dogma resurrectionis carnis, sed manifestum est tale dogma hic implicitum esse, quia — inquit — "Sicut protestantis exeget optime dicit, symbolum non potuit. valorem habent, sed pro iis qui notionem habent cum idea in eo expressam». Vacante sic de hoc mysterio commentatur in dictionnario Bibliorum Vigouroux: « Mors in Prophetis pergit tamquam pœna et obiectum terroris. Animæ omnes ad Scheolum descendunt, sed non omnes eandem fortunam habent; In illo carcere sunt profundiores partes, ubi submerguntur inimici Dei (Isaiæ 14, 15). Regnum Messiæ magnifice ac consolando annuntiatur. Deus ad populum suum veniet. Iudicabit omnes gentes. Salus in æternum feret. Nullæ imperfectiones vel passiones cognoscentur. Deus servos suos, filios Israël, ex exteris populis colliget. Ierusalem restituet; Novam societatem cum Israël faciet; ponet spiritum suum in Israël; Implebit te bona in æternum. Ovide (6, 3), Isaias (26, 19-21) et Ezechielis (37, 1-14), resurrectionem filiorum Iacob prædicunt vel describent, quod Deus a Scheol incipiet. Daniel (12, 1-3) annuntiat resurrectionem carnis et vitam æternam sanctorum in die salutis. Et requiem tibi dabo: S. Augustinus, alios parentes sequentes, hunc "Sabbatismum" (Hebr. 4, 8 S.) designat dicens: Populus Israël Sabate (Exodus 16, 30) post dies suos requiescit. operis, et eadem terra per septem annos (Exodus 23, 10; Leviticus 25, 1 SS.; Deuteronomium 15, 1 SS. 2, 2). Ita etiam Patres vident consilium Dei, quod "mille anni sunt sicut dies" (Ps 89, 4; II Petrus 3, 8) et quidam notant quod duo milia annorum ab Adamo usque ad Abrahamum conditorem Israëlis transierunt, et quod duo milia annorum etiam vita ab illo. populus electi usque ad primum adventum Messiæ; Unde, aiunt, consentaneum est existimare alterum duo milia annorum "in hodierna dispensatione Ecclesiæ" (S. Bernard) donec Israël ad Deum suum redeat (cf. Canticum Canticorum 3, 4 et Nota; Ovide 6, 3). Hæc prophetia, ut observat Schuster-Holzammer, "in omni latitudine sua in fine sæculi implebitur", cum unus tantum est pastor et unus grex. cf. 34, 23 SS.; Romani 11, 25 s.; Io. Admonet nos de Sancto Petro, qui locutus est et scrutatus est prophetas antiquos, et revelatus est eis non illis, sed nobis (Pet 1, 10-12). Si Argentina historiam populi sui multis abhinc sæculis cognoscere cupit, historiam Hispaniæ cognoscere debet, sine qua patria sua non esset. Multo maiore christianus opus est ad studium Veteris Testamenti, in quo novum latet, secundum celebrem expressionem Sancti Augustini, qui addit: "Ita intelligendum est ut ea quæ in Veteri Testamento legantur sciant ea sub lumine novi exponere".

[10153] 27. Secundum morem iudaicum, partes exteriores "tomborum" quotannis dealbabantur, ut prætereuntes cognoscerent et non contractam immunditiam legalem tactum. cf. Act. 23, 3. in Lc. 11, 44 figura inversa est. cf. 7, 15 et note.

[10154] 35. Hæc Zacharias non potest esse idem cum Propheta eiusdem nominis. S. Hieronymus credit quod Iesus alludit ad illum Zachariam, qui occisus est ab Ioa (2 c. 24, 21) et cuius pater vocatus est Joiada.

[10810] 25. cf. v. 28; 2 Tm. 4, 1 et note.

[10931] 16. Præsumptio Thomæ infausta fuit, sicut Petri in 13, 37 S. Vide eius diffidentiam in 20, 25, et obiectio, qua videtur emendare Iesum in 14, 5. Alioquin gratuitum fuit credere quod tunc Dominus moriturus esset, dato quod modo dixerat in vv. 9 ss.

[10932] 18. Circa quindecim stadia: plus quam duo chiliometra.

[10933] 22 SS. Fides Marthæ pauper est, quia non expectavit miraculum vi ipsius Iesu. Hinc est quod Dominus dixit: Ego sum resurrectio et vita. Tunc crescit fides Marthæ ut confiteatur: « Christus es, Filius Dei » (v. 27).

[10934] 24. Iesus proculdubio docuerat mysterium illud, ut in 6, 39, 40, 44 et 54.

[10935] 25 S. cf. 6, 50. Lege, inquit S. Paulus hac de re (1 Cor. 15, 51-55 et 1 Thess. 4, 13-18).

[10936] 27. Ille qui venit: Græce, ho erjomenos, participium præsentis, qui literam hebraicam formulam vertit: ha-ba, qua Vetus Testamentum Messiam regi nuntiat. Ita videmus apud Mt 11, 13 et 21, 9, in Lc. 7, 19 et in Io. 6, 14, etc., ut hic in sensu venturi. In Mt 23, 39 (vide nota), Iesus idem verbum Græcum applicat eidem Hebræorum expressione Ps. 117, 26 quod ibi citat, sed hoc tempore ad secundum adventum suum. Idem facit in Mt 16, 28; 26, 64; Mc. 13, 26; 14, 62, etc. Vulgate vertit illud: venturos (venio). Hoc est, quod, licet iam venerit Iesus, tamen est qui venit, id est, qui venturus est, quia cum venerit, non accepit eum (1, 11) et tunc edixit Judæis se iterum venturum (cf. Hb. 9, 28; Act. 3, 20 SS., Phil. 3, 20 s., etc.), in quo posthac participium præsentis sensum habet futuri, sicut Iesus utitur eo in præconiis parousiæ suæ, de qua diximus. cf. 2 Io. 7; Rev. 1, 8. Ita facit S. Paulum (cf. Hb. 10, 37 et note), id verbum quod Habakkuk (2, 3 s.) utitur in LXX ad nuntiandum Liberatorem Israëlis, et applicando, ut Crampon. Dicit, ad Christum venientem in Messianicis temporibus, id est, ut recenti Pirot Biblia dicit, "Cum venerit ad iudicandum mundum."

[10937] 28. In occulto, ne Judæi adventum Iesu audirent. Credebant se ad sepulcrum ire (v. 31).

[10938] 35. Iesus non animadvertit flentem pro amore amici, quia non animadvertit flentem erga misericordiam erga Hierosolymam (Lc. 19, 41).

[10939] 44. Judæi cadavera involvere solebant fasciolis. Quam ob rem Lazare ambulare vel manibus uti non potest.

[10724] 49. Amici et noti procul! Vide hoc in antecessum Ps. 87, 9.

[10398] 42. Praeparatio: Iudaei die Veneris appellaverunt, cum omnia ad Sabbatum necessaria hac die parata essent, cum omne opus prohibitum esset.

[10399] 43. Heroismus Ioseph Arimatheæ non habet simile. Intrepidus confitetur publice ac fortiter fautorem crucifixi, verba cum operibus suis confirmans, apostoli et amici Domini deficiant et fugientes. Evangelium expresse notat Ioseph regnum Dei expectasse, in quo videmus hanc spem esse communem inter discipulos. Vide 10, 35 et note; 11, 10; 23, 39; Lc. 19, 11; Act. 1, 6; 2 Tm. 4, 1; Hb. 2, 8; 10, 37, etc.

[10216] 59 s. Sepultura nuntiata est. 53, 9.

[10217] 62. Præparatio, Græce "parasceve". Id quod Veneris die appellatum est, quia dies Saturni parabant.

[10218] 66. Hæc cautiones a sacerdotibus et pharisæis præbuerunt nobis pretiosissimo testimonio resurrectionis Domini. Quia eadem custodia confiteri debuit Christum resurrexisse (28, 11).

[7358] 10. Sedes eius (Sanctus Hieronymus: Sepulcrum eius): Mons Sion est, sedes eius. Alii auctores, ex versione S. Hieronymi, hunc locum ad Sanctum Sepulchrum referunt, dicentes: « Etiam nunc prophetia hæc impletur in locis sanctis Ierusalem, visitata a primis diebus ecclesiæ a regibus, sapientibus, potentiis et populis omnium. super mundum". Sed Knabenbauer monet: "Caveant Igitur Conciatores, ne sensum et explanationem sancti Hieronymi auditoriam suis tamquam vaticinium spirittus sancti vendant" (Simón-prado).

Ꞩt. Birgittæ - Quattuor Orationes

ORATIONES
S. BRIGITTÆ - LIBER XII

Prohemium in oraciones subscriptas, que fuerunt diuinitus reuelate beate Birgitte de regno Swecie.

Cum beata Birgitta semper peteret et rogaret Deum, quatenus sibi infunderet aliquem gratum modum orandi, contigit quadam die ipsa orante, quod miro modo eleuata fuit in spiritu quadam eleuacione mentali. Et tunc infuse fuerunt sibi diuinitus quedam oraciones pulcerrime de vita et passione et laude Christi et de vita, compassione et laude beatissime Virginis Marie. Quas postea ipsa semper ita memoriter tenuit, quod cottidie eas deuote legebat. Vnde beata Virgo Maria postea quadam vice apparens ei in oracione dixit:

"*Ego promerui tibi illas oraciones. Ideoque, quando has legeris deuote, visitaberis consolacione filii mei.*"

ORATIOM PRIMAM

In ista oracione a Deo reuelata beate Birgitte deuote et pulcre laudatur gloriosa Virgo Maria de sancta concepcione et infancia sua et de omnibus virtuosis actibus et laboribus et magnis doloribus totius vite sue et de sanctissima morte et assumpcione sua.

Benedicta et venerabilis sis tu, domina mea Virgo Maria, Dei mater sanctissima, cuius tu vere es optima creatura et nullus vmquam tam intime eum dilexit sicut tu, domina gloriosa.

Gloria tibi sit, domina mea Virgo Maria, mater Dei, que ab illo angelo, quo Christus tibi nunciatus fuit, ab eodem eciam tu patri et matri tue nunciata fuisti et de eorum coniugio honestissimo concepta et genita extitisti.

Benedicta sis tu, domina mea Virgo Maria, que in tua infancia sanctissima statim post ablactacionem tuam a parentibus tuis in templo Dei portata fuisti et custodie deuoti pontificis cum aliis virginibus commissa extitisti.

Laus sit tibi, domina mea Virgo Maria, que, cum ad illam etatem peruenisti, quod Deum intelligeres tuum existere creatorem, confestim ipsum intime amare super omnia incepisti et tunc diurna tua tempora et nocturna per diuersa officia et exercicia ad Dei honorem discretissime ordinasti sompnumque et cibum tui gloriosi corporis taliter moderasti, quod ad seruiendum Deo existeres semper apta.

Infinita gloria sit tibi, domina mea Virgo Maria, que virginitatem tuam ipsi Deo humiliter vouisti et ideo non curasti, quis te desponsaret, quia tu sciebas, quod ille, cui tu prius fidem dederas, potencior et melior erat vniuersis.

Benedicta sis tu, domina mea Virgo Maria, que sola stabas ardore diuini amoris accensa, tota mente totaque virtute virium eleuata, altissimum Deum, cui tuam virginitatem obtuleras, ardenter diligens contemplando, quando angelus a Deo fuit missus ad te et te salutando Dei voluntatem tibi annunciabat. Cui tu respondens ancillam Dei te humilime professa fuisti et illico Spiritus Sanctus omni virtute mirabiliter te repleuit, Deus Pater Filium suum sibi cœternum et cœqualem tibi misit. Qui in te veniens de carne et sanguine tuo sibi tunc corpus humanum assumpsit et sic in illa hora benedicta Dei Filius in te factus est filius tuus viuens cum omnibus membris suis non tamen amissa diuina maiestate.

Benedicta sis tu, domina mea Virgo Maria, que Christi corpus a tuo benedicto corpore creatum in tuo vtero sensisti semper crescere et moueri vsque ad tempus sue natiuitatis gloriose. Quem tu ante omnes tuis sanctis manibus attrectasti, pannis inuoluisti ac iuxta prophete vaticinium in presepio reclinasti et sacratissimo tuorum uberum lacte eum cum exultacionis gaudio maternaliter educasti.

Gloria sit tibi, o domina mea Virgo Maria, que domum contemptibilem, idest stabulum, inhabitans reges potentes a longe ad filium tuum venire vidisti regalia exennia cum maxima reuerencia tuo filio humiliter offerentes. Quem postmodum tuis preciosis manibus in templo presentasti et in tuo benedicto corde omnia ab eo audita et visa in eius infancia diligenter conseruasti.

Benedicta sis tu, domina mea Virgo Maria, que cum prole illa sanctissima in Egyptum fugisti, quam postea in Nazareth cum gaudio apportasti, et ipsum tuum filium tibi et Ioseph in accrescencia sui corporis humilem et obedientem vidisti.

Benedicta sis tu, domina mea Virgo Maria, que filium tuum predicantem, miracula facientem et apostolos eligentem vidisti, qui eius exemplis, miraculis et doctrinis illuminati veritatis testes effecti sunt Ihesum tuum et Dei Filium veraciter existere diuulgando cunctis gentibus, quod ipse erat, qui prophetarum scripturas per seipsum adimpleuerat, quando pro humano genere durissimam mortem pacienter sustinuerat.

Benedicta sis tu, domina mea Virgo Maria, que filium tuum debere captiuari antea presciuisti et eum postea ligatum et flagellatum, spinis coronatum crucique nudum clauis affixum et multos eum contempnentes et proditorem vocantes tuis beatis oculis dolorose vidisti.

Honor sit tibi, domina mea Virgo Maria, que filium tuum de cruce tibi loquentem cum dolore conspexisti et in mortis agonia ad Patrem clamantem et animam suam in eius manibus recommendantem tuis benedictis auribus dolenter audiuisti.

Laus sit tibi, domina mea Virgo Maria, que filium tuum in cruce pendentem a vertice capitis usque ad plantas pedum liuidum et proprio sanguine rubricatum et sic crudeliter mortuum cum amaro dolore vidisti necnon et pedes ac manus ipsius una cum suo glorioso latere transforata totamque cutem eius sine aliqua misericordia laceratam amarissime conspexisti.

Benedicta sis tu, domina mea Virgo Maria, que filium tuum de cruce deponi, pannis inuolui, in monumento sepeliri et ibi a militibus custodiri tuis lacrimosis oculis vidisti.

Benedicta sis tu, domina mea Virgo Maria, que intrinseco dolore tui cordis grauissime lacessita a tui filii sepulchro separata fuisti et ab amicis eius ad domum Iohannis tota plena dolore portata extitisti et ibi statim releuamen tui magni doloris sensisti, quia filium tuum cito resurrecturum certissime presciuisti.

Gaude, dignissima domina mea Virgo Maria, quia in eodem puncto, quo filius tuus a morte resurrexit, tibi, sue beatissime matri, hoc innotescere voluit, quia illico tibi per seipsum apparuit, deinde aliis personis se illum esse a morte resuscitatum ostendit, qui in corpore suo viuo mortem amarissime pertulit.

Gaude igitur, dignissima domina mea Virgo Maria, que, morte deuicta et mortis actore supplantato celique introitu patefacto per filium tuum, resurgentem et corona victorie triumphantem vidisti et quadragesimo die post resurreccionem suam honorifice ut regem sociatum angelis ad suum regnum celorum videntibus multis ascendere conspexisti.

Exulta, dignissima domina mea Virgo Maria, quia videre meruisti, qualiter post ascensionem suam apostolis et discipulis suis Spiritum Sanctum, quo te antea totam repleuerat, filius tuus repente transmisit et augendo in eis caritatis feruorem et catholice fidei rectitudinem ipsorum corda mirabiliter illustrauit.

Letare insuper, domina mea Virgo Maria, et de tua leticia totus mundus letetur, quia post ascensionem suam ad amicorum suorum consolacionem et fidei roboracionem, indigencium auxilium et apostolorum sanum consilium in hoc mundo filius tuus multis annis te permanere permisit et tunc per tua verba prudentissima, gestus honestissimos et opera virtuosa innumerabiles Iudeos et infideles paganos ad catholicam fidem conuertit et te confiteri virginem matrem ipsumque tuum filium et Deum cum vera humanitate illuminando eos mirabiliter illustrauit.

Benedicta sis tu, domina mea Virgo Maria, que ex ardenti caritate et materno amore indesinenter omni hora ad tam dilectum filium tuum iam in celo sedentem venire desiderasti. Et in hoc mundo tu degens ad celestia suspirando diuine voluntati te humiliter conformasti, propter quod tibi dictante iusticia diuina eternam gloriam ineffabiliter augmentasti.

Sit tibi, o domina mea Virgo Maria, eternus honor et gloria, quia, quando deo placuit a seculi huius exilio te eripere et tuam animam in regno suo eternaliter honorare, tunc per angelum suum hoc tibi dignatus est nunciare et venerabile corpus tuum iam mortuum per suos apostolos cum omni reuerencia in sepulcro voluit tumulare.

Gratulare, o domina mea Virgo Maria, quia in illa leuissima tua morte anima tua a Dei potencia amplexata extitit et ipse ab omni aduersitate eam paternaliter custodiendo protexit. Et tunc ipse Deus Pater omnia, que creata sunt, tue potestati subiecit et Dei Filius te, suam dignissimam matrem, in sede sublimissima secum honorifice collocauit, Sanctus quoque Spiritus ad regnum suum gloriosum te, sibi desponsatam Virginem, deferendo mirabiliter exaltauit.

Gaude eternaliter, domina mea Virgo Maria, quia post tuam mortem aliquantis diebus corpus tuum in sepulcro iacuit tumulatum, donec per Dei potenciam denuo anime tue cum honore extitit copulatum.

Exulta satis, o mater Dei, glorifica, domina Virgo Maria, quia corpus tuum post tuam mortem simul cum anima viuificatum assumi in celum cum honore angelorum videre meruisti tuumque filium gloriosum cum humanitate Deum existere agnouisti ac eum esse omnium iustissimum iudicem et bonorum operum remuneratorem cum exultacionis gaudio conspexisti.

Gaude eciam, domina mea Virgo Maria, quia tui corporis caro sanctissima se, virginem et matrem, iam in celo nouit existere nulloque mortali vel veniali crimine se vidit maculatam aliquatenus esse, ymmo omnia opera virtuosa tam caritatiue se nouit fecisse, quod Deum ex iusticia oportuit te summo honore venerari. Intellexisti tunc eciam, quod, quicumque Deum in hoc mundo ardencius amaret, ipse eum in celo iuxta se vicinius collocaret. Et quia toti celesti curie erat manifestum, quod nullus angelorum nec hominum tanta caritate, quanta tu, ipsum Deum amauit, idcirco dignum et iustum fuit, quod in summa sede glorie cum anima et corpore te ipse Deus honorifice collocauit.

Benedicta sis tu, o domina mea Virgo Maria, quia omnis creatura fidelis pro te sanctam collaudat trinitatem, eo quod tu eius creatura es dignissima, que pro miseris animabus veniam impetras promptissima et pro omnibus peccatoribus existis aduocata et procuratrix fidelissima.

Laudetur igitur Deus, summus imperator et dominus, qui te ad tantum honorem creauit, quod tu imperatrix et domina fieres perhenniter in regno celorum cum ipso eternaliter regnatura in secula seculorum. *Amen.*

ORATIOM SECUNDAM

Hec oracio fuit a Deo reuelata beate Birgitte; in qua pulcre et deuote laudatur Christus cum narracione seriosa de sua gloriosa incarnacione et de omnibus actibus et laboribus et doloribus vite et sanctissime mortis sue et de ascensione in celum et missione Spiritus Sancti in discipulos.

Benedictus sis tu, Domine mi, Deus meus et amor meus, dilectissime anime mee, qui es unus Deus in tribus personis.

Gloria et laus sit tibi, Domine mi Ihesu Christe, qui in corpus unius virginis a Patre missus fuisti manens tamen cum Patre semper in celo et Pater cum sua diuinitate manens in tua humanitate inseparabiliter tecum in mundo.

Honor et gloria sit tibi, Domine mi Ihesu Christe, qui in utero Virginis conceptus de Spiritu Sancto corporaliter creuisti et in eo usque ad tempus partus humiliter habitasti ac post iucundam natiuitatem tuam ipsius tue matris mundissimis manibus tractari, pannis inuolui et in presepio reclinari dignatus fuisti.

Benedictus sis tu, Domine mi Ihesu Christe, qui carnem tuam immaculatam circumcidi, te quoque Ihesum vocari et a matre tua in templo offerri voluisti.

Benedictus sis tu, Domine mi Ihesu Christe, qui te in Iordane a seruitore tuo Iohanne baptizari fecisti.

Benedictus sis tu, Domine mi Ihesu Christe, qui tuo benedicto ore verba vite hominibus personaliter predicasti et coram eis per te ipsum multa miracula presencialiter operatus fuisti.

Benedictus sis tu, Domine mi Ihesu Christe qui prophetarum scripturas adimplendo te Deum verum esse mundo racionabiliter manifestasti.

Benediccio et gloria sit tibi, Domine mi Ihesu Christe, qui quadraginta diebus in deserto mirabiliter ieiunasti et a dyabolo, inimico tuo, temptari te permisisti, quem solo verbo a te, dum tibi placuit, expulisti.

Benedictus sis tu, Domine mi Ihesu Christe, qui mortem tuam ante tempus predixisti et in ultima cena de pane materiali tuum corpus preciosum mirabiliter consecrasti ac eciam illud apostolis tuis in memoriam tue dignissime passionis caritatiue tribuisti et ipsorum pedes lauando tuis sanctis manibus preciosis maximam humilitatem tuam humiliter ostendisti.

Honor sit tibi, Domine mi Ihesu Christe, qui timore passionis et mortis de innocenti corpore tuo pro sudore sanguinem emisisti et nichilominus redempcionem nostram, quam facere volebas, perfecisti et taliter caritatem tuam, quam habebas ad genus humanum, manifestissime ostendisti.

Gloria sit tibi, Domine mi Ihesu Christe, qui a discipulo tuo venditus et a Iudeis emptus et captiuatus pro nobis fuisti et unico tuo verbo inimicos tuos ad terram proiecisti, quorum immundis manibus rapacibus postmodum te captiuum spontanea voluntate tradidisti.

Benedictus sis tu, Domine mi Ihesu Christe, qui ad Caypham ductus fuisti; et tu, qui es iudex omnium, Pilati iudicio te tradi humiliter permisisti.

Benedictus sis tu, Domine mi Ihesu Christe, qui a Pilato iudice missus ad Herodem fuisti et te ab eo deridi et contempni permisisti et ad eundem Pilatum iudicem iterum remitti consensisti.

Gloria sit tibi, Domine mi Ihesu Christe, pro derisione, quam sustinuisti, dum purpura indutus, spinis acutissimis coronatus stetisti, et quia in faciem tuam gloriosam conspui, oculos tuos velari ac in maxilla et collo ab iniquorum funestis manibus grauissime cedi pacientissime sustulisti.

Laus sit tibi, Domine mi Ihesu Christe, qui ad columpnam ligari, immaniter flagellari et ante iudicium Pilati sanguinolentus duci et videri velut agnus innocens pacientissime permisisti.

Benedictus sis tu, Domine mi Ihesu Christe, qui ante Pilatum obprobia et mendacia tibi obici ac voces populi petentis reum latronem absolui et te innocentem condempnari tuis auribus benedictis pacientissime audire voluisti.

Honor sit tibi, Domine mi Ihesu Christe, qui toto tuo glorioso corpore cruentato ad crucis mortem iudicatus fuisti tuisque sacris humeris crucem cum dolore portasti et ad locum passionis furibunde ductus vestibusque tuis spoliatus sic ligno crucis affigi voluisti.

Gloria immensa sit tibi, Domine mi Ihesu Christe, quia sustinuisti pro nobis humiliter, ut Iudei tuas venerabiles manus et pedes cum fune extenderent et ligno crucis crudeliter ferreis clauis affigerent, te quoque proditorem vocarent et super te scripto confusionis titulo suis verbis nefandis te multipliciter deriderent.

Laus eterna et graciarum accio sint tibi, Domine mi Ihesu Christe, qui cum tanta mansuetudine tam crudeles dolores pro nobis passus fuisti. Nam quando corpus tuum benedictum suis totis viribus exinaniuit in cruce, oculi tui benigni caligabant, speciosa facies tua ex diminucione sanguinis tota operiebatur pallore, lingua tua benedicta estuabat et siccabatur et ex amarissimo poculo madebat os tuum, crines et barba sanguine replebantur de vulneribus tui sanctissimi capitis, ossa manuum et pedum tocius preciosi corporis tui disiungebantur a locis suis non sine tuo magno et intenso dolore, vene et tocius tui benedicti corporis nerui crudeliter rumpebantur et sic eras immaniter flagellatus et dolorosis vulneribus sauciatus, quod caro et cutis tua innocentissima tota erat intolerabiliter lacerata, et taliter afflictus et doloratus o tu, mi dulcissime Domine, in cruce stetisti et mortis horam cum dolore nimio pacienter et humiliter expectasti.

Honor perpetuus sit tibi, Domine mi Ihesu Christe, qui positus in tali angustia tuam dignissimam matrem, que numquam peccauit nec eciam minimo peccato umquam consensit, tuis benignis oculis caritatis humiliter respexisti et consolando eam tuo dilecto discipulo custodiendam fideliter commisisti.

Benediccio eterna sit tibi, Domine mi Ihesu Christe, qui existens in mortis agonia omnibus peccatoribus spem de venia tribuisti, quando latroni ad te conuerso paradisi gloriam misericorditer promisisti.

Laus eterna sit tibi, Domine mi Ihesu Christe, pro qualibet hora, qua in cruce maximas amaritudines et angustias pro nobis, peccatoribus, sustinuisti. Nam dolores acutisssimi de tuis vulneribus procedentes dire tuam felicem animam penetrabant et cor tuum sacratissimum crudeliter pertransibant, donec crepante corde spiritum feliciter emisisti et inclinato capite in manus Dei, Patris tui, ipsum humiliter commendasti et tunc mortuus corpore totus frigidus remansisti.

Benedictus sis tu, Domine mi Ihesu Christe, qui tuo precioso sanguine et sacratissima morte animas redemisti et eas ad vitam eternam de exilio misericorditer reduxisti.

Benedictus sis tu, Domine mi Ihesu Christe, qui in ligno crucis mortuus pependisti et statim amicos tuos potenter de inferni carcere liberasti.

Benedictus sis tu, Domine mi Ihesu Christe, qui pro salute nostra tuum latus et cor perforari lancea permisisti et preciosum sanguinem tuum affluenter et aquam de eodem latere, ut nos redimeres, emisisti et, antequam licencia a iudice concederetur, corpus tuum sacratissimum deponi de cruce noluisti.

Gloria sit tibi, Domine mi Ihesu Christe, pro eo, quod corpus tuum benedictum ab amicis tuis de cruce deponi et in manibus tue mestissime matris reclinari voluisti et ab ea pannis inuolui ac in monumento sepeliri, a militibus quoque ibidem custodiri permisisti.

Honor sempiternus sit tibi, Domine mi Ihesu Christe, qui die tercia a mortuis resurrexisti et, quibus tibi placuit, te viuentem manifestasti, post quadraginta quoque dies ad celos multis videntibus ascendisti ibique amicos tuos, quos a tartaris liberaueras, honorifice collocasti.

Iubilacio et laus eterna sit tibi, Domine mi Ihesu Christe, qui Sanctum Spiritum in discipulorum cordibus transmisisti et immensum amorem diuinum in eorum spiritibus augmentasti.

Benedictus sis tu et laudabilis et gloriosus in secula, mi Domine Ihesu Christe, qui sedes super thronum in tuo regno celorum in gloria tue diuinitatis viuens corporaliter cum omnibus membris tuis sanctissimis, que de carne virginis assumpsisti, et sic venturus es in die iudicii ad iudicandum animas omnium viuorum et mortuorum, qui viuis et regnas cum Patre et Spiritu Sancto in secula seculorum. *Amen.*

ORATIOM TERCIAM

In hac oracione a Deo reuelata beate Birgitte pulcre laudantur omnia membra sanctissimi corporis Domini nostri Ihesu Christi et virtuosissimi actus eius corporales.

Domine mi Ihesu Christe, quamuis ego bene scio, quod benedictum corpus tuum incessanter laudatur et glorificatur harmonia et iubilo celestium ciuium supernorum sed quia ex debito tibi teneor reddere infinitas graciarum acciones, ideo ego, licet sim persona insipiens et indigna, desidero tamen toto corde et ore meo omnibus membris tui preciosi corporis referre gracias, quas possum, laudem et honorem.

Domine mi Ihesu Christe, quia tu es vere summus sacerdos et pontifex, qui primo et ante omnes, ut nos saciares cibo angelorum, de pane materiali tuum verum et benedictum corpus mirabiliter consecrasti, ideo gloriosa sacerdotalis sedes tua sit ad dexteram Dei, Patris tui, in tua diuinitate beata et benedicta in eternum. *Amen.*

Domine mi Ihesu Christe, tu vere es caput omnium hominum et angelorum et dignus rex regum et dominus dominancium, qui omnia opera facis ex vera et ineffabili caritate. Et quia caput tuum benedictum corona spinea coronari humiliter permisisti, idcirco caput et capilli tui benedicti sint et honorentur gloriose dyademate imperiali celumque et terra et mare et omnia, que creata sunt, in eternum tue subiaceant et obediant potestati. *Amen.*

Domine mi Ihesu Christe, quia frons tua splendida numquam se auertit a recta iusticia et veritate, ideo benedicta sit eadem tua frons et regali ac triumphali gloria perpetuo collaudetur ab omnibus creaturis. *Amen.*

Domine mi Ihesu Christe, quia tuis fulgentibus oculis pietatis benigne respicis omnes, qui a te cum vera caritate graciam et misericordiam postulant, ideo benedicti sint oculi tui, palpebre et gloriosa supercilia tua totusque visus tuus amabilis et decorus incessanter glorificetur ab omni celesti exercitu ciuium supernorum. *Amen.*

Domine mi Ihesu Christe, quia auribus tuis benignis libenter audis et exaudis omnes, qui te humiliter alloquuntur, ideo benedicte sint ille aures tue et eternaliter omni repleantur honore. *Amen.*

Domine mi Ihesu Christe, quia benedicte nares tue suauissime non horruerunt fetorem putridi cadaueris mortui Lazari neque eciam fetorem horridum, qui spiritualiter a proditore Iuda processit, quando te osculabatur, idcirco benedicte sint nares tue preciose et odor suauitatis et laudis eis ab omnibus eternaliter impendatur. *Amen.*

Domine mi Ihesu Christe, quia ore tuo et labiis tuis benedictis ad nostram corporalem et spiritualem salutem et instruccionem fidei verba vite et doctrine sepissime predicasti, ideo benedictum sit reuerendum os tuum et labia tua pro omni verbo, quod ab eis processit. *Amen.*

Domine mi Ihesu Christe, quia dentibus tuis mundissimis ad sustentacionem tui benedicti corporis cibum corporalem moderatissime masticasti, ideo benedicantur et honorentur dentes tui ab omnibus creaturis tuis. *Amen.*

Domine mi Ihesu Christe, quia lingua tua numquam mouebatur ad loquendum neque silebat nisi iuste et utiliter, quantum erat preordinatum in tua diuinitate, idcirco benedicta sit eadem lingua tua. *Amen.*

Domine mi Ihesu Christe, quia secundum tuam etatem barbam speciosam in tua facie decora decenter portasti, ideo sempiterne veneretur et adoretur barba tua venerabilis. *Amen.*

Domine mi Ihesu Christe, benedictum sit guttur tuum, stomachus ac viscera et omnia interiora tua sacra perpetuo honorentur pro eo, quod corpus tuum preciosum suo debito ordine decenter nutrierunt et vitam tuam corporalem perfecte sustentauerunt ad animarum redempcionem et leticiam angelorum. *Amen.*

Domine mi Ihesu Christe, qui digne ab omnibus appellaris dux, quia crucis onustam sarcinam tuis sanctis humeris et collo portasti, antequam inferni portas potenter confringeres animasque electorum ad celos reduceres, idcirco tuo benedicto collo et humeris, qui talia sustinuerunt, sit honor et gloria eternaliter sine fine. *Amen.*

Domine mi Ihesu Christe, quia benedictum cor tuum regale et magnificum numquam tormentis nec terroribus seu blandiciis flecti potuit a defensione regni tui veritatis et iusticie nec tuo sanguini dignissimo in aliquo pepercisti sed magnifico corde pro iusticia et lege fideliter decertasti legisque precepta et perfeccionis consilia amicis et inimicis tuis intrepide predicasti et pro defensione ipsorum cum tuis sanctis sequacibus moriendo in prelio victoriam obtinuisti, idcirco dignum est, ut inuictum cor tuum in celo et in terra semper

magnificetur et a cunctis creaturis et militibus triumphali honore incessanter laudetur. *Amen.*

Domine mi Ihesu Christe, extrenui milites et fideles seruitores huius seculi vitam suam morti libenter exponunt in bello, ut eorum domini sue vite gaudeant sospitate, sed tu, o bone Domine mi, ad mortem crucis velociter festinasti, ne serui tui miserabiliter interirent. Propter quod iustum est, ut gloriosum et intrepidum pectus tuum a cunctis seruis tuis, quos taliter liberasti, et ab omnibus aliis eternaliter adoretur ac eciam ab angelicis choris humiliter collaudetur. *Amen.*

Domine mi Ihesu Christe, quia venerandis manibus et brachiis tuis vires Sampsonis mirabiliter excessisti, dum ea ligno crucis affigi pacienter sustinuisti, et sic ab inferno amicos tuos violenter rapuisti, idcirco eisdem membris tuis ab omnibus, quos redemisti, exhibeatur incessabilis reuerencia, laus eternaliter et gloria sempiterna. *Amen.*

Domine mi Ihesu Christe, benedicantur et honorentur in eternum preciose coste tue et tergum tuum a cunctis hominibus spiritualibus et terrenis laboribus insudantibus pro eo, quod ab infancia tua usque ad mortem pro redempcione nostra incessanter laborasti et peccata nostra cum magno onere et dolore tuo dorso portasti. *Amen.*

Domine mi Ihesu Christe, summa puritas et vera mundicia, benedicantur innocentissimi lumbi tui et laudentur super omnem angelicam mundiciam, que est in celo, et super omnium puritatem, qui castitatem et virginitatem seruauerunt in mundo, quia omnium castitas et virginitas tue mundicie et puritati nequeunt comparari. *Amen.*

Domine mi Ihesu Christe, reuereantur et humiliter honorentur ab omnibus creaturis celi et terre genua tua cum poplitibus et tibiis tuis super omnes, qui coram dominis et magistris suis genua flectendo reuerenciam exhibent et honorem, quia tu, Dominus omnium, ante discipulos tuos genua flectebas cum omni humilitate. *Amen.*

Domine mi Ihesu Christe, magister bone, benedicantur et perhenniter adorentur pedes tui beatissimi, quia cum magno dolore tuo per asperiorem viam, quam alios docuisti, tu in hoc mundo discalciatis pedibus ambulasti et in fine pro nobis eos duris clauis cruci affigi permisisti, qui viuis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus Sancti per omnia secula seculorum. *Amen.*

ORATIOM QUARTAM

In ista oracione, que diuinitus fuit reuelata beate Birgitte, deuotissime et pulcre laudantur omnia membra gloriosi corporis Virginis Marie et virtuosi actus eius corporales.

O *Domina mea,* vita mea, regina celi, mater Dei, quamuis ego certa sum, quod tuum corpus gloriosum a tota celesti curia cum canore iubilo incessanter laudatur in celis, tamen ego, licet indigna persona sim, toto corde meo desidero omnibus tuis membris preciosis laudes et gracias, quas valeo, reddere in terris. Idcirco, o domina mea Virgo Maria, laudetur cesaries tua cum capillis tuis dyademate glorie decorata, quia solis iubare clariores sunt. Nam sicut crines capitis computari nequeunt, ita virtutes tue innumerabiles existunt.

O *domina mea Virgo Maria,* frons et facies tua honestissima super lune albedinem collaudentur, quia nullus fidelis in hoc tenebroso mundo te aspiciebat, qui non aliquam consolacionem spiritualem a tua visione sibi infundi senciebat.

Benedicta sis tu, domina mea Virgo Maria, cuius supercilia cum palpebris claritatis nitore radios solares excedunt.

Benedicti sint oculi tui pudicissimi, o domina mea Virgo Maria, qui nichil concupiebant de rebus transitoriis, quas in hoc mundo videbant, quia, quocienscumque oculos tuos leuabas, eorum aspectus stellarum excellebat nitorem coram tota celesti curia.

O *domina mea Virgo Maria,* collaudentur maxille tue beatissime super aurore pulcritudinem, que pulcerrime cum colore rubeo et candido exoritur. Sic et maxille tue speciose, dum in hoc mundo fuisti, coram Deo et angelis claritatis nitore fulgebant, quia illas numquam pro mundana pompa vel vana gloria ostendisti.

O *domina mea Virgo Maria,* reuereantur et honorentur aures tue honestissime super omnes vires maris et omnium aquarum motum, quia contra omnem fluxum immundicie mundani auditus semper ipse aures tue viriliter militabant.

O *Virgo Maria dominatrix mea,* glorietur nasus tuus suauissimus, qui ex virtute Spiritus Sancti numquam anhelitum attraxit vel emisit, quin tota cogitacio tua semper esset apud Altissimum. Et quamuis aliquando dormiebas, voluntatem tamen tuam ab eo numquam mutabas. Sit igitur semper odor suauitatis, laudis et honoris eidem naso tuo cum naribus tuis beatissimis super commixtionem odoriferam omnium aromatum et omnium herbarum, que delectabilem fragranciam de se solent emittere.

O *domina mea Virgo Maria,* laudetur lingua tua Deo et angelis gratissima super omnes arbores fructiferas. Nam omne verbum, quod lingua tua protulit, nulli persone umquam nocuit sed in alicuius commodum semper venit. Erat enim ipsa lingua tua prudentissima omnibus dulcior ad audiendum, quam aliquis dulcissimus fructus ad gustandum.

O *regina et domina mea Virgo Maria,* laudetur os tuum benedictum cum labiis tuis super rosarum et omnium florum amenitatem et specialiter pro illo tuo benedicto verbo humilimo, quod eodem ore tuo precioso angelo Dei respondisti, quando ipse Deus suam voluntatem, quam per prophetas predixerat, per te in mundo voluit adimplere. Cuius virtute potenciam demonum in infero diminuisti et angelorum choros in celo honorifice restaurasti.

O *Virgo Maria domina mea et consolacio mea,* honoretur perpetuo collum tuum cum humeris tuis et tergo tuo super omnium liliorum venustatem, quia numquam dicta membra tua inclinasti nisi propter aliquid utile vel honoris Dei nec eciam erexisti. Nam sicut lilium ad flatum ventorum motum facit et inclinacionem, ita omnia membra tua mouebantur ad Spiritus Sancti infusionem.

O *domina mea,* virtus mea et dulcedo mea, benedicantur brachia tua sanctissima cum manibus et digitis tuis et eternaliter honorentur super omnes gemmas preciosas, que tuis virtuosis operibus comparantur, quia, sicut virtuosa opera tua Filium Dei ad te alliciebant, sic et brachia et manus tue ipsum materno amoris amplexu dulciter stringebant.

O *domina mea et illuminacio mea,* benedicta sint ubera tua sacratissima super omnes dulcissimos fontes aquarum, quia, sicut aqua ipsorum scaturiens prebet solamen et siciencibus refeccionem, sic tua sacra ubera Filium Dei lactando prebuerunt nobis indigentibus medicinam et consolacionem.

O *domina mea Virgo Maria,* benedictum sit pectus tuum preciosum super aurum purissimum, quia, quando sub cruce filii tui tota dolorosa stetisti, tunc gloriosum pectus tuum ex sonitu malleorum quasi in duro prelo acerrime stringi sensisti. Et quamuis filium tuum cordialiter diligebas, maluisti tamen illam penam amarissimam sustinere, ut scilicet ipse pro animabus redimendis moreretur, quam quod ipsis perditis mors illa ab eo euitaretur. Et sic tu in virtute constancie firmissima perstitisti, quando in omni aduersitate voluntati diuine te totaliter conformasti.

O *domina mea,* leticia cordis mei, Virgo Maria, glorificetur et veneretur cor tuum reuerendissimum, quod ad Dei amorem et honorem ita ardentissimum erat super omnes creaturas celi et terre, quod flamma caritatis eius in celorum celsitudinem ad Deum Patrem conscendit, propter quod Dei Filius a Patre cum Spiritus Sancti feruore in uterum tuum gloriosum descendit, qui tamen a Patre separatus non extitit, quamuis secundum Dei preordinacionem in tuis virgineis visceribus humanatus honestissime fuit.

O *domina mea fecundissima et virginissima Virgo Maria,* benedictus sit venter tuus beatissimus super omnes agros fructifere germinantes, quia, sicut semen, quod cecidit in terram bonam, de se fructum affert possessori centesimum, sic venter tuus virgo et fecundissimus benedictum fructum Deo Patri attulit plusquam millesimum. Et sicut ex fertili habundancia fructus agri dominus gloriatur ac eciam auicule et animalia delectanter pascuntur, sic ex benedicto fructu fertilis agelli ventris tui summe Deus in celo honoratur, angeli gratulantur et homines in terra largiflue sustentantur et viuunt.

O *domina mea Virgo prudentissima,* laudentur eternaliter pedes tui sacratissimi super omnes radices incessanter fructum afferentes. Sic itaque sint pedes tui benedicti, qui Dei Filium gloriosum, fructum dulcissimum, in tuo corpore portabant inclusum, tuo corpore incorrupto existente et virginitate tua illesa semper permanente. O quam honeste incedebant pedes tui sacratissimi! Vere de quolibet eorum vestigio Rex celestis consolatus extitit et tota curia celica gauisa et iocundissima fuit.

O *domina mea Virgo Maria,* mater omnium, Deus Pater simul cum Filio et Spiritu Sancto in sua incomprehensibili maiestate eternaliter collaudetur pro cella illa sacratissima tocius corporis tui, in quo Dei Filius suauissime requieuit, quem totus angelorum exercitus collaudat et in celis totaque ecclesia veneranter adorat in terris.

O *tu eciam Domine meus,* Rex meus et Deus meus, sit tibi perpetuus honor, perhennis laus, benediccio et gloria cum infinita graciarum accione, qui illam tam dignissimam et honestissimam Virginem creasti et

eam tibi in matrem tuam elegisti pro omnibus, qui in celo et in terra quomodolibet consolati fuerunt, atque pro hiis, qui in purgatorio per eam adiutorium et solamen habuerunt, qui viuis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus Sancti Deus per omnia secula seculorum. *Amen.*

Ꞩt. Birgittæ - Quindecim Orationes

Quindecim Orationes a Domino nostro Sanctæ Birgittæ Sueciæ Revelatæ. In Ecclesia Sancti Pauli, Romæ.

ORATIONES S. BRIGITTÆ

De Passione Domini:

Quas, Per unius anni circulum quotidie recitantibus admirandas gratias , ipse Christus Dominus , S. Brigitta apparens , promisit.

In Volumine Revelationum S. Birgittæ, Romanæ impresso, refertur , Crucifixum S. Birgittæ in Ecclesia S. Pauli oranti, dignatum fuisse loqui, præmiumque indixisse omnibus , qui legerint XV. Orationes, quas ipsa dudum in patria. & Monasterio Alvastræ , Ordinis Cisterciensium , post obitum mariti ibidem manens , suggerente Spiritu Sancto , devotissime composuit , & continue oravit. Privilegia vero a Christo D. his orationibus concessa speciatim Leisentritius in libro suo Precatorio recenset ; aitque eas a Bonifacio IX. magnis additis indulgentÿs confirmatas ; & ex libro Revelationum S. Brigittæ , sequentia se desumpsisse testatur ; nimirum :

Cum Sancta hæc mulier Brigitta diu scire desiderasset numerum vulnerum Domini nostri JESU Christi ; apparuit ipsi D. JESUS, dicens : *Corporis mei vulnera erant 5475.* quæ si veneratione aliqua prosequi volueris , quindecim Pater Noster , & totidem Ave Maria dices quotidie per annum integrum ; & sic anno revoluto , unumquodque vulnus , venerabiliter , salutaveris. Eamque docuit insuper , ad unumquodque Pater Noster , unam Orationem : adjiciens, quod quicunque per circulum unius anni , easdem Orationes , devote frequentaverit , dejus progenie XV. anima de purgatorio liberabuntur , & XV. ejusdem Genealogiæ in bono statu confirmabuntur , & XV. adhuc in mundo existentes, convertentur : & cum hoc adhuc ipse consequetur altum gradum perfectionis , & amaram cordis contritionem omnium peccatorum.

Præterea addidit Dominus : *qui has Orationes per annum compleverit ,* dabo ei ꞨꞨ. corpus meum ante obitum ejus quindecim diebus , ut per hoc liberetur ab æterna esurie ; & pretioso sanguine potabo eum ne sitiat in æternum , & ante ejus obitum veniam cum dilecta Genitrice mea Virgine Maria, ad animans ejus benigne suscipiendam , & ducam eam ad æterna gaudia.

Impresæ sunt hæ Orationes variis idiomatibus sæpissime, exstant que etiam in vetustissimo Libello precatorio : Hortulus animæ dicto, ubi ad reliqua privilegia. etiam hoc a Domino datum scribitur : *ei ,* quicunque agone mortis positus , voto se DEO obstrinxerit , ad orationes has , diebus singulis per annum integrum recitandas , idque postea opere ipso impleverit , ad vitam ejus adhuc quindecim annos : adjectum iri.

"Hortulus Animæ"

Sequuntur quindecim collecte siue orationes illius præclarissime virginis beatæ Brigitte : quas ante imaginem domini nostri Iesu Christi crucifixi in dies deuotissime dicebat : tandem ab eodem crucifixo per gratiam dignam responsionem habere meruit : et ipsa imago ipsius crucifixi que in ecclesia sancti paulie exstat : ipsam beatæ brigittæ allocuta fuit prout legenti patebit : et tu lector lege deuote quia stupenda reperies.

Sequitur responsio quam habuit sancta brigitta ab imagine crucifixi dum oraret in ecclesia Sancti Pauli. Et est hec :

Quicunque per circulum unius anni istas orationes deuote dixerit : de eius progenie .xv. anime de purgatorio liberabuntur et .xv. peccatores de eius progenie conuertantur et .xv. iusti de eius progenie in bono statu confirmabuntur : et ipse propter hoc consequetur gradum perfectionis et agnitionem et amaram contritionem suorum peccatorum.

Dixit quoquem imago huius crucifixi. *Si quis has orationes deuote compleuerit :* dabo ei Sanctissimum Corpus meum quindecim diebus ante obitum eius. Et propter hoc deliberabitur ab eterna esurie. Et preciosissimo sanguine meo potabo eum ne sitiat in æternum. Signum quoque victoriosissime crucis mee ponam ante eum in subsidium contra omnes insidías inimicorum eius. Autem ante obitum eius veniam cum dilecta genitrice mea et animam benigne accipiam et ducam eam ad gaudia eterna : et dum eam illuc perduxero : singularem haustum de fonte et calice deitatis mee propinabo ei : quod aliis non faciam qui has orationes non compleuerunt.

Sciendum est si aliquis triginta annis in peccatis mortalibus fuisset : et istas orationes deuote dicere voluerit propter hoc oia peccata tibi indulgere vult. Insuper proteget eum a mala temptatione : et quinque sensus eius custodiet : et a subitanea morte liberabit eum , et animam eius eripiet ab eterna pena. Autem dominus diluet omnia peccata eius que commisit ab infantia usque ad huius modi tempus : ipse per gratiam Dei melior erit que fuerit ante. Et quicquid a Domino vel a beata Virgine Maria postulauerit impetrabit. Autem Dominus eum perficere faciet in bonis virtutibus et in bona vita : ac eum in bono statu confirmabit et seruabit eum. Et si omnibus diebus vite sue vixerit secundum propriam voluntatem ipsius : et si eras mori deberet : vita eius prolongabitur. Autem quotiens quia has orationes dixerit : habebit quadraginta dies indulgentiarum : et insuper sit certus iungi supremo choro angelorum : et si quis aliquem docuerit istas orationes : eius gaudium et meritum nunquam decrescet , sed in perpetuum stabit. Hee orationes ubicumque locorum fuerint vel dicantur : deus cum gratia sua presens est : proteget eum sicut Sanctum Paulum naufragantem de profundo pelagi. *Amen.*

ORATIO PRIMA

O Domine iesu christe eterna dulcedo : et amantium, iubilus excedens omne gaudium et omne desiderium : salus et amator penitentium peccatorum : qui delitias tuas attestastus es esse cum filijs hominum propter hominem homo factus in fine temporum.

O Memento omnis premeditationis et intimi meroris : quem ab inicio concepcionis tue in humana natura sustinuisti : maxime instante saluberrime passionis tue tempore in diuino corde ab eterno preodinate.

O Memento tristitie et amaritudinis quam in anima tua teipso attestante habuisti : quando dixisti. *Tristis est anima mea usque ad mortem* : et quando in ultima cena discipulis tuis corpus et sanguinem tuum tradidisti : pedes eorum lauisti : et dulciter eos consolando imminentem passionem tuam predixisti.

O Memento tremoris angustie et doloris : que in toto corpore tuo delicato ante passionem crucis tue pertulisti : quando post trinam orationem saguineum sudorem sudisti : a discipulo proprio tradebaris : ab electa gente capiebaris : a falsis testibus accusabaris : a tribus iudicibus iniuste iudicabaris in electa ciuitate.

In pascali tempore : in florida corporis tui iuuentute innocenter damnabaris : tradebaris : conspuebaris : veste propria exuebaris : vestibus alienis induebaris : colaphizabaris : oculis et facie velabaris : alapis cedebaris : ad columnam ligabaris : flagellabaris : spinis coronabaris.

O dulcissime iesu : mihi queso memoriam harum penarum et passionum ante crucis tue passionem

: veram ante mortem meam contritionem : puram confessionem : dignam satisfactionem : et omnium peccatorum meorum remissionem. Amen. *Aue dulcissime iesu criste miserere mihi peccatori. Pater noster & Aue maria.*

ORATIO SECUNDA

O Iesu vera libertas angelorum et paradisus deliciarum : memento terroris et horroris quos sustinebas : quando omnes inimici tui quasi leones ferocissimi te circumsteterunt : et collaphisationibus : conspuitionibus : ungulationibus : ceterisque inauditis supplicijs te molestauerunt : et per omnia contumeliosa verba : dura verbera : durissimaque tormenta : quibus te omnes inimici tui afflixerunt : deprecor te : ut liberes me ab omnibus inimicis meis visibilibus et inuisibilibus : et dones mihi sub umbra alarum tuarum protectionem salutis eterne inuenire. Amen. *Aue dulcissime iesu criste miserere mihi peccatori. Pater noster & Aue maria.*

ORATIO TERTIA

O Iesu mundi fabricator et creator : quem nulla dimensio vero termino metitur : qui terram palmo concludis : recordare amarissimi doloris tui quem sustinebas dum sanctissimas manus tuas ad crucem obtusis clauis primo affixerunt : et ad perforandum delicatissimos pedes tuos : cum non esses conueniens voluntati eorum : dolorem super dolorem addiderunt vulneribus tuis : et ita crudeliter distraxerunt et extenderunt in longum et latum crucis tue : ut dissoluerent omnes compages membrorum tuorum : precor te per huius sanctissimi et amarissimi in cruce doloris memoriam des mihi timorem et amorem tuum. Amen. *Aue dulcissime iesu criste miserere mihi peccatori. Pater noster & Aue maria.*

ORATIO QUARTA

O Iesu celestis medice : recordare languoris et doloris atque liuoris : quos in alto crucis patibulo leuatus passus es in omnibus dilaceratis membris tuis : quorum nullum in suo statu recte permanserat : ita ut nullus dolor dolori tuo similis inueniretur : quia a planta pedis usque ad verticem capitis non fuit in te sanitas : et tunc dolorum omnium immemor : patrem pro inimicis pie exorasti : dicens. *Pater, dimitte illis : non enim sciunt quid faciunt.* Per hanc charitatem et misericordiam et ob memoriam doloris concede : ut hec memoria amantissime passionis tue sit omnium peccatorum meorum plenaria remissio. Amen. *Aue dulcissime iesu criste miserere mihi peccatori. Pater noster & Aue maria.*

ORATIO QUINTA

O Iesu speculum claritatis eterne : memento illius meroris quem habuisti : quando in speculo serenissime maiestatis tue conspexisti prædestinationem electorum tuorum per merita passionis tue saluandorum : et reprobationem malorum in multitudinem damnandorum : et per abyssum miserationis tue : qua perditis et desperatis peccatoribus tunc condoluisti : et precipue quam latroni in cruce exhibuisti : dicens. *Amen dico tibi : hodie mecum eris in paradiso.* Rogo te pie iesu : ut facias mecum misericordiam tuam in hora mortis mee. Amen. *Aue dulcissime iesu criste miserere mihi peccatori. Pater noster & Aue maria.*

ORATIO SEXTA

O Iesu rex amabilis totusque desiderabilis : memento meroris quem habuisti : quando nudus et miserabilis in cruce pependisti : et amici ac noti tui aduersus te steterunt : et nullam consolationem inueniebas : nisi solam dilectam genitricem in agone tibi fidelissime assistentem : quam discipulo tuo commendasti : dicens. *Mulier, ecce filius tuus.* et ad discipulum tuum. *Ecce mater tua.* Rogo te pie iesu per gladium doloris qui tunc eius animam pertransiuit : ut compatiaris mihi in omnibus tribulacionibus et afflictionibus meis corporalibus et spiritualibus : da mihi consolationem in omni tempore tribulationis mee. Amen. *Aue dulcissime iesu criste miserere mihi peccatori. Pater noster & Aue maria.*

ORATIO SEPTIMA

O Iesu fons inexhauste pietatis : qui ex intimo dilectionis affectu in cruce dixisti. *Sitio* : scilicet salutem humani generis : accende quesumus nostrum desiderium ad omne opus perfectum : et sitim carnalis concupiscentie et estum mundanarum dilectionum in nobis penitus refrigera et extingue. Amen. *Aue dulcissime iesu criste miserere mihi peccatori. Pater noster & Aue maria.*

ORATIO OCTAVA

O Iesu dulcedo cordium : ingensque suauitas mentium : per amaritudinem aceti et fellis quam pro nobis sustinuisti in cruce et degustasti : concede nobis miseris peccatoribus corpus et sanguinem tuum omni tempore et precipue in hora mortis nostre digne percipere ad remedium et consolationem animarum nostarum. Amen. *Aue dulcissime iesu criste miserere mihi peccatori. Pater noster & Aue maria.*

ORATIO NONA

O Iesu regalis virtus iubilusque mentalis : memento angustie quam passus es : quando per mortis amaritudinem et iudeorum insultationem cum magna voce te a deo patre derelictum clamasti dicens. *Eli, Eli, lamma sabacthani ?* hoc est : *Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me ?* Per hanc angustiam peto : ut in angustijs mortis mee non derelinquas me domine deus meus. Amen. *Aue dulcissime iesu criste miserere mihi peccatori. Pater noster & Aue maria.*

ORATIO DECIMA

O Iesu alpha et omega unio et virtus in omni medio : recordare quod a summo capite usque ad plantam pedis pro nobis in aqua passionis te dimersisti : propter latitudinem et longitudinem vulnerum tuorum : doce me per veram charitatem custodire latum mandatum tuum nimis in peccatis dimersum. Amen. *Aue dulcissime iesu criste miserere mihi peccatori. Pater noster & Aue maria.*

ORATIO UNDECIMA

O Iesu abyssus profundissime misericordie : rogo te propter profunditatem vulnerum tuorum : que transierunt carnem tuam : et medullam ossium : et intima viscerum tuorum : ut me submersum in peccatis emergas : et abscondas me in foraminibus vulnerum tuorum a facie ire tue : donec pertranseat furor tuus domine. Amen. *Aue dulcissime iesu criste miserere mihi peccatori. Pater noster & Aue maria.*

ORATIO DUODECIMA

O Iesu veritatis speculum : unitatis signum : et charitatis vinculum : memento innumerabilium vulnerum tuorum : quibus a summo capite usque ad ima pedum vulneratus fuisti. Et ab impijs iudeis laceratus : et sanctissimo sanguine tuo rubricatus : quam magnitudinem doloris tui in virginea carne tua pertulisti pro nobis pie iesu. Quid ultra facere debuisti quod non fecisti : Scribe queso omnia a vulnera tua in corde meo preciosissimo sanguine tuo : ut in illis legam dolorem et amorem tuum : ut eorum memoria semper apud secretum cordis mei remaneat : ut dolor passionis tue in me quotidie renouetur et amor augeatur : usque dum perueniam ad te desideratum thesaurum omnium bonorum et gaudiorum repletum quod mihi donare digneris criste dulcissime in vita mea. Amen. *Aue dulcissime iesu criste miserere mihi peccatori. Pater noster & Aue maria.*

ORATIO DECIMA TERTIA

O Iesu leo fortissime : rex immortalis invictissime : memento doloris quem passus es : cum omne vires corporis : et cordis tui penitus defecerunt : et inclinato capite dixisti. *Consummatum est.* Per hanc angustiam et dolorem tuum miserere mei in ultima consummatione vite exitus mei : cum anima mea anxiata fuerit : et spiritus meus conturbatus. Amen. *Aue dulcissime iesu criste miserere mihi peccatori. Pater noster & Aue maria.*

ORATIO DECIMA QUARTA

O Iesu unigenite altissimi patris : splendor et figura substantie eius : memento obnoxe commendationis qua spiritum tuum patri commendasti dicens. *Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.* et lacerato corpore : ruptoque corde : cum valido clamore : patefactis visceribus misericordie tue : pro nobis redimendis expirasti. Per hanc preciosissimam mortem tuam deprecor te rex sanctorum : conforta me ad resistendum diabolo : mundo : carni et sanguini : ut mundo mortuus : tibi soli viuam : et in nouissima hora exitus mei suscipe reuertentem ad te spiritum meum exulem et peregrinum. Amen. *Aue dulcissime iesu criste miserere mihi peccatori. Pater noster & Aue maria.*

ORATIO DECIMA QUINTA

O Iesu vitis vera et fecunda : memento superfluentis et abundantis effusionis sanguinis tui : quem tu de corpore tuo sicut de botro expresso copiosissime effudisti : quando in cruce torcular solus calcasti : et lancea militari perfosso latere nobis sanguinem et aquam propinasti : ita ut nec minima gutta in te remaneret tunc demum quasi fasciculus myrrhe in altum suspensus fuisti : et delicata caro tua euanuit : et liquor viscerum tuorum exaruit : et medulla ossium tuorum emarcuit.

Per hanc amarissimam passionem tuam et preciosissimi sanguinis tui effusionem precor te dulcissime iesu : vulnera cor meum : ut penitentie et amoris lachryme sint mihi panes die ac nocte : et conuerte me totaliter ad te : ut cor meum fiat tibi perpetuo habitabile : et conuersatio mea tibi placita et accepta sit : ac finis vite mee ita laudabilis : ut post vite mee terminum te laudare merear cum omnibus sanctis tuis in eternum. Amen. *Aue dulcissime iesu criste miserere mihi peccatori. Pater noster & Aue maria.*

Gloria ✠ Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Sicut erat in Principio, et Nunc, et Semper, et in Sæcula Sæculorum. Amen.

St. Birgittæ - Septem Orationes

Septem Orationes Revelatæ per Dominum Nostrum Sanctæ Brigittæ Sueciæ. Secundum Traditionem.

Promissiones Domini Nostri Iesu Christi ad Sanctam Brigittam de VII Orationibus peragendis in XII annis.

"Notum facere debes quod Ego has Gratiarum largitiones iis personis polliceor, quæ Sanguinem Meum Pretiosissimum per duodecim annos honorabunt, cum sequentibus Orationibus, post septem Paternosters, septem Ave Mariæ et septem Glorias recitatis."

I. Anima quæ eas Recipit non mittetur in purgatorium.
II. Considerabitur Martyr, ac si sanguinem suum pro Fide fudisset.
III. Tres animas inter suos familiares, ad suum arbitrium, in Statu Gratiæ Sanctificantis sustinebo.
IV. Animæ suorum familiarum, usque ad quartam generationem, Evitabunt mitti in infernum.
V. Cognoscet adventum suæ mortis uno mense ante.

Sequentes Orationes oportet Recitare quotidie per XII annos consecutivos. Si ob gravem causam, uno die particulari, eas omittere necesse sit, die sequenti Bis orabuntur.

Qui ante perficere Orationes his duodecim annis obierit, a Me Considerabitur tamquam supplicans validus, ac si Eos complevisset.

Postremo, omnino necesse est ut eas cum Intensa Attentio orentur, et Debent Recitari cum Devotione et Meditatione, cogitantes verba quæ in eis pronuntiantur.

Signum Sanctæ Crucis

Oratio Initialis

Domine, Adiuvandum me Festina,
Domine, Festina Ad Me Succurrendum.

Gloria Credo

Oratio Initialis

"O Iesu, cupio has Septem Orationes nunc orare, Iungens eas cum Amore quo Tu hanc Orationem in Corde Tuo Sanctificasti.

Accipe eas de labiis meis et Tolle eas ad Sacratissimum Cor Tuum, Perfice et Complens eas ut Trinitati in terra Honorem et Lætitiam exhibeant sicut Tu Desideras.

Effundant super Sanctissimam Humanitatem Tuam ad Glorificationem Dolorosorum Vulnerum Tuorum et Pretiosissimi Sanguinis Tui."

Oratio Prima
CIRCUMCISIO

"Pater Æternus, per Immaculatas Manus Virginis Mariæ et Sacratissimum Cor Iesu, offero Tibi Primas Vulneras, Primos Dolores, et Primas Guttas Sanguinis a Iesu Infante in Circumcisione Effusas, in Expiationem peccatorum infantiæ meæ et totius humanitatis, et in Tutelam contra peccata mortalia, Præsertim contra illa quæ mei familiares committere possint." *Pater Noster, Ave Maria, Gloria.*

Oratio Secunda
AGONIA IESU IN HORTO OLIVARUM

"Pater Æternus, per Immaculatas Manus Virginis Mariæ et Sacratissimum Cor Iesu, offero Tibi Intensum Dolorem quem Cor Iesu Expertum est in Horto Olivarum, et unamquamque Guttam Sudoris Sanguinis eius in Expiationem peccatorum cordis mei et totius humanitatis, in Tutelam contra talia peccata et ad Dilatandum Divinum et Fraternale Amorem." *Pater Noster, Ave Maria, Gloria.*

Oratio Tertia
FLAGELLATIO

"Pater Æternus, per Immaculatas Manus Virginis Mariæ et Sacratissimum Cor Iesu, offero Tibi Multas Milia Vulnerum, Terribiles Dolores, et Pretiosissimum Sanguinem Effusum in Flagellatione Iesu, in Expiationem peccatorum carnis meæ et totius humanitatis, et in Tutelam contra talia peccata. Ut Serviant ad conservandam puritatem et innocentiam meam, necnon familiarium meorum." *Pater Noster, Ave Maria, Gloria.*

Oratio Quarta
CORONATIO SPINEARUM

"Pater Æternus, per Immaculatas Manus Virginis Mariæ et Sacratissimum Cor Iesu, offero Tibi Vulnera, Dolores, et Pretiosissimum Sanguinem Sacræ Capitis Iesu, qui Effusus est Durante et Post Coronationem Spinearum, in Expiationem peccatorum spiritus mei et totius humanitatis, et in Tutelam contra talia peccata, ut Regnum Christi hic in terris Extendi possit." *Pater Noster, Ave Maria, Gloria.*

Oratio Quinta
PORTANS CRUCEM

"Pater Æternus, per Immaculatas Manus Virginis Mariæ et Sacratissimum Cor Iesu, offero Tibi Passiones in Via Crucis, Præsertim Sacram Vulnus in Humeris Eius et Pretiosissimum Sanguinem Eius, in Expiationem negationis meæ Crucis et totius humanitatis, omnes protestationes meas contra Divina Tua Consilia, et omnes alios peccata linguæ. Ut Tutelam contra talia peccata, et Ut vere Diligamus Crucem." *Pater Noster, Ave Maria, Gloria.*

Oratio Sexta
CRUCIFIXIO IESU

"Pater Æternus, per Immaculatas Manus Virginis Mariæ et Sacratissimum Cor Iesu, offero Tibi Filium Tuum Elevatum et Clavis affixum ad Crucem; Extremum Dolorem Corporis et Animæ Eius; Extremam Paupertatem et Perfectam Obedientiam Eius; Vulnera Manuum et Pedum Eius et Tres Rivos Pretiosissimi Sanguinis Eius, Quos Ibi pro nobis Effudit.

Extremas Cruciatum Corporis et Animæ, Mortem Pretiosam Eius, et non Sanguineam Renovationem in omnibus Missis Hodie Hic in terra Celebratis, in Expiationem omnium vulnerum contra Vota et Normas in ordinibus religiosis; ut Reparationem peccatorum meorum et totius mundi; pro infirmis et morientibus... *(hic omnes amatæ personæ quæ sunt ægrotantes aut morti vicinæ nominari possunt)*, pro omnibus sacerdotibus nostris et laicis, pro Intentiones Papæ, pro Restitutione familiarum christianarum, pro Confirmatione Fidei, pro Patria nostra et ducibus eius, pro Unione omnium nationum in Christo, Ecclesia Sua et pro Dispersione Iudæorum." *Pater Noster, Ave Maria, Gloria.*

Oratio Septima
VULNUS SACRI LATERIS

"Pater Æternus, Accipe Dignas, pro Necessitatibus Sanctæ Ecclesiæ et in Expiationem peccatorum totius humanitatis, Pretiosissimum Sanguinem et Aquam quæ Emanaverunt de Vulnere Sacri Cordis Iesu.

Miserere nostri. O Sanguis ex Latere Christi, Lavam me ab omnibus peccatis meis et Lavam peccata omnium hominum! O Aqua ex Latere Christi, Munda me a Pœnis et Castigationibus peccati et Extingue Flammas Purgatorii pro me et pro omnibus animabus pauperum defunctorum qui in Purgatorio habitant!" *Pater Noster, Ave Maria, Gloria.*

Signum Crucis

St. Pio de Pietrelcina - Oratio

O Deus, qui Sancto Pio a Pietrelcina, monacho Capucino, Magnum Privilegium Consedisti singulariter Participandi in Passione Filii Tui. Per Eius Intercessionem mihi Concede Gratiam...

...pro tua intentione pete...

Quam vehementer desidero; et super omnia, Concede mihi Gratiam vivendi secundum Mortem Iesu, ut ad Gloriam Resurrectionis perveniam.

Tres Gloriæ

St. Pio Novena - Intentiones

Januarius 1- Pro Beatis Animabus Purgatorii. 10- Pro Conversione Peccatorum. 19- Pro Venia Peccatorum. 28- Pro Robore Cordium contra tentationem.
Februarius 6- Pro Sancta Catholica Ecclesia. 15- Pro Sanctitate Papa, et pro eius Intentionibus. 24- Pro Omnibus Religiosis, Religiosabus, et Pastoribus. 29- De Recollectione in Spiritu Sancto.
Martius 5- Pro Persecutis. 14- Pro Persequentibus. 23- Pro Familia.
Aprilis 1- Pro Amicis. 10- Pro Amicis non volentibus. 19- Pro Amantibus nos. 28- Pro Odiis nos habentibus.
Maius 7- Pro Adiuvantibus nos. 16- Pro Ignorantibus nos. 25- Pro Infirmis.
Junius 3- Pro Indigentibus. 12- Pro Morientibus. 21- Pro Laborantibus. 30- Pro Datore Operæ.
Julius 9- Pro Non Natis. 18- Pro Confessione. 27- Pro Acceptatione.
Augustus 5- Pro Contritione. 14- Pro Nostris necessitatibus, Æternis et Temporalibus. 23- Gratitudinis causa.
September 1- Ad Reparationem. 10- Pro Angelis. 19- Pro Sanctis. 28- Ad Immaculatum Cordis Mariæ.
October 7- Ad Sacratissimum Cor Iesu. 16- Ad Sanctissima et Divina Vulnera. 25- Ad Divinum Amorem.
November 3- Pro Sancta Passione. 12- Pro Pretiosissimo Sanguine. 21- Ad Sanctissimam Divinam Trinitatem. 30- Ad Divinam Voluntatem.
December 9- Ad Puerum Iesum. 18- Ad Divinam Misericordiam. 27- Dies singulos pro Sanctis Vulneribus.

Potest etiam eligi opus offerendi Intentionem Novenæ in Prima Oratio ad Trinitatem, Secunda Oratio ad Sanctam Ecclesiam, et Tertia Oratio ad personam vel quæ nobis affinis est.

St. Pio de Pietrelcina - Novena ad Sacrum Cor Iesu

I. O mi Iesu, Dixisti *"Petite, et dabitur vobis : quærite, et invenietis : pulsate, et aperietur vobis."* :Mt 7,7: Ecce, pulso, quæro, et peto Gratiam.....

Pater Noster Ave Maria Gloria Patri
Sacratissimum Cor Iesu, in Te Confido. Amen.

II. O mi Iesu, Dixisti *"Amen, amen dico vobis : si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis."* :Jo 16,23: Ecce, in Nomine tuo, a Patre peto Gratiam.....

Pater Noster Ave Maria Gloria Patri
Sacratissimum Cor Iesu, in Te Confido. Amen.

III. O mi Iesu, Dixisti *"Cælum et terra transibunt, verba autem mea non præteribunt."* :Mt 24,35: Tuis Infallibilibus Verbis Confirmatus, nunc peto Gratiam.....

Pater Noster Ave Maria Gloria Patri
Sacratissimum Cor Iesu, in Te Confido. Amen.

O Sacratissimum Cor Iesu, cui Impossibile est non Misereri afflictorum, Miserere nobis miseris peccatoribus et Concede nobis Gratiam quam te rogamus, per Cor Dolorosum et Immaculatum Mariæ, Matris tuæ Teneræ et nostræ.

Salve Regína, Mater Misericórdiæ; Vita, Dulcédo, et Spes nostra, Salve.

Ad te Clamámus Éxsules Fílii Evæ; Ad te Suspirámus, Geméntes et Flentes in hac Lacrimárum Valle.

Eia ergo, Advocáta nostra, Illos Tuos Misericórdes Óculos ad nos Convérte. Et Iesum, Benedictum Fructum Ventris Tui, nobis post hoc exsílium Osténde. O Clemens, O Pia, O Dulcis Virgo María. *Amen.*

℣. Ora pro nobis, Sancta Dei Genetrix.
℟. *Ut Digni Efficiámur Promissiónibus Christi. Amen.*

Sancte Ioseph, Pater Adoptivus Sacri Cordis Iesu, Ora pro nobis. *Amen.*

Corona Sancti Michælis Archangeli

Historia huius capelli redit ad devotum servum Dei, Antonia D'Astonac, qui visionem S. Michælis habuit. Narravit Antoniam eum per novem salutationes ad novem choros angelorum honorare.

S. Michæl dicebatur quod quicumque hanc devotionem in honore suo exerceret, promisit :

I. Cum ad Sacram Communionem appropinquaret, comitatus novem angelorum ex singulis novem choris electi sunt.
II. Insuper pro iis, qui quotidie capellam recitarent, continuum auxilium suum et auxilium omnium Angelorum in vita sua promisit.
III. Promisit etiam auxilium suum et sanctorum Angelorum in vita sua. Post mortem liberaret eos, et cognatos suos a purgatorio.

Hanc sacellum pro Ecclesia offeremus, ut ab omnibus diaboli insidiis defendatur, et ab his qui longius a Deo sunt.

Signum Sanctæ Crucis

Domine, Adiuvandum me Festina,
Domine, Festina Ad Me Succurrendum.

Gloria

Per Intercessiónem Sancti Michælis et Capellæ Cæléstis Séraphim, Dóminus nos dignos efficiat *Incéndi Igne Caritátis Perfectæ. Amen. I Pater Noster, III Ave Maria.*

Per Intercessiónem Sancti Michælis et Capellæ Cæléstis Chérubim, Dóminus nobis Grátiam det relínquere vias malas et continuare in vias *Perfectionis Christiánæ. Amen. I Pater Noster, III Ave Maria.*

Per Intercessiónem Sancti Michælis et Capellæ Cæléstis Thronorum, infundat Dóminus in córdibus nostris *Spíritum Sincerum Verumque Humilitatis.* Amen. *I Pater Noster, III Ave Maria.*

Per Intercessiónem Sancti Michælis et Capellæ Cæléstis Dominationum, Dóminus nobis gratiam det *Gubernare* sensus et *Dominare* carnem petulantíssimam. *Amen. I Pater Noster, III Ave Maria.*

Per Intercessiónem Sancti Michælis et Capellæ Cæléstis Potestatum, Dóminus ánimas nostras *Defendat* contra tentationes et insídias diáboli. *Amen. I Pater Noster, III Ave Maria.*

Per Intercessiónem Sancti Michælis et Capellæ Cæléstis Virtutum, Dóminus nos *Servet* a malo et non permittat cádere in tentationem. *Amen. I Pater Noster, III Ave Maria.*

Per Intercessiónem Sancti Michælis et Capellæ Cæléstis Principatorum, Dóminus ánimas nostras *Spíritu Obœdiéntiæ Impleat. Amen. I Pater Noster, III Ave Maria.*

Per Intercessiónem Sancti Michælis et Capellæ Cæléstis Archangelorum, Dóminus nobis *Constántiam in Fide* et operibus bonis det, ut Gloriam Paradisi *Obtineamus. Amen. I Pater Noster, III Ave Maria.*

Per Intercessiónem Sancti Michælis et Capellæ Cæléstis Angelorum, Dóminus ab eis *Protegemur* in hac vita mortale det et post hac *Perducemini* ad Gloriam Æternam. *Amen. I Pater Noster, III Ave Maria.*

Pater noster in honore et pro singulis angelis principalibus: S. Michælis, S. Gabrielis, S. Raphælis, Angeli nostri Guardiani.

O Princeps Gloriose Sancte Míchæl, dux et præposite cælestium exercituum, custos animarum, dómitor spírituum rebellum, serve in domu Regis Divini, et conductor mirabilis noster, qui cum excellentia et virtute cælesti fulges, liberare nos a malo digneris, qui ad te tornamus cum confidéntiæ, et propítio præsídio tuo da nobis Deum magis fidéliter quotídie servire.

℣. Ora pro nobis, O Gloriose Sancte Michæl, Princeps Ecclesiæ Iesu Christi.
℟. *Ut digni efficiamur promissiónibus Eius.*

Omnipotens Æterne Deus, qui prodígio bonitatis et clemente volens salve omnes homines, gloriosíssimum Archángelum Sanctum Míchæl, Príncipem Ecclesia Tua constituisti, fac nos dignos, te rogamus, liberare eius præsidio potente, adversáriis cunctiis, ne nos vexent, in hora mortis nostræ, sed nos perducti simus ab eo in præséntiam augustam divinæ maiestatis tuæ. Hoc oremus méritis Iesu Christi, Domini nostri. *Amen.*

Hymnus Te Splendor et Virtus Patris

Te Splendor et Virtus Patris,
Te Vita, Iesu, cordium,
Ab Ore qui pendent tuo,
Laudamus inter Angelos.

Tibi mille densa millium
Ducum Corona Militat:
Scul Explicat Victor Crucem
Michæl Salutis Signifer.

Draconis hic dirum caput
In ima Pellit tartara,
Ducemque cum rebellibus
Cælesti ab Arce Fulminat.

Contra ducem superbiæ
Sequamur hunc nos Principem,
Ut Detur ex Agni Throno
Nobis Corona Gloriæ.

Patri, simulque Filio,
Tibique Sancte Spiritus,
Sicut Fuit, sit Iugiter,
Sæclum per omne Gloria.
Amen.

Princeps Gloriosissime, Michæl Archangele, esto Memor nostri: hic et Ubique Semper Precare pro nobis Filium Dei.

℣. In Conspectu Angelorum Psallam Tibi, Deus meus.
℟. *Adorabo ad Templum Sanctum Tuum, et Confitebor Nomini tuo.*

Oremus:
Deus, qui Miro Ordine Angelorum Ministeria hominumque Dispensas: Concede Propitius, ut, a quibus Tibi Ministrantibus in Cælo Semper Assistitur, ab his in terra Vita nostra Muniatur. Per Christum Dominum nostrum. *Amen.*

O Princeps Gloriossime

(Consecratio)

O PRINCEPS Gloriosissime, Sancte Míchæl Archangele, ego humillimus cliens tuus Saluto te per Dulcissimum Cor Iesu Christi, quod in augmentum Gaudii et Gloriæ tuæ peramanter offero, gratias agens Deo pro Beatitudine, quam Tibi Contulit, et quod te super omnes alios Angelos Honorare et Exaltare voluit.

Tibi Vitæ et Mortis meæ Curam Specialiter Commendo, Adsis mihi Nunc et Semper, maxime in fine Vitæ meæ, Benigne me tunc Consolare, Conforta et Protege.

Impetra mihi Augmentum Fidei, Spei et Caritatis, Nec Permittas me a Sancta Fide deviare nec in foveam desperationis incidere, neque de Operibus Bonis, si quæ per Gratiam Dei operatus sum, præsumere.

Impetra mihi peccatorum meorum Veniam, Humilitatem, Patientiam et alias Virtutes, maxime vero Perseverantiam in Bono et Gratiam Finalem, ut Tecum Deum meum Glorificem in Sæcula. *Amen.*

O Princeps Gloriosissime, Michæl Archángele, esto Memor nostri : Hic et Ubique Semper Precare pro nobis Filium Dei. Amen.

Litaniæ Sanctorum

Signum Sanctæ Crucis

Per Signum Sanctæ † Crucis, de inimicis † nostris, libera nos, † Domine Deus noster. In Nomine ✠ Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. *Amen.*

℣./℟. Kyrie, *Eleison.*
℣./℟. Christe, *Eleison.*
℣./℟. Kyrie, *Eleison.*
℣./℟. Christe, *Audi nos.*
℣./℟. Christe, *Exaudi nos.*

℟. *Miserere nobis.*
℣. Pater de Cælis, Deus.
℣. Fili, Redemptor mundi, Deus.
℣. Spiritus Sancte, Deus.
℣. Sancta Trinitas, unus Deus.

Invocatio Sanctorum

℟. *Ora pro nobis.*
Sancta Maria[15ACN-48AD],
Sancta Dei Genetrix[∞],
Sancta Virgo virginum[∞],
Sancte Michæl,
Sancte Gabriel,
Sancte Raphæl,
Omnes Sancti Angeli et Archangeli Dei,
Omnes Sancti beatórum Spirituum ordines,

Ante Christum Natum – Anno Domini

Patriarchæ et Prophetæ

Sancte Abraham[1960-1785 ACN],
Sancte Moyses[1525-1405 ACN],
Sancte Elia[-849 ACN],
Sancte Ioannes Baptista[1ACN-29AD],
Sancte Ioseph[35ACN-30AD],
Omnes Sancti Patriarchæ et Prophetæ[3760ACN-33AD],

Anno Domini

Apostoli et Discipuli

Sancte Petre[64-68],
Sancte Paule[64-65],
Sancte Andrea[60-70],
Sancte Iacobe Zebedæi[44],
Sancte Ioannes[100],
Sancte Thoma[72],
Sancte Iacobe Alphæi[62],
Sancte Philippe[80],
Sancte Bartholomæe[69-71],
Sancte Matthæe[68],
Sancte Symon[65],
Sancte Thaddæe[65],
Sancte Matthia[80],
Sancte Barnaba[61],
Sancte Luca[84-100],
Sancte Marce[68],
Omnes Sancti Apóstoli et Evangelistæ,
Omnes Sancti Discípuli Dómini,

Martyres

Omnes Sancti Innocentes[1],
Sancte Stephane[32-36],
Sancte Line[76],
Sancte Clete[92],
Sancte Clemens[99],
Sancte Eustachi[118] cum sociis tuis,
Sancte Ignati Antiochene[108-140],
Sancte Polycarpe[155],
Sancte Iustine Martyr[165],
Sancti Gervasi et Protasi[161-168],
Sanctæ Perpetua et Felicitas[203],
Sancte Christofore[251],
Sancte Corneli[253],
Sancte Cypriane[258],
Sancte Sixte II[258],
Sancte Laurenti[258],
Sancti Fabiane[250] et Sebastiane[288],
Sancte Dyonisii[250] cum sociis tuis,
Sancte Mauricij[287] cum sociis tuis,
Sancte Quintini[287],
Sancte Victor[290] cum sociis tuis,
Sancti Prime et Feliciane[297],
Sancti Cosma et Damiane[287-303],
Sancte Erasme[303],
Sancte Georgi[303],
Sancte Vincenti[304],
Sanctæ Barbara Nicomediensis[306],
Sancti Adriani[306] et Nataliæ[311] Nicomediæ,
Sancte Blasi[316],
Sancti Ioannes et Paule[361-363],
Sanctæ Thomaidis[476],
Sancte Leodegari[679],
Sancte Bonifati[754],
Sancte Edmunde[869],
Sancte Stanislæ[1079],
Sancti Thoma Becket[1170],
Sancte Ioannes Nepomucenus[1393],
Sancti Ioannes Fisher et Thoma More[1535],
Sancte Paule Miki[1597] cum sociis tuis,
Sancte Iosaphat Kuntsevych[1623],
Sancti Ioannes de Brebeuf et Isaac Jogues[1649],
Sancte Petre Chanel[1841],
Sancte Carole Lwanga[1841] cum sociis tuis,
Sanctæ Maria Teresia Goretti[1902],
Sancte Joselito[1928],
Sancte Maximilianus Kolbe[1941],
Sancte Georgius Popieluszko[1984],
Sancte XXI Martyres Coptici Libyæ[2015],
Omnes Sancti Martyres,

Episcop et Doctores

Sancte Irenæus Lugdunensis[202],
Sancte Sylvester I[335],
Sancte Nicolæ Myrensis[343],
Sancte Hylari[367],
Sancte Eusebi Vercellensis[371],
Sancte Athanasi Alexandrinus[373],
Sancte Ephræm Syrus[373],
Sancte Iulianus Sabas[377],
Sancte Basili[379],
Sancte Cyrillus Hierosolymitanus[386],
Sancte Gregori Nazianzene[389],
Sancte Ambrosi[397],
Sancte Martine Turonensis[397],
Sancte Ioannes Chrysostome[407],
Sancte Hieronyme[420],
Sancte Augustine[430],
Sancte Cyrillus Alexandrinus[444],
Sancte Petrus Chrysologus[450],
Sancte Leo I Magnus[461],
Sancte Patrici[493],
Sancte Gildarde[525],
Sancte Medarde[545],
Sancte Albine[550],
Sancte Leonarde[559],
Sancte Gregori[604],
Sancte Ysidore[636],
Sancte Birine[650],
Sancte Cuthberte[687],
Sancte Erkenwalde[693],
Sancte Lamberte[705],
Sancte Beda Venerabilis[735],
Sancte Ioannes Damascenus[749],
Sancte Swithune[863],
Sancte Edwarde[978],
Sancti Cyrille[869] et Methodi[885],
Sancte Dunstane[988],

Sancte Gregori de Narek[1003],
Sancte Petrus Damianus[1072],
Sancte Anselmus[1109],
Sancte Bernarde[1153],
Sanctæ Hildegardis Bingensis[1179],
Sancte Anthonius Patavinus[1231],
Sancte Bonaventura[1274],
Sancte Thoma de Aquino[1274],
Sancte Albertus Magnus[1280],
Sancta Birgittæ Sueciæ[1373],
Sanctæ Catharina Senensis[1380],
Sancte Ioannes de Avila[1569],
Sanctæ Teresia Abulensis[1582],
Sancte Carole Borromeo[1584],
Sancte Ioannes a Cruce[1591],
Sancte Petrus Canisius[1597],
Sancte Laurentius de Brundisiis[1619],
Sancte Robertus Bellarminus[1621],
Sancte Francisce de Sales[1622],
Sancte Alphonsus a Ligorio[1787],
Sanctæ Teresia Lexoviensis[1897],
Sancte Pie X[1914],
Omnes Sancti Pontifices et Confessores,
Omnes Sancti Doctores,

Presbyteri et Religiosi

Sancte Antoni Abbas[356],
Sancte Benedicte de Nursia[547],
Sancte Dominice Oxomensis[1221],
Sancte Francisce Assisiensis[1226],
Sancte Petrus Armengol[1304],
Sancte Francisce Xavier[1552],
Sancte Ignati de Loyola[1556],
Sancte Ludovicus Bertrand[1581],
Sancte Philippe Neri[1595],
Sancte Martinus de Porres[1631],
Sancte Ioannes Macias[1645],
Sancte Vicenti de Paul[1660],
Sancte Ioannes Maria Vianney[1859],
Sancte Ioannes Bosco[1888],
Sancte Pie de Petrelcina[1968],
Sancte Iosephmaria Escriva[1975],
Omnes Sancti Sacerdótes et Levitæ,
Omnes Sancti Monachi et Eremitæ,

Sanctæ Dei

Sancta Anna[4],
Sancta María Magdalena[48-55],
Sancta Prisca[45-54],
Sancta Martha[50-60],
Sancta Petronilla[80-120],
Sancta Tecla[100-120],
Sancta Praxedis et Pudentiana[165],
Sancta Cæcilia[222-235],
Sancta Apolonia[249],
Sancta Agatha Catanensis[251],
Sanctæ Fides, Spes, Caritas et Sapientia[287-303],
Sancta Anastasia[300-304],
Sancta Affra[304],
Sancta Agnes Romana[304],
Sancta Iuliana Nicomediæ[304],
Sancta Lucia Syracusana[304],
Sancta Margareta Antiochiæ[304],
Sancta Sotheris[304],
Sancta Catharina Alexandrina[305],
Sancta Helena[330],
Sancta Ursula[383] cum sodalibus tuis,
Sancta Genovefa[502-512],
Sancta María Egipciaca[421-530],
Sancta Scolastica[543],
Sancta Wenefreda[650],
Sancta Sytha *(Osyth)*[700],
Sancta Othilia[720],
Sancta Fredeswida[727],
Sancta Editha[960],
Sancta Christina Mirabilis[1224],
Sancta Gertrudis[1302],
Sancta Agnetis de Monte Politiano[1317],
Sancta Catharina Senensis[1380],
Sancta Rita de Cascia[1457],
Sancta Rosa de Lima[1617],
Sancta Mater Teresia de Calcuta[1997],
Omnes Sanctæ Vírgines,
Omnes Sanctæ Víduæ et Continentes,
Omnes Sanctæ Sancti et Sancte Dei,

Laici

Sancta Monica[387],
Sancta Elisabeth Hungariæ[1231],
Sancte Lodovice IX[1270],

℣. Omnes Sancti et Sanctæ Dei,
℟. *Intercédite pro nobis.*

Invocatio ad Christum

℣. Propítius esto, ℟. *Parce nobis, Dómine.*
℣. Propítius esto, ℟. *Exáudi nos, Dómine.*
℟. *Líbera nos, Dómine.*
Ab omni malo,
Ab insidiis diáboli,
A damnatione perpetua,
Ab imminentibus peccatorum nostrorum periculis,
Ab infestationibus dæmonum,
A spiritu fornicationis,
Ab appetitu inanis gloriæ,
Ab immunditia mentis et corporis,
Ab ira et odio et omni mala voluntate,
Ab immundis cogitationibus,
A cæcitate cordis,
A fulgure et tempestate,
A subitanea et improvisa morte,
A pestilentia, fame, bello et terræmotu.
Ab omni peccato,
A Sancta Ira tua,
Per Mysterium Sanctæ Incarnationis tuæ,
Per Adventu tuam,
Per Nativitatem tuam,
Per Circumcisionem tuam,
Per Baptismum et Jejunium tuum,
Per Crucem et Passionem tuam,
Per Pretiosam Mortem tuam,
Per Gloriosam Resurrectionem tuam,
Per Admirabilem Ascensionem tuam,
Per Gratiam Sancti Spiritus Paracliti,
In hora mortis, ℟. *Succurre nobis Domine,*
In die Iudicii,

Supplicatio pro Variis Necessitatibus

℟. *Te rogamus, audi nos.*
Peccatores,
Ut nobis Parcas,
Ut nobis Indulgeas,
Ut ad Veram Pœnitentiam nos Perducere Digneris,
Ut Pacem nobis Dones,
Ut Misericordia et Pietas tua nos Custodiat,
Ut Ecclesiam tuam Catholicam Regere et Defensare Digneris,
Ut Domnum Apostolicum et omnes gradus Ecclesiæ in Sancta Religione Conseruare Digneris,
Ut inimicos Sanctæ Ecclesiæ Humiliare Digneris,
Ut Regibus et Principibus nostris Pacem et Veram Concordiam atque Victoriam Donare Digneris,
Ut omni Populo Christiano Pacem et Unitatem Largiaris,
Ut Revoces Unitatem Ecclesiæ omnes qui recesserunt a ovili eius et Ducerent omnes infideles in Lucem Euangelii,
Ut Episcopos et Abbates nostros in Sancta Religione Conseruare Digneris,
Ut nostræ Congregationes Fratras et omnium Sanctorum tuorum in tuo Sancto Seruitio Conseruare Digneris,
Ut Cunctum Populum Christianum Precioso Sanguine tuo Redemptum Conseruare Digneris,
Ut omnibus Benefactoribus nostris Sempiterna Bona Retribuas,
Ut animas nostras et parentum nostrorum ab Æterna Damnatione Eripias,
Ut fructus terræ Dare et Conseruare Digneris,
Ut Oculos Misericordiæ tuæ super nos Reducere Digneris,
Ut Nosmetipsos in tuo Sancto Seruitio Confortare et Conseruare Digneris,
Ut mentes nostras ad Cælestia Desideria Erigas,
Ut miserias pauperum et captivorum Intueri et Releuare Digneris,
Ut omnibus Fidelibus Defunctis Requiem Æternam Dones,
Ut nos Exaudire Digneris,

Conclusio

℣. Fili Dei,
℟. *Te rogamus, Audi nos.*
℣. Agnus Dei, qui Tollis peccata mundi,
℟. *Parce nobis, Domine.*
℣. Agnus Dei, qui Tollis peccata mundi,
℟. *Exaudi nos, Domine.*
℣. Agnus Dei, qui Tollis peccata mundi,
℟. *Miserere nobis, Domine.*

℣./℟. Christe, *Audi nos.*
℣./℟. Christe, *Exaudi nos.*
℣./℟. Kyrie, *Eleison.*
℣./℟. Christe, *Eleison.*
℣./℟. Kyrie, *Eleison.*

℣. Pater Noster, ℟. *(secréto usque ad)*
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. *Sed líbera nos a malo, Amen.*

Psalmus LXIX

℣. [2]Deus, in adjutorium meum intende ;
℟. *Domine, ad adjuvandum me festina.*
℣. [3]Confundantur, et revereantur,
℟. *qui quærunt animam meam.*
℣. [4]Avertantur retrorsum, et erubescant,
℟. *qui volunt mihi mala ;*
℣. avertantur statim erubescentes
℟. *qui dicunt mihi : Euge, euge !*
℣. [5]Exultent et lætentur in te
℟. *omnes qui quærunt te ;*
℣. et dicant semper : *Magnificetur Dominus,*
℟. *qui diligunt salutare tuum.*

℣. °Ego vero egenus et pauper sum ;
℟. *Deus, adjuva me.*

℣. Adjutor meus et liberator meus es tu ;
℟. *Domine, ne moreris.*

℣. Gloria ✠ Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.
℟. *Sicut erat in Principio, et Nunc, et Semper, et in Sæcula Sæculorum. Amen.*

℣. Salvos fac servos tuos.
℟. *Deus meus, Sperantes in te.*

℣. Esto nobis, Domine, Turris Fortitudinis.
℟. *A facie inimici.*

℣. Nihil proficiat inimicus in nobis.
℟. *Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis.*

℣. Domine, Non secundum peccata nostra Facias nobis.
℟. *Neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis.*

℣. Oremus pro Pontifice nostro.
℟. *Dominus Conservet eum, et Vivificet eum, et Beatum Faciat eum in terra, et Non tradat eum in animam inimicorum eius.*

℣. Oremus pro Benefactoribus nostris.
℟. *Retribuere Dignare, Domine, omnibus nobis Bona Facientibus Propter Nomen tuum, Vitam Æternam.*

℣. Oremus pro Fidelibus defunctis.
℟. *Requiem Æternam Dona eis, Domine, et Lux Perpetua Luceat eis.*

℣. Requiescant in Pace. ℟. *Amen.*

℣. Pro Fratribus nostris absentibus.
℟. *Salvos Fac servos tuos, Deus meus, Sperantes in te.*

℣. Mitte eis, Domine, Auxilium de Sancto.
℟. *Et de Sion Tuere eos.*

℣. Domine, Exaudi orationem meam.
℟. *Et clamor meus ad te Veniat.*

℣. Dominus Vobiscum. ℟. *Et cum Spiritu tuo.*

Collecta

Oremus:

Deus, cui proprium est misereri semper et parcere: *suscipe deprecationem nostram; ut nos, et omnes famulos tuos, quos delictorum catena constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absolvat.*

Exaudi, quæsumus, Domine, supplicum preces, et confitentium tibi parce peccatis: *ut pariter nobis indulgentiam tribuas benignus et pacem.*

Ineffabilem nobis, Domine, misericordiam tuam clementer ostende: *ut simul nos et a peccatis omnibus exuas, et a pœnis quas pro his meremur, eripias.*

Deus, qui culpa offenderis, pœnitentia placaris: *preces populi tui supplicantis propitius respice; et flagella tuæ iracundiæ, quæ pro peccatis nostris meremur, averte.*

Omnipotens sempiterne Deus, miserere famulo tuo Pontifici nostro, et dirige eum secundum tuam clementiam in viam salutis æternæ: *ut, te donante, tibi placita cupiat, et tota virtute perficiat.*

Deus, a quo sancta desideria, recta consilia, et iusta sunt opera: *da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandatis tuis dedita, et, hostium sublata formidine, tempora sint tua protectione tranquilla.*

Ure igne Sancti Spiritus renes nostros et cor nostrum, Domine: *ut tibi casto corpore serviamus, et mundo corde placeamus.*

Fidelium, Deus omnium Conditor et Redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum: *ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur.*

Actiones nostras, quæsumus, Domine, aspirando præveni et adiuvando prosequere: *ut cuncta oratio et operatio a te semper incipiat et per te cœpta finiatur.*

Omnipotens sempiterne Deus, qui vivorum dominaris simul et mortuorum, omniumque misereris, quos tuos fide et opere futuros esse prænoscis: *te supplices exoramus; ut pro quibus effundere preces decrevimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne retinet vel futurum iam exutos corpore suscepit, intercedentibus omnibus Sanctis tuis, pietatis tuæ clementia, omnium delictorum suorum veniam consequantur. Per Dominum nostrum Iesum Christum.*

℣. Dominus vobiscum. ℟. *Et cum Spiritu tuo.*

℣. Exaudiat nos omnipotens et misericors Dominus.
℟. *Amen.*

℣. Et fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace. ℟. *Amen.*

℣. Gloria ✠ Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.
℟. *Sicut erat in Principio, et Nunc, et Semper, et in Sæcula Sæculorum. Amen.*

Litanei von den Heiligen 14 Nothhelfer

Wallfahrts - Andachtsbüchlein
zur Verehrung

Die Heiligen 14 Nothhelfer (1448)

Zusammengestellt
von
einem Priester der Erzdiözese Köln
mit hoher oberhirtlicher Genehmigung

Neuß

Druck von L. Schwann.

Imprimatur
Köln den, 27. Juni 1870
Das Erzbischöfliche General-Vikariat:
Baudri.

Zeichen des Heiligen Kreuzes

Durch das Zeichen des † Kreuzes, befreie † uns, vor unseren Feinden, † unser Gott. Im Namen ✠ de Vaters, und des Sohnes, und des Heiligen Geistes. Amen.

Herr erbarme Dich unser!
Christe erbarme Dich unser!
Christe, höre uns,
Christe, erhöre uns.
Gott Vater vom Himmel, erbarme Dich unser.
Gott Sohn, Erlöser der Welt, erbarme Dich unser.
Gott heiliger Geist, erbarme Dich unser.
H. Dreifaltigkeit, ein einiger Gott, erbarme Dich unser.

Jesu, du Stärke der Märthrer, erbarme Dich unser.

H. Maria, du mächtigste Nothhelferin unter allen Heiligen Gottes, bitt für uns.
H. Joseph, du Tröster aller Betrübten und Nothleidenden, bitt für uns.
H. Erzengel Michael, du großer Patron der Sterbenden, bitt für uns.

Alle hh. Chöre der seligen Geister, bittet für uns.
Alle hh. Patriarchen und Propheten, bittet für uns.
Alle hh. Apostel und Evangelisten, bittet für uns
Alle hh. Märthrer und Beichtiger, bittet für uns
Alle hh. Bischöfe und Lehrer, bittet für uns.
Alle hh. Mönche und Einsiedler, bittet für uns.
Alle hh. Jungfrauen und Wittfrauen, bittet für uns.
Ihr auserwählten vierzehn Nothhelfer, bittet für uns.

H. Dionysius, du vortrefflicher Bischof und Märthrer der ersten Christenheit, bitt für uns.
H. Bischof und Märthrer Blasius, du liebreicher Pater der Armen, bitte für uns!
H. Bischof und Märthrer Erasmus, du unermüdeter Tröster bedrängter Christen, bitte für uns!
H. Diakon und Märthrer Chriakus (Cyriakus), du mächtiger Ueberwinder des Satans, bitte für uns!
H. Märthrer Pantaleon, du wundervoller Arzt der Kranken an Leib und Seele, bitte für uns!
H. Märthrer Vitus, du besonderer Schutzpatron der Jugend und Reinigkeit, bitte für uns!
H. Märthrer Christophorus, du Erretter aus den Gefahren zu Land und Wasser, bitte für uns!
H. Achatius, du tapferer Kriegsheld und durch deine Leiden und deinen Tod des Kreuzes Jesu Christi verherrlichender Blutzeuge, bitte für uns!
H. Eustachius, du heldenmüthiger Krieger und Blutzeuge, der du durch dein Beispiel Frau und Kinder zum standhaften Tode für Gott ermuntert, bitte für uns!
H. Georg, Kriegsheld und Märthrer, der du durch deinen muthvollen Tod Viele zum wahren Glauben geführet, bitte für uns!
H. Abt und Einsiedler Aegidius (Ägidius), der du Viele zur Verachtung der Welt und ihrer Eitelkeiten ermuntert hast, bitte für uns!
H. Margaretha, Jungfrau und Märthrin, du unüberwindliche Obsiegerin der höllischen List und Unfälle, bitte für uns!
H. Jungfrau und Märthrin Barbara, die du als eine Patronin zur Empfangung der heil. Sakramente auf dem Sterbebette in der ganzen Kirche verehrt wirst, bitte für uns!
H. Jungfrau und Märthrin Katharina, die du die Weisheit der Heiden beschämt und besiegt hast. Alle heiligen Auserwählten Gottes, bittet für uns!

Sei uns gnädig, verschone uns, o Herr!
Sei uns gnädig, erhöre uns, o Herr!

Von allem Uebel — erlöse uns, o Herr!
Von aller Sünde, erlöse uns, o Herr!
Von bösen Gedanken und Begierden, erlöse uns, o Herr!
Von unnützen Worten, erlöse uns, o Herr!
Von sündhaften Werken, erlöse uns, o Herr!
Von Zorn, Haß und allem bösen Willen, erlöse uns, o Herr!
Von Trotz und Hader, erlöse uns, o Herr!

Von Feindschaft und Unfrieden, erlöse uns, o Herr!
Von Verführung böser Menschen, erlöse uns, o Herr!
Von unnöthigen Sorgen, erlöse uns, o Herr!
Von Unglück und Schaden, erlöse uns, o Herr!
Von Mangel und Noth, erlöse uns, o Herr!
Von Hunger, Pest und Krieg, erlöse uns, o Herr!

Durch Deine Treue und Erbarmung, erlöse uns, o Herr!
Durch Deinen gnädigen Segen, erlöse uns, o Herr!
Durch Deine heilige Gegenwart, erlöse uns, o Herr!
Durch die Liebe Deines Vaters, erlöse uns, o Herr!
Durch die Fürbitte Deiner heiligen Mutter, erlöse uns, o Herr!
Durch die Fürbitte der vierzehn Nothhelfer, erlöse uns, o Herr!
Durch die Verdienste und Fürbitte aller Deiner Heiligen, erlöse uns, o Herr!
Wir arme Sünder, wir bitten Dich, erhöre uns.

Daß Du uns ein wahres kindliches Vertrauen auf Deine weise und gnädige Vorsehung einflößen wollest, wir bitten Dich, erhöre uns.
Daß wir Deinen heiligsten Willen im Glück und Unglück erkennen und verehren mögen, wir bitten Dich, erhöre uns.
Daß wir Alles aus Deiner Vaterhand mit innigstem Danke annehmen mögen, wir bitten Dich, erhöre uns.
Daß unser Wille jederzeit Deinem heiligsten Willen gleichförmig sein möge, wir bitten Dich, erhöre uns.
Daß wir Deine Barmherzigkeit, die schon von Anbeginn für uns sorgte, nie vergessen mögen, wir bitten Dich, erhöre uns.
Daß wir in drückenden Leiden überzeugt sein mögen, daß der Weg, den Du uns führest, der Weg sei zum ewigen Leben, wir bitten Dich, erhöre uns.
Daß Du Dich auch aller unserer betrübten, elenden, kranken und leidenden Brüder erbarmen wollest, wir bitten Dich, erhöre uns.
Daß Du am Tage der Trübsal unser Trost sein wollest, wir bitten Dich, erhöre uns.

O Du Lamm Gottes 2c. 2c.
Bittet für uns, ihr heiligen Nothhelfer,
Damit wir der Verheißungen Christi würdig werden.

Gebet

Allmächtiger, ewiger Gott, der Du die glorreiche Gottesgererin und allzeit Jungfrau Maria, wie auch diese vierzehn heiligen mit dem Vorzüge besonders beehrt hast, daß Alle, die in Aengsten und Nöthen zu denselben ihre Zuflucht nehmen, eine heilsame Wirkung ihrer Bitte erfahren, — wir bitten Dich durch ihre Verdienste und Fürsprache: Du wollest Dich aller Nothleidenden, die im Elende darben, erbarmen, damit sie nicht kleinmüthig und trostlos werden und vergessen, daß Du der Vater aller Armen und Bedrängten bist, durch Jesum Christum unsern Herrn, Deinen Sohn, welcher 2c.

Auserwählte Freunde Gottes, Blutzeugen Jesu, heilige vierzehn Nothhelfer! die ihr euch selbst und alles Irdische hienieden verläugnet, den Trieben der Sünde, der Wuth, der Leidenschaft mit Stärke widerstanden, der Schmeichelei, sowie den Drohungen der Sökendiener Hohn gesprochen, deshalb die härtesten Verfolgungen ausgestanden habet und selbst des grausamsten Martertodes gestorben seid, nach eurer menschlichen Vollendung aber als geprüfte Gerechte, als gekrönte Sieger hinübergingt zu den unaussprechlichen Freuden himmlischer Seligkeiten, um dort den euch bereiteten Lohn zu empfangen, wo der höchste Vergelter und Ausspender ewiger Güter euch nun mit der namenlosen Herrlichkeit Seiner Selbst umgibt und eure Verwendung für leidende Menschen mit Wohlgefallen aufnimmt, — zu euch Heiligen flehen wir in unsern Nöthen, in unsern Widerwärtigkeiten des Lebens um Fürsprache, Beistand und Hilfe.

Unsere Vergehungen sind zwar unzählbar wie Sandkörner am Meere, unsre Missethaten schreien gegen Himmel wie das Blut des Erstermordeten unter den Menschenkindern; groß ist die Menge unserer Sünden, größer aber zeigen sich die Erbarmnisse Gottes an dem reumüthigen Büßer. Wir bekennen unsre Schuld, bereuen jede Uebertretung, fluchen der Sünde. Der Glaube heißt uns hoffen Barmherzigkeit, Verzeihung und Gnade. Wendet von uns ab, heilige Nothhelfer, die verdienten Strafen und Züchtigungen, welche über uns Gottes gerechter Zorn verhängt, Seine ewige Vorsehung bestimmt hat.

Kommet, eilet, helfet uns in jedem Anliegen, so wir euch vortragen, in dem Kampfe mit Noth und Trübsal, in jedem Unfalle des Lebens, in der Stunde des Todes, durch Jesum Christum unsern Herrn. Amen.

Quattuordecim Auxiliatores

Peregrinationis - Libellus Devotionis
pro Veneratione

Quattuordecim Auxiliatores (MCDXLVIII)

Composuit
a Presbytero Archidiocesis Coloniensis
Summo Sacerdotali Approbatione

Novess

Excudebat L. Schwann.

Imprimatur
Coloniæ den, die 27 Junii 1870
Archiepiscopus Generalis Vicariatus:
Baudri.

Signum Sanctæ Crucis

Per Signum Sanctæ † Crucis, de inimicis † nostris, libera nos, † Domine Deus noster. In Nomine ✠ Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. *Amen.*

℣./℟. Domine, *Miserere nostri!*
℣./℟. Christe, *Miserere nostri!*
℣./℟. Christe, *Audi nos.*
℣./℟. Christe, *Exaudi nos.*

℟. *Miserere nostri.*
℣. Pater de Cælis, Deus.
℣. Fili, Redemptor mundi, Deus.
℣. Spiritus Sancte, Deus.
℣. Sancta Trinitas, unus Deus.
℣. Iesu, Fortitudo Martyrum.

℟. *Orate pro nobis.*
Sancta Maria, Potentissima Adiutrix inter omnes Sanctos Dei,
Sancte Ioseph, Consolator omnium afflictorum et indigentium,
Sancte Archangelus Michæl, magnus Patronus morientium,
Omnes Sancti Ordines Beatorum Spirituum,
Omnes Sancti Patriarchæ et Prophetæ,
Omnes Sancti Apostoli et Evangelistæ,
Omnes Sancti Martyres et Confessores,
Omnes Sancti Episcopi et Doctores,
Omnes Sancti Monachi et Eremitæ,
Omnes Sancti Virgines et Viduæ,
Vos, Electi Quattuordecim Auxiliatores,

Sancte Dionysius *(contra conscientias inquietas)*, egregie Episcopus et Martyr primæ Christianitatis,
Sancte Blasius *(ægritudines colli faucesque)*, Episcopus et Martyr, amabilis Pater pauperum,
Sancte Erasmus *(dolores abdominis)*, Episcopus et Martyr, indefessus Consolator pressorum Christianorum,
Sancte Cyriacus *(Cyriakus)* *(contra dæmones insequentes)*, Diaconus et Martyr, Potens Victor satanæ,
Sancte Pantaleon *(patronus infirmorum)*, Martyr, Mirabilis Medicus infirmorum corporis et Animæ,
Sancte Vitus *(christiani iuvenes et castitatis virtus)*, Martyr, specialis Patronus Iuventutis et Castitatis,
Sancte Christophorus *(contra famem, pestem et tentationes inferni)*, Martyr, Salvator ex Periculis terræ et aquæ,
Sancte Achatius *(contra metus mortis)*, fortis Miles et per tuum Dolorem et Mortem Crucis Iesu Christi Glorificans Martyr,
Sancte Eustachius *(plurimas tribulationes implicatas)*, fortis Miles et Martyr, qui exemplo tuo uxorem et filios ad mortem Constantem pro Deo Excitasti,
Sancte Georgius *(contra incredulitatem)*, Miles et Martyr, qui per mortem tuam multos ad Veram Fidem Duxisti,
Sancte Ægidius *(Ägidius)* *(gratia dignæ confessionis)*, Abbas et Eremita, qui multos ad Contemptionem mundi et vanitatum eius Excitasti,
Sancta Margarita *(adiutorium in nativitate indiget)*, Virgo et Martyr, Invicta Victoriosa contra insidias et impetum inferni,
Sancta Barbara *(digna sanctorum susceptione morientium Sacramenta)*, Virgo et Martyr, quæ ut Patrona ad Recipienda Sacramenta Sancta in lecto mortis in tota Ecclesia Veneraris,
Sancta Katharina *(peccatores adiuvant veram compunctionem et pœnitentiam)*, Virgo et Martyr, quæ Sapientiam gentium Pudefecisti et Vicisti,
Omnes Sancti Electi Dei,

Propitius esto *nobis*, *Parce nobis*, *Domine!*
Propitius esto *nobis*, *Exaudi nos*, *Domine!*

℟. *libera nos*, *Domine!*
Ab omni malo,
A peccato omnibus,
Ab cogitationibus malis et cupiditatibus,
Ab inutilibus verbis,
Ab operibus peccaminosis,
Ab ira, odio et omni mala voluntate,
Ab seditio et contentio,
Ab inimicitias atque contentiones,
A seductione hominum malorum,
A curis inutilibus,
Ab infortuniis et damnis,
A penuria et miseria,
A fame, peste et bello,

Per tuam Fidelitatem et Misericordiam,
Per Benedictionem tuam Benignam,
Per Sanctam Præsentiam tuam,
Per Amorem Patris tui,
Per Intercessionem Sanctæ Matris tuæ,
Per Intercessionem Quattuordecim Auxiliatorum,
Per Merita et Intercessionem omnium Sanctorum tuorum,

℟. *Te rogamus, audi nos.*
Nos, miseri peccatores,
Ut Veram Fiduciam Filii in Providentiam tuam Sapientem et Benignam Inspirare Digneris,
Ut Voluntatem tuam Sanctissimam in prosperitate et adversitate Recognoscamus et Veneremur,
Ut omnia de Manu Patris tui cum Gratiarum Actione Maxima Accipiamus,
Ut voluntas nostra semper Voluntati tuæ Sanctissimæ Conformis Sit,
Ut Misericordiam tuam, quæ a principio pro nobis Providit, Numquam obliviscamur,
Ut in doloribus gravibus certi simus, viam, quam nobis ducis, esse viam ad vitam æternam,
Ut Miserearis etiam omnium fratrum nostrorum mærentium, miserorum, infirmorum et dolentium,
Ut in die Tribulationis Solatium nostrum esse Velis,

O Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, *parce nobis, Domine*!
O Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, *exaudi nos, Domine*!
O Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, *miserere nobis, Domine*!

℣./℟. Christe, *audi nos*!
℣./℟. Christe, *exaudi nos*!
℣./℟. Domine, *miserere nobis*!
℣./℟. Christe, *miserere nobis*!
℣./℟. Domine, *miserere nobis*!

Pater noster...
Ave Maria...

℣. *Intercedite pro nobis, Sancti Auxiliatores,*
℟. *Ut Digni Efficiamur Promissionibus Christi.*

Oratio

Omnipotens, Æternus Deus, qui Gloriosam Deiparam et Semper Virginem Mariam, sicut etiam hos Quattuordecim Sanctos Peculiari Præeminentia Honorasti, ut omnes qui in angustiis et necessitatibus ad eos Confugiunt, Salutarem Petitionis effectum experiantur, — te rogamus per Merita et Intercessionem eorum: Miserere omnium egentium, qui in tribulatione laborant, ne fiant pusillanimes et sine Solatio, et Ne obliviscantur te esse Patrem omnium pauperum et oppressorum, per Iesum Christum Dominum nostrum, Filium tuum, qui tecum Vivit et Regnat in Unitate Spiritus Sancti, Deus per omnia Sæcula Sæculorum.

Electi Amici Dei, Martyres Iesu, Sancti Quattuordecim Auxiliatores! qui Vosmetipsos et omnia terrena hic Abnegastis, Cupiditatibus peccati, iræ, passionis fortiter Restitistis, blanditiis, sicut etiam minis persecutorum insultastis, ideo durissimas persecutiones Passi estis et Mortem crudelissimam Pertulistis, post humanam perfectionem autem sicut Probati Iusti, sicut Coronati Victores transistis ad Inenarrabiles Gaudia Cælestis Beatitudinis, ut ibi Mercedem vobis Paratam Acciperetis, ubi Summus Remunerator et Distributor Bonorum Æternorum vos nunc Circumdat Ineffabili Gloria Sui et Intercessionem vestram pro hominibus Patientibus cum Gratia Suscipit, — ad vos Sanctos in necessitatibus nostris, in adversitatibus vitæ nostræ pro Intercessione, Auxilio et Adiutorio clamamus.

Nostra quidem peccata innumerabilia sunt sicut arenæ maris, nostra scelera clamant contra Cælum sicut sanguis primogeniti inter filios hominum; magna est multitudo peccatorum nostrorum, sed maior Ostenditur Misericordia Dei in Pœnitente peccatore. Fatemur nostram culpam, Pœnitet nos omnis transgressionis, Maledicimus peccato. Fides nos Facit Sperare Misericordiam, Veniam et Gratiam. Avertite a nobis, Sancti Auxiliatores, Meritas Pœnas et Castigationes, quas Iustus Dei Furor Infligit, Æterna eius Providentia Decrevit.

Venite, Festinate, Adiuvate nos in omni causa quam vobis proponimus, in pugna cum necessitate et tribulatione, in omni casu vitæ, in hora mortis, per Iesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Stationes Crucis Misericordiæ Divinæ

Signum Sanctæ Crucis

Per Signum Sanctæ † Crucis, de inimicis † nostris, libera nos, † Domine Deus noster. In Nomine ✠ Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. *Amen.*

Domine, Adiuvandum me Festina,
Domine, Festina Ad Me Succurrendum.

Symbolum Apostolorum

Oratio Initialis

O Domine Misericordiosissime, Magister mi, Fideliter Te Sequi volo, Te in vita mea semper perfectius Imitari volo.

Ideo peto Ut mihi per meditationem Passionis Tuæ Concedas Gratiam melius intellegendi mysteria Vitæ Spiritualis.

Maria, Mater Misericordiæ, semper Christo Fidelis, me per Viam Dolorosam Passionis Filii Tui duc et mihi necessarias Gratias Impetra, ut hic Via Crucis Fructuosus sit. *Amen.*

Statio I

Iesus Damnatur ad Mortem.

℣. *Adoramus Te, Christe, et Benedicimus Tibi (Genuflect).*
℟. *Quia per Sanctam Crucem tuam Redemisti mundum.*

"[59]Principes autem sacerdotum, et omne concilium, quærebant falsum testimonium contra Iesum, ut eum morti traderent : [60]et non invenerunt, cum multi falsi testes accessissent. Novissime autem venerunt duo falsi testes," Mt 26,59-60.

S. Faustina: Beatissimi momenta sunt mihi cum sola sum cum Domino meo. In his momentis magnitudinem Dei et miseriam meam experior. Aliquando Iesus mihi dixit:

Jesus: Noli mirari quod interdum iniuste accusaris. Ego ipse primum hunc calicem iniustæ passionis pro amore tui bibi. (289)

Filia mea, cum ante Herodem eram, gratiam tibi obtinui; scilicet, ut posses superbiorem contemptus humani surgere et fideliter vestigia mea sequi. Tace, cum veritatem tuam agnoscere nolunt, quia tunc facundius loqueris. (1164)

S. Faustina: Silentium est gladius in pugna spirituali. Anima loquax numquam sanctitatem adipisci poterit. Gladius silentii abscindet omnia quæ ad animam adhærere cupiunt.

Verbis sensibiles sumus et cito respondere volumus, sine ullo respectu ad voluntatem Dei loqui nos oporteat.

Anima silens fortis est; nullæ adversitates eam lædent si in silentio perseveret. Anima silens potest proximam coniunctionem cum Deo adipisci. Fere semper sub inspiratione Spiritus Sancti vivit. Deus operatur in anima silenti sine impedimento. (477)

Iesu Misericors, Adiuva me ut omne iudicium humanum Accipere Valeam, et Numquam sinas te Damnari ad mortem in persona Proximi mei.

Pater Noster Ave Maria Gloria

Miserere nostri, Domine, Miserere nostri. Sancta Mater, Fac ut Plagæ Domini in corde meo Imprimantur.

Statio II

Iesus Crucem Suam Accipit.

℣. *Adoramus Te, Christe, et Benedicimus Tibi (Genuflect).*
℟. *Quia per Sanctam Crucem tuam Redemisti mundum.*

"[1]Tunc ergo apprehendit Pilatus Iesum, et flagellavit. [1068] [2]Et milites plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus : et veste purpurea circumdederunt eum. [3]Et veniebant ad eum, et dicebant : *Ave, rex Judæorum* : et dabant ei alapas. [4]Exivit ergo iterum Pilatus foras, et dicit eis : *Ecce adduco vobis eum foras, ut cognoscatis quia nullam invenio in eo causam.* [5]*(Exivit ergo Iesus portans coronam spineam, et purpureum vestimentum.)* Et dicit eis : *Ecce homo.*
[6]Cum ergo vidissent eum pontifices et ministri, clamabant, dicentes : *Crucifige, crucifige eum.* Dicit eis Pilatus : *Accipite eum vos, et crucifigite : ego enim non invenio in eo causam.* [1069] [7]Responderunt ei Judæi : *Nos legem habemus, et secundum legem debet mori, quia Filium Dei se fecit.*
[8]Cum ergo audisset Pilatus hunc sermonem, magis timuit. [1070] [9]Et ingressus est prætorium iterum : et dixit ad Iesum : *Unde es tu ?* Jesus autem responsum non dedit ei." Jo 19,1-9.

S. Faustina: Deus sæpe talia permisit propter formationem meam internam, sed humiliatio compensavit magna consolatione. In Benedictione Eum magna in pulchritudine vidi. Jesus me benigne aspexit et dixit:

Jesus: Filia mea, noli timere dolores; ego tecum sum. (289)

Filia mea, maxime mihi places per passionem tuam. In tuis corporibus ac mentalibus doloribus, filia mea, ne quære compassionem a creaturis.

Volo ut odor passionis tuæ sit purus et immaculatus. Volo ut te separares, non solum a creaturis, sed etiam a te ipsa.

Filia mea, volo frui amore cordis tui, puro amore, virginali, inmaculato, intacto. Quo magis amabis dolorem, filia mea, eo purior erit amor tuus erga me. (279)

S. Faustina: Verus amor metitur per thermometrum doloris. (342)

Jesu, gratias ago tibi pro parvis quotidianis crucibus, pro oppositione in conatibus meis, pro difficultatibus vitæ communis, pro misinterpretatione intentionum mearum, pro humilitationibus ab aliis, pro duris modis quibus tractamur, pro falsis suspicionibus, pro infirma valetudine et virium amissione, pro sui abnegatione, pro morte mihi ipsi, pro defectu recognitionis in omnibus, pro perturbatione omnium consiliorum meorum.

Gratias tibi ago, Iesu, pro interioribus doloribus, pro ariditate spiritus, pro terroribus, timoribus et incertitudinibus, pro tenebris et profunda nocte interiori, pro tentationibus et variis probationibus, pro tormentis nimis difficilibus describere, præsertim pro iis quæ nemo intelliget, pro hora mortis cum acerrima luctatione et omni amaritudine. (343)

Iesu Misericors, Doce me Æstimare laborem vitæ, morbum, omnem dolorem, et Crucem quotidianam cum Amore Portare.

Pater Noster · Ave Maria · Gloria

Miserere nostri, Domine, Miserere nostri. Sancta Mater, Fac ut Plagæ Domini in corde meo Imprimantur.

Statio III

Iesus Primum Cadit.

℣. *Adoramus Te, Christe, et Benedicimus Tibi (Genuflect).*
℟. *Quia per Sanctam Crucem tuam Redemisti mundum.*

"[6]Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit : et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum.

[7]:7756: Oblatus est quia ipse voluit, et non aperuit os suum ; sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum.

[8]:7757: De angustia, et de judicio sublatus est. Generationem ejus quis enarrabit ? quia abscissus est de terra viventium : propter scelus populi mei percussi eum.

[9]:7758: Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua, eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus." Is 53,6-9.

Jesus: Filia mea, scribe quod involuntaria delicta animarum amorem meum erga eas non impediunt nec me impediunt a coniunctione cum eis. Sed voluntaria delicta, etiam minima, gratiam meam impediunt, nec possum dona mea talibus animabus largiri. (1641)

S. Faustina: Cum onus pugnæ nimium mihi fit, sicut infans me in brachia Patris cælestis iacio et confido me non perituram esse.

O Iesu mi, quam proclivis sum ad malum, et hoc me cogit assidue vigilare. Sed non animum demitto. Confido gratiæ Dei, quæ in maxima miseria abundat. (606)

Domine Misericors, Protege me ab omnibus, etiam a minimis, sed voluntariis et consciis Infidelitatibus.

Pater Noster · Ave Maria · Gloria

Miserere nostri, Domine, Miserere nostri. Sancta Mater, Fac ut Plagæ Domini in corde meo Imprimantur.

Statio IV

Iesus Matrem Suam Obviam Habet.

℣. *Adoramus Te, Christe, et Benedicimus Tibi (Genuflect).*
℟. *Quia per Sanctam Crucem tuam Redemisti mundum.*

"[34]Et benedixit illis Simeon, et dixit ad Mariam matrem ejus : *Ecce positus est hic in ruinam et in resurrectionem multorum in Israël, et in signum cui contradicetur*[:10437:] : [35]*et tuam ipsius animam pertransibit gladius ut revelentur ex multis cordibus cogitationes*[:10438:]." Lc 2,34-35.

Jesus: Audi, filia mea, quamvis omnia opera quæ ex voluntate mea fiunt magnis doloribus exposita sint, considera num aliqua earum maius difficultates subierint quam illud opus quod directe meum est – opus Redemptionis. Non debes nimis curare de adversitatibus. Mundus non est tam potens quam videtur; virtus eius stricte limitata est.

Scito, filia mea, si anima tua igne puri amoris mei impleta est, omnes difficultates dissipant sicut nebula ante radiis solis nec audent tangere animam. Omnes adversarii timent cum tali anima certamen inire, quia sentiunt eam fortiorem quam totum mundum. (1643)

S. Faustina: Durante secunda Missa, ad Sanctam Matrem nostram me verti, ei dicens difficile mihi esse me ab hac Congregatione separare.... "*quæ sub tua speciali protectione est, o Maria.*"

Tunc vidi Beatam Virginem, inenarrabiliter pulchram. De altari descendit ad meum scabellum, me ad se tenuit et dixit mihi, "*Ego sum Mater vestra omnium, gratias inexhaustæ misericordiæ Dei. Mihi gratissima est illa anima quæ fideliter voluntatem Dei exsequitur.*"

Me intellegere fecit quod fideliter voluntatem Dei exsecutus eram et ita gratiam eius oculis inveni. "*Esto fortis. Noli timere apparentia obstacula, sed fixum habeas in Passionem Filii mei, et sic victoriam consequeris.*" (449)

Maria, Mater Misericordiæ, semper Ades mihi, Præsertim in dolore, sicut Adfuisti in Via Crucis Filii tui.

Pater Noster · Ave Maria · Gloria

Miserere nostri, Domine, Miserere nostri. Sancta Mater, Fac ut Plagæ Domini in corde meo Imprimantur.

Statio V

Simon Cyrenæus Iesum adiuvat ut Crucem suam Portet.

℣. *Adoramus Te, Christe, et Benedicimus Tibi (Genuflect).*
℟. *Quia per Sanctam Crucem tuam Redemisti mundum.*

"[26]Et cum ducerent eum, apprehenderunt Simonem quemdam Cyrenensem venientem de villa : et imposuerunt illi crucem portare post Iesum[:10716:]." Lc 23,26.

Jesus: Scribe quod per diem et per noctem meus obtutus in eum fixus est, et has adversitates permitto ut meritum eius augeam. Non præmio pro bonis eventibus sed pro patientia et labore pro amore mei perpesso. (86)

S. Faustina: Jesu mi, vides quod tua sancta voluntas est mihi omnia. Nihil refert quid facias mecum. Me ad opus peragenda iubes – et tranquille incipio, quamvis sciam me incapacem esse; per tuos repræsentantes me exspectare iubes – itaque patienter exspecto;

Animam meam studio implens, sed agere non permittis; me ad te in cælum attrahis – et in hoc mundo me relinquis; magnum desiderium tui in animam meam infundis – et te abscondis a me. Desiderio morior ut semper tecum uniar, et mortem mihi appropinquare non sinis.

O voluntas Dei, es alimentum et delectatio animæ meæ. Cum sanctæ voluntati Dei me subicio, profunda pax animam meam inundat.

O Iesu mi, non das præmium pro opere bene peracto, sed pro bona voluntate et labore suscepto. Itaque penitus tranquillus sum, etiam si omnia conata et studia mea irrita evadant vel ad nihilum redeant. Si omnia quæ in potestate mea sunt facio, reliqua non sunt negotium meum. Et ideo maximæ tempestates non perturbant profunditatem pacis meæ; voluntas Dei in conscientia mea habitat." (952)

Iesu, Domine mi, fac ut omnis cogitatio, verbum, actio fiant solummodo ex Amore Tuo. Purifica intentiones meas.

Pater Noster · Ave Maria · Gloria

Miserere nostri, Domine, Miserere nostri. Sancta Mater, Fac ut Plagæ Domini in corde meo Imprimantur.

Statio VI

Veronica Vultum Iesu tergit.

℣. *Adoramus Te, Christe, et Benedicimus Tibi (Genuflect).*
℟. *Quia per Sanctam Crucem tuam Redemisti mundum.*

"[2]:7752: Et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor, et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum :

[3]:7753: despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem, et quasi absconditus vultus ejus et despectus, unde nec reputavimus eum." Is 53,2-3.

Jesus: Filia mea, in hac meditatione considera amorem proximi. Estne amor tuus erga proximum a meo amore directus? Orasne pro inimicis tuis? Optasne bona iis qui te, uno modo vel alio, dolorem tibi intulerunt aut te offenderunt?

Scito quod quidquid bonum alicui animæ facis, ego accipio quasi mihi feceris. (1768)

S. Faustina: Disco quomodo bona esse a Iesu, ab eo qui ipse bonitas est, ut filia Patris cælestis vocari possim. Hoc mane, cum aliquis me offendit, conata sum, in illo dolore, voluntatem meam voluntati Dei unire, et Deum silentio laudavi. (669)

Magnus amor potest res parvas in magnas mutare, et solus amor nostris actionibus valorem præbet. Et quo purior amor noster fit, eo minus in nobis erit unde flammæ doloris alantur, et dolor cessabit esse dolor; fiet delectatio!" (302)

O Iesu, Magister mi, fac ut oculi mei, manus meæ, os meum et cor meum sint Misericordiosa. Transforma me in Misericordiam.

Pater Noster · Ave Maria · Gloria

Miserere nostri, Domine, Miserere nostri. Sancta Mater, Fac ut Plagæ Domini in corde meo Imprimantur.

Statio VII

Iesus Iterum Cadit.

℣. *Adoramus Te, Christe, et Benedicimus Tibi* (Genuflect).
℟. *Quia per Sanctam Crucem tuam Redemisti mundum.*

"[4]:7754: Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit ; et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo, et humiliatum." Is 53,4.

Jesus: Videsne, filia mea, quid per te ipsam sis. Causa lapsuum tuorum est quod nimium in te ipsam confidas et parum in me. Sed ne hoc te nimium contristet. Deum Misericordiæ habes, quem miseria tua exhaurire non potest. Memento, non certo numero indulgentiarum assignavi. (1488)

Sine speciali auxilio a me, ne quidem gratiam meam recipere potes. Scis quis sis. (738)

S. Faustina: Jesu, ne me solam in dolore relinque. Scis, Domine, quam infirmor. Abyssus miseriæ sum, nihil ipse sum; quid ergo mirum si me solam relinquas et cadam? Infans sum, Domine, itaque per me ipsam procedere non possum.

Tamen, ultra omnem desertionem confido, et contra sensum meum confido, et totaliter in fiduciam transformor—sæpe contra id quod sentio.

Ne minuas ullum de doloribus meis, tantum da mihi vires ad eos portandos. Fac mecum ut vis, Domine, tantum da mihi gratiam ut te in omni eventu et circumstantia amare possim. Domine, ne minuas calicem amaritudinis meæ, tantum da mihi vires ut totum bibere possim.

O Domine, interdum me ad claritatem visionum tollis, et iterum me in tenebras noctis et abyssum nullitatis meæ demergis, et anima mea se quasi sola in deserto sentit. Tamen, super omnia, confido in te, Iesu, quia immutabilis es. Modi mei mutantur, sed tu semper idem manes, plenus misericordia. (1489)

O Iesu mi, serva me tibi propinquam! Vide quam infirmor! Non possum per me ipsam gradum procedere; itaque tu, Iesu, debes me assidue sicut mater infantem infirmum sustinere—etiam magis. (264)

Gratia Tua me Corroboret, O Domine, Ne semper in eosdem errores cadam; et cum cecidero, Adiuva me ut Surgam et Misericordiam tuam Canam.

Pater Noster · Ave Maria · Gloria

Miserere nostri, Domine, Miserere nostri. Sancta Mater, Fac ut Plagæ Domini in corde meo Imprimantur.

Statio VIII

Iesus mulieres Hierusalem Consolatur.

℣. *Adoramus Te, Christe, et Benedicimus Tibi* (Genuflect).
℟. *Quia per Sanctam Crucem tuam Redemisti mundum.*

"[27]Sequebatur autem illum multa turba populi et mulierum, quæ plangebant et lamentabantur eum. [28]Conversus autem ad illas Iesus, dixit : *Filiæ Jerusalem, nolite flere super me, sed super vos ipsas flete et super filios vestros.*:10717: [29]*Quoniam ecce venient dies in quibus dicent : Beatæ steriles, et ventres qui non genuerunt, et ubera quæ non lactaverunt.* [30]*Tunc incipient dicere montibus : Cadite super nos ; et collibus : Operite nos.* [31]*Quia si in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet ?*:10718:" Lc 23,27-31.

Jesus: Quod tu vides in re, hæ animæ per fidem vident. O, quam mihi placet eorum magna fides! Vides, quamvis nullus vitæ vestigium in me appareat, re vera in omni Hostia plene adest. Sed ut ego in anima agere possim, anima fidem habere debet. O quam mihi placet fides viva! (1420)

Cupio ut omnes in præsenti tempore maiorem fidem habeatis. Quam magna est mea lætitia ob fidelitatem sponsæ meæ in minimo. (352)

S. Faustina: Ardenter Dominum rogo ut meam fidem confirmet, ut in mea quotidiana vita non humanis dispositionibus, sed spiritualibus regar. O, quam omnia hominem ad terram trahunt! Sed fides viva animam in superioribus regionibus sustentat et amoris sui locum proprium assignat; id est, infimum. (210)

Domine Misericors, gratias ago Tibi pro Sacro Baptismo et Gratia Fidei. Iterum clamo: Domine, credo in Te, Confirma fidem meam!

Pater Noster · Ave Maria · Gloria

Miserere nostri, Domine, Miserere nostri. Sancta Mater, Fac ut Plagæ Domini in corde meo Imprimantur.

Statio IX

Iesus Tertio Cadit.

℣. *Adoramus Te, Christe, et Benedicimus Tibi* (Genuflect).
℟. *Quia per Sanctam Crucem tuam Redemisti mundum.*

"[10]:7759: Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate. Si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longævum, et voluntas Domini in manu ejus dirigetur. [11]:7760: Pro eo quod laboravit anima ejus, videbit et saturabitur. In scientia sua justificabit ipse justus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit. [12]:7761: Ideo dispertiam ei plurimos, et fortium dividet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, et cum sceleratis reputatus est, et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit." Is 53,10-12.

Jesus: Filia mea, scito quod maxima impedimenta sanctitati sunt despondentia et nimia anxietas. Hæc te privabunt facultate virtutem exercendi.

Omnes tentationes coniunctæ pacem tuam interiorem non debent perturbare, nec momentaneo tempore. Sensibilitas et despondentia sunt fructus sui amoris. Non debes despondere, sed conare ut amor meus in loco sui amoris regnet.

Habeto fiduciam, filia mea. Noli animum demittere veniam petendo, quia semper paratus sum te absolvere. Quotiescumque illam petis, misericordiam meam glorificas. (1488)

S. Faustina: Jesu mi, quamvis gratias tuas, totam miseriam meam video et sentio. Diem meum pugna incipio et pugna finio. Simul ac unum obstaculum supero, decem alia in eius locum apparent. Sed non sum sollicitus, quia scio hoc esse tempus certaminis, non pacis. (606)

Domine Misericors, offero Tibi id quod solum meum est, hoc est, peccatum et infirmitatem humanam. Rogo Te, ut miseria mea Evanescat in Infinita Misericordia Tua.

Pater Noster · Ave Maria · Gloria

Miserere nostri, Domine, Miserere nostri. Sancta Mater, Fac ut Plagæ Domini in corde meo Imprimantur.

Statio X

Iesus Vestibus Exspoliatur.

℣. *Adoramus Te, Christe, et Benedicimus Tibi* (Genuflect).
℟. *Quia per Sanctam Crucem tuam Redemisti mundum.*

"[23]Milites ergo cum crucifixissent eum, acceperunt vestimenta ejus *(et fecerunt quatuor partes, unicuique militi partem)* et tunicam. Erat autem tunica inconsutilis, desuper contexta per totum. [24]Dixerunt ergo ad invicem : *Non scindamus eam, sed sortiamur de illa cujus sit.* Ut Scriptura impleretur, dicens : Partiti sunt vestimenta mea sibi : et in vestem meam miserunt sortem. Et milites quidem hæc fecerunt." Jo 19,23-24.

S. Faustina: Conata sum facere Horam Sanctam, sed magno cum labore incepi. Quidam desiderium cor meum dilacerare cœpit. Mens mea obscurata est, ut ne simplicissimas quidem preces intelligere possem. Sic transiit hora orationis, vel potius certaminis. Statui orare ad secundam horam, sed interiores dolores mei aucti sunt—magna siccitas et despondentia.

Statui orare ad tertiam horam. In tertia hora, quam decrevi genibus flexa sine ullo sustentaculo consumere, corpus meum requiem postulare cœpit. Sed nullo modo cessi.

Extendebam brachia mea et, quamvis nulla verba loquerer, mera voluntate perseveravi. Post aliquod tempus, annulum digito meo detraxi et rogavi Iesum ut annulum videret, signum unionis nostræ æternæ, et obtuli Iesu sensus quos habueram die votorum perpetuorum.

Post aliquod tempus, sentio cor meum inundatum unda amoris. Subita animi collectio, sensus quiescunt, et præsentia Dei animam meam penetrat. Hoc solum scio: quod Iesus et ego. Vidi Eum sicut mihi apparuerat illo momento post vota perpetua, cum similiter Horam Sanctam faciebam.

Jesus subito stabat ante me, vestibus exspoliatus, corpus plenum vulneribus, oculi lacrimis et sanguine plenissimi, facies deformata et sputis cooperta. Dominus tunc dixit mihi,

Jesus: Sponsa debet Sponsum suum similare.

S. Faustina: Verba hæc in profundum intellexi. Nulla hic est dubitationi locus. Similitudo mea ad Iesum per dolorem et humilitatem esse debet.

Jesus: Vide quid amor animarum humanarum mihi fecerit. Filia mea, in corde tuo invenio omnia quæ tantus numerus animarum mihi denegat. Cor tuum est meum requies. Sæpe cum magnis gratiis exspecto usque ad finem orationis. (268)

Iesu Tacite et Humili Corde, Conforma cor meum Secundum Cor Tuum.

Pater Noster · Ave Maria · Gloria

Miserere nostri, Domine, Miserere nostri. Sancta Mater, Fac ut Plagæ Domini in corde meo Imprimantur.

Statio XI

Iesus Cruci Affigitur.

℣. *Adoramus Te, Christe, et Benedicimus Tibi* (Genuflect).
℟. *Quia per Sanctam Crucem tuam Redemisti mundum.*

"[39]Prætereuntes autem blasphemabant eum moventes capita sua, [40]et dicentes : *Vah ! qui destruis templum*

Dei, et in triduo illud reædificas : salva temetipsum : si Filius Dei es, descende de cruce. 41Similiter et principes sacerdotum illudentes cum scribis et senioribus dicebant : 42*Alios salvos fecit, seipsum non potest salvum facere : si rex Israël est, descendat nunc de cruce, et credimus ei : 43confidit in Deo : liberet nunc, si vult eum : dixit enim : Quia Filius Dei sum.*" Mt 27,39-43.

S. Faustina: Durante Missa Sancta, vidi Iesum in cruce extensum, et dixit mihi,

Jesus: Discipula mea, magnum amorem habe pro iis qui tibi dolorem inferunt. Benefac iis qui te oderunt.

S. Faustina: Respondi, 'O Magister mi, bene vides quod nullum amorem pro eis sentio, et id me vexat.' Jesus respondit,

Jesus: Non semper in tua potestate est tuos affectus regere. Agnosces te amorem habere, si post molestiam et contradictionem expertam pacem tuam non amittis, sed pro iis qui te vexaverunt oras et eis bene cupis. (1628)

S. Faustina: O Iesu mi, scis quantis nisibus opus sit ut sincere et sine affectatione vivam cum iis a quibus natura nostra fugit, vel cum iis qui, volens nolens, nobis dolorem intulerunt. Humanitus loquendo, hoc impossibile est.

Talibus temporibus magis quam aliis, conor Dominum Iesum in tali persona invenire et pro hoc eodem Iesu, omnia facio pro talibus personis.

In talibus actibus, amor est purus, et talis amoris exercitium animam constantiam et virtutem præstat. Nihil a creaturis exspecto, et ideo non sum delusa. Scio quod creatura ipsa pauper est, quid ergo ab ea exspectari potest? Deus est omnia mihi; omnia secundum vias Dei æstimare volo. (766)

O Amor Purissime! Totaliter Rege in corde meo et Fac me Amare id quod humanam mensuram transcendit.

Pater Noster · Ave Maria · Gloria

Miserere nostri, Domine, Miserere nostri. Sancta Mater, Fac ut Plagæ Domini in corde meo Imprimantur.

Statio XII
Iesus in Cruce Moritur.

℣. *Adoramus Te, Christe, et Benedicimus Tibi (Genuflect).*
℟. *Quia per Sanctam Crucem tuam Redemisti mundum.*

"44Erat autem fere hora sexta, et tenebræ factæ sunt in universam terram usque ad horam nonam. 45Et obscuratus est sol, et velum templi scissum est medium. 46Et clamans voce magna Iesus ait : *Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.* Et hæc dicens, expiravit.[10722]" Lc 23,44-46.

"33Ad Iesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, 34sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

35Et qui vidit, testimonium perhibuit : et verum est testimonium ejus. Et ille scit quia vera dicit : ut et vos credatis.[10680] 36Facta sunt enim hæc ut Scriptura impleretur : *Os non comminuetis ex eo.*[10681] 37Et iterum alia Scriptura dicit : *Videbunt in quem transfixerunt.*[10682]" Jo 19,33-37.

S. Faustina: Vespere, vidi Dominum Iesum in cruce. Eius manibus, pedibus et latere, Sacratissimus Sanguis effluebat. Post aliquod tempus, Iesus mihi dixit,

Jesus: Omnia hæc ad salutem animarum pertinent. Bene considera, filia mea, quid facias pro eorum salute.

S. Faustina: Respondi, 'Iesu, cum tua passione inspicio, video me pro salute animarum prope nihil facere.' Et Dominus mihi dixit,

Jesus: Scito, filia mea, quod tuum tacitum quotidianum martyrium in plena submissione ad voluntatem meam multos animas in cælum introducit. Et cum tibi videtur tuum dolorem tuam virtutem excedere, contemple minias, et supra humanum despectum et iudicium ascendes. Meditatio de Passione Mea te adiuvabit ut supra omnia ascendere possis.

S. Faustina: Multa intellexi quæ prius comprehendere non potui. (1184) Tunc vidi Dominum Iesum cruci affixum. Cum aliquandiu in ea pependisset, vidi multitudinem animarum sicut Eum cruci affixam. Deinde vidi secundam multitudinem animarum, et tertiam. Secunda multitudo crucibus suis non affixa erat, sed eas firmiter manibus tenebat. Tertia multitudo nec crucibus suis affixa erat nec eas firmiter tenebat, sed eas post se trahebat et impatientes erant. Jesus tunc mihi dixit,

Jesus: Videsne has animas? Qui similes mei sunt in dolore et contemptu quod patiuntur, similes mei erunt etiam in gloria. Et qui minus similes mei sunt in dolore et contemptu, etiam minus similes mei erunt in gloria. (446)

Iesu Salvator meus, Absconde me in Profunditate Cordis Tui, ut Gratia Tua Roborata, similis Tibi esse Possim in Amore Crucis et Participem Gloriam Tuam.

Pater Noster · Ave Maria · Gloria

Miserere nostri, Domine, Miserere nostri. Sancta Mater, Fac ut Plagæ Domini in corde meo Imprimantur.

Statio XIII
Iesus de Cruce Deponitur.

℣. *Adoramus Te, Christe, et Benedicimus Tibi (Genuflect).*
℟. *Quia per Sanctam Crucem tuam Redemisti mundum.*

"47Videns autem centurio quod factum fuerat, glorificavit Deum, dicens : *Vere hic homo justus erat.*[10723]. 48Et omnis turba eorum, qui simul aderant ad spectaculum istud, et videbant quæ fiebant, percutientes pectora sua revertebantur. 49Stabant autem omnes noti ejus a longe.[10724], et mulieres, quæ secutæ eum erant a Galilæa, hæc videntes." Lc 23,47-49.

"38Post hæc autem rogavit Pilatum Joseph ab Arimathæa *(eo quod esset discipulus Iesu, occultus autem propter metum Judæorum)*, ut tolleret corpus Iesu. Et permisit Pilatus. Venit ergo, et tulit corpus Iesu. 39Venit autem et Nicodemus, qui venerat ad Iesum nocte primum, ferens mixturam myrrhæ et aloës, quasi libras centum. 40Acceperunt ergo corpus Iesu, et ligaverunt illud linteis cum aromatibus, sicut mos est Judæis sepelire." Jo 19,38-40.

S. Faustina: Aliquando, Dominus mihi dixit,

Jesus: Cur metuis et cur tremis cum mecum unita es? Mihi displicet cum anima vano timore cedit. Quis audebit te tangere cum mecum es? Anima mihi carissima est quæ fortiter credit in bonitatem meam et plenam fiduciam in me habet. Fiduciam meam in eam colloco et omnia ei do quæ petit. (453)

S. Faustina: Ad misericordiam tuam volo, Deus Misericors, qui solus bonus es. Quamvis miseria mea magna sit, et offensæ meæ multæ, in misericordiam tuam confido, quia tu es Deus misericordiæ; et ab æterno numquam auditum est, nec cælum nec terra meminerunt, animam confisam in misericordiam tuam fuisse deceptam.

O Deus misericordiæ, tu solus me iustificare potes, et numquam me reicies cum, contrita, ad Misericordem Cor Tuum accedo, ubi nemo umquam reiectus est, etiamsi maximus peccator esset. (1730)

Iesu Misericors, cotidie Auge in me Fiduciam in Misericordia Tua, ut ubicumque Testimonium Perhibeam de Tua Infinitate Bonitate et Amore.

Pater Noster · Ave Maria · Gloria

Miserere nostri, Domine, Miserere nostri. Sancta Mater, Fac ut Plagæ Domini in corde meo Imprimantur.

Statio XIV
Iesus in Sepulcro Ponitur.

℣. *Adoramus Te, Christe, et Benedicimus Tibi (Genuflect).*
℟. *Quia per Sanctam Crucem tuam Redemisti mundum.*

"41Erat autem in loco, ubi crucifixus est, hortus : et in horto monumentum novum, in quo nondum quisquam positus erat. 42Ibi ergo propter parasceven Judæorum, quia juxta erat monumentum, posuerunt Iesum." Jo 19,41-42.

Jesus: Mi dilecte fili, gaudium Cordis Mei, verba tua mihi cariora et gratiora sunt quam chorus angelicus. Omnia thesauri Cordis Mei tibi patent. Sume ex hoc Corde omnia quæ tibi et toti mundo necessaria sunt. Propter amorem tuum, iusta castigationes, quas humanitas meruit, retineo.

Unus actus amoris puri mihi plus placet quam mille orationes imperfectæ. Unus tuus suspirium amoris multorum peccatorum expiationem præstat quæ impii in Me cumulant. Minimus actus virtutis in oculis Meis infinitum valorem habet propter magnum amorem tuum erga Me. In anima quæ solo amore Mei vivit, sicut in cælo regno.

Per diem et noctem eam custodio. In ea gaudium Meum invenio; auris Mea parata est ad omnem eius cordis petitionem; sæpe petitiones eius anticipabo. O mi dilecte fili, pupilla oculi Mei, paulisper prope Cor Meum quiesce et de amore, quo in æternum frueris, gustare.

Sed, fili, nondum es in tua patria; itaque, gratia Mea corroboratus, pro Regno Meo in animis humanis pugna; pugna sicut filius regis; et memento quod dies exsilii tui cito transibunt, et cum eis facultas merendi pro cælo. A te, fili Mi, magnum numerum animarum exspecto quæ misericordiam Meam in æternum glorificabunt. Fili Mi, ut digne vocationi Meæ respondeas, quotidie Me in Sancta Communione accipe. Ipsa tibi fortitudinem dabit... (1489)

S. Faustina: Mi Iesu, nunc conabor nomini tuo honorem et gloriam dare, pugnando usque ad diem quo Tu ipse dices, satis! Omnem animam tibi commissam, Iesu, oratione et sacrificio adiuvare conabor, ut gratia Tua in eis operari possit.

O magne amator animarum, mi Iesu, gratias ago tibi pro hac immensa fiducia qua dignatus es animas curæ nostræ committere. O dies laboris et monotoniæ, minime mihi estis monotoi, nam quique momentum novas gratiarum copias et boni faciendi opportunitatem affert. (245)

Fac, O Domine Misericors, ut Nulla animarum quæ mihi Commisisti pereat.

Pater Noster · Ave Maria · Gloria

Miserere nostri, Domine, Miserere nostri. Sancta Mater, Fac ut Plagæ Domini in corde meo Imprimantur.

Oratio Post Viam Crucis

O mi Iesu, Spes mea unica, gratias ago Tibi pro Libro quem ante oculos Animæ meæ Aperuisti. Iste Liber est tua Passio quam pro Amore mei Sustinuisti.

Ex hoc Libro Didici quomodo Deum et Animas Amare Debeam.

In hoc Libro nobis Thesauri Inexhausti Reperiuntur.

O Iesu, quam Paucæ Animæ Te in tuo Martyrio Amoris Intelligunt!

O quam Magnum est Ignis Purissimi Amoris qui in tuo Sacratissimo Corde Ardet!

Felix Anima quæ Amorem Cordis Iesu Intellexit! (304)

Corona Divinæ Misericordiæ

Una vespera, dum e cella mea cælum suspicerem et pulcherrimum firmamentum stellis refertum ac lunam contemplarer, ignis amoris inconceptibilis erga Creatorem meum in anima mea exarsit, et, desiderium pro Eo quod in anima mea oriebatur ferre non valens, in faciem cecidi, in pulverem me humilians.

Glorificavi Eum pro omnibus operibus Suis, et cum cor meum iam non posset ferre quod in eo ageretur, voce alta flevi. Tunc Angelus meus Custos me tetigit et mihi hæc verba locutus est: "*Dominus me iubet tibi dicere ut de terra surgas.*" Statim hoc feci, sed nullam consolationem in anima mea sensi. Desiderium Dei in me magis etiam crevit.

Quadam die, cum in adoratione essem, et spiritus meus pro Eo mori videretur, ac iam lacrimas continere non possem, spiritum magnæ pulchritudinis vidi, qui mihi hæc verba dixit: "*Noli flere — dicit Dominus.*"

Post momentum quæsivi: "*Quis es tu?*" Ille mihi respondit: "*Ego sum unus ex Septem Spiritibus qui ante Thronum Dei die ac nocte stant, Eique Laudes sine intermissione offerunt.*"

Sed hic spiritus desiderium meum non mitigavit, sed me ad maiorem Dei desiderium excitavit. Sic spiritus valde pulcher est, et eius pulchritudo ex arcta unione cum Deo procedit. Sic spiritus me nullo momento relinquit, sed ubique me comitatur.

Die sequenti, tempore Missæ Sacræ, ante Elevationem, hic spiritus hæc verba cantare cœpit: "Sanctus, Sanctus, Sanctus." Vox eius similis erat vocibus mille; verba referre impossibile est.

Subito spiritus meus cum Deo unitus est, et in illo momento magnitudinem et sanctitatem Dei inconceptibilem vidi, simulque nihilitatem meam quam ipse eram recognovi.

Distinctius quam umquam antea, Tres Divinas Personas, Patrem, Filium, et Spiritum Sanctum cognovi. Sed eorum essentia, Æqualitas et Maiestas Una est.

Anima mea est in communione cum his Tribus; sed nescio quomodo id verbis exprimere; anima tamen mea hoc bene comprehendit. Quicumque Uni ex Tribus Personis unitus est, eo ipso toti Beatæ Trinitati unitus est, nam hæc Unitas est Indivisibilis.

Hæc visio, vel potius hæc cognitio, animam meam felicitate inenarrabili replevit, quia Deus tantus est.

Quod describo, non oculis meis vidi, ut prius accidit, sed modo pure interno, modo pure spirituali, sensibus omnino alieno. Hoc usque ad finem Missæ Sacræ duravit.

Hoc nunc mihi sæpe accidit, non solum in sacello, sed etiam in opere et in temporibus quibus minime expecto.

Cum confessarius noster *[Pater Sopocko]* absens esset, confessionem feci apud Archiepiscopum *[Romualdum Jalbrzykowski]*. Cum ei animam meam aperuissem, hanc responsionem accepi: "*Filia mea, arma te magna patientia; si hæc a Deo proveniunt, impleburtur, serius aut citius. Ergo esto omnino tranquilla. Bene te in hac re intelligo, filia mea. Et nunc, quod attinet ad Congregationem relinquendam et ad aliam cogitandam, tales cogitationes ne habeas, nam hoc esset gravis tentatio interior.*"

Post hanc confessionem, dixi Domino Iesu: "*Cur me iubes talia facere et tamen non efficis ut ad effectum perducantur?*"

Tunc Dominum Iesum post Sanctam Communionem in eodem sacello ubi confessionem feceram vidi, Eodem modo quo in imagine repræsentatur. Dominus mihi dixit: "*Noli contristari. Dabo illi intellectum rerum quas a te postulo.*"

Cum exiremus, Archiepiscopus valde occupatus erat, sed nobis dixit ut rediremus et aliquantulum exspectaremus. Cum iterum sacellum intravissemus, hæc verba in anima mea audivi: *Dic ei quod in hoc sacello vidisti.*

Eodem momento Archiepiscopus ingressus est et quæsivit num nihil ei referre vellemus. Sed quamvis mihi iussum esset ut ei referrem, non potui id facere, quia cum una ex sororibus aderam.

Unum verbum ex Sancta Confessione: "*Misericordiam pro mundo implorare magna et pulchra cogitatio est. Multum ora, Soror, pro peccatoribus misericordiam, sed id fac in tuo proprio conventu.*"

Die sequenti, feria sexta, XIII Septembris, Anno Domini MCMXXXV.

Vespere, cum in cella mea essem, Angelum vidi, executorem Iræ Divinæ. Vestitus erat veste fulgida et gloriosa, facies eius splendore mirabili radiabat, nubes sub pedibus eius erant. Ex nube fulgura et coruscationes in manus eius prosiliebant; et ex manu eius exibant, ac demum terram percutiebant.

Cum hoc signum Iræ Divinæ viderem, quod terram et specialiter certum locum, quem iustis de causis nominare non possum, percussurum erat, cœpi Angelum obsecrare ut ad momentum retineret, et mundus pœnitentiam ageret. Sed preces meæ nihil erant coram Ira Divina.

Eodem momento Sanctissimam Trinitatem vidi. Magnitudo Maiestatis Eius me penitus pertransivit, nec ausa sum iterare preces meas.

Eodem ipso momento sensi in anima mea virtutem gratiæ Iesu, quæ in anima mea inhabitat. Cum hanc gratiam agnovissem, statim ante Thronum Dei rapi me sensi.

O quam magnus est Dominus noster et Deus, et quam incomprehensibilis est sanctitas Eius! Non conabor hanc magnitudinem describere, quia non multo post omnes Eum videbimus sicuti est. Me reperi Deum pro mundo implorantem verbis quæ interius audiebam.

Dum hoc modo orarem, vidi Angelum impotentem: Non poterat pœnam iustam, quæ ob peccata debebatur, perficere. Nunquam antea tam intensa interna virtute oravi sicut tunc.

Verba quibus Deum imploravi hæc sunt: *Pater Æternus, offero Tibi Corpus et Sanguinem, Animam et Divinitatem Dilectissimi Filii Tui, Domini Nostri Iesu Christi, pro peccatis nostris et totius mundi; Propter Dolorosam Passionem Eius, Miserere nostri.*

Postridie mane, cum sacellum ingressa essem, hæc verba interius audivi: *Quotiescumque sacellum ingredieris, statim recita orationem quam heri te docui.*

Cum orationem recitavissem, in anima mea hæc verba audivi: *Hæc oratio iram Meam placabit. Novem diebus eam recitabis, in granis rosarii, hoc modo:*

Primo, dices unum PATER NOSTER et AVE MARIA et CREDO IN DEUM. Tum, in granis PATER NOSTER dicetis hæc verba:

"Pater Æternus, offero Tibi Corpus et Sanguinem, Animam et Divinitatem Dilectissimi Filii Tui, Domini Nostri Iesu Christi, in Expiationem peccatorum nostrorum et totius mundi."

In granis AVE MARIA dicetis hæc verba:

"Propter Dolorosam Passionem Eius, Miserere nostri et totius mundi."

In conclusione, ter recitabis hæc verba:

"Sanctus Deus, Sanctus Fortis, Sanctus Immortalis, Miserere nostri et totius mundi."

Corona Divinæ Misericordiæ

Signum Sanctæ Crucis

Per Signum Sanctæ † Crucis, de inimicis † nostris, libera nos, † Domine Deus noster. In Nomine ✠ Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. *Amen.*

Pater Noster · Ave Maria · Gloria · Symbolum Apostolorum

Ad Singula Grana in quibus Pater Noster dicitur

Pater Æterne, offero tibi Corpus et Sanguinem, Animam et Divinitatem dilectissimi Filii Tui, Domini nostri, Iesu Christi, in Propitiatione pro peccatis nostris et totius mundi. *Amen.*

Ad Singula Grana in quibus Ave Maria dicitur

Pro Dolorosa Eius Passione, Miserere nobis et totius mundi.

In Conclusione, Ter Dicitur

Sanctus Deus, Sanctus Fortis, Sanctus Immortalis, Miserere nobis et totius mundi. *Amen.*

Accipite causa ad Misericordiam

O Deus Æterne! In Quo Thesaurus Pietatis et Misericordiæ Infinitus et Inexhaustus est. Respice ad nos Benignitatem Tuam, et in nobis Auge Misericordiam Tuam, ut non desperemus in rebus arduis nec deficiamus; sed Magna cum Fiducia Voluntati Tuæ Sanctæ, quæ est ipsa Amor et Misericordia, subeamus. *Amen.*

Horæ Divinæ Misericordiæ

Signum Sancte Crucis

Oratio ad Horam Misericordiæ

Iesu, Exspirasti; sed Animabus Fons Vitæ Exortus, et Mare Misericordiæ toti mundo aperitur.
O Fons Vitæ, Inscrutabilis Divina Misericordia!
Totum Amplectere mundum, et Super nos Effunde. *Amen.*

Ter Dicitur

O Sanguis et Aqua, quæ ex Corde Iesu Orta est, Fons Misericordiæ nobis, in Te Speravi! *Amen.*

Supplicatio pro Salute, Oratio et Incantatio

APPROBATIO

"Ex commissione Dominorum Consilii Regii hanc Incantationem Sancti Fr. Ludovici Beltrán perlegi, nihilque inveni contra Sanctam Fidem nostram et bonos mores. Unde licet typis mandari, cum Annotationibus et Admonitionibus. In Sancto Francisco Matriti, die septima mensis Iunii, Anno Domini MDCXXIX."
– Fr. Didacus ab Escorial.

Incantatio

Intercedendo per Supplicationem Orationis.

Creatura Dei, te Sano et Incanto, et Benedico in Nomine Sanctissimæ Trinitatis, Patris, ✠ Filii, ✠ et Spiritus Sancti, ✠ Tribus Personis, et Una Vera Essentia, et Beatæ Mariæ Virginis Dominæ nostræ, Conceptæ sine labe originalis peccati, Virginis Ante Partum, ✠ In Partu, ✠ et Post Partum. ✠

Et per Gloriosam Sanctam Gertrudem, dilectam et carissimam Sponsam tuam, Undecim Millia Virgines, Sanctum Ioseph, Sanctum Rochum et Sanctum Sebastianum, *(et Sanctum Ludovicum Bertranus)*, et per omnes Sanctos et Sanctas tuæ Cœlestis Aulæ.

Per Gloriosissimam Incarnationem tuam, ✠ Gloriosissimum Nativitatem, ✠ Sanctissimam Passionem, ✠ Gloriosissimam Resurrectionem, ✠ et Ascensionem.

Per tantam Altitudinem et Sanctissima Mysteria, quæ Credo et Vera sunt, supplico tuæ Divinæ Maiestati, posita in Intercessione tua Sanctissima Matre et Aduocata nostra, ut Liberes et Sanes hanc creaturam tuam afflictam ab hac infirmitate, malo oculorum, dolore, accidente, febre, et omni alio malo, vulnere, vel morbo. *Amen Iesu,* ✠ *Iesu,* ✠ *Iesu.* ✠

Non respiciens indignam personam quæ hæc Sacrosancta Mysteria pronuntiat, cum bona Fide supplico, Domine, ad maiorem tuam Honorem et Gloriam, et ad Deuotionem præsentium, ut tua Pietate et Misericordia, digneris Sanare et Liberare hanc creaturam tuam ab hoc vulnere, plaga, dolore, humore, et morbo, tollendo eum ex hoc loco et parte.

Et non permitte tua Divina Maiestas, superveniat eis accidens, corruptio vel damnum, sed dona eis Sanitatem, ut te Seruiant et impleant tuam Sanctissimam Voluntatem. *Amen Iesu,* ✠ *Iesu,* ✠ *Iesu.* ✠

Te Sano et Incanto, et Iesus Christus Redemptor noster te Sanet et Benedicat, et in te Perficiat Suam Divinam Voluntatem. *Amen Iesu.*

Consummatum est, ✠ *Consummatum est,* ✠
Consummatum est. ✠ *Amen Iesu.*

Sancte Ludouice Beltrán, Intercede pro hac creatura. Amen Iesu. ✠

Tria Debent Esse in Ieiunio

Maria Virgo Dicit, quod omnia Ieiunia et alia Meritoria facienda sunt cum Obediencia et Discrecione. Et Dicit Tria Debere Esse in Ieiunio.

Maria loquitur: "*Omnia, que facis, cum obediencia et discrecione facere debes.* Accepcius est enim filio meo comedere quam contra obedienciam ieiunare.

Ideo Tria sunt tibi in Ieiunio Cauenda:

Primo, *ne ieiunes inaniter sicut illi, qui ostendunt ieiunia sua hac intencione,* ut aliis sint in ieiunio et labore similes et equales. *Hoc enim irracionabile est.* Nam iuxta corporis fortitudinem et motuum illicitorum edomanda desideria temperandum est ieiunium et sicut natura ferre potest.

Secundo, *ne ieiunes insipienter sicut illi, qui in infirmitate sua ita exercere volunt ieiunia contra vim nature* sicut in sanitate. *Isti diffidunt de misericordia filii mei,* quasi noluerit recipere infirmitatem eorum pro opere et voluntate. *Ergo, filia, ieiuna sapienter.* Et quociens aduenerit infirmitas, aliquantulum micior sis circa corpus tuum, compaciendo ei tamquam animali irracionabili, ne succumbat ex labore.

Tercio caue, *ne ieiunes irracionabiliter sicut qui ieiunant plus aliis hac intencione, ut pre aliis maiorem mercedem et honorem optineant.* Isti sunt quasi illi, *qui constituunt sibi mercedem laboris sui.*

Propterea *ieiuna de cetero, ut placeas filio meo,* et prout natura tua ferre potest. *Mensura ergo* te in temetipsa iuxta fortitudinem virium tuarum, confidens semper de misericordia Filii mei. *Et crede te ad omnia indignam,* nec cogita aliquem laborem tuum esse condignum ad remissionem peccatorum tuorum et minus ad remuneracionem perpetuam, *nisi Filius meus fecerit tecum misericordiam suam.*" Rev. St Birgitta, l. ix cap. lviii.

Veri et Falsi Deuoti BMV

Maria loquitur: "Quatuor genera hominum sunt, qui me salutant.

Primi sunt, qui omnem voluntatem suam et conscienciam suam relinquunt in manus meas et, quidquid faciunt, totum faciunt pro honore meo. Horum salutacio est michi quasi potus suauissimus et delectabilis.

Secundi sunt, qui *timent penam et ex timore se abstinent a peccato.* His ego do, si in laude mea perseuerauerint, diminucionem praui timoris et augmentacionem uere caritatis et scienciam, qua discant racionabiliter et sapienter Deum diligere.

Tercii sunt, qui *satis in sublimi eleuant laudem meam sed nulla alia intencione et affectu, nisi ut honor temporalis et utilitas transitoria eis accrescat.* Et ideo sicut dominus, cui aliquid donum mittitur et ipse remittit donanti equipollens aliquid, sic ego, quia ipsi temporalia petunt nec aliquid carius desiderant, propterea do eis, quod volunt, et remunero eis in presenti.

Quarti sunt, qui *simulant se esse bonos et tamen peccatum habent in delectacione.* Peccant enim occulte, cum possunt, ne videantur ab hominibus, cogitantes sic secum: '*Ipsa virgo Maria pia est et, mox ut inuocata fuerit, impetrat veniam*'. Horum clamor sic placet michi sicut vas, quod exterius est deargentatum et intus plenum fetidissimo stercore, quod nullus potest odorare. Tales sunt quidam per pessimam voluntatem peccati."

Rev. St Birgitta, l. vi cap. xxxvii.

Novena ad Spiritum Sanctum

Origines Primæ Novenæ, in Scripturis Sacris

Prima Novena in historia Christiana non est Oratio scripta, sed Eventus Biblicus:

"13Et cum introissent in cœnaculum, ascenderunt ubi manebant Petrus, et Joannes, Jacobus, et Andreas, Philippus, et Thomas, Bartholomæus, et Matthæus, Jacobus Alphæi, et Simon Zelotes, et Judas Jacobi. :1107:
14Hi omnes erant perseverantes unanimiter in oratione cum mulieribus, et Maria matre Iesu, et fratribus ejus. :1108: Act 1, 13-14.

Ab Ascensione usque ad Pentecostes *(Novem dies)*, Apostoli et Beata Maria in Oratione Spiritum Sanctum Exspectantes manserunt. Hoc universaliter Agnoscitur a Sancta Traditione Catholica tamquam prototypum omnium Novenarum.

Non est formaliter "Novena" ab ætate Apostolica vel Patristica, sed prima Oratio quæ Sanctæ Catholicæ Ecclesiæ Novena Traditum est ad Dona Recipienda Spiritus Sancti est "*Hymnus Veni Creator Spiritus*", cuius textus Latinus sæculo IX gaudet et explicite refertur ad Festivitatem Pentecostes et Septupa Spiritus Sancti Dona.

Donorum Spiritus Sancti in Sacris Scripturis Mentio

"2 :7354: Et requiescet super eum spiritus Domini :
spiritus sapientiæ et intellectus,
spiritus consilii et fortitudinis,
spiritus scientiæ et pietatis ;
3 :7355: et replebit eum spiritus timoris Domini.
Non secundum visionem oculorum judicabit,
neque secundum auditum aurium arguet ;" Is 11,2-3.

Catechismus Sanctæ Catholicæ Ecclesiæ Docet

Pars Tertia : Vita In Christo : Sectio Prima : Vocatio Hominis: vita In Spiritu : Caput Primum : Personae Humanae Dignitas : ... Articulus Vii : Virtutes : ... iii. Spiritus Sancti Dona Et Fructus.

1830Vita Moralis Christianorum Spiritus Sancti Donis Sustinetur. Hæc dispositiones sunt permanentes quæ hominem docilem reddunt ut Spiritus Sancti sequatur Impulsus.

1831Septem Spiritus Sancti Dona sunt: "*Sapientia, Intellectus, Consilium, Fortitudo, Scientia, Pietas et Timor Dei*". Eadem in sua Plenitudine ad Christum pertinent Filium David :Cf Is 11, 1-2:. Illorum qui ea recipiunt, Virtutes Complent et ducunt ad earumdem Perfectionem. Fideles Dociles reddunt ad prompte Inspirationibus Divinis Obœdiendum.

"Spiritus Tuus bonus deducet me in terram rectam" Ps 142,10.

"Quicumque enim Spiritu Dei aguntur, hi filii Dei sunt. :...: Si autem filii, et heredes; heredes quidem Dei, coheredes autem Christi" Rom 8,14.17.

1832Fructus Spiritus sunt Perfectiones quas Spiritus Sanctus, ut Gloriæ Æternæ Primitias, in nobis efformat. Ecclesiæ Traditio Duodecim Enumerat: "fructus :...: est "*Caritas, Gaudium, Pax, Patientia, Benignitas, Bonitas, Longanimitas, Mansuetudo, Fides, Modestia, Continentia, Castitas*" Gal 5,22-23.

1833Virtus Dispositio est habitualis et firma ad Bonum faciendum.

1834Humanæ Virtutes Dispositiones Intellectus et Voluntatis sunt stabiles, quæ nostros Regulant actus, nostras Ordinant passiones et nostrum Agendi modum ducunt secundum Rationem et Fidem. Eædem possunt circum Quattuor Virtutes Cardinales ordinari: "*Prudentiam, Iustitiam, Fortitudinem et Temperantiam*".

1835Prudentia practicam Disponit Rationem ad nostrum Verum Bonum Discernendum in omnibus adiunctis et ad Iusta Seligenda media ad illud Adimplendum.

1836Justitia in Constanti et Firma consistit Voluntate Deo et Proximo Tribuendi id, quod illis Debetur.

1837Fortitudo Firmitatem in Difficultatibus Præbet et Constantiam in Bono prosequendo.

1838Temperantia allectationem Moderatur voluptatum sensibilium atque in Bonorum Creatorum usu Præbet Æquilibrium.

1839Virtutes Morales Educatione, Actibus Deliberatis et Perseverantia in conatu Crescunt. Gratia Divina eas Purificat et Elevat.

1840Virtutes Theologales Christianos Disponunt ut in Consuetudine cum Sanctissima Trinitate Vivant. Ipsæ, tamquam Originem, Motivum et Obiectum, habent Deum, Deum nempe Fide cognitum, Speratum et Propter Se Ipsum Amatum.

1841Tres sunt Virtutes Theologales: "*Fides, Spes et Caritas*" :cf 1 Cor 13,13:. Ipsæ omnes Morales Virtutes Informant et Vivificant.

1842Fide Credimus in Deum atque omnia Credimus quæ Ipse nobis Revelavit quæque Sancta Ecclesia nobis Proponit Credenda.

1843Spe Cupimus et a Deo Exspectamus, cum Firma Fiducia, Vitam Æternam et Gratias ad illam Merendam.

1844Caritate Deum super omnia et nostrum Proximum tamquam nosmetipsos proter Amorem Diligimus Dei. Ipsa est "vinculum perfectionis" :Col 3,14: et omnium Virtutum Forma.

1845Septem Spiritus Sancti Dona Christianis Concessa sunt: "*Sapientia, Intellectus, Consilium, Fortitudo, Scientia, Pietas et Timor Dei*".

Donationes Spiritus Sancti in Scripturis

"2Et requiescet super eum spiritus Domini :
spiritus sapientiæ et intellectus,
spiritus consilii et fortitudinis,
spiritus scientiæ et pietatis ;
3et replebit eum *spiritus timoris Domini.*
Non secundum visionem oculorum judicabit,
neque secundum auditum aurium arguet ;" Is 11,2-3.

Quamquam hæ Dona in Evangeliis ut exempla singula non explicite enumerantur, eorum Præsentia et Effectus per totam Scripturam, præsertim in Vita et Ministerio Iesu Christi et in Ecclesia primitiva, Resplendescunt.

Sapientia

Exemplum Scripturale: Responsum Iesu Pharisæis et Sadducæis *(Mt 22,15–22)*, ubi eorum laqueum Discernit et Divina Sapientia Respondet: "Tunc ait illis : *Reddite ergo quæ sunt Cæsaris, Cæsari : et quæ sunt Dei, Deo.*"

Hoc Sapientiam Ostendit—Facultatem Scilicet in rebus perplexis Consilia capiendi quae cum Dei Voluntate Congruant.

Intellectus

Exemplum Scripturale: Discipulorum Intellectus Doctrinæ Iesu post Resurrectionem Eius *(Lc 24,32)*, ubi dicunt, "Et dixerunt ad invicem : *Nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loqueretur in via, et aperiret nobis Scripturas ?*"

Hoc Intellectum Ostendit—Facultatem Comprehendendi Veritates Spirituales in Scriptura Revelatas.

Consilium

Exemplum Scripturale: Jesus' Prayer in Gethsemane *(Lc 22,42)*, "dicens : *Pater, si vis, transfer calicem istum a me : verumtamen non mea voluntas, sed tua fiat.*"

Hoc Consilium Ostendit—Facultatem Consilii Dei Discernendi et Sequendi etiam in angore.

Fortitudo

Exemplum Scripturale: Pauli Firmitas sub persecutione *(2 Cor 12,9–10)*, "et dixit mihi : *Sufficit tibi gratia mea : nam virtus in infirmitate perficitur.*" Quamvis patiatur, declarat: "Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi."

Hoc Fortitudinem Ostendit—Id est, Animum Constantem et Patientiam in aduersis.

Scientia

Exemplum Scripturale: Petri Audax Declaratio *(Acts 2,36)*, "*Certissime sciat ergo omnis domus Israël, quia et Dominum eum et Christum fecit Deus hunc Iesum, quem vos crucifixistis.*"

Hoc Scientiam Ostendit—Id est, Altam Spiritualem Perspicientiam de eo quis Iesus sit et de Eius Missione Redemptiva.

Pietas

Exemplum Scripturale: Responsum Mariæ ad Gabrielem Angelum *(Lc 1,38)*, "*Ecce ancilla Domini : fiat mihi secundum verbum tuum.*"

Humilis eius Submissio et Devotio Pietatem Reficiunt—Veram Reverentiam et Dilectum Dei.

Timor Dei

Exemplum Scripturale: Responsum Iob postquam Deum vidit *(Iob 42,5–6)*, "*Auditu auris audivi te : nunc autem oculus meus videt te. Idcirco ipse me reprehendo, et ago pœnitentiam in favilla et cinere.*"

Hoc Timorem Domini Ostendit—Reverentiam Profundam et Tremorem ante Sanctitatem et Maiestatem Dei.

Hæc Dona non solum sunt Virtutes personales, sed etiam a Spiritu Sancto roborantur ut fideles ad Ministerium, Discernimentum, et Sanctitatem Instruant. Quamquam in Prophetia Messianica Isaiæ radices habent, in Vitis discipulorum Christi per totam Scripturam Viuuntur.

Dona Spiritus Sancti in Summa Theologica

Sapientia

Summa Theologiæ — Pars IIª-IIæ — Quæstio 45.

"Respondeo dicendum quod secundum philosophum, in principio :Metaphys i,2:, ad Sapientem pertinet considerare causam altissimam, per quam de aliis certissime iudicatur, et secundum quam omnia ordinari oportet. Causa autem altissima dupliciter accipi potest, vel simpliciter, vel in aliquo genere.

Ille igitur qui cognoscit causam altissimam in aliquo genere et per eam potest de omnibus quæ sunt illius generis iudicare et ordinare, dicitur esse sapiens in illo genere, ut in medicina vel architectura, secundum illud :ɜ ad Cor. ɜɜɜ,10:"Secundum gratiam Dei, quæ data est mihi, ut sapiens architectus fundamentum posui : alius autem superædificat."

Ille autem qui cognoscit causam altissimam simpliciter, quæ est Deus, dicitur sapiens simpliciter, inquantum per Regulas Divinas omnia potest iudicare et ordinare.

Huiusmodi autem iudicium consequitur homo per Spiritum Sanctum, secundum illud :ɜ ad Cor. ɜɜ,xɤvɜ:, "Spiritualis autem judicat omnia : et ipse a nemine judicatur."; quia, sicut ibidem dicitur, :ɜ ad Cor. ɜɜ,x: "Spiritus enim omnia scrutatur, etiam profunda Dei."

Unde Manifestum est quod Sapientia est Donum Spiritus Sancti."

Intellectus

Summa Theologiæ – Pars Iª-IIæ – Quæstio 8.

"Respondeo dicendum quod nomen Intellectus quandam intimam cognitionem importat, dicitur enim "intelligere" quasi "intus legere". Et hoc manifeste patet considerantibus differentiam Intellectus et sensus, nam cognitio sensitiva occupatur circa qualitates sensibiles exteriores; cognitio autem Intellectiva penetrat usque ad essentiam rei, obiectum enim Intellectus est "*quod quid est*", ut dicitur in :ɜɜɜ,ɤɜ de Anima:.

Sunt autem multa genera eorum quae interius latent, ad quae oportet cognitionem hominis quasi intrinsecus penetrare. Nam sub accidentibus latet natura rerum substantialis, sub verbis latent significata verborum, sub similitudinibus et figuris latet veritas figurata: res etiam intelligibiles sunt quodammodo interiores respectu rerum sensibilium quae exterius sentiuntur, et in causis latent effectus et e converso. Unde respectu horum omnium potest dici Intellectus.

Sed cum cognitio hominis a sensu incipiat, quasi ab exteriori, manifestum est quod quanto lumen Intellectus est fortius, tanto potest magis ad intima penetrare. Lumen autem naturale nostri Intellectus est finitae Virtutis, unde usque ad determinatum aliquid pertingere potest.

Indiget igitur homo Supernaturali Lumine ut ulterius penetret ad cognoscendum quaedam quae per lumen naturale cognoscere non valet. Et illud Lumen Supernaturale homini datum vocatur Donum Intellectus."

Consilium

Summa Theologiæ – Pars IIª-IIæ – Quæstio 52.

"Respondeo dicendum :ɜªɜɜæ, q.68, a.1: quod Dona Spiritus Sancti, ut supra dictum est, sunt quædam dispositiones quibus anima redditur bene mobilis a Spiritu Sancto. Deus autem movet unumquodque secundum modum eius quod movetur, sicut creaturam corporalem movet per tempus et locum, creaturam autem spiritualem per tempus et non per locum, ut Augustinus dicit, :ɜɜɜɜ super Gen. ad Litt:. Est autem proprium rationali creaturæ quod per inquisitionem rationis moveatur ad aliquid agendum, quæ quidem inquisitio Consilium dicitur. Et ideo Spiritus Sanctus per modum Consilii creaturam rationalem movet. Et propter hoc Consilium ponitur inter Dona Spiritus Sancti."

Fortitudo

Summa Theologiæ – Pars IIª-IIæ – Quæstio 139.

"Respondeo dicendum quod Fortitudo importat quandam animi firmitatem, ut supra dictum est : :q.123, a.2; ɜªɜɜæ, q.61, a.3:, et hæc quidem firmitas animi requiritur et in bonis faciendis et in malis perferendis, et præcipue in arduis bonis vel malis. Homo autem secundum proprium et connaturalem sibi modum hanc firmitatem in utroque potest habere, ut non deficiat a bono propter difficultatem vel alicuius ardui operis implendi, vel alicuius gravis mali perferendi, et secundum hoc Fortitudo ponitur Virtus specialis vel generalis, ut supra dictum est :q.123, a.2:.

Sed ulterius a Spiritu Sancto movetur animus hominis ad hoc quod perveniat ad finem cuiuslibet operis inchoati, et evadat quæcumque pericula imminentia. Quod quidem excedit naturam humanam, quandoque enim non subest potestati hominis ut consequatur finem sui operis, vel evadat mala seu pericula, cum quandoque opprimatur ab eis in mortem. Sed hoc operatur Spiritus Sanctus in homine, dum perducit eum ad vitam æternam, quæ est finis omnium bonorum operum et evasio omnium periculorum. Et huius rei infundit quandam fiduciam menti Spiritus Sanctus, contrarium timorem excludens. Et secundum hoc Fortitudo Donum Spiritus Sancti ponitur, dictum est enim supra quod Dona respiciunt motionem animæ a Spiritu Sancto :ɜªɜɜæ, q.68, Aa.1,2:."

Scientia

Summa Theologiæ – Pars IIª-IIæ – Quæstio 9.

"Respondeo dicendum quod Gratia est perfectior quam natura, unde non deficit in his in quibus homo per naturam perfici potest.

Cum autem homo per naturalem rationem assentit secundum intellectum alicui veritati, dupliciter perficitur circa veritatem illam, primo quidem, quia capit eam; secundo, quia de ea certum iudicium habet. Et ideo ad hoc quod intellectus humanus perfecte assentiat veritati fidei duo requiruntur. Quorum unum est quod sane capiat ea quæ proponuntur, quod pertinet ad donum intellectus, ut supra dictum est. Aliud autem est ut habeat certum et rectum iudicium de eis, discernendo scilicet credenda non credendis. Et ad hoc necessarium est Donum Scientiæ."

Pietas

Summa Theologiæ – Pars IIª-IIæ – Quæstio 121.

"Respondeo dicendum quod :ɜªɜɜæ, q.68, a.1; ɜªɜɜæ, q.69, Aa.1,3:, sicut supra dictum est, Dona Spiritus Sancti sunt quædam habituales animæ dispositiones quibus est prompte mobilis a Spiritu Sancto. Inter cetera autem, movet nos Spiritus Sanctus ad hoc quod affectum quendam filialem habeamus ad Deum, secundum illud :Rom. ɜɜɜɜ,xv:, "Non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore, sed accepistis spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus : Abba *(Pater)*". Et quia ad pietatem proprie pertinet officium et cultum Patri exhibere, consequens est quod Pietas secundum quam cultum et officium exhibemus Deo ut Patri per instinctum Spiritus Sancti sit Spiritus Sancti Donum."

Timor Dei

Summa Theologiæ – Pars IIª-IIæ – Quæstio 19.

"Respondeo dicendum quod sicut spes habet duplex obiectum, quorum unum est ipsum bonum futurum cuius adeptionem quis expectat, aliud autem est auxilium alicuius per quem expectat se adipisci quod sperat; ita etiam et Timor duplex obiectum habere potest, quorum unum est ipsum malum quod homo refugit, aliud autem est illud a quo malum provenire potest. Primo igitur modo Deus, qui est ipsa bonitas, obiectum Timoris esse non potest. Sed secundo modo potest esse obiectum Timoris, inquantum scilicet ab ipso, vel per comparationem ad ipsum, nobis potest aliquod malum imminere.

Ab ipso quidem potest nobis imminere malum pœnæ, quod non est simpliciter malum, sed secundum quid, bonum autem simpliciter. Cum enim bonum dicatur in ordine ad finem, malum autem importat huius ordinis privationem; illud est malum simpliciter quod excludit ordinem a fine ultimo, quod est malum culpæ. Malum autem pœnæ est quidem malum, inquantum privat aliquod particulare bonum, est tamen bonum simpliciter, inquantum dependet ab ordine finis ultimi.

Per comparationem autem ad Deum potest nobis malum culpæ provenire, si ab eo separemur. Et per hunc modum Deus potest et debet Timeri."

Vetustissima Oratio Latina

Oratio Latina antiquissima explicite Invocans Dona Spiritus Sancti: "*Veni Creator Spiritus*", Data: sæculum IX *(c. 800-850)*, auctor probabilis: Rabanus Maurus *(seu Scholæ)*. A primis mediis ætatibus, Sancta Catholica Ecclesia explicite usus est *Veni Creator Spiritus* ut *Oratio Pentecostes Novena*, præsertim in Monasticis et Cathedralibus fundis.

Distributio *Veni Creatoris Spiritus* per Novem dies conservatur in praxi prima medii ævi Monasticæ et Cathedralis, præsertim in usu Carolingiano et Romano.

Christianismus in primis Latinismus:

- Novena non Novem Orationes diversæ fuit.
- Idem erat Textus Sacer, Cotidie Oravit, sæpe: ad Vesperas vel post Primam / Terce.
- Cum Progressione Interiore, non variatione textuali.
- Sic, *Veni Creatoris Spiritus* per singulos dies Repetitus est, sed Stantiam per Stantiam Meditatus est.

Hæc prima Praxis Catholica Mediævalis reflectitur, non moderna inventio.

Structura Novenæ Primæ Pentecostalis

(Ascensio - Vigilia Pentecostis)

Ordo Cotidianus. *(omnibus Novem diebus communis)*

I. Psalmus. *(plerumque Ps. 118 vel Ps. 50)*
II. Lectio Brevis. *(Act. II vel Is. XI)*
III. Hymnus: Veni Creator Spiritus. *(totus textus)*
IV. Meditatio Silens in Versu quodam.
V. Collecta. *(ex tempore composita aut ex Missa Pentecostes sumpta)*

Psalmus L

1 :4651: In finem. Psalmus David, 2 cum venit ad eum Nathan propheta, quando intravit ad Bethsabee.

3 :4652: Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam ; et secundum multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam.

4 Amplius lava me ab iniquitate mea, et a peccato meo munda me.

5 :4653: Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, et peccatum meum contra me est semper.

6 :4654: Tibi soli peccavi, et malum coram te feci ; ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum judicaris.

7 :4655: Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, et in peccatis concepit me mater mea.

8 :4656: Ecce enim veritatem dilexisti ; incerta et occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

9 :4657: Asperges me hyssopo, et mundabor ; lavabis me, et super nivem dealbabor.

10 :4658: Auditui meo dabis gaudium et lætitiam, et exsultabunt ossa humiliata.

11 :4659: Averte faciem tuam a peccatis meis, et omnes iniquitates meas dele.

12 :4660: Cor mundum crea in me, Deus, et spiritum rectum innova in visceribus meis.

13 :4661: Ne projicias me a facie tua, et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

14 :4662: Redde mihi lætitiam salutaris tui, et spiritu principali confirma me.

15 :4663: Docebo iniquos vias tuas, et impii ad te convertentur.

16 :4664: Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meæ, et exsultabit lingua mea justitiam tuam.

17 :4665: Domine, labia mea aperies, et os meum annuntiabit laudem tuam.

18 :4666: Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique ; holocaustis non delectaberis.

19 :4667: Sacrificium Deo spiritus contribulatus ; cor contritum et humiliatum, Deus, non despicies.

20 :4668: Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion, ut ædificentur muri Jerusalem.

21 Tunc acceptabis sacrificium justitiæ, oblationes et holocausta ; tunc imponent super altare tuum vitulos.

Psalmus CXVIII

Alleluja. Aleph. 1 :5367: Beati immaculati in via, qui ambulant in lege Domini.

2 :5368: Beati qui scrutantur testimonia ejus ; in toto corde exquirunt eum.

3 :5369: Non enim qui operantur iniquitatem in viis ejus ambulaverunt.

4 :5370: Tu mandasti mandata tua custodiri nimis.

5 Utinam dirigantur viæ meæ ad custodiendas justificationes tuas.

6 Tunc non confundar, cum perspexero in omnibus mandatis tuis.

7 :5371: Confitebor tibi in directione cordis, in eo quod didici judicia justitiæ tuæ.

8 :5372: Justificationes tuas custodiam ; non me derelinquas usquequaque.

9 :5373: Beth. In quo corrigit adolescentior viam suam ? in custodiendo sermones tuos.

10 :5374: In toto corde meo exquisivi te ; ne repellas me a mandatis tuis.

11 :5375: In corde meo abscondi eloquia tua, ut non peccem tibi.

12 :5376: Benedictus es, Domine ; doce me justificationes tuas.

13 :5377: In labiis meis pronuntiavi omnia judicia oris tui.

14 :5378: In via testimoniorum tuorum delectatus sum, sicut in omnibus divitiis.

15 In mandatis tuis exercebor, et considerabo vias tuas.

16 :5379: In justificationibus tuis meditabor : non obliviscar sermones tuos.

17 Ghimel. Retribue servo tuo, vivifica me, et custodiam sermones tuos.

18 :5380: Revela oculos meos, et considerabo mirabilia de lege tua.

19 :5381: Incola ego sum in terra : non abscondas a me mandata tua.

20 :5382: Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas in omni tempore.

21 :5383: Increpasti superbos ; maledicti qui declinant a mandatis tuis.

22 :5384: Aufer a me opprobrium et contemptum, quia testimonia tua exquisivi.

23 Etenim sederunt principes, et adversum me loquebantur ; servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis.

24 :5385: Nam et testimonia tua meditatio mea est, et consilium meum justificationes tuæ.

25 :5386: Daleth. Adhæsit pavimento anima mea : vivifica me secundum verbum tuum.

26 :5387: Vias meas enuntiavi, et exaudisti me ; doce me justificationes tuas.

27 :5388: Viam justificationum tuarum instrue me, et exercebor in mirabilibus tuis.

28 :5389: Dormitavit anima mea præ tædio : confirma me in verbis tuis.

29 :5390: Viam iniquitatis amove a me, et de lege tua miserere mei.

30 :5391: Viam veritatis elegi ; judicia tua non sum oblitus.

31 :5392: Adhæsi testimoniis tuis, Domine ; noli me confundere.

32 :5393: Viam mandatorum tuorum cucurri, cum dilatasti cor meum.

33 He. Legem pone mihi, Domine, viam justificationum tuarum, et exquiram eam semper.

34 :5394: Da mihi intellectum, et scrutabor legem tuam, et custodiam illam in toto corde meo.

35 :5395: Deduc me in semitam mandatorum tuorum, quia ipsam volui.

36 :5396: Inclina cor meum in testimonia tua, et non in avaritiam.

37 :5397: Averte oculos meos, ne videant vanitatem ; in via tua vivifica me.

38 :5398: Statue servo tuo eloquium tuum in timore tuo.

39 Amputa opprobrium meum quod suspicatus sum, quia judicia tua jucunda.

40 Ecce concupivi mandata tua : in æquitate tua vivifica me.

41 :5399: Vau. Et veniat super me misericordia tua, Domine ; salutare tuum secundum eloquium tuum.

42 Et respondebo exprobrantibus mihi verbum, quia speravi in sermonibus tuis.

43 :5400: Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque, quia in judiciis tuis supersperavi.

44 :5401: Et custodiam legem tuam semper, in sæculum et in sæculum sæculi.

45 Et ambulabam in latitudine, quia mandata tua exquisivi.

46 :5402: Et loquebar in testimoniis tuis in conspectu regum, et non confundebar.

47 Et meditabar in mandatis tuis, quæ dilexi.

48 :5403: Et levavi manus meas ad mandata tua, quæ dilexi, et exercebar in justificationibus tuis.

49 :5404: Jain. Memor esto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedisti.

50 :5405: Hæc me consolata est in humilitate mea, quia eloquium tuum vivificavit me.

51 :5406: Superbi inique agebant usquequaque ; a lege autem tua non declinavi.

52 :5407: Memor fui judiciorum tuorum a sæculo, Domine, et consolatus sum.

53 :5408: Defectio tenuit me, pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam.

54 :5409: Cantabiles mihi erant justificationes tuæ in loco peregrinationis meæ.

55 :5410: Memor fui nocte nominis tui, Domine, et custodivi legem tuam.

56 Hæc facta est mihi, quia justificationes tuas exquisivi.

57 :5411: Heth. Portio mea, Domine, dixi custodire legem tuam.

58 :5412: Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo ; miserere mei secundum eloquium tuum.

59 Cogitavi vias meas, et converti pedes meos in testimonia tua.

60 Paratus sum, et non sum turbatus, ut custodiam mandata tua.

61 Funes peccatorum circumplexi sunt me, et legem tuam non sum oblitus.

62 Media nocte surgebam ad confitendum tibi, super judicia justificationis tuæ.

63 :5413: Particeps ego sum omnium timentium te, et custodientium mandata tua.

64 Misericordia tua, Domine, plena est terra ; justificationes tuas doce me.

65 Teth. Bonitatem fecisti cum servo tuo, Domine, secundum verbum tuum.

66 :5414: Bonitatem, et disciplinam, et scientiam doce me, quia mandatis tuis credidi.

67 Priusquam humiliarer ego deliqui : propterea eloquium tuum custodivi.

68 :5415: Bonus es tu, et in bonitate tua doce me justificationes tuas.

69 :5416: Multiplicata est super me iniquitas superborum ; ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.

70 :5417: Coagulatum est sicut lac cor eorum ; ego vero legem tuam meditatus sum.

71 :5418: Bonum mihi quia humiliasti me, ut discam justificationes tuas.

72 :5419: Bonum mihi lex oris tui, super millia auri et argenti.

73 Jod. Manus tuæ fecerunt me, et plasmaverunt me : da mihi intellectum, et discam mandata tua.

74 :5420: Qui timent te videbunt me et lætabuntur, quia in verba tua supersperavi.

75 :5421: Cognovi, Domine, quia æquitas judicia tua, et in veritate tua humiliasti me.

76 Fiat misericordia tua ut consoletur me, secundum eloquium tuum servo tuo.

77 :5422: Veniant mihi miserationes tuæ, et vivam, quia lex tua meditatio mea est.

78 :5423: Confundantur superbi, quia injuste iniquitatem fecerunt in me ; ego autem exercebor in mandatis tuis.

79 :5424: Convertantur mihi timentes te, et qui noverunt testimonia tua.

80 :5425: Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis, ut non confundar.

81 :5426: Caph. Defecit in salutare tuum anima mea, et in verbum tuum supersperavi.

82 :5427: Defecerunt oculi mei in eloquium tuum, dicentes : Quando consolaberis me ?

83 :5428: Quia factus sum sicut uter in pruina ; justificationes tuas non sum oblitus.

84 :5429: Quot sunt dies servi tui ? quando facies de persequentibus me judicium ?

85 :5430: Narraverunt mihi iniqui fabulationes, sed non ut lex tua.

86 :5431: Omnia mandata tua veritas : inique persecuti sunt me, adjuva me.

87 :5432: Paulominus consummaverunt me in terra ; ego autem non dereliqui mandata tua.

88 Secundum misericordiam tuam vivifica me, et custodiam testimonia oris tui.

89 :5433: Lamed. In æternum, Domine, verbum tuum permanet in cælo.

90 :5434: In generationem et generationem veritas tua ; fundasti terram, et permanet.

91 :5435: Ordinatione tua perseverat dies, quoniam omnia serviunt tibi.

92 :5436: Nisi quod lex tua meditatio mea est, tunc forte periissem in humilitate mea.

93 In æternum non obliviscar justificationes tuas, quia in ipsis vivificasti me.

94 :5437: Tuus sum ego ; salvum me fac : quoniam justificationes tuas exquisivi.

95 :5438: Me exspectaverunt peccatores ut perderent me ; testimonia tua intellexi.

96 :5439: Omnis consummationis vidi finem, latum mandatum tuum nimis.

97 :5440: Mem. Quomodo dilexi legem tuam, Domine ! tota die meditatio mea est.

98 :5441: Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo, quia in æternum mihi est.

99 :5442: Super omnes docentes me intellexi, quia testimonia tua meditatio mea est.

100 Super senes intellexi, quia mandata tua quæsivi.

101 Ab omni via mala prohibui pedes meos, ut custodiam verba tua.

102 :5443: A judiciis tuis non declinavi, quia tu legem posuisti mihi.

103 Quam dulcia faucibus meis eloquia tua ! super mel ori meo.

104 :5444: A mandatis tuis intellexi ; propterea odivi omnem viam iniquitatis.

105 :5445: Nun. Lucerna pedibus meis verbum tuum, et lumen semitis meis.

106 :5446: Juravi et statui custodire judicia justitiæ tuæ.

107 :5447: Humiliatus sum usquequaque, Domine ; vivifica me secundum verbum tuum.

108 :5448: Voluntaria oris mei beneplacita fac, Domine, et judicia tua doce me.

109 :5449: Anima mea in manibus meis semper, et legem tuam non sum oblitus.

110 :5450: Posuerunt peccatores laqueum mihi, et de mandatis tuis non erravi.

111 :5451: Hæreditate acquisivi testimonia tua in æternum, quia exsultatio cordis mei sunt.

112 :5452: Inclinavi cor meum ad faciendas justificationes tuas in æternum, propter retributionem.

113 :5453: Samech. Iniquos odio habui, et legem tuam dilexi.

114 Adjutor et susceptor meus es tu, et in verbum tuum supersperavi.

115 :5454: Declinate a me, maligni, et scrutabor mandata Dei mei.

116 Suscipe me secundum eloquium tuum, et vivam, et non confundas me ab exspectatione mea.

117 :5455: Adjuva me, et salvus ero, et meditabor in justificationibus tuis semper.

118 Sprevisti omnes discedentes a judiciis tuis, quia injusta cogitatio eorum.

119 :5456: Prævaricantes reputavi omnes peccatores terræ ; ideo dilexi testimonia tua.

120 :5457: Confige timore tuo carnes meas ; a judiciis enim tuis timui.

121 Ain. Feci judicium et justitiam : non tradas me calumniantibus me.

122 :5458: Suscipe servum tuum in bonum : non calumnientur me superbi.

123 :5459: Oculi mei defecerunt in salutare tuum, et in eloquium justitiæ tuæ.

124 Fac cum servo tuo secundum misericordiam tuam, et justificationes tuas doce me.

125 Servus tuus sum ego : da mihi intellectum, ut sciam testimonia tua.

126 :5460: Tempus faciendi, Domine : dissipaverunt legem tuam.

127 Ideo dilexi mandata tua super aurum et topazion.

128 :5461: Propterea ad omnia mandata tua dirigebar ; omnem viam iniquam odio habui.

129 :5462: Phe. Mirabilia testimonia tua : ideo scrutata est ea anima mea.

130 :5463: Declaratio sermonum tuorum illuminat, et intellectum dat parvulis.

131 :5464: Os meum aperui, et attraxi spiritum : quia mandata tua desiderabam.

132 Aspice in me, et miserere mei, secundum judicium diligentium nomen tuum.

133 :5465: Gressus meos dirige secundum eloquium tuum, et non dominetur mei omnis injustitia.

134 :5466: Redime me a calumniis hominum ut custodiam mandata tua.

135 Faciem tuam illumina super servum tuum, et doce me justificationes tuas.

136 :5467: Exitus aquarum deduxerunt oculi mei, quia non custodierunt legem tuam.

137 Sade. Justus es, Domine, et rectum judicium tuum.

138 :5468: Mandasti justitiam testimonia tua, et veritatem tuam nimis.

139 :5469: Tabescere me fecit zelus meus, quia obliti sunt verba tua inimici mei.

140 :5470: Ignitum eloquium tuum vehementer, et servus tuus dilexit illud.

141 :5471: Adolescentulus sum ego et contemptus ; justificationes tuas non sum oblitus.

142 Justitia tua, justitia in æternum, et lex tua veritas.

143 Tribulatio et angustia invenerunt me ; mandata tua meditatio mea est.

144 :5472: Æquitas testimonia tua in æternum : intellectum da mihi, et vivam.

145 :5473: Coph. Clamavi in toto corde meo : exaudi me, Domine ; justificationes tuas requiram.

146 Clamavi ad te ; salvum me fac : ut custodiam mandata tua.

147 :5474: Præveni in maturitate, et clamavi : quia in verba tua supersperavi.

148 Prævenerunt oculi mei ad te diluculo, ut meditarer eloquia tua.

149 Vocem meam audi secundum misericordiam tuam, Domine, et secundum judicium tuum vivifica me.

150 Appropinquaverunt persequentes me iniquitati : a lege autem tua longe facti sunt.

151 Prope es tu, Domine, et omnes viæ tuæ veritas.

152 Initio cognovi de testimoniis tuis, quia in æternum fundasti ea.

153 :5475: Res. Vide humilitatem meam, et eripe me, quia legem tuam non sum oblitus.

154 :5476: Judica judicium meum, et redime me : propter eloquium tuum vivifica me.

155 :5477: Longe a peccatoribus salus, quia justificationes
tuas non exquisierunt.
156 :5478: Misericordiæ tuæ multæ, Domine ; secundum
judicium tuum vivifica me.
157 Multi qui persequuntur me, et tribulant me ; a
testimoniis tuis non declinavi.
158 :5479: Vidi prævaricantes et tabescebam, quia eloquia
tua non custodierunt.
159 Vide quoniam mandata tua dilexi, Domine : in
misericordia tua vivifica me.
160 :5480: Principium verborum tuorum veritas ; in
æternum omnia judicia justitiæ tuæ.
161 :5481: Sin. Principes persecuti sunt me gratis, et a
verbis tuis formidavit cor meum.
162 :5482: Lætabor ego super eloquia tua, sicut qui
invenit spolia multa.
163 Iniquitatem odio habui, et abominatus sum, legem
autem tuam dilexi.
164 :5483: Septies in die laudem dixi tibi, super judicia
justitiæ tuæ.
165 :5484: Pax multa diligentibus legem tuam, et non est
illis scandalum.
166 Exspectabam salutare tuum, Domine, et mandata
tua dilexi.
167 :5485: Custodivit anima mea testimonia tua, et
dilexit ea vehementer.
168 :5486: Servavi mandata tua et testimonia tua, quia
omnes viæ meæ in conspectu tuo.
169 :5487: Tau. Appropinquet deprecatio mea in
conspectu tuo, Domine ; juxta eloquium tuum da
mihi intellectum.
170 Intret postulatio mea in conspectu tuo ; secundum
eloquium tuum eripe me.
171 :5488: Eructabunt labia mea hymnum, cum docueris
me justificationes tuas.
172 Pronuntiabit lingua mea eloquium tuum, quia
omnia mandata tua æquitas.
173 :5489: Fiat manus tua ut salvet me, quoniam mandata
tua elegi.
174 :5490: Concupivi salutare tuum, Domine, et lex tua
meditatio mea est.
175 :5491: Vivet anima mea, et laudabit te, et judicia tua
adjuvabunt me.
176 :5492: Erravi sicut ovis quæ periit : quære servum
tuum, quia mandata tua non sum oblitus.

Isaias XI

1 :7353: Et egredietur virga de radice Jesse,
et flos de radice ejus ascendet.
2 :7354: Et requiescet super eum spiritus Domini :
spiritus sapientiæ et intellectus,
spiritus consilii et fortitudinis,
spiritus scientiæ et pietatis ;
3 :7355: et replebit eum spiritus timoris Domini.
Non secundum visionem oculorum judicabit,
neque secundum auditum aurium arguet ;
4 :7356: sed judicabit in justitia pauperes,
et arguet in æquitate pro mansuetis terræ ;
et percutiet terram virga oris sui,
et spiritu labiorum suorum interficiet impium.
5 Et erit justitia cingulum lumborum ejus,
et fides cinctorium renum ejus.
6 :7357: Habitabit lupus cum agno,
et pardus cum hædo accubabit ;
vitulus, et leo, et ovis, simul morabuntur,
et puer parvulus minabit eos.
7 Vitulus et ursus pascentur,
simul requiescent catuli eorum ;
et leo quasi bos comedet paleas.
8 Et delectabitur infans ab ubere super foramine
aspidis ; et in caverna reguli
qui ablactatus fuerit manum suam mittet.
9 Non nocebunt, et non occident
in universo monte sancto meo,
quia repleta est terra scientia Domini, sicut aquæ
maris operientes.
10 :7358: In die illa radix Jesse,
qui stat in signum populorum,
ipsum gentes deprecabuntur,
et erit sepulchrum ejus gloriosum.
11 :7359: Et erit in die illa : adjiciet Dominus secundo
manum suam ad possidendum residuum populi sui,
quod relinquetur ab Assyriis, et ab Ægypto,
et a Phetros, et ab Æthiopia, et ab Ælam, et a
Sennaar,
et ab Emath, et ab insulis maris.
12 Et levabit signum in nationes,
et congregabit profugos Israël,
et dispersos Juda colliget
a quatuor plagis terræ.
13 :7360: Et auferetur zelus Ephraim,
et hostes Juda peribunt ;
Ephraim non æmulabitur Judam,
et Judas non pugnabit contra Ephraim.
14 :7361: Et volabunt in humeros Philisthiim per mare,
simul prædabuntur filios orientis ;
Idumæa et Moab præceptum manus eorum,
et filii Ammon obedientes erunt.
15 :7362: Et desolabit Dominus linguam maris Ægypti,
et levabit manum suam super flumen in fortitudine
spiritus sui ;
et percutiet eum in septem rivis,
ita ut transeant per eum calceati.
16 Et erit via residuo populo meo
qui relinquetur ab Assyriis,
sicut fuit Israëli
in die illa qua ascendit de terra Ægypti.

Actus Apostolorum II

Et cum complerentur dies Pentecostes, erant omnes
pariter in eodem loco. :m14: 2 et factus est repente de
cælo sonus, tamquam advenientis spiritus vehementis,
et replevit totam domum ubi erant sedentes. :m15: .
3 Et apparuerunt illis dispertitæ linguæ tamquam
ignis, seditque supra singulos eorum. :m16: 4 et repleti
sunt omnes Spiritu Sancto, et cœperunt loqui variis
linguis, prout Spiritus Sanctus dabat eloqui illis. :m17: .
5 Erant autem in Jerusalem habitantes Judæi, viri
religiosi ex omni natione quæ sub cælo est. 6 Facta
autem hac voce, convenit multitudo, et mente confusa
est, quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos
loquentes. 7 Stupebant autem omnes, et mirabantur,
dicentes : *Nonne ecce omnes isti qui loquuntur, Galilæi
sunt ? 8 et quomodo nos audivimus unus quisque
linguam nostram in qua nati sumus ? :m18: 9 Parthi, et
Medi, et Ælamitæ, et qui habitant Mesopotamiam,
Judæam, et Cappadociam, Pontum, et Asiam, 10 Phrygiam,
et Pamphyliam, Ægyptum, et partes Libyæ quæ est
circa Cyrenen : et advenæ Romani, 11 Judæi quoque, et
Proselyti :m19: , Cretes, et Arabes : audivimus eos loquentes
nostris linguis magnalia Dei.*
12 Stupebant autem omnes, et mirabantur ad invicem,
dicentes : *Quidnam vult hoc esse ?* 13 Alii autem
irridentes dicebant : *Quia musto pleni sunt isti.*
14 Stans autem Petrus cum undecim, levavit vocem
suam, et locutus est eis : *Viri Judæi, et qui habitatis
Jerusalem universi, hoc vobis notum sit, et auribus
percipite verba mea. 15 Non enim, sicut vos æstimatis, hi
ebrii sunt, cum sit hora diei tertia : 16 sed hoc est quod
dictum est per prophetam Joël : 17 Et erit in novissimis
diebus, dicit Dominus, effundam de Spiritu meo super
omnem carnem :
et prophetabunt filii vestri et filiæ vestræ,
et juvenes vestri visiones videbunt,
et seniores vestri somnia somniabunt. :m20: .
18 Et quidem super servos meos, et super ancillas meas,
in diebus illis effundam de Spiritu meo, et prophetabunt:
19 et dabo prodigia in cælo sursum, et signa in terra
deorsum, sanguinem, et ignem, et vaporem fumi :
20 sol convertetur in tenebras, et luna in sanguinem,
antequam veniat dies Domini magnus et manifestus.
21 Et erit : omnis quicumque invocaverit nomen Domini,
salvus erit.
22 Viri Israëlitæ, audite verba hæc : Iesum Nazarenum,
virum approbatum a Deo in vobis, virtutibus, et prodigiis,
et signis, quæ fecit Deus per illum in medio vestri, sicut
et vos scitis. :m21: : 23 hunc, definito consilio et præscientia Dei
traditum, per manus iniquorum affligentes interemistis
: 24 quem Deus suscitavit, solutis doloribus inferni, juxta
quod impossibile erat teneri illum ab eo. :m22: . 25 David enim
dicit in eum :
Providebam Dominum in conspectu meo semper :
quoniam a dextris est mihi, ne commovear. :m23: :
26 propter hoc lætatum est cor meum, et exsultavit
lingua mea,
insuper et caro mea requiescet in spe :
27 quoniam non derelinques animam meam in inferno,
nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.
28 Notas mihi fecisti vias vitæ :
et replebis me jucunditate cum facie tua.
29 Viri fratres, liceat audenter dicere ad vos de patriarcha
David, quoniam defunctus est, et sepultus : et sepulchrum
ejus est apud nos usque in hodiernum diem. 30 Propheta
igitur cum esset, et sciret quia jurejurando jurasset illi
Deus de fructu lumbi ejus sedere super sedem ejus. :m24: :
31 providens locutus est de resurrectione Christi. :m25: , quia
neque derelictus est in inferno, neque caro ejus vidit
corruptionem.
32 Hunc Iesum resuscitavit Deus, cujus omnes nos testes
sumus. 33 Dextera igitur Dei exaltatus, et promissione
Spiritus Sancti accepta a Patre, effudit hunc, quem vos
videtis et auditis. :m26: .
34 Non enim David ascendit in cælum : dixit autem ipse :

Dixit Dominus Domino meo :
Sede a dextris meis, :m127:
35 *donec ponam inimicos tuos*
scabellum pedum tuorum.

36 *Certissime sciat ergo omnis domus Israël, quia et Dominum eum et Christum fecit Deus hunc Iesum, quem vos crucifixistis.* :m128: ·

37 His autem auditis, compuncti sunt corde, et dixerunt ad Petrum et ad reliquos Apostolos : *Quid faciemus, viri fratres ?* 38 Petrus vero ad illos : *Pœnitentiam, inquit, agite, et baptizetur unusquisque vestrum in nomine Iesu Christi in remissionem peccatorum vestrorum : et accipietis donum Spiritus Sancti.* 39 *Vobis enim est repromissio, et filiis vestris, et omnibus qui longe sunt, quoscumque advocaverit Dominus Deus noster.* 40 Aliis etiam verbis plurimis testificatus est, et exhortabatur eos, dicens : *Salvamini a generatione ista prava.* 41 Qui ergo receperunt sermonem ejus, baptizati sunt : et appositæ sunt in die illa animæ circiter tria millia. :m129: ·

42 Erant autem perseverantes in doctrina Apostolorum, et communicatione fractionis panis, et orationibus. :m130: ·
43 Fiebat autem omni animæ timor : multa quoque prodigia et signa per Apostolos in Jerusalem fiebant, et metus erat magnus in universis. 44 Omnes etiam qui credebant, erant pariter, et habebant omnia communia. :m131: · 45 Possessiones et substantias vendebant, et dividebant illa omnibus, prout cuique opus erat. 46 Quotidie quoque perdurantes unanimiter in templo, et frangentes circa domos panem, sumebant cibum cum exsultatione et simplicitate cordis. :m132: ,
47 collaudantes Deum et habentes gratiam ad omnem plebem. Dominus autem augebat qui salvi fierent quotidie in idipsum. :m133: ·

Veni, Creator Spiritus

Rabanus Maurus (ca. 780–856).

I Veni, Creator Spiritus,
mentes Tuorum Visita,
Imple Superna Gratia
quæ Tu Creasti Pectora.

II Qui Paraclitus diceris,
Donum Dei Altissimi,
Fons Vivus, Ignis, Caritas,
et Spiritalis Unctio.

III Tu Septiformis Munere,
Dexteræ Dei Tu Digitus,
Tu Rite Promissum Patris,
Sermone Ditans Guttura.

IV Accende Lumen Sensibus,
Infunde Amorem Cordibus,
Infirma nostri corporis
Virtute Firmans Perpeti.

V Hostem Repellas Longius,
Pacemque Dones protinus;
VI Ductore sic te Prævio
Vitemus omne noxium.

VII Per te Sciamus da Patrem,
Noscamus Atque Filium;
Te Utriusque Spiritum
Credamus omni tempore.

VIII Deo Patri sit Gloria,
et Filio, qui a Mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
in Sæculorum Sæcula. *Amen.*

Pope Vrbanus VIII Version

Breviarium Romanum (1632).

I Veni, Creator Spiritus,
mentes Tuorum Visita,
Imple Superna Gratia
quæ Tu Creasti Pectora.

II Qui diceris Paraclitus,
Altissimi Donum Dei,
Fons Vivus, Ignis, Caritas,
et Spiritalis Unctio.

III Tu Septiformis Munere,
Digitus Paternæ Dexteræ,
Tu Rite Promissum Patris,
Sermone Ditans Guttura.

IV Accende Lumen Sensibus,
Infunde Amorem Cordibus,
Infirma nostri corporis
Virtute Firmans Perpeti.

V Hostem Repellas Longius,
Pacemque Dones protinus;
VI Ductore sic te Prævio
Vitemus omne noxium.

VII Per te Sciamus da Patrem,
Noscamus Atque Filium;
Teque Utriusque Spiritum
Credamus omni tempore.

VIII Deo Patri sit Gloria,
et Filio, qui a Mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
in Sæculorum Sæcula. *Amen.*

Stanza per Stanza
Distributio per Novem Dies

Dies I - Stanza I: *Invocatio.*
Thema: Spiritum Sanctum Super Animam et Ecclesiam Invocans.
Focus: Cordis Abiectio, Humilitas, Promptitudo.

Dies II - Stanza II: *Identitas Spiritus.*
Thema: Spiritus ut Advocatus, Donum, Ignis, Amor, Unctio.
Focus: Spiritus Divinum personatum Agnoscens.

Dies III - Stanza III: *Donationes Septemplices.*
Thema: Sapientia, Intellegentia, Consilium, Fortitudo, Scientia, Pietas, Timor Domini.
Focus: Illuminatio Intellectus et Sermonis.

Dies IV - Stanza IV: *Illuminatio Interior.*
Thema: Sanatio infirmitatis, Confirmatio Virtutis.
Focus: Purificatio sensuum et passionum.

Dies V - Stanza V-VI: *Protectio et Pax.*
Thema: Liberatio a malo, Pugna Spiritualis.
Focus: Pax Animi et Perseverantia.

Dies VI - Stanza VI: *Directio et Vita Moralis.*
Thema: Peccatum Vitatur per Divinum Ductum.
Focus: Claritas Moralis et Obedientia.

Dies VII - Stanza VII: *Cognitio Trinitaria.*
Thema: Patrem et Filium per Spiritum Cognoscere.
Focus: Fides, Orthodoxia, Contemplatio.

Dies VIII - Stanza VIII: *Laudibus Dei.*
Thema: Laudatio Trinitatis.
Focus: Unio Precationis cum Cultu Cælesti.

Dies IX - *Vigilia Pentecostes. (Completio)*
Hymnus Integer Sollemniter Cantatus.
Thema: Receptio Spiritus Sancti.
Contextus Liturgicus: Sæpe Precationes Genuflexa sequitur, interdum Psalmo 102 comitatur.

Psalmus CIII

Ipsi David. ' :5179: Benedic, anima mea, Domino,
et omnia quæ intra me sunt nomini sancto ejus.
2 :5180: Benedic, anima mea, Domino,
et noli obliviscі omnes retributiones ejus.
3 Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis ;
qui sanat omnes infirmitates tuas :
4 qui redimit de interitu vitam tuam ;
qui coronat te in misericordia et miserationibus :
5 :5181: qui replet in bonis desiderium tuum ;
renovabitur ut aquilæ juventus tua :
6 :5182: faciens misericordias Dominus,
et judicium omnibus injuriam patientibus.
7 :5183: Notas fecit vias suas Moysi ;
filiis Israël voluntates suas.
8 :5184: Miserator et misericors Dominus :
longanimis, et multum misericors.
9 Non in perpetuum irascetur,
neque in æternum comminabitur.
10 Non secundum peccata nostra fecit nobis,
neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.
11 :5185: Quoniam secundum altitudinem cæli a terra,
corroboravit misericordiam suam super timentes se ;
12 :5186: quantum distat ortus ab occidente,
longe fecit a nobis iniquitates nostras.
13 :5187: Quomodo miseretur pater filiorum,
misertus est Dominus timentibus se.
14 :5188: Quoniam ipse cognovit figmentum nostrum ;
recordatus est quoniam pulvis sumus.
15 :5189: Homo, sicut fœnum dies ejus ;
tamquam flos agri, sic efflorebit :
16 :5190: quoniam spiritus pertransibit in illo, et non subsistet,
et non cognoscet amplius locum suum.
17 :5191: Misericordia autem Domini ab æterno,
et usque in æternum super timentes eum.
Et justitia illius in filios filiorum,
18 :5192: his qui servant testamentum ejus,
et memores sunt mandatorum ipsius ad faciendum ea.
19 :5193: Dominus in cælo paravit sedem suam,
et regnum ipsius omnibus dominabitur.
20 Benedicite Domino, omnes angeli ejus :
potentes virtute, facientes verbum illius,
ad audiendam vocem sermonum ejus.
21 :5194: Benedicite Domino, omnes virtutes ejus ;
ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus.
22 Benedicite Domino, omnia opera ejus :
in omni loco dominationis ejus,
benedic, anima mea, Domino.

Ad Libitum

Collecta historice authentica, quæ post Hymnum per Novenam Usurpatur.
Hæc Collecta iam in Sacramentariis Primis Pentecostes Invenitur:

Deus, qui corda Fidelium Sancti Spiritus Illustratione Docuisti: Da *nobis in eodem Spiritu Recta Sapere, et eius Semper Consolatione Gaudere.* Per *Christum Dominum nostrum.* Amen.

Oratio Conclusiva

(Quotidie vel Postremo)

Emittes Spiritum Tuum, et Creabuntur,
et Renovabis faciem terræ.

Novenæ mediæ ætatis primæ Repetitionem et Contemplationem extollebant. Hymni tamquam Textus Theologici habebantur. Hæc Meditatio Versuum exempla sequitur: Regula Sancti Benedicti, Reformationes Liturgicæ Carolingiæ, Consuetudo Cathedralis Romanæ. Hæc non est devotio populus posterior, sed Disciplina Liturgica et Spiritualis.

Lex Orandi -> Lex Credendi -> Lex Vivendi.

[4651] 1. Hic Psalmus, nobilis "Miserere de David" (4 septem Psalmorum pœnitentialium), est perfectissima expressio contritionis, sincera confessio cordis pœnitentis, profundissima manifestatio. Anima non quærit suam iustitiam, sed id quod est a Deo, ut S. Paulus docet (Philippenses 3, 9 S.). Inde est, quod simul summa laus misericordiæ Dei, hymnus gratitudinis et fiduciæ. David, Spiritu Sancto commotus, eum de reo corde et contrito post adulterium cum Betsabee commissum dilacerat (2 Regum 11 et 12). Est igitur actus idealis contritionis, et Ecclesia in laudum officio recitat. Plene te ipsum psalmi huius psalmi agnoscere est perfectam contritionem habere, ita nihil pretiosius quam discere et habere ut vademecum omni tempore renovare cum Patre nostro cælesti plenæ intimitatis in caritate, quæ ad nos venit ex iustificatione nostra in Christo et quod Toties nubilum videtur propter miserias et tentationes nostras, quibus malus omni momento nos invadit.

[4652] 3 SS. Quatenus misericordiæ tuæ! In foro Dei nulla audacia nimia est, quia ipse nos vocat "venite, emite absque argento" (Isaiæ 55, 1 s.). Nota quod omnis vis huius confessionis et valoris coram Deo est in fide sua misericordia (Ps 49, 23 et nota) quod remittit pœnitenti ad puram bonitatem, sine ullo iure ex parte sua. Ipsum est quod pater filii prodigi fecit (Lc 15, 11 SS.). David non attentat ullam iustificationem vel explicationem, sed e contrario: sua miseria et agnitio absolutæ impotentiæ sunt argumentum (cf. Psalmi 39, 18; 85, 1) quod cor patris movet (Psalmi 102, 13 s.). Qui meditatur, non longum erit, ut se ante talem patrem ignominiat. Tunc est, cum gratiam suam nobis maxime largitur! (Iacobi 4, 6; I Petrum 5, 5).

[4653] 5. Quia malum meum agnosco: unicum fundamentum quod David ex parte sua agnoscitur. Ita videmus confirmatum in versu 8 (cf. note). Cogitemus, si iudex terrestris nos absolvet crimini, dicendo ei nos quidem reos esse. Talis est differentia inter humanum et divinum.

[4654] 6. Contra te solum, id est, non plus minusve minoris iniuriæ contra alias creaturas, sed offensus in omni peccato directe est ille creator et pater, cui omnia debemus. Et tamen tam facile ignoscit omnibus, qui cordis pœnitet! Recte: Hic est lapis veræ contritionis: Utinam Deus sit rectum, etiam contra nos. Omnino contrarium est quod arrogantia nostra tam vehementer ambitiosa est: recte esse, ut cum ea impune (cf. Iob 40, 3 SS.). Homines excusant alteri homini dicentes: Ignosce, non feci nequitia, nesciens. David contrarium narrat: Ignosce mihi, quia reus sum et malus, quia de industria feci. Non me excusabo, nec te rogo ut deprecaris. Sed contra: me ipsum accuso et tantum spero me, postquam clare constituo responsabilitatem meam, ac magis etiam, me solvendo debitorem, tunc remittis debitum meum, pure et simpliciter, per solam virtutem miræ misericordiæ tuæ: "...non aestimator meriti sed veniae, quaesumus, largitor admitte." Eadem notio orationem S. Augustini exprimit, dicens: "Habes, Domine, antequam confessus es. Scimus quod si non ignoscas, recte nos perdes. Hic intelligimus quid sibi "abneget semetipsum," (Mt. 16, 24 S.; Psalmus 48, 8 et Nota; 2 Corinthii 10, 5). est cum gloria gratiæ Dei lucet (Eph 1, 6) per gratuitum indulgentiæ, opus pie misericordiæ et divitiarum gratiæ (Eph 2, 7 ss.) et eo magis confidimus ei. (Ps 32, 22 and note).

[4655] 7. Parentes hunc locum ad probationem originalis peccati citant. Homo sine gratia est, incapax boni in ordine supernaturali, ex natura vitiata. « Donum Dei est, si juste censemus, et si a falsitate et iniustitia gradus separamus; Nullus bonus homo potest facere sine Deo, ut id faciat; Quotiens bonum facimus, Deus est qui operatur, in nobis et nobiscum ut id facere possimus» (Denz. 195, 182, 193).

[4656] 8. Quamvis prædicta, quæ desperanti damnationi æquivalent, novit David — et hoc est intima sapientia, de qua hic, quod sincere confitens, id est, pœnitens, culpæ nostræ, tam gratum est Deo. (cf. vers. 18 s.), quod satis est eum movere ad liberam veniam et oblivionem debitorum nostrorum (cf. Psalm 31, 5 et note; I Ioannes 1, 8 S.). Ex hac sapientia, id est, ex hac cordis Dei cognitione, miram audaciam qua quæsiturus venit ad Davidem (vers. 9) ab imo abiectionis ad culmen sanctitatis immediatum (cf. vers. 6 et 12 et notas) et absoluta venia omnium debitorum suorum (vers. 4 et 11).

[4657] 9. Allusio ad ritum quo leprosos mundatos declaraverunt (Leviticus 14, 4 SS.). Nota quod non dicit "lavabo" sed: "lavabis me," (vide causa Petri apud Ioannes 13, 6 SS.). Ego candidior ero, etc.: Hic docemur perfecta humilitas: nihil aliud sum quam pauper peccator, sed est aliquid fortius illo, et est infinita et omnipotens misericordia. Hoc est quod magnos peccatores fecit sanctos maximos (cf. Iob 7, 21; 14, 4; Lc. 7, 47; Philippenses 4, 13, etc.).

[4658] 10. Non est maius gaudium quam sentiendi remissum. Iesus nos docet hoc gaudium in omnium dispositione esse, cum dicit: «et eum qui venit ad me, non ejiciam foras» (Ioannes. 6, 37). Verbum consolationis et gaudii semper in promptu est in Scripturis Sacris (Romanos 15, 4).

[4659] 11. Natus: Sanctus Ambrosius hoc admiratur: Deum pœnitentiam tamquam meritum actum viderit, quamvis minimum sit quod tenemur. Insuper renascendum merita peccato amissa facit, dum in æternum Christi sanguine deletur. cf. Ezechiel 18, 22 s.; Ioannes 1, 29; I Petrus 4, 8, etc. Hoc est quomodo Davidis erasa est (2 Reg. 12, 13).

[4660] 12. Cor simplex: hoc est, simplex sine plica, id est sine flexione, quod idem est ac rectum (cf. Ioannes 1, 47 and note). Hoc est, quod David hic vocat ad spiritum infantiæ (cf. Ps. 130), quod quidem fuit pretiosissimum magni pœtæ et prophetæ regis. Hinc est quod Deus sapientiam suam ei proculdubio revelavit (vers. 8), sicut Iesus docebit Lucam 10, 21. Locutiones « creant et renovant » novam creaturam a Spiritu Sancto formatam indicant (cf. Ezechiel 11, 19; 36, 26; Titus 3, 5). Sanctus Paulus hoc explicat in admirabili Epistola ad Romanos, cap. 6-8.

[4661] 13. Noli me reicere: omnibus nobis videtur obiter, quod sanctitas eius nos fastidio intueri debet, et re vera valde logica (vers. Case. Tantum in hoc miro verbo Dei donum reperimus prorsus contrarium esse: satis est meminisse quomodo Pater cum filio prodigo laboravit (Lc. 15, 20 SS.). cf. Psalmus 102, 13; Isaiæ 1, 18; 66, 2; Io. Una quæ patri placet et nobis maxime convenit. Nonne hic «Panem nostrum supersubstantialem» est quem Iesus nos cotidie Petruse docuit? (Mt. 6, 11; Lc. 11, 3 and notes). Etsi aspicimus, nullus filius patrem rogat ut eum alat, quia hoc sine interrogatione facit. Nonne pater offenditur, si filius eum admoneat de obligatione ut eum cotidie alat? Ex altera vero parte, quod donum Spiritus petendum est ut mirificam eleemosynam divinæ sanctitatis (Lc. 11, 13; I Thessal. cupide. Bene, sine eo non habebimus, cum spiritus alicui vi non imponit, sed, de libertate, tantum manet in iis qui eam volunt (canticum canticorum 3, 5), et e contra, ab iis qui sine ea uti et tractare possunt, recedit. (Ps 80, 13). Quod si hoc petimus, ut filii Patris (Rom. 8, 14; Gal. 4, 6), certo etiam habere possumus alium panem habere, "et hæc omnia adjicientur vobis." (Mt. 6, 33). Sed dicetur, postquam Christus venit, Spiritus in nobis in perpetuum habitat (Ioannes. 14, 17). Hoc in effectu est admirabilis Patris promissio (Lc. 24, 49 et nota), sed non est cur minus instandum sit, cum sciamus quod caro nostra et Psyche nostra contra eum conspirant (Galatas 5, 17; Corinthii. 2, 14) et numquam in lauro dormire possumus. Quia non habemus spiritum incorporatum nobis naturali modo sed supernaturali, quo nova nostra creatura (vers. 12) solum superat cadaver veteris hominis (I Corinthios 5, 17; Gal. 6, 15; Ephes. 22-24, Colossenses 3, 10).

[4662] 14. De gaudio vide versum 10 et note; Ioannes 17, 13; 15, 20. Spiritus Principis est qui nobis respondet ut filii Dei (Galatas 4, 5-7; 2 Timotheum 1, 7; I Ioannes 4, 18 S.; Romanos 8, 2; Ioannes 15; 15, etc. Eos sunt affectus quos videmus in Virgine Maria (cf. Lc. 1, 48 S. et Notæ), et David egregie aptant, pro qua hanc versionem ante generosi spiritus servare maluimus (sic Nacar-Colunga, Meadow, etc.), quod quidam applicant. Deo et aliis ad Psalmistam. Non tentat hic posse patefacere boni, ne sibi quidem credere, quia scit nos esse malos, sed habere omnem amorem Dei, qui in corde illo male se agnoscit, et ob hanc causam pro eo accipitur.

[4663] 15. Hoc est: ego docebo eos vias tuas misericordiæ et veniæ, qua usus es mecum, et redibunt ad te sicut redii. « Fides amoris, quam Deus pro nobis habet, est quod nos Ipsum diligamus » (Beatus Pedro Julián Eymard). cf. Psalmus 39, 4 et note.

[4664] 16. de sanguine: alii effunde: de sanguine. Quidam, e.g. ex. Bover-quarry, hoc sanguine Uriæ, mariti Betsabee, et sociorum eius interpretantur (2 Reg. 11). Sed, ut iam de venia fuit, potius credimus, sicut Dom Puniet, Desnoyers et alii, quod David petit a cruento viis liberari, et etiam fortasse ab omnibus carnalibus quæ spiritualibus opponuntur (cf. Isaiæ 4, 4; L6, 17, Ioannes 1, 13, I ad Cor. 15, 50;

[4665] 17. His verbis, officium divinum semper incipit, quasi ostendat nobis sine Spiritu Sancto non posse dare patri laudem sibi placentem (cf. Rom. 8, 26; I Cor. 12, 3; 4, 3, Isaiæ 6, 5 s., etc.).

[4666] 18. Vulgate dicit: Si sacrificia volebas, vere tibi offerrem. Originale est, ut videmus, arctius. Hic discimus quid sibi velit sacrificium. cf. Psalmi 39, 7; 49, 8-13 and notes; 33, 19; Proverbia 15, 8; Isaiæ 1, 11; Osee 6, 6; Daniel 3, 39 s., etc., et notas.

[4667] 19. Verba uncis considerantur ut glossa.

[4668] 20 s. Misericordiam tuam, id est, licet non mereamur. Vide Jeremiam 30, 13 et note; Lc 2, 14. Reædificare hoc est: fac tibi. Cum præcedenti observatione, Hebræus hic arctior est quam Vulgatus, qui dicit: ut ædificantur. versibus disputatum est. Nonnulli, et non pauci interpretes, ea in captivitate Babylonici additamenta putant, cum in hoc psalmo doloris exsule viderunt. Commissio biblica hanc interpretationem quam maxime considerat (Mai 1, 1910). Alii, ut Fillion, eam non communicant. Biblia Grammatica hunc locum habet cum Psalmis 68, 36; 121, 6; 146, 2; Malachias 3, 3 s. Videri etiam potest Isaiæ 66, 21; Ieremias 23, 15-33; Ezechiel 40, 39; 43, 7, 16; Osee 3, 4 s.; Psalmus 65, 15. In hoc fine, ut in Psalmo 101 et aliis, prophetice extenditur ad totam domum Iacob, quoad Hierosolymitanum restaurationem, petitio quæ inchoata est singillatim in favorem Davidis (cf. Psalmus 101, 14 SS. et notis). Verba in uncis in versu 21 glossis explanatoriis considerantur, quæ quædam libraria relicta textui incorporata sunt. Vers. 21. in Missali Romano antiphonæ dominicæ x communionis post Pentecostes adhibetur.

[5179] 1. Hic psalmus est canticum misericordiarum Domini. Frequenter legendum est, sicut balneum divinae viriditatis, quae fiduciam fidei nostrae perfecte restituit, cotidie iaculat impostoris mali, qui ubique regnat, ut est « princeps huius mundi » (Io. 14, 30). Rex propheta suam culpam confitetur et populi sui ad exaggerandam infinitam bonitatem patris qui in caelis est. Moderni critici disputant Davidi de paternitate huius psalmi, tenentes quod continet implicitas ex libris recentioribus et aramaismum ex Babylonia allatum. Sententiae autem eius longe sunt a persuasiva satis ad destruendum testimonium quod nobis dant, tam Hebraeum quam LXX et Vulgatum, in favorem veri poetae, cuius cor toties, verbis et re vera ostendit, spiritus infantiae, qui cito ex hoc oritur. Oratio inexsuperabilis (cf. Vers. 13 S. et note). In unoquoque eius versu videbimus multos alios amantes penicillos, qui nos adumbrant, sicut progressus evangelicus, imago divini Patris, qui nos Iesum in unoquoque gradu doctrinae suae et vitae suae compleret, ut summum missionis suae obiectum (cf. Io. 17, 2 s. and 26 and notes). Et quis magis significavit illum progressum quam David, quod mirifice dilexit animam Dei, qui elegit toties esse figuram Filii sui, cantare, et quod etiam in carne sua praedestinatum est esse avum Iesu?

[5180] 2. Noli oblivisci omnium beneficiorum suorum! Divina formula, summae et verae sanctitatis via! Scire se dilectum, ut credas te amemur, quamvis te miserum esse scias! « Fides in amore Dei est quod nos Deum diligamus » (Beatus Pedro Julián Eymard). cf. Psalmi 56, 3; 76, 11 et notas; I. 3, 16; 4, 16; Ioannes III, XVI.

[5181] Ille bonae vitae tuae fatigat. Patris nostri teneritas nos etiam in hac vita videre vult, semper beatus (Philippians 4, 4); anxietas-liber (Matth. 6, 25-34); dat nobis quod materialiter opus est (ibid. 33); Ab inimicis nos defendit (Psalm. 29, 2; 34, 1 sqq.; 36, 5 sec. 15, 11, 16, 24, 17, 13) sicut ipse Iesus. Quod non dat in hac vita — felix! — satietas est, accessio seu ecstasis felicitatis, quam Faustus quaesivit ei tempore dicere posse: 'Desine'. Quomodo hoc in hoc malo saeculo? (Cf. Galat. 1, 4 et nota), quoniam regnum Christi non est et non potest esse de hoc mundo (Joan. 18, 36), quoniam cum venerit, fidem in terra non inveniet (Luc. 18, 8). cf. Colossenses 3, 3 s. Hoc est, quod divinus Pater abundanter largitur (I Tim. 6, 17), qui ei commiserunt (Ps 32, 22), omnia quae dare possunt, nisi quid hic infra radicem faceret, in hoc tabernaculo caduco. Stipendium (Jeremiah 35, 10) et da animae diabolo, sicut Faustum facere voluit. Deum bonitatis libera nos ut hic habeamus bona nostra (Luc. 16, 25 et note) ut nihil postea nobis dare possit quod id non voluisset! cf. Psalmus 80, 11 et note. Renovatur: sumit imaginem mutationis plumarum aquilae, qua avis vigorem et vires recreat (Isaiah 40, 31). Alia aquilae pretiosa imago est promissio Exodi 19, 4, repetita in Apocalypsi 12, 14 .

[5182] 6. Hoc est, quod sanctum est in omnibus operibus suis, ut in eo habeamus, sicut Iesus docet exemplar quod ipse praecipit ad operandum (cf. Matth 5, 48 et nota). ac etiam vindictae oppressae (cf. Psalm 65, 5 et Nota). Unde malum sibi velle facere iustitiam, quia Deus docet non directe resistere illi qui malus est (Matth. 5, 39) et dicit quod odisse pauperem superbum (Ecclesiasticum 25, 3). Magna haec lux est iis qui cum fructu spirituali in apostolatu sociali laborare volunt (cf. ecclesiastici 28, 1-14; Ephes. 6, 5 SS. et Nota).

[5183] 7. cf. Psalmi 24, 8; 147, 8 s. et notas.

[5184] 8 SS. Nuper irasci: vide Psalmum 72, 11 et note. Incipit miram picturam divinae caritatis Patris, quam Iesus nos in exemplum ponit (Luc. 6, 36) et cuius qualitates sanctus Paulus in I ad Corinthios describit 13. Non semper accusat (vers. 9), sicut cor nostrum pusillum solet cum nos Sentire 'molem moralisticum', semper volens paleas in alieno oculo videre, sine notatione trabem in suo (Matth. 7, 3 SS.); Nec iratus manet ut peccatorem deterreat, sed obviam ei accedit ut pater Filii prodigi (Luc. 15, 20), et cum intendit eum ut servum tractaret, antequam etiam tempus ei nuntiaret, amat ut gratissimum et dans. ei princeps (ibid. 15, 19 et 21 SS.).

[5185] 11. Sicut sapientia eius longe est ab homine (Isaiah 55, 8), ita misericordia eius superat omnem bonitatem possibilem (Ps 91, 6 et notas) et in omni intellectu mentis nostrae (Ephesians 3; 18 S.). Virgo bene noverat, cum locuta est apud Lucam 1, 50 .

[5186] 12. Tantum abest a nobis! Hoc est, quod misericordiam illam, qua nos aspicit, non solum cum doloribus nostris compati, sed etiam culparum et cadentium, ne mireris ab illis, aut defatigare, aut ignoscere, quia scit nos esse pulverem. (vers. 14) et praesentem habet. Qui vere credit hoc in intima et amanti amicitia cum eo victurum esse, quod a nostris miseriis interrumpi non potest, quia etiam in casu casu non dubitabit ad illam amicitiam omni momento redire, indulgentiae certae, et cum ea, longe ab amore exstinguendi, vult. crescunt, quia plus amat, qui magis dimissus est (Luc. 7, 47). cf. Psalmus L et notas. In aeternum memores: In cordibus nostris haec suavissima veritas, quae in omnibus parietibus scribi debet, quia confusio spiritus in peccatore est maximum telum diaboli, ut dubitationem faciat indulgentiam et sic abstineat a Deo (cf. ecclesiasticum 5, 5 et note). Cum admiratione misericordiae suae, quae hic nobis insinuatur, cupit gratias quod Pater cum laude nostra etiam in nobis crescet (Ps 49, 14) per filium et fratrem nostrum Iesum, per quem accipit « omnem honorem et gloriam » in unitate amoris. id est Spiritus Sanctus.

[5187] 13. Hic imago Dei omnem suam plenitudinem sumit, et arcanum intimissimum nobis revelatur, quasi praeludere supremam Iesu Christi revelationem: Deus nos diligit, quia pater est et ut pater (cf. Psalmus 17; 20, locus cuius paternitas nemo disputat David). Qui hoc credit omnia intelligit (cf. Nota ad Psalmum 77, 37). In Novo Testamento totam explicationem mysterii divinae paternitatis invenimus, quae non ex simplici creatione, sicut in omnibus aliis, sed ex regeneratione, quam Spiritus Sanctus in nobis per gratiam cognoscit, virtute meritorum Christi (Joh. 1, 12; Gal. 4, 4-7, Ephes. 1, 5 et note, I. 3, 2; Coloss. 2, 12).

[5188] 14. Nostra natura, tam infirma et periculo exposita, misericordiam Dei provocat. Infirmiores sumus, eo majore teneritudine et bonitate (cf. Genesis 8, 21; Psalmus 53, 8 et Nota). Hinc est quod Christus non venit ad quaerendum iustos sed peccatores (Luc. 5, 32 et Nota).

[5189] 15. Nota S. Augustini pulcherrima est: « Deus, qui est pater, qui novit opus manuum suarum, misit verbum suum, et ad illud verbum, qui est aeternus, fecit illum fratrem illius floris feni, qui siccat et arefacit. Ad primum spiritum (Isaiah 40, 6 SS.) ut tu, herba sepulchri, inundari posset beata aeternitate, voluit participare fragilem conditionem tuam, qui est aeternus et benedictus per essentiam.

[5190] 16. Ne quidem, etc.: Sic etiam Páramo, Nacar-Colunga, etc. Secundum alios, locus est qui non agnoscet; Et secundum LXX et Vulgatum est qui locum nesciet. Nostram versionem significantiorem invenimus, quae cum pulchris figuris in sapientia adhibita 5, 10 SS.

[5191] 17. Verba virginis in Magnificat. Ubach aggregatum probabile supprimit quod in uncis quadratis vadit.

[5192] 18. Touchstone bonae fidei. Si verum desiderium habeo adimplere quod dicit Evangelium, solliciti de sciendo et recordando. Sine hoc quomodo impleam? cf. II Thessalonicenses 1, 8; 2, 10-12; Verbum autem Dei, in corde conservatum, vim nobis dat non peccandi (Psalm. 1, 2-3; 118, 5-6, 11 et 104; Luc. Romani 1, 16, I Corinthii 15, 1 s.

[5193] 19 s. Universum: Alii: Omnia. Secundum Vulgatum: dominabitur super omnia regna. Hic locus est "Echo Psalmorum Theocraticorum (cf. Psalm 92, 1)" (Fillion). cf. Item Psalmus 92, 2 et Psalmus 96, 7, qui coincidit cum versu 20. Posterior facit introitum Missae Sancti Michaelis et omnium angelorum.

[5194] 21 S. omnes exercitus eius. Alii: Omnis exercitus tuus. Nomen quod in Sacra Scriptura potissimum astris datur et quod etiam significat omnes vires naturae, quae in unum et in miro concordia laborant (cf. Psal. 103), ut exercitus obediens vocem Generalissimi, qui etiam pro eo pugnat cum praecipit. (Sapientia 5, 21 SS.; 16, 17; 19, 18 SS.). cf. Psalmus 82, 14 et note. Psalmista significat: angeli in caelo (vers. 20), stellae in firmamento (vers. 21) et omnes creaturae in terra (vers. 22) chordas formant laudantes Dominum quia bonum est, quia misericordia eius est in aeternum. (Ps 135).

[5368] 2. Beatitudo, quam Iesus confirmavit apud Lucam 11, 28. Est, inquit Chrysostomus, pro iis qui verbum Dei scrutantur cum fœnore, quærentes in ea sapientiam "quomodo divitiæ quæsantur", et secum fert. promitto; Qui Deum attente audiunt, eum ex toto corde quærunt, quia veritatem et amorem sitiunt. cf. PS. 1, 2-3; 24 ecclesiasticus, 29; Ioannes 7, 17.

[5369] 3. Non committunt: sic et Vaccari, Crampon, Paramo, etc. Cogitatio vers. privilegium revelandi vias eius qui solus est perfectus (vers. 1). Et faciunt mollitiem, qua pater filium præcipit.

[5370] 4 SS. Notio evolvere pergit: non est de repetendo mandata implenda. Quod doctrinam non adderet. Est, secundum Joüon notas in Lucam 11, 28, custodire eas, id est, cognoscere et conservare

verba Dei in memoria et meditatione, exemplum virginis (Lc. 2, 19 et 51), ergo dicit versum. 6, mandata eius non timebimus, quia parati erimus ad implendum ea. Hoc est quod Iesus docet Marcum 14, 38. cf. i Timotheum 3, 16.

[5371] 7. Sic etiam Rembold. Iustitia cordis optima est Deo laus, quia id quod maxime æstimat (cf. Psalm 50, 8; Ioannes 1, 47). Et qui studet illa Dei iudicia signum dat recte, quia veritatem quærit. Et confirmatur eius iustitia toties in contactu cum illis iudiciis Dei. Secundum hoc videmus quid sit orandi, ut cognoscat verbum divinum. Qui Christum nescit, inquit Sanctus Augustinus, falsam de eo facit ideam, et tunc non auditur cum in nomine suo petit (Ioannes. 16, 23), quia pater videt se non invocare verum Christum.

[5372] 8. Hæc non est audax promissio sicut Petri: "non te negabo." Prorsus contra, simile est dicere: Auxilio tuo numerans facultates gratiæ tuæ utar. cf. Ioannes 15, 5; Gal. 2, 21; Philippenses 2, 13.

[5373] 9. Hic est pædagogia biblica. Iam adulescens tener, naturam nostram ad malum inclinatam superandam, ad legendum et recordandum Verbi sancti, ductu ac robore in Dei semita consuevit. Et cum caput eius, inquit Sanctus Hieronymus, obdormiam, sit in sacra pagina perscrutata usque ad finem. cf. versum 55 et note.

[5374] 10. Vide hic effectum in versu annuntiatum 2. Postquam effectus eius consecutus est, anima instat implorandi fidelitatem. cf. Psalmus L, 13 et note. cf. Kempis 4, 11.

[5375] 11. Magnum secretum, quod viam revelat non offendere Deum! Sanctus Paulus hanc virtutem verbi, quod nos salvat, confirmat (Romanos 1, 16), nos ad omne opus bonum præparat (2 Tim. 16, Textus Græcus). Quam ob rem necesse est in nobis manere "abundanter". cf. versum 4-6 et note; versum 104; Iacobi 2, 21.

[5376] 12. Doce me! Hinc est quod Iesus super omnia venit: sicut magister bonus (Mt. 11, 29), qui docet parvulos quod occultat a sapientibus. cf. Mt 11, 25; 23, 8-10; Ioannes 6, 45; Hebræorum 8, 11.

[5377] 13. Quis hoc pro certo dicere potuit admiratio? Summum mandatum est Iesu discipulis suis: omnia transmittere, quæ docuerat (Mt. 5, 19; 28, 20; Mc 39, 10 s., sapientia 7, 13, Daniel 12, 3). Hoc est quod Dominus ipse declaravit et adimplevit suam missionem per excellentiam (Ioannes. 14, 26; 17, 6-8; 18, 37).

[5378] 14. Si Biblia fortuna constant, sicut codices ante torcular imprimendi, fortasse plus quam hodie æstimare volumus, cum omnibus præsto est et tot sunt qui de ea non curant. cf. versu 112; Sapientia 7, 8 s.

[5379] 16. Nota varias rationes in quibus verbum Dei in variis stantiarum accipitur: præcepta, verba, semitas, præcepta, instituta, iudicia, iustificationes, testimonia, decreta, consilia, oracula, etc. (cf., vers. 53 and note). Hoc est dicere, "non esse lex in stricto sensu legislationis Mosaicæ" (Calès) et non solum in verbo revelato significationem faciendam tantum, sed etiam doctrinas, promissiones, veritates de vita Dei et admirabili communicatas. admiranda consilia. Genus divini Patris, quæ omnia nos exercet et movet ad quæramus amore voluntatis eius adimpletionem, saltem in nobis, dum zizania prohibent fieri «sicut in cælo et in terra.» (cf. Psalm 119, 7 et nota). Et si verbum Dei tantas opes habuerit in tempore Psalmistæ, qui sic delectat in eo, quid non erit nobis totum Novum Testamentum, præter psalmos, prophetas, etc.?

[5380] 18. Aufer velum: confessio, quod nos non sumus capaces ad intellegendum per nos (I Cor. 2, 14), sed per Spiritum Sanctum, qui est ille qui inspiravit Scripturam (2 Pet. 1, 20) et nos penetrare facit ad te. profunda Dei (I Corinthii 2, 10). Hoc fecit Iesus cum Apostolis (Lc. 24, 45). cf. versus 12 et 34 et notas; Actus 16, 14; 2 Corinthii 3, 15 s.; I Ioannes 5, 20. Psalmus præsens exemplum est huius, quia dum sunt qui vocant fastidiosus (vers. 1 et nota), ille qui meditatur, non cessat novas et semper altius amœnitas invenire, ut Pascal, qui, cum de suis diceret. Soror, "Tot admirabilia in eo invenit, ut semper novum gaudium in orando sentiret, et cum de pulchritudine huius psalmi cum amicis loquebatur, transportavit et una cum eo suscitavit".

[5381] 19. Peregrinus in tenebris (Galatas 1, 4 et note) et sine luce vivere non potuit (2 Petri 1, 19; Kempis 4, 11) et consolatio verbi tui (Romani 15; 4).

[5382] 20. Desiderium consumitur: Sanctus Ambrosius comparat donum verbi Dei, vehiculum sapientiæ, osculo oris divini, quod uxor cantus (Canticum 1, 1) desiderat.

[5383] 21. Hæc maledictio est e contrario beatitudinis vers. 2. Infatuatus: Sic et Desnoyers, cum nuance magis illustrativa quam simplicis superbiæ. Explicatur quod infatuatum vocat eos qui a lege divina discedunt (cf. vers. 51 ss.), quoniam quicumque non accipit ab Creatore suo duceri (Ioannes 6, 45) credit se posse se melius regere quam ipse. cf. Psalmus 11, 5 et nota et mirabilis enuntiatio Iesu apud Ioannem 12, 47 S.

[5384] 22. Opprobrium: a Deo (vers. 21) vel ab hominibus (vers. 23)? Hoc magis videtur, quia principes huius mundi semper persequuntur eos qui legem Dei amant (cf. vers. 51 et 86), quoniam actio iustorum accusatio est contra eos. cf. 2 Timotheum 3, 12; Ioannes 17, 14.

[5385] 24. Et si mecum est, quis contra me? (Romanos 8, 31).

[5386] 25. Nonne videtur quod psalmista audisse Iesum in Ioanne 63?

[5387] 26. Misias meas a te non abscondi (Ps 31, 5 et nota) vel impotentia mea ad medendum illis (Ps 93, 18). cf. Psalmi 36, 5; 114, 6.

[5388] 27. Instrue me: vide versus 12 et 18 et notas.

[5389] 28. Lacrimas effundit: Rembold translates: Bent. Confort me: cf. versu 25.

[5390] 29. Lex tua mihi favet. Lex ergo est gratia et non onerosa. Norma veritatis et boni est iis qui in tenebris vivunt. Oculos cæcorum aperire est (vers. 18) et Peregrinum dirigere (vers. 19) ut perfecta sit via eius (vers. 1). Vide Psalm 24, 8 and note and compare Ieremias 7, 23 SS. sacerdotes, qui eam quasi onus prædicabant. cf. Mt 11, 29-30; 23, 4.

[5391] 30. Sic etiam Desnoyers, qui his verbis interpretatur: « Æstimo iudicia tua perfectam iustitiam offerre, et te non periclitari falsum gressum in modo præscribunt.

[5392] 31. Nota immensum horum vocum vigorem, veras fidei clamores, honorem Dei compromissum. Si ille, qui in sua misericordia confidit, confundi non potest (Ps 32, 22 et nota), Quomodo pater mendacii falli potuit ab eo qui, nihil confitens, sine haesitatione verbi Dei innititur? (Ioannes. 8, 31 s. et 44). Sed hæc fiducia verbi est quod maxime nobis constat, quia ex iis quæ videmus vivere volumus (Ioannes. 20, 25 et 29) et facit ut vivamus ex fide quod non videmus (Rom. 1, 17; Hebræorum 11; 1-3). Hinc est maximum tributum quod homo Deo reddere potest (Act 16, 34 et Nota).

[5393] 32. Hæc est una magnarum margaritarum sacræ Scripturæ; Quod nos oriri facit a pura purgativa via ad unitatem vel amorem, per illuminativam seu inventionem ineffabilium attractionum Dei (cf. 38 SS. et Nota). Cum corculum nostrum dilatat mysteria sapientiæ suæ revelans (I Corinthii 2, 7) et eius dilectio et bonitas in Christo, qui omnem scientiam superavit (Ephesians 3, 19), tunc caritas, quæ est plenitudo legis (Romanos. 13, 10), a Spiritu Sancto ad nos venit (Romanos 5, 5); Et tunc non amplius ambulamus, sed decurramus viam mandatorum (Ps 36, 4).

[5394] 34. Da mihi intellectum: « Bene timere possumus ne ad eum perveniat ad tanta alta, nisi quod Iesus promittit præcise illis qui parva sentiunt! cf. versus 12, 73 et 169; Lc. 10, 21; Proverbia 9, 4; Isaiæ 28, 9; 29, 18; I ad Cor. 1, 27 S.; 2 Corinthii 4, 3; Iacobi 1, 5, etc.

[5395] 35. Delectatio: vel etiam, ut ait Vulgate: hoc est quod volo: hoc est, quod eligo in hoc momento serenæ meditationis, et talis est vera voluntas mea, plenitudine conscientiæ manifestata. Scio bene hanc trutinam deficientem mox deficiet, et voluntatem carnis aliter me clamare incipiet (cf. Rom. 7, 14 SS. et Notæ); Et hoc ipsum est quod venio ad rogo te ut me relinquas cum deest. Hac de re Iesus habet ineffabiles cautiones et consolationes quæ videri possunt apud Ioannem 10, 28-29; Romani 8, 28-29, etc.

[5396] 36. Ad lucrum: Sic et calès, Desnoyers, etc. Alii: versus avaritiam (Prado, Nacar-Colunga). Solus Deus, qui corda regit (Prov. 1, 21 et note; Denz. 177), potest avertere nostrum ab avaritate, quod est idololatria (Coloss. 3, 5) et ab avaritate, radix. De omnibus malis (I Tim. 6, 9) et ambitionem nostram in eum (Mt. 6, 21) et in studio verbi sui (Ps 1, 3 et note).

[5397] 37. Eadem notio pergit et dilatat. vanitas non solum mundus; Nos ipsi sumus cum libidinibus nostris. Christianus oraculi Græci specimen superat « nosce te ipsum », scit enim "Quis autem vestrum cogitans potest adjicere ad staturam suam cubitum unum ?" (Mt. 6, 27; Denz. 187) et intuitum erigit, ex pura introspectione, ad «aspicientes in auctorem fidei, et consummatorem Iesum,» (Hebræos 12, 2). Philosophus notat hanc elevationem in pura analysi nostri esse necessariam condicionem contemplationis. Relinquitur negativa pro positivo: non ente pro ente. Hipponensis medicus est quod exprimit: "In me mortem invenio, sed ubi vivo solum in te invenio".

[5398] 38 SS. Nota processum animæ: incipit a timore initiali, deinde mollitiem Dei in verbis detegit et, amans cum illis, concludit desiderium sanctitatis. Sunt tres modi vitæ spiritualis (cf. versu 32 et nota). Vide processum analogum in ecclesiastico 4, 18 SS. cf. Psalmi 33, 9; 110, 10 et note; I. V, 3; 4, 8; Mt 11, 30; I. Petrus 2, 3.

[5399] 41 S. Valetudo tua: Messias. Iusta ex fide vivit (Hebræos 10, 38), credens et interdum exspectans, sicut Abraham, contra omnem speciem (Rom. 4, 18), confidens in promissionibus et prædictionibus Dei in medio mundi ludibrio. (Ps 41, 4; Isaiæ 5, 19; Ezechiel 12, 27 S.; Lc. 17, 27; I Thessalonicenses 5, 3; 2 Petrus 3, 4). Bene explicatur, quasi suspirium subsidii, anxia rogatio, quæ revocat Psalmorum 85, 17 et 108, 27.

[5400] 43. Quia solum verbum ipsum habet virtutem consolationis et patientiæ conservandæ (Rom. 15, 4; Apocalypsis 3, 10).

[5401] 44 SS. Notamus etiam hic ordinem idearum: Servans in ore meo verbum Dei potero legem suam adimplere (vers. 11 et note); implens, in latitudine spiritus vivam (cf. Proverbia 4, 10-12). Tunc ego non timebo reges, et fruar me, etc. (vers. 89 and note).

[5402] 46. Textus citatus ad Missam Virginis Martyrum. cf. Promissio Iesu Christi apud Mtæum 10, 19 et 20 .

[5403] 48. Elevatio manus symbolum est orationis vel iuramenti (Ps 27, 2; I Timotheum 2, 8; Apocalypsis 10, 5). Psalmista significat: Adoro et desidero verba tua sicut te. Estne Iesus idem verbum Patris, Verbum? cf. versum 105 et note.

[5404] 49. Hic, ut in vers. 41, 58, 65, 81, etc (cf. Psalmus 32, 22 et note). Et nulla nostra cupiditas talem mensuram consequi potest, quia omnem imaginationem superat. cf. Psalmus L, 3 et note.

[5405] 50. Sanctus Paulus (Romanos 15, 4) hanc virtutem divinarum Scripturarum effert: donum sunt quod Deus nos ad consolationem mittit. Et frustra in omni humano libro quæramus. cf. versu 92; Psalmus 18, 9; Ieremias 15, 16; i Maccabæorum 12, 9, etc. Dat mihi vitam: cf. versu 25.

[5406] 51. Omnium rerum divinarum, maxime ludibrium et odiosum per mundum, verbum est (cf. vers. 22 s.). Christus multis modis dicit (Mt. 11, 6; Ioannes 15, 20; 17, 14, etc.) et explicatur quod satanas præ omnibus aliis terret, quia telum Dei est (Hebræos 4, 12). et instrumentum salutis (Romanos 1, 16). cf. versum 74 et note; 86 s.; I. Maccabæorum 1, 59 S .

[5407] 52 Consolado: Eorum ludo (vers. 51). Quid nosti, illi sollemnes de mirabilibus Spiritus et Regni Dei ac privilegiis quæ in eo præsto sunt parvulis? (Mt. 18, 3 s.). Sic et in Psalmo 62, 7 David et in Psalmo 76, 12 Asaf, se consolabantur memoria.

[5408] 53. Psalmista eum irridere non curat (vers. 51) et se facile consolatur (vers. 52). Quod eum indignari movet (Vulgate dicit lædere) est quod impii, qui magistri facti sunt (cf. 2 Petri Caput 2) sunt qui legem Dei reliquerunt (cf. vers. 21). Sic Iesus, qui cum peccatoribus comedit, ut ostenderet eis cor suum, per ovile Pharisæorum et cum mercatoribus templi infensus, et etiam defecerunt cum dolore ad sudorem sanguinis. Legem tuam relinquunt: ut observat Calès, hic verbum legis (Torah) hic habet, ut in Psalmis 1 et 18, latius patet quam solum Pentateuchum. Vocabulum legis eiusque synonyma sæpe substituere possunt revelationum divinarum, promissionum prophetarum, doctrinarum prophetarum, ac præsertim Dei voluntates, voluptatem divinam (cf. vers. 16 et nota).

[5409] 54. Cantica, non tyranni ordinationes. Inter utramque notionem, tota mediæ spiritualitatis abyssus. exilii mei, id est, ut Psalmus 136, 3 s. — Non de cantibus quæ "Gaudium vivendi" celebrant (Galatas 1, 4), sed gaude in misericordia Dei qui ignoscit (cf. Rom. 3, 24 ss.) et in promissionibus quæ spem dant (vers. 49).

[5410] 55 sqq. Sanctus Ambrosius dicit quod David surrexit omni nocte ad orandum et laudandum Deum (vers. 62), quia amor verbi eius cor eius oppressit (vers. 56). Facile est imitari nos simpliciter consecrando, antequam per singulas noctes dormiamus, ad lectionem et meditationem verbi Dei (vers. 9 et nota; cf. Psalmi 1, 2; 62, 7).

[5411] 57. Fortuna mea: Nota quod non de obligatione sed de commodo loquitur (cf. vers. 29 and note). Tale est privilegium credentium Deum esse patrem nostrum. Iesus vocat cibum suum ad voluntatem paternam (Ioannes. 4, 34).

[5412] 58. Facies tua, id est, visio lucida fidei vivæ, quæ nos sentiat veritatem Dei, non obstante tenebris carnis nostræ (cf. Psalm. Eum fortasse Deus?

[5413] 63. Consociatus sum: omnes qui timent Dominum corpus mysticum formant, unitum in Ecclesia, cuius caput est Christus. cf. versus 74 et 79; Psalmi 24, 21; C, 6; 27 ecclesiasticus, 10; Mt 18, 20. Alii pour: "amicus sum", etc.

[5414] 66. Doce me: quia credo in te ut magister. cf. vers. 12, 18, 34 and notes. "justum judicium judicate.": Cf. Ioannes 7, 24.

[5415] 68. Causa est quod Iesus dat apud Mtæum 11, 29: Instructimini mihi, quia sicut magister sum mitis, et sum humilis corde.

[5416] 69. Infatuatus: cf. versus 51-53; Psalmus 52, 5 et notas.

[5417] 70. Crassitas hæc significat crassam insensibilitatem cordis, præsertim supernaturalem. In Novo Testamento est defectus spiritus (I Corinthii 2, 14; Jude 19 et notat), Deum interdum terribilem sanctionem permittit (Act. 28, 27) in iis qui "eo quod caritatem veritatis non receperunt ut salvi fierent". Thessalonicenses 2, 10). cf. Deuteronomium 32, 15; Mt 13, 15.

[5418] 71. contumeliis et desnoyers, referens ad versum 69. Non amplius esset humiliatio vers. 67 Sed tristis hominum experientia, quae eum diffidere et studere Deum duxit volens "pœnitemini, et credite Evangelio.» (Mc 1, 15) ut nuntius veniæ et amoris (Coloss. 1, 28).

[5419] 72. « Charm magis amat legem Dei, quæ avaritiam aurum et argentum amat. Sed hoc non est proprium inclinationis naturalis, sed prorsus contrarium. Solus donum sapientiæ nos ducit ad illum amorem, ut cognoscamus et sapiamus verum bonum (cf. Introductio ad librum sapientiæ). Tantum ergo renati sumus (Ioannes. 3, 3) et cor ponemus ubi novus thesaurus noster est (Lc. 12, 34; Coloss. 3, 1). Donum illud gratis omnibus petentibus datur! (Iacobi 1, 5; Sapientiæ cap. 6-9). Ita facit Psalmista in versu 73. cf. versum 34 et note.

[5420] 74. Unguentum pacis, quod exhalat circa eum, recreat et facit alios felices; Stimulus est et vis ad sanctificationem eorum qui Deum noverunt » (Manresa). cf. versum 63 et note. Aliis tamen, simplicem supernaturalem fiduciam fore "furorem seu scandalum" (vers. 42 et 51; Psalmi 36, 12; 111, 9-10; I ad Cor. 1, 23; Actus 17, 32, 7, 54). Deus facit verbum suum sicut lapis animarum (Lc. 1, 34 s.; Hebræorum 4, 12; I Petrus 2, 6 s.; I Ioannes 4, 6).

[5421] 75 S. Vide has notiones in Psalmo 50.

[5422] 77. « Vita, quæ est in veritate, sola est vita Dei, et vita nostra abscondita est cum Christo in Deo » (Sancti Augustini). cf. Colossenses 3, 3.

[5423] 78. Mendacium me deformavit: Nácar-Colunga: sine causa me affligunt. varie translatum est. "Sed ego", etc., hoc est, scio ubi sit remedium contra deceptionem. cf. Mt 7, 15; Actus 17, 11 et note.

[5424] 79. Parvus grex est qui de Deo loqui cupit. cf. versum 63 et note; Psalmus 132, 1; Malachias 3, 16.

[5425] 80. Secundum leges tuas, quia soli, et non regulæ originis humanæ (Mc 7, 8; Colossians 2, 8), veram perfectionem homini continent. cf. versum 85 et note; Mt 19, 16.

[5426] 81. Cum hac ardenti et confidenti desiderio Israælis desiderium Messiæ exprimit, hodie vivendum est suspirando ad eius adventum (Catechismus Romanus I, 8, 2). cf. Apocalypsis 22, 17; Psalmus 129, 6 s. et notas.

[5426] 81. Cum hac ardenti et confidenti desiderio Israælis desiderium Messiæ exprimit, hodie vivendum est suspirando ad eius adventum (Catechismus Romanus I, 8, 2). cf. Apocalypsis 22, 17; Psalmus 129, 6 s. et notas.

[5427] 82. ex tanta exspectatione, etc.: sic etiam Vulgata et contextus postulare videtur. Iuxta Desnoyers, oculi "post sententias tuas" defecerunt, fortasse eas quærentes, fortasse eas tantum perlegere.

[5428] 83. Pellis (vini) rugæ fumi expositæ et refugit, donec figuram amittat. Ad illud extremum contemptus infatuati (vers. 84 ss.) ad discipulos qui verbum Christi audiunt. cf. 6, 22; Ioannes 15, 18 SS.; I ad Corinthios 4, 9 SS. et note.

[5429] 84. Quando iudicabis? Vide responsum Dei in Apocalypsi 6, 10-11; 2, Petrus 3, 9; Hebræorum 11, 40.

[5430] 85. cf. Vers. 51, 53, 69. Vulgate aliam pulcherrimam versionem affert: Iniquissimas fabulas mihi narrant, sed non sunt sicut lex tua, quæ magnam habet eloquentiam ad exprimendum quomodo hominum sapientia, licet dilucida videatur, nunquam animæ satisfacere possit ut verbum. Dei. Talis est nobilis confessio S. Augustini: « Tu pro te fecisti et corda nostra inquieta sunt, donec in te requiescam ». cf. Psalmus 93, 11 et note. Ecclesia hunc textum elegit ad introitum Missæ Sancti Iustini (Aprilis 14), quæ in omnibus scholis philosophicis destituta est "Verbum Divini Crucifixi et ad Christianismum conversi" (Dom Lefebvre), in ea enim, ut oratio. Missæ, inquit, "Deus mirifice docuit eum eminentem scientiam Iesu Christi (Philippi 3, 8) per insaniam crucis" (I Cor. 1, 23).

[5431] 86. Nulla causa, etc.: secundum alios. Ille qui me sectatur mendacium.

[5432] 87. e regione: tum calès. Alii fundunt: de terra; Bover-cantera: in hoc mundo anguste exstingui.

[5433] 89. Mysterium assidua meditatione dignum: idem verbum in cælo æternum manet, cuius donum Deus nos in sacra Scriptura prævenit. Et quamvis cælum et terra præterierint (cf. 2 Petri 3, 13; Apocalypsis 20, 11; 21, 1 ss.), verbum non præteribit (Mt. 24, 35; Mc 13, 31; 21, 33). Et illud verbum, quod sapientia Dei, quæ facit felicitatem cæli, idem est verbum Christi, id est, verbum Patris, homo factus est: sapientia incarnata, a qua et pro quo omnia facta sunt. cf. Vers. 44, 93, 111; I Petrus 1, 23-25; Apocalypsis 14, 6; Sapientia 9, 9-11, etc.

[5434] 90. Vide Psalmus 88, 3 et 15, etc., ubi continenter præfert illam fidelitatem.

[5435] 91. Verbum creativum etiam conservativum est. Sine qua nihil superesse potuit (Ps 103, 29 and note). "Ad tuum servitium": fidelius quam homines (desnoyers). cf. Sapientia V, 18-21; Romani 8, 20 SS.

[5436] 92. Deliciæ meæ: sic et psalterium novum Romanum; Alii: Meditatio mea. cf. versum 50 et note.

[5437] 94. Tuus sum: « Solus potest dicere, cuius cogitationes et affectiones in Deo ponuntur, qui omne aliud bonum contempsit et dicit Iesu, sicut apostoli: Ostende me patri et satis est mihi. Ambrosius).

[5438] 95. Inspiciunt me: Iesus annuntiavit apud Ioannem 15, 20 (cf. Psalm 55, 7). Sed ego, etc., in persecutionibus inimicorum, remedium est quærere verba divina, fontem sapientiæ et "flumen gratiæ" (Benedictum xv). cf. Versu 92 .

[5439] 96. Omnia fiunt, excepto verbo Dei (vers. 89), quod etiam in sincipulo impleri non desinet (Mt. 5, 18; 24, 35). Psalmista nobis præbet vehementem discrepantiam inter limitationem omnium hominum et unicam immensitatem quæ nobis satisfacere potest. cf. versu 85; 24. Ecclesiasticus, 38 and notes.

[5440] 97. « Sunt homines qui vitam suam studio classicorum dedicant et hæc nobilis passio etiam cum paganis auctoribus habetur. Nonne fortior sit amare paginas quas ipse Deus scripsit? (P. de Segor). Talis fuit passio hominum sicut S. Augustini, Sanctus Bernardi, et multi alii, qui vix sententiam sine prolatione e libris sacris scripserunt. Huius amoris fructus præstantiores ostenduntur in versibus qui sequuntur. cf. Psalmus 1, 1 SS. et notas.

[5441] 98. Israëliticus, etiam ab omnibus paganis oppressus, existentiam vel generis sui non amisit, quia consilia Dei noverat (Ps 147, 9) et semper habuit eos in promptu suo.

5442] 99 SS. Paraphrasis a Scío oblata hanc præclaram excellentiam psalmistæ super omnes doctores et seniores explicat, dicens: "Quia per seriem et meditationem continuam me intellexisti quid sit eius verus spiritus". Iesus hanc excellentiam cognitionis spiritualis super mere intellectualem constituit (Lc. 10, 21; cf. Psalmus 130, 1; Iob 2, 20; Sapientia 8, 10; I Corinthii 2, 10 et 14; 2, Timotheum 3, 15) et necessitas cordis recti ad intelligendum Deum (Mt. 5, 8 et nota).

[5443] 102. Pulchrum actus amoris: ea impleo, quia de te est. Hinc suavitas exprimitur versu 103. cf. Psalmus 38, 10 .

[5444] 104. Intelligens fio: sic etiam crampon (cf. Psalm 18, 8). De dignitate intelligendi verbi Vide 16 Iesus dicit apud Mtæum 13, 19 .

[5445] 105. Concilium 4 Constantinopolitanum hunc textum et alios concordantes citat (Ps 18, 9; Proverbia 6, 23; Isaiæ 26, 9; 70) ut ostendat verba divina « Vere assimilatur lumine », et præbet ut librum sanctorum Evangeliorum, « in cuius syllabis omnes salutem inveniamus », idem quod crux et imago Domini nostri Iesu Christi adorandum est (cf. vers. 89 et nota). Addit quod si quis eam non adorat, " cum venerit glorificari in sanctis suis," (2 Thessal. 1, 10; Denz. 337; cf. versu 48 et note).

[5446] 106. Hoc principium conversionis nostræ, quod omnes egent ut Sanctus Petrus (Lc. XXII, 32), consequentiam sequitur, cum vere persuademus nos ipsam esse sapientiam Dei dispositiones, quamvis videantur. paradoxa nobis. Concio in monte (cf. Mt 5, 38 ss.) seu solutio opificum horæ ultimæ (Mt. 20, 8 SS.; cf. Mt 11, 6; Lc. 7, 23 et notis). Quod constat tibi persuadere. "Cum homo, inquit Mons. Von Keppler, in plenitudine paradisi, credidit viperam coram creatore et benefactore suo, remansit, ut sigillum tremendum decennii, stultissima credulitas verborum hominum et pertinacissima, licet secreta, diffidentia. verba Dei. "

[5447] 107. Dejecta, propter ea quæ in versu 106 dicta sunt, quia divina decreta sunt contra sapientiam mundi. Unde tantum habet auxilium quod petit a Deo, rogans eum ut reanimat eum, sed vita illa quæ est secundum verbum suum. Iesus confirmat quod in hoc versu dicitur consequentia prioris: « Ego dedi eis sermonem tuum, et mundus eos odio habuit,» (Ioannes. 17, 14).

[5448] 108. Oblatio labiorum consistit in orationibus et laudibus (Ps 49, 14; Hebræorum 13, 15 et notarum), quamvis non materialiter articulata, sed « in spiritu et in veritate ». (Ioannes 4, 23 s.; cf. Mt 6, 6-8). Suprema Deum rogat ut se iucundum huic orationi faciat ut ei tribuat, cum sciat hominem inhabilem esse. « Ingrati sumus, amati sumus ut iucundi fierent » (Denz. 198). cf. versum 147 S. et note.

[5449] 109. Habeo vitam meam in manu mea (exposita ad cadentem): idioma hebraicum, quod summum periculi gradum indicat (Iob 13, 14). "Quotidie morior" inquit Sancte Paulus (I Cor. 15, 31).

[5450] 110. Scelerati iidem sunt qui eam in versibus 51-53 persequuntur, etc. Hoc vinculum, quod in hoc "præsenti sæculo nequam," perpetuo existit (Galatas 1, 4), scandalum Iesu est. offendiculum «de pusillis istis, qui in me credunt,» (Mt. 18, 6), id est, maxime ad falsam doctrinam refert, ut in 2 Hemistich. cf. Mt 7, 15 and note.

[5451] 111. Pretiosissimam hereditatem (cf. versu 14 et nota), documenta continentes verba Dei in thesaurum absconditum (cf. Mt. 13, 44) et fontem lætitiæ. Biblia Sacra Vulgata primus a La Imprenta editus fuit et multas et splendidas editiones habuit, in maximæ fidei tempore. Sanctus Augustinus verbum ipsius Christi adæquare non dubitat. Potestne explicari aliquem alios libros habere et hoc carere? O si verbum Dei conservatum est in omni domo Christiana! Vide versum 105 et note. Quia gaudium constituunt: "Poterat scribi, inquit Mons. Von Keppler, Theologia gaudii. Materia certe non desit, sed caput maxime fundamentale et iucundissimum esset biblicum. Satis est librum concordantiæ vel indicem e Bibliis sumere videre momentum quod in eo habet gaudium: nomina biblica, quæ medium gaudium sunt, mille et millies iterantur. Et hoc valde est considerare in libro, qui nunquam utitur verbis vanis et superfluis. Itaque sacra scriptura nobis fit paradisus deliciarum, « paradiso voluptatis, » (Gen. 3, 23), in quo gaudium invenire possumus, cum inaniter quæsivimus in mundo vel cum amisimus.

[5452] 112. ad finem: vide Mtæum 10, 22; Hebræorum 3, 6; Apocalypsis 2, 26. Vulgata, ut observat Fillion, aliam cogitationem exprimit: « propter retributionem ». Hic iam in eadem possessione et gaudio vocabuli est consideratio (vers. 111; cf. Psalm 18, 12).

[5453] 113. De duplici corde, cf. Psalmus 30, 7; Ioannes 1, 47; 3, 19; Iacobi 1, 7 s.; 4, 8, etc. de odio sancto, vide Psalmos 96, 10; 108, 1; 138, 22; 25 ecclesiasticus, 3, etc.

[5454] 115. Scrutabor: Sic etiam 70 et Vulgatus est habitus eius qui Deum sincere scire cupit: effugere a mundanis qui tempus ad studium eius furantur (Ps 6, 9). Hac de re Pius 12 hodie adamussim demonstrat prospectus magni progressus theologici, qui indagatori exhibentur in facie novæ notitiæ, quæ a moderno studiorum biblicarum intensione, inventio documentorum, codici et papyri ac præsertim hebraici et studiorum. Græcæ, linguæ originalis Bibliorum, notantes: a) magna lux illa ex omnibus his « ad libros sacros melius intelligendos »; b) quod « Medio Ævo, cum scholastica theologia plusquam antea floruit, etiam scientia linguæ Græcæ diu ita diminuta est inter occidentales, ut etiam supremi doctorum illorum temporum, cum divinis libris explicandis, in versione latina tantum requiesceret. vulgate. E contra, his temporibus non solum lingua Græca, quæ, cum renovatio litterarum humanarum quodammodo ad vitam novam resuscitatus est, iam omnibus aratoribus antiquitatis nota est, sed etiam scientia linguæ Hebraicæ et aliarum linguarum orientalium valde diffusa est. inter eruditos nomina"; c) magnum progressum quod « non sine speciali consilio Providentiæ Dei hoc nostrum tempus assecutus est, invitat atque etiam modo admonet interpretes litterarum sacrarum, ut cum audacia tantæ lucis abundantiæ profundius oracula divina examinare possint »; d) extensionem illius agri inexhaustam esse, cum "non pauca ... a exhibitoribus præteritorum sæculorum vix explicata sint", habentes "paucissimi tantum, quorum significatio ab auctoritate Ecclesiæ declarata est et non plura sunt in quibus auctoritas Ecclesiæ est. unanimus. Sententia Sanctorum Patrum » (encyclica "Divina Afflante Spiritu").

[5455] 117. Constanter, id est, non solum unionem cum te vincere, sed etiam magis post eam et ut aliter conservare (cf. Mt. 26, 41; Lc. 10, 42; 11; 22-27). Versum 118 confirmat suam doctrinam, ostendens quomodo illi qui a supernaturali visione deviant, desinunt recte cogitare.

[5456] 119. Habeo: Sic et Wutz et Vulgata, etc. Alii legunt: "Habes".

[5457] 120. Terror pro carne iustificatus et mox fit gaudium humilibus (vers. 111; Psalm 93, 18, etc.). Qui non intelligit hanc magnam revelationem fundamentalem, infinite admirabilem, Iesum non venisse ad quærendum iustum vel sanum, sed infirmos et peccatores (Lc. 5, 30 ss.) non potest aliquid intelligere de Evangelio. Et quia dixit quod non est sanus, nemo qui non indiget ad pœnitentiam (Mc 1, 15; Lc. 13, 5), significavit omnes perituros, qui non sunt inter infirmos et peccatores egentes Salvatoris. cf. versum 130 et note; i Ioannes 1, 8-10.

[5458] 122. Respondes: Fieri fideiussor fidei meæ (secundum alios: boni mei) ut infatuatus (vers. 51-53) non habeat prætextum opprimendi me. cf. Psalmus 120, 8.

[5459] 123. Promissio liberationis: Sic etiam calès. Alii: Et per oracula tua iustitiæ. cf. versum 81.

[5460] 126 S. Admiramur eloquentiam huius instantis vocationis (cf. Psalm 101, 14). Et Psalmista, in sublimi amoris reactione, longe abest ut scandalizatur ab atmosphæra apostasiæ circumdantis eum, « Ideo plusquam amori divini verbi adhæret (vers. 127) et servat eam quasi facem. quasi lucernæ lucenti in caliginoso loco » (2 Petrus 1, 19). cf. Apocalypsis 3, 8 et 10.

[5461] 128. Ego mihi elegi: Pulchra avaricia hæc est, typica Mariæ, quæ meliorem partem elegit (Lc. 10, 42); Pulchra et tam aliena, quam ob rem periculum non est, inquit Ludolfus Carthusianus, quod pars illa "tollitur", quia nemo disputat. Iesus nos elegit, et non nos ad eum (Ioannes. 15, 16). Nunc tempus est ut id eligendum, ut hic, "pro nobis".

[5462] 129. Nobilis Raulic prædicator, in momento eloquentiæ insignis, dicit: Si Deus non esset admirabilis, acciperemus eum? Non obiter. i quærere meliorem unum. " Sunt versiones quæ, pro observatione, dicunt: scrutantur vel, ut fillionis, diligenter studet. Sine dubio, cognitio ad admirationem ducit et magis magisque penetrandi cupiditatem illam sapientiam, quam primus, qui eam studuit, non satis novit, nec postremum penetrare, quia intelligentia eius vastior est quam mare et consilium altius quam abyssus. (Ecclesiastica 24, 26 S., crampon versio).

[5463] 130. Hæc est notio, quæ in multis libris Sacræ Scripturæ apparet, et simplices animas gaudio implere debet (cf. Vers. 105 et Nota; Psalm 18, 8 S. Proverbiorum 1, 4; 10, 21, Mt 11, 25, etc. Explicatio quare Deus parvulis revelat quæ a sapientibus occultat — rem fallacem pro quolibet intellectuali, qui spiritum supernaturalem non habet — intelligentia illorum mysteria Dei tantum acquiritur ex ratione hominis, ab originali lapsu, ex præsenti. abnormis conditio. et miser. Idque inconveniens est illis sapientibus, qui tales considerantur in suis notionibus et nisus humanitatis, qui tendunt ad extollendum quod mundus vocat alta bona humana. de homine suo nihil aliud est quam infirmitas et inclinatio ad malum (cf. Io. 15, 5; Lc. 16, 15; Ps. Amor. et misericordiam erga humanitatem lapsam. Tunc nostri, qui hoc ceciderint, agnoscunt in eo Deum pro nobis. Ceteri hoc genus Dei non sunt curo, cum misericordiam indigere non sciant et ignominiam et turpem inveniat ad cognoscendam malam et impotentiam humanitatis. cf. versum 120 et note; Psalmus 68, 11 SS. et notas.

[5464] 131. Et gemens: accuratior videtur quam anhelans. Vulgatus fundit: et spiritum attraxit (cf. Acts 10, 44; Lc. 1, 41).

[5465] 133. "Liber est qui omnia explicat, sed quod infeliciter perpauci legere volunt, quia requirit nos, divina auctoritate, quod similem sibi putamus, et propter hoc videmus non solum inclinationes carnis nostræ, sed etiam innumerabiles notiones relinquendas esse. Conceptæ secundum normas mundanas, quæ, ut bona consideramus, difficiliora sunt quam vitia deserere» (Kepler).

[5466] 134. Eripe me: Quæ est hominum oppressio, nisi reverentia humana? Verbum Dei, quod nos ab Ipso liberat, verum est liberandum, tunc ad litteram implens promissionem Iesu apud Ioannem 8, 31-32. Ita confirma quod prior nota dicit.

[5467] 136. Conceptus versuum 139 et 158, zelus qui Christum devoravit et sudorem sanguinis in Gethsemani evellit: tristitiam, quam amor non cognoscitur vel amatur.

[5468] 138. Benignitas: Sic et Rembold (cf. Mt 11, 30 and note). alii: firmitas.

[5469] 139. cf. versum 136 et note. Adversarii infatuati sunt (vers. 51-53).

[5470] 140. Perquam purus: purus ut probatus igne (Ps 11, 7).

[5471] 141. Parvus: cf. versus 98-100; 130, etc.

[5472] 144. Vivam: simile est inter hoc mysterium verbi quod vivificat et quod dicitur in prologo ad Evangelium Sancti Ioannis de verbo Patris (id est verbum) incarnatum, in quo « vita illa fuit. Lumen hominum.

[5473] 145 S. Psalmista hic nos docet normalem habitus animæ ad Deum. velle, ex toto corde velle obedire benignitate patris, sed, ut scimus nos non esse capaces (cf. Ioannes 13, 37 S.; 15, 5 et notas), quia donum est a Deo ut serviat ei sicut libet. eum. (Coltain of the Dominica 12 of Pentecostes; cf. Denz. 182 et 196 sqq. Talis est « bonus spiritus », quem vult rogamus et promittit ut infalliblíter nobis tribuat (Lc. 11, 13). Qui ergo non habet, est quia non vult (Sapientia 6, 14 S.; Isaiæ 55, 1; Iacobi 1, 5). Et sine interrogatione non possumus habere, quia nostra non est bonus spiritus, sed contrarium. Ex altera vero parte, bona temporalia — solæ quas petimus, nobis promittuntur « præterea », quoniam « Scit enim Pater vester, quia his omnibus indigetis. » (Mt. 6, 32 SS.). ubi videmus hos versus specimen ejaculatorium pro christiano constituere.

[5474] 147 S. Prævenio (sic Páramo, Calès, Desnoyers, Vulgate, etc.): est quasi lyrici impetus alacritatis, lætitiæ promissionum quæ sperat, nec non sanctæ impatientiæ et oro ut videam an in illo novo die. Implebuntur (cf. Apocalypsis 22, 17 and note). Vide analogam habitus apud Davidem (Psalmi 56, 9 et 107, 3) eandem lucem excitare conatur.

[5475] 153. Admirabilis doctrina: Reminiscentium verborum Dei supra studuit argumentum ab eo audiri in nostris tribulationibus et tentationibus. cf. Ioannes 14, 26 and note.

[5476] 154. Defende te: alii pour: pro mea causa pugnas. Quisquis infallibilem defensorem contra iniustos inimicos vult, eum in Psalmis 29, 34, 36, 108, etc.

[5477] 155. Vide quid sanctus Paulus doceat de defectu illius qui se per se rectum facere vult sine gratia, ita redemptionis mysterium suppresso (Rom. 9, 30 SS.; 10, 3 SS., 3, 24 SS., Galat. 2, 21).

[5478] 156. Hoc est, secundum quod cor tuum in patrem resolvit (cf. Psalm 50, 3 et nota): nec minus nec plus volo quam quod in me cogitavit misericordia tua. Qui valde ambitiosus sentit (cf. Isaiæ 55, 1; 64, 4) legit primum caput Ephesiorum et ultimum Apocalypsis.

[5479] 158. Neglexerunt et prædicaverunt aliis! Est, ut in vers. 51 SS. 136, 139, 161, etc. cf. Mt 23; 2 Petrus 2.

[5480] 160. Summa (cf. Ioannes 17, 17): Hinc mira concordia inter verba Dei. Contactus, duo vel plures scripturæ textus reciproce illustrantur et ornantur, ut fit in compositione notarum musicarum vel colorum, ut novum splendorem percipiamus, quo doctrina altius in spiritum penetrat.

[5481] 161. Ad verba tua: et non ad minas eorum. Hoc est quod Iesus docet apud Lucam 12, 4 s.

[5482] 162. Hæc nos invitat ad studium totius Bibliorum, "Intrans in domum meam, conquiescam cum illa : non enim habet amaritudinem conversatio illius, nec tædium convictus illius, sed lætitiam et gaudium." (Sapiens 8, 16), sine exclusis prophetiis, ubi reperiuntur illæ divinæ. promissiones quæ nos implent exspectatione felicitatis in spe (cf. Proverbiorum 10, 28 et nota). Sanctus Paulus hortatur ne illud studium contemnamus (I Thessalonicenses 5, 20), quod est proprium eorum qui sapere volunt (Ecclesiastica 39, 1; cf. Isaiæ 34, 16; Mt. 52, I Petrus 1, 10 SS., Apocalypsis 1, 3, etc. Huius fructus infallibiliter erit quem videmus versu 163. cf. Psalmus 1, 1 ff.

[5483] 164. Septem numerus perfectionis et universalitatis est. cf. 11, 7; Proverbiorum 24, 16. Hinc venit distributio breviarii in septem horis canonicis præter Matutinas quæ noctis oratio.

[5484] 165. Non est enim lapis scandali: non offendet in doctrina, nec scandalizabitur per oppositionem inter verba divina et prudentiam mundi (Mt. 11, 6; Lc. 23 and notes), nec mirabuntur persecutiones vel apostasias (cf. I Ioannes 3, 12 s. et note). Admiror immensitatem huius promissionis et eam pro nobis amemus (cf. Psalm 111, 7 et note).

[5485] 167. S. Gertrudis refert quod quadam die ardenter volentes reliquias Sanctæ Crucis, Iesus ad eum locutus est, et dixit ei ut nonnulla ex septem verbis in charta imitaretur et secum duceret ut optimam passionis suæ reliquiam. Nonne litteræ melioris memoriæ amatæ sunt quam aliquod materiale obiectum? Si multi sanctum Evangelium non amant, id est, quia illud tamquam præcepta vel quæ Deus a nobis petit, intuentur, cum essentialiter est "bonum nuntium" eorum quæ nobis dat, donec ad summum amoris sui donum perveniat, apud Ioannem 3, 16 .

[5486] 168. Videmus hic omnes difficultates nostras in verbis Dei resolvi. cf. versum 133 et notes.

[5487] 169. Exerce me: vide versum 34 et note.

[5488] 171. Hic est fructus qui infallibiliter tibi promittit, lector, librum quem habes in manu tua (cf. Apocalypsis 1, 3, and note). « Intelligentia Sacrarum Scripturarum tales delectationes continet, quæ nos obliviscuntur de mundo et etiam ipsi » (Sta. ángela de Fuligno).

[5489] 173. Privilegium est eius qui cum iustitia agit potius de Deo quærendo: potest numerare in ea providentia de omnibus suis (Mt. 6, 33). "Cum VICULUS dubitationem se interrogat: "Ens vel non esse", miratur si nobilior est mala ferre vel pugnare et eis finem imponere. In hoc fine nihil videt nisi mortem, mortem, quæ vitanda est nisi propter metum ignotorum ultra. Sed Iesus est. Hæc omnia dubia habent responsum 'pro patre', vel non esse iam non est vivendi vel moriendi, sed actionis vel passionis. Iesus nos servavit ad hoc magis quam ad illud. Actio. Hinc est quod nos docuit non resistere malo, semper ignoscere atque etiam alteram maxillam vertere. Alio modo VICULUS "esse vel non" suscitavit: non ut vivus vel mortem sibi conscivit, sed contra stoicum "Esto homo", Seneca, docebat. Magnum commodum "se dare", moriendi in vita, quod certe absurdum esset si homo naturaliter bonus esset, sed logica et necessaria humanitas ab Adamo degeneratur. Absurdum etiam esset "se se mori" si nulla erat providentia ideoque, si Iesus eam tamquam solutionem dat, solum est "in functione Dei", Dei essentialiter activum. Si non ulciscitur, non impios succedere, sed quia pater vindictæ præest; Si de crastino non cogitat, non est fame mori, sed quia pater, qui flores vestit, aves præbet et alit, ita ut nihil careat. Omnia igitur credendi sunt, et mirum non est quod ita est, quia Iesus solus venit ut nobis narraret de veritate patris sui. Sine ea nihil haberet promittere, ne quid diceret." Talis cogitatio Shakespeare Testamentum revelat: « Animam meam in manibus Dei creatoris pono, exspectans et confidens, quod nisi per merita Iesu Christi Salvatoris mei, ad vitam æternam admittabor ».

[5490] 174. Simile est dicere: mendicus esse volo et me salvare nolo, sed tu es Salvator meus, ut gloria tua sit. Qui hoc dicit, veræ fidei testimonium perhibet et humilitatem quam secum fert.

[5491] 175. Esto mihi auxilium. Alii: Veni ad auxilium meum. Ambo sensus magnam doctrinam continent. Secundum primum, in verbis Dei optimum fontem invenimus, quo iudicia nostra sustineamus, sicut antiqui patristicum, quod vix ullam affirmationem fecit, quin eam in Scripturæ loco fundaret. In alio sensu, spirituale subsidium quod a verbo Dei provenit ut « flumen gratiæ » invocatur etiam secundum flammam Benedicti 15, sequens Sanctum Hieronymum, in Encyclicis « Spiritus Paraclitus » in lectione et meditatione Sacra Bibla.

[5492] 176. Si erravi: ut recte observat Fillion, textus hebraicus optime admittit hanc conditionalem formam, quæ veram significationem præbet, hodie penitus confirmata parabolis Iesu apud Lucam 15, 1 SS. et Johannes 10, I SS. "Si haberem, domine, infortunium me amittendi, mysticum dicit, certo scio te non permittere me perire, quia scias quod, mihi vehementem ictum præbens, cor meum pusillum iterum indulgentiam tuam implorans, cum fidelis esse non posset. Felicitatem. "

[7353] 1. Sprout et renovatio (in Hebræo Nézer) Messiam designat. Confer analogas locutiones in 4, 2; 53, 2; Ieremias 23, 5; 33, 15; Zacharias 3, 8; 6, 12. S. Matthæus hunc locum refert, cum dicit quod Iesus vocabitur Nazarenus (Mt. 2, 23). Sanctus Hieronymus videt in prole Matris Domini, «

Simplex, pura, sincera, sine alia germine aliena, et in similitudinem Dei, in unitate sua fecundat » (ad Eustochiam). Renovatio (S. Hieronymus fundit: Flos) Christus est. Explicatio Dr. Máximo, qui inter prolem et renovationem distinguit, inter exegetas modernos non compatitur, quia non consentit cum parallelismo membrorum versiculi. Germen et renovatio ex eodem trunco (Simón-Prado) et utrumque ad Iesum Christum referunt. Truncus Iesse (Vulgate: Jesse) est domus Davidis, filii Iesse. cf. I. Reg. Caput 16; Actus Apostolorum 13, 23-33.

[7354] 2. Ex hoc loco theologia septem dona Spiritus Sancti sumpsit. cf. Sapientia 7, 22; 5, 22 s. Textus hebraicus sex tantum dona novit. Septem numerus introductus est a Ixx qui timorem Domini in duo verba transferunt. Messias Spiritus Sancti dona accipiet, non cum rate et mensura, sicut ceteri sancti, sed cum omni plenitudine sua. Vea Io 3, XXXIV.

[7355] 3. Spiritus timoris filialis vel reverentiæ, qui est fructus caritatis perfectæ (S. Augustini).

[7356] 4. Iudicabit pauperes cum iustitia, etc.: Quod Virgo in Magnificat celebrat, adventus Messianici Temporum, ut in ultimo versu expressum est (cf. Lc. 1, 54 S. et Nota). Maria prophetat, in variis eius aspectibus, unum tantum: triumphum pauperum, id est: superborum confusio, depositio potentium, exaltatio humilium, ægritudo esurientium et inanitas divitiarum (Luc. 1; 51-53). Tales igitur esse debent notæ essentiales regni Messianici. vide 32, 1; Psalmi 71, 2 et note. Lædet terram: cf. Psalmi 2, 9; 44, 5 SS. 109, 2 et 5 s.; Apocalypsis 2, 27; 12, 5; 19, 15 et notas. Iniquum interficiet: id est quod Novum Testamentum de Antichristo prædicat (cf. 2 Thessal. 2, 8). Cardinalis Goma hanc prophetiam applicat ad prædicatores christianos, qui « per mundum transeunt, ante viginti sæcula, omnia pro Deo et Christo eius vincens. Christiana prædicatio est verificationis magnæ prophetiæ de Christo Dei, angelo magni consilii: terra cum virga oris sui, et cum Spiritus labiorum necabit impios » (Bible et Predicatio, p. 54).

[7357] 6 sqq. O magnifica visio! pax invadet mundum; "justitia et pax osculatæ sunt", ut ait Psalmista (Ps 84, 11). cf. Psalmi 45, 9 SS. Hæc pax generalis est imago restitutionis omnium per Iesum Christum. vide 2, 4; 66, 22; Ezechiel 34, 25; Zacharias 9, 10; Romani 8, 19 SS.; 2 Petrus 3, 13; Apocalypsis 21, 1 et notis. Figuræ sub quibus pax messianica describitur, memento dierum paradisi quod Redemptor sublimius restituere debet, cum a natura separat maledictionem quæ gravat et cum "Novos vero cælos, et novam terram" apparet, secundum prophetiam Sancti Petri (2. Petrus 3, 13). Sanctus Irenæus, Sanctus Theophilus, Lactantius et quidam moderni exegetæ prophetiam in sensu litterali accipiunt, et credunt feroces animalia aliquando iterum mansueta sicut in diebus terrestris paradisi. cf. 65, 25; Deuteronomium 28, 68; Osee 2, 18; 39 ecclesiasticus, 39 et notæ.

[7358] 10. Sedes eius (Saint Hieronymus: Sepulcrum eius): Mons Sion est, sedes eius. Alii auctores, ex versione S. Hieronymi, hunc locum ad Sanctum Sepulchrum referunt, dicentes: « Etiam nunc prophetia hæc impletur in locis sanctis Hierosolymitanis, visitata a primis diebus Ecclesiæ a regibus, sapientibus, potentiis et populis. totum mundum". Sed Knabenbauer monet: "Caveant igitur conciatores, ne sensum et explanationem sancti hieronymi auditoris sui tamquam vaticinium spirittus sancti vendant" (Simón-prado).

[7359] 11. Patros est nomen Ægypti meridionalis. Elam, terra ad meridiem et meridiem sita; Sinear: Babylon; Hamat: Syriaca urbs; Insulæ maris: insulæ Mediterraneæ et regiones occidentales. Item: Secundum Sanctum Hieronymum propheta per hoc significat Deum, extendens manum suam ad occupandum populum Gentium, cum ad fidem convertuntur, iterum extendet in Hebræis in fine temporis, ut etiam amplectantur. cf. Caput 11.

[7360] 13. Eo tempore non erit amplius æmulatio Iudas et Israël. sicut fratres vivent. Vide Ezechielem 37, 21 SS.

[7361] 14. ad Occidentem: Significat quod inter populos paganos victorias facturos. Idem significat hemistich secundum. Mira est prophetia missionis apostolicæ inter omnes mundi populos.

[7362] 15. Lingua maris Ægypti: Mare rubrum in parte septentrionali. Flumen: Euphrates (cf. 8, 7).

[11114] 1. Festum Pentecostes celebratum est post Pascha L dies, in memoriam traditionis a Deo Moysi, in monte Sina, tabularum legis, necnon in gratiarum actione pro messe. Spiritus Sancti adventus eo die produxit messem spiritualem trium millium hominum (v. 41). Omnes simul: non solum apostoli, sed etiam omnes discipuli et fideles. ibidem: vide 1, 13 et note.

[11115] 2. Ventus est synonymum cum spiritu, id est, quod extrinsecus spirat et inanimatum animare potest. Sicut ventus erigit et animat siccum, inertem folium, ita divinus spiritus animas nostras vivificat, suæ virtutis incapax (Mt. 26, 41; Io. 15, 5; PHP. 2, 13; etc.). Totam domum implevit: Spiritus diffusus est. Hinc est quod Christianum Christianum esse dicitur: quocumque ierit, Christum secum sumit et diffundit. Iesus etiam dicit quod lux candelabrum induat ut totam domum illuminat. cf. 5, 15; Ic. 8, 16 et note.

[11116] 3. Per ignem Spiritus Sancti, Illuminatio et Spiritualis Renovatio, quam Iesus Nicodemo annuntiaverat (Io 3, 5; 7, 39) consummatur, pro quo Christus Spiritus Sanctus Reparator vocat. imaginem nostram. linguæ donum significant verbi quod præsentes statim acceperunt, eorumque efficaciam in prædicatione « Mirabilia Dei (v. 11). Spiritus hac occasione communicatur cum charactere universalitatis; ideo Pentecostes censetur dies natalis Ecclesiæ, et ideo hoc vocatur. Catholica, id est, universale, omnibus populis et singulis patens, quamvis hierarchia ab ipso Iesu instituta sit, ut scientiam evangelii disseminandi (quod multorum ignorantiam præsupponit) et monente quod multi vocabuntur et pauci eligentur (22; 14), quæ præsupponit libertatem, quam Deus in unoquoque servat, nuntium Christi admittere vel reicere.

[11117] 4. "Qualis artifex est Spiritus Sanctus!, exclamat S. Gregorio: Instanter instruit et docet omnia quæ vult. Cum intelligentiæ tactus est, illuminat, unicus contactus est ipsa scientia. Et quia illuminat, cor mutat".

[11118] 8. Quisque in lingua nostra: in VV. 4, 6 et 11 inculcamus hoc miraculum doni linguarum, quod Spiritus Sanctus pro Apostolato concessit, et gaudium uniuscuiusque ad intelligendum. Hic confirmatur lectio in utroque Testamento de aperta indole religionis Christi et magnum commodum tradendi, ut omnes intellegere possint quid pertineat. cf. Mt 10, 27; Mc. 4, 33; 16, 15; Io 18, 21; 1 Cor. 14, 19; Bar. 1, 5; ne. 8, 12 et notas.

[11119] 11. Proselyti vocati sunt gentiles iudaismo incorporati. Duæ erant classes: proselyti ianuæ, id est, credentes qui circumcisionem non acceperunt, et proselyti iustitiæ, qui eam acceperunt.

[11120] 17 SS. Super omnia carnes: super omnes homines. Hæc prophetia (Jl. 2, 28-32; cf. Isa. 44, 3), præter suam perfectionem in Pentecoste, sensum habet eschatologicum, ut patet in V. 19 S. Referendo ad phænomena cosmica quæ recentioribus temporibus annuntiantur (cf. Mt. 24, 29; Rev. 6, 12), id est pro "die Domini" (v. San Clemente Romano dicit. cf. 1, 6; 1 Cor. 1, 8; 7, 29; fil. 4, 5; 1 ty. 5, 2; hb. 10, 25 et 37; S. V, 8; 2 PE. 3, 9; etc. "Memento quod in Evangeliis et in Novo Testamento pluries loquimur de primo adventu Iesu Christi et deinde loquimur de secundo" (Bible of El Paso). Hinc verba post hæc cum quibus præfatus textus JL. (2, 28, quod apud Hebræum est 3, 1) incipit. Vide ibi nota Crampon. Eadem dictio post hunc utitur Iacobo, in 15, 16.

[11121] 22. Quod Deus per ipsum fecit: S. Petri et omnes Apostoli curant hanc profundam veritatem conservare, quod ipse Iesus non piget repetere, et nihil aliud est quam absoluta et tota humiliatio Filii coram Patre (Phil. 2; 6-8). Virtute sua divina, quam a Patre in æternum accipit, numquam ullum opus fecit, ne ipsa quidem resurrectio (v. 24), sed a Patre, ut omnis gloria sit Patri (Heb. 5, 4 SS.). Non est sublimior res quam mirum in corde divinæ familiæ, spectaculum illius fidelitatis Filii ex una parte, ex altera infinitum amorem, quo Pater laudat Iesum (cf. eg Ps. 44, 3 SS.) et "donavit illi nomen, quod est super omne nomen" (Flp. 2, 9).

[11122] 24 SS. De hac præclara annuntiatione resurrectionis Iesu in Veteri Testamento, cf. 3, 22 et note.

[11123] 25 SS. vide Ps. 15, 8-11 et notas. David non pro sua persona loquitur, sed repræsentatione et figura Iesu Christi. Vide explicationem quam S. Petrus dat in V. 29 SS. Ipse in iure meo est, ut non dubitem: assiduum illud auxilium, quod pater dilectissimo filio dedit (v. 22 et nota; Io. 8, 29), ut eum in passione sustineat (Ps. 68, 21 et nota), magnum lumen est ad intelligendum. Quod desertio, de qua Christus in cruce loquitur (Mt. 27, 46; Mc. 15, 34; Ps. 21, 2), non significat patrem suum ab eo subsidium removisse (quod esset ignorare orationem Christi), sed, ut. Sanctus Thomas bene observat, qui eum "tradendus est in manus hominum" deseruit (Mt. 17, 22), pro eis præcipere "plusquam duodecim legiones angelorum ?"! (Mt. 26, 53).

[11124] 30. Vide 2 Sam. 7, 8 SS. Hæc promissio, quæ memoria Psalmi Salomonis (Ps. 131, 11), ab Ethan (Ps. 88, 20-38) et rata ab angelo Mariæ (Lc. 1, 32). S. Paulus Antiochiam Pisidiæ inculcat (13, 32 SS.).

[11125] 31. De resurrectione Christi locutus est: vide prophetiam Moysis eodem sensu ab Apostolo invocatam (3, 22 et nota).

[11126] 33. Promissio Spiritus Sancti: unde videtur quod in passione sua Christus vicit Spiritum Sanctum pro nobis, sicut confirmatum a S. Ioanne (7, 39). De infinito valore huius doni, cf. Io. 14, 26; 15, 26; 16, 7 et notas.

[11127] 34 SS. vide Ps. 109 et note. Ipse Iesus hanc prophetiam explicavit in Mt. 22, 41-46 ad probationem divinitatis. Petrus hic utitur (v. 36), idem ac S. Paulus (Heb. 1, 8-13; 1 Cor. 15, 25), ut annuntiatio futuri triumphi Christi.

[11128] 36. constituit: cf. PS. 109, 4 et note.

[11129] 41. Qui verba eius acceperunt: quia sine fide baptizari non poterant. Vide 8, 36 SS.; Mc. 16, 16; Col. 2, 12 and notes. « Munus ministeriale primum est verbi, quod fidem parit. Professio fidei sequitur baptismum, in nomine Sanctæ Trinitatis, quod est ritum introductionis in Regnum Iesu Christi » (Card. Goma). cf. 4, 4; 8, 37 and notes.

[11130] 42. In Doctrina Apostolorum: Græce: Didaje Toon Apostoloon. Hoc eodem nomine documentum a primo sæculo servatum est, quod vetustissimum est, ac propterea venerabile, quod post Scripturas traditionem apostolicam habemus, et omnes noverunt. Fractio panis vocata est celebratio Eucharistiæ (cf. v. 46) iam primis diebus, statim post ascensionem Domini. Continuitas huius apostolicæ traditionis Ecclesiæ Judaicæ-Christianæ tunc testata est S. Irenæo et S. Iustino. Vulgata vertit: « Communio fractionis panis ». Utraque verba Græca distinguit, ut observat Fillion, cum primum ad illam vitam fraternæ unionis in caritate referatur. cf. V. 44 et note. Sic etiam symbolum de communione sanctorum loquitur.

[11131] 44. Habebant omnia communia, etc. Adiuverunt se invicem plena caritate fraterna et vendiderunt possessiones suas, si necessariæ essent ad subveniendum pauperibus (4, 37). Hæc communitas voluntaria nihil ad rem pertinet quod hodie communismus appellatur. Liber erat fructus dilectionis fraterni, qui discipulos Christi in « cor unum et animam unam coniunxit » (4, 32 ff. 13, 34 S.), quoniam, ut S. Agustín egregie observat, sola caritas filios Dei a filiis diaboli distinguit. Omnis valor supernaturalis et omnis efficacia socialis illius vitæ ex illa spontanea orta est, ut in episodio Ananiæ et Safiræ conspicitur (cf. 5, 1 SS.). Fr. Murillo S. J. probat, in præclaro studio historico-theologico, tristem refrigerationem fidei et caritatis ab apostolicis temporibus passam esse. De rebus futuris, vide quid Iesus dicit in Mt. 24, 12 et Lc. 18, 8.

[11132] 46: In templo hoc est in templo Judaico Ierusalem. Intermissum cum cultu antiquo non serius peractum est (cf. 5, 29 et note; 15, 1 ss.; 16, 3; flp. 3, 3; hb. 8, 4 et note). Sed ab initio Christiani eucharistiam seu fractionem panis habebant (v. 42) et domus erat sanctuarium, ut visum est in verbis per domos, cum etiam in eis prædicarent (5, 42) et in eis convenerunt (rm. 16; 5; Col. 4, 15). Cibus cum gaudio sumpserunt: vestigium quod hanc admirabilem imaginem sanctitatis collectivæ perficit, apostolicum temporum typicam et amplius non revertitur. De sanctificatione ciborum precatio pretiosa, proculdubio antiquissima, omnia cum S. Pauli textibus facta, et hoc translatum dicit: « Pater sanctus, qui omnia abundanter præbet (1 TM. 6, 17) et cibum nostrum verbo tuo sanctifica (1 TM. 4, 5), benedic nos una cum his donis, ut eas ad gloriam tuam accipiamus (1 Cor. 10, 31) in Christo et per Christum et cum Christo filio tuo et Domino nostro, qui tecum vivit in unitate Spiritus Sancti, et cuius regnum non facit. finiet. Amen.' Gratiarum actio, quia postea incipit dicere: "Gratias tibi ago, Pater, pro omnibus bonis, quæ de manu tua accipimus (St. 1, 17)" et terminatur cum eadem terminatione prioris: "In Christo, etc.", quod videtur inspiratum ab Eph. 5, 20, ubi sanctus Paulus docet gratias pro omnibus semper Deo patri dari et in nomine Domini nostri Iesu Christi.

[11133] 47. Dominus adiecit: ut observat Fillion, narrator diligentissime notandum est hoc non esse hominum opus, sed Dei, qui incrementum dat (1 Cor. 3, 6 s.).

Oratio ad Sanctificationem Cibi

Pater Sancte, qui Omnia Largiter Provides *(1 Tm 6,17)*
et nostrum cibum Verbo Tuo Sanctificas *(1 Tm 4,5)*,
Benedic nos cum his Donis,
ut ea in Tuam Gloriam Sumamus *(1 Co 10,31)*
In Christo et per Christum et cum Christo,
Filius Tuus et Dominus noster,
qui Tecum Vivit et Regnat
in Unitate Spiritus Sancti,
Deus, per Omnia Sæcula Sæculorum.
Amen.

✠

Gratias in Fine

Pater Amate, Gratias Agimus pro Omni Bono quod de Manu Tua Recepimus *(Iac 1,17)*.
In Christo et per Christum et cum Christo,
Filius Tuus et Dominus noster,
qui Tecum Vivit et Regnat
in Unitate Spiritus Sancti,
Deus, per Omnia Sæcula Sæculorum.
Amen.

✠

Supplicatio Finalis

Pater Æterne, Offero Tibi Pretiosissimum Sanguinem Filii Tui Divini, Domini nostri Iesu Christi, in Unione cum Omnibus Sanctis Missis, quæ hodie Celebrantur in toto mundo.

Pro Omnibus Animabus Sanctis in Purgatorio, pro peccatoribus ubique terrarum, pro peccatoribus in Ecclesia Universali, pro iis qui sunt in domo mea et in familia mea.

Pro Intentionibus Immaculati Cordis Mariæ.

Amen.

Creatura, Memento Dei tui et Creatoris tui.

Creator et Dominus, Memento creaturæ tuæ.

Iesu, ✠ Iesu, ✠ Iesu. ✠

OFFERO TIBI